

ΩΡΟΛΟΓΙΟΝ

ΤΟ ΜΕΓΑ

ΠΕΡΙΕΧΟΝ

ΑΠΑΞΑΝΤΗΝ ΑΝΗΚΟΥΣΑΝ ΑΤΤΩ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΝ, ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΤΑΞΙΝ ΤΗΣ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ, ΚΑΙ ΕΞΑΙΡΕΤΩΣ ΤΩΝ ΤΗΟΚΕΙΜΕΝΩΝ ΑΤΤΗ ΕΤΑΡΩΝ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΩΝ,

ΔΙΟΡΘΩΘΕΝ ΚΑΙ ΕΙΣ ΤΡΙΑ ΜΕΡΗ ΔΙΑΙΡΕΘΕΝ

Τ Π Ο

ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ ΚΟΥΤΛΟΥΜΟΥΣΙΑΝΟΥ

ΤΟΥ ΙΜΒΡΙΟΥ

ΤΟ ΟΤ ΠΡΟΣΕΤΕΘΗ ΚΑΙ ΣΤΥΤΟΜΟΣ ΙΣΤΟΡΙΑ ΠΑΣΩΝ ΤΩΝ ΕΟΡΤΩΝ ΤΟΥ ΟΛΟΥ ΕΝΙΑΤΤΟΥ,
ΚΑΙ ΠΟΛΛΩΝ ΤΩΝ ΤΟΥ ΜΗΝΟΛΟΓΙΟΥ ΑΓΙΩΝ,

νύν δι' ανατολικῶν, κατὰ τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει γενομένην ἐκδοσιν, δι' ἐκτίτασιν;

ΣΗΥΡΙΑΔΩΝΟΣ ΙΕΡΟΜΟΝΑΧΟΥ ΖΕΡΒΟΥ

ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ ΤΟΥ ΟΙΚΟΤΗΜΕΝΙΚΟΥ ΘΡΟΝΟΥ

ΕΚΔΟΣΙΣ ΝΕΑ

Β Ε Ν Ε Τ Ι Α

ΕΚ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ Ο ΦΟΙΝΙΞ

1870

Λέγω ὑμῖν· Πάντα ὅσα ἂν προσευχόμενοι αἰτεῖσθε, πιστεύετε ὅτι λαμβάνετε,
καὶ ἔσται ὑμῖν. Καὶ ὅταν στήκητε προσευχόμενοι, ἀφίετε εἴ τι ἔχετε κατὰ τινος·
ἵνα καὶ ὁ Πατὴρ ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς ἀφῇ ὑμῖν τὰ παραπτώματα ὑμῶν.

Μάρκ. ια. 24-25.

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΕΥΣΕΒΕΙΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΣ.

Καθ' ἣν ἐποχὴν, ἡ μελιτερπὴς τῶν ἐνδόξων ἡμῶν προγόνων γλῶσσα, θαυμασίως προοδεύει ὁσημέραι ἐπὶ τὸ κρεῖττον, οὐχὶ μόνον καθ' ὅλα ἐκεῖνα τῆς περικλεοῦς Ἑλλάδος τὰ μέρη, ὅπου ὀρθοδόξως ἐξυμνεῖται καὶ ὀλοψύχως λατρεύεται τὸ τοῦ Ὑψίστου πανάγιον ὄνομα, ἀλλὰ καὶ ἐν ἄλλαις ἐνδόξοις, εἰ καὶ ξέναις πόλεσι, παρ' αἷς ἡ μεσοφίλητος αὕτη γλῶσσα μετ' ἀκορέστου πόθου καλλιεργεῖται· κατὰ ταύτην λέγομεν τὴν ἐποχὴν, πολὺ δικαιότερον καὶ ἀναγκαιότατον μάλιστα εἶναι, ὅτι αἱ Ἱεραὶ τῆς Σεβαστῆς ἡμῶν Μητρὸς Ἐκκλησίας βίβλοι, ἀνατυπούμεναι ἰδίως ἐν ἀλλοδαπῇ, καὶ ἐπιθεωρῶνται παρ' ἀνδρῶν ἐμπαιδευτῶν, οὐχ' ἦττον δὲ καὶ θεοσεβῶν, ἵνα αἱ τοιαῦται ἐκδόσεις καθαρεύωσιν, ὅση δύναμις, σφαλμάτων, ὅσα πολυτρόπως ἐν ταῖς πρόλαβούσαις παρεισέφρησαν.

Καὶ δὴ προέκυψαν εἰς φῶς ἐκ τοῦ Τυπογραφείου ὁ Φοῖνιξ, αἱ πλείονες τῶν εἰρημένων Ἐκκλησιαστικῶν βιβλίων, μετὰ πλείστης ὄντως ἐπιμελείας διορθωθεῖσαι, καὶ δι' ἀτρύτων πόνων ἀποπερατωθεῖσαι, παρὰ τοῦ ἀειμνήστου Ἱεροδιδασκάλου Κ. Βαρθολομαίου τοῦ Κουτλουμουσιανοῦ, ἐφ' ἱκανὸν χρόνου διάστημα ἐνταῦθα διαπρέψαντος· μέινασαι ὁμῶς ἀδιόρθωτοι καὶ ἕτεραι, χρῆζουσαι ἐπιστάσις οὐ τῆς τυχούσης, ὡς ἡ τοῦ Μεγάλου Εὐχολογίου καὶ ἡ τῆς Παρακλητικῆς, ἀνεδέξατο ταύτας, καὶ ἐξεπέρανε μετὰ ζήλου ὄντως θρησκευτικῆς, καὶ ἀκραιφνῆς εὐλαθείας, ὁ ἐνταῦθα Ἱερομόναχος Σπυρίδων Ζερβός, ὡς τῷ 1850 δι' ἐπιστολῆς πρὸς αὐτὸν τοῦ Π. Οἴκ. Πατρ. Κ. Ἀνθίμου, ἐπιτετραμμένος ἀναδεχθῆναι τὸ τῆς ἐπι-

στασίας ἐπίπονον ἔργον· διὸ καὶ ἀνεδείχθη μετὰ ταῦτα Π. Ἀρχιμανδρίτης δι' ἑτέρας Πατρ. ἐπιστολῆς παρὰ τοῦ Π. Οἰκ. Πατρ. Κ. Κυρίλλου κατὰ τὸ 1856. Καὶ ταῦτα μὲν ἱκανά, πρὸς ἀποφυγὴν πάσης ἐνδεχομένης παρατηρήσεως ἢ καὶ παραξηγήσεως.

Ἐκλιπούσης δὲ ἤδη τῆς τῆς Μεγάλου Ὁρολογίᾳ τελευταίας ἐκδόσεως, καὶ ἐπομένως βουλόμενοι ἡμεῖς ἀνατυπῶσαι τοῦτο, εἰ καὶ ἀκριβῶς διορθωθὲν ὑπὸ τοῦ ρηθέντος ἀοιδίου Πατρὸς Βαρθολομαίου, καὶ παρὰ τῆς κατ' ἡμᾶς Μ. τοῦ Χ. Ἐκκλησίας ἐπικυρωθὲν, ὡς δῆλον ἐκ τῶν ἀμφοτέρωθεν ἐπιστολῶν καταχωρισθεισῶν ἐν ταῖς προλαβούσαις τοῦ Μ. Ὁρολογίου ἐκδόσεσιν, ἐνεπιστεύθημεν ὁμῶς τὴν τούτου ἐπιστάσιαν, τῷ εἰρημένῳ Πατρὶ Σπυρίδωνι, ὡς τοῦ ἔργου τήτου οἰκείου αὐτῷ μᾶλλον ἢ ἡμῖν. Ἀλλ' ἅμα ὁ ρηθεὶς Ἀρχιμανδρίτης ἀνεδέχθη τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος ἔργον, ἐστάλη πρὸς ἡμᾶς ἐν ἀντίτυπον τοῦ Μ. Ὁρολογίου, ἐκδοθέντος ἐν Κωνσταντινουπόλει, ὑπὸ τοῦ ἐντίμου Κ. Γ. Σεϊτανίδου, τῇ ἐγκρίσει τῆς Κεντρικῆς Πατρ. ἐπιτροπῆς, ἐπίδοκίμασίᾳ δὲ καὶ ἐπικυρώσει τῆς Μ. τοῦ Χ. Ἐκκλησίας· καὶ λοιπὸν ἀπεφασίσσαμεν, ὅπως ἡ μελετωμένη τοῦ Μ. Ὁρολογίᾳ ἐκδοσις ἐν τῷ ἡμετέρῳ Τυπογραφείῳ, γείνη, βασιζομένη δικαίῳ τῷ λόγῳ, ἐπ' ἐκείνης τῆς Κωνσταντινουπόλεως, καὶ διὰ τὸ ὀφειλόμενον σέβας πρὸς τὴν κοινὴν τῶν εὐσεβῶν Μητέρα, καὶ ἵνα τὸ ὁμοειδὲς τῆς ἀναγνώσεως ἐν πάσαις ταῖς ἱεραῖς Δέλτοις ἀπαντᾷται.

Διεξελθὼν τοίνυν ὁ ρηθεὶς ἐπιστάτης, μετ' ὅσης οἶον τε ἐπιμελείας, τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει γενομένην ἐκδοσιν, καὶ ταύτην ἀντιβαλὼν μετὰ τῆς ἐν Ἑνετίαις, εὔρε μετὰ αὐτῶν παροράματα τυπογραφικὰ οὐκ ὀλίγα, καὶ τοιαῦτα προφανῶς ὄντα, ἀδιστακτικῶς διώρθωσεν· ὡς φερεῖπεῖν, μεταθεσιν στίχων ἐν τῷ Ἀμώμῳ, μετάθεσιν Ἀντιφώνων ἀπὸ μιᾶς εἰς ἄλλην ἑορτὴν, ἐσφαλμένας ἀναγνώσεις τινὰς ἐν τοῖς ἐν αὐτοῖς ψαλμοῖς, σύγχυσιν ἐν τοῖς Πασχαλίοις, καὶ ἄλλα τινὰ, παροράματα πάντως, ἅπερ, ἐσκεμμένως ἕκαστος ἀναγινώσκων τὴν ἀνά χεῖρας Ἱεράν βίβλον, εὐρήσει πεποίθαμεν καλῶς ἔχοντα·

ὡς ἔκρινεν ἐπίσης εὐλογον, καὶ λίαν κατάλληλον νομίζομεν, ν' ἀφαιρέσῃ τὸ κατὰ τὴν 16 Σεπτεμβρίου προστεθὲν νέον Τροπάριον τῆς ἁγίας Εὐφημίας, καὶ νὰ ἀφήσῃ τοῦτο ὡς εὐστόχως κεῖται, κατὰ τὴν 11 Ἰουλίου, ὡς κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν τελεσθέντος τοῦ ὑπερφυοῦς θαύματος ὑπὸ τῆς Μεγαλομάρτυρος· ἐνόμισε δὲ καλὸν νὰ συντυπωθῇ καὶ αὖθις τὸ Σύμβολον τοῦ Μεγάλου Ἀθανασίου, ὡς ἐν ταῖς προτέραις ἐκδόσεσι.

Καὶ ταῦτα μὲν ἐκρίναμεν δεόν ν' ἀναφέρωμεν πρὸς διασάφησιν τῆς σὺν Θεῷ ἀποπερατωθείσης ἐν τῷ ἡμετέρῳ Τυπογραφείῳ νέας ταύτης ἐκδόσεως· καὶ ὅσον δὲ ἀφορᾷ τὴν ταύτην περικοσμοῦσαν καλλονὴν, τοῦτο ἀποδεικνύουσιν αὐτὰ τὰ πράγματα, διαρρήδην κηρύττοντα τὴν τῶν λόγων ἀναμφίλεκτον ἀλήθειαν.

Ἑρρώσθε.

Ο ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡ. Ο ΦΟΙΝΙΞ

ΧΡ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ.

ΩΡΟΛΟΓΙΟΥ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ

ΜΕΡΟΣ Α'.

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Ν

Τὴν εἰς τοὺς ἑπτὰ καιροὺς τοῦ ἡμερονυκτίου διατεταγμένην Ἀκολουθίαν τῆς προσευχῆς · τουτέστι,

Α'. Τὸ Μεσονυκτικόν, οὗτινος προηγείται ἡ Προοιμιακὴ προσευχή λεγόμενη ἅμα τῷ ἐξεγερθῆναι τοῦ ὕπνου.

Β'. Τὸν Ὁρθρον, μετ' οὗ συνάπτεται ἡ Πρώτη Ὥρα καὶ τὸ Μεσῶριον αὐτῆς.

Γ'. Τὴν Τρίτην Ὥραν μετὰ τοῦ Μεσωρίου αὐτῆς.

Δ'. Τὴν Ἑκτὴν Ὥραν μετὰ τοῦ Μεσωρίου αὐτῆς, μετ' ἧς ἔπονται τὰ Τυπικά, τὰ Ἀντίφωνα τὰ τε καθημερινὰ καὶ τὰ τῶν Δεσποτικῶν καὶ Θεομητορικῶν Ἑορτῶν, καὶ ἡ ἐπὶ τῆς τραπέζης ἐν τῷ Ἀρίστῳ εὐχή καὶ εὐχαριστία.

Ε'. Τὴν Ἑννάτην Ὥραν μετὰ τοῦ Μεσωρίου αὐτῆς.

Σ'. Τὸν Ἑσπερινόν, μετ' οὗ καίται ἡ ἐν τῷ Δείπνῳ εὐχή καὶ εὐχαριστία.

Ζ'. Τὸ Ἀπόδειπνον, τὸ Μέγα καὶ τὸ Μικρόν.

Ἑπτάκις τῆς ἡμέρας ᾔνεσά σε, ἐπὶ τὰ κρίματα
τῆς δικαιοσύνης σου.

Ψαλμ. ριή. 163.

ΩΡΟΛΟΓΙΟΝ

ΤΟ ΜΕΓΑ

ΠΡΟΣΕΤΧΗ

ΤΗΣ ΟΛΗΣ ΗΜΕΡΟΝΥΚΤΙΟΥ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΣ

ΠΡΟΟΙΜΙΑΚΗ.

ΑΙΟ ΤΟΤ ΤΗΝΟΥ ΕΞΕΓΕΡΘΕΙΣ, ΚΑΙ ΒΕΛΑΝΑΣΤΑΣ ΤΗΣ ΚΛΙΝΗΣ,
ΣΤΗΘΙ ΜΕΤ' ΕΥΛΑΒΕΙΑΣ ΚΑΙ ΦΟΒΟΥ ΘΕΟΥ, ΚΑΙ ΕΙΠΕ·

Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν.

Αῖγιος ὁ Θεός, Ἁγιος Ἰσχυρὸς, Ἁγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἐκ γ'.

Δόξα Πατρὶ, καὶ Υἱῷ, καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἰάσαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου. Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον.

Καὶ πάλιν, Δόξα Πατρὶ, ἕως τέλους. Εἴτα,

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γεννηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥύσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ τὰ παρόντα Τριαδικὰ Τροπαρία, Ἦχος α'.

Εξεγερθέντες τοῦ ὕπνου, προσπίπτομέν σοι, Ἀγαθὲ, καὶ τῶν Ἀγγέλων τὸν ὕμνον βοῶμέν σοι, Δυνατέ· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἰ ὁ Θεός. Διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα, Ἦχος β'.

Τῆς κλίνης καὶ τοῦ ὕπνου ἐξεγείρας με, Κύριε, τὸν νῦν μου φώτισον, καὶ τὴν καρδίαν καὶ τὰ χεῖλη μου ἄνοιξον, εἰς τὸ ὑμνεῖν σε, ἀγία Τριάς· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἰ ὁ Θεός. Διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν, Ἦχος γ'.

Αἱ θρόον ὁ Κριτὴς ἐπελεύσεται, καὶ ἐκάστου αἱ πράξεις ἀγυμνωθήσονται· ἀλλὰ φόβῳ κράξωμεν ἐν τῷ μέσῳ τῆς νυκτός· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἰ ὁ Θεός. Διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Τὸ, Κύριε ἐλέησον, ιβ'. καὶ τὴν Εὐχὴν ταύτην.

ΕΥΧΗ ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΣ ΜΕΘ' ΙΚΕΣΙΑΣ.

Εκ τοῦ ὕπνου ἐξανισταίμενος εὐχαριστῶ σοι, ἀγία Τριάς· ὅτι διὰ τὴν πολλὴν σου ἀγαθότητα καὶ μακροθυμίαν, οὐκ ὠργίσθης ἐμοὶ τῷ ῥαθύμῳ καὶ ἁμαρτωλῷ, οὐδὲ συναπώλεσάς με ταῖς ἀνομίαις μου, ἀλλ' ἐφιλανθρώπεύσω συτήθως, καὶ πρὸς ἀπόγνωσιν κείμενον ἡγειράς με, εἰς τὸ ὀρθρίσαι καὶ δοξολογῆσαι τὰ κράτος σου. Καὶ νῦν φώτισόν μου τὰ ὄμματα τῆς διανοίας, ἄνοιξόν μου τὸ στόμα, τοῦ μελετᾶν τὰ λόγια σου, καὶ συνιέναι τὰς ἐντολαίς σου, καὶ ποιεῖν τὸ θελήματά σου, καὶ ψάλλειν σοι ἐν ἑξομολογήσει καρδίας, καὶ ἀνυμνεῖν τὸ πανάγιον ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΕΤΕΡΑ.

Δόξα σοι, Βασιλεῦ, Θεὲ Παντοκράτορ· ὅτι, τῇ θείᾳ σου καὶ φιλανθρώπῳ προνοίᾳ, ἡξίωσάς με τὸν ἁμαρτωλὸν καὶ ἀνάξιον ἐξ ὕπνου ἀναστῆναι, καὶ τυχεῖν τῆς εἰσόδου τοῦ ἀγίου σου οἴκου. Δέξαι, Κύριε, καὶ τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς

μου, ὡς τῶν ἁγίων καὶ νοερῶν σου Δυναμέων· καὶ εὐδόκησον ἐν καρδίᾳ καθαρᾷ, καὶ πνεύματι ταπεινώσεως, προσενεχθῆναι σοὶ τὴν ἐκ τῶν ῥυπαρῶν χειλέων μου αἴνεσιν· ὅπως καὶ γὰρ κοινωνῶς γένωμαι τῶν φρονίμων Παρθένων, ἐν φαιδρᾷ λαμπηδόνι τῆς ψυχῆς μου, καὶ δοξάζω σὲ τὸν ἐν Πατρὶ καὶ Πνεύματι δοξαζόμενον Θεὸν Λόγον. Ἀμήν.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΟΥ ΚΑΘ' ΗΜΕΡΑΝ ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΥ.

Εἰ μὲν ἐστὶν Ἱερεὺς, λέγει· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν· εἰδὲ μὴ ὑπάρχει Ἱερεὺς, λέγε·

Δὲ εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁ πανταχοῦ παρὼν, καὶ τὰ πάντα πληρῶν, ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν, καὶ ζωῆς χορηγὸς, ἐλθε καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν, καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος, καὶ σῶσον, Ἀγαθὲ, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Τρισάγιον. Μετανοίας τρεῖς (*). Δόξα, καὶ νῦν, Παναγία Τριάς· Πάτερ ἡμῶν· Ὅτι σου ἐστὶν. Κύριε ἐλέησον, ἱβ'. Δόξα, καὶ νῦν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν, καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν, καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν, καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Μετανοίας τρεῖς, καὶ εὐθὺς τὸν Ν'. Ψαλμόν.

(*) Ἡ λέξις Μετανοία ἐνταῦθα, ὁμοίως καὶ ἐν ταῖς ἑφεξῆς, ὡς αἰεὶ εὐρίσκεται μόνη, δηλοῖ τὰ διὰ τῆς κεφαλῆς μόνον, χωρὶς κλίσεως γαργάτων, γινόμενα προσκυνήματα, ὅτι καὶ Μετανοίας μικραὶ καλοῦνται. Ὅπου δὲ πύται μετὰ τοῦ ἐπιθέτου, Μετανοίας μεγάλαι, ἐκεῖ σημαίνει τὰς κοινότερον παρ' ὧν λογιόμαστε Μετανοίας, ὡς καὶ ποιοῦμεν κλίνοντες τὰ γόνατα, καὶ προσκίπτοντες ἕως ἰσάφους τῆς γῆς.

ΨΑΛΜΟΣ Ν'. 50.

Ελέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σε, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλυνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίστησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριζόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων ὁ Θεός, ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουθενώσει.

Ἀγαθύνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθῇ τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὁλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Εἶτα λέγομεν τὸν Ἀμωμον.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΙΗ'. 118.

Σ Τ Α Σ Ι Σ Π Ρ Ω Τ Η.

Μακάριοι οἱ ἄμωμοι ἐν ὁδῷ, οἱ πορευόμενοι ἐν νόμῳ Κυρίου.

Μακάριοι οἱ ἐξερευνῶντες τὰ μαρτύρια αὐτοῦ, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ ἐκζητήσουσιν αὐτόν.

Οὐ γὰρ οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ ἐπορεύθησαν.

Σὺ ἐνετείλω τὰς ἐντολάς σου, τοῦ φυλάξασθαι σφόδρα.

Ὅφελον κατευθυνθείησαν αἱ ὁδοί μου, τοῦ φυλάξασθαι τὰ δικαιώματά σου.

Τότε οὐ μὴ αἰσχυθῶ, ἐν τῷ με ἐπιβλέπειν ἐπὶ πάσας τὰς ἐντολάς σου.

Ἐξομολογήσομαί σοι ἐν εὐθύτητι καρδίας, ἐν τῷ μεμαθηκέναι με τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου.

Τὰ δικαιώματά σου φυλάξω, μή με ἐγκαταλίπῃς ἕως σφόδρα.

Ἐν τίνι κατορθώσει νεώτερος τὴν ὁδὸν αὐτοῦ; ἐν τῷ φυλάξασθαι τοὺς λόγους σου.

Ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου ἐξεζήτησά σε, μὴ ἀπώσῃ με ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου.

Ἐν τῇ καρδίᾳ μου ἔκρυψα τὰ λόγιά σου, ὅπως ἂν μὴ ἀμάρτω σοι.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Ἐν ταῖς χεῖλεσί μου ἐξήγγειλα πάντα τὰ κρίματα τοῦ στόματός σου.

Ἐν τῇ ὁδῷ τῶν μαρτυρίων σου ἐτέρφθην, ὥς ἐπὶ παντὶ πλούτῳ.

Ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου ἀδολεσχήσω, καὶ κατανοήσω τὰς ὁδούς σου.

Ἐν τοῖς δικαιώμασί σου μελετήσω, οὐκ ἐπιλήσομαι τῶν λόγων σου.

Ἀνταπόδος τῷ δούλῳ σου, ζῆσόν με, καὶ φυλαίξω τοὺς λόγους σου.

Ἀποκάλυψον τοὺς ὀφθαλμούς μου, καὶ κατανοήσω τὰ θαυμάσια ἐκ τοῦ νόμου σου.

Πάροικος ἐγώ εἰμι ἐν τῇ γῇ, μὴ ἀποκρύψῃς ἀπ' ἐμοῦ τὰς ἐντολάς σου.

Ἐπεπόθησεν ἡ ψυχὴ μου τοῦ ἐπιθυμῆσαι τὰ κρίματά σου ἐν παντὶ καιρῷ.

Ἐπετίμησας ὑπερηφάνοις· ἐπικατάρατοι οἱ ἐκκλίνοντες ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου.

Περίελε ἀπ' ἐμοῦ ὄνειδος καὶ ἐξουδένωσιν, ὅτι τὰ μαρτύριά σου ἐξεζήτησα.

Καὶ γὰρ ἐκάθισαν ἄρχοντες, καὶ κατ' ἐμοῦ κατελάλουν· ὁ δὲ δούλός σου ἠδολέσχει ἐν τοῖς δικαιώμασί σου.

Καὶ γὰρ τὰ μαρτύριά σου μελέτη μου ἐστὶ, καὶ αἱ συμβουλίαι μου τὰ δικαιώματά σου.

Ἐκολλήθη τῷ ἐδάφει ἡ ψυχὴ μου, ζῆσόν με κατὰ τὸν λόγον σου.

Τὰς ὁδούς μου ἐξηγγείλα, καὶ ἐπήκουσάς μου· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Ὁδὸν δικαιομάτων σου συνέτισόν με, καὶ ἀδολεσχήσω ἐν τοῖς θαυμασίοις σου.

Ἐνύσταξεν ἡ ψυχὴ μου ἀπὸ ἀκηδίας, βεβαίωσόν με ἐν τοῖς λόγοις σου.

Ὁδὸν ἀδικίας ἀπόστησον ἀπ' ἐμοῦ, καὶ τῷ νόμῳ σου ἐλέησόν με.

Ὁδὸν ἀληθείας ἠρετισάμην, καὶ τὰ κρίματά σου οὐκ ἐπελαθόμην.

Ἐκολλήθην τοῖς μαρτυρίοις σε, Κύριε, μή με καταισχύνης.

Ὁδὸν ἐντολῶν σου ἔδραμον, ὅταν ἐπλάιτυνας τὴν καρδίαν μου.

Νομοθέτησόν με, Κύριε, τὴν ὁδὸν τῶν δικαιοματίων σου, καὶ ἐκζητήσω αὐτὴν διαπαντός.

Συνέτισόν με, καὶ ἐξερευνήσω τὸν νόμον σου, καὶ φυλάξω αὐτὸν ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου.

Ὁδήγησόν με ἐν τῇ τρίβῳ τῶν ἐντολῶν σου, ὅτι αὐτὴν ἠθέλησα.

Κλῖνον τὴν καρδίαν μου εἰς τὰ μαρτύριά σου, καὶ μὴ εἰς πλεονεξίαν.

Ἀπόστρεψον τοὺς ὀφθαλμούς μου τοῦ μὴ ἰδεῖν ματαιότητά, ἐν τῇ ὁδῷ σου ζῆσόν με.

Στήσον τῷ δούλῳ σου τὸ λόγιόν σου, εἰς τὸν φόβον σου.

Περίελε τὸν ὀνειδισμόν μου, ὃν ὑπώπτευσα, ὅτι τὰ κρίματά σου χρηστά.

Ἰδοὺ, ἐπεθύμησα τὰς ἐντολαίς σου, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ζῆσόν με.

Καὶ ἔλθοι ἐπ' ἐμέ τὸ ἔλεός σου, Κύριε, τὸ σωτήριόν σου κατὰ τὸν λόγον σου.

Καὶ ἀποκριθήσομαι τοῖς ὀνειδίζουσί μοι λόγον, ὅτι ἤλπισα ἐπὶ τοῖς λόγοις σου.

Καὶ μὴ περιέλῃς ἐκ τοῦ στόματός μου λόγον ἀληθείας ἕως σφόδρα, ὅτι ἐπὶ τοῖς κρίμασί σου ἐπήλπισα.

Καὶ φυλάξω τὸν νόμον σου διαπαντός, εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καὶ ἐπορευόμην ἐν πλατυσμῷ, ὅτι τὰς ἐντολαίς σου ἐξεζήτησα.

Καὶ ἐλάλουν ἐν τοῖς μαρτυρίοις σου ἐναντίον βασιλέων, καὶ οὐκ ἠσχυρόμην.

Καὶ ἐμελέτων ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου, ὥς ἠγάπησα σφόδρα.

Καὶ ἦρα τὰς χεῖράς μου πρὸς τὰς ἐντολαίς σου, ὥς ἠγάπησα, καὶ ἠδολέσχουν ἐν τοῖς δικαιώμασί σου.

Μνήσθητι τῶν λόγων σου τῷ δούλῳ σου, ὃν ἐπήλπισάς με.

Αὕτη με παρεκάλεσεν ἐν τῇ ταπεινώσει μου, ὅτι τὸ λόγιόν σου ἔζησέ με.

Ὑπερήφανοι παρηνόμουν ἕως σφοδρά, ἀπὸ δὲ τοῦ νόμου σου οὐκ ἐξέκλινα.

Ἐμνήσθην τῶν κριμάτων σου ἀπ' αἰῶνος, Κύριε, καὶ παρεκλήθην.

Ἀθυμία κατέσχε με ἀπὸ αἱμαρτωλῶν, τῶν ἐγκαταλιμπανόντων τὸν νόμον σου.

Ψαλτὰ ἤσαν μοι τὰ δικαιώματά σε, ἐν τόπῳ παροικίας μου.

Ἐμνήσθην ἐν νυκτὶ τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, καὶ ἐφύλαξα τὸν νόμον σου.

Αὕτη ἐγενήθη μοι, ὅτι τὰ δικαιώματά σου ἐξεζήτησα.

Μερίς μου εἶ, Κύριε, εἶπα τοῦ φυλάξασθαι τὸν νόμον σου.

Ἐδεήθην τοῦ προσώπου σου ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, ἐλέησόν με κατὰ τὸ λόγιόν σου.

Διελογισάμην τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἐπέστρεψα τοὺς πόδας μου εἰς τὰ μαρτύριά σου.

Ἦτοιμάσθην, καὶ οὐκ ἐταράχθην, τοῦ φυλάξασθαι τὰς ἐντολαίς σου.

Σχοινία αἱμαρτωλῶν περιεπλάκησάν μοι, καὶ τοῦ νόμου σου οὐκ ἐπελαθόμην.

Μεσονύκτιον ἐξηγειρόμην, τοῦ ἐξομολογεῖσθαί σοι ἐπὶ τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου.

Μέτοχος ἐγὼ εἰμι πάντων τῶν φοβουμένων σε, καὶ τῶν φυλασσόντων τὰς ἐντολαίς σου.

Τοῦ ἐλέους σου, Κύριε, πλήρης ἡ γῆ· τὰ δικαιώματά σου δίδαξόν με.

Χρηστότητα ἐποίησας μετὰ τοῦ δούλου σου, Κύριε, κατὰ τὸν λόγον σου.

Χρηστότητα καὶ παιδείαν καὶ γνῶσιν δίδαξόν με, ὅτι ταῖς ἐντολαῖς σου ἐπίστευσα.

Πρὸ τοῦ με ταπεινωθῆναι, ἐγὼ ἐπλημμέλησα, διὰ τοῦτο τὸ λόγιόν σου ἐφύλαξα.

Χρηστὸς εἶ σύ, Κύριε, καὶ ἐν τῇ χρηστότητί σου δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Ἐπληθύνθη ἐπ' ἐμέ ἀδικία ὑπερηφάνων, ἐγὼ δὲ ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου ἐξερευνήσω τὰς ἐντολαίς σου.

Ἐτυρώθη ὡς γάλα ἡ καρδία αὐτῶν, ἐγὼ δὲ τὸν νόμον σου ἐμελέτησα.

Ἀγαθὸν μοι, ὅτι ἐταπείνωσάς με, ὅπως ἂν μάθω τὰ δικαιώματά σου.

Ἀγαθὸς μοι ὁ νόμος τοῦ στόματός σου ὑπὲρ χιλιάδας χρυσίου καὶ ἀργυρίου.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουϊα, ἐκ γ'. Μετανοίας τρεῖς.

ΣΤΑΣΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ.

Αἱ χεῖρές σου ἐποίησάν με, καὶ ἔπλασάν με· συνέτισόν με, καὶ μαθήσομαι τὰς ἐντολαίς σου.

Οἱ φοβούμενοί σε ὄψονταί με, καὶ εὐφρανθήσονται, ὅτι εἰς τοὺς λόγους σου ἐπήλπισα.

Ἔγνων, Κύριε, ὅτι δικαιοσύνη τὰ κρίματά σου, καὶ ἀληθεῖα ἐταπείνωσάς με.

Γενηθήτω δὴ τὸ ἔλεός σου τοῦ παρακαλέσαι με, κατὰ τὸ λόγιόν σου τῷ δούλῳ σου.

Ἐλθέτωσάν μοι οἱ οἰκτιρμοί σου, καὶ ζήσομαι, ὅτι ὁ νόμος σου μελέτη μου ἐστίν.

Αἰσχυνθήτωσαν ὑπερήφανοι, ὅτι ἀδίκως ἠνόμησαν εἰς ἐμέ, ἐγὼ δὲ ἀδολεσχήσω ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου.

Ἐπιστρεψάτωσάν με οἱ φοβούμενοί σε, καὶ οἱ γινώσκοντες τὰ μαρτύριά σου.

Γενηθήτω ἡ καρδία μου, ἄμωμος ἐν τοῖς δικαιώμασί σου, ὅπως ἂν μὴ αἰσχυρθῶ.

Ἐκλείπει εἰς τὸ σωτήριόν σου ἡ ψυχή μου, εἰς τοὺς λόγους σου ἐπήλπισα.

Ἐξέλιπον οἱ ὀφθαλμοί μου εἰς τὸ λόγιόν σου, λέγοντες· Πότε παρακαλέσεις με;

Ὅτι ἐγενήθην ὡς ἄσκὸς ἐν πάχνῃ, τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐπελαθόμην.

Πόσαι εἰσὶν αἱ ἡμέραι τοῦ δούλου σου; πότε ποιήσεις μοι ἐκ τῶν καταδιωκόντων με κρίσιν;

Διηγήσαντό μοι παράνομοι ἀδολεσχίας, ἀλλ' οὐχ ὡς ὁ νόμος σου, Κύριε.

Πᾶσαι αἱ ἐντολαί σου ἀλήθεια· ἀδίκως κατεδίωξαν με, βοήθησόν μοι.

Παρά βραχὺ συνετέλεσάν με ἐν τῇ γῇ, ἐγὼ δὲ οὐκ ἐγκατέλιπον τὰς ἐντολάς σου.

Κατὰ τὸ ἔλεός σου ζῆσόν με, καὶ φυλάξω τὰ μαρτύρια τοῦ στόματός σου.

Εἰς τὸν αἰῶνα, Κύριε, ὁ λόγος σου διαμένει ἐν τῷ οὐρανῷ.

Εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἡ ἀλήθειά σου· ἐθεμελίωσας τὴν γῆν, καὶ διαμένει.

Τῇ διαταίξει σε διαμένει ἡμέρα, ὅτι τὰ σύμπαντα δέλα σά.

Εἰμὶ ὅτι ὁ νόμος σου μελέτη μου ἐστὶ, τότε ἂν ἀπωλόμην ἐν τῇ ταπεινώσει μου.

Εἰς τὸν αἰῶνα οὐ μὴ ἐπιλάβωμαι τῶν δικαιωμάτων σου, ὅτι ἐν αὐτοῖς ἔζησάς με.

Μ Ε Σ Η.

Σὺ εἰμι ἐγὼ, σῶσόν με, ὅτι τὰ δικαιώματά σου ἐξεζήτησα.

Ἐμὲ ὑπέμειναν ἁμαρτωλοὶ τοῦ ἀπολέσαι με· τὰ μαρτύριά σου συνῆκα.

Πάσης συντελείας εἶδον πέρας, πλατεῖα ἡ ἐντολή σου σφόδρα.

Ὡς ἠγάπησα τὸν νόμον σου, Κύριε· ὅλην τὴν ἡμέραν μελέτη μου ἐστίν.

Ὑπὲρ τοὺς ἐχθρούς μου ἐσόφισάς με τὴν ἐντολήν σου, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα ἐμὴ ἐστίν.

Ὑπὲρ πάντας τοὺς διδάσκοντάς με συνῆκα, ὅτι τὰ μαρτύριά σου μελέτη μου ἐστίν.

Ὑπὲρ πρεσβυτέρους συνῆκα, ὅτι ταῖς ἐντολαῖς σε ἐξεζήτησα.

Ἐκ πάσης ὁδοῦ πονηρᾶς ἐκώλυσα τοὺς πόδας μου, ὅπως ἂν φυλάξω τοὺς λόγους σου.

Ἀπὸ τῶν κριμάτων σου οὐκ ἐξέκλινα, ὅτι σὺ ἐνομοθέτησάς με.

Ὡς γλυκέα τῷ λάρυγγί μου τὰ λόγια σου, ὑπὲρ μέλι τῷ στόματί μου.

Ἄπο τῶν ἐντολῶν σου συνῆκα, διὰ τοῦτο ἐμίσησα πᾶσαν ὁδὸν ἀδικίας.

Λύχνος τοῖς ποσί μου ὁ νόμος σου, καὶ φῶς ταῖς τρίβοις μου.

Ὁμολογῶ, καὶ ἔστησα τοῦ φυλαίξασθαι τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου.

Ἐταπαινώθην ἕως σφόδρα, Κύρια, ζῆσόν με κατὰ τὸν λόγον σου.

Τὰ ἐκούσια τοῦ στόματός μου εὐδόκησον δὴ, Κύρια, καὶ τὰ κρίματά σου δίδαξόν με.

Ἡ ψυχὴ μου ἐν ταῖς χερσί σου διαπαντός, καὶ τοῦ νόμου σου οὐκ ἐπελαθόμην.

Ἔθεντο ἁμαρτωλοὶ παγίδα μοι, καὶ ἐκ τῶν ἐντολῶν σου οὐκ ἐπλανήθην.

Ἐκκληρονόμησα τὰ μαρτύριά σου εἰς τὸν αἰῶνα, ὅτι ἀγαλλίαμα τῆς καρδίας μου εἰσὶν.

Ἐκλῖνα τὴν καρδίαν μου, τοῦ ποιῆσαι τὰ δικαιώματά σου εἰς τὸν αἰῶνα δι' ἀντάμειψιν.

Παρανόμους ἐμίσησα, τὸν δὲ νόμον σου ἠγάπησα.

Βοηθός μου καὶ ἀντιλήπτωρ μου εἶ σύ, εἰς τοὺς λόγους σου ἐπήλπισα.

Ἐκκλίνατε ἀπ' ἐμοῦ πονηρευόμενοι, καὶ ἐξερευνήσω ταῖς ἐντολαῖς τοῦ Θεοῦ μου.

Ἀντιλαβοῦ μου κατὰ τὸ λόγιόν σου, καὶ ζῆσόν με, καὶ μὴ κατασχύνης με ἀπὸ τῆς προσδοκίας μου.

Βοήθησόν μοι, καὶ σωθήσομαι, καὶ μελετήσω ἐν τοῖς δικαιώμασί σου διαπαντός.

Ἐξουδένωσας πάντας τοὺς ἀποστατοῦντας ἀπὸ τῶν δικαιωμάτων σου, ὅτι ἄδικον τὸ ἐνθύμημα αὐτῶν.

Παραβαίνοντας ἐλογισάμην πάντας τοὺς ἁμαρτωλοὺς τῆς γῆς, διὰ τοῦτο ἠγάπησα τὰ μαρτύριά σου.

Καθηλώσον ἐκ τοῦ φόβου σου τὰς σάρκας μου, ἀπὸ γὰρ τῶν κριμάτων σου ἐφοβήθην.

Ἐποίησα κρίμα καὶ δικαιοσύνην, μὴ παραδῶς με τοῖς ἀδικοῦσί με.

Ἐκδεξαι τὸν δοῦλόν σου εἰς ἀγαθόν, μὴ συκοφαντησάτωσάν με ὑπερήφανοι.

Οἱ ὀφθαλμοί μου ἐξέλιπον εἰς τὸ σωτήριόν σου, καὶ εἰς τὸ λόγιον τῆς δικαιοσύνης σου.

Ποίησον μετὰ τοῦ δούλου σου κατὰ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὰ δικαιώματά σου δίδαξόν με.

Δοῦλός σου εἰμι ἐγώ· συνέτισόν με, καὶ γνώσομαι τὰ μαρτύριά σου.

Καιρὸς τῇ ποιῆσαι τῷ Κυρίῳ, διεσκέδασαν τὸν νόμον σου.

Διὰ τοῦτο ἠγάπησα τὰς ἐντολάς σου ὑπὲρ χρυσίον καὶ τοπάζιον.

Διὰ τοῦτο πρὸς πάσας τὰς ἐντολάς σου κατωρθούμην, πᾶσαν ὁδὸν ἄδικον ἐμίσησα.

Θαυμαστὰ τὰ μαρτύριά σου, διὰ τοῦτο ἐξηρεύνησεν αὐτὰ ἡ ψυχή μου.

Ἡ δῆλωσις τῶν λόγων σου φωτιεῖ καὶ συνετιεῖ νηπίους.

Τὸ στόμα μου ἤνοιξα καὶ εἵλκυσα πνεῦμα, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἐπεπόθουν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουϊα, ἐκ γ'. Μετανοίας τρεῖς.

ΣΤΑΣΙΣ ΤΡΙΤΗ.

Επίβλεψον ἐπ' ἐμέ καὶ ἐλέησόν με, κατὰ τὸ κρίμα τῶν ἀγαπώντων τὸ ὄνομά σου.

Τὰ διαβήματά μου κατεύθυνον κατὰ τὸ λόγιόν σου, καὶ μὴ κατακυριεύσάτω μου πᾶσα ἀνομία.

Λύτρωσαί με ἀπὸ συκοφαντίας ἀνθρώπων, καὶ φυλάξω τὰς ἐντολάς σου.

Τὸ πρόσωπόν σου ἐπίφανον ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου, καὶ δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Διεξόδους ὑδάτων κατέδυσαν οἱ ὀφθαλμοί μου, ἐπεὶ οὐκ ἐφύλαξα τὸν νόμον σου.

Δίκαιος εἶ, Κύριε, καὶ εὐθεῖαι αἱ κρίσεις σου.

Ἐντείλω δικαιοσύνην τὰ μαρτύριά σου, καὶ ἀλήθειαν σφόδρα.

Ἐξέτηξέ με ὁ ζῆλός σου, ὅτι ἐπελάθοντο τῶν λόγων σου οἱ ἐχθροί μου.

Πεπυρωμένον τὸ λόγιόν σου σφόδρα, καὶ ὁ δοῦλός σου ἠγάπησεν αὐτό.

Νεώτερος ἐγώ εἰμι, καὶ ἐξουδενωμένος, τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐπελαθόμην.

Ἡ δικαιοσύνη σου δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ὁ νόμος σου ἀλήθεια.

Θλίψεις καὶ ἀνάγκαι εὗροσάν με, αἱ ἐντολαί σου μελέτη με.

Δικαιοσύνη τὰ μαρτύριά σου εἰς τὸν αἰῶνα, συνέτισόν με, καὶ ζήσομαι.

Ἐκέκραξα ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου· ἐπάκουσόν μου, Κύριε, τὰ δικαιώματά σου ἐκζητήσω.

Ἐκέκραξά σοι, σῶσόν με, καὶ φυλάξω τὰ μαρτύριά σου.

Προέφθασα ἐν ἀωρίᾳ καὶ ἐκέκραξα, εἰς τοὺς λόγους σου ἐπήλπισα.

Προέφθασαν οἱ ὀφθαλμοί μου πρὸς ὄρθρον, τοῦ μελετᾶν τὰ λόγια σου.

Τῆς φωνῆς μου ἄκουσον, Κύριε, κατὰ τὸ ἔλεός σου, κατὰ τὸ κρίμα σου ζῆσόν με.

Προσῆγγισαν οἱ καταδιώκοντές με ἀνομία, ἀπὸ δὲ τοῦ νόμου σου ἐμακρύνθησαν.

Ἐγγὺς εἶ σὺ, Κύριε, καὶ πᾶσαι αἱ ὁδοί σου ἀλήθεια.

Κατ' ἀρχαῖς ἔγνων ἐκ τῶν μαρτυρίων σου, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα ἐθεμελίωσας αὐτά.

Ἴδε τὴν ταπείνωσίν μου, καὶ ἐξελοῦ με, ὅτι τοῦ νόμου σου οὐκ ἐπελαθόμην.

Κρίνον τὴν κρίσιν μου, καὶ λύτρωσαί με, διὰ τὸν λόγον σου ζῆσόν με.

Μακρὰν ἀπὸ ἀμαρτωλῶν σωτηρία, ὅτι τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐξεζήτησαν.

Οἱ αἰκτιρμοί σου πολλοί, Κύριε· κατὰ τὸ κρίμα σου ζῆσόν με.

Πολλοὶ οἱ ἐκδιώκοντές με καὶ θλίβοντές με, ἐκ τῶν μαρτυρίων σου οὐκ ἐξέκλινα.

Εἶδον αἰσυνετοῦντας, καὶ ἐξετηκόμην, ὅτι τὰ λόγιαί σου οὐκ ἐφυλάξαντο.

Ἴδε, ὅτι τὰς ἐντολαίς σου ἠγάπησα, Κύριε, ἐν τῷ ἐλέει σου ἤσόν με.

Ἀρχὴ τῶν λόγων σου ἀλήθεια, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα πάντα τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου.

Ἀρχοντες καταδίωξάν με δωρεάν, καὶ ἀπὸ τῶν λόγων σου ἐδειλίασεν ἡ καρδιά μου.

Ἀγαλλιάσμαι ἐγὼ ἐπὶ τὰ λόγιαί σου, ὡς ὁ εὐρίσκων σκῦλα πολλά.

Ἀδικίαν ἐμίσησα καὶ ἐβδελυξάμην, τὸν δὲ νόμον σου ἠγάπησα.

Ἐπτάκις τῆς ἡμέρας ἤνεσά σε, ἐπὶ τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου.

Εἰρήνη πολλὴ τοῖς ἀγαπῶσι τὸν νόμον σου, καὶ οὐκ ἔστιν αὐτοῖς σκάνδαλον.

Προσεδόκων τὸ σωτήριόν σου, Κύριε, καὶ τὰς ἐντολαίς σου ἠγάπησα.

Ἐφύλαξεν ἡ ψυχὴ μου τὰ μαρτύριά σου, καὶ ἠγάπησεν αὐτὰ σφοδρὰ.

Ἐφύλαξα τὰς ἐντολαίς σου καὶ τὰ μαρτύριά σου, ὅτι πᾶσαι αἱ ὁδοί μου ἐναντίον σου, Κύριε.

Ἐγγισάτω ἡ δέησίς μου ἐνώπιόν σου, Κύριε, κατὰ τὸ λόγιόν σου συνέτισόν με.

Ἐσέλθοι τὸ ἀξίωμά μου ἐνώπιόν σου, Κύριε, κατὰ τὸ λόγιόν σου ῥῦσαί με.

Ἐξερεῦξονται (*) τὰ χεῖλη μου ὕμνον, ὅταν διδάξης με τὰ δικαιώματά σου.

Φθέγγεται ἡ γλῶσσά μου τὰ λόγιαί σου, ὅτι πᾶσαι αἱ ἐντολαί σου δικαιοσύνη.

Γενέσθω ἡ χεὶρ σου τοῦ σῶσαί με, ὅτι τὰς ἐντολαίς σου ἠρετισάμην.

(*) Ὅρα τὴν ἐν Μόσχῃ Ἐκδόσιν τῆς Θείας Γραφῆς.

Ἐπεπόθησα τὸ σωτήριόν σου, Κύριε, καὶ ὁ νόμος σου μέ-
λέτη μου ἐστί.

Ζήσεται ἡ ψυχὴ μου, καὶ αἰνέσει σε, καὶ τὰ κρίματά σου
βοηθήσει μοι.

Ἐπλανήθην ὡς πρόβατον ἀπολωλὸς, ζήτησον τὸν δοῦλόν
σου, ὅτι τὰς ἐντολάς σου οὐκ ἐπελαθόμην.

Δόξα, καὶ νῦν.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα παντοκράτορα, ποιητὴν
οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ
εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονο-
γενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώ-
νων. Φῶς ἐκ Φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεν-
νηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα
ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους, καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν
σωτηρίαν, κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν, καὶ σαρκωθέντα ἐκ
Πνεύματος ἁγίου, καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου, καὶ ἐνανθρω-
πήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου,
καὶ παθόντα, καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ
κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς, καὶ
καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον
μετὰ δόξης, κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας
οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὸ Κύριον,
τὸ Ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πα-
τρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ
λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν. Εἰς μίαν, Ἀγίαν, Καθολικὴν,
καὶ Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν Βάπτισμα εἰς
ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ Ἀνάστασιν νεκρῶν. Καὶ Ζωὴν
τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Τρισάγιον. Μετανοίας τρεῖς. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν.
Ὅτι σοῦ ἐστιν. Εἶτα τὰ Τροπάρια ταῦτα.

Ἦχος πλ. δ'.

Ιδοὺ ὁ Νυμφίος ἔρχεται, ἐν τῷ μέσῳ τῆς νυκτός· καὶ
μακάριος ὁ δοῦλος, ὃν εὕρησει γρηγοροῦντα· ἀνάξιος δὲ
παλιν, ὃν εὕρησει ῥαθυμοῦντα. Βλέπε οὖν ψυχὴ μου, μὴ τῷ
ὑπνῷ κατενεχθῆς, ἵνα μὴ τῷ θανάτῳ παραδοθῇς, καὶ τῆς

βασιλείας ἔξω κλεισθῆς· ἀλλὰ ἀνάνηψον κρίζουσα· Ἁγίος, Ἁγιος, Ἁγιος εἰ ὁ Θεός. Διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρί.

Τὴν ἡμέραν ἐκείνην τὴν φοβεράν, ἐννοοῦσα ψυχὴ μου γρηγόρησον, ἀνάπτουσα λαμπάδα σου, ἐν ἐλαίῳ φαιδρύνουσα· οὐ γὰρ οἶδας πότε, πρὸς σέ ἐπελεύσεται, ἡ φωνὴ ἡ λέγουσα· Ἴδου ὁ Νυμφίος. Βλέπε οὖν ψυχὴ μου, μὴ νυστάξης, καὶ μείνης ἔξωθεν κρούουσα, ὡς αἱ πέντε Παρθένοι· ἀλλ' ἀγρύπνως καρτέρησον, ἵνα ὑπαντήσης Χριστῷ τῷ Θεῷ ἐν ἐλαίῳ πίονι, καὶ δώῃ σοι τὸν νυμφῶνα τὸν δεῖον τῆς δόξης αὐτοῦ.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὲ τὸ ἀπόρρητον τεῖχος, τὸ τῆς σωτηρίας ὀχύρωμα, Θεοτόκε Παρθένε, ἱκετεύομεν. Ταῖς τῶν ἐναντίων βουλαῖς διασκέδασον· τοῦ λαοῦ σου τὴν λύπην εἰς χαρὰν μετσίβαλε· τὸν κόσμον σου ἀνακαίλεσον· τοὺς εὐσεβεῖς κραταίωσον· ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου πρέσβευε, ὅτι σὺ εἶ Θεοτόκε ἡ ἐλπίς ἡμῶν.

Εἴτα τὸ, Κύριε ἐλέησον, μ'. καὶ τὴν Εὐχὴν ταύτην·

Ο ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ, ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς προσκυνούμενος καὶ δοξαζόμενος, Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος, ὁ πολυεύσπλαγχνος, ὁ τοὺς δικαίους ἀγαπῶν, καὶ τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐλεῶν, ὁ πάντας καλῶν πρὸς σωτηρίαν, διὰ τῆς ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν. Αὐτὸς Κύριε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ τὰς ἐντεύξεις, καὶ ἴθυνον τὴν ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολαῖς σου. Ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν ἀγίασον, τὰ σώματα ἁγνισον, τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον, τὰς ἐννοίας κάθαρσον, καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, κακῶν, καὶ ὀδύνης. Τείχισον ἡμᾶς ἀγίοις σου Ἀγγέλοις, ἵνα, τῇ παρεμβολῇ αὐτῶν φρουρούμενοι καὶ ὀδηγούμενοι, καταντήσωμεν εἰς τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως, καὶ εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀπροσίτου σου δόξης· ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τὸ, Κύριε ἐλέησον, γ'. Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ. Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ.

Ὁ Ἱερεὺς · Ὁ Θεὸς οἴκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς.

(Καὶ εἰ μὲν ἐστὶν Ἀλληλουϊα (*), ποιούμεν μετανοίας Γ'. μεγάλως, λέγοντες μυστικῶς, ἐν ἐκάστη μετανοίᾳ, ἀνά σίχον τῆς ἐπομένης Εὐχῆς τοῦ ἁγίου Ἐφραίμ.

Κύριε καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου, πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας, καὶ ἀργολογίας μή μοι δῶς.

Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης, ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς, καὶ ἀγάπης χάρισαί μοι τῷ σῷ δούλῳ.

Ναὶ, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ ὁρᾶν τὰ ἐμὰ πταισματα, καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου · ὅτι εὐλογητὸς εἰ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Μετὰ δὲ ταύτας, ἑτέρας μικρὰς ΙΒ'. εἴτ' αὖθις μετάνοιαν μεγάλην μίαν, λέγοντες πάλιν τὸν τελευταῖον στίχον τῆς ἀνωτέρω Εὐχῆς. Εἶτα τὴν Εὐχὴν ταύτην

Τοῦ ἁγίου Μαρδαρίου.

Δέσποτα Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ ἅγιον Πνεῦμα, μία Θεότης, μία Δύναμις, ἐλέησόν με τὸν ἁμαρτωλόν · καὶ οἷς ἐπίστασαι κρίμασι, σῶσόν με τὸν ἀνάξιον δῆλόν σου · ὅτι εὐλογητὸς εἰ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.)

(Εἰδ' οὐκ ἐστὶν Ἀλληλουϊα, καταλιμπάνεται τό · Κύριε καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου, καὶ αἱ μετάνοιαι, καὶ λέγομεν μόνον τὸ Δέσποτα Θεέ, Πάτερ · καὶ τὰς Εὐχὰς ταύτας. Ἰστέον

(*) Ἡ λέξις Ἀλληλουϊα, Ἑβραϊκὴ ὄσα, μεθερμηνεύεται Ἑλληνιστί· Αἰνεῖτε τὸν Κύριον. Μετεχειρίζοντο δὲ αὐτὴν ὡς σημεῖον χαρᾶς, καὶ εὐφροσύνης ἐκφώνημα εἰς χαρμασύνους περιστάσεις, αἰνῶντες τὸν Θεόν καὶ εὐχαριστοῦντες διὰ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ, ὡς γίνεται δῆλον ἐκ τῆς ὑποθέσεως πολλῶν Ψαλμῶν, εἰς οὓς ἡ λέξις αὕτη ἐπιγράφεται. Ἐπὶ δὲ καὶ ἐξ ὧν ὁ Τωβίτ λέγει περὶ τῆς μετὰ τὴν ἀλῶσιν οἰκοδομηθησομένης πάλιν Ἱερουσαλὴμ, ὅτι τότε πᾶσαι αἱ ῥύμαι αὐτῆς ἐροῦσιν· Ἀλληλουϊα (ΙΓ'. 18). Πρὸς τοῦτοίς ἐκ τῆς Ἀποκαλύψεως Ἰωάννου, ὃς τις, μετὰ τὴν πτώσιν καὶ τὸν ἀφανισμόν τῆς μυστικῆς Βαβυλώνης, ἤκουσε φωνὴν μεγάλην ἐν τῷ οὐρανῷ λέγουσαν συνεχῶς· Ἀλληλουϊα, (ΙΗ'. 2, 20-21. ΙΘ'. 1). Ἐ καὶ ἡμᾶς ὅμως τοῦ Χριστοῦ Ἑκκλησίᾳ μεταχειρίζεται αὐτὴν οὐ μόνον εἰς λαμπράς καὶ χαρμασύνους ἡμέρας ὡς εἰς τὰ Ἀντίφωνα, φερόειπιν, τῶν Δισποτικῶν ἑορτῶν· Σῶσον ἡμᾶς... φάλλοντάς σοι, Ἀλληλουϊα· ἀλλὰ καὶ πολλὰ τοῦ καὶ ἐκαστὴν ἡμερονοκτίου Ἀκολουθίας. Πλειονάζει δὲ μάλιστα ἡ λέξις αὕτη εἰς τὰς νηστειοὺς τελετὰς καὶ τὰς κινθίμους τῶν νηστιῶν ἡμέρας, ὅτε καὶ ἐν τῷ Ἐσπρινῳ ἀντὶ τοῦ συνήθους Προκείμενου, καὶ ἐν τῷ Ὁρθρῳ ἀντὶ τοῦ Θεὸς Κύριος, φάλλεται· Ἀλληλουϊα. Περὶ τοῦτου οὖν τοῦ Ἀλληλουϊα λέγει ἐνταῦθα καὶ ἐν τοῖς ἐφεξῆς ἡ τυπικὴ διάταξις ὅτι, Εἰ μὲν ἐστὶν Ἀλληλουϊα, τουτίστιν, εἴαν ὑπάρχῃ νηστεία, εἴαν μὴ φάλληται Θεὸς Κύριος, ποιούμεν τὰς μεγάλας Μετανοίας· εἰ δὲ μὴ, κτλ. Σημειώσον δὲ, ὅτι ἡ Δυτικὴ Ἑκκλησία, ἀπ' ἐναντίας τῶν ἐθίμων τῆς κατ' ἡμᾶς, πρὸ πολλοῦ ἀπηγόρευσε τὴν χρῆσιν τοῦ· Ἀλληλουϊα εἰς τὰς νηστιμους ἡμέρας, καὶ τὰς πανθίμους τελετὰς, καὶ περιώρισεν αὐτὸ εἰς μόνας τὰς χαρμασύνους, ἐξαιρίτως δὲ εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ Πάσχα, ὅτε καὶ πολλάκις φάλλει αὐτὸ, ὡς ἡμεῖς τὸ Χριστὸς ἀνέστη. Ἀλλὰ καὶ ἐπισκεπτόμενοι ἀλλήλους πολλοὶ τῶν Δυτικῶν, τὰς ἡμέρας τοῦ Πάσχα, ἢ συναπαντώμενοι κατ' ἰδὸν, ἀσπάζονται διὰ τοῦ προσηρμοστος· Καλὸν Ἀλληλουϊα· ὡςπερ ἡμεῖς διὰ τοῦ· Χριστὸς ἀνέστη.

δὲ, ὅτι ἡ Εὐχὴ αὕτη λέγεται ἀπὸ τῆς ΚΒ' τοῦ Σεπτεμβρίου Μηνὸς, μέχρι τῆς Κυριακῆς τῶν Βαΐων.

Εὐχὴ Βασιλείου τοῦ Μεγάλου.

Κύρια Παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, καὶ πάσης σαρκὸς, ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν, καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν· καρδίας τε καὶ νεφροῦς ὁ ἐτάζων, καὶ τὰ κρυπτὰ τῶν ἀνθρώπων σαφῶς ἐπιστάμενος· τὸ ἀναρχον καὶ αἰδιον φῶς, παρ' ᾧ ἔκ' ἐσι παραλλαγή, ἢ τροπῆς ἀποσκίασμα· Αὐτὸς ἀθάνατε Βασιλεῦ, πρόσδεξαι τὰς ἰκεσίας ἡμῶν, ἃς κατὰ τὸν παρόντα καιρὸν τῆς νυκτὸς, τῷ πλήθει τῶν σῶν οἰκτιρμῶν θάρρουντες, ἐκ ρυπαρῶν πρὸς σὲ χειλέων ποιούμεθα. Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ πλημμελήματα ἡμῶν, τὰ ἐν ἔργῳ, καὶ λόγῳ, καὶ διανοίᾳ, ἐκ γνώσεως, ἢ ἀγνοσίας πλημμεληθέντα ἡμῖν, καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος, ναοὺς ἡμᾶς ποιῶν τοῦ ἁγίου Πνεύματος. Καὶ δώρησαι ἡμῖν ἐν ἀγρύπνῳ καρδίᾳ, καὶ νηφούσῃ διανοίᾳ, πᾶσαν τοῦ παρόντος βίου τὴν νύκτα ἡμᾶς διελθεῖν, ἀπεκδεχομένους τὴν παρουσίαν τῆς λαμπρᾶς καὶ ἐπιφανοῦς ἡμέρας τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐν ᾗ μετὰ δόξης ἐπὶ γῆς κριτῆς τῶν ἀπάντων ἐλεύσεται, ἐκαστῷ ἀποδοῦναι κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ· ἵνα μὴ ἀναπεπτωκότες καὶ ὑπνοῦντες, ἀλλ' ἐγρηγοροῦντες καὶ διεγρηγερμένοι ἐν τῇ ἐργασίᾳ τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ εὐρεθῶμεν, καὶ ἑτοιμοὶ εἰς τὴν χαρὰν, καὶ εἰς τὸν θείον νυμφῶνα τῆς δόξης αὐτοῦ συνεισελθῶμεν, ἔνθα ὁ τῶν ἐορταζόντων ἦχος ὁ ἀκατάπαυστος, καὶ ἡ ἀνέκφραστος ἡδονὴ τῶν καθορώντων τοῦ σοῦ προσώπου τὸ κάλλος τὸ ἄρρήτον. Σὺ γάρ εἰ τὸ ἀληθινὸν φῶς, τὸ φωτίζον, καὶ ἁγιαζόν τὰ σύμπαντα, καὶ σὲ ὑμνεῖ πᾶσα ἡ κτίσις εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα ὑψοῖ ὁ Ἱερεὺς τὰς χεῖρας, λέγων·

Εὐχὴ τοῦ αὐτοῦ.

Σὲ εὐλογῶμεν, ὕψιστε Θεέ, καὶ Κύριε τῇ ἐλέει, τὸν ποιῶντα αἰεὶ μεθ' ἡμῶν μεγάλα τε καὶ ἀνεξιχνίασα, ἐνδοξά τε καὶ ἐξαίσια, ὧν ἔκ' ἐσιν ἀριθμὸς·

τὸν παρασχόντα ἡμῖν τὸν ὕπνον εἰς ἀνάπαυσιν τῆς ἀσθενείας ἡμῶν, καὶ ἄνεσιν τῶν κόπων τῆς πολυμόχθου σαρκός. Εὐχαριστοῦμέν σοι, ὅτι οὐ συναπώλεσας ἡμᾶς ταῖς ἀνομίαις ἡμῶν, ἀλλ' ἐφιλανθρωπεύσω συνήθως, καὶ πρὸς ἀπόγνωσιν κειμένης ἡμᾶς ἡγείρας, εἰς τὸ δοξολογῆσαι τὸ κράτος σου. Διὸ δυσωποῦμεν τὴν ἀνείκαστόν σου ἀγαθότητα, φώτισον ἡμῶν τοὺς τῆς διανοίας ὀφθαλμούς, καὶ τὸν νοῦν ἡμῶν ἐκ τοῦ βαρέος ὕπνου τῆς ῥαθυμίας ἀνάστησον. Ἀνοιξον ἡμῶν τὸ στόμα, καὶ πλήρωσον αὐτὸ τῆς σῆς αἰνέσεως, ὅπως ἂν δυνηθῶμεν ἀπερισπάστως ἄδειν τε, καὶ ψάλλειν, καὶ ἐξομολογεῖσθαί σοι τῷ ἐν πᾶσι καὶ ὑπὸ πάντων δοξαζομένῳ Θεῷ, τῷ ἀνάρχῳ Πατρὶ, σὺν τῷ μονογενεῖ σου Υἱῷ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἴτα· Δεῦτε προσκυνήσωμεν, ἐκ Γ'.

Μετανοίας Γ'. καὶ τοὺς Ψαλμούς.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚ'. 120.

Η ῥα τοὺς ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ ὄρη, ὅθεν ἤξει ἡ βοήθειά μου:

Ἡ βοήθειά μου παρὰ Κυρίου τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

Μὴ δώῃς εἰς σάλον τὸν πόδα σου, μηδὲ νυστάξῃ ὁ φυλάσσων σε.

Ἴδου, οὐ νυστάξει, οὐδὲ ὑπνώσει ὁ φυλάσσων τὸν Ἰσραὴλ.

Κύριος φυλάξει σε, Κύριος σκέπη σοι ἐπὶ χεῖρα δεξιάν σου.

Ἡμέρας ὁ ἥλιος οὐ συγκαύσει σε, οὐδὲ ἡ σελήνη τὴν νύκτα.

Κύριος φυλάξει σε ἀπὸ παντὸς κακοῦ, φυλάξει τὴν ψυχὴν σου ὁ Κύριος.

Κύριος φυλάξει τὴν εἰσοδόν σου, καὶ τὴν ἐξοδόν σου, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΑΓ'. 133.

Ιδού δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ δοῦλοι Κυρίου.

Οἱ ἐστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν.

Ἐν ταῖς νυξὶν ἐπάρατε τὰς χεῖρας ὑμῶν εἰς τὰ ἅγια, καὶ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον.

Εὐλογῆσαι σε Κύριος ἐκ Σιών, ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα. Τρισάγιον. Μετανοίας Γ'. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Καὶ τὰ Τροπάρια ταῦτα.

Ίηχος πλ. δ'.

Μνήσθητι, Κύριε, ὡς ἀγαθὸς τῶν δούλων σου, καὶ ὅσα ἐν βίῳ ἡμαρτον, συγχώρησον· ὅδεῖς γὰρ ἀναμάρτητος, εἰμὶ σὺ ὁ θυνάμενος, καὶ τοῖς μεταστᾶσι δοῦναι τὴν ἀνάπαυσιν.

Ο βᾶθει σοφίας φιλανθρώπως πάντα οἰκονομῶν, καὶ τὸ συμφέρον πᾶσιν ἀπονέμων, μόνε Δημιουργέ, ἀνάπαυσον Κύριε τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου· ἐν σοὶ γὰρ τὴν ἐλπίδα ἀνέθεντο, τῷ ποιητῇ, καὶ πλάστῃ, καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Δοξα Πατρί.

Μετά τῶν Ἀγίων ἀνάπαυσον, Χριστέ, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου, ἔνθα οὐκ ἔστι πόνος, οὐ λύπη, οὐ στεναγμός, ἀλλὰ ζωὴ ἀτελεύτητος. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε πᾶσαι αἱ γενεαί, Θεοτόκε Παρθένε· ἐν σοὶ γὰρ ὁ ἀχώρητος Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν χωρηθῆναι ἠδόκησε. Μακάριοι ἐσμέν καὶ ἡμεῖς, προστασίαν σε ἔχοντες· ἡμέρας γὰρ καὶ νυκτὸς πρεσβεύεις ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ τὰ σκῆπτρα τῆς βασιλείας ταῖς σαῖς ἰκεσίαις κρατύνονται. Διὸ ἀνυμνεῖντες βοῶμέν σοι· Χαῖρε κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Κύριε ἐλέησον, ΙΒ'. καὶ τὴν ἐπομένην Εὐχὴν.

Ε Υ Χ Η.

Μνήσθητι, Κύριε, τῶν ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου κεκοιμημένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, καὶ

πάντων τῶν ἐν εὐσεβείᾳ καὶ πίστει τελειωθέντων, καὶ συγχώρησον αὐτοῖς πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον, ἐν λόγῳ, ἢ ἔργῳ, ἢ κατὰ διάνοιαν πλημμεληθέν ὑπ' αὐτῶν. Καὶ κατασκήνωσον αὐτοὺς ἐν τόποις φωτεινοῖς, ἐν τόποις χλοεροῖς, ἐν τόποις ἀναψύξεως, ἔνθα ἀπέδρα πᾶσα ὀδύνη, λύπη, καὶ στεναγμός, ὅπου ἡ ἐπισκοπὴ τοῦ προσώπου σου εὐφραίνει πάντας τοὺς ἀπ' αἰῶνος Ἀγίους σου. Χάρισαι αὐτοῖς τὴν βασιλείαν σου, καὶ τὴν μέθεξιν τῶν ἀφράστων καὶ αἰωνίων σου ἀγαθῶν, καὶ τῆς σῆς ἀπεράντου καὶ μακαρίας ζωῆς τὴν ἀπόλαυσιν. Σὺ γὰρ εἶ ἡ ζωὴ, ἡ ἀνάστασις, καὶ ἡ ἀνάπαυσις τῶν κεκοιμημένων δούλων σου, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τὴν αἰῶνα τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Υπερένδοξε, αἰειπάρθενε, εὐλογημένη Θεοτόκε, προσάγαγε τὴν ἡμετέραν προσευχὴν τῷ Υἱῷ σου καὶ Θεῷ ἡμῶν, καὶ αἰτησαι, ἵνα σώσῃ διὰ σοῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εὐχὴ τοῦ ἁγίου Ἰωαννικίου.

Η ἐλπίς μου ὁ Πατήρ, καταφυγὴ μου ὁ Υἱός, σκέπη μου τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον. Τριάς ἁγία, δόξα σοι.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μὲ, εἰς σὲ ἀνατίθην, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ· φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Κύριε ἐλέησον, Γ'. Εὐλόγησον.

Ὁ Ἱερεὺς ποιεῖ τὴν Ἀπόλυσιν, λέγων· Χριστὸς ὁ Ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, κτλ. Μετὰ δὲ τὸ λαβεῖν τὴν συνήθη συγχώρησιν, λέγει·

Εὐξώμεθα ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου.

(Καὶ ἡμεῖς τὸ, Κύριε ἐλέησον, συνεχῶς.)

Ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν.

Ὑπὲρ τῶν εὐσεβεστάτων καὶ Θεοφυλάκτων Βασιλέων ἡμῶν.

Ὑπὲρ εὐοδώσεως καὶ ἐνισχύσεως τῆ φιλοχρίστου Στρατῆ.

Ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (οἰνός), καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν Ἀδελφότητος.

Ὑπὲρ τῶν ἀπολειφθέντων πατέρων, καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν.

Ὑπὲρ τῶν μισούντων, καὶ ἀγαπώντων ἡμᾶς.

Ὑπὲρ τῶν ἐλεούντων, καὶ διακονούντων ἡμῖν.

Ὑπὲρ τῶν ἐντειλαμένων ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις εὐχέσθαι ὑπὲρ αὐτῶν.

Ὑπὲρ ἀναρρύσεως τῶν αἰχμαλώτων.

Ὑπὲρ τῶν ἐν θαλάσῃ καλῶς πλεόντων.

Ὑπὲρ τῶν ἐν ἀσθενείαις κατακειμένων.

Εὐξώμεθα καὶ ὑπὲρ εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς.

Καὶ ὑπὲρ πάσης ψυχῆς Χριστιανῶν ὀρθοδόξων.

Μακαρίσωμεν τοὺς εὐσεβεῖς βασιλεῖς.

Τοὺς ὀρθοδόξους ἀρχιερεῖς.

Τοὺς κτίτορας τῆς ἀγίας Μονῆς ταύτης.

Τοὺς γονεῖς ἡμῶν, καὶ διδασκάλους, καὶ πάντας τοὺς προαπελθόντας πατέρας, καὶ ἀδελφοὺς ἡμῶν, τοὺς ἐνθάδε κειμένους, καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξους.

Εἴπωμεν καὶ ὑπὲρ ἑαυτῶν, τό· Κύριε ἐλέησον, Γ'.

Ὁ Προεστώς.

Δὶ εὐχῶν τῶν ἀγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Πρόσχες, ὅτι οὕτως ὀφείλει ψάλλεσθαι ἐν ὅλῃ τῇ ἑβδομάδι τὸ Μεσονυκτικόν.

ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ ΤΟΥ ΣΑΒΒΑΤΟΥ.

Μετὰ τὸν Εὐλογητόν· Βασιλεῦ Οὐράνιε· Τρισάγιον· Παναγία Τριάς· Πάτερ ἡμῶν· Ὅτι σοῦ ἐστι. Κύριε ἐλέησον ΙΒ'. Δεῦτε προσκυνήσωμεν Γ'. εἶτα τό· Ἐλέησόν με ὁ Θεός. Ὅρα σελ. 4, καὶ τοὺς ἐφεξῆς Ψαλμούς.

ΨΑΛΜΟΣ ΕΔ'. 64.

Σοὶ πρέπει ὕμνος, ὁ Θεός, ἐν Σιών, καὶ σοὶ ἀποδοθήσεται εὐχή ἐν Ἱερουσαλήμ.

Εἰσάκουσον προσευχῆς μου, πρὸς σὲ πᾶσα σὰρξ ἤξει·

Λόγοι ἀνόμων ὑπερεδυνάμωσαν ἡμᾶς, καὶ ταῖς ἀσεβείαις ἡμῶν σὺ ἰλάσῃ.

Μακάριος, ὃν ἐξελέξω καὶ προσελάβου, κατασκηνώσει ἐν ταῖς αὐλαῖς σου.

Πλησθησόμεθα ἐν τοῖς ἀγαθοῖς τοῦ οἴκου σου· ἅγιος ὁ ναός σου, θαυμαστός ἐν δικαιοσύνῃ.

Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεός, ὁ σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπίς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς, καὶ τῶν ἐν θαλάσῃ μακρὰν.

Ἐτοιμάζων ὄρη ἐν τῇ ἰσχυρί αὐτοῦ, περιεζωσμένος ἐν δυναστείᾳ· ὁ συνταράσσων τὸ κύτος τῆς θαλάσσης· ἤχους κυμάτων αὐτῆς τίς ὑποστήσεται;

Ταραχθήσονται τὰ ἔθνη, καὶ φοβηθήσονται οἱ κατοικοῦντες τὰ πέρατα ἀπὸ τῶν σημείων σου· ἐξόδους πρωΐας καὶ ἐσπέρας τέρψεις.

Ἐπεσκέψω τὴν γῆν, καὶ ἐμέθυσας αὐτήν, ἐπλήθυνας τοῦ πλουτίσαι αὐτήν.

Ὁ ποταμός τοῦ Θεοῦ ἐπληρώθη ὑδάτων· ἠτοίμασας τὴν τροφήν αὐτῶν, ὅτι οὕτως ἡ ἐτοιμασία.

Τὰς αὐλάκας αὐτῆς μέθυσον, πλήθυνον τὰ γεννήματα αὐτῆς· ἐν ταῖς σταγόσιν αὐτῆς εὐφρανθήσεται ἀνατέλλουσα.

Εὐλογήσεις τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός σου, καὶ τὰ πεδία σου πλησθήσονται πιότητος.

Πιανθήσονται τὰ ὠραῖα τῆς ἐρήμου, καὶ ἀγαλλίασιν οἱ βουνοὶ περιζώσονται.

Ἐνεδύσαντο οἱ κριοὶ τῶν προβάτων, καὶ αἱ κοιλάδες πληθυνούσι σῖτον· κεκράζονται, καὶ γὰρ ὑμνήσουσιν.

ΨΑΛΜΟΣ ΞΕ'. 65.

Αἰαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ· ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ· δότε δόξαν ἐν αἰνέσει αὐτοῦ.

Εἶπατε τῷ Θεῷ· Ὡς φοβερά τὰ ἔργα σου· ἐν τῷ πλήθει τῆς δυνάμεώς σου ψεύσονται σε οἱ ἐχθροί σου.

Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι, καὶ ψαλάτωσάν σοι· ψαλάτωσαν δὴ τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε.

Δεῦτε, καὶ ἴδετε τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ, ὡς φοβερός ἐν βουλαῖς ὑπὲρ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων.

(1) μεταστρέφων τὴν θάλασσαν εἰς ξηρὰν, ἐν ποταμῷ διελεύσονται ποδί.

Ἐκεῖ εὐφρανθήσόμεθα ἐπ' αὐτῷ, τῷ δεσπόζοντι ἐν τῇ δυναστείᾳ αὐτοῦ τοῦ αἰῶνος· οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἐπὶ τὰ ἔθνη ἐπιβλέπουσιν, οἱ παραπικραίνοντες μὴ ὑψέσθωσαν ἐν ἑαυτοῖς.

Εὐλογεῖτε, ἔθνη, τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ ἀκουτίσατε τὴν φωνὴν τῆς αἰνέσεως αὐτοῦ.

Τοῦ θειμένου τὴν ψυχὴν μου εἰς ζωὴν, καὶ μὴ δόντος εἰς σάλον τοὺς πόδας μου.

Ὅτι ἐδοκίμασας ἡμᾶς, ὁ Θεός· ἐπύρωσας ἡμᾶς ὡς πυροῦται τὸ ἀργύριον.

Εἰσήγαγες ἡμᾶς εἰς τὴν παγίδα· ἔθου θλίψεις ἐπὶ τὸν νῶτον ἡμῶν· ἐπεβίβασας ἀνθρώπους ἐπὶ τὰς κεφαλὰς ἡμῶν.

Διήλθομεν διὰ πυρός καὶ ὕδατος, καὶ ἐξήγαγες ἡμᾶς εἰς ἀναψυχὴν.

Εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου ἐν ὀλοκαυτώμασιν· ἀποδώσω σοι τὰς εὐχάς μου, ἃς διέστειλε τὰ χεῖλη μου, καὶ ἐλάλησε τὸ στόμα μου ἐν τῇ θλίψει μου.

Ὅλοκαυτώματα μεμυελωμένα ἀνοίσω σοι, μετὰ θυμιάματος καὶ κριῶν· ἀνοίσω σοι βόας μετὰ χιμάρων.

Δεῦτε ἀκούσατε, καὶ διηγῆσομαι ὑμῖν, πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Θεόν, ὅσα ἐποίησε τῇ ψυχῇ μου.

Πρὸς αὐτὸν τῷ στόματί μου ἐκέκραξα, καὶ ὕψωσα ὑπὸ τὴν γλῶσσάν μου.

Ἀδικίαν εἰ ἐθεώρουν ἐν καρδίᾳ μου, μὴ εἰσακουσάτω μου Κύριος.

Διὰ τοῦτο εἰσήκουσέ μου ὁ Θεός, προσέσχε τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου.

Εὐλογητός ὁ Θεός, ὃς οὐκ ἀπέστησε τὴν προσευχήν μου, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἀπ' ἐμοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ ΕΣ'. 66.

Ο Θεὸς οἵκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς· ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς.

Τοῦ γινῶναι ἐν τῇ γῇ τὴν ὁδόν σου, ἐν πᾶσιν ἔθνεσι τὸ σωτήριόν σου.

Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοί, ὁ Θεός, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες.

Εὐφρανθήτωσαν καὶ ἀγαλλιάσθωσαν ἔθνη, ὅτι κρινεῖς λαοὺς ἐν εὐθύτητι, καὶ ἔθνη ἐν τῇ γῇ ὀδηγήσεις.

Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοί, ὁ Θεός, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες· γῇ ἔδωκε τὸν καρπὸν αὐτῆς.

Εὐλογήσαι ἡμᾶς ὁ Θεός, ὁ Θεός ἡμῶν· εὐλογήσαι ἡμᾶς ὁ Θεός, καὶ φοβηθήτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα, ἐκ Ι'.

ΨΑΛΜΟΣ ΕΖ'. 67.

Αΐνασθήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισῶντες αὐτόν.

Ὡς ἐκλείπει καπνὸς, ἐκλείπέτωσαν· ὥς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρὸς, οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ.

Καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν, ἀγαλλιάσθωσαν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, τερφθήτωσαν ἐν εὐφροσύνῃ.

Ἀσατε τῷ Θεῷ, ψάλατε τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, ὁδοποιήσατε τῷ ἐπιβεβηκότι ἐπὶ δυσμῶν, Κύριος ὄνομα αὐτῷ.

Καὶ ἀγαλλιάσθε ἐνώπιον αὐτοῦ· ταραχθήτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ, τοῦ πατρὸς τῶν ὀρφανῶν, καὶ κριτοῦ τῶν χηρῶν.

Ὁ Θεὸς ἐν τόπῳ ἁγίῳ αὐτοῦ· Ὁ Θεὸς κατοικίζει μονότροπους ἐν οἴκῳ.

Ἐξαίγων πεπεδημένους ἐν ἀνδρείᾳ, ὁμαίως τοὺς παραπικραίνοντας, τοὺς κατοικοῦντας ἐν τάφοις.

Ὁ Θεός, ἐν τῷ ἐκπορεύεσθαί σε ἐνώπιον τοῦ λαοῦ σου, ἐν τῷ διαβαίνειν σε ἐν τῇ ἐρήμῳ.

Γῇ ἐσείσθῃ, καὶ γὰρ οἱ οὐρανοὶ ἔσταξαν, ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ τοῦ Σινᾶ, ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ Ἰσραὴλ.

Βροχὴν ἐκούσιον ἀφοριεῖς, ὁ Θεός, τῇ κληρονομίᾳ σου· καὶ ἡσθένησε, σὺ δὲ κατηρτίσω αὐτήν.

Τὰ ζῶά σου κατοικοῦσιν ἐν αὐτῇ· ἡτοίμασας ἐν τῇ χρηστότητί σου τῷ πτωχῷ, ὁ Θεός.

Κύριος δώσει ῥῆμα τοῖς εὐαγγελιζομένοις δυνάμει πολλῇ.

Ὁ Βασιλεὺς τῶν δυνάμεων τοῦ ἀγαπητοῦ, τῇ ὠραιότητι τοῦ οἴκου διελέσθαι σκῦλα.

Ἐὰν κοιμηθῇτε ἀναμέσον τῶν κλήρων, πτέρυγες περιστερᾶς περιηγυρωμένοι, καὶ τὰ μετὰφρενα αὐτῆς ἐν χλωρότητι χρυσοῦ.

Ἐν τῷ διαστελλεῖν τὸν Ἐπουράνιον βασιλεῖς ἐπ' αὐτῆς, χιονωθήσονται ἐν Σελμών.

Ὅρος τοῦ Θεοῦ, ὄρος πῖον, ὄρος τετυρωμένον, ὄρος πῖον.

Ἰνα τί ὑπολαμβάνετε ὄρη τετυρωμένα; τὸ ὄρος, ὃ εὐδόκησεν ὁ Θεός κατοικεῖν ἐν αὐτῷ, καὶ γὰρ ὁ Κύριος κατασκηνώσει εἰς τέλος.

Τὸ ἄρμα τοῦ Θεοῦ μυριοπλάσιον, χιλιάδες εὐθηνούντων, Κύριος ἐν αὐτοῖς ἐν Σινᾶ ἦν, ἐν τῷ ἁγίῳ.

Ἀνέβης εἰς ὕψος, ἡχμαλώτευσας αἰχμαλωσίαν, ἔλαβες δόματα ἐν ἀνθρώποις, καὶ γὰρ ἀπειθοῦντας τοῦ κατασκηνώσαι.

Κύριος ὁ Θεός εὐλογητός, εὐλογητός Κύριος ἡμέραν καθ' ἡμέραν· κατευοδῶσαι ἡμῖν ὁ Θεός τῶν σωτηρίων ἡμῶν.

Ὁ Θεός ἡμῶν, ὁ Θεός τοῦ σώζειν· καὶ τοῦ Κυρίου Κυρίου αἱ διεξοδοὶ τοῦ θανάτου.

Πλὴν ὁ Θεός συνθλάσει κεφαλὰς ἐχθρῶν αὐτοῦ, κορυφὴν τριχὸς διαπορευομένων ἐν πλημμελείαις αὐτῶν.

Ἐῖπε Κύριος· Ἐκ Βασάν ἐπιστρέψω, ἐπιστρέψω ἐν βυθοῖς θαλάσσης.

Ὅπως ἂν βαφῇ ὁ ποῦς σου ἐν αἵματι, ἡ γλῶσσα τῶν κυνῶν σου ἐξ ἐχθρῶν παρ' αὐτοῦ.

Ἐθεωρήθησαν αἱ πορεῖαί σου, ὁ Θεός, αἱ πορεῖαι τοῦ Θεοῦ μου τοῦ Βασιλέως τοῦ ἐν τῷ ἁγίῳ.

Προέφθασαν ἄρχοντες ἐχόμενοι ψαλλόντων, ἐν μέσῳ νεανίδων τυμπανιστριῶν.

Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν, Κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραὴλ.

Ἐκεῖ Βενιαμὴν νεώτερος ἐν ἐκστάσει, ἄρχοντες Ἰουδα ἡγέμονες αὐτῶν, ἄρχοντες Ζαβουλῶν, ἄρχοντες Νεφθαλείμ.

Ἐντειλαὶ ὁ Θεός τῇ δυνάμει σου· δυνάμωσον, ὁ Θεός, τοῦτο, ὃ κατειργάσω ἐν ἡμῖν.

Ἀπὸ τῆς ναῦ σε ἐπὶ Ἱερουσαλήμ, σοὶ οἴσῃσι βασιλεῖς δῶρα.

Ἐπιτίμησον τοῖς θηρίοις τοῦ καλάμου, ἡ συναγωγὴ τῶν ταύρων ἐν ταῖς δαμάλεσι τῶν λαῶν, τοῦ ἐγκλεισθῆναι τοὺς δεδοκιμασμένους τῷ ἀργυρίῳ.

Διασκόρπισον ἔθνη τὰ τοὺς πολέμους θέλοντα· ἤξουσι πρέσβεις ἐξ Αἰγύπτου, Αἰθιοπία προφθάσει χεῖρα αὐτῆς τῷ Θεῷ.

Αἱ βασιλεῖαι τῆς γῆς, ἄσατε τῷ Θεῷ, ψάλατε τῷ Κυρίῳ τῷ ἐπιβεβηκότι ἐπὶ τὸν οὐρανὸν τοῦ οὐρανοῦ κατὰ ἀνατολαῖς. Ἰδὲ, δώσει τῇ φωνῇ αὐτῇ φωνὴν δυνάμεως.

Δότε δόξαν τῷ Θεῷ· ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ ἡ μεγαλοπρέπεια αὐτῆς, καὶ ἡ δύναμις αὐτῆς ἐν ταῖς νεφέλαις.

Θαυμαστός ὁ Θεός ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· ὁ Θεός Ἰσραὴλ, αὐτὸς δώσει δύναμιν, καὶ κραταίωσιν τῷ λαῷ αὐτῆς· εὐλογητός ὁ Θεός.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα, ἐκ Γ'.

ΨΑΛΜΟΣ ΞΗ'. 68.

Σῶσόν με, ὁ Θεός, ὅτι εἰσῆλθον ὕδατα ἕως ψυχῆς μου.

Ἐνεπάγην εἰς ἱλὺν βυθοῦ, καὶ οὐκ ἔστιν ὑπόστασις.

Ἦλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, καὶ καταιγὶς κατεπόντισέ με.

Ἐκοπίασα κρίζων, ἐβραγχίασεν ὁ λάρυγξ μου, ἐξέλιπον οἱ ὀφθαλμοί μου ἀπὸ τοῦ ἐλπίζειν με ἐπὶ τὸν Θεόν μου.

Ἐπληθύνθησαν ὑπὲρ ταῖς τρίχας τῆς κεφαλῆς μου αἱ μισοῦντές με δωρεάν.

Ἐκραταιώθησαν οἱ ἐχθροί μου, οἱ ἐκδιώκοντές με ἀδίκως· ἃ οὐχ ἥρπαζον, τότε ἀπετίννουν.

Ὁ Θεός, σὺ ἔγνων τὴν ἀφροσύνην μου· καὶ αἱ πλημμέλειαί μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβησαν.

Μὴ αἰσχυνθείησαν ἐπ' ἐμέ οἱ ὑπομένοντές σε, Κύριε, Κύριε τῶν δυνάμεων.

Μηδὲ ἐντραπείησαν ἐπ' ἐμέ οἱ ζητοῦντές σε, ὁ Θεός τοῦ Ἰσραὴλ.

Ὅτι ἔνεκά σου ὑπήνεγκα ὀνειδισμόν, ἐκάλυψεν ἐντροπὴ τὸ πρόσωπόν μου.

Ἀπηλλοτριωμένος ἐγενήθην τοῖς ἀδελφοῖς μου, καὶ ξένος τοῖς υἱοῖς τῆς μητρός μου.

Ὅτι ὁ ζῆλος τοῦ οἴκου σου κατέφαγέ με, καὶ οἱ ὀνειδισμοὶ τῶν ὀνειδιζόντων σε ἐπέπεσον ἐπ' ἐμέ.

Καὶ συνεκάλυψα ἐν νηστείᾳ τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἐγενήθη εἰς ὀνειδισμοὺς ἐμοί.

Καὶ ἐθέμην τὸ ἔνδυμά μου σάκκον, καὶ ἐγενόμην αὐτοῖς εἰς παραβολήν.

Κατ' ἐμοῦ ἡδολέσχουν οἱ καθήμενοι ἐν πύλαις, καὶ εἰς ἐμέ ἔψαλλον οἱ πίνοντες οἶνον.

Ἐγὼ δὲ τῇ προσευχῇ μου πρὸς σέ, Κύριε, καιρὸς εὐδοκίας.

Ὁ Θεός, ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου ἐπάκουσόν μου, ἐν ἀληθείᾳ τῆς σωτηρίας σου.

Σῶσόν με ἀπὸ πηλοῦ, ἵνα μὴ ἐμπαγῶ· ῥυσθείην ἐκ τῶν μισούντων με, καὶ ἐκ τῶν βαθέων τῶν ὑδάτων.

Μὴ με καταποντισάτω καταιγὶς ὕδατος, μηδὲ καταπιέτω με βυθός, μηδὲ συσχέτω ἐπ' ἐμέ φρέαρ τὸ στόμα αὐτοῦ.

Εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ὅτι χρηστὸν τὸ ἔλεός σου· κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τοῦ παιδός σου, ὅτι θλίβομαι, ταχὺ ἐπάκουσόν μου.

Πρόσχες τῇ ψυχῇ μου, καὶ λύτρωσαι αὐτήν· ἔνεκα τῶν ἐχθρῶν μου ῥῦσαί με.

Σὺ γὰρ γινώσκεις τὸν ὀνειδισμόν μου, καὶ τὴν αἰσχύνην μου, καὶ τὴν ἐντροπὴν μου.

Ἐναντίον σου πάντες οἱ θλίβοντές με· ὀνειδισμόν προσεδόκησεν ἡ ψυχὴ μου, καὶ ταλαιπωρίαν.

Καὶ ὑπέμεινα συλλυπόμενον, καὶ οὐχ ὑπῆρξε· καὶ παρακαλοῦντας, καὶ οὐχ εὖρον.

Καὶ ἔδωκαν εἰς τὸ βρῶμά μου χολήν, καὶ εἰς τὴν δίψαν μου ἐπότισάν με ὄξος.

Γενηθήτω ἡ τράπεζα αὐτῶν ἐνώπιον αὐτῶν εἰς παγίδα, καὶ εἰς ἀνταπόδοσιν, καὶ εἰς σκάνδαλον.

Σκοτισθήτωσαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν τοῦ μὴ βλέπειν, καὶ τὸν νῶτον αὐτῶν διαπαντός σύγκαμψον.

Ἐκχεον ἐπ' αὐτοὺς τὴν ὀργήν σου, καὶ ὁ θυμὸς τῆς ὀργῆς σου καταλάβοι αὐτούς.

Γενηθήτω ἡ ἔπαυλις αὐτῶν ἡρημωμένη, καὶ ἐν τοῖς σκηνώμασιν αὐτῶν μὴ ἔστω ὁ κατοικῶν.

Ὅτι ὃν σὺ ἐπάταξας, αὐτοὶ κατεδίωξαν, καὶ ἐπὶ τὸ ἄλγος τῶν τραυμάτων μου προσέθηκαν.

Πρόσθεσ ἀνομίαν ἐπὶ τῇ ἀνομίᾳ αὐτῶν, καὶ μὴ εἰσελθέτωσαν ἐν δικαιοσύνῃ σου.

Ἐξαλειφθήτωσαν ἐκ βίβλου ζώντων, καὶ μετὰ δικαίων μὴ γραφήτωσαν.

Πτωχὸς καὶ ἀλγῶν εἰμι ἐγώ· ἡ σωτηρία σβ, ὁ Θεὸς, ἀντιλάβοιτό μου.

Αἰνέσω τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ μου μετ' ὧδῆς, μεγαλυνῶ αὐτὸν ἐν αἰνέσει.

Καὶ ἀρέσει τῷ Θεῷ ὑπὲρ μόσχον νέον, κέρατα ἐκφέροντα καὶ ὅπλας.

Ἰδέτωσαν πτωχοὶ, καὶ εὐφρανθήτωσαν· ἐκζητήσατε τὸν Θεόν, καὶ ζήσεται ἡ ψυχὴ ὑμῶν.

Ὅτι εἰσήκουσε τῶν πενήτων ὁ Κύριος, καὶ τοὺς πεπεδημένους αὐτοῦ οὐκ ἐξουδένωσεν.

Αἰνεσάτωσαν αὐτὸν οἱ οὐρανοὶ, καὶ ἡ γῆ, θάλασσα, καὶ πάντα τὰ ἔρποντα ἐν αὐτῇ.

Ὅτι ὁ Θεὸς σώσει τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήσονται αἱ πόλεις τῆς Ἰουδαίας.

Καὶ κατοικήσουσιν ἐκεῖ, καὶ κληρονομήσουσιν αὐτήν.

Καὶ τὸ σπέρμα τῶν δούλων σου καθεξουσιν αὐτήν, καὶ οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου κατασκηνώσουσιν ἐν αὐτῇ.

ΨΑΛΜΟΣ ΞΘ'. 69.

Ο Θεὸς, εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες· Κύριε, εἰς τὸ βοηθῆσαι μοι σπεῦσον.

Αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἐντραπήτωσαν οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου.

Ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ καταισχυνθήτωσαν οἱ βουλόμενοί μοι κακά.

Ἀποστραφήτωσαν παραυτίκα αἰσχυνόμενοι, οἱ λέγοντές μοι· Εὖγε, εὖγε.

Ἀγαλλιάσθωσαν καὶ εὐφρανθήτωσαν ἐπὶ σοί, πάντες οἱ ζητοῦντές σε, ὁ Θεός, καὶ λεγέτωσαν διαπαντός· Μεγαλυνθήτω ὁ Κύριος, οἱ ἀγαπῶντες τὸ σωτήριόν σου.

Ἐγὼ δὲ πτωχός εἰμι καὶ πένης· ὁ Θεός, βοηθήσόν μοι.

Βοηθός μου καὶ ρύστης μου εἴ σύ, Κύριε· μὴ χρονίσῃς.

Δόξα, καὶ νῦν. Καὶ εὐθύς τό· Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν.

Ὅρα σελ. 15.

Εἴτα, Τρισάγιον· Παναγία Τριάς· Πάτερ ἡμῶν· Ὅτι σου ἐστι· Καὶ τὰ Τροπάρια ταῦτα·

Ἦχος β'.

Αῖτις Φύσις, ἡ τῶν ὅλων δημιουργός, τὰ χεῖλη ἡμῶν ἀνοιξον, ὅπως ἀναγγέλλωμεν τὴν αἰνεσίң σου βοῶντες· Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος εἴ ὁ Θεός. Διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρί.

Τριάς ἄνω Δυνάμεις μιμούμενοι οἱ ἐπὶ γῆς, ἐπινίκιον ὕμνον προσφέρομέν σοι, Ἀγαθέ· Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος εἴ ὁ Θεός. Διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν.

Τῆς κλίνης καὶ τοῦ ὕπνου ἐξεγείρασ με, Κύριε, τὸν νοῦν μου φώτισον, καὶ τὴν καρδίαν καὶ τὰ χεῖλη μου ἀνοιξον,

εἰς τὸ ὑμνεῖν σε, ἁγία Τριάς· "Αγιος, "Αγιος, "Αγιος εἰ ὁ Θεός. Διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Τὸ, Κύριε ἐλέησον Μ'. Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ. Ὅρα σελ. 16.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ. Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ.

Ὁ Ἱερεὺς Ὁ Θεός οἴκτειρήσαι ἡμᾶς. Δέσποτα Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ. Ὅρα σελ. 17. Εἶτα τὴν παροῦσαν

Εὐχὴν τοῦ ἁγίου Εὐστρατίου.

Μεγαλύνων μεγαλύνω σε, Κύριε, ὅτι ἐπεῖδες ἐπὶ τὴν ταπείνωσίν μου, καὶ οὐ συνέκλεισάς με εἰς χεῖρας ἐχθρῶν, ἀλλ' ἐσωσας ἐκ τῶν ἀναγκῶν τὴν ψυχὴν μου. Καὶ νῦν, Δέσποτα, σκεπασάτω με ἡ χεὶρ σου, καὶ ἔλθοι ἐπ' ἐμέ τὸ ἔλεός σου, ὅτι τετάρακται ἡ ψυχὴ μου, καὶ κατώδυνός ἐστιν, ἐν τῷ ἐκπορεύεσθαι αὐτὴν ἐκ τοῦ ἀθλίου μου καὶ ῥυπαροῦ σώματος τούτου· μήποτε ἡ πονηρὰ τοῦ ἀντικειμένου βουλή συναντήσῃ καὶ παρεμποδίσῃ αὐτήν, διὰ τὰς ἐν ἀγνοίᾳ καὶ γνώσει ἐν τῷ βίῳ τούτῳ γενομένας μοι ἁμαρτίας. Ἰλεως γενοῦ μοι, Δέσποτα, καὶ μὴ ἰδέτω ἡ ψυχὴ μου τὴν ζοφεράν καὶ σκοτεινὴν ὄψιν τῶν πονηρῶν δαιμόνων· ἀλλὰ παραλαβέτωσαν αὐτὴν Ἄγγελοί σου φαιδροὶ καὶ φωτεινοί. Δὸς δόξαν τῷ ὀνόματί σου τῷ ἁγίῳ, καὶ τῇ σῇ δυνάμει ἀνάγαγέ με εἰς τὸ Δεῖόν σου βῆμα. Ἐν τῷ κρίνεσθαί με, μὴ καταλάβοι με ἡ χεὶρ τοῦ ἄρχοντος τοῦ κόσμου τούτου, εἰς τὸ κατασπάσαι με τὸν ἁμαρτωλὸν εἰς βυθὸν Ἄδου, ἀλλὰ παράστηθί μοι, καὶ γενοῦ μοι σωτὴρ καὶ ἀντιλήπτωρ. Ἐλέησον, Κύριε, τὴν ῥυπωθεῖσαν τοῖς πάθεσι τοῦ βίου ψυχὴν μου, καὶ καθαρὰν αὐτὴν διὰ μετανοίας καὶ ἐξομολογήσεως πρόσδεξαι· ὅτι εὐλογητὸς εἰ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα· Δεῦτε προσκυνήσωμεν, Γ'. καὶ τοὺς Ψαλμούς· Ἦ'ρα τοὺς ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ ὄρη. Ἴδου δὴ, εὐλογεῖτε τὸν Κύριον.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα. Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστι· καὶ τὰ Τροπάρια· Μνήσθητι, Κύριε, ὡς ἀγαθός. Ὁ βαίνει σοφίας φιλανθρώπως.

Δόξα.

Μετὰ τῶν Ἀγίων ἀνάπαυσον, Χριστέ. Καὶ νῦν. Μακαρίζο-
μέν σε πᾶσαι αἱ γενεαί. Κύριε ἐλέησον ΙΒ'. Εἶτα τὴν Εὐχὴν
Μνήσθητι, Κύριε, τῶν ἐπ' ἐλπίδι, κτλ. Ταῦτα πάντα προεγρά-
ψαν εἰς τὸ ἕτερον Μεσονυκτικόν. Ὅρα σελ. 20, 21, 22.

Ἀπόλυσις παρὰ τοῦ Ἱερέως καὶ ἡ συγχώρησις.

ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ.

Μετὰ τὸν Εὐλογητὸν, τὸ Βασιλεῦ Οὐράνιε, Τρισάγιον. Πανα-
γία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σου ἐστὶ. Κύριε ἐλέησον ΙΒ'.
Δόξα, καὶ νῦν. Δεῦτε προσκυνήσωμεν Γ'. Ὁ Ν'. Ὅρα
σελ. 4. Καὶ εὐθὺς λέγομεν τὸν Τριαδικὸν Κανόνα τοῦ ἐν-
διατάκτου Ἠχοῦ. Καὶ μετὰ τὸν Κανόνα, ψάλλομεν τὰ
Τριαδικὰ ταῦτα.

Α "ξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, τὴν ὑπέρθεον ὑμνεῖν Τριάδα, ἀναρ-
χον Πατέρα καὶ παντουργόν, συνάναρχον Λόγον, πρὸ
αἰώνων ἐκ τοῦ Πατρὸς, ἀρρέυστως τεχθέντα, καὶ τὸ ἅγιον
Πνεῦμα, τὸ ἐκ Πατρὸς ἀχρόνως ἐκπορευόμενον.

Α "ξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς τοῦ δοξάζειν σὲ τὸν Θεὸν Λόγον,
ὃν φρίττει καὶ τρέμει τὰ Χερουβὶμ, καὶ δοξολογοῦσιν αἱ
Δυναμίεις τῶν οὐρανῶν, τὸν ἐξαναστάντα τριήμερον ἐκ τά-
φου, Χριστὸν τὸν ζωοδότην φόβῳ δοξάσωμεν.

Υ μνήσωμεν πάντες Θεοπρεπῶς, ἄσματος ἐνθέοις, τὸν Πα-
τέρα καὶ τὸν Υἱόν, καὶ Πνεῦμα τὸ Θεῖον, τρισυπόστα-
τον κράτος, τὴν μίαν βασιλείαν καὶ κυριότητα.

Ε κ νεκρῶν ἰδοῦσα τὸν σὸν Υἱόν, ἄχραντε Παρθένη, ἀνα-
σχάντα Θεοπρεπῶς, χαρᾶς ἀνεκφράστου, ἡ κτίσις ἐπλη-
ροῦτο, αὐτὸν δοξολογοῦσα, καὶ σὲ γεραίρουσα.

Τρισάγιον, καὶ τὰ λοιπά. Τὴν Ὑπακοὴν τοῦ Ἠχοῦ τὸ
Κύριε ἐλέησον Μ'. Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν Τιμιωτέραν. Ἐν ὀνό-
ματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ. Ὁ Ἱερεὺς. Ὁ Θεὸς οἰκτειρή-
σαι ἡμᾶς. Δόξα, καὶ νῦν. Κύριε ἐλέησον Γ'. καὶ Ἀπόλυσις.

Εἶτα· Εὐξώμεθα ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου, κτλ. Ὅρα, σελ. 21-22.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΟΡΘΡΟΥ.

Εἰ μὲν ἐστὶ μεγάλη Τεσσαρακοσὴ, λέγομεν πρῶτον, Τρισ-
άγιον, Κύριε ἐλέησον ΙΒ'. Δεῦτε προσκυνήσωμεν Γ'. καὶ τοὺς
ἐφεξῆς δύο Ψαλμοὺς. Εἰδ' οὖν, μετὰ τὸν Εὐλογητὸν, εὐθύς·
Δεῦτε προσκυνήσωμεν Γ'. καὶ τοὺς Ψαλμοὺς.

ΨΑΛΜΟΣ ΙΘ'. 19.

Επακούσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως, ὑπερασπίσαι
σου τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ.

Ἐξαποστείλαι σοι βοήθειαν ἐξ ἁγίου, καὶ ἐκ Σιών ἀντιλά-
βοιτό σου.

Μησθεὶν πάσης θυσίας σου, καὶ τὸ ὀλοκαύτωμά σου
πιανάτω.

Δώη σοι Κύριος κατὰ τὴν καρδίαν σου, καὶ πᾶσαν τὴν
βουλήν σου πληρώσαι.

Ἀγαλλιασόμεθα ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου, καὶ ἐν ὀνόματι Κυ-
ρίου Θεοῦ ἡμῶν μεγαλυνησόμεθα.

Πληρώσαι Κύριος πάντα τὰ αἰτήματά σου. Νῦν ἔγνω, ὅτι
ἔσωσε Κύριος τὸν Χριστὸν αὐτοῦ.

Ἐπακούσεται αὐτοῦ ἐξ οὐρανοῦ ἁγίου αὐτοῦ, ἐν δυνα-
στείαις ἡ σωτηρία τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ.

Οὗτοι ἐν ἄρμασι, καὶ οὗτοι ἐν ἵπποις, ἡμεῖς δὲ ἐν ὀνόματι
Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν ἐπικαλεσόμεθα.

Αὐτοὶ συνεποδίσθησαν καὶ ἔπεσον, ἡμεῖς δὲ ἀνέστημεν
καὶ ἀνωρθώθημεν.

Κύριε, σῶσον τὸν Βασιλέα, καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν ἐν ἡ
ἡμέρᾳ ἐπικαλεσώμεθά σε.

ΨΑΛΜΟΣ Κ'. 20.

Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανθήσεται ὁ Βασιλεὺς, καὶ
ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου ἀγαλλιάσεται σφόδρα.

Τὴν ἐπιθυμίαν τῆς καρδίας αὐτοῦ ἔδωκας αὐτῷ, καὶ τὴν θῆλῃσιν τῶν χειλέων αὐτοῦ οὐκ ἐστέρησας αὐτόν.

Ὅτι προέφθασας αὐτὸν ἐν εὐλογίαις χρηστότητος, ἔθηκες ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ στέφανον ἐκ λίθου τιμίου.

Ζωὴν ἡτήσατό σε, καὶ ἔδωκας αὐτῷ μακρότητα ἡμερῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνος.

Μεγάλη ἡ δόξα αὐτοῦ ἐν τῷ σωτηρίῳ σου· δόξαν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐπιθήσεις ἐπ' αὐτόν.

Ὅτι δώης αὐτῷ εὐλογίαν εἰς αἰῶνα αἰῶνος· εὐφρανεῖς αὐτόν ἐν χαρᾷ μετὰ τοῦ προσώπου σου.

Ὅτι ὁ Βασιλεὺς ἐλπίζει ἐπὶ Κύριον, καὶ ἐν τῷ ἐλέει τοῦ Ὑψίστου οὐ μὴ σαλευθῇ.

Ἐὐρεθείη ἡ χεὶρ σου πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς σου, ἡ δεξιὰ σου εὖροι πάντας τοὺς μισοῦντάς σε.

Ὅτι θήσεις αὐτοὺς ὡς κλίβανον πυρὸς, εἰς καιρὸν τοῦ προσώπου σου.

Κύριος ἐν ὀργῇ αὐτοῦ συνταράξει αὐτοὺς, καὶ καταφάγεται αὐτοὺς πῦρ.

Τὸν καρπὸν αὐτῶν ἀπὸ τῆς γῆς ἀπολεῖς, καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν ἀπὸ υἱῶν ἀνθρώπων.

Ὅτι ἐκλιναν εἰς σέ κακά, διελογίσαντο βουλαῖς, αἷς οὐ μὴ δύνωνται στηῆναι.

Ὅτι θήσεις αὐτοὺς νῶτον· ἐν τοῖς περιλοίποις σου ἐτοιμάσεις τὸ πρόσωπον αὐτῶν.

Ὑψώθητι, Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου· ἄσομεν, καὶ φαλοῦμεν τὰς δυναστείας σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Εἴτα· Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστι· Καὶ τὰ ἐφεξῆς Τροπάρια.

Σ ὥσον Κύριε τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ Βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα Πατρί.

Ο ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστέ ὁ Θεός· εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου τοὺς πιστοὺς Βασιλεῖς ἡ-

μῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς κατὰ τῶν πολεμίων. Τὴν συμμα-
χίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὅπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Προστασία φοβερά καὶ ἀκαταίσχυντε, μὴ παρίδῃς ἀγαθὰ
ταῖς ἐκείας ἡμῶν, πανύμνητε Θεοτόκε· στηρίξον ὀρθο-
δόξων πολιτείαν· σῶζε οὓς ἐκέλευσας βασιλεύειν, καὶ χορή-
γῃ αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην· διότι ἔτεκες τὸν Θεόν, μόνη
εὐλογημένη.

Ὁ Ἱερεὺς· Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός
σου· δεόμεθα σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐκφωνήσις· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεός.

Ὁ Λαός· Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ.

Ὁ Ἱερεὺς· Δόξα τῇ ἀγίᾳ, καὶ ὁμοουσίῳ, καὶ ζωοποιῷ,
καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, πάντοτε, νῦν, καὶ αἰῶ, καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ ἀρχόμεθα τοῦ Ἑξαψάλμου, πάσῃ σιωπῇ καὶ κατανύ-
ξει ἀκροώμενοι· ὁ δὲ ταχθεὶς Ἀδελφός, ἢ ὁ Προεστώς, μετ'
εὐλαβείας καὶ φόβου Θεοῦ, λέγει·

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη,
ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. Ἐκ Γ'.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγε-
λεῖ τὴν αἴνεσίν σου. Ἐκ Β'.

ΨΑΛΜΟΣ Γ'. 3.

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; πολλοὶ ἐπανί-
στανται ἐπ' ἐμέ.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· Οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν
τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

Σὺ δὲ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου, καὶ ὑψὼν τὴν
κεφαλὴν μου.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ
ὀρους ἁγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ δὲ ἐκοιμήθην, καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος
ἀντιλήψεταιί μου.

Ὁὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ, τῶν κύκλῳ συνεπιτιθεμένων μοι. Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με ὁ Θεός μου.

Ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως· ὀδόντας ἀμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τῷ Κυρίῳ ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.
Καὶ πάλιν.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην, καὶ ὑπνώσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

ΨΑΛΜΟΣ ΛΖ'. 37.

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.

Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπεστήριξας ἐπ' ἐμέ τὴν χεῖρά σου.

Οὐκ ἔστιν ἰασις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου· οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἀμαρτιῶν μου.

Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλὴν μου, ὥσεί φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ.

Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου.

Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους, ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.

Ὅτι αἱ ψοαὶ μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων, καὶ οὐκ ἔστιν ἰασις ἐν τῇ σαρκί μου.

Ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα, ὠρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.

Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.

Ἡ καρδιά μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχύς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.

Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἠγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ ἐγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν.

Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου· καὶ οἱ ζη-

τοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητας, καὶ δολιότητας ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.

Ἐγὼ δὲ ὥσει κωφὸς οὐκ ἤκουον, καὶ ὥσει ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.

Καὶ ἐγενόμην ὥσει ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων, καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἐλεγμούς.

Ὅτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα· σὺ εἰσακήσῃ, Κύριε ὁ Θεός μου.

Ὅτι εἶπον· Μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου· καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου, ἐπ' ἐμέ ἐμεγαλορρήμονησαν.

Ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἔτοιμος, καὶ ἡ ἀλγυδὼν μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ, καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς αἰμαρτίας μου.

Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι, καὶ κεκραταίωνται ὑπὲρ ἐμέ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως.

Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν, ἐνδιέβαλλόν με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῇς ἀπ' ἐμοῦ.

Πρόσχε εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

Καὶ πάλιν.

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῇς ἀπ' ἐμοῦ.

Πρόσχε εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

ΨΑΛΜΟΣ ΕΒ'. 62.

Ο Θεός, ὁ Θεός μου, πρὸς σέ ὀρθρίζω.

Ἐδίψησέ σε ἡ ψυχὴ μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σὰρξ μου, ἐν γῇ ἐρήμῳ, καὶ ἀθάτῳ, καὶ ἀνύδρῳ.

Οὕτως ἐν τῷ ἀγίῳ ὥφθην σοι, τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν σου.

Ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωαῖς, τὰ χεῖλη μου ἐπαινεῖόν σι.

Οὕτως εὐλογῆσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου αἶρω τὰς χεῖράς μου.

Ὡς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθεῖν ἡ ψυχὴ μου, καὶ χεῖλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.

Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν ταῖς ὀρθροῖς ἐμελέτων εἰς σέ.

Ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου, εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς, παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ῥομφαίας, μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.

Ὁ δὲ Βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὀμνύων ἐν αὐτῷ· ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλόντων ἄδικα.

Καὶ πάλιν.

Ἐν ταῖς ὀρθροῖς ἐμελέτων εἰς σέ, ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα Γ'. ἄνευ Μετανοιῶν. Καὶ ἐξέρχεται ὁ Ἱερεὺς ἐκ τοῦ Βήματος, καὶ λέγει τὰς ἐωθινὰς Εὐχὰς ἔμπροσθεν τῆς Εἰκόνης τοῦ Δεσπότη Χριστοῦ μυστικῶς.

ΨΑΛΜΟΣ ΠΖ'. 87.

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἡ ζωή μου τῷ Ἄδῃ ἤγγισε.

Προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον, ἐγενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος, ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος.

Ὡσεὶ τραυματῖαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὧν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι, καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός σου ἀπώσθησαν.

Ἐθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου.

Ἐπ' ἐμέ ἐπεσηρίχθη ὁ θυμός σου, καὶ πάντας τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμέ.

Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ, ἔθεντό με βδέλυγμα ἐαυτοῖς.

Παρεδόθην, καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην· οἱ ὀφθαλμοί μου ἡσθένησαν ἀπὸ πτωχείας.

Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν, διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου.

Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμασία; ἢ ἱατροὶ ἀναστήσουσι, καὶ ἐξομολογήσονται σοι;

Μὴ διηγῆσεται τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;

Μὴ γνωσθῆσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμασιά σου, καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῇ ἐπιλελησμένη;

Κἀγὼ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ πρῶτ' ἡ προσευχή μου προφθάσει σε.

Ἴνα τί, Κύριε, ἀπώθῃ τὴν ψυχὴν μου, ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;

Πτωχός εἰμι ἐγώ, καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου· ὑψωθείς δέ, ἐταπεινώθην, καὶ ἐξηπορήθην.

Ἐπ' ἐμέ διῆλθον αἱ ὀργαί σου, οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραζάν με.

Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ, ὅλην τὴν ἡμέραν περιέσχον με ἅμα.

Ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον, καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

Καὶ πάλιν.

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΒ'. 102.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τὸν εὐίλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου.

Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.

Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου· ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης σου.

Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ κρίμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.

Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωϋσῇ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.

Οἰκτίρων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολέλεος· οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνιεῖ.

Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.

Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς, ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

Καθὼς οἰκτεῖρει πατὴρ υἱούς, ὠκτείρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν· ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.

Ἄνθρωπος, ὥσει χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὥσει ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει.

Ὅτι πνεῦμα διήλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει, καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.

Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος, καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν, τοῖς φυλάσσουν τὴν διαθήκην αὐτοῦ, καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.

Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχυῖ, ποιῶντες τὸν λόγον αὐτοῦ, τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πᾶσαι αἱ Δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ, οἱ παοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΒ'. 142.

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιοθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς, ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμέ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου· ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἀκουστὸν ποιήσόν μοι τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἠλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδόν, ἐν ᾗ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σέ ἦρα τὴν ψυχὴν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σέ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ· ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου· καὶ ἀπο-

λαῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δούλός σου εἰμί. Καὶ πάλιν.

Εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, καὶ μὴ εἰσελθῇς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου. Δίς.

Εἶτα.

Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἀλληλουῖα Γ'. Μετανοίας Γ'. Εἶτα Συναπτὴ ὑπὸ τοῦ Ἱερέως, καὶ μετ' αὐτὴν τὸ, Θεὸς Κύριος (κατὰ τὸν Ἦχον τῆ τῆς ἡμέρας Τροπαρίου), μετὰ τῶν Στίχων αὐτῆ.

Στίχ. Α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ καὶ ἐπικαλεῖσθε τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Στίχ. Β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. Γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Εἶτα λέγομεν τὸ Τροπάριον τῆς τυχούσης ἑορτῆς, ἢ τοῦ Ἀγίου, ἢ τὸ Ἀναστάσιμον τοῦ τυχόντος Ἦχου. Τῇ δὲ ἀγία καὶ μεγάλη Τεσσαρακοστῇ, μετὰ τὴν Συναπτὴν, ψάλλομεν τὸ, Ἀλληλουῖα ἐκ Γ'. κατ' Ἦχον, λέγοντες πρότερον ἓνα ἐκ τῶν ἐφεξῆς Στίχων.

Στίχ. Α'. Ἐκ νυκτός ὀρθρίζει τὸ πνεῦμά μου πρὸς σέ, ὁ Θεός, διότι φῶς τὰ προστάγματά σου ἐπὶ τῆς γῆς.

Στίχ. Β'. Δικαιοσύνην μάθετε οἱ ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς.

Στίχ. Γ'. Ζῆλος λήψεται λαὸν ἀπαιδευτον, καὶ νῦν πῦρ τοὺς ὑπεναντίους ἔδεται.

Στίχ. Δ'. Πρόσθες αὐτοῖς κακὰ, Κύριε, πρόσθες αὐτοῖς κακὰ τοῖς ἐνδόξοις τῆς γῆς.

Καὶ μετὰ τὸ, Ἀλληλουῖα, ψάλλομεν τοὺς Τριαδικοὺς ὕμνους τοῦ τυχόντος Ἦχου.

~~~~~

ΥΜΝΟΙ ΤΡΙΑΔΙΚΟΙ.

Ἦχος α'.

Σωματικαῖς μορφώσεσι τῶν ἀσωμάτων Δυνάμεων, πρὸς νοεράν καὶ αἰὺλον ἀναγόμενοι ἔννοιαν, καὶ τρισαγίῳ μελωδή-

ματι τρισυποστάτου Θεότητος, ἐκδεχόμενοι ἑλλαμψιν, χερουβικῶς βοήσωμεν· Ἁγιος, Ἁγιος, Ἁγιος εἰ ὁ Θεός.

Δόξα Πατρί.

Μετὰ πασῶν τῶν οὐρανίων Δυνάμεων, χερουβικῶς τῷ ἐν ὑψίστοις βοήσωμεν, τὸν τρισάγιον ἀναμελποντες αἶνον· Ἁγιος, Ἁγιος, Ἁγιος εἰ ὁ Θεός.

Καὶ νῦν,

Εξεγερθέντες τοῦ ὕπνου, προσπίπτομέν σοι, Ἀγαθὲ, καὶ τῶν Ἀγγέλων τὸν ὕμνον βοῶμέν σοι, Δυνατέ· Ἁγιος, Ἁγιος, Ἁγιος εἰ ὁ Θεός. Διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἦχος β'.

Αἰκτιστε Φύσις, ἡ τῶν ὅλων δημιουργός, τὰ χεῖλη ἡμῶν ἀνοιξον, ὅπως ἀναγγέλλωμεν τὴν αἰνεσίην σου βοῶντες· Ἁγιος, Ἁγιος, Ἁγιος εἰ ὁ Θεός.

Δόξα Πατρί.

Ταῖς ἄνω Δυνάμεις μιμούμενοι οἱ ἐπὶ γῆς, ἐπινίκιον ὕμνον προσφερομέν σοι, Ἀγαθὲ· Ἁγιος, Ἁγιος, Ἁγιος εἰ ὁ Θεός.

Καὶ νῦν.

Τῆς κλίνης καὶ τῆ ὕπνου ἐξεγείρας με, Κύριε, τὸν νοῦν μου φώτισον, καὶ τὴν καρδίαν καὶ τὰ χεῖλη μου ἀνοιξον, εἰς τὸ ὑμνεῖν σε, ἁγία Τριάς· Ἁγιος, Ἁγιος, Ἁγιος εἰ ὁ Θεός. Διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἦχος γ'.

Πατέρα ἀναρχον, Υἱὸν συνἀναρχον, Πνεῦμα συναἰδιον, Θεότητα μίαν χερουβικῶς δοξάσωμεν· Ἁγιος, Ἁγιος, Ἁγιος εἰ ὁ Θεός.

Δόξα Πατρί.

Τριάς ὁμοούσιε καὶ ἀδιαίρετε, Μονὰς τρισυπόστατε καὶ συναἰδιε, σοὶ ὡς Θεῷ τῶν Ἀγγέλων τὸν ὕμνον κραυγάζομεν· Ἁγιος, Ἁγιος, Ἁγιος εἰ ὁ Θεός.

Καὶ νῦν.

Αἰθέρον ὁ Κριτὴς ἐπελεύσεται, καὶ ἐκάστου αἱ πράξεις γυμνωθήσονται· ἀλλὰ φόβῳ κρᾶζωμεν ἐν τῷ μέσῳ τῆς νυκτός· Ἁγιος, Ἁγιος, Ἁγιος εἰ ὁ Θεός. Διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἦχος δ'.

Τὸν ἀναρχόν σου Πατέρα, καὶ σέ, Χριστέ ὁ Θεός, καὶ τὸ πανάγιόν σου Πνεῦμα, χερουβικῶς δοξολογεῖν τολμῶντες λέγομεν· Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος εἰ ὁ Θεός.

Δόξα Πατρί.

Ως αἱ τάξεις νῦν τῶν Ἀγγέλων ἐν οὐρανῷ, καὶ σταῖσεις φόβῳ ἀνθρώπων ἐπὶ τῆς γῆς, ἐπινίκιον ὕμνον προσφέρομέν σοι, Ἀγαθέ· Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος εἰ ὁ Θεός.

Καὶ νῦν.

Τῶν νοερῶν σου Λειτουργῶν προσφέρειν οἱ Σνητοὶ τὸν ὕμνον τολμῶντες, λέγομεν· Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος εἰ ὁ Θεός. Διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς. Ἦχος πλ. α'.

Υμνωδίας ὁ καιρὸς, καὶ δεήσεως ὥρα· ἐκτενῶς βοῶμέν σοι τῷ μόνῳ Θεῷ· Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος εἰ ὁ Θεός.

Δόξα Πατρί.

Εἰκονίζειν τολμῶντες τὰ νοερά σου Στρατεύματα, Τριάς ἀναρχε, στόμασιν ἀναξίοις βοῶμέν σοι· Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος εἰ ὁ Θεός. Καὶ νῦν.

Ο ἐν μήτρᾳ παρθενικῇ χωρηθεῖς, καὶ τῶν κόλπων τοῦ Πατρὸς μὴ χωρισθεῖς, σὺν Ἀγγέλοις καὶ ἡμᾶς πρόσδεξαι, Χριστέ ὁ Θεός, βοῶντάς σοι· Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος εἰ ὁ Θεός. Διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἦχος πλ. β'.

Ασώματοις στόμασιν, ἀσιγήτοις δοξολογίαις, τὰ Ἐξαπτέρυγα ἄδουσί σοι τὸν τρισάγιον ὕμνον, ὁ Θεός ἡμῶν· καὶ ἡμεῖς οἱ ἐπὶ γῆς, ἀναξίοις χεῖλεσιν, αἶνόν σοι ἀναπέμπομεν· Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος εἰ ὁ Θεός.

Δόξα Πατρί.

Παριστάμενα φόβῳ τὰ Χερουβὶμ, ἐξιστάμενα τρόμῳ τὰ Σεραφίμ, τὸν τρισάγιον ὕμνον προσφέρει ἀσιγήτῳ φωνῇ· μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς βοῶμεν οἱ ἁμαρτωλοὶ· Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος εἰ ὁ Θεός. Καὶ νῦν.

Τριαδικῆς Μονάδος Θεότητα ἀσυγχύτῳ ἐνώσει δοξάσωμεν, καὶ τῶν Ἀγγέλων τὸν ὕμνον βοήσωμεν· Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος εἰ ὁ Θεός. Διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἦχος βαρύς.

Ο ὑψίστῳ δυνάμει χερουβικῶς ἀνυμνούμενος, καὶ θεικῇ δόξῃ ἀγγελικῶς προσκυνούμενος, πρόσδεξαι καὶ ἡμᾶς τοὺς ἁμαρτωλοὺς, ἀναξίως τολμῶντας κραυγάζειν σοι· Ἄγιος, Ἀγιος, Ἄγιος εἰ ὁ Θεός.

Δόξα Πατρί.

Τῇ ἀπροσίτῳ Θεότητι, τῇ ἐν Μονάδι Τριάδι, τῶν Σεραφίμ τὸν τρισάγιον ἀναπέμποντες αἶνον, μετὰ φόβου βοήσωμεν· Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος εἰ ὁ Θεός.

Καὶ νῦν.

Ως ὕπνον τὸν ὄκνον ἀποθεμένη ψυχῇ, διόρθωσιν πρὸς ἔργεσιν δείξον τῷ Κριτῇ, καὶ ἐν φόβῳ βόησον· Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος εἰ ὁ Θεός. Διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἦχος πλ. δ'.

Ο ῥᾶν σε μὴ τολμῶντα τὰ Χερουβίμ, ἱπτάμενα κραυγάζει ἀλαλαγμῷ, τὸ ἐνθεον μέλος τῆς τρισαγίας φωνῆς· μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς βοῶμεν οἱ ἁμαρτωλοί· Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος εἰ ὁ Θεός.

Δόξα Πατρί.

Εἰς οὐρανὸν τὰς καρδίας ἔχοντες, ἀγγελικὴν μιμησώμεθα τάξιν· καὶ ἐν φόβῳ τῷ Ἀδεκάστῳ προσπέσωμεν, ἐπινίκιον ἀνακραζόντες αἶνον· Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος εἰ ὁ Θεός.

Καὶ νῦν.

Κατακαμπτόμενοι τῷ πλήθει τῶν πταισμάτων ἡμῶν, καὶ μὴ τολμῶντες ἀτενίσαι τῷ ὕψει σου, τὴν ψυχὴν σὺν τῷ σώματι κλίναντες, μετὰ Ἀγγέλων τὸν ὕμνον βοῶμέν σοι· Ἄγιος, Ἀγιος, Ἄγιος εἰ ὁ Θεός. Διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Εἴτα ἡ Στιχολογία τοῦ Ψαλτηρίου, καὶ τὰ Καθίσματα εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν. Μετὰ ταῦτα λέγομεν τὸν Ν'. Ψαλμὸν, καὶ ἀρχόμεθα τῶν Κανόνων, ἀναγινώσκοντες καὶ τὰς ἐννέα Ὠδαῖς (Ὅρα αὐταῖς ἔμπροσθεν, σελ. 48), ἢ ψάλλοντες Στίχους μόνον τινὰς ἐξ αὐτῶν, κατὰ τὴν ἡμέραν, καὶ τὴν ποσότητα τῶν Τροπαρίων τοῦ Κανόνος. Ἐν δὲ ταῖς Κυριακαῖς καὶ τοῖς Σάββασιν, ἀμέσως μετὰ τὴν τοῦ Ἀμώμου Στιχολογίαν, ψάλλομεν τὰ ἐφεξῆς Εὐλογητάρια.

ΕΥΛΟΓΗΤΑΡΙΑ ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΑ

ΥΑΛΛΟΝΕΝΑ ΕΝ ΤΑΙΣ ΚΥΡΙΑΚΑΙΣ ΤΟΥ ΟΛΟΥ ΕΝΙΑΥΤΟΥ

Εἰς Ἦχον πλ. αΐ.

Ἐν ἐκάστῳ δὲ Τροπαρίῳ λέγομεν τό·

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδασχόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τῶν Ἀγγέλων ὁ δῆμος, κατεπλάγη ὁρῶν σε, ἐν νεκροῖς λογισθέντα, τοῦ θανάτου δὲ Σωτῆρ, τὴν ἰσχὺν καθελόντα, καὶ σὺν ἑαυτῷ τὸν Ἀδὰμ ἐγείραντα, καὶ ἐξ Ἄδου πάντας ἐλευθερώσαντα.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε.

Τί τὰ μύρα, συμπαθῶς τοῖς δάκρυσιν, ὦ Μαθήτριάι κερνάτε; ὁ ἀστράπτων ἐν τῷ τάφῳ Ἄγγελος, προσεφθέγγετο ταῖς Μυροφόροις· Ἴδτε ὑμεῖς τὸν τάφον καὶ ἦσθητε· ὁ Σωτῆρ γὰρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε.

Λίαν πρῶϊ, Μυροφόροι ἔδραμον, πρὸς τὸ μνημῆμά σου θρηνολογοῦσαι· ἀλλ' ἐπέστη πρὸς αὐταῖς ὁ Ἄγγελος, καὶ εἶπε· Θρήνου ὁ καιρὸς πέπαυται, μὴ κλαίετε· τὴν Ἀνάστασιν δὲ, Ἀποστόλοις εἶπατε.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε.

Μυροφόροι γυναῖκες μετὰ μύρων ἐλθοῦσαι, πρὸς τὸ μνημῆμά σου Σῶτερ, ἐνηχοῦντο, Ἀγγέλου, πρὸς αὐταῖς φθεγγομένου· Τί μετὰ νεκρῶν τὸν ζῶντα λογίζεσθε; ὡς Θεὸς γὰρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Δόξα. Τριαδικόν.

Προσκυνῶμεν Πατέρα, καὶ τὸν τέτου Υἱόν τε, καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα, τὴν ἀγίαν Τριάδα, ἐν μιᾷ τῇ οὐσίᾳ, σὺν τοῖς Σεραφίμ, κράζοντες τό· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ Κύριε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ζωοδότην τεκοῦσα, ἐλυτρώσω Παρθένε, τὸν Ἀδὰμ ἁμαρτίας· χαρμονὴν δὲ τῇ Εὐᾷ, ἀντὶ λύπης παρέσχες· ρεύ-

σαντα ζωῆς, ἔθυνε πρὸς ταύτην δέ, ὁ ἐκ σοῦ σαρκωθεὶς Θεὸς καὶ ἄνθρωπος.

Ἀλληλουϊά, Ἀλληλουϊά, Ἀλληλουϊά. Δόξα σοι ὁ Θεός. Γ'.

ΕΥΑΓΓΗΛΙΑ ΝΕΚΡΩΣΙΜΑ

ΥΜΝΟΙ ΕΝ ΤΟΙΣ ΣΑΒΒΑΤΙ

Εἰς Ἦχον πλ. α'.

Ἐν ἐκάστῳ δὲ Τροπαρίῳ λέγομεν τό·

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδασκόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τῶν Ἀγίων ὁ χορὸς, εὔρε πηγὴν τῆς ζωῆς, καὶ θύραν Παραδείσου· εὔρω καὶ γὰρ, τὴν ὁδὸν διὰ τῆς μετανοίας· τὸ ἀπολλωλὸς πρόβατον ἐγὼ εἰμι· ἀνακαίλεσαί με Σωτὴρ καὶ σῶσόν με.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε.

Οἱ τὸν ἀμνὸν τοῦ Θεοῦ κηρύξαντες, καὶ σφαγιασθέντες ὥσπερ ἄρνες, καὶ πρὸς ζωὴν τὴν αἰγιόω ἀγιοὶ, καὶ αἰδιδιον μετατεθέντες, τοῦτον ἐκτενῶς, Μάρτυρες αἰτήσασθε, ὁ φλημάτων λύσιν ἡμῖν δωρήσασθαι.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε.

Οἱ τὴν ὁδὸν τὴν στενὴν βαδίσαντες, τεθλιμμένην πάντες οἱ ἐν βίῳ· οἱ τὸν σταυρὸν ὡς ζυγὸν ἀράμενοι, καὶ ἐμοὶ ἀκολουθήσαντες ἐν πίστει, δεῦτε ἀπολαύετε, ἃ ἡτοίμασα ὑμῖν βραβεῖα, καὶ στέφη καὶ οὐράνια.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε.

Εἰκὼν εἰμι τῆς ἀρρήτου δόξης σου, εἰ καὶ στίγματα φέρω πταισμάτων· οἰκτείρησον τὸ σὸν πλάσμα Δέσποτα, καὶ καθάρισον σὴ εὐσπλαγχνίᾳ, καὶ τὴν ποθεινὴν πατρίδα παράσχου μοι, Παραδείσου πάλιν ποιῶν πολίτην με.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε.

Ο παῖλαι μὲν, ἐκ μὴ ὄντων πλάσας με, καὶ εἰκόني σου θείᾳ τιμήσας, παραβάσει ἐντολῆς δὲ πάλιν με, ἐπιστρέψας εἰς γῆν ἐξ ἧς ἐλήφθην, εἰς τὸ καθ' ὁμοίωσιν ἐπαναγάγε, τὸ ἀρχαῖον κάλλος ἀναμορφώσασθαι.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε .

Ανάπαυσον ὁ Θεὸς τοὺς δούλους σου, καὶ κατάρταξον αὐτοὺς ἐν Παραδείσῳ, ὅπου χοροὶ τῶν Ἀγίων Κύριε, καὶ οἱ δίκαιοι ἐκλάμπουσιν ὡς φωστῆρες· τοὺς κεκοιμημένους δούλους σου ἀνάπαυσον, παρορῶν αὐτῶν πάντα τὰ ἐγκλήματα .

Δόξα . Τριαδικόν .

Τὸ τριλαμπὲς τῆς μιᾶς Θεότητος, εὐσεβῶς ὑμνήσωμεν βοῶντες· Ἅγιος εἶ, ὁ Πατὴρ ὁ ἀναρχος, ὁ συνἀναρχος Υἱὸς καὶ Θεῖον Πνεῦμα . Φώτισον ἡμᾶς, πίστει σοι λατρεύοντας, καὶ τοῦ αἰωνίου πυρὸς ἐξάρπασον .

Καὶ νῦν . Θεοτοκίον .

Χαῖρε σεμνή, ἡ Θεὸν σαρκὶ τεκοῦσα, εἰς πάντων σωτηρίαν, δι' ἧς γένος τῶν ἀνθρώπων εὗρατο τὴν σωτηρίαν . Διὰ σοῦ εὖροιμεν Παραδείσον, Θεοτόκε ἀγνή εὐλογημένη .

Ἀλληλουῖα, Ἀλληλουῖα, Ἀλληλουῖα . Δόξα σοι ὁ Θεός . Γ' .

ΑΙ ΕΝΝΕΑ ΩΔΑΙ.

ΩΔΗ ΠΡΩΤΗ .

Ὡδὴ Μωσέως ἐν τῇ Ἑξόδῳ . Κεφ. ΙΕ' .

Ἄρδην βυθίσας Φαραὼ Μωσῆς λέγει·

Τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται .

Αῶμεν τῷ Κυρίῳ, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται . Ἴππον καὶ ἀναβάτην ἔρριψεν εἰς θάλασσαν .

Βοηθὸς καὶ σκεπαστὴς ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν· οὗτός μου Θεός, καὶ δοξάσω αὐτόν· Θεὸς τοῦ πατρός μου, καὶ ὑψώσω αὐτόν .

Κύριος συντρίβων πολέμους, Κύριος ὄνομα αὐτῷ .

Ἄρματα Φαραὼ, καὶ τὴν δύναμιν αὐτοῦ ἔρριψεν εἰς θάλασσαν· ἐπιλέκτους ἀναβάτας τριστάτας κατεπόντισεν ἐν Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ .

Πόντῳ ἐκάλυψεν αὐτὴς· κατέδυσαν εἰς βυθὸν ὡσεὶ λίθος .

Ἡ δεξιὰ σου, Κύριε, δεδόξασται ἐν ἰσχύϊ· ἡ δεξιὰ σου χεὶρ,

Κύριε, ἔθραυσεν ἐχθρούς· καὶ τῷ πλήθει τῆς δόξης σου συνέτριψας τοὺς ὑπεναντίους.

Ἀπέστειλας τὴν ὀργὴν σου, κατέφαγεν αὐτοὺς ὡσεὶ καλαίμην.

Καὶ διὰ πνεύματος τῆ θυμοῦ σου διέστη τὸ ὕδωρ· ἐπάγη ὡσεὶ τεῖχος τὰ ὕδατα, ἐπάγη καὶ τὰ κύματα ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης.

Ἐῖπεν ὁ ἐχθρός· Διώξας καταλήψομαι, μεριῶ σκῦλα, ἐμπλήσω ψυχὴν μου, ἀνελῶ τῇ μαχαίρᾳ μου, κυριεύσει ἡ χεὶρ μου.

Ἀπέστειλας τὸ πνεῦμά σου, ἐκάλυψεν αὐτοὺς θάλασσα, ἔδυσαν ὡσεὶ μόλιβδος ἐν ὕδατι σφοδρῶ.

Τίς ὅμοιός σοι ἐν θεοῖς, Κύριε; τίς ὅμοιός σοι; δεδοξασμένος ἐν ἁγίοις, θαυμαστός ἐν δόξαις, ποιῶν τέρατα.

Ἐξέτεινας τὴν δεξιάν σου, κατέπιεν αὐτοὺς γῆ.

Ἐδήγησας τῇ δικαιοσύνῃ σου τὸν λαόν σου τοῦτον, ὃν ἐλυτρώσω· παρεκάλεσας τῇ ἰσχυρί σου εἰς κατάλυμα ἁγίόν σου.

Ἦκουσαν ἔθνη, καὶ ὠργίσθησαν· ὠδῖνες ἔλαβον κατοικοῦντας Φυλιστιεὶμ.

Εἰς Στίχους Η'.

Τότε ἔσπευσαν ἡγεμόνες Ἐδὼμ, καὶ ἄρχοντες Μωαβιτῶν· ἔλαβεν αὐτοὺς τρόμος, ἐταίκησαν πάντες οἱ κατοικοῦντες Χαναάν.

Ἐπιέσαι ἐπ' αὐτοὺς φόβος καὶ τρόμος, μεγέθει βραχίονός σου ἀπολιθωθήτωσαν.

Εἰς Στίχους Θ'.

Ἔως ἂν παρέλθῃ ὁ λαός σου, Κύριε· ἔως ἂν παρέλθῃ ὁ λαός σου οὗτος, ὃν ἐκτήσω.

Εἰσαγαγὼν καταφύτευσον αὐτοὺς εἰς ὄρος κληρονομίας σου, εἰς ἔτοιμον κατοικητήριόν σου, ὃ κατειργάσω, Κύριε, ἁγίασμα, ὃ ἠτοίμασαν αἱ χεῖρές σου.

Εἰς Στίχους Δ'.

Κύριος βασιλεύων τῶν αἰώνων, καὶ ἐπ' αἰῶνα, καὶ ἔτι.

Ὅτι εἰσῆλθεν ἵππος Φαραὼ σὺν ἄρμασι καὶ ἀναβάταις εἰς θάλασσαν, καὶ ἐπήγαγεν ἐπ' αὐτοὺς Κύριος τὸ ὕδωρ τῆς

Ναλαίσσης· οἱ δὲ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐπορεύθησαν διὰ ξηρᾶς ἐν μέσῳ τῆς Ναλαίσσης.

Δόξα, καὶ νῦν.

Q A H A B T T E P A.

Ἰστέον, ὅτι ἡ Β'. Ὠδὴ οὐδέποτε στιχολογεῖται, εἰμὴ ἐν μόνῃ τῇ μεγάλῃ Τεσσαρακοστῇ, μετὰ δὲ τὴν Α'. στιχολογοῦμεν αὐτὴν ἕως τέλους. Εἰς δὲ τὰ Τροπάρια, λέγομεν ἐνὶ ἐκástῳ· Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὠδὴ Μωσέως ἐν τῷ Δευτερονομίῳ. Κεφ. ΛΒ'. 1.

Νόμου γραφέντος, αὐθις Ὠδὴ Μωσέως.

Πρόσεχε, οὐρανὲ, καὶ λαλήσω· καὶ ἀκουέτω γῆ ῥήματα ἐκ στόματός μου.

Προσδοκάσθω ὡς ὑετὸς τὸ ἀπόφθεγμά μου, καὶ καταβήτω ὡς δρόσος τὰ ῥήματά μου, ὡς ὄμβρος ἐπ' ἀγρωσιν, καὶ ὡσεὶ νιφετὸς ἐπὶ χόρτον.

Ὅτι τὸ ὄνομα Κυρίου ἐκάλεσα. Δότε μεγαλωσύνην τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Θεός, ἀληθινὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ, καὶ πᾶσαι αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ κρίσεις.

Θεὸς πιστὸς, καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ· δίκαιος καὶ ὁσιος ὁ Κύριος.

Ἠμάρτοσαν οὐκ αὐτῷ τέκνα μωμητὰ· γενεὰ σκολιὰ καὶ διεστραμμένη, ταῦτα Κυρίῳ ἀνταποδίδετε;

Οὗτος λαὸς μωρὸς, καὶ οὐχὶ σοφός· οὐκ αὐτὸς οὗτός σου Πατὴρ ἐκτήσατό σε, καὶ ἐποίησέ σε, καὶ ἔπλασέ σε;

Μνήσθητι ἡμέρας αἰῶνος, σύνετε δὴ ἔτη γενεᾶς γενεῶν.

Ἐπερώτησον τὸν πατέρα σου, καὶ ἀναγγελεῖ σοι· τοὺς πρεσβυτέρους σου, καὶ ἐροῦσί σοι.

Ὅτε διεμέριζεν ὁ Ὑψιστος ἔθνη, ὡς διέσπειρεν υἱοὺς Ἀδὰμ, ἔστησεν ὅρια ἐθνῶν κατὰ ἀριθμὸν Ἀγγέλων Θεοῦ.

Καὶ ἐγενήθη μερὶς Κυρίου, λαὸς αὐτοῦ Ἰακώβ· σχοίωμα κληρονομίας αὐτοῦ Ἰσραὴλ.

Αὐτάρκησεν αὐτὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἐν δίψει καύματος ἐν γῇ ἀνύδρῳ· ἐκύκλωσεν αὐτὸν, καὶ ἐπαίδευσεν αὐτὸν, καὶ διαφύλαξεν αὐτὸν ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ.

Ὡς ἀετὸς σκεπάσαι νοσσιὰν αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τοῖς νεοσσοῖς αὐτοῦ ἐπεπόθησε, διεῖς τὰς πτέρυγας αὐτοῦ, ἐδέξατο αὐτούς, καὶ ἀνέλαβεν αὐτούς ἐπὶ τῶν μεταφρένων αὐτοῦ.

Κύριος μόνος ἦγεν αὐτούς, καὶ οὐκ ἦν μετ' αὐτῶν θεὸς ἀλλότριος.

Ἀνεβίβασεν αὐτούς ἐπὶ τὴν ἰσχὺν τῆς γῆς· ἐψώμισε αὐτοὺς γεννήματα ἀγρῶν.

Ἐθήλασαν μέλι ἐκ πέτρας, καὶ ἔλαιον ἐκ στερεᾶς πέτρας.

Βούτυρον βοῶν, καὶ γάλα προβάτων, μετὰ στέατος ἀρνῶν καὶ κριῶν, υἰῶν ταύρων καὶ τράγων, μετὰ στέατος νεφρῶν πυροῦ, καὶ αἷμα σταφυλῆς ἔπιον οἶνον.

Καὶ ἔφαγεν Ἰακώβ καὶ ἐνεπλήσθη, καὶ ἀπελάκτισεν ὁ ἠγαπημένος· ἐλιπάνθη, ἐπαχύνθη, ἐπλατύνθη, καὶ ἐγκατέλιπε Θεὸν τὸν ποιήσαντα αὐτὸν, καὶ ἀπέστη ἀπὸ Θεοῦ σωτῆρος αὐτοῦ.

Παρώξυνάν με ἐπ' ἀλλοτρίοις, καὶ ἐν βδελύγμασιν αὐτῶν ἐξεπίκρανάν με.

Ἔθυσαν δαιμονίοις, καὶ ἐ θεῷ· θεοῖς, οἷς ἐκ ἠδειςαν· καινοὶ καὶ πρόσφατοι ἤκασιν, οὓς οὐκ ἠδειςαν οἱ πατέρες αὐτῶν.

Θεὸν τὸν γεννήσαντά σε ἐγκατέλιπες, καὶ ἐπελάθου Θεοῦ τοῦ τρέφοντός σε.

Καὶ εἶδε Κύριος καὶ ἐζήλωσε, καὶ παρωξύνθη δι' ὀργὴν υἰῶν αὐτοῦ καὶ θυγατέρων.

Καὶ εἶπεν· Ἀποστρέψω τὸ πρόσωπόν μου ἀπ' αὐτῶν, καὶ δείξω τί ἔσται αὐτοῖς ἐπ' ἐσχάτων· ὅτι γενεὰ ἐξεστραμμένη ἐστίν· υἱοὶ, οἷς οὐκ ἔστι πίστις ἐν αὐτοῖς.

Αὐτοὶ παρεζήλωσάν με ἐπ' οὐ θεῷ, παρώργισάν με ἐν τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν· καὶ γὰρ παραζηλώσω αὐτούς ἐπ' οὐκ ἔθνει, ἐπὶ ἔθνει ἀσυνέτῳ παροργισῶ αὐτούς.

Ὅτι πῦρ ἐκκέκαυται ἐκ τοῦ θυμοῦ μου, καυθήσεται ἕως Ἀΐδου κατωτάτου· καταφάγεται γῆν, καὶ τὰ γεννήματα αὐτῆς· φλέξει θεμέλια ὀρέων.

Συναΐξω εἰς αὐτοὺς κακὰ, καὶ τὰ βέλη μου συντελέσω εἰς αὐτούς.

Τηκόμενοι λιμῶ καὶ βρώσει ὀρνέων, καὶ ὀπισθότονος ἀνίατος· ὀδόντας Σιηρίων ἐξαποσελῶ εἰς αὐτούς, μετὰ Σιυμοῦ συνρόντων ἐπὶ τῆς γῆς.

Ἐξώθεν αἰτεκνώσει αὐτοὺς μάχαιρα, καὶ ἐκ τῶν ταμιείων φόβος· νεανίσκος σὺν παρθένῳ, Σηλαΐζων μετὰ καθεστηκότος πρεσβύτου.

Εἶπα· Διασπερῶ αὐτούς· παύσω δὲ ἐξ ἀνθρώπων τὸ μνημόσυνον αὐτῶν.

Εἰ μὴ δι' ὀργὴν ἐχθρῶν, ἵνα μὴ μακροχρονίσωσι, καὶ ἵνα μὴ συνεπιθῶνται οἱ ὑπεναντίοι· μὴ εἴπωσιν· Ἡ χεὶρ ἡμῶν ἡ ὑψηλὴ, καὶ οὐχὶ Κύριος ἐποίησε ταῦτα πάντα.

Ὅτι ἔθνος ἀπολωλεκὸς βουλήν ἐστι, καὶ οὐκ ἔστιν ἐν αὐτοῖς ἐπιστήμη, οὐκ ἐφρόνησαν συνιέναι.

Ταῦτα πάντα καταδεξάσθωσαν εἰς τὸν ἐπιόντα χρόνον.

Πῶς διώξεται εἰς χιλίους, καὶ δύο μετακινήσουσι μυριάδας, εἰ μὴ ὁ Θεὸς ἀπέδοτο αὐτούς;

Οὐ γάρ ἐστιν οἱ Σιεοὶ αὐτῶν, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν· οἱ δὲ ἐχθροὶ ἡμῶν ἀνόητοι.

Ἐκ γὰρ ἀμπέλων Σοδόμων ἡ ἄμπελος αὐτῶν, καὶ ἡ κληματὶς αὐτῶν ἐκ Γομόρρας· ἡ σταφυλὴ αὐτῶν, σταφυλὴ χολῆς, βότρυς πικρίας αὐτῶν.

Θυμὸς δρακόντων ὁ αἶνος αὐτῶν, καὶ Σιυμὸς ἀσπίδων ἀνίατος.

Οὐκ ἰδοὺ ταῦτα πάντα συνῆκται παρ' ἐμοί, καὶ ἐσφράγισται ἐν τοῖς Σησαυροῖς μου;

Ἐν ἡμέρᾳ ἐκδικήσεως ἀνταποδώσω, ἐν καιρῷ, ὅταν σφαλῇ ὁ ποῦς αὐτῶν· ὅτι ἐγγὺς ἡμέρα ἀπωλείας αὐτῶν, καὶ πάρεστιν ἑτοιμα ὑμῖν.

Ὅτι κρινεῖ Κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τοῖς δούλοις αὐτοῦ παρακληθήσεται.

Εἶδε γὰρ αὐτοὺς παραλελυμένους, καὶ ἐκλελοιπότας ἐν ἐπαγωγῇ, καὶ παρειμένους.

Καὶ εἶπε Κύριος· Ποῦ εἰσιν οἱ Θεοὶ αὐτῶν, ἐφ' οἷς ἐπεποί-
θισαν ἐπ' αὐτοῖς;

Ὡν τὸ στέαρ τῶν θυσιῶν αὐτῶν ἡσθίετε, καὶ ἐπίνετε τὸν
οἶνον τῶν σπονδῶν αὐτῶν; Ἀναστήτωσαν καὶ βοηθησάτωσαν
ὑμῖν, καὶ γεννηθήτωσαν ὑμῶν σκεπασταί.

Ἴδετε ἴδετε, ὅτι ἐγὼ εἰμι, καὶ οὐκ ἔστι Θεὸς πλὴν ἐμοῦ·
ἐγὼ ἀποκτενῶ, καὶ ζῆν ποιήσω· πατάξω, καὶ γὰρ ἰάσομαι·
καὶ οὐκ ἔστιν, ὃς ἐξελεῖται ἐκ τῶν χειρῶν μου.

Ὅτι ἀρῶ εἰς τὸν οὐρανὸν τὴν χεῖρά μου, καὶ ὁμοῦμαι τῇ
δεξιᾷ μου, καὶ ἐρῶ· Ζῶ ἐγὼ εἰς τὸν αἰῶνα.

Ὅτι παροξυνῶ ὡς ἀστραπὴν τὴν μάχαιράν μου, καὶ ἀν-
θίσσεται κρίματος ἡ χεὶρ μου, καὶ ἀνταποδώσω δίκην τοῖς
ἐχθροῖς, καὶ τοῖς μισοῦσί με ἀνταποδώσω.

Μεθύσω τὰ βέλη μου ἀφ' αἵματος, καὶ ἡ μάχαιρά μου φα-
γεται κρέα, ἀφ' αἵματος τραυματιῶν καὶ αἰχμαλωσίας, ἀπὸ
κεφαλῆς ἀρχόντων ἐθνῶν.

Εὐφρανθήτε ἕρανοι ἅμα αὐτῷ, καὶ προσκυνησάτωσαν αὐ-
τῷ πάντες Ἄγγελοι Θεοῦ.

Εὐφρανθήτε ἔθνη μετὰ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, καὶ ἐνισχυσάτω-
σαν αὐτῷ πάντες υἱοὶ Θεοῦ· ὅτι τὸ αἷμα τῶν υἱῶν αὐτοῦ
ἐκδικεῖται, καὶ ἐκδικήσει καὶ ἀνταποδώσει δίκην τοῖς ἐχ-
θροῖς, καὶ τοῖς μισῶσιν αὐτὸν ἀνταποδώσει, καὶ ἐκκαθαριεῖ
Κύριος τὴν γῆν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ω Δ Η Τ Ρ Ι Τ Η.

Προσευχὴ Ἁγνῆς τῆς μητρὸς Σαμουὴλ τοῦ Προφήτου.

Α'. Βασιλειῶν. Κεφ. Β'.

Θεὸν γεραίρει Στεῖρα τίκτουςα ξένως·

Ἅγιος εἶ, Κύριε, καὶ σὲ ὑμνεῖ τὸ πνεῦμά μου.

Ε'στερεώθη ἡ καρδιά μου ἐν Κυρίῳ, ὑψώθη κέρας μου ἐν
Θεῷ μου, ἐπλατύνθη ἐπ' ἐχθρούς μου τὸ στόμα μου, εὐ-
φράνθη ἐν σωτηρίῳ σου.

"Οτι οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς ὁ Κύριος, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἅγιος πλήν σου.

Μὴ καυχᾶσθε, καὶ μὴ λαλεῖτε ὑψηλὰ εἰς ὑπεροχὴν· μηδὲ ἐξελθέτω μεγαλορρήμοσύνη ἐκ τοῦ στόματος ἡμῶν.

"Οτι Θεὸς γνώσεων Κύριος, καὶ Θεὸς ἐτοιμάζων ἐπιτηδεύματα αὐτοῦ.

Τόξον δυνατῶν ἡσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενοῦντες περιεζώσαντο δύναμιν.

Πλήρεις ἄρτων ἡλαττώθησαν, καὶ οἱ πεινῶντες παρῆκαν γῆν· ὅτι στεῖρα ἔτεκεν ἑπτὰ, καὶ ἡ πολλὴ ἐν τέκνοις ἡσθένησε.

Κύριος θάνατοῖ καὶ ζωογονεῖ, κατὰγει εἰς Ἄδου, καὶ αἰνᾷγει.

Κύριος πτωχίζει καὶ πλουτίζει, ταπεινοῖ καὶ ἀνυψοῖ.

Ἀνιστᾷ ἀπὸ γῆς πένητα, καὶ ἀπὸ κοπρίας ἐγείρει πτωχόν, τοῦ καθίσαι αὐτὸν μετὰ δυναστῶν λαοῦ, καὶ θρόνου δόξης κατακληρονομῶν αὐτόν.

Εἰς Στίχους Η'.

Διδούς εὐχὴν τῷ εὐχομένῳ, καὶ εὐλόγησεν ἔτη δικαίου.

"Οτι οὐκ ἐνισχύει δυνατὸς ἀνὴρ ἐν τῇ ἰσχυρί αὐτοῦ· Κύριος ἀσθενῇ ποιήσει τὸν ἀντίδικον αὐτοῦ, Κύριος ἅγιος.

Εἰς Στίχους Θ'.

Μὴ καυχᾶσθω ὁ σοφὸς ἐν τῇ σοφίᾳ αὐτοῦ, καὶ μὴ καυχᾶσθω ὁ δυνατὸς ἐν τῇ δυνάμει αὐτοῦ, καὶ μὴ καυχᾶσθω ὁ πλούσιος ἐν τῷ πλούτῳ αὐτοῦ.

Ἀλλ' ἢ ἐν τούτῳ καυχᾶσθω ὁ καυχώμενος, ἐν τῷ συνιῖν καὶ γινώσκειν τὸν Κύριον, καὶ ποιῖν κρίμα καὶ δικαιοσύνην ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Εἰς Στίχους Δ'.

Κύριος ἀνέβη εἰς οὐρανοὺς καὶ ἐθρόντησεν· αὐτὸς κρινεῖ ἄκρα γῆς, δίκαιος ὢν.

Καὶ δώσει ἰσχὺν τοῖς βασιλεῦσιν ἡμῶν, καὶ ὑψώσει κέρας χριστῶν αὐτοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Προσευχὴ Ἀβδακούμ τοῦ Προφήτου . Κεφ. Γ'. 1.

Τὴν τοῦ Λόγου κένωσιν Ἀβδακούμ φράσον .

Δόξα τῇ δυνάμει σου, Κύριε .

Κύριε, εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου, καὶ ἐφοβήθην· Κύριε, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐξέστην .

Ἐν μέσῳ δύο ζώων γνωσθήσῃ, ἐν τῷ ἐγγίξειν τὰ ἔτη ἐπιγνωσθήσῃ, ἐν τῷ παρεῖναι τὸν καιρὸν ἀναδειχθείσῃ, ἐν τῷ παραχθῆναι τὴν ψυχὴν μου, ἐν ὀργῇ ἐλέους μνησθήσῃ .

Ὁ Θεὸς ἀπὸ Θαιμάν ἤξει, καὶ ὁ Ἅγιος ἐξ ὄρους κατασκίου δασέος .

Ἐκάλυψεν οὐρανοὺς ἡ ἀρετὴ αὐτοῦ, καὶ τῆς αἰνέσεως αὐτοῦ πλήρης ἡ γῆ .

Καὶ φέγγος αὐτοῦ ὡς φῶς ἔσται· κέρατα ἐν χερσὶν αὐτοῦ, καὶ ἔθετο ἀγάπησιν κραταιὰν ἰσχύος αὐτοῦ .

Πρὸ προσώπου αὐτοῦ πορεύσεται λόγος, καὶ ἐξελεύσεται εἰς παιδείαν κατὰ πόδας αὐτοῦ .

Ἔστη, καὶ ἐσαλεύθη ἡ γῆ· ἐπέβλεψε, καὶ ἐτάκη ἔθνη .

Διεθρύβη τὰ ὄρη βία, ἐτάκησαν βουνοὶ αἰώνιοι, πορείας αἰωνίου αὐτοῦ ἀντὶ κόπων εἶδον .

Σκηνώματα Αἰθιοπῶν πτοηθήσονται, καὶ σκηναὶ γῆς Μαδιάμ .

Μὴ ἐν ποταμοῖς ὠργίσθῃς Κύριε; μὴ ἐν ποταμοῖς ὁ θυμός σου, ἢ ἐν θαλάσῃ τὸ ὄρμημά σου; ὅτι ἐπιβήσῃ ἐπὶ τοὺς ἵππους σου, καὶ ἡ ἱππασία σου σωτηρία .

Ἐντείνων ἐντενεῖς τὸ τόξον σου ἐπὶ σκῆπτρα, λέγει Κύριος· ποταμῶν ῥαγήσεται γῆ .

Ὅψονται σε καὶ ὠδινήσουσι λαοὶ, σκορπίζων ὕδατα πορείας· ἔδωκεν ἡ ἄβυσσος φωνὴν αὐτῆς, ὕψος φαντασίας αὐτῆς .

Ἐπήρθη ὁ ἥλιος, καὶ ἡ σελήνη ἔστη ἐν τῇ τάξει αὐτῆς· εἰς φῶς βολίδες σου πορεύσονται, εἰς φέγγος ἀστραπῆς ὀπλῶν σου .

Ἐν ἀπειλῇ ὀλιγώσεις γῆν, καὶ ἐν θυμῷ κατὰξεις ἔθνη.

Ἐξῆλθες εἰς σωτηρίαν λαοῦ σου, τοῦ σῶσαι τοὺς χριστοὺς σου ἐλήλυθας, ἔβαλες εἰς κεφαλὰς ἀνόμων θάνατον, ἐξήγειρας δεσμοὺς ἕως τραχήλου εἰς τέλος.

Διέκοψας ἐν ἐκστάσει κεφαλὰς δυναστῶν· σεισθήσονται ἐν αὐτοῖς, διανοίξῃσι χαλινὸς αὐτῶν, ὡς ὁ ἐσθίων πτωχὸς λάθρα.

Καὶ ἐπεβίβασας εἰς θάλασσαν τοὺς ἵππους σου, ταράσσοντας ὕδατα πολλά.

Ἐφυλαξάμην, καὶ ἐπτοήθη ἡ καρδιά μου, ἀπὸ φωνῆς προσευχῆς χειλέων μου· καὶ εἰσῆλθε τρόμος εἰς τὰ ὀστέα μου, καὶ ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ ἰσχὺς μου.

Ἀναπαύσομαι ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου, τοῦ ἀναβῆναί με εἰς λαὸν παροικίας μου.

Εἰς Στίχους Η'.

Διότι συκῇ οὐ καρποφορήσει, καὶ οὐκ ἔσται γεννήματα ἐν τοῖς ἀμπέλοις.

Ἡεὐσεται ἔργον ἐλαίας, καὶ τὰ πεδία οὐ ποιήσιν βρώσιν.

Εἰς Στίχους Σ'.

Ἐξέλιπον ἀπὸ βρώσεως πρόβατα, καὶ ἔχ' ὑπάρξουσιν βόες ἐπὶ φάτναις.

Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ Κυρίῳ ἀγαλλιάσομαι, χαρήσομαι ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου.

Εἰς Στίχους Δ'.

Κύριος ὁ Θεός μου, δύναμίς μου, καὶ τάξει τοὺς πόδας μου εἰς συντέλειαν.

Καὶ ἐπὶ τὰ ὑψηλὰ ἐπιβιβά με, τοῦ νικῆσαί με ἐν τῇ ὁδῇ αὐτοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν.

ρ α π π ε η π τ η.

Προσευχὴ Ἡσαΐου τοῦ Προφήτου. Κεφ. ΚΣ'. 9.

Ἡσαΐου πρόρρησις, εὐχὴ τὸ πλεόν.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, εἰρήνην δὸς ἡμῖν.

Ε'κ νυκτὸς ὀρθρίζει τὸ πνεῦμά μου πρὸς σέ, ὁ Θεός, διότι φῶς τὰ προστάγματα σου ἐπὶ τῆς γῆς.

Δικαιοσύνην μάθετε οἱ ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς.

Πέπαυται γάρ ὁ ἀσεβής· πᾶς, ὃς οὐ μὴ μάθῃ δικαιοσύνην ἐπὶ τῆς γῆς, ἀλήθειαν οὐ μὴ ποιήσει· ἀρθήτω ὁ ἀσεβής, ἵνα μὴ ἴδῃ τὴν δόξαν Κυρίου.

Κύριε, ὑψηλός σου ὁ βραχίων, καὶ οὐκ ἤδειςαν· γνόντες δέ, αἰσχυνθήτωσαν.

Ζῆλος λήψεται λαὸν ἀπαιδευτον, καὶ νῦν πῦρ τοὺς ὑπεναντίους ἔδεται.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, εἰρήνην δός ἡμῖν· πάντα γὰρ ἀπέδωκας ἡμῖν.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, κτῆσαι ἡμᾶς· Κύριε, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν.

Οἱ δὲ νεκροὶ ζωὴν οὐ μὴ ἴδωσιν, οὐδὲ ἰατροὶ οὐ μὴ ἀναστήσουσι· διὰ τοῦτο ἐπήγαγες, καὶ ἀπώλεσας, καὶ ἦρας πᾶν ἄρσεν αὐτῶν.

Εἰς Στίχους II'.

Πρόσθεσ αὐτοῖς κακὰ, Κύριε, πρόσθεσ αὐτοῖς κακὰ τοῖς ἐνδόξοις τῆς γῆς.

Κύριε, ἐν θλίψει ἐμνήσθημέν σου· ἐν θλίψει μικρᾷ ἡ παιδεία σου ἡμῖν.

Εἰς Στίχους Γ'.

Καὶ ὡς ἡ ὠδίνουσα ἐγγίζει τοῦ τεκεῖν, καὶ ἐπὶ τῇ ὠδίνι αὐτῆς ἐκέκραγεν, οὕτως ἐγενήθημεν τῷ ἀγαπητῷ σου.

Διὰ τὸν φόβον σου, Κύριε, ἐν γαστρὶ ἐλάβομεν, καὶ ὠδινήσαμεν, καὶ ἐτέκομεν πνεῦμα σωτηρίας, ὃ ἐποιήσαμεν ἐπὶ τῆς γῆς.

Οὐ πεσούμεθα, ἀλλὰ πεσῶνται οἱ ἐνοικῶντες ἐπὶ τῆς γῆς.

Εἰς Στίχους Δ'.

Ἀναστήσονται οἱ νεκροὶ, καὶ ἐγερθήσονται οἱ ἐν τοῖς μνημείοις, καὶ εὐφρανθήσονται οἱ ἐν τῇ γῇ.

Ἡ γὰρ ὁδός σου ἡ παρα σου ἴαμα αὐτοῖς ἐστίν, ἡ δὲ γῆ τῶν ἀσεβῶν πεσεῖται.

Βάδιζε λαός μου, εἰσελθε εἰς τὸ ταμεῖόν σου, ἀπόκλεισον τὴν θύραν σου, ἀποκρύβηθι μικρὸν ὅσον ὅσον, ἕως ἂν παρέλθῃ ἡ ὀργὴ Κυρίου.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ω Δ Η Ε Ξ Τ Η .

Προσευχὴ Ἰωνᾶ τοῦ Προφήτου . Κεφ. Β'. 2.

Ἐκ θυρῶς ἐκραύγαζεν Ἰωνᾶς, λέγων ·
Ὡς τὸν Προφήτην Ἰωνᾶν, σῶσον ἡμᾶς, Κύριε .

Ε'βόησα ἐν θλίψει με πρὸς Κύριον τὸν Θεόν μου, καὶ εἰσήκουσέ με · ἐκ κοιλίας Ἰδοὺ κραυγῆς μου ἤκουσας φωνῆς μου .
Ἀπὲρρίψάς με εἰς βάθη καρδίας θαλάσσης, καὶ ποταμοὶ ἐκύκλωσάν με .

Πάντες οἱ μετεωρισμοί σου, καὶ τὰ κύματά σου ἐπ' ἐμέ διήλθον .

Καὶ γὰρ εἶπον · Ἀπώσμαι ἐξ ὀφθαλμῶν σου · ἄρα προσθήσω τοῦ ἐπιβλέψαι με πρὸς ναὸν τὸν ἅγιόν σου ;

Εἰς Στίχους Η'.

Περιεχύθη μοι ὕδωρ ἕως ψυχῆς μου, ἄβυσσος ἐκύκλωσέ με ἐσχάτη · ἔδυν ἡ κεφαλὴ μου εἰς σχισμὰς ὀρέων, κατέβην εἰς γῆν, ἧς οἱ μοχλοὶ αὐτῆς κάτοχοι αἰῶνιοι .

Καὶ ἀναβήτω ἐκ φθορᾶς ἡ ζωή μου πρὸς σέ, Κύριε ὁ Θεός μου .

Εἰς Στίχους Θ'.

Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὴν ψυχὴν μου, τοῦ Κυρίου ἐμνήσθην · καὶ ἔλθοι πρὸς σέ ἡ προσευχή μου πρὸς ναὸν τὸν ἅγιόν σου .

Εἰς Στίχους Δ'.

Φυλασσόμενοι μάταια καὶ ψευδῇ, ἔλεον αὐτοῖς ἐγκατέλιπον .

Ἐγὼ δὲ μετὰ φωνῆς αἰνέσεως καὶ ἐξομολογήσεως θύσω σοι · ὅσα ἠύξάμην ἀποδώσω σοι εἰς σωτηρίαν μου τῷ Κυρίῳ .

Δόξα, καὶ νῦν .

Ψ Α Η Ε Β Δ Ο Μ Η .

Προσευχὴ τῶν ἁγίων Τριῶν Παίδων . Δαν. Κεφ. Γ'.

Αἶνος φλόγα σθέννυσι τῶν τριῶν Νέων .
Τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ .

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ ἀνέ-
τον καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας .

Ὅτι δίκαιος εἶ ἐπὶ πᾶσιν, οἷς ἐποίησας ἡμῖν· καὶ πάντα
τὰ ἔργα σου ἀληθινὰ, καὶ εὐθεῖαι αἱ ὁδοί σου, καὶ πᾶσαι αἱ
κρίσεις σου ἀληθεῖς .

Καὶ κρίματα ἀληθείας ἐποίησας κατὰ πάντα, ἃ ἐπήγαγες
ἡμῖν, καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν τὴν τῶν Πατέρων ἡμῶν
Ἱερουσαλήμ· ὅτι ἐν ἀληθείᾳ καὶ κρίσει ἐπήγαγες ταῦτα πάν-
τα ἐφ' ἡμᾶς, διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν .

Ὅτι ἡμάρτομεν, καὶ ἠνομήσαμεν ἀποστῆναι ἀπὸ σοῦ, καὶ
ἐξημάρτομεν ἐν πᾶσι, καὶ τῶν ἐντολῶν σου οὐκ ἠκούσαμεν,
οὐδὲ συνετηρήσαμεν, οὐδὲ ἐποιήσαμεν, καθὼς ἐνετείλω ἡμῖν,
ἵνα εὖ ἡμῖν γένηται .

Καὶ πάντα ὅσα ἐποίησας ἡμῖν, καὶ πάντα ὅσα ἐπήγαγες
ἡμῖν, ἐν ἀληθινῇ κρίσει ἐποίησας· καὶ παρέδωκας ἡμᾶς εἰς
χεῖρας ἐχθρῶν ἀνόμων, ἐχθίστων ἀποστατῶν, καὶ βασιλεῖ
αἰδίκῳ, καὶ πονηροτάτῳ παρὰ πᾶσαν τὴν γῆν .

Καὶ νῦν οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἀνοῖξαι τὸ στόμα ἡμῶν· αἰσχύ-
νη καὶ ὄνειδος ἐγενήθημεν τοῖς δούλοις σου, καὶ τοῖς σεβομέ-
νοις σε .

Μὴ δὴ παραδώῃς ἡμᾶς εἰς τέλος διὰ τὸ ὄνομά σου τὸ ἁ-
γιον, καὶ μὴ διασκεδάσῃς τὴν διαθήκην σου, καὶ μὴ ἀποστή-
σῃς τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν, διὰ Ἀβραάμ τὸν ἠγαπημένον
ὑπὸ σοῦ, καὶ διὰ Ἰσαάκ τὸν δοῦλόν σου, καὶ Ἰσραὴλ τὸν
ἅγιόν σου .

Οἷς ἐλάλησας πληθύνει τὸ σπέρμα αὐτῶν, ὥς τὰ ἄστρα
τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ὥς τὴν ἄμμον τὴν παρὰ τὸ χεῖλος τῆς
Βαλαρίσσης .

Ὅτι, Δέσποτα, ἐσμικρύνθημεν παρὰ πάντα τὰ ἔθνη, καὶ ἐσμέν ταπεινοὶ ἐν πάσῃ τῇ γῇ σήμερον διὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν.

Καὶ οὐκ ἔστιν ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ ἄρχων, καὶ προφήτης, καὶ ἡγούμενος· οὐδὲ ὀλοκαύτωσις, οὐδὲ θυσία, οὐδὲ προσφορά, οὐδὲ θυμίαμα· οὐ τέλος τοῦ καρπῶσαι ἐνώπιόν σου, καὶ εὐρεῖν ἔλεος.

Ἀλλ' ἐν ψυχῇ συντετριμμένη, καὶ πνεύματι ταπεινώσεως προσδεχθείμεν.

Ὡς ἐν ὀλοκαυτώμασι κριῶν καὶ ταύρων, καὶ ὡς ἐν μυριάσιν ἀρνῶν πιόνων, οὕτω γενέσθω ἡ θυσία ἡμῶν εὐπρόσδεκτος ἐνώπιόν σου σήμερον, καὶ ἐκτελείσθω ὀπισθέν σου· ὅτι οὐκ ἔστιν αἰσχύνῃ τοῖς πεποιθόσιν ἐπὶ σέ.

Καὶ νῦν ἐξακολουθοῦμεν ἐν ὅλῃ καρδίᾳ, καὶ φοβέμεθα σε, καὶ ζητοῦμεν τὸ πρόσωπόν σου· μὴ καταισχύνῃς ἡμᾶς.

Ἀλλὰ ποίησον μεθ' ἡμῶν κατὰ τὴν ἐπιείκειάν σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου.

Ἐξελοῦ ἡμᾶς κατὰ τὰ θαυμασίά σου, καὶ δὸς δόξαν τῷ ὀνόματί σου, Κύριε.

Καὶ ἐντραπήησαν πάντες οἱ ἐνδεικνύμενοι τοῖς δούλοις σου κακὰ, καὶ καταισχυνθείησαν ἀπὸ πάσης δυναστείας, καὶ ἡ ἰσχὺς αὐτῶν συντριβείη.

Καὶ γνώτωσαν, ὅτι σὺ εἶ Κύριος, Θεὸς μόνος, καὶ ἔνδοξος ἐφ' ὅλην τὴν οἰκουμένην.

Καὶ οὐ διέλιπον οἱ ἐμβαλόντες αὐτοὺς ὑπηρέται τοῦ Βασιλέως καίοντες τὴν κάμινον νάφθῃ, καὶ πίσσῃ, καὶ στυππίῳ, καὶ κληματίδι.

Καὶ διεχεῖτο ἡ φλόξ ἐπάνω τῆς καμίνου ἐπὶ πήχεις τεσσαράκοντα ἐννέα· καὶ διώδευσε, καὶ ἐνεπύρισεν, οὓς εὗρε περὶ τὴν κάμινον τῶν Χαλδαίων.

Ὁ δὲ Ἄγγελος Κυρίου συγκατέβη ἅμα τοῖς περὶ τὸν Ἀζαρίαν εἰς τὴν κάμινον, καὶ ἐξετίναξε τὴν φλόγα τοῦ πυρὸς ἐκ τῆς καμίνου.

Καὶ ἐποίησε τὸ μέσον τῆς καμίνου, ὡς πνεῦμα δρόσου διασυρίζον· καὶ οὐχ ἥψατο αὐτῶν τοκαθόλου τὸ πῦρ, οὐδὲ ἐλύπησεν, οὐδὲ παρηνώχλησεν αὐτούς.

Τότε οἱ τρεῖς, ὡς ἐξ ἑνὸς στόματος, ὕμνουν, καὶ εὐλόγουν, καὶ ἐδόξαζον τὸν Θεὸν ἐν τῇ καμίνῳ, λέγοντες·

Ἡ τῶν τριῶν ὕμνησις, ἣν ᾤδον Νέοι.

Εἰς Στίχους Η'.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καὶ εὐλογημένον τὸ ὄνομα τῆς δόξης σου τὸ ἅγιον, τὸ ὑπερύμνητον καὶ ὑπερυψούμενον εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εἰς Στίχους Σ'.

Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ τῆς ἀγίας δόξης σου, ὁ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογημένος εἶ ὁ βλέπων ἀβύσσους, ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν Χερυθίμ, ὁ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εἰς Στίχους Δ'.

Εὐλογημένος εἶ ὁ ἐπὶ θρόνου δόξης τῆς Βασιλείας σου, ὁ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ στερεώματι τοῦ οὐρανοῦ, ὁ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ω Δ Η Ο Γ Δ Ο Η.

Ὑμνος τῶν ἀγίων τριῶν Παίδων.

Τὸν Δεσπότην ὕμνησον ἡ κτιστῶν φύσις.

Τὸν Κύριον ὕμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον· ὕμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, Ἄγγελοι Κυρίου, οὐρανοὶ Κυρίου, τὸν Κύριον· ὕμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, ὕδατα πάντα τὰ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν, πάσαι αἱ Δυνάμεις Κυρίου, τὸν Κύριον· ὕμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, ἥλιος καὶ σελήνη, ἄστροι τοῦ οὐρανοῦ, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, πᾶς ὄμβρος καὶ δρόσος, πάντα τὰ πνεύματα, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, πῦρ καὶ καῦμα, ψύχος καὶ καύσων, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, δρόσοι καὶ νιφετοί, πάγοι καὶ ψύχος, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, πάχνη καὶ χιόνες, ἀστραπαὶ καὶ νεφέλαι τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, φῶς καὶ σκότος, νύκτες καὶ ἡμέραι, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, γῆ, ὄρη καὶ βουνοί, καὶ πάντα τὰ φυόμενα ἐν αὐτῇ, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, πηγαί, θάλασσα καὶ ποταμοί, κήτη καὶ πάντα τὰ κινούμενα ἐν τοῖς ὕδασι, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εἰς Στίχους Η'.

Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων, εὐλογεῖτω Ἰσραὴλ τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εἰς Στίχους Θ'.

Εὐλογεῖτε, ἱερεῖς Κυρίου, δοῦλοι Κυρίου, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, πνεύματα καὶ ψυχαὶ Δικαίων, ὅσοι καὶ ταπεινοὶ τῇ καρδίᾳ, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εἰς Στίχους Δ'.

Εὐλογεῖτε, Ἀνανία, Ἀζαρία, καὶ Μισαήλ, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, Ἀπόστολοι, Προφῆται, καὶ Μάρτυρες Κυρίου, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα, τὸν Κύριον·
ὑμνοῦμεν καὶ ὑπερυψοῦμεν αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ω Δ Η Ε Ν Ν Α Τ Η.

Ὡδὴ τῆς Θεοτόκου. Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. Κεφ. 46.

Τὸν Υἱὸν ὑμνεῖ καὶ Θεὸν Μήτηρ Κόρη.

Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνωμεν.

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου.

Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατὸς, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ· καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν.

Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων, καὶ ὕψωσε ταπεινούς· πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν, καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς.

Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς Πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ, καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Προσευχὴ Ζαχαρίου, τοῦ πατρὸς τοῦ Προδρόμου.

Λουκ. Α'. 68.

Ὁ Ζαχαρίας εὐλογεῖ παιδὸς τόκον.

Εὐλογητὸς Κύριος, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ὅτι ἐπεσκέψατο, καὶ ἐποίησε λύτρωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ.

Καὶ ἤγειρε κέρας σωτηρίας ἡμῖν, ἐν τῷ οἴκῳ Δαυὶδ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ.

Καθὼς ἐλάλησε διὰ στόματος τῶν ἁγίων, τῶν ἀπ' αἰῶνος Προφητῶν αὐτοῦ.

Σωτηρίαν ἐξ ἐχθρῶν ἡμῶν, καὶ ἐκ χειρὸς πάντων τῶν μισούντων ἡμᾶς.

Ποιῆσαι ἔλεος μετὰ τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ μνησθῆναι διαθήκης ἁγίας αὐτοῦ.

Εἰς Στίχους Η'.

Ὁρκον, ὃν ὤμοσε πρὸς Ἀβραάμ τὸν πατέρα ἡμῶν, τοῦ δοῦναι ἡμῖν ἀφόβως, ἐκ χειρὸς τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν ῥυσθέντας.

Λατρεύειν αὐτῷ ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ ἐνώπιον αὐτοῦ, πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Εἰς Στίχους Θ'.

Καὶ σὺ, Παιδίον, Προφήτης Ὑψίστου κληθήσῃ· προπορεύσῃ γὰρ πρὸ προσώπου Κυρίου ἐτοιμάσαι ὁδοὺς αὐτοῦ.

Τοῦ δοῦναι γνῶσιν σωτηρίας τῷ λαῷ αὐτοῦ, ἐν ἀφέσει ἁμαρτιῶν αὐτῶν, διὰ σπλαγχνὰ ἐλέους Θεοῦ ἡμῶν.

Εἰς Στίχους Δ'.

Ἐν οἷς ἐπεσκεύαστο ἡμᾶς Ἀνατολὴ ἐξ ὕψους, ἐπιφάναι τοῖς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου καθημένοις.

Τοῦ κατευθῆναι τοὺς πόδας ἡμῶν εἰς ὁδὸν εἰρήνης.

Δόξα, καὶ νῦν.

Εἰ μὲν οὐκ ἔστι Κυριακὴ μετὰ τὸν Εἰρμόν, τὸ Ἄξιόν ἐστιν· εἰ δέ ἐστι Κυριακὴ μετὰ τὴν Καταβασίαν, Συναπτὴ· τὸ Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ τὸ Ἐωθινόν Ἐξαποστειλάριον. Εἰ δέ ἐστι Τεσσαρακοστὴ, λέγομεν τὰ Φωταγωγικὰ κατὰ τὸν τυχόντα Ἦχον· τὴν δὲ συμπλήρωσιν ἐκάστου Φωταγωγικοῦ· ποιοῦμεν οὕτω.

Τῇ Δευτέρᾳ.

Προστασίαις Κύριε τῶν Ἀσωμάτων, καὶ σῶσόν με.

Τῇ Τρίτῃ.

Πρεσβείαις Κύριε τοῦ Προδρόμου, καὶ σῶσόν με.

Τῇ Τετάρτῃ, καὶ Παρασκευῇ.

Δυνάμει Κύριε τοῦ Σταυροῦ σου, καὶ σῶσόν με.

Τῇ Πέμπτῃ.

Πρεσβείαις Κύριε τῶν Ἀποστόλων, καὶ σῶσόν με.

Τῷ Σαββάτῳ, λέγομεν αὐτὸ δὶς.

Ἐν μὲν τῷ πρώτῳ.

Πρεσβείαις Κύριε τῶν Ἀγίων σου, καὶ σῶσόν με.

Ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ.

Πρεσβείαις Κύριε τῆς Θεοτόκου, καὶ σῶσόν με.

ΦΩΤΑΓΩΓΙΚΑ ΚΑΤ' ΗΧΟΝ

ΕΚ Γ'. ΨΑΛΛΟΜΕΝΑ.

Ἦχος α'.

Ο τὸ φῶς ἀνατέλλων, Κύριε, τὴν ψυχὴν μου καθάρισον ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας, προστασίαις τῶν Ἀσωμάτων, καὶ σῶσόν με.

Ἦχος β'.

Τὸ φῶς σου τὸ αἶδιον ἐξαπόστειλον, Κύριε, καὶ φώτισον τὰ ὄμματα τὰ κρυπτὰ τῆς καρδίας μου, προστασίαις τῶν Ἀσωμάτων, καὶ σῶσόν με.

Ἦχος γ'.

Εξαπόστειλον τὸ φῶς σου, Χριστέ ὁ Θεός, καὶ φώτισον τὴν καρδίαν μου, προστασίαις τῶν Ἀσωμάτων, καὶ σῶσόν με.

Ἦχος δ'.

Ο τὸ φῶς ἀνατέλλων τῷ κόσμῳ σου, τὴν ἐν σκότει ψυχὴν μου ὑπάρχουσαν, ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας καθάρισον, προστασίαις τῶν Ἀσωμάτων, καὶ σῶσόν με.

Ἦχος πλ. α'.

Φωτοδότα Κύριε, ἐξαπόστειλον τὸ φῶς σου, καὶ φώτισον τὴν καρδίαν μου, προστασίαις τῶν Ἀσωμάτων, καὶ σῶσόν με.

Ἦχος πλ. β'.

Προστασίαις Κύριε τῶν Ἀσωμάτων, κατάπεμψον ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὸ φῶς σου τὸ αἶδιον.

Ἦχος βαρύς.

Προστασίαις Κύριε τῶν Ἀσωμάτων, φῶς κατάπεμψον ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Ἦχος πλ. δ'.

Φῶς ὑπαίρχων Χριστὲ, φώτισόν με ἐν σοὶ, προστασίαις τῶν Ἀσωμάτων, καὶ σῶσόν με.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

ΤΗΣ ΟΛΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Τῇ Δευτέρᾳ. Αὐτόμελον, Ἦχος γ'.

Οὐρανὸν τοῖς ἄστροις, κατακοσμήσας ὡς Θεὸς, καὶ διατῶν σῶν Ἀγγέλων, πᾶσαν τὴν γῆν φωταγωγῶν, Δημιουργῇ τῶν ἀπάντων, τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε σῶζε.

Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Ο γλυκασμὸς τῶν Ἀγγέλων, τῶν θλιβομένων ἢ χαρὰ, Χριστιανῶν ἢ προσταίτις, Παρθένε Μήτηρ Κυρίου, ἀντιλαβοῦ μου καὶ ῥῦσαι, τῶν αἰώνιων βασάνων.

Τῇ Τρίτῃ. Ἦχος γ'. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Τὸν Πρόδρομον Ἰωάννην, καὶ Βαπτιστὴν τοῦ Σωτῆρος, τὸν ἐν Προφήταις Προφήτην, καὶ τῆς ἐρήμου τὸ θρέμμα, τῆς Ἐλισάβετ τὸν γόνον, ἀνευφημήσωμεν πάντες.

Θεοτοκίον. Ὁ γλυκασμὸς τῶν Ἀγγέλων (ὡς ἄνω).

Τῇ Τετάρτῃ, καὶ Παρασκευῇ. Ἦχος β'.

Σταυρὸς, ὁ φύλαξ πάσης τῆς οἰκουμένης· Σταυρὸς, ἡ ὠραιότης τῆς Ἐκκλησίας· Σταυρὸς, βασιλείων τὸ κραταίωμα· Σταυρὸς, πιζῶν τὸ ἔθριγμα· Σταυρὸς, Ἀγγέλων ἡ δόξα, καὶ τῶν δαιμόνων τὸ τραῦμα.

Σταυροθεοτοκίον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Εν τῷ Σταυρῷ παρεστῶσα, ἢ σὲ ἀσπόρως τεκοῦσα, καὶ θρηνηδοῦσα ἐβόα· Οἶμοι γλυκύτατον τέκνον! πῶς ἔδυσ ἐξ ὀφθαλμῶν μου; πῶς ἐν νεκροῖς ἐλογίσθης;

Τῇ Πέμπτῃ. Ἦχος β'. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Εἰς πᾶσαν τὴν ὑφήλιον, δραμόντες ἐκηρύξατε, τὴν τοῦ Χριστοῦ ἐκ Παρθένου, ἀγίαν σάρκωσιν ὄντως, ἐκ πλάνης ἐπιστρέφοντες, τὰ ἔθνη καὶ φωτίζοντες, καὶ πάντας ἐκδιδάσκοντες, Τριάδα σέβειν ἀγίαν, Ἀπόστολοι τοῦ Σωτῆρος.

Ὅμοιον.

Τὸν μέγαν ἀρχιποίμένα, καὶ ἱεράρχην ἅπαντες, τὸν πρόεδρον τῶν Μυρέων, Νικόλαον εὐφημοῦμεν· πολλοὺς γὰρ ἄνδρας ἔσωσεν, ἀδίκως θνήσκειν μέλλοντας· καὶ Βασιλεῖ ὀπταίνεται, σὺν Ἀβλαβίῳ κατ' ὄναρ, λύων τὴν ἀδικον ψῆφον.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Μαρία καθαρώτατον, χρυσοῦν θυμιατήριον, τῆς ἀχωρήτου Τριάδος, δοχεῖον γεγεννημένη· ἐν ᾧ Πατὴρ ηὐδόκησεν, ὁ δὲ Υἱὸς ἐσκήνωσε, καὶ Πνεῦμα τὸ πανάγιον, ἐπισκιάσαν σοι Κόρη, ἀνέδειξε Θεοτόκον.

Τῷ Σαββάτῳ. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.

Ο καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων, ἐξουσιάζων ὡς Θεὸς, καὶ διὰ τῶν σῶν Ἀγίων, πᾶσαν τὴν γῆν φωταγωγῶν, Δημιουργέ τῶν ἀπάντων, τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε σῶζε.

Θεοτοκίον.

Ἦμεῖς ἐν σοὶ καυχώμεθα Θεοτόκε, καὶ πρὸς Θεὸν σε ἔχομεν προστασίαν· ἔκτεινόν σου τὴν χεῖρα τὴν ἄμαχον, καὶ θραῦσον τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν· σοῖς ἐξαπόστειλον δούλοις, βοήθειαν ἐξ Ἀγίου.

Καὶ εὐθὺς οἱ Λῖνοι. Εἰ μὲν ἐστὶ Κυριακὴ, ἢ Δεσποτικὴ Ἑορτὴ, ἢ Ἅγιος ἔχων μεγάλην Δοξολογίαν, ψάλλεται οὕτω τὸ Πᾶσα πνοή, εἰς τὸν τυχόντα Ἦχον.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ. Εἰδ' ἄλλη ἡμέρα, οὕτω.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΗ'. 148.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν, πᾶσαι αἱ Δυναμίεις αὐτοῦ. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν, ἥλιος καὶ σελήνη· αἰνεῖτε αὐτὸν, πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς.

Αἰνεῖτε αὐτὸν, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν· αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου.

Ὅτι αὐτός εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν· αὐτός ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.

Ἔστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶ-
νος· πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.

Δίνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες, καὶ πᾶσαι
ἄβυσσοι.

Πῦρ, χάλαζα, χιών, κρύσταλλος, πνεῦμα καταιγίδος, τὰ
ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ.

Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφόρα, καὶ πᾶ-
σαι κέδροι.

Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἔρπετά καὶ πετεινά
πτερωτά.

Βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ πάντες
κριταὶ γῆς.

Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων,
αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐ-
τοῦ μόνου.

Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, καὶ ὑψώσει
κέρας λαοῦ αὐτοῦ.

Ὑμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λαῶ
ἐγγίζοντι αὐτῷ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΘ'. 149.

Α"σατε τῷ Κυρίῳ ᾄσμα καινόν· ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκ-
κλησίᾳ ὁσίων.

Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν, καὶ υἱοὶ
Σιών ἀγαλλιάσθωσαν ἐπὶ τῷ Βασιλεῖ αὐτῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν τυμπάνῳ καὶ
ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ.

Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ, καὶ ὑψώσει πραεῖς
ἐν σωτηρίᾳ.

Καυχῆσονται ὅσοι ἐν δόξῃ, καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν
κριτῶν αὐτῶν.

Αἱ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ ῥομφαῖαι
δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.

Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμούς ἐν τοῖς λαοῖς.

Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις, καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.

Τῇ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον. Δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΝ'. 150.

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἀγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Εἰ δέ ἐστι Κυριακὴ, λέγε καὶ τοὺς ἐφεξῆς δύο Στίχους.

Στίχ. Α'. Ἀνάστηθι, Κύριε, ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω ἡ χεὶρ σου, μὴ ἐπιλάβῃ τῶν πενήτων σου εἰς τέλος.

Στίχ. Β'. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, δηγήσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

Δόξα, τὸ Ἑωθινόν. Καὶ νῦν, τὸ παρὸν Θεοτοκίον.

Υπερευλογημένη ὑπάρχεις, Θεοτόκε Παρθέने· διὰ γὰρ τοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος ὁ Ἄδης ἠχμαλώτισται, ὁ Ἀδαμ ἀνακέκληται, ἡ κατάρρα νεκρώται, ἡ Εὐα ἠλευθέρωται, ὁ θάνατος τεθανάτωται, καὶ ἡμεῖς ἐζωοποιήθημεν. Διὸ ἀνυμνοῦντες βοῶμεν· Εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ οὕτως εὐδοκήσας, δόξα σοι.

Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ὑμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ· Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς, Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σε εἰς τὴν αἰῶνα. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδασκόν με τὰ δικαιώματά σου.

Ἐκ Ι'.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σέ κατέφυγον· δίδασκόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρὸς, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἐκ Γ'.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Εἶτα ψάλλεται γεγωνυτέρᾳ φωνῇ.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρὸς, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Εἰ δέ ἐστι Τεσσαρακοστὴ, ἢ ἄλλη ἡμέρα, μὴ ἔχουσα Δοξολογίαν μεγάλην, μετὰ τὸ εἰς τοὺς Αἴνους, Δόξα, καὶ νῦν, λεγόμεν οὕτω·

Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ἕμνουμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε Βασιλεῦ, ἐπεράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ· Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ ὁ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστὸς εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σέ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημα σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί σου ὁψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φηλαχθῆναι ἡμᾶς.

Ἐυλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεός τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Ἡ ἐυλογητὸς εἶ Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλαγητὸς εἶ Ἅγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεὺς τὸ Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ. Εἶτα τὰ τῆς Ὀκτωήχου Στιχηρὰ μετὰ τῶν Στίχων αὐτῶν.

Στίχος Α'.

Ενεπλήσθημεν τὸ πρωῒ τοῦ ἐλέους σου, Κύριε, καὶ ἠγαλλιασάμεθα, καὶ εὐφρανθήμεν ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν. Εὐφρανθήμεν, ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἐταπείνωσας ἡμᾶς, ἐτῶν ὧν εἶδομεν κακὰ· καὶ ἴδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου, καὶ ὁδήγησον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν.

Στίχος Β'.

Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὸ ἔργον τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ Ἰδιόμελον, εἰ ἔστιν. Εἶτα τὸ·

Αγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε· Τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

Μεθ' ὃ, Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σου ἔστι. Τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἡμέρας. Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁ Ἱερεὺς· Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ τὰ λοιπά· καὶ μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν, Σοφία· καὶ ἡμεῖς στερεοῦμεν τοὺς Βασιλεῖς. Εἶτα τὸ, Δεῦτε προσκυνήσωμεν, Γ'. Μετανοίας Γ'. καὶ τὴν Α'. Ὡραν· {Εἰ δέ ἐστι Τεσσαρακοστή, μετὰ τὸ· Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ τὸ Τρισάγιον, λέγομεν τὸ παρὸν Ἀπολυτίκιον.

Εν τῷ Ναῷ ἐστῶτες τῆς δόξης σου, ἐν οὐρανῷ ἐξάναι νομίζομεν. Θεοτόκε, πύλη ἐπουράνιε, ἀνοιξον ἡμῖν τὴν θύραν τοῦ ἐλέους σου.

Εἶτα τὸ, Κύριε ἐλέησον, Μ'. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ. Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ.

Ὁ Ἱερεὺς· Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν, καὶ αἰεὶ. Καὶ ἡμεῖς λέγομεν τό·

Εὔπουράνιε Βασιλεῦ, τοὺς πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν στερέωσον· τὴν Πίστιν στήριξον· τὰ ἔθνη πράυνον· τὸν κόσμον εἰρήνευσον· τὴν ἁγίαν Μοῆν ταύτην καλῶς διαφυλάξον· τοὺς προαπελθόντας πατέρας, καὶ ἀδελφοὺς ἡμῶν ἐν σκηναῖς Δικαίων τάξον· καὶ ἡμᾶς ἐν μετανοίᾳ καὶ ἐξομολογήσει παράλαβε, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Εἰς οὕτω, Μετανοίας μεγάλας Γ'. λέγοντες καὶ ἑαυτοὺς καὶ τὴν προγραφεῖσαν Εὐχὴν τοῦ ἁγίου Ἐφραίμ· Κύριε, καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου. Ὁρα σελ. 17.

Μετὰ δὲ ταύτας, ἑτέρας μικραῖς ΙΒ'. καὶ πάλιν μετάνοιαν μεγάλην μίαν, ὡς δεδηλωται ἐκεῖ. Ἀναστάντες δὲ ἀρχόμεθα. Δεῦτε προσκυνήσωμεν, Γ'. Μετανοίας Γ'. καὶ ψάλλομεν τὴν Α'. Ὡραν. Εἰ δέ ἐστι Κυριακὴ, μετὰ τὸ τέλος τῆς Δοξολογίας, καὶ τοῦ Τρισαγίου, λέγομεν Τροπάρια Ἀναστάσιμα, εἰς μὲν τὸν α'. β'. γ'. καὶ δ'. Ἦχον, τὸ παρὸν

Τροπάριον, Ἦχος δ'.

Σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ γέγονεν. Ἀσωμεν τῷ ἀναστάντι ἐκ τάφου, καὶ ἀρχηγῷ τῆς ζωῆς ἡμῶν· καθελὼν γὰρ τῷ θανάτῳ τὸν θάνατον, τὸ νῆκος ἔδωκεν ἡμῖν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς δὲ τὸν πλ. α., πλ. β., βαρύν, καὶ πλ. δ'. Ἦχον, λέγομεν

Τροπάριον, Ἦχος πλ. δ'.

Αναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος, καὶ τὰ δεσμὰ διαρρήξας τοῦ Ἀδου, ἔλυσας τὸ κατὰκριμα τοῦ θανάτου Κύριε, πάντας ἐκ τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ ῥυσάμενος· ἐμφανίσας σεαυτὸν τοῖς Ἀποστόλοις σου, ἐξαπέστειλας αὐτοὺς ἐπὶ τὸ κήρυγμα, καὶ δι' αὐτῶν τὴν εἰρήνην παρέσχες τῇ οἰκουμένῃ, μόνε πολυέλεε.

Εἰκτενὴς ὑπὸ τοῦ Ἱερέως· μεθ' ἣν ἡ Α'. Ὡρα καὶ ἀπόλυσις.

Α Ι Ω Ρ Α Ι.

ΩΡΑ Α'. (*)

Δεῦτε προσκυνήσωμεν, ἐκ Γ'. μετανοίας Γ'.
καὶ τοὺς Ψαλμοὺς.

ΨΑΛΜΟΣ Ε'. 5.

Τὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι, Κύριε· σὺνες τῆς κραυγῆς μου.
Πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ὁ Βασιλεὺς μου, καὶ
ὁ Θεός μου.
Ὅτι πρὸς σέ προσευξομαι, Κύριε· τὸ πρῶτ' εἰσακούσῃ τῆς
φωνῆς μου.
Τὸ πρῶτ' παραστήσομαί σοι, καὶ ἐπόψει με· ὅτι οὐχὶ Θεὸς
θέλων ἀνομίαν σὺ εἶ.
Οὐ παροικήσει σοι πονηρευόμενος, οὐδὲ διαμενοῦσι παρά-
νομοι κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν σου.
Ἐμίσησας πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν· ἀπο-
λεῖς πάντας τοὺς λαλοῦντας τὸ ψεῦδος.
Ἄνδρα αἱμάτων καὶ δόλιον βδελύσσεται Κύριος.
Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου, εἰσελεύσομαι εἰς τὸν
οἶκόν σου, προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἁγίόν σου ἐν φόβῳ σου.
Κύριε, ὁδήγησόν με ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου· ἕνεκα τῶν ἐχ-
θρῶν μου, κατεύθυνον ἐνώπιόν σου τὴν ὁδόν μου.
Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν ἀλήθεια, ἡ καρδία
αὐτῶν ματαία.
Τάφος ἀνεωγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν, ταῖς γλώσσαις αὐτῶν
ἐδολιούσαν· κρῖνον αὐτοὺς ὁ Θεός.
Ἀπόπεσάτωσαν ἀπὸ τῶν διαβουλιῶν αὐτῶν· κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν ἀσεβειῶν αὐτῶν ἔξωσον αὐτοὺς, ὅτι παρεπίκρα-
νάν σε, Κύριε.

(*) Ἡ Ὥρα αὕτη, ὡς εἴρηται ἀνωτέρω, συνημμένως τῇ Ὁρθρῇ ψαλλομένη, ἀρχεται αὐθὺς ἀπὸ τοῦ
Δεῦτε προσκυνήσωμεν.

Καὶ εὐφρανθείησαν πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ σέ· εἰς αἰῶνα ἀγαλλιάσονται, καὶ κατασκηνώσεις ἐν αὐτοῖς.

Καὶ καυχήσονται ἐν σοὶ οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου, ὅτι σὺ εὐλογήσεις δίκαιον.

Κύριε, ὡς ὅπλῳ εὐδοκίας ἐστεφάνωσας ἡμᾶς.

ΨΑΛΜΟΣ ΠΘ'. 89.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ.

Πρὸ τοῦ ὄρη γεννηθῆναι, καὶ πλασθῆναι τὴν γῆν καὶ τὴν οἰκουμένην, καὶ ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος σὺ εἶ.

Μὴ ἀποστρέψῃς ἄνθρωπον εἰς ταπείνωσιν, καὶ εἶπας· Ἐπιστρέψατε υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων.

Ὅτι χίλια ἔτη ἐν ὀφθαλμοῖς σου, Κύριε, ὡς ἡμέρα ἡ ἐχθὲς, ἥτις διήλθε, καὶ φυλακὴ ἐν νυκτί.

Τὰ ἐξουδενώματα αὐτῶν ἔτη ἔσονται, τὸ πρωῒ ὥσεί χλόη παρέλθοι.

Τὸ πρωῒ ἀνθήσαι καὶ παρέλθοι, τὸ ἐσπέρας ἀποπέσοι, σκληρυνθεῖν καὶ ξηρανθεῖν.

Ὅτι ἐξελίπομεν ἐν τῇ ὀργῇ σου, καὶ ἐν τῷ θυμῷ σου ἐταράχθημεν.

Ἐθου τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐναντίον σου· ὁ αἰὼν ἡμῶν εἰς φωτισμὸν τοῦ προσώπου σου.

Ὅτι πᾶσαι αἱ ἡμέραι ἡμῶν ἐξέλιπον, καὶ ἐν τῇ ὀργῇ σου ἐξελίπομεν.

Τὰ ἔτη ἡμῶν ὥσεί ἀράχνη ἐμελέτων· αἱ ἡμέραι τῶν ἐτῶν ἡμῶν ἐν αὐτοῖς ἐβδομήκοντα ἔτη.

Ἐὰν δὲ ἐν δυναστείαις, ὀγδοήκοντα ἔτη, καὶ τὸ πλεῖον αὐτῶν κόπος καὶ πόνος.

Ὅτι ἐπῆλθε πραότης ἐφ' ἡμᾶς, καὶ παιδευθησόμεθα.

Τίς γινώσκει τὸ κράτος τῆς ὀργῆς σου; καὶ ἀπὸ τοῦ φόβου σου τὸν θυμὸν σου ἐξαριθμήσασθαι;

Τὴν δεξιάν σου οὕτω γνώρισόν μοι, καὶ τοὺς πεπαιδευμένους τῇ καρδίᾳ ἐν σοφίᾳ.

Ἐπίστρεψον, Κύριε, ἕως πότε; καὶ παρακλήθητι ἐπὶ τοῖς δούλοις σου.

Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρῶτ' τοῦ ἐλέους σου, Κύριε, καὶ ἡγαλ-
 λιασάμεθα, καὶ εὐφρανθήμεν ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν.

Εὐφρανθείημεν, ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἐταπείνωσας ἡμᾶς, ἐτῶν,
 ὧν εἶδομεν κακὰ.

Καὶ ἴδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου, καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου, καὶ
 ὁδήγησον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν.

Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τῷ Θεῷ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ
 τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὸ ἔργον
 τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνεν.

ΨΑΛΜΟΣ Ρ'. 100.

Ε"λεος καὶ κρίσιν ᾔσομαί σοι, Κύριε· ψαλῶ, καὶ συνήσω
 ἐν ὁδῷ ἀμώμῳ· πότε ἤξεις πρός με;

Διεπορευόμην ἐν ἀκακίᾳ καρδίας μου, ἐν μέσῳ τοῦ αἵ-
 κου μου.

Οὐ προετιθέμην πρὸ ὀφθαλμῶν μου πρᾶγμα παράνομον,
 ποιῶντας παραβάσεις ἐμίσησα.

Οὐκ ἐκολλήθη μοι καρδία σκαμβή· ἐκκλίνοντος ἀπ' ἐμοῦ
 τοῦ πονηροῦ, οὐκ ἐγίνωσκον.

Τὸν καταλαλοῦντα λάθρα τὸν πλησίον αὐτοῦ, τοῦτον ἐξε-
 δίδωκον.

Ὑπερηφάνῳ ὀφθαλμῷ, καὶ ἀπλήστῳ καρδίᾳ, τούτῳ οὐ
 συνήσθιον.

Οἱ ὀφθαλμοί μου ἐπὶ τοὺς πιστοὺς τῆς γῆς, τοῦ συγκα-
 θῆσθαι αὐτοὺς μετ' ἐμοῦ· πορευόμενος ἐν ὁδῷ ἀμώμῳ, οὗτός
 μοι ἐλειτούργει.

Οὐ κατώκει ἐν μέσῳ τῆς οἰκίας μου ποιῶν ὑπερηφανίαν·
 λαλῶν ἄδικα ἐ κατεύθυνεν ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν μου.

Εἰς ταῖς πρῶτας ἀπέκτεινον πάντας τοὺς ἁμαρτωλοὺς τῆς
 γῆς, τοῦ ἐξολοθρεῦσαι ἐκ πόλεως Κυρίου, πάντας τοὺς ἐργα-
 ζομένους τὴν ἀνομίαν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα, Γ'. Κύριε ἐλέησον, Γ'. Καὶ εἰ-
 μὲν, Θεὸς Κύριος, ἔψαλτο, λέγομεν· Δόξα, τὸ Ἀπολυτίκιον
 τῆς ἡμέρας. Καὶ νῦν. Τί σε καλέσωμεν, ὦ Κεχαριτωμένη;

Εἰ δέ, Ἀλληλουϊα, τὸ παρὸν, εἰς Ἦχον πλ. β'.

Τὸ πρῶτ' εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου, ὁ Βασιλεὺς μου, καὶ ὁ Θεός μου.

Στίχος Α'. Ταῖς ῥήματά μου ἐνώτισαι, Κύριε.

Στίχος Β'. Ὅτι πρὸς σέ προσεύξομαι, Κύριε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τί σε καλέσωμεν, ὦ Κεχαριτωμένη; Οὐρανόν· ὅτι ἀνέτει-
 λας τὸν ἥλιον τῆς δικαιοσύνης. Παραδίδεισον· ὅτι ἐβλά-
 στησας τὸ ἄνθος τῆς ἀφθαρσίας. Παρθένον· ὅτι ἔμεινας ἄ-
 φθορος. Ἀγνὴν Μητέρα· ὅτι ἔσχες σαῖς ἀγίαις ἀγκάλαις
 Υἱόν, τὸν πάντων Θεόν. Αὐτὸν ἐκέτευσεν σωθῆναι τὰς ψυχὰς
 ἡμῶν.

Καὶ εὐθύς·

Τὰ διαβήματά μου κατεύθυνον κατὰ τὸ λόγιόν σου, καὶ μὴ
 κατακυριεύσάτω μου πᾶσα ἀνομία.

Λύτρωσαί με ἀπὸ συκοφαντίας ἀνθρώπων, καὶ φυλάξω
 τὰς ἐντολαίς σου.

Τὸ πρόσωπόν σου ἐπίφανον ἐπὶ τὸν δῆλόν σου, καὶ δίδα-
 ξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Πληρωθήτω τὸ στόμα μου αἰνέσεώς σου, Κύριε, ὅπως ὑ-
 μνήσω τὴν δόξαν σου, ὅλην τὴν ἡμέραν τὴν μεγαλοπρέ-
 πειάν σου.

Ὁ ὑστερος Στίχος οὗτος λέγεται ἐκ Γ'. Εἶτα, Τρισάγιον.
 Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστι. Καὶ εἰ οὐκ ἔ-
 στιν, Ἀλληλουϊα, λέγε τὸ τοῦ Ἀγίου Κοντάκιον, εἰ ἔχει, ἢ
 τῆς τυχούσης ἑορτῆς. Εἰδὲ μὴ, τῇ μὲν Δευτέρᾳ, τῇ Τρίτῃ,
 καὶ τῇ Πέμπτῃ, λέγε τὸ παρὸν, ὅπερ λέγεται καὶ, Ἀλληλουϊα,
 ψαλλομένου.

Θεοτοκίον.

Τὴν ὑπερένδοξον τοῦ Θεοῦ Μητέρα, καὶ τῶν ἀγίων Ἀγγέ-
 λων ἀγιωτέραν, ἀσιγήτως ὑμνήσωμεν καρδίᾳ καὶ στό-
 ματι, Θεοτόκον αὐτὴν ὁμολογοῦντες, ὡς κυρίως γεννήσασαν
 Θεὸν σεσαρκωμένον, καὶ πρεσβεύουσαν ἀπαύστως ὑπὲρ τῶν
 ψυχῶν ἡμῶν.

Τῇ δὲ Τετάρτῃ, καὶ τῇ Παρασκευῇ, λέγε τοῦτο·

Ταχὺ προκατάλαβε, πρὶν δουλωθῆναι ἡμᾶς, ἐχθροῖς βλασφημοῦσί σε, καὶ ἀπειλοῦσιν ἡμῖν, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν· ἄνελε τῷ Σταυρῷ σου τοὺς ἡμᾶς πολεμοῦντας· γνώτωσαν πῶς ἰσχύει ὀρθοδόξων ἡ πίστις· πρεσβεῖαις τῆς Θεοτόκου, μόνε φιλάνθρωπε.

Τῷ δὲ Σαββάτῳ, λέγε τοῦτο·

Ὁς ἀπαρχαῖς τῆς φύσεως, τῷ φυτουργῷ τῆς κτίσεως, ἡ οἰκουμένη προσφέρει σοι, Κύριε, τοὺς δεοφόρους Μάρτυρας. Ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις, ἐν εἰρήνῃ βαθεῖα τὴν Ἐκκλησίαν σου διὰ τῆς Θεοτόκου συντήρησον, Πολυέλεε.

Τῇ δὲ Κυριακῇ λέγομεν τὴν Ὑπακοὴν τοῦ τυχόντος Ἦχη. Εἶτα τὸ, Κύριε ἐλέησον Μ'. Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ. Κύριε ἐλέησον Γ'. Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ. Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ. Ὁ Ἱερεὺς ἐκφωνεῖ· Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς.

Εἰ δὲ ἐστὶ Τεσσαρακοστή, ποιῶμεν τὰς Γ'. μεγάλας μετανοίας, λέγοντες καὶ τὴν προγραφεῖσαν Εὐχὴν· Κύριε καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου· ὁμοίως καὶ τὰς ἑτέρας μικρὰς ΙΒ'. εἶτα καὶ τὴν τελευταίαν, γινομένων ὁμοῦ ΙΣ'. Μετὰ ταῦτα· Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σου ἐστὶ. Κύριε ἐλέησον ΙΒ'. καὶ τὴν ἐπομένην Εὐχὴν·

Χριστὲ τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, τὸ φωτίζον καὶ ἁγιάζον πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον, σημειωθήτω ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, ἵνα ἐν αὐτῷ ὁψώμεθα φῶς τὸ ἀπρόσιτον· καὶ κατεύθυνον τὰ διαθήματα ἡμῶν πρὸς ἐργασίαν τῶν ἐντολῶν σου· πρεσβεῖαις τῆς παναχράντου σου Μητρὸς, καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων. Ἀμήν.

Δόξα, καὶ νῦν· καὶ γίνεται ἀπόλυσις.

ΜΕΣΩΡΙΟΝ ΤΗΣ Α'. ΩΡΑΣ (*).

Δεῦτε προσκυνήσωμεν Γ'. Μετανοίας Γ'. καὶ τοὺς Ψαλμούς.

ΨΑΛΜΟΣ ΜΕ'. 45.

Ο Θεὸς ἡμῶν καταφυγὴ καὶ δύναμις, βοηθὸς ἐν θλίψεσι ταῖς εὐρούσαις ἡμᾶς σφοδρά.

Διὰ τοῦτο οὐ φοβηθησόμεθα ἐν τῷ ταράσσεσθαι τὴν γῆν, καὶ μετατίθεσθαι ὄρη ἐν καρδίαις θαλασσῶν.

Ἦχησαν καὶ ἐταράχθησαν τὰ ὕδατα αὐτῶν, ἐταράχθησαν τὰ ὄρη ἐν τῇ κραταιότητι αὐτοῦ.

Τοῦ ποταμοῦ τὰ ὀρμήματα εὐφραίνουσι τὴν πόλιν τοῦ Θεοῦ· ἡγίασε τὸ σκήνωμα αὐτοῦ ὁ Ὑψιστος.

Ὁ Θεὸς ἐν μέσῳ αὐτῆς, καὶ οὐ σαλευθήσεται· βοηθήσει αὐτῇ ὁ Θεὸς τὸ προσπρωῖ πρῶτ'.

Ἐταράχθησαν ἔθνη, ἐκλιναν βασιλεῖαι, ἔδωκε φωνὴν αὐτοῦ ὁ Ὑψιστος, ἐσαλεύθη ἡ γῆ.

Κύριος τῶν δυνάμεων μεθ' ἡμῶν, ἀντιλήπτωρ ἡμῶν ὁ Θεὸς Ἰακώβ.

Δεῦτε, καὶ ἴδετε τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ, ἃ ἔθετο τέρατα ἐπὶ τῆς γῆς, ἀνταναιρῶν πολέμους μέχρι τῶν περάτων τῆς γῆς.

Τόξον συντρίψει, καὶ συνθλάσει ὄπλον, καὶ θυρεοὺς κατακαύσει ἐν πυρί.

Σχολάσατε καὶ γνῶτε, ὅτι ἐγώ εἰμι ὁ Θεός· ὑψωθήσομαι ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὑψωθήσομαι ἐν τῇ γῇ.

Κύριος τῶν δυνάμεων μεθ' ἡμῶν, ἀντιλήπτωρ ἡμῶν, ὁ Θεὸς Ἰακώβ.

ΨΑΛΜΟΣ 46. 91.

Αγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε.

Τοῦ ἀναγγεῖλαι τὸ πρῶτ' τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν

(*) Τὰ Μεσώρια ταῦτα λέγονται ἐν μόνῃ τῇ τῶν Χριστουγέννων, καὶ τῶν ἁγίων Ἀποστόλων Πηροῦ, ἐν ᾧ, κατὰ τὸ εἶδος τῶν ἱερῶν Μοναστηρίων, δὲς, ἢ τρεῖς τῆς ἑβδομάδος ψάλλεται Ἀλληλουῖα.

σου κατὰ νύκτα, ἐν δεκαχόρδῳ ψαλτηρίῳ, μετ' ὧδῆς ἐν κιθάρᾳ.

Ὅτι εὐφρανάς με, Κύριε, ἐν τῷ ποιήματί σου, καὶ ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου ἀγαλλιάσομαι.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, σφοδρὰ ἐβαθύνθησαν αἱ διαλογισμοί σου.

Ἀνὴρ ἄφρων οὐ γινώσεται, καὶ ἀσύνετος ἔσυνήσει ταῦτα.

Ἐν τῷ ἀνατεῖλαι ἀμαρτωλοὺς ὥσεί χόρτον, καὶ διέκυψαν πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν.

Ὅπως ἂν ἐξολοθρευθῶσιν εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· σὺ δὲ Ὑψιστος εἰς τὸν αἰῶνα, Κύριε.

Ὅτι ἰδοὺ οἱ ἐχθροί σου, Κύριε, ὅτι ἰδοὺ οἱ ἐχθροί σου ἀπολοῦνται, καὶ διασκορπισθήσονται πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν.

Καὶ ὑψωθήσεται ὡς μονοκέρατος τὸ κέρας μου, καὶ τὸ γῆράς μου ἐν ἐλαίῳ πίονι.

Καὶ ἐπεῖδεν ὁ ὀφθαλμός μου ἐν τοῖς ἐχθροῖς μου, καὶ ἐν τοῖς ἐπανισταμένοις ἐπ' ἐμὲ πονηρευομένοις ἀκούσεται τὸ οὖς μου.

Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, καὶ ὥσεί κέδρος ἢ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.

Πεφυτευμένοι ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐξανθήσουσιν.

Ἐτι πληθυνθήσονται ἐν γῇ πίονι, καὶ εὐπαθοῦντες ἔσονται τοῦ ἀναγγεῖλαι.

Ὅτι εὐθύς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ.

ΨΑΛΜΟΣ 92.

Ο Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν, καὶ περιεζώσατο.

Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Ἐτοιμος ὁ θρόνος σου ἀπὸ τότε, ἀπὸ τοῦ αἰῶνος σὺ εἶ.

Ἐπῆραν οἱ ποταμοί, Κύριε, ἐπῆραν οἱ ποταμοί φωνὰς αὐτῶν.

Ἀρουῖσιν οἱ ποταμοί ἐπιτρίψεις αὐτῶν, ἀπὸ φωνῶν ὑδαίων πολλῶν.

Θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης· θαυμαστός ἐν ὑψηλοῖς ὁ Κύριος.

Τὰ μαρτύριά σου ἐπιστήθησαν σφόδρα· τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἀγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Δόξα, καὶ νῦν· Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστι. Καὶ τὰ Τροπάρια ταῦτα·

Ἦχος πλ. β'.

Ελέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς· πάσης γὰρ ἀπαργίας ἀπορουῖντες, ταύτην σοὶ τὴν ἱκεσίαν, ὡς Δεσπότη, οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν. Ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα.

Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς· ἐπὶ σοὶ γὰρ πεποιθήσαμεν· μὴ ὀργισθῆς ἡμῖν σφόδρα, μηδὲ μνησθῆς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν· ἀλλ' ἐπίβλεψον καὶ νῦν ὡς εὐσπλαγχνος, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν· σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἡμεῖς λαός σου· πάντες ἔργα χειρῶν σου, καὶ τὸ ὄνομά σου ἐπικεκλήμεθα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλιν ἀνοιξον ἡμῖν, εὐλογημένη Θεοτόκε· ἐλπίζοντες εἰς σέ, μὴ ἀστοχήσαιμεν· ῥυσθαιήμεν διὰ σοῦ τῶν περιστάσεων· σὺ γὰρ εἶ ἡ σωτηρία τοῦ γένους τῶν Χριστιανῶν.

Τὸ, Κύριε ἐλέησον Μ. Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ. Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ.

Ὁ Ἱερεὺς· Δί' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν.

Καὶ ποιούμεν μετανοίας μεγάλας Γ'. μετὰ καὶ τῆς Εὐχῆς, ὡς δεδήλωται· εἶτα λέγομεν τὴν παροῦσαν

Εὐχὴν τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Ο Θεὸς ὁ αἰώνιος, τὸ ἀναρχον καὶ αἰδιον φῶς, ὁ πάσης κτίσεως Δημιουργός, ἡ τοῦ ἐλέους πηγὴ, τὸ τῆς ἀγαθότητος πέλαγος, καὶ τῆς φιλανθρωπίας ἀνεξιχνίαστος ἄ-

βυσσος, ἐπίφανον ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε. Λάμψον ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν, νοητὲ Ἥλιε τῆς δικαιοσύνης, καὶ τῆς σῆς εὐφροσύνης τὰς ψυχὰς ἡμῶν πλήρωσον, καὶ δίδαξον ἡμᾶς τὰ σὰ μελετᾶν αἰεὶ καὶ φθέγγεσθαι κρίματα, καὶ ἐξομολογεῖσθαί σοι διηνεκῶς τῷ ἡμετέρῳ Δεσπότη καὶ εὐεργέτῃ. Τὰ τῶν χειρῶν ἡμῶν ἔργα πρὸς τὸ σὸν κατεύθυνον θελημα, καὶ πράττειν ἡμᾶς τὰ σοὶ εὐάρεστα καὶ φίλα εὐόδωσον· ἵνα καὶ διὰ τῶν ἀναξίων ἡμῶν δοξαζῇται σου τὸ πανάγιον ὄνομα, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, τῆς μιᾶς Θεότητός τε καὶ Βασιλείας· ἣ πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Εἶτα ἐπισυνάπτομεν καὶ τὴν Εὐχὴν ταύτην τοῦ αὐτοῦ.

Ο ἑξαποστέλλων τὸ φῶς καὶ πορεύεται, ὁ ἀνατέλλων τὸν ἥλιον ἐπὶ δικαίους καὶ ἀδίκους, πονηροὺς τε καὶ ἀγαθοὺς, ὁ ποιῶν ὄρθρον, καὶ φωτίζων πᾶσαν τὴν οἰκουμένην, φωτίσον καὶ ἡμῶν τὰς καρδίας, Δέσποτα τῶν ἀπάντων. Χάρισαι ἡμῖν ἐν τῇ παρουσίᾳ ἡμέρα εὐαρεστεῖν σοι, διαφυλάττων ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας, καὶ πάσης πονηρᾶς πράξεως, ῥυόμενος ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς βέλους πετομένου ἡμέρας, καὶ πάσης ἀντικειμένης δυνάμεως· πρεσβείαις τῆς παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, τῶν ἀγίων σου λειτουργῶν καὶ ἐπεφανίων Δυνάμεων, καὶ πάντων τῶν Ἀγίων, τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι εὐαρεστησάντων. Σὸν γάρ ἐστι τὸ ἐλεεῖν καὶ σῶζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δόξα, καὶ νῦν. Καὶ γίνεται τελεία ἀπόλυσις.

Ω Ρ Α Γ'.

Βασιλεῦ Οὐράνιε . Τρισάγιον . Παναγία Τριάς . Πάτερ ἡμῶν .
 Ὅτι σοῦ ἐστὶ . Τὸ , Κύριε ἐλέησον ἸΒ' . Δόξα , καὶ νῦν .
 Δεῦτε προσκυνήσωμεν , ἐκ Γ' . Μετανοίας Γ' . Ἔϊτα τοὺς
 Ψαλμούς .

ΨΑΛΜΟΣ 15'. 16.

Εἰσάκουσον, Κύριε, δικαιοσύνης μου, πρόσχες τῇ δεήσει μου.

Ἐνώτισαι τὴν προσευχήν μου, οὐκ ἐν χεῖλεσι δολίοις.

Ἐκ προσώπου σου τὸ κρίμα μου ἐξέλθοι, οἱ ὀφθαλμοί μου ἰδέτωσαν εὐθύτητας.

Ἐδοκίμασας τὴν καρδίαν μου, ἐπεσκέψω νυκτός· ἐπύρρυσάς με, καὶ οὐχ εὐρέθη ἐν ἐμοὶ ἀδικία.

Ὅπως ἂν μὴ λαλήσῃ τὸ στόμα μου τὰ ἔργα τῶν ἀνθρώπων, διὰ τοὺς λόγους τῶν χειλέων σου ἐγὼ ἐφύλαξα ὁδοὺς σκληραῖς.

Κατάρτισαι τὰ διαβήματά μου ἐν ταῖς τρίβοις σου, ἵνα μὴ σαλευθῶσι τὰ διαβήματά μου.

Ἐγὼ ἐκέκραξα, ὅτι ἐπήκουσάς μου ὁ Θεός· κλῖνον τὸ οὖς σου ἐμοί, καὶ εἰσάκουσον τῶν ῥημάτων μου.

Θαυμάστωσον τὰ ἐλέη σου, ὁ σῶζων τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ σέ.

Ἐκ τῶν ἀνθεστηκότων τῇ δεξιᾷ σου φυλάξόν με, Κύριε, ὥς κόρην ὀφθαλμοῦ.

Ἐν σκέπῃ τῶν πτερύγων σου σκεπάσεις με, ἀπὸ προσώπου ἀσεβῶν τῶν ταλαιπωρησάντων με.

Οἱ ἐχθροί μου τὴν ψυχὴν μου περιέσχον· τὸ στέαρ αὐτῶν συνέκλεισαν, τὸ στόμα αὐτῶν ἐλάλησεν ὑπερηφανίαν.

Ἐκβαλόντες με νυνὶ περιεκύκλωσάν με, τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν ἔθεντο ἐκκλῖναι ἐν τῇ γῇ.

ὑπέλαβόν με ὥσει λέων ἑτομος εἰς θήραν, καὶ ὥσει σκύμνος οἰκῶν ἐν ἀποκρύφοις.

Ἀνάστηθι, Κύριε, πρόφθασον αὐτούς, καὶ ὑποσκέλισον αὐτούς· ῥῦσαι τὴν ψυχὴν μου ἀπὸ ἀσεβῶς, ῥομφαίαν σου ἀπὸ ἐχθρῶν τῆς χειρός σου.

Κύριε, ἀπὸ ὀλίγων ἀπὸ γῆς διαμέρισον αὐτούς ἐν τῇ ζωῇ αὐτῶν, καὶ τῶν κεκρυμμένων σου ἐπλήσθη ἡ γαστήρ αὐτῶν.

Ἐχορταίσθησαν υἱῶν, καὶ ἀφῆκαν τὰ κατάλοιπα τοῖς νηπίοις αὐτῶν.

Ἐγὼ δὲ ἐν δικαιοσύνῃ ὀφθήσομαι τῷ προσώπῳ σου, χορτασθήσομαι ἐν τῷ ὀφθῆναί μοι τὴν δόξαν σου.

ΨΑΛΜΟΣ ΚΔ'. 24.

Πρὸς σέ, Κύριε, ἤρα τὴν ψυχὴν μου· ὁ Θεός μου, ἐπὶ σοὶ πέποιθα, μὴ καταισχυνηθῆν εἰς τὸν αἰῶνα.

Μηδὲ καταγελασάτωσάν με οἱ ἐχθροί μου· καὶ γὰρ πάντες οἱ ὑπομένοντές σε οὐ μὴ καταισχυνηθῶσιν· αἰσχυνηθήτωσαν οἱ ἀνομοῦντες διακενῆς.

Τὰς ὁδοὺς σου, Κύριε, γνῶρισόν μοι, καὶ τὰς τρίβους σου διδάξόν με.

Ὁδήγησόν με ἐπὶ τὴν ἀλήθειάν σου, καὶ διδάξόν με, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ὁ σωτήρ μου, καὶ σὲ ὑπέμεινα ὅλην τὴν ἡμέραν.

Μνήσθητι τῶν οἰκτιρμῶν σου, Κύριε, καὶ τὰ ἔλεή σου, ὅτι ἀπὸ τοῦ αἰῶνός εἰσιν.

Ἀμαρτίας νεότητός μου καὶ ἀγνοίας μου μὴ μνησθῆς.

Κατὰ τὸ ἔλεός σου μνήσθητί μου σὺ, ἕνεκεν τῆς χρηστότητός σου, Κύριε.

Χρηστὸς καὶ εὐθύς ὁ Κύριος· διὰ τοῦτο νομοθετήσει ἁμαρτάνοντας ἐν ὁδῷ.

Ὁδηγήσει πραεῖς ἐν κρίσει, διδάξει πραεῖς ὁδοὺς αὐτοῦ.

Πᾶσαι αἱ ὁδοὶ Κυρίου ἔλεος καὶ ἀλήθεια, τοῖς ἐκζητοῦσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ, καὶ τὰ μαρτύρια αὐτοῦ.

Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, καὶ ἰλασθήτι τῇ ἁμαρτίᾳ μου, πολλὴ γάρ ἐστιν.

Τίς ἐστὶν ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον; νομοθετήσει αὐτῷ ἐν ὁδῷ ἡ ἡρετίσατο.

Ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσεται καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ κληρονομήσει γῆν.

Κραταίωμα Κύριος τῶν φοβουμένων αὐτόν, καὶ ἡ διαθήκη αὐτοῦ δηλώσει αὐτοῖς.

(Ὁ) ὁφθαλμοί μου διαπαντός πρὸς τὸν Κύριον, ὅτι αὐτὸς ἐκσπάσει ἐκ παγίδος τοὺς πόδας μου.

Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐλέησόν με, ὅτι μονογενὴς καὶ πτωχός εἰμι ἐγώ.

Αἱ θλίψεις τῆς καρδίας μου ἐπληθύνθησαν· ἐκ τῶν ἀναιγκῶν μου ἐξάγαγέ με.

Ἴδε τὴν ταπείνωσίν μου, καὶ τὸν κόπον μου, καὶ ἄφεσ πάσας τὰς ἀμαρτίας μου.

Ἴδε τοὺς ἐχθρούς μου, ὅτι ἐπληθύνθησαν, καὶ μῖσος ἄδικον ἐμίσησάν με.

Φύλαξον τὴν ψυχὴν μου, καὶ ῥύσαί με· μὴ καταισχυνηθῆν, ὅτι ἤλπισα ἐπὶ σέ.

Ἀκακοὶ καὶ εὐθεῖς ἐκολλῶντό μοι, ὅτι ὑπέμεινά σε, Κύριε. Λύτρωσαι, ὁ Θεός, τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ.

Καὶ τό· Ἐλέησόν με ὁ Θεός. Ὅρα σελ. 4.

Εἶτα· Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα, Γ'. Κύριε ἐλέησον Γ'. Καὶ εἰ μὲν ψάλλεται, Θεὸς Κύριος, λέγε τὸ τῆς ἡμέρας Ἀπολυτίκιον. Καὶ νῦν. Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή. Εἰ δέ· Ἀλληλουῖα, λέγε τὸ παρόν,

Ἦχος πλ. β'.

Κύριε, ὁ τὸ πανάγιόν σου Πνεῦμα ἐν τῇ τρίτῃ ὥρᾳ τοῖς Ἀποστόλοις σου καταπέμψας, τοῦτο ἀγαθὸν μὴ ἀντανέλης ἀφ' ἡμῶν, ἀλλ' ἐγκαίνισον ἡμῖν ταῖς δεομένοις σου.

Στίχ. Α'. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθεὲς ἐγκαίνισον ἐν ταῖς ἐγκαίτοις μου.

Στίχ. Β'. Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, ἡ βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς. Σε ἱκετεύομεν, πρέσβευε Δέσποινα,

μετὰ τῶν Ἀποστόλων, καὶ πάντων τῶν Ἀγίων, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ εὐθύς·

Κύριος ὁ Θεὸς εὐλογητὸς, εὐλογητὸς Κύριος ἡμέραν καθ' ἡμέραν· κατευοδῶσαι ἡμῖν, ὁ Θεὸς τῶν σωτηρίων ἡμῶν· ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Θεὸς τοῦ σῶζειν.

Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σου ἔστι. Καὶ τὰ Τροπάρια ταῦτα, εἰ οὐκ ἔστιν Ἑορτή.

Εὐλογητὸς εἶ, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ πανσόφους τοὺς Ἀλγεῖς ἀναδείξας, καταπέμψας αὐτοῖς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, καὶ δι' αὐτῶν τὴν οἰκουμένην σαγηνεύσας. Φιλάνθρωπε, δόξα σοι.

Δόξα.

Ταχεῖαν καὶ σταθεράν δίδου παραμυθίαν τοῖς δούλοις σου, Ἰησοῦ, ἐν τῷ ἀκηδιάσαι τὰ πνεύματα ἡμῶν. Μὴ χωρίζου τῶν ψυχῶν ἡμῶν ἐν θλίψεσι, μὴ μακρύνου τῶν φρενῶν ἡμῶν ἐν περιστάσεσιν, ἀλλ' αἰεὶ ἡμᾶς πρόφθασον. Ἐγγισον ἡμῖν, ἔγγισον ὁ πανταχοῦ· ὥσπερ καὶ τοῖς Ἀποστόλοις σου πάντοτε συνῆς, οὕτω καὶ τοῖς σέ ποθοῦσιν ἔνωσον σαυτὸν οἰκτίρμον· ἵνα συνημμένοι σοι ὑμνῶμεν, καὶ δοξολογῶμεν τὸ πανάγιόν σου Πνεῦμα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Η ἐλπίς, καὶ προστασία, καὶ καταφυγὴ τῶν Χριστιανῶν, τὸ ἀκαταμάχητον τεῖχος, τῶν καταπονουμένων ὁ λιμὴν ὁ ἀχείμαστος, σὺ εἶ Θεοτόκε ἄχραντε· ἀλλ' ὡς τὸν κόσμον σῶζουσα τῇ ἀπαύστῳ πρεσβείᾳ σου, μνήσθητι καὶ ἡμῶν, Παρθέने πανύμνητε.

Τὸ, Κύριε ἐλέησον, Μ'. Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ. Κύριε ἐλέησον, Γ'. Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ. Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ.

Εἰ ἔστι Τεσσαρακοστή, ποιῶμεν τὰς μετανοίας, ὡς προεγράφη. Μετὰ δὲ τὴν τελευταίαν μετάνοιαν, λέγομεν τὴν Εὐχὴν τοῦ ἁγίου Μαρδαρίου· Δέσποτα Θεέ, Πάτερ, παντοκράτορ· ἥτις προεγράφη, σελ. 17.

ΜΕΣΩΡΙΟΝ ΤΗΣ Γ'. ΩΡΑΣ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν, Γ'. Μετανοίας Γ'. καὶ τοὺς Ψαλμοὺς.

ΨΑΛΜΟΣ ΚΘ'. 29.

Υ'ψώσω σε, Κύριε, ὅτι ὑπέλαβές με, καὶ οὐκ εὐφρανas τοὺς ἐχθρούς μου ἐπ' ἐμέ.

Κύριε ὁ Θεός μου, ἐκέκραξα πρὸς σέ, καὶ ἰάσω με.

Κύριε, ἀνήγαγες ἐξ Ἰδοῦ τὴν ψυχὴν μου, ἔσωσάς με ἀπὸ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον.

Ψάλατε τῷ Κυρίῳ οἱ ὅσιοι αὐτοῦ, καὶ ἐξομολογεῖσθε τῇ μνήμῃ τῆς ἀγκυσύνης αὐτοῦ.

Ὅτι ὀργὴ ἐν τῷ θυμῷ αὐτοῦ, καὶ ζωὴ ἐν τῷ θυλήματι αὐτοῦ.

Τὸ ἐσπέρας αὐλισθήσεται κλαυθμός, καὶ εἰς τὸ πρωῒ ἀγαλλίασις.

Ἐγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ εὐθηνίᾳ μου· Οὐ μὴ σαλευθῶ εἰς τὸν αἰῶνα.

Κύριε, ἐν τῷ θυλήματί σου παρέσχου τῷ κάλλει μου δύναμιν.

Ἀπέστρεψας δὲ τὸ πρόσωπόν σου, καὶ ἐγενήθη τεταραγμένος.

Πρὸς σέ, Κύριε, κεκραίξομαι, καὶ πρὸς τὸν Θεόν μου δεηθήσομαι.

Τίς ὠφέλεια ἐν τῷ αἵματί μου, ἐν τῷ καταβαίνειν με εἰς διαφθοράν;

Μὴ ἐξομολογήσεταιί σοι χοῦς; ἢ ἀναγγελεῖ τὴν ἀληθειάν σου;

Ἦκουσε Κύριος, καὶ ἠλέησέ με· Κύριος ἐγενήθη βοηθός μου.

Ἐστρεψας τὸν κοπετόν μου εἰς χαρὰν ἐμοί· διέρρήξας τὸν σάκκον μου, καὶ περιέζωσάς με εὐφροσύνην.

Ὅπως ἂν ψάλη σοι ἡ δόξα μου, καὶ οὐ μὴ κατανυγῶ.

Κύριε ὁ Θεός μου, εἰς τὸν αἰῶνα ἐξομολογήσασαί σοι.

ΨΑΛΜΟΣ ΛΑ΄ 31.

Μακάριοι, ὧν σφένθησαν αἱ ἀνομίαι, καὶ ὧν ἐπεκαλύφθησαν αἱ ἁμαρτίαι.

Μακάριος ἀνὴρ, ὃς οὐ μὴ λογισθῆται Κύριος ἁμαρτίαν, οὐδὲ ἐστὶν ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ δόλος.

Ὅτι ἐσίγησα, ἐπαλαιώθη τὰ ὀστέα μου, ἀπὸ τοῦ κραγεῖν με ὅλην τὴν ἡμέραν.

Ὅτι ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἐβαρύνθη ἐπ' ἐμέ ἡ χεὶρ σου· ἐστράφην εἰς ταλαιπωρίαν, ἐν τῷ ἐμπαγῆναί μοι ἄκανθαν.

Τὴν ἀνομίαν μου ἐγνώρισα, καὶ τὴν ἁμαρτίαν μου οὐκ ἐκάλυψα.

Εἶπα· Ἐξαγορεύσω κατ' ἐμοῦ τὴν ἀνομίαν μου τῷ Κυρίῳ, καὶ σὺ ἀφῆκας τὴν ἀσέβειαν τῆς καρδίας μου.

Ὑπὲρ ταύτης προσεύξεται πρὸς σέ πᾶς ὅσιος, ἐν καιρῷ εὐθέτῳ.

Πλὴν ἐν κατακλυσμῷ ὑδάτων πολλῶν, πρὸς αὐτὸν οὐκ ἐγγιούσι.

Σύ μου εἰ καταφυγὴ ἀπὸ θλίψεως τῆς περιεχούσης με· τὸ ἀγαλλίαμά μου, λύτρωσαί με ἀπὸ τῶν κυκλωσάντων με.

Συνετιῶ σε, καὶ συμβιβῶ σε ἐν ὁδῷ ταύτῃ, ἣ πορεύσῃ, ἐπιστηριῶ ἐπὶ σέ τοὺς ὀφθαλμούς μου.

Μὴ γίνεσθε ὡς ἵππος καὶ ἡμίονος, οἷς οὐκ ἔστι σύνεσις.

Ἐν κημῷ καὶ χαλινῷ τὰς σιαγόνας αὐτῶν ἄγξαις, τῶν μὴ ἐγγιζόντων πρὸς σέ.

Πολλαὶ αἱ μάστιγες τοῦ ἁμαρτωλοῦ, τὸν δὲ ἐλπίζοντα ἐπὶ Κύριον ἔλεος κυκλώσει.

Εὐφράνθητε ἐπὶ Κύριον, καὶ ἀγαλλιᾶσθε δίκαιαι, καὶ καυχᾶσθε πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.

ΨΑΛΜΟΣ Ξ'. 60.

Εἰσάκουσον, ὁ Θεὸς, τῆς δεήσεώς μου, πρόσχες τῇ προσευχῇ μου.

Ἀπὸ τῶν περάτων τῆς γῆς πρὸς σέ ἐκέκραξα, ἐν τῷ ἀκηδιάσαι τὴν καρδίαν μου· ἐν πέτρᾳ ὕψωσάς με.

ᾠδήγησάς με, ὅτι ἐγενήθης ἐλπίς μου, πύργος ἰσχύος ἀπὸ προσώπου ἐχθροῦ.

Παροικήσω ἐν τῷ σκηνώματί σου εἰς τοὺς αἰῶνας, σκεπασθήσομαι ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου.

Ὅτι σύ, ὁ Θεός, εἰσήκουσας τῶν εὐχῶν μου· ἔδωκας πληρονομίαν τοῖς φοβουμένοις τὸ ὄνομά σου.

Ἡμέρας ἐφ' ἡμέρας τοῦ βασιλέως προσθήσεις, τὰ ἔτη αὐτοῦ ἕως ἡμέρας γενεᾶς καὶ γενεᾶς.

Διαμενεῖ εἰς τὸν αἰῶνα ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ· ἔλεος καὶ ἀληθεῖαν αὐτοῦ τίς ἐκζητήσει;

Ἰνὼτω ψαλῶ τῷ ὀνόματί σου εἰς τοὺς αἰῶνας, τοῦ ἀποδοῦναι με ταῖς εὐχαῖς μου ἡμέραν ἐξ ἡμέρας.

Δόξα, καὶ νῦν. Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστι. Καὶ τὰ ἐπόμενα

Τροπάρια.

Ο Θεός τῶν Πατέρων ἡμῶν, ὁ ποκὼν αἰεὶ μεθ' ἡμῶν κατὰ τὴν σὴν ἐπιείκειαν, μὴ ἀποστήσῃς τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν· ἀλλὰ ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις, ἐν εἰρήνῃ κυβέρνησον τὴν ζωὴν ἡμῶν. Δόξα.

Ο ἱ Μάρτυρές σου, Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτῶν, στεφαίνουσιν ἐκομίσαντο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· σχόντες γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννους καθεῖλον· ἔθραυσαν καὶ Δαιμόνων, τὰ ἀνίσχυρα θράση. Αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις, Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τεῖχος ἀκαταμάχητον ἡμῶν τῶν Χριστιανῶν ὑπάρχεις, Θεοτόκε Παρθένε· πρὸς σὲ γὰρ καταφεύγοντες, αἵ τρωται διαμένομεν· καὶ πάλιν ἀμαρτάνοντες, ἔχομέν σε πρεσβεύουσιν. Διὸ εὐχαριστοῦντες βοῶμέν σοι· Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Τὸ, Κύριε ἐλέησον, Μ'. Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ. Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ.

(1) Ἱερεὺς· Δί' εὐχῶν τῶν ἀγίων Πατέρων ἡμῶν.

Τὰς Γ'. μεγάλας μετανοίας, μετὰ καὶ τῆς ἐνύχνης τοῦ ὁσίου Ἐφραίμ· εἰδ' οὕτω τὴν ἐπομένην

Εὐχὴν τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὴν σὴν εἰρήνην δεδωκὼς τοῖς ἀνθρώποις, καὶ τὴν τοῦ παναγίου Πνεύματος δωρεὰν τοῖς σοῖς Μαθηταῖς καὶ Ἀποστόλοις καταπέμψας, καὶ τὰ τούτων χεῖλη ἐκ πυρίνων γλωσσῶν διανοίξας δυνάμει σου, διάνοιξον καὶ ἡμῶν τῶν αἱματωλῶν τὰ χεῖλη, καὶ δίδαξον ἡμᾶς, πῶς δεῖ, καὶ ὑπὲρ ὧν χρὴ προσεύχεσθαι. Κυβέρνησον ἡμῶν τὴν ζωὴν, ὁ εὐδὶος τῶν χειμαζομένων λιμὴν, καὶ γνώρισον ἡμῖν ὁδόν, ἐν ἣ πορευσόμεθα. Πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκαταοῖς ἡμῶν, καὶ Πνεύματι ἡγεμονικῶ τὸ τῆς διανοίας ἡμῶν σῆριξον ὀλισθηρόν· ἵνα, καθ' ἐκάστην ἡμέραν τῷ Πνεύματί σου τῷ ἀγαθῷ πρὸς τὸ συμφέρον ὀδηγούμενοι, καταξιωθῶμεν ποιεῖν τὰς ἐντολάς σου, καὶ τῆς σῆς αἰὲ μνημονεύειν ἐνδόξου καὶ ἐρευνητικῆς τῶν πεπραγμένων τοῖς ἀνθρώποις παρυσίας· καὶ μὴ τοῖς φθειρομένοις τοῦ κόσμου τούτου ἐναπατάσθαι τερπνοῖς, ἀλλὰ τῆς τῶν μελλόντων ὀρέγεσθαι εἰπολαύσεως ἐνίσχυσον θησαυρῶν· ὅτι εὐλογητός καὶ αἰνετός ὑπάρχεις ἐν πᾶσι τοῖς Ἁγίοις σου εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐθύς δὲ ἐπισυναίπτομεν καὶ τὴν δ'. Ὑμνον.

Ω Ρ Α Β.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν, ἐκ Γ'. Μετανοίας Γ'.

Εἶτα τοὺς Ψαλμοὺς.

ΨΑΛΜΟΣ ΝΓ'. 53.

Ο Θεός, ἐν τῷ ὀνόματί σου σῶσόν με, καὶ ἐν τῇ δυνάμει σου κρινεῖς με.

Ὁ Θεός, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου.

Ὅτι ἄλλότριοι ἐπανεστήσαν ἐπ' ἐμέ, καὶ κραταιοὶ ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου, καὶ οὐ προέθεντο τὸν Θεὸν ἐνώπιον αὐτῶν.

Ἴδὲ γὰρ ὁ Θεὸς βοηθεῖ μοι, καὶ ὁ Κύριος ἀντιλήπτωρ τῆς ψυχῆς μου.

Ἀποστρέψει τὰ κακὰ τοῖς ἐχθροῖς μου, ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου ἐξολόθρευσον αὐτούς.

Ἐκουσίως θύσω σοι, ἐξομολογήσομαι τῷ ὀνόματί σου, Κύριε, ὅτι ἀγαθόν.

Ὅτι ἐκ πάσης θλίψεως ἐρύσω με, καὶ ἐν τοῖς ἐχθροῖς μου ἐπεῖδεν ὁ ὀφθαλμός μου.

ΨΑΛΜΟΣ ΝΔ'. 54.

Ενώτισαι, ὁ Θεός, τὴν προσευχήν μου, καὶ μὴ ὑπερίδῃς τὴν δέησίν μου· πρόσχες μοι, καὶ εἰσάκουσόν μου.

Ἐλυπήθην ἐν τῇ ἀδολεσχίᾳ μου, καὶ ἐταράχθην ἀπὸ φωνῆς ἐχθροῦ, καὶ ἀπὸ θλίψεως ἀμαρτωλοῦ.

Ὅτι ἐξέκλιναν ἐπ' ἐμὲ ἀνομίαν, καὶ ἐν ὀργῇ ἐνεκόταν μοι.

Ἡ καρδιά μου ἐταράχθη ἐν ἐμοί, καὶ δειλία θανάτου ἐπέπεσαν ἐπ' ἐμέ.

Φόβος καὶ τρόμος ἦλθεν ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐκάλυψε με σκότος.

Καὶ εἶπα· Τίς δώσει μοι πτέρυγας ὥσπερ περιστερᾶς, καὶ πετασθήσομαι, καὶ καταπαύσω;

Ἴδου ἐμάκρυνα φυγαδεύων, καὶ πύλίσθην ἐν τῇ ἐρήμῳ.

Προσεδεχόμενην τὸν Θεόν, τὸν σώζοντά με ἀπὸ ὀλιγοψυχίας, καὶ ἀπὸ καταιγίδος.

Καταπόντισον, Κύριε, καὶ καταδίελε τὰς γλώσσας αὐτῶν· ὅτι εἶδον ἀνομίαν καὶ ἀντιλογίαν ἐν τῇ πόλει.

Ἡμέρας καὶ νυκτὸς κυκλώσει αὐτὴν ἐπὶ τὰ τείχη αὐτῆς, καὶ ἀνομία καὶ κόπος ἐν μέσῳ αὐτῆς, καὶ ἀδικία.

Καὶ ἔκ ἐξέλιπεν ἐκ τῶν πλατειῶν αὐτῆς τόκος καὶ δόλος.

Ὅτι εἰ ὁ ἐχθρὸς ὠνείδισέ με, ὑπήνεγκα ἄν.

Καὶ εἰ ὁ μισῶν ἐπ' ἐμέ ἐμεγαλορρήμότησεν, ἐκρύβην ἄν ἀπ' αὐτοῦ.

Σὺ δὲ ἄνθρωπε ἰσόψυχε, ἡγεμών μου, καὶ γνωστὲ μου·

Ὅς ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἐγλύκανάς μοι ἐδέσματα, ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ μου ἐπορεύθημεν ἐν ὁμονοίᾳ.

Ἐλθέτω δὴ θάνατος ἐπ' αὐτούς, καὶ καταβήτωσαν εἰς Ἀδου ζῶντες.

Ὅτι πονηρία ἐν ταῖς παροικίαις αὐτῶν, ἐν μέσῳ αὐτῶν.

Ἐγὼ πρὸς τὸν Θεὸν ἐκέκραξα, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσέ με.

Ἐσπέρας, καὶ πρωῒ, καὶ μεσημβρίας διηγήσομαι καὶ ἀπαγγελῶ, καὶ εἰσακούσεται τῆς φωνῆς μου.

Λυτρώσεται ἐν εἰρήνῃ τὴν ψυχὴν μου ἀπὸ τῶν ἐγγιζόντων μοι, ὅτι ἐν πολλαῖς ἦσαν σὺν ἐμοί.

Εἰσακούσεται ὁ Θεός, καὶ ταπεινώσει αὐτούς ὁ ὑπάρχων πρὸ τῶν αἰώνων.

Οὐ γὰρ ἐσιν αὐτοῖς ἀντάλλαγμα, ὅτι οὐκ ἐφοβήθησαν τὸν Θεόν· ἐξέτεινε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐν τῷ ἀποδιδόναι.

Ἐβεβήλωσαν τὴν διαθήκην αὐτοῦ· διεμερίσθησαν ἀπὸ ὀργῆς τοῦ προσώπου αὐτοῦ, καὶ ἤγγισαν αἱ καρδίαι αὐτῶν.

Ἡπαλύνθησαν οἱ λόγοι αὐτῶν ὑπὲρ ἔλαιον, καὶ αὐτοὶ εἰσι βολίδες.

Ἐπὶ ῥίψον ἐπὶ Κύριον τὴν μέριμνά σου, καὶ αὐτὸς σε διαθρέψει· οὐ δώσει εἰς τὸν αἰῶνα σάλον τῷ δικαίῳ.

Σὺ δέ, ὁ Θεός, κατατάξεις αὐτούς εἰς φρέαρ διαφθορᾶς.

Ἄνδρες αἱμάτων καὶ δολιότητος οὐ μὴ ἡμισεύσωσι ταῖς ἡμέραις αὐτῶν· ἐγὼ δέ, Κύριε, ἐλπῶ ἐπὶ σέ.

ΨΑΛΜΟΣ 4. 90.

Ο κατοικῶν ἐν βοηθείᾳ τοῦ Ὑψίστου, ἐν σκέπῃ τοῦ Θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ ἀνλισθήσεται.

Ἐρεῖ τῷ Κυρίῳ· Ἀντιλήπτωρ μου εἶ, καὶ καταφυγή μου, ὁ Θεός μου, καὶ ἐλπῶ ἐπ' αὐτόν.

Ὅτι αὐτὸς ῥύσεται σε ἐκ παγίδος θηρευτῶν, καὶ ἀπὸ λόγου ταραχῶδους.

Ἐν τοῖς μεταφρένοις αὐτοῦ ἐπισκιάσει σοι, καὶ ὑπὸ ταῖς πτέρυγας αὐτοῦ ἐλπιεῖς· ὅπλῳ κυκλώσει σε ἡ ἀλήθεια αὐτοῦ.

Οὐ φοβηθήσῃ ἀπὸ φόβου νυκτερινοῦ, ἀπὸ βέλους πετομένου ἡμέρας.

Ἀπὸ πράγματος ἐν σκότει διαπορευομένου, ἀπὸ συμπτώματος δαιμονίου μεσημβρινοῦ.

Πεσεῖται ἐκ τοῦ κλίτους σου χιλιάς, καὶ μυριάς ἐκ δεξιῶν σου, πρὸς σέ δὲ οὐκ ἐγγιεῖ.

Πλὴν τοῖς ὀφθαλμοῖς σου κατανοήσεις, καὶ ἀνταπόδοσιν ἁμαρτωλῶν ὄψει.

Ὅτι σὺ, Κύριε, ἡ ἐλπίς μου· τὸν Ὑψιστον ἔθου καταφυγὴν σου.

Οὐ προσελεύσεται πρὸς σέ κακὰ, καὶ μάστιξ οὐκ ἐγγιεῖ ἐν τῷ σκηνώματί σου.

Ὅτι τοῖς Ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ σοῦ, τοῦ διαφυλάξαι σε ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς σου.

Ἐπὶ χειρῶν ἀρουσί σε, μήποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου.

Ἐπὶ ἀσπίδα καὶ βασιλίσκον ἐπιθήσῃ, καὶ καταπατήσῃς λέοντα καὶ δράκοντα.

Ὅτι ἐπ' ἐμέ ἤλπισε, καὶ ῥύσομαι αὐτόν· σκεπάσω αὐτόν, ὅτι ἔγνω τὸ ὄνομά μου.

Κεκραίξεται πρὸς με, καὶ ἐπακούσομαι αὐτοῦ, μετ' αὐτοῦ εἶμι ἐν θλίψει· ἐξελεύμαι αὐτόν, καὶ δοξάσω αὐτόν.

Μακρότητα ἡμερῶν ἐμπλήσω αὐτόν, καὶ δείξω αὐτῷ τὸ σωτήριόν μου.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα Γ'. Κύριε ἐλέησον Γ'. Καὶ εἰ μὲν ψάλλεται Θεὸς Κύριος, λέγομεν τὸ τῆς ἡμέρας Ἀπολυτίκιον· εἰ δέ· Ἀλληλουῖα, τὸ παρὸν,

Ἦχος β'.

Ο ἐν ἑκτῇ ἡμέρᾳ τε καὶ ὥρα τῷ Σταυρῷ προσηλώσας τὴν ἐν τῷ Παραδείσῳ τολμηθεῖσαν τῷ Ἀδαμ ἁμαρτίαν, καὶ τῶν πταισμάτων ἡμῶν τὸ χειρόγραφον διάρρήξον, Χριστέ ὁ Θεός, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Στίχους Α'. Ἐκώτισαι, ὁ Θεός, τὴν προσευχήν μου, καὶ μὴ ὑπερίδῃς τὴν δέησίν μου.

Στίχους Β'. Ἐγὼ πρὸς τὸν Θεὸν ἐκέκραξα, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσέ μου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οτι οὐκ ἔχομεν παρρήσίαν διὰ τὰ πολλὰ ἡμῶν ἁμαρτήματα, σὺ τὸν ἐκ σοῦ γεννηθέντα δυσώπησον, Θεοτόκε

Παρθένε· πολλὰ γὰρ ἰσχύει δέησις Μητρὸς πρὸς εὐμένειαν Δεσπότης. Μὴ παρίδῃς ἀμαρτωλῶν ἱκεσίας ἢ πάνσεμνος· ὅτι ἐλεήμων ἐστὶ, καὶ σῶζειν δυνάμενος, ὁ καὶ παθεῖν ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος.

Καὶ εὐθύς·

Ταχὺ προκαταλαβέτωσαν ἡμᾶς οἱ οἰκτιρμοὶ σου, Κύριε, ὅτι ἐπτωχεύσαμεν σφοδρὰ· βοήθησον ἡμῖν, ὁ Θεὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἕνεκεν τῆς δόξης τοῦ ὀνόματός σου. Κύριε, ῥῦσαι ἡμᾶς, καὶ ἱλασθήτι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστὶ. Καὶ τὰ Τροπαῖρια ταῦτα, εἰ οὐκ ἐστὶν ἑορτή.

Ἦχος β'.

Σωτηρίαν εἰργάσω ἐν μέσῳ τῆς γῆς, Χριστέ ὁ Θεός· ἐπὶ Σταυροῦ ταῖς ἀχράντους σου χεῖρας ἐξέτεινας, ἐπισυναγῶν πάντα τὰ ἔθνη κράζοντα· Κύριε δόξα σοι.

Δόξα.

Τὴν ἀχραντον Εἰκόνα σου προσκυνοῦμεν ἀγαθὲ, αἰτούμενοι συγχώρησιν τῶν πταισμάτων ἡμῶν, Χριστέ ὁ Θεός· βουλήσει γὰρ νῦν δόκησας σαρκὶ ἀνελθεῖν ἐν τῷ Σταυρῷ, ἵνα ῥύσῃ οὓς ἐπλασας ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ. Ὅθεν εὐχαρίστως βοῶμέν σοι· Χαράς ἐπλήρωσας τὰ πάντα, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, παραγενόμενος εἰς τὸ σῶσαι τὸν κόσμον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εὐσπλαγχνίας ὑπάρχουσα πηγὴ, συμπαθείας ἀξιώσον ἡμᾶς, Θεοτόκε· βλέψον εἰς λαὸν τὸν ἀμαρτήσαντα, δεῖξον ὡς αἰεὶ τὴν δυναστείαν σου· εἰς σὲ γὰρ ἐλπίζοντες, τῷ Χαῖρε βοῶμέν σοι, ὡς ποτε ὁ Γαβριὴλ, ὁ τῶν ἀσωμάτων Ἀρχιστράτηγος.

Τὸ Θεοτοκίον τῆτο λέγεται τῇ Δευτέρᾳ, τῇ Τρίτῃ, καὶ τῇ Πέμπτῃ, ὅτε οὐκ ἔχει ἡ ἡμέρα Κοντάκιον· τῇ δὲ Τετάρτῃ, καὶ τῇ Παρασκευῇ λέγεται τὸ ἐξῆς·

Σταυροθεοτοκίον, Ἦχος β'.

Υπερδεδοξασμένη ὑπάρχεις, Θεοτόκε Παρθένε, ὑμνοῦμέν σε· διὰ γὰρ τοῦ Σταυροῦ τοῦ Υἱοῦ σου κατεβλήθη ὁ Ἄδης, καὶ ὁ θάνατος τέθνηκε· νεκρωθέντες ἀνέστημεν, καὶ

ζωῆς ἡξιώθημεν· τὸν Παραδείσον ἐλαίβομεν, τὴν ἀρχαίαν ἀπολαυσιν. Διὸ εὐχαριστοῦντες δοξολογοῦμεν, ὡς κραταῖον Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ μόνον πολυέλεον.

Τὸ, Κύριε ἐλέησον Μ'. Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ. Κύριε ἐλέησον Γ'. Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν· καὶ μετανοίας, ὡς εἴρηται, εἰ ἔστι Τεσσαρακοστή· εἰ δὲ μὴ, τὴν Εὐχὴν ταύτην· Θεέ, καὶ Κύριε τῶν δυνάμεων. Ὅρα ἔμπροσθεν, σελ. 98.

ΜΕΣΩΡΙΟΝ ΤΗΣ Σ'. ΩΡΑΣ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν, ἐκ Γ'. Μετανοίας Γ'.
καὶ τοὺς Ψαλμοὺς.

ΨΑΛΜΟΣ ΝΕ'. 55.

Ελέησόν με, ὁ Θεός, ὅτι κατεπάτησέ με ἄνθρωπος, ὅλην τὴν ἡμέραν πολεμῶν ἔθλιψέ με.

Κατεπάτησάν με οἱ ἐχθροί μου ὅλην τὴν ἡμέραν, ὅτι πολλοί, οἱ πολεμοῦντές με ἀπὸ ὕψους. Ἡμέρας οὐ φοβηθήσομαι, ἐγὼ δὲ ἐλπῶ ἐπὶ σέ.

Ἦν τῷ Θεῷ ἐπαινέσω τοὺς λόγους μου, ἐπὶ τῷ Θεῷ ἤλπισα, οὐ φοβηθήσομαι τί ποιήσει μοι σάρξ.

(1) ὅλην τὴν ἡμέραν τοὺς λόγους μου ἐβδελύσσοντο, κατ' ἐμοῦ πάντες οἱ διαλογισμοὶ αὐτῶν εἰς κακόν.

Παροικήσουσι, καὶ κατακρύψουσιν αὐτοί, τὴν πτέρναν μου φυλάξουσιν.

Καθάπερ ὑπέμειναν τὴν ψυχὴν μου, ὑπὲρ τοῦ μηθενὸς ὥσπερ αὐτοὺς, ἐν ὀργῇ λαοὺς κατὰξεις.

(1) Θεός, τὴν ζωὴν μου ἐξήγγειλά σοι, ἔθου τὰ δάκρυά μου ἐνώπιόν μου.

Ἰδὲ καὶ ἐν τῇ ἐπαγγελίᾳ σου, ἐπιστρέψουσιν οἱ ἐχθροί μου εἰς τὰ ὀπίσω.

Ἦν ἡ ἂν ἡμέρα ἐπικαλέσωμαί σε, ἰδοὺ ἔγνω, ὅτι Θεός μου εἶ σύ.

Ἐπὶ τῷ Θεῷ αἰνέσω ῥῆμα, ἐπὶ τῷ Κυρίῳ αἰνέσω λό-

γον· ἐπὶ τῷ Θεῷ ἤλπισα, οὐ φοβηθήσομαι τί ποιήσει μοι ἄνθρωπος.

Ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, εὐχαί, ἃς ἀποδώσω αἰνέσεώς σου.

Ὅτι ἐρρύσω τὴν ψυχὴν μου ἐκ θανάτου, τοὺς ὀφθαλμοὺς μου ἀπὸ δακρύων, καὶ τοὺς πόδας μου ἀπὸ ὀλισθήματος.

Εὐαρεστήσω ἐνώπιον Κυρίου, ἐν φωτὶ ζώντων.

ΨΑΛΜΟΣ Ν5'. 56.

Ελθήσόν με, ὁ Θεός, ἐλθήσόν με, ὅτι ἐπὶ σοὶ πέποιθεν ἡ ψυχὴ μου.

Καὶ ἐν τῇ σκιᾷ τῶν πτερυγῶν σου ἔλπιω, ἕως οὗ παρέλθῃ ἡ ἀνομία.

Κεκράξομαι πρὸς τὸν Θεὸν τὸν ὑψιστον, τὸν Θεὸν τὸν εὐεργετήσαντά με.

Ἐξαπέστειλεν ἐξ οὐρανοῦ καὶ ἔσωσέ με, ἔδωκεν εἰς ὄνειδος τοὺς καταπατοῦντάς με.

Ἐξαπέστειλεν ὁ Θεός τὸ ἔλεος αὐτοῦ, καὶ τὴν ἀλήθειαν αὐτοῦ, καὶ ἐρρύσατο τὴν ψυχὴν μου ἐκ μέσου σκύμνων· ἐκοιμήθην τεταραγμένος.

Υἱοὶ ἀνθρώπων, οἱ ὀδόντες αὐτῶν ὅπλα καὶ βέλη, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτῶν μάχαιρα ὀξεῖα.

Ὑψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς, ὁ Θεός, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἡ δόξα σου.

Παγίδα ἠτοίμασαν τοῖς ποσί μου, καὶ κατέκαμψαν τὴν ψυχὴν μου.

ὤρυξαν πρὸ προσώπου μου βόθρον, καὶ ἐνέπεσον εἰς αὐτόν.

Ἐτοίμη ἡ καρδία μου, ὁ Θεός, ἐτοίμη ἡ καρδία μου· ἄσσομαι καὶ ψαλῶ ἐν τῇ δόξῃ μου.

Ἐξεγέρθητι ἡ δόξα μου, ἐξεγέρθητι ψαλτήριον καὶ κιθάρα, ἐξεγερθήσομαι ὀρθρου.

Ἐξομολογήσομαί σοι ἐν λαοῖς, Κύριε, ψαλῶ σοι ἐν ἔθνεσιν.

Ὅτι ἐμεγαλύνθη ἕως τῶν οὐρανῶν τὸ ἔλεός σου, καὶ ἕως τῶν νεφελῶν ἡ ἀλήθειά σου.

Ἦ ψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς, ὁ Θεός, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἡ δόξα σου.

ΨΑΛΜΟΣ ΕΘ'. 69.

Ο Θεός, εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες· Κύριε, εἰς τὸ βοηθεῖσάί μοι σπεῦσον.

Αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἐντραπήτωσαν οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου.

Ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ καταισχυνθήτωσαν οἱ βουλόμενοί μοι κακά.

Ἀποστραφήτωσαν παραυτίκα αἰσχυνόμενοι, οἱ λέγοντές μοι· Εὐγε, εὐγε.

Ἀγαλλιάσθωσαν καὶ εὐφρανθήτωσαν ἐπὶ σοὶ πάντες οἱ ζητοῦντές σε, ὁ Θεός.

Καὶ λεγέτωσαν διαπαντός, Μεγαλυνθήτω ὁ Κύριος, οἱ ἀγαπῶντες τὸ σωτήριόν σου.

Ἐγὼ δὲ πτωχός εἰμι καὶ πένης· ὁ Θεός, βοήθησόν μοι.

Βιοηθός μου καὶ ῥύστης μου εἶ σύ, Κύριε· μὴ χρονίσῃς.

Δόξα, καὶ νῦν. Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σου ἐστι. Καὶ τὰ παρόντα Τροπάρια.

Ἦχος α'.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ Βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα.

Τὰς ἀληθδόνas τῶν Ἀγίων, αἷς ὑπὲρ σου ἔπαθον, δυσωπήθητι Κύριε· καὶ πάσας ἡμῶν τὰς θδύνas ἱασαι, φιλάνθρωπε, δεόμεθα.

Καὶ νῦν.

Τῇ πρεσβείᾳ Κυρία πάντων τῶν Ἀγίων, καὶ τῆς Θεοτόκου, τὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς, ὡς ἄνθρωποι αἰκτιρῶν.

Τὸ· Κύριε ἐλέησον Μ'. Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ.

Ὁ Ἱερεὺς· Δί' εὐχῶν· καὶ ποιῶμεν τὰς μεγάλας Γ' με-

Οροlogio.

7

τανοίας, μετὰ καὶ τῆς Εὐχῆς τοῦ ὁσίου Ἐφραίμ· εἶτα τὴν παροῦσαν

Εὐχὴν τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Θεὲ, καὶ Κύριε τῶν δυνάμεων, καὶ πάσης κτίσεως Δημιουργέ, ὁ διὰ σπλάγχχνα ἀνεικάστου ἐλέους σου τὸν μονογενῆ σου Υἱόν, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, καταπέμψας ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους ἡμῶν, καὶ διὰ τοῦ τιμίου αὐτοῦ Σταυροῦ τὸ χειρόγραφον τῶν ἀμαρτιῶν ἡμῶν διαβρόήξας, καὶ θριαμβεύσας ἐν αὐτῷ ταῖς ἀρχαῖς καὶ ἐξουσίαις τοῦ σκότους· Αὐτὸς Δέσποτα φιλόανθρωπε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν τὰς εὐχαριστηρίους ταύτας καὶ ἱκετηρίους ἐντεύξεις· καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς ὀλεθρίου καὶ σκοτεινοῦ παραπτώματος, καὶ πάντων τῶν κακῶσαι ἡμᾶς ζητούντων ὁρατῶν καὶ ἀορατῶν ἐχθρῶν. Καθήλωσον ἐκ τοῦ φόβου σου τὰς σάρκας ἡμῶν, καὶ μὴ ἐκκλίνῃς τὰς καρδίας ἡμῶν εἰς λόγους, ἢ εἰς λογισμοὺς πονηρίας, ἀλλὰ τῷ πόθῳ σου τρώσον ἡμῶν τὰς ψυχὰς· ἵνα πρὸς σέ· διαπαντὸς ἀτενίζοντες, καὶ τῷ παρὰ σοῦ φωτὶ ὀδηγούμενοι, σέ τὸ ἀπρόσιτον καὶ αἰδιδιον κατοπτεύοντες φῶς, ἀκατάπαυστόν σοι τὴν ἐξομολόγησιν καὶ εὐχαριστίαν ἀναπέμπωμεν, τῷ ἀνάρχῳ Πατρί, σὺν τῷ μονογενεῖ σου Υἱῷ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ εἰ μὲν, Θεὸς Κύριος, ἔφαλτο, λέγομεν τὰ Τυπικὰ, ὡς ἐφεξῆς ἔπονται· εἶδὲ, Ἀλληλουΐα, ὑπέρβες αὐτὰ μετὰ τὴν Θ'. Ὡραν.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΨΑΛΜΙΚΩΝ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΒ'. 102.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τὸν εὐλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου.

Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου, τὸν στεφανοῦντά σε, ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.

Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου· ἀνακαινισθήσεται ὡς αἵτου ἡ νεότης σου.

Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ κρίμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.

Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωϋσῇ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ.

Οἰκτίρων, καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολέλεος· οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μνησθῆναι.

Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.

Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς, ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

Καθὼς οἰκτεῖρει πατὴρ υἱούς, ὠκτείρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν· ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.

Ἄνθρωπος, ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει.

Ὅτι πνεῦμα διήλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει, καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.

Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν, τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ, καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐταῖς.

Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ

ἰσχυῖ, ποιῶντες τὸν λόγον αὐτοῦ, τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις αὐτῆ, λειτουργοὶ αὐτοῦ, οἱ ποιῶντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντί τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτῆ. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.
Εἶτα·

Δόξα τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΕ'. 145.

Αἶνει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Μὴ πεποιθᾶτε ἐπ' ἄρχοντας, ἐπὶ υἱοὺς ἀνθρώπων, οἷς οὐκ ἔστι σωτηρία.

Ἐξελεύσεται τὸ πνεῦμα αὐτοῦ, καὶ ἐπιστρέψει εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ.

Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀπολοῦνται πάντες οἱ διαλογισμοὶ αὐτοῦ.

Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Τὸν φυλάσσοντα ἀλήθειαν εἰς τὸν αἰῶνα, ποιῶντα κρίμα τοῖς ἀδικουμένοις, διδόντα τροφὴν τοῖς πεινῶσι.

Κύριος λύει πεπεδημένους· Κύριος σοφοὶ τυφλοὺς· Κύριος ἀνορθοὶ κατερράγμένους· Κύριος ἀγαπᾷ δικαίους· Κύριος φυλάσσει τοὺς προσηλύτους.

Ὅρφανόν καὶ χήραν ἀναλήψεται, καὶ ὁδὸν ἁμαρτωλῶν ἀφανιεῖ.

Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.
Καὶ νῦν.

Ο Μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ἀθάνατος ὑπάρχων, καὶ καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν σαρκωθῆναι ἐκ τῆς ἁγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, σταυρωθεὶς τε Χριστὲ ὁ Θεός,

Θανάτῳ Θάνατον πατήσας, εἰς ὧν τῆς ἀγίας Τριάδος, συν-
δοξαζόμενος τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς.

Εἰδέναι χρὴ, ὅτι τῇ μεγάλῃ Τεσσαρακοστῇ οὐ λέγομεν
τὴς τῶν Τυπικῶν Ψαλμοῖς, ἀλλὰ μετὰ ταῖς ἐν τῇ Θ'. Ὡρα Γ'.
μεγάλας μετανοίας, ἀρχόμεθα εὐθύς τῶν Μακαρίσμων, ψάλλ-
οντες μεθ' ἑνα ἕκαστον αὐτῶν, εἰς ἥχον πλ. δ'. τὸ, Μνήσθητι
ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου· ὡσαύτως καὶ
μετὰ τὸ· Δόξα, καὶ τὸ· Καὶ νῦν· ποιούμεν δὲ καὶ μετάνοιαν
μικρὰν μίαν ἐν ἑκάστῳ· Μνήσθητι.

ΟΙ ΜΑΚΑΡΙΣΜΟΙ.

Εν τῇ Βασιλείᾳ σου μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν
τῇ Βασιλείᾳ σου.

Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βα-
σιλεία τῶν οὐρανῶν.

Μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ παρακληθήσονται.

Μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσι τὴν γῆν.

Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην, ὅτι
αὐτοὶ χορτασθήσονται.

Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται.

Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ, ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄψονται.

Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ Θεοῦ κληθήσονται.

Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν
ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Μακάριοι ἐστέ, ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς, καὶ διώξωσι, καὶ
εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα καθ' ὑμῶν ψευδόμενοι, ἕνεκεν ἐμοῦ.

Χαίrete καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν ταῖς
οὐρανοῖς.

Δόξα, καὶ νῦν.

Μετὰ ταῦτα, εἰ μὲν ἐστὶν, ὡς εἴρηται, μεγάλη Τεσσαρα-
κοστὴ, ἐνουμένων τῶν δύο Χορῶν, λέγομεν γεγωννότερα φωνῇ
τό· Μνήσθητι ἡμῶν, ἐκ Γ'. ὡς ἐπεται, ποιῶντες ἐν ἑκάστῳ
καὶ μετάνοιαν μεγάλην μίαν. Εἰ δὲ μὴ, λέγομεν αὐτὸ χύμα
καὶ ἄνευ μετανοικῶν.

Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Μνήσθητι ἡμῶν, Δέσποτα, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Μνήσθητι ἡμῶν, ἅγιε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Χορὸς ὁ ἐπουράνιος ὑμνεῖ σε, καὶ λέγει· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρανὸς, καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου.

Στίχ. Προσέλθετε πρὸς αὐτὸν, καὶ φωτίσθητε, καὶ τὰ πρόσωπα ὑμῶν οὐ μὴ καταισχυνθῇ.

Χορὸς ὁ ἐπουράνιος ὑμνεῖ σε, καὶ λέγει· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρανὸς, καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου.

Δόξα.

Χορὸς ἁγίων Ἀγγέλων, καὶ Ἀρχαγγέλων, μετὰ πεισῶν τῶν ἐπουρανίων Δυνάμεων ὑμνεῖ σε, καὶ λέγει· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρανὸς, καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου.

Καὶ νῦν. Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν. Ὅρα σελ. 15. Εἶτα.

Αῖνες, ἅψες, συγχώρησον, ὁ Θεὸς, τὰ παραπτώματα ἡμῶν, τὰ ἐκούσια καὶ τὰ ἀκούσια, τὰ ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ, τὰ ἐν γνώσει καὶ ἀγνοίᾳ, τὰ ἐν νυκτὶ καὶ ἐν ἡμέρᾳ, τὰ κατὰ νοῦν καὶ διάνοιαν· τὰ πάντα ἡμῖν συγχώρησον, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Εἶτα, τό· Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστι. Μεθ' ὃ, εἰ μὲν ἐστι Δεσποτικὴ Ἑορτὴ, λέγομεν τὸ ταύτης Κοντάκιον· εἰδὲ τύχη καὶ Ἅγιος ἐορταζόμενος ἐνταυτῷ, λέγεται πρῶτον τὸ τοῦ Ἀγίου, εἶτα· Δόξα, καὶ νῦν, τὸ τῆς Ἑορτῆς. Εἰ δ' Ἀλληλουῖα ἔψαλτο, ἢ ὅτε οὐκ ἐστὶν Ἑορτὴ, λέγε πρῶτον τὸ τῆς Μεταμορφώσεως, εἶτα τὸ τῆς ἡμέρας· καὶ μετ' αὐτό· Δόξα. Μετὰ τῶν Ἀγίων ἀνάπαυσον, Χριστέ. Καὶ νῦν. Προστασία τῶν Χριστιανῶν ἀκαταίσχυντε· ὡς ἐπονται καθεξῆς.

Τὸ τῆς Μεταμορφώσεως. Ἦχος βαρὺς.

Επὶ τοῦ ὅρους μετεμορφώθης, καὶ ὡς ἐχώρουν οἱ Μαθηταί σου τὴν δόξαν σου, Χριστέ ὁ Θεός, ἐθεάσαντο· ἵνα, ὅταν σε ἴδωσι σταυρούμενον, τὸ μὲν πάθος νοήσωσιν ἐκέσιον, τῷ δὲ κόσμῳ κηρύξωσιν, ὅτι σὺ ὑπάρχεις ἀληθῶς τοῦ Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα.

Τῇ Δευτέρᾳ, Κοντάκιον τῶν Ἀσωμάτων, Ἦχος β'.

Αρχιστράτηγοι Θεοῦ, λειτουργοὶ θείας δόξης, τῶν ἀνθρώπων ὁδηγοὶ, καὶ ἀρχηγοὶ Ἀσωμάτων, τὸ συμφέρον ἡμῖν πρεσβεύσατε, καὶ τὸ μέγα ἔλεος, ὡς τῶν Ἀσωμάτων Ἀρχιστράτηγοι.

Τῇ Τρίτῃ, Κοντάκιον τοῦ Προδρόμου.

Ἦχος β'. Ταῖς ἄνω ζητῶν.

Προφήτα Θεοῦ, καὶ Πρόδρομε τῆς χάριτος, τὴν κάραν τὴν σὴν, ὡς ῥόδον ἱερώτατον, ἐκ τῆς γῆς εὐράμενοι, ταῖς ἰάσεσι πάντοτε λαμβάνομεν· καὶ γὰρ πάλιν ὡς πρότερον, ἐν κόσμῳ κηρύττετε τὴν μετάνοιαν.

Τῇ Τετάρτῃ, καὶ Παρασκευῇ. Ἦχος δ'.

Οὕψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστέ ὁ Θεός· εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου τοὺς πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς κατὰ τῶν πολεμίων· τὴν συμμαχίαν ἔχαιεν τὴν σὴν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Τῇ Πέμπτῃ, Κοντάκιον τῶν ἀγίων Ἀποστόλων.

Ἦχος β'.

Τοὺς ἀσφαλεῖς καὶ θεοφθόγγους Κήρυκας, τὴν κορυφὴν τῶν Μαθητῶν σου Κύριε, προσελάβου εἰς ἀπόλαυσιν τῶν ἀγαθῶν σου καὶ ἀνάπαυσιν· τοὺς πόνους γὰρ ἐκείνων καὶ τὸν θάνατον, ἐδέξω ὑπὲρ πάντων ὀλοκάρπωσιν, ὁ μόνος γινώσκων τὰ ἐγκαίρδια.

Ἐτερον, τοῦ ἀγίου Νικολάου, τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ.

Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Εν τοῖς Μύροις Ἄγιε, ἱερουργὸς ἀνεδείχθης· τοῦ Χριστοῦ γὰρ Ὅσιε, τὸ Εὐαγγέλιον πληρώσας, ἔθηκας τὴν ψυχὴν σου ὑπὲρ λαοῦ σου, ἔσωσας τοὺς ἀθώους ἐκ τοῦ θανάτου· διὰ τοῦτο ἡγιασθης, ὡς μέγας μύστης Θεοῦ τῆς χάριτος.

Τῷ Σαββάτῳ, Κοντάκιον Νεκρώσιμον.

Ἦχος πλ. δ'.

Μετὰ τῶν Ἀγίων ἀνάπαυσον, Χριστέ, ταῖς ψυχαῖς τῶν δούλων σου, ἐνθα οὐκ ἔστι πόνος, οὐ λύπη, οὐ στεναγμός, ἀλλὰ ζωὴ ἀτελεύτητος.

Καὶ τὸ παρὸν Μαρτυρικὸν Κοντάκ. Ἦχος πλ. δ'.

Ως ἀπαρχὰς τῆς φύσεως, τῷ φυτουργῷ τῆς κτίσεως, ἡ οἰκουμένη προσφέρει σοι Κύριε, τοὺς Θεοφόρους Μάρτυρας· ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις, ἐν εἰρήνῃ βαθεῖα τὴν Ἐκκλησίαν σου, διὰ τῆς Θεοτόκου συντήρησον Πολυέλεε.

Τὸ δὲ παρὸν λέγεται καθ' ἐκάστην, ἐκτὸς τοῦ Σαββάτου.

Προσασία τῶν Χριστιανῶν ἀκαταίσχυντε, μεσιτεία πρὸς τὸν Ποιητὴν ἀμετάθετε, μὴ παρίδῃς ἀμαρτωλῶν δεήσεων φωνάς· ἀλλὰ πρόφθασον ὡς ἀγαθὴ εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, τῶν πιστῶς κραυγαζόντων σοι· Τάχυνον εἰς πρεσβείαν, καὶ σπεῦσον εἰς ἱκεσίαν, ἡ προστατεύουσα αἰεὶ, Θεοτόκε τῶν τιμώντων σε.

Τὸ, Κύριε ἐλέησον Μ'. Καὶ εἰ ἔστι Τεσσαρακοστή· Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ. Τὴν τιμιωτέραν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ. Ὁ Ἱερεὺς· Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς· καὶ τὰς τετυπωμένους μετανοίας. Εἶτα, Ἑρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σὺ ἔστι. Κύριε ἐλέησον ΙΒ'. καὶ τὴν Εὐχὴν ταύτην·

Παναγία Τριάς, τὸ ὁμοούσιον κράτος, ἡ ἀδιαίρετος βασιλεία, ἡ πάντων τῶν ἀγαθῶν αἰτία, εὐδόκησον δὴ καὶ ἐπ' ἐμοὶ τῷ ἀμαρτωλῷ· στήριξον, συνέτισον τὴν καρδίαν μου, καὶ πᾶσαν περιέλε μου τὴν βεβηλότητα· φώτισόν μου τὴν διάνοιαν, ἵνα διαπαντὸς δοξάζω, ὑμνῶ, προσκυνῶ, καὶ λέγω· Εἷς Ἅγιος, εἷς Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἷς δόξα Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Καὶ μετ' αὐτήν.
Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ νῦν, καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

Ἐκ Γ'.

Εἰδ' οὐκ ἔστι Τεσσαρακοστή, μετὰ τό· Κύριε ἐλέησον Μ'. εὐθύς τό· Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου, ἐκ Γ'. Δόξα, καὶ νῦν. Εἶτα τὸν ἐπόμενον Ψαλμόν.

ΨΑΛΜΟΣ ΛΓ'. 33.

Εὐλογήσω τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ, διαπαντὸς ἡ αἶνεσις αὐτοῦ ἐν τῷ στόματί μου.

Ἐν τῷ Κυρίῳ ἐπαινεθήσεται ἡ ψυχὴ μου· ἀκουσάτωσαν πραιεῖς, καὶ εὐφρανθήτωσαν.

Μεγαλύνετε τὸν Κύριον σὺν ἑμοί, καὶ ὑψώσωμεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπὶ τὸ αὐτό.

Ἐξεζήτησα τὸν Κύριον, καὶ ἐπήκουσέ μου, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεών μου ἐρρύσατό με.

Προσέλθετε πρὸς αὐτόν, καὶ φωτίσθητε, καὶ τὰ πρόσωπα ὑμῶν οὐ μὴ κατασχυνηθῇ.

Οὗτος ὁ πτωχὸς ἐκέκραξε, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτοῦ, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ ἔσωσεν αὐτόν.

Παρεμβαλεῖ Ἄγγελος Κυρίου κύκλῳ τῶν φοβουμένων αὐτόν, καὶ ῥύσεται αὐτούς.

Γεύσασθε καὶ ἴδετε, ὅτι χριστὸς ὁ Κύριος· μακάριος ἄνθρωπος, ὃς ἐλπίζει ἐπ' αὐτόν.

Φοβήθητε τὸν Κύριον πάντες οἱ ἅγιοι αὐτοῦ, ὅτι οὐκ ἔστιν ὑστέρημα τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Πλούσιοι ἐπτώχευσαν καὶ ἐπείνασαν· οἱ δὲ ἐκζητοῦντες τὸν Κύριον οὐκ ἐλαττωθήσονται παντὸς ἀγαθοῦ.

Δεῦτε τέκνα, ἀκούσατέ μου, φόβον Κυρίου διδάξω ὑμᾶς.

Τίς ἐστὶν ἄνθρωπος ὁ θέλων ζωὴν, ἀγαπῶν ἡμέρας ἰδεῖν ἀγαθὰς;

Παῦσον τὴν γλῶσσάν σου ἀπὸ κακοῦ, καὶ χεῖλη σου τοῦ μὴ λαλῆσαι δόλον.

Ἐκκλινον ἀπὸ κακοῦ, καὶ ποιήσον ἀγαθόν· ζήτησον εἰρήνην, καὶ διώξον αὐτήν.

Ὁφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ δικαίους, καὶ ὦτα αὐτοῦ εἰς δέησιν αὐτῶν.

Πρόσωπον δὲ Κυρίου ἐπὶ ποιοῦντας κακὰ, τοῦ ἐξολοθρεῦσαι ἐκ γῆς τὸ μνημόσυνον αὐτῶν.

Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτῶν ἐρρύσατο αὐτούς.

Ἐγγὺς Κύριος τοῖς συντετριμμένοις τὴν καρδίαν, καὶ τοὺς ταπεινοὺς τῷ πνεύματι σώσει.

Πολλὰ αἱ θλίψεις τῶν δικαίων, καὶ ἐκ πασῶν αὐτῶν ῥύσεται αὐτούς ὁ Κύριος.

Φυλάσσει Κύριος πάντα τὰ ὅστα αὐτῶν, ἐν ἧς αὐτῶν οὐ συντριβήσεται.

Θάνατος αἱμαρτωλῶν πονηρὸς, καὶ οἱ μισοῦντες τὸν δίκαιον πλημμελήσουσι.

Λυτρώσεται Κύριος ψυχὰς δούλων αὐτοῦ, καὶ οὐ μὴ πλημμελήσουσι πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπ' αὐτόν.

Δόξα, καὶ νῦν. Καὶ γίνεται ἀπόλυσις.

Ἰστέον ὅτι τελουμένης τῆς Θείας Λειτουργίας, εἰ μὲν ἐστὶ Κυριακὴ, ἢ ἡμέρα Ἀγίου ἐορταζομένου, ψάλλονται ἐκ τῶν Τυπικῶν οἱ ψαλμοὶ ΡΒ' καὶ ΡΜΕ'. καὶ οἱ Μακαρισμοί, σελ. 98. Εἰ δὲ καθημερινή, ψάλλονται τὰ ἐξῆς Ἀντίφωνα.

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος πλ. α'.

Στίχ. α'. Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου Ὑψιστε.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. β'. Τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωὶ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν αἰληθεϊάν σου κατὰ νύκτα.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, κτλ.

Στίχ. γ'. Ὅτι εὐθὺς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, κτλ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, κτλ.

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος πλ. α'.

Στίχ. α'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο ὁ Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο.

Πρεσβείαις τῶν Ἀγίων σου, σῶσον ἡμᾶς Κύριε.

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Πρεσβείαις τῶν Ἀγίων σου, κτλ.

Στίχ. γ'. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἀγίασμα Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Πρεσβείαις τῶν Ἀγίων σου, κτλ.

Δόξα.

Πρεσβείαις τῶν Ἀγίων σου, κτλ.

Καὶ νῦν.

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ. Σελ. 100.

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος β'.

Στίχ. α'. Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, ἀλαλάξωμεν τῷ
Θεῷ τῷ Σωτῆρι ἡμῶν.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἀγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι· Ἀλληλουῖα.

Στίχ. β'. Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἐξομολογήσει,
καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάξωμεν αὐτῷ· ὅτι Θεὸς μέγας,
Κύριος καὶ Βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, κτλ.

Στίχ. γ'. Ὅτι ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ τὰ πέρατα τῆς γῆς, καὶ τὰ
ὑψη τῶν ὀρέων αὐτοῦ εἰσιν· ὅτι αὐτοῦ ἐστὶν ἡ θά-
λασσα, καὶ αὐτὸς ἐποίησεν αὐτήν, καὶ τὴν ξηρὰν
αἱ χεῖρες αὐτοῦ ἐπλασαν.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, κτλ

Εἰσοδικόν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν, καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἀγίοις θαυμαστός, κτλ.

Εἰ δέ ἐστὶ Δεσποτικὴ ἢ Θεομητορικὴ ἐορτὴ, ψάλλονται τὰ
Ἀντίφωνα αὐτῶν τῶν ἐορτῶν.

Τῇ Η'. Σεπτεμβρίου. Εἰς τὸ Γενέθλιον τῆς Ὑπεραγίας
Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου.

Ἀντίφωνον Α'.

Στίχ. α'. Μνήσθητι Κύριε τοῦ Δαβὶδ, καὶ πάσης τῆς πραότη-
τος αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. β'. Ἰδοὺ ἠκούσαμεν αὐτὴν ἐν Εὐφραθὶ, εὗρομεν αὐτὴν
ἐν ταῖς παδίαις τοῦ δρυμοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. γ'. Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ.
Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. δ'. Ὁ Θεὸς ἐν μέσῳ αὐτῆς, καὶ οὐ σαλευθήσεται.
Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Ἀντίφωνον Β'.

Στίχ. α'. Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαβὶδ ἀλήθειαν, καὶ οὐ μὴ ἀθετή-
σει αὐτήν.

Σῶσον ἡμᾶς..... ὁ ἐν Ἀγίοις θαυμαστός.

Στίχ. β'. Ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου, θήσομαι ἐπὶ τοῦ θρό-
νου σου.

Σῶσον ἡμᾶς, κτλ.

Στίχ. γ'. Ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρασ τῷ Δαβὶδ, ἡτοίμασα λύ-
χρον τῷ Χριστῷ μου.

Σῶσον ἡμᾶς, κτλ.

Στίχ. δ'. Ὅτι ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών, ἡρετίσατο αὐτήν
εἰς κατοικίαν ἑαυτῷ.

Σῶσον ἡμᾶς, κτλ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ.

Ἀντίφωνον Γ'.

Στίχ. α'. Ὡδε κατοικήσω, ὅτι ἡρετισάμην αὐτήν.

Ἡ Γέννησίς σου Θεοτόκε.

Στίχ. β'. Ἠγίασε τὸ σκηνῶμα αὐτοῦ ὁ Ὑψιστος.

Ἡ Γέννησίς σου Θεοτόκε.

Στίχ. γ'. Ἅγιος ὁ Ναὸς σου, θαυμαστός ἐν δικαιοσύνῃ.

Ἡ Γέννησίς σου Θεοτόκε.

Εἰσοδικόν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν..... ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός.

Τῇ ΙΔ'. Σεπτεμβρίῃ. Εἰς τὴν Ὑψωσιν τοῦ Τιμίου καὶ Ζωοποιῦ
Σταυροῦ.

'Αντίφωνον Α'. Ἦχος α'.

Στίχ. α'. Ὁ Θεός, ὁ Θεός μου πρόσχες μοι, ἵνα τί ἐγκατέλι-
πές με ;

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου .

Στίχ. β'. Μακράν ἀπὸ τῆς σωτηρίας μου αἱ λόγοι τῶν παρα-
πτωμάτων μου .

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου .

Στίχ. γ'. Ὁ Θεός μου κεκράξομαι ἡμέρας, καὶ οὐκ εἰσακήση .

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου .

Στίχ. δ'. Σὺ δὲ ἐν Ἀγίῳ κατοικεῖς, ὁ ἔπαινος τοῦ Ἰσραὴλ .

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου .

Δόξα, καὶ νῦν .

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου .

'Αντίφωνον Β'. Ἦχος β'.

Στίχ. α'. Ἰνα τί ὁ Θεός ἀπώσω εἰς τέλος ;

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ σαρκὶ σταυρωθεὶς, ψάλλον-
τάς σοι Ἀλληλουῖα .

Στίχ. β'. Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου, ἧς ἐκθήσω ἀπ' ἀρχῆς .

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, κτλ .

Στίχ. γ'. Ὅρος Σιών τοῦτο, ὃ κατεσκήνωσας ἐν αὐτῷ .

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, κτλ .

Στίχ. δ'. Ὁ δὲ Θεός Βασιλεὺς ἡμῶν, πρὸ αἰώνων εἰργάσατο
σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς .

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, κτλ .

Δόξα, καὶ νῦν .

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ .

'Αντίφωνον Γ'. Ἦχος α'.

Στίχ. α'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, ὀργιζέσθωσαν λαοί .

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου .

Στίχ. β'. Κύριος ἐν Σιών μέγας καὶ ὑψηλός ἐστι .

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου .

Στίχ. γ'. Ἐξομολογησάσθωσαν σοι τῷ ὀνόματί σου τῷ μεγάλῳ.
Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου.

Εἰσοδικόν.

Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑπο-
ποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἅγιός ἐστι. Σῶσον ἡμᾶς.

Τῇ ΚΑ'. Νοεμβρ. Εἰς τὰ Εἰσόδια τῆς Ὑπεραγίας
Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου.

Ἀντίφωνον Α'.

Στίχ. α'. Μέγας Κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα, ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ
ἡμῶν, ἐν Ὄρει ἁγίῳ αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. β'. Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ
ἡμῶν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. γ'. Ὁ Θεὸς ἐν ταῖς βάρεσιν αὐτῆς γινώσκεται.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. δ'. Καθάπερ ἠκούσαμεν, οὕτω καὶ εἶδομεν ἐν πόλει Κυ-
ρίου.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Ἀντίφωνον Β'.

Στίχ. α'. Ἠγίασε τὸ σκήνωμα αὐτοῦ ὁ Ὑψιστος.

Σῶσον ἡμᾶς..... ὁ ἐν Ἀγίαις.

Στίχ. β'. Ἀγιοσύνη καὶ μεγαλοπρέπεια ἐν τῷ ἁγιάσματι αὐτῷ.

Σῶσον ἡμᾶς, κτλ.

Στίχ. γ'. Αὕτη ἡ πύλη Κυρίου, δίκαιοι εἰσελεύσονται ἐν αὐτῇ.

Σῶσον ἡμᾶς, κτλ.

Στίχ. δ'. Ἅγιος ὁ Ναός σου, θαυμαστὸς ἐν δικαιοσύνῃ.

Σῶσον ἡμᾶς, κτλ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ.

Ἀντίφωνον Γ'.

Στίχ. α'. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τῷ λαῷ.
Σήμερον τῆς εὐδοκίας.

Στίχ. β'. Πᾶσα ἡ δόξα τῆς Θυγατρὸς τοῦ Βασιλέως.
Σήμερον τῆς εὐδοκίας.

Στίχ. γ'. Ἀπενεχθήσονται τῷ Βασιλεῖ Παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς.
Σήμερον τῆς εὐδοκίας.

Εἰσοδικόν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν.... ὁ ἐν Ἀγίοις Θαυμαστός.

Τῇ ΚΕ'. Δεκεμβρ. Εἰς τὴν κατὰ σάρκα Γέννησιν τοῦ Κυρίου,
καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'.

Στίχ. α'. Ἐξομολογήσομαί σοι Κύριε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, διηγῆ-
σομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. β'. Ἐν βουλῇ εὐθέων καὶ συναγωγῇ, μεγάλα τὰ ἔργα
Κυρίου.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. γ'. Ἐξεζητημένα εἰς πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. δ'. Ἐξομολόγησις καὶ μεγαλοπρέπεια τὸ ἔργον αὐτοῦ,
καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ
αἰῶνος.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'.

Στίχ. α'. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον· ἐν ταῖς ἐν-
τολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐκ Παρθένου τεχθεὶς, ψάλλ-
οντάς σοι Ἀλληλούϊα.

Στίχ. β'. Δυνατὸν ἐν τῇ γῇ ἔσται τὸ σπέρμα αὐτοῦ.

Σῶσον ἡμᾶς, κτλ.

Στίχ. γ'. Δόξα καὶ πλοῦτος ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Σῶσον ἡμᾶς, κτλ.

Στίχ. δ'. Ἐξανέτειλεν ἐν σκότει φῶς τοῖς εὐθέσι.

Σῶσον ἡμᾶς, κτλ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ,

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος δ'.

Στίχ. α'. Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου· Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου, ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου.

Ἡ Γέννησίς σου Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Στίχ. β'. Ῥάβδον δυνάμεως ἐξαποστελεῖ σοι Κύριος ἐκ Σιών.

Ἡ Γέννησίς σου Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Στίχ. γ'. Μετὰ σοῦ ἡ ἀρχὴ ἐν ἡμέρᾳ τῆς δυνάμεώς σου, ἐν ταῖς λαμπρότησι τῶν Ἀγίων σου.

Ἡ Γέννησίς σου Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Εἰσοδικόν.

Ἐκ γαστροῦ πρὸ Ἑωσφόρου ἐγέννησά σε· ὦμοσε Κύριος, καὶ οὐ μεταμεληθήσεται. Σὺ Ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα, κατὰ τὴν τάξιν Μαλχισεδέκ. Σῶσον ἡμᾶς, κτλ.

Τῇ Α'. Ἰανναρίου. Εἰς τὴν κατὰ σὰρκα Περιτομὴν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἀντίφωνον Α'.

Στίχ. α'. Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. β'. Ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. γ'. Δηγήσασθε πάντα τὰ θαυμάσια αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. δ'. Εἶπατε τῷ Θεῷ· Ὡς φοβερά ταῖς ἔργα σου.
 Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.
 Δόξα, καὶ νῦν.
 Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Ἀντίφωνον Β'.

Στίχ. α'. Εὐφραινέσθωσαν οἱ Οὐρανοί, καὶ ἀγαλλιásthω ἡ γῆ.
 Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ σαρκὶ περιτμηθεὶς.
 Στίχ. β'. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ, ψάλατε τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.
 Σῶσον ἡμᾶς, κτλ.
 Στίχ. γ'. Ἐκ Σιών ἡ εὐπρέπεια τῆς ὡραιότητος αὐτοῦ.
 Σῶσον ἡμᾶς, κτλ.
 Στίχ. δ'. Ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ Οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ, πάντα
 ὅσα ἠθέλησεν, ἐποίησε.
 Σῶσον ἡμᾶς, κτλ.
 Δόξα, καὶ νῦν.

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ.

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος α'.

Στίχ. α'. Ταῖς ἐλέη σου Κύριε, εἰς τὸν αἰῶνα ᾄσομαι.
 Μορφὴν ἀναλλοιώτως ἀνθρωπίνην.
 Στίχ. β'. Ἀπαγγελῶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῷ στόματί μου.
 Μορφὴν ἀναλλοιώτως ἀνθρωπίνην.
 Στίχ. γ'. Ἠγάπησας δικαιοσύνην, καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν.
 Μορφὴν ἀναλλοιώτως ἀνθρωπίνην.

Εἰσοδικόν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν . . . . ὁ σαρκὶ περιτμηθεὶς,
 Τῇ Σ'. Ἰανναρίου. Εἰς τὰ Ἅγια Θεοφάνεια τοῦ Κυρίου ἡμῶν
 Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'.

Στίχ. α'. Ἐν Ἐξόδῳ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου οἴκου Ἰακώβ.
 Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. β'. Ἐγενήθη Ἰουδαία ἀγίασμα αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. γ'. Ἡ Θάλασσα εἶδε, καὶ ἔφυγεν· ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. δ'. Τί σοι ἐστὶ Θάλασσα, ὅτι ἔφυγες; καὶ σὺ Ἰορδάνη, ὅτι ἐστράφης εἰς τὰ ὀπίσω;

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'.

Στίχ. α'. Ἠγαπήσα, ὅτι εἰσακούσεται Κύριος τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου.

Σῶσον ἡμᾶς..... ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθεῖς.

Στίχ. β'. Ὅτι ἔκλινε τὸ οὖς αὐτοῦ ἐμοί, καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις μου ἐπικαλέσθαι.

Σῶσον ἡμᾶς, κτλ.

Στίχ. γ'. Περιέσχον με ὠδῖνες θανάτου, κίνδυνοι Ἰδοῦ εὗρασαν με.

Σῶσον ἡμᾶς, κτλ.

Στίχ. δ'. Ἐλεήμων ὁ Κύριος καὶ δίκαιος, καὶ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐλεεῖ.

Σῶσον ἡμᾶς, κτλ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ.

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος α'.

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε ἐφ' Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου Κύριε, κτλ.

Στίχ. β'. Εἰπάτω δὴ εἰκος Ἰσραὴλ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου Κύριε, κτλ.

Στίχ. γ'. Εἰπάτω δὴ οἶκος Ἀαρὼν, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου Κύριε, κτλ.

Στίχ. δ'. Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου Κύριε, κτλ.

Εἰσοδικόν.

Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου, Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἰορδάνῃ, κτλ.

Τῇ Β'. Φεβρουαρίου. Εἰς τὴν Ὑπαπαντὴν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἀντίφωνον Α'.

Στίχ. α'. Ἐξηρεύξατο ἡ καρδιά μου λόγον ἀγαθόν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. β'. Ἡ γλῶσσά μου κάλαμος γραμματέως ὀξυγράφου.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. γ'. Ἐξεχύθη χάρις ἐν χεῖλεσί σου.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. δ'. Διὰ τοῦτο εὐλόγησέ σε ὁ Θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Ἀντίφωνον Β'.

Στίχ. α'. Περίζωσαι τὴν ῥομφαίαν σὺ ἐπὶ τῶν μηρῶν σὺ δυνατέ.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἀγκάλαις τοῦ δικαίου

Συμεὼν βασταχθεὶς, ψάλλοντάς σοι· Ἀλληλουῖα.

Στίχ. β'. Καὶ ἔντεινε, καὶ κατευόδοῦ, καὶ βασίλευε.

Σῶσον ἡμᾶς, κτλ.

Στίχ. γ'. Τὰ βέλη σου ἠκονημένα δυνατέ· λαοὶ ὑποκάτω σου πεσοῦνται.

Σῶσον ἡμᾶς, κτλ.

Στίχ. δ'. Ῥάβδος εὐθύτητος, ἡ ῥάβδος τῆς βασιλείας σου.
Σῶσον ἡμᾶς, κτλ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ.

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος α'.

Στίχ. α'. Ἀκουσον θύγατερ, καὶ ἴδε, καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου.
Χαῖρε Κεχαριτωμένη, κτλ.

Στίχ. β'. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τῆ λαῶ.
Χαῖρε Κεχαριτωμένη, κτλ.

Στίχ. γ'. Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ
γενεᾷ.

Χαῖρε Κεχαριτωμένη, κτλ.

Εἰσοδικόν.

Ἐγνώρισε Κύριος τὸ σωτήριον αὐτοῦ ἐναντίον πάντων τῶν
ἐθνῶν. Σῶσον ἡμᾶς.... ὁ ἐν ἀγκάλαις, κτλ.

Τῇ Α'. Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν τῆς Ὁρθοδοξίας..

Ἀντίφωνον Α'.

Στίχ. α'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο.
Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν Οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευ-
θήσεται.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. γ'. Τίς λαλήσει ταῖς δυναστείας τοῦ Κυρίου, ἀκουστάς
ποιήσει πάσας τὰς αἰνέσεις αὐτοῦ;

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. δ'. Εἰπάτωσαν οἱ λελυτρωμένοι ὑπὸ Κυρίου, οὓς ἐλυτρώ-
σατο ἐκ χειρὸς ἐχθροῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Ἀντίφωνον Β'.

Στίχ. α'. Ἐξομολογησάσθωσαν τὰ ἑλέη αὐτοῦ, καὶ τὰ θαυμασία αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων.

Σῶσον ἡμᾶς . . . ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν.

Στίχ. β'. Ὑψωσάτωσαν αὐτὸν ἐν Ἐκκλησίᾳ λαοῦ καὶ ἐν καθεδρᾷ πρεσβυτέρων.

Σῶσον ἡμᾶς, κτλ.

Στίχ. γ'. Ὀφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Σῶσον ἡμᾶς, κτλ.

Στίχ. δ'. Τοῦ ἀκοῦσαι τοῦ στεναγμοῦ τῶν πεπεδημένων, τοῦ λῦσαι τοὺς υἱοὺς τῶν τεθανατωμένων.

Σῶσον ἡμᾶς, κτλ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ.

Ἀντίφωνον Γ'.

Στίχ. α'. Αἰνεσάτωσαν αὐτὸν οἱ Οὐρανοὶ καὶ ἡ γῆ.

Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου.

Στίχ. β'. Ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου.

Στίχ. γ'. Κύριε ὁ Θεός μου εἰς τὸν αἰῶνα ἐξομολογήσομαί σοι.

Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου.

Εἰσοδικόν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν . . . ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν.

Τῇ Γ'. Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν τῆς Σταυροπροσκυνήσεως.

Ἀντίφωνον Α'.

Στίχ. α'. Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου Κύριε.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. β'. Ἐδωκας τοῖς φοβουμένοις σε σημείωσιν τοῦ φυγεῖν ἀπὸ προσώπου τόξου.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. γ'. Ἀνέβης εἰς ὕψος, ἡχμαλώτευσας αἰχμαλωσίαν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. δ'. Ἐδωκας κληρονομίαν τοῖς φοβουμένοις τὸ ὄναμά σου
Κύριε.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Ἀντίφωνον Β'.

Στίχ. α'. Εἶδον πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς, τὸ σωτήριον τοῦ
Θεοῦ ἡμῶν.

Σῶσον ἡμᾶς . . . ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν.

Στίχ. β'. Προσκυνήσωμεν εἰς τὸν τόπον, οὗ ἔστησαν οἱ πόδες
αὐτοῦ.

Σῶσον ἡμᾶς, κτλ.

Στίχ. γ'. Ὁ δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν, πρὸ αἰώνων εἰργάσατο
σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Σῶσον ἡμᾶς, κτλ.

Στίχ. δ'. Ὑψωθήσομαι ἐν τοῖς ἔθνεσιν· ὑψωθήσομαι ἐν τῇ γῇ.
Σῶσον ἡμᾶς, κτλ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ.

Ἀντίφωνον Γ'.

Στίχ. α'. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ προσκυνεῖτε τῷ
ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου, κτλ.

Στίχ. β'. Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κλη-
ρονομίαν σου.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου, κτλ.

Στίχ. γ'. Καὶ ποιάνον καὶ ἔπαρον αὐτοῦς ἕως τοῦ αἰῶνος.
Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου, κτλ.

Εἰσοδικόν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν . . . ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν.

Τῇ ΚΕ'. Μαρτίου. Εἰς τὸν Εὐαγγελισμόν τῆς Ὑπεραγίας
Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου.

Ἀντίφωνον Α'.

Στίχ. α'. Ὁ Θεός, τὸ κρίμα σου τῷ Βασιλεῖ δός, καὶ τὴν δι-
καιосύνην σου τῷ υἱῷ τοῦ Βασιλέως.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. β'. Ἀναλαβέτω τὰ ὄρη εἰρήνην τῷ λαῷ, καὶ οἱ βουνοὶ
δικαιοσύνην.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. γ'. Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριον τοῦ
Θεοῦ ἡμῶν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. δ'. Ὁμοσε Κύριος τῷ Δαβὶδ ἀλήθειαν, καὶ οὐ μὴ ἀθε-
τήσει αὐτήν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Ἀντίφωνον Β'.

Στίχ. α'. Καταθήσεται ὡς ὑετὸς ἐπὶ πόκον, καὶ ὡσεὶ σταγῶν
ἢ στάζουσα ἐπὶ τὴν γῆν.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱέ Θεοῦ, ὁ δὲ ἡμᾶς σαρκωθεῖς.

Στίχ. β'. Ἠγίασε τὸ σκῆνωμα αὐτοῦ ὁ Ὑψιστος.

Σῶσον ἡμᾶς, κτλ.

Στίχ. γ'. Ὁ Θεὸς ἐμφανῶς ἤξει, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐ παρα-
σιωπήσεται.

Σῶσον ἡμᾶς, κτλ.

Στίχ. δ'. Ἀνατελεῖ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ δικαιοσύνη, καὶ
πλῆθος εἰρήνης.

Σῶσον ἡμᾶς, κτλ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος.

Ἀντίφωνον Γ', Ἦχος δ'.

Στίχ. α'. Ἐσται τὸ ὄνομα αὐτοῦ εὐλογημένον εἰς τοὺς αἰῶνας.
Σήμερον τῆς σωτηρίας ἡμῶν.

Στίχ. β'. Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ὁ ποίων θαυ-
μάσια μόνος.

Σήμερον τῆς σωτηρίας ἡμῶν.

Στίχ. γ'. Εὐλογημένον τὸ ὄνομα αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς
τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Σήμερον τῆς σωτηρίας ἡμῶν.

Εἰσοδικόν.

Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ
ἡμῶν, Σῶσον ἡμᾶς, κτλ.

Τῇ Κυριακῇ τῶν Βαΐων.

Ἀντίφωνον Α'.

Στίχ. α'. Ἠγάπησα, ὅτι εἰσακούσεται Κύριος τῆς φωνῆς τῆς
δεήσεώς μου.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. β'. Περιέσχον με ὠδῖνες θανάτου, κίνδυνοί Ἄδου εὐροσάν με.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. γ'. Θλίψιν καὶ ὀδύνην εὗρον, καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπε-
καλεσάμην.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. δ'. Εὐαρεστήσω ἐνώπιον Κυρίου, ἐν χώρᾳ ζώντων.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Ἀντίφωνον Β'.

Στίχ. α'. Ἐπίστευσα, διὰ ἐλάλησα· ἐγὼ δὲ ἐταπεινώθην
σφόδρα.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὸς Θεοῦ, ὁ ἐπὶ πώλου ὄνου καθεσθεις,
ψάλλοντάς σοι· Ἀλληλουϊά.

Στίχ. β'. Τί ανταποδώσω τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων, ὧν ἀν-
ταπέδωκέ μοι;

Σῶσον ἡμᾶς, κτλ.

Στίχ. γ'. Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι, καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου
ἐπικαλέσομαι.

Σῶσον ἡμᾶς, κτλ.

Στίχ. δ'. Ταῖς εὐχαῖς μου τῷ Κυρίῳ ἀποδώσω, ἐναντίον παντός
τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.

Σῶσον ἡμᾶς, κτλ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ.

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος α'.

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν
αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν.

Στίχ. β'. Εἰπάτω δὴ οἶκος Ἰσραὴλ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν
αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν.

Στίχ. γ'. Εἰπάτω δὴ οἶκος Ἀαρὼν, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν
αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν.

Στίχ. δ'. Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι
ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν.

Εἰσοδικόν.

Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου· Θεὸς Κύριος
καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν. Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, κτλ.

Τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα. Εἰς τὴν ζωηφόρον Ἀνάστασιν
τοῦ Κυρίου, καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἀντίφωνον Α'.

Στίχ. α'. Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. β'. Ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. γ'. Εἶπατε τῷ Θεῷ· Ὡς φοβερά τα ἔργα σου.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. δ'. Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι, καὶ φαλάτωσάν σοι.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Ἀντίφωνον Β'.

Στίχ. α'. Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱέ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι· Ἀλληλουϊα.

Στίχ. β'. Ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Σῶσον ἡμᾶς, κτλ.

Στίχ. γ'. Τοῦ γινῶναι ἐν τῇ γῇ τὴν ὁδόν σου.

Σῶσον ἡμᾶς, κτλ.

Στίχ. δ'. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ ὁ Θεός.

Σῶσον ἡμᾶς, κτλ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ.

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος πλ. α'.

Στίχ. α'. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ.

Χριστὸς ἀνέστη.

Στίχ. β'. Ὡς ἐκλείπει καπνός, ἐκλειπέτωσαν· ὥς τήκεται κηρός.

Χριστὸς ἀνέστη.

Στίχ. γ'. Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ.

Χριστὸς ἀνέστη.

Στίχ. δ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος.
Χριστὸς ἀνέστη.

Εἰσοδικόν.

Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν, Κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραὴλ. Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς, κτλ.

Εἰς τὴν Ἀνάληψιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἀντίφωνον Α'.

Στίχ. α'. Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. β'. Ὅτι Κύριος ὑψιστος, φοβερός, Βασιλεὺς μέγας ἐπὶ
πᾶσαν τὴν γῆν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. γ'. Ὑπέταξας λαοὺς ἡμῖν, καὶ ἔθνη ὑπὸ τοὺς πόδας
ἡμῶν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Ἀντίφωνον Β'.

Στίχ. α'. Μέγας Κύριος, καὶ αἰνετὸς σφόδρα.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεῶ, ὁ ἐν δόξῃ ἀναληφθεὶς ἀφ' ἡμῶν
εἰς τοὺς οὐρανοὺς, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλουῖα.

Στίχ. β'. Ὁ Θεὸς ἐν ταῖς βάρεσιν αὐτῆς γινώσκεται.

Σῶσον ἡμᾶς, κτλ.

Στίχ. γ'. Ὅτι ἰδοὺ αἱ βασιλεῖς τῆς γῆς συνήχθησαν.

Σῶσον ἡμᾶς, κτλ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ.

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος δ'.

Στίχ. α'. Ἀκούσατε ταῦτα, πάντα τὰ ἔθνη.

Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ.

Στίχ. β'. Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν, καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν.

Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ.

Στίχ. γ'. Κλινῶ εἰς παραβολὴν τὸ οὖς μου, ἀνοίξω ἐν ψαλτηρίῳ τὸ πρόβλημά μου.

Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ.

Εἰσοδικόν.

Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ, Κύριος ἐν φωνῇ σαλπιγγος. Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν δόξῃ, κτλ.

Εἰς τὴν Ἀγίαν Πεντηκοστήν.

Ἀντίφωνον Α'.

Στίχ. α'. Οἱ Οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. β'. Ἡμέρα τῇ ἡμέρᾳ ἐρεῦγεται ῥῆμα, καὶ νύξ νυκτὶ ἀναγγέλλει γνῶσιν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. γ'. Οὐκ εἰσὶ λαλῖαι, οὐδὲ λόγοι, ὧν οὐχὶ ἀκούονται αἱ φωναὶ αὐτῶν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. δ'. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ περατὰ τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Ἀντίφωνον Β'.

Στίχ. α'. Ἐπακούσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως, ὑπερασπίσαι σου τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ.

Σῶσον ἡμᾶς, Παράκλητε ἀγαθὲ, ψάλλοντάς σοι· Ἀλληλουῖα.

Στίχ. β'. Ἐξαποστείλαι σοι βοήθειαν ἐξ ἀγίου, καὶ ἐκ Σιών ἀντιλάβοιτό σου.

Σῶσον ἡμᾶς, κτλ.

Στίχ. γ'. Μνησθεὶν πάσης θυσίας σου, καὶ τὸ ὀλοκαύτωμά σου
πιανάτω .

Σῶσον ἡμᾶς, κτλ.

Δόξα, καὶ νῦν .

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ .

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος πλ. δ'.

Στίχ. α'. Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανθήσεται ὁ Βασιλεὺς,
καὶ ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου ἀγαλλίασεται σφόδρα .

Εὐλογητὸς εἶ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Στίχ. β'. Τὴν ἐπιθυμίαν τῆς καρδίας αὐτοῦ ἔδωκας αὐτῷ, καὶ
τὴν θέλησιν τῶν χειλέων αὐτοῦ ἐκ ἐστέρησας αὐτόν .

Εὐλογητὸς εἶ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Στίχ. γ'. Ὅτι προέφθασας αὐτόν ἐν εὐλογίαις χρηστότητος,
ἔθηκες ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ στέφανον ἐκ λίθου
τιμίου .

Εὐλογητὸς εἶ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Στίχ. δ'. Ζωὴν ἠτήσατό σε, καὶ ἔδωκας αὐτῷ μακρότητα ἡμε-
ρῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνος .

Εὐλογητὸς εἶ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Εἰσοδικόν .

Ὑψώθητι, Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου· ἄσωμεν καὶ ψαλοῦμεν
ταῖς δυναστείαις σου .

Σῶσον ἡμᾶς, Παράκλητε ἀγαθέ, κτλ.

Τῇ δ'. Αὐγούστου . Εἰς τὴν Ἀγίαν Μεταμόρφωσιν τοῦ Κυρίου,
καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ .

Ἀντίφωνον Α'.

Στίχ. α'. Μέγας Κύριος, καὶ αἰνετὸς σφόδρα .
Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. β'. Ἐταμάζων ὄρη ἐν τῇ ἰσχυρί αὐτοῦ .
Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. γ'. Ὁ ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον .
Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. δ'. Τὰ ὄρη ἀγαλλιάσονται ἀπὸ προσώπου Κυρίου.
Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Ἀντίφωνον Β'.

Στίχ. α'. Οἱ θεμέλιοι αὐτοῦ ἐν τοῖς ὄρεσι τοῖς ἁγίοις.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβὼρ μετα-
μορφωθείς, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλουῖα.

Στίχ. β'. Ἀγαπᾷ Κύριος τὰς πύλας Σιών, ὑπὲρ πάντα τὰ
σκηνώματα Ἰακώβ.

Σῶσον ἡμᾶς, κτλ.

Στίχ. γ'. Δεδοξασμένα ἐλάληθη περὶ σοῦ, ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ.

Σῶσον ἡμᾶς, κτλ.

Στίχ. δ'. Μήτηρ Σιών, ἐρεῖ ἄνθρωπος· καὶ ἄνθρωπος ἐγεννήθη
ἐν αὐτῇ.

Σῶσον ἡμᾶς, κτλ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ.

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος βαρὺς.

Στίχ. α'. Τὰ ἐλέη σου, Κύριε, εἰς τὸν αἰῶνα ᾄσομαι.

Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει Χριστὲ ὁ Θεός.

Στίχ. β'. Ἐξομολογήσονται οἱ Οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου
Κύριε.

Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει, κτλ.

Στίχ. γ'. Μακάριος ὁ λαὸς ὁ γινώσκων ἀλαλαγμόν.

Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει, κτλ.

Στίχ. δ'. Κύριε, ἐν τῷ φωτὶ τῆ προσώπου σου πορεύονται, καὶ
ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται ὅλην τὴν ἡμέραν.

Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει, κτλ.

Εἰσοδικόν.

Θαβὼρ καὶ Ἑρμών ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται.
Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, κτλ.

Τῇ ΙΕ'. Αὐγούστου. Εἰς τὴν Κοίμησιν τῆς Ὑπεραγίας
Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου.

Ἀντίφωνον Α'.

Στίχ. α'. Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. β'. Ἐξομολογεῖσθε αὐτῷ, αἰνεῖτε τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. γ'. Ἐν πόλει Κυρίου τῶν δυνάμεων, ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ
ἡμῶν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. δ'. Ἐγενήθη ἐν εἰρήνῃ ὁ τόπος αὐτοῦ, καὶ τὸ κατοικητή-
ριον αὐτοῦ ἐν Σιών.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Ἀντίφωνον Β'.

Στίχ. α'. Ἀγαπᾷ Κύριος τὰς πύλας Σιών, ὑπὲρ πάντα τὰ
σκηνώματα Ἰακώβ.

Σῶσον ἡμᾶς . . . ὁ ἐν Ἀγίαις θαυμαστός.

Στίχ. β'. Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ, ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ.

Σῶσον ἡμᾶς, κτλ.

Στίχ. γ'. Ὁ Θεὸς ἐθεμελίωσεν αὐτὴν εἰς τὸν αἰῶνα.

Σῶσον ἡμᾶς, κτλ.

Στίχ. δ'. Ἠγίασε τὸ σκῆνωμα αὐτοῦ ὁ Ὑψιστος.

Σῶσον ἡμᾶς, κτλ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ.

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος α'.

Στίχ. α'. Ἐτοίμη ἡ καρδιά μου, ὁ Θεὸς, ἐτοίμη ἡ καρδιά μου.

Ἐν τῇ Γεννήσει, κτλ.

Στίχ. β'. Τί ανταποδώσω τῷ Κυρίῳ περί πάντων, ὧν ἀντα-
πέδωκέ μοι;

Ἐν τῇ Γεννήσει, κτλ.

Στίχ. γ'. Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι, καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου
ἐπεκαλέσομαι.

Ἐν τῇ Γεννήσει, κτλ.

Εἰσοδικόν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν.... Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἁ-
γίοις θαυμαστός.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ.

Πρὸ τῆς τροφῆς ὕμνησον αὐθις τὸν Κτίστην.
Ἐλθόντες εἰς τὴν Τράπεζαν, λέγομεν·

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΔ'. 144.

Υψώσω σε, ὁ Θεός μου, ὁ Βασιλεὺς μου, καὶ εὐλογήσω τὸ
ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καθ' ἑκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά
σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Μέγας Κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα, καὶ τῆς μεγαλωσύνης
αὐτοῦ οὐκ ἔστι πέρας.

Γενεὰ καὶ γενεὰ ἐπαινέσει τὰ ἔργα σου, καὶ τὴν δυνάμιν
σου ἀπαγγελοῦσι.

Τὴν μεγαλοπρέπειαν τῆς δόξης τῆς ἀγνωσύνης σου λαλήσου-
σι, καὶ τὰ θαυμάσιά σου διηγῶνται.

Καὶ τὴν δυνάμιν τῶν φοβερῶν σου ἐροῦσι, καὶ τὴν μεγα-
λωσύνην σου διηγῶνται.

Μνήμην τοῦ πλήθους τῆς χρηστότητός σου ἐξερεῦξονται,
καὶ τῇ δικαιοσύνῃ σου ἀγαλλιάσονται.

Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος, καὶ πα-
λυέλεος.

Χρηστὸς Κύριος τοῖς σύμπασιν, καὶ οἱ οἰκτιρμοὶ αὐτοῦ ἐπὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ.

Ἐξομολογησάσθωτάν σοι, Κύριε, πάντα τὰ ἔργα σου, καὶ οἱ ὅσιοί σου εὐλογησάτωσάν σε.

Δόξαν τῆς βασιλείας σου ἐροῦσι, καὶ τὴν δυναστείαν σου λαλήσουσιν.

Τοῦ γνωρίσαι τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων τὴν δυναστείαν σου, καὶ τὴν δόξαν τῆς μεγαλοπρεπείας τῆς βασιλείας σου.

Ἡ βασιλεία σου βασιλεία πάντων τῶν αἰώνων, καὶ ἡ δεσποτεία σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ.

Πιστὸς Κύριος ἐν πᾶσι τοῖς λόγοις αὐτοῦ, καὶ ὁσιος ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ὑποστηρίζει Κύριος πάντας τοὺς καταπίπτοντας, καὶ ἀνορθοῖ πάντας τοὺς κατερρόαγμένους.

Οἱ ὀφθαλμοὶ πάντων εἰς σὲ ἐλπίζουν, καὶ σὺ δίδως τὴν τροφὴν αὐτῶν ἐν εὐκαιρίᾳ.

Ἀνοίγεις σὺ τὴν χεῖρά σου, καὶ ἐμπιπλᾷς πᾶν ζῶον εὐδοκίας.

Δίκαιος Κύριος ἐν πάσαις τοῖς ὁδοῖς αὐτοῦ, καὶ ὁσιος ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ἐγγὺς Κύριος πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτόν, πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτόν ἐν ἀληθείᾳ.

Θέλημα τῶν φοβουμένων αὐτόν ποιήσει, καὶ τῆς δεήσεως αὐτῶν εἰσακούσεται, καὶ σώσει αὐτούς.

Φυλάσσει Κύριος πάντας τῆς ἀγαπῶντας αὐτόν, καὶ πάντας τοὺς ἀμαρτωλοὺς ἐξολοθρεύσει.

Αἶνεσιν Κυρίου λαλήσει τὸ στόμα μου, καὶ εὐλογεῖτω πᾶσα σὰρξ τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Δόξα, καὶ νῦν. Κύριε ἐλέησον, ἐκ Γ'. Καὶ ὁ Ἱερεὺς εὐλογῶν τὰ παρατιθέμενα, λέγει τὴν Εὐχὴν τῆς Τραπεζῆς πρὸ τοῦ Ἀρίστου.

Χριστέ ὁ Θεός, εὐλόγησον τὴν βρωσιν καὶ τὴν πόσιν τῶν δούλων σε, ὅτι Ἅγιος εἶ πάντοτε, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Μετὰ δὲ τὸ γεύσασθαι, ἀνιστάμενοι, καὶ τῷ Θεῷ εὐχαριστοῦντες, λέγομεν·

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ ἐλεῶν καὶ τρέφων ἡμᾶς ἐκ νεότητος ἡμῶν· ὁ διδὼς τροφήν πᾶσι σαρκί, πλήρωσον χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης τὰς καρδίας ἡμῶν· ἵνα πάντατε πᾶσαν αὐτάρκειαν ἔχοντες, περισσεύωμεν εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθόν, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν· μεθ' οὗ σοι δόξα πρέπει, κράτος, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, σὺν τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, εἰς τοὺς αἰῶνας· Ἀμήν.

Δόξα σοι Κύριε, δόξα σοι Ἄγιε, δόξα σοι Βασιλεῦ, ὅτι ἔδωκας ἡμῖν βρώματα εἰς εὐφροσύνην· πλήρωσον ἡμᾶς καὶ Πνεύματος ἁγίου, ἵνα εὐρεθῶμεν ἐνώπιόν σου, εὐάρεστοι, καὶ μὴ αἰσχυνοῦμεν, ὅταν ἀποδώσῃς ἐκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν· Κύριε ἐλέησον· Γ'. Καὶ βαλὼν μετάνοιαν ὁ μέλλων ὑψῶσαι τὴν Παναγίαν (*), λέγει· Εὐλογεῖτε, Πατέρες ἅγιοι, συγχωρήσατέ μοι τῷ ἁμαρτωλῷ. Καὶ ἡμεῖς· Ὁ Θεὸς συγχωρήται σοι καὶ ἐλεήσει σε. Καὶ λαβὼν τὴν Παναγίαν ἄκροις δακτύλοις τῶν χειρῶν, ὑψοῖ αὐτὴν μικρὸν, λέγων μεγαλοφώνως· Μέγα τὸ ὄνομα. Καὶ ἡμεῖς· Τῆς ἁγίας Τριάδος. Καὶ αὐτὸς σταυροειδῶς· Παναγία Θεοτόκε, βοήθει ἡμῖν. Καὶ ἡμεῖς· Ταῖς αὐτῆς πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

(*) Μετὰ τὴν τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ Ἀνάστασιν, καὶ τὴν τοῦ ἁγίου Πνεύματος καθόδον, καὶ ἕως τοῦ μερισμοῦ τῶν ἁγίων Ἀποστόλων διὰ τὸ κήρυγμα, ἦσαν πάντες οἱ Ἀπόστολοι ὁμοθυμαδὸν· καὶ μετὰ τὴν εὐχὴν, ἐν τῷ ἀρίστῳ ἀνακλιμένοι, ἀφέντες κενὸν τόπον, ἐν τούτῳ προσκεφάλαιον ἐτίθεισαν, καὶ ἐπὶ τῷ προσκεφάλαιῳ τμῆμα ἄρτου, ἐξ οὗ ἠθθιον, εἰς μοῖραν Χριστοῦ. Μετὰ δὲ τὸ ἀρίστον ἀνιστάμενοι, καὶ εὐχόμενοι, καὶ εὐχαριστοῦντες, ἐλάβανον τὸ τμῆμα τοῦ ἄρτου, ὃ εἰς τὴν τοῦ Κυρίου ἐπεικλήθη μοῖραν· τοῦτο δὲ ὑψοῦντες, ἔλεγον· Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι· Δόξα Πατρί, καὶ Υἱῷ, καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι· καὶ ἀντι μὲν τοῦ, Μέγα τὸ ὄνομα, τὸ, Χριστὸς ἀνέστη, ἀπὸ τοῦ Πάσχα ἕως τῆς Ἀναλήψεως· ἔπειτα δὲ, Μέγα τὸ ὄνομα τῆς ἁγίας Τριάδος· Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, βοήθει ἡμῖν. Καὶ ταῦτα μὲν ἐτελεῖτο οὕτως. Ἐποίει δὲ τοῦτο καὶ ἕκαστος αὐτῶν ἐνθὰ ἂν ἔιχε, μέχρι τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου. Ὅτε δὲ τὴν παγκόσμιον σύναξιν δια νεφελῶν ἐποίησαντο, διὰ τὴν τῆς Θεοτόκου Δεσποίνης Μεταστάσιν, τὰ εἰκότα τελίσαντες, μετὰ τὴν ταφὴν αὐτῆς (δηλονότι τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ), παραμυθίαν ποιούμενοι, καὶ μετὰ τὸ ἀρίστον ἀναστάντες, τὸ τμῆμα τοῦ ἄρτου, τοῦ, εἰς ὄνομα κεμένου τοῦ Χριστοῦ, κατὰ τὸ εἰθὺς ἀνυψώσαντες, καὶ τὸ, Μέγα τὸ ὄνομα, προσειπόντες, (ὡ δαύματος παραδόξου!) ἡ νεκρὰ ὡπερ ζῶσα μετὰ νεφίλης, καὶ φωτοποιῶν Ἀγγέλων πιστοποιήσαντες αὐτῇ, τῷ ἁγίῳ ἐπιφώνεται, Χαίρετε, λέγουσα, ὅτι μεθ' ὑμῶν εἰμι πάσας τὰς ἡμέρας· τότε ἐκ τοῦ Υἱοῦ τὸ χαροποιὸν πέφοις ἐκβιβῆσαι. Οἱ δὲ Μαθηταὶ τοῦ δαύματος ἐκπλαγνίτες, ἀντὶ τοῦ Κυρίου, Ἰησοῦ Χριστοῦ· Παναγία Θεοτόκε, βοήθει ἡμῖν, ἀνεκρύχασαν. Ἔπειτα τῷ τάφῳ προσελθόντες, καὶ μὴ εὐρόντες τὸ παύσιον αὐτῆς Σῆμα, ἐκίσθησαν ἀληθῶς, ὅτι σύσσωμος, ζῶσα, καὶ τριήμερος, ὡς ὁ Υἱὸς αὐτῆς, ἐκ νεφελῶν ἀναστᾶσα, καὶ μεταστᾶσα, εἰς οὐρανούς μεταβίβηκε, σὺν Χριστῷ βασιλεύουσα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· Ἀμήν.

Μακαρίζομέν σε πᾶσαι αἱ γενεαί, Θεοτόκε Παρθέने· ἐν σοὶ γὰρ ὁ ἀχώρητος Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν χωρηθῆναι εὐδόκησε. Μακάριοι ἐσμέν καὶ ἡμεῖς προστασίαν σε ἔχοντες· ἡμέρας γὰρ καὶ νυκτὸς πρεσβεύεις ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ τὰ σκῆπτρα τῆς Βασιλείας ταῖς σαῖς ἰκεσίαις κρατύνονται. Διὸ ἀνυμνοῦντες βοῶμέν σοι· Χαῖρε Κεχαρίτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Αΐσιον ἐστὶν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν σὲ τὴν Θεοτόκον, τὴν αἰμακάριστον καὶ παναμώμητον, καὶ Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκούσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον σὲ μεγαλύνομεν.

Μετὰ δὲ τὸ μεταλαβεῖν πάντας, λέγει ὁ Ἱερεὺς·

Εὐσήμεν καὶ οἰκτίρμων ὁ Κύριος, τροφὴν ἔδωκε τοῖς φοβουμένοις αὐτόν· καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Καὶ ἡμεῖς τὸν Ψαλμόν.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΑ'. 121.

Εὐφραίνθη ἐπὶ ταῖς εἰρηκόσι μοι· Εἰς οἶκον Κυρίου πορευσόμεθα.

Ἐστῶτες ἦσαν οἱ πόδες ἡμῶν ἐν ταῖς αὐλαῖς σου, Ἱερουσαλήμ.

Ἱερουσαλήμ οἰκοδομουμένη ὡς πόλις, ἧς ἡ μετοχὴ αὐτῆς ἐπὶ τὸ αὐτό.

Ἐκεῖ γὰρ ἀνέθησαν αἱ φυλαί, φυλαί Κυρίου, μαρτύριον τῷ Ἰσραὴλ, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματι Κυρίου.

Ὅτι ἐκεῖ ἐκάθισαν θρόνοι εἰς κρίσιν, θρόνοι ἐπὶ οἶκον Δαυὶδ.

Ἐρωτήσατε δὴ τὰ εἰς εἰρήνην τὴν Ἱερουσαλήμ, καὶ εὐθηνία ταῖς ἀγαπῶσί σε.

Γενέσθω δὴ εἰρήνη ἐν τῇ δυνάμει σου, καὶ εὐθηνία ἐν ταῖς πυργοβαρεσί σου.

Ἐνεκα τῶν ἀδελφῶν μου καὶ τῶν πλησίον μου, ἐλάλουν δὴ εἰρήνην περὶ σοῦ.

Ἐνεκα τοῦ ᾄκου Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἐξεζήτησα ἀγαθά σοι.

Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστίν. Καὶ εἰ μὲν ἐστὶ Δεσποτική Ἑορτή, λέγεται τὸ Κοντάκιον αὐτῆς· εἰδ' οὖν, ταῦτα·

Ως ἐν μέσῳ τῶν Μαθητῶν σε παρεγένου, Σωτήρ, τὴν εἰρήνην δίδους αὐτοῖς, ἐλθέ καὶ μεθ' ἡμῶν, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα. Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν. Καὶ νῦν. Τῇ πρεσβείᾳ, Κύριε, πάντων τῶν Ἀγίων ᾧ προεγράφησαν (σελ. 89, καὶ 97). Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον. Εὐλόγησον.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς λέγει·

Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ ἐλεῶν καὶ τρέφων ἡμᾶς ἐκ τῶν αὐτοῦ πλουσίων δωρεῶν, τῇ αὐτῇ χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ πάντοτε, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τῆς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ω Ρ Α Θ'.

Μετὰ τὸν Εὐλογητόν· Βασιλεῦ οὐράνιε. Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστι. Κύριε ἐλέησον ΙΒ'. Δεῦτε προσκυνήσωμεν, ἐκ Γ'. Μετανοίας Γ'. Εἶτα τοὺς Ψαλμούς.

ΨΑΛΜΟΣ ΠΓ'. 83.

Ως ἀγαπητὰ τὰ σκηνώματά σου, Κύριε τῶν δυνάμεων· ἐπιποθεῖ, καὶ ἐκλείπει ἡ ψυχὴ μου εἰς τὰς αὐλαῖς τοῦ Κυρίου.

Ἡ καρδία μου καὶ ἡ σὰρξ μου ἠγαλλιάσαντο ἐπὶ Θεὸν ζῶντα.

Καὶ γὰρ στρουθίον εὗρεν ἑαυτῷ οἰκίαν, καὶ τρυγὼν νοσσιὰν ἑαυτῇ, οὗ θήσει τὰ νοσσία ἑαυτῆς.

Τὰ θυσιαστήριά σου, Κύριε τῶν δυνάμεων, ὁ Βασιλεὺς μου καὶ ὁ Θεός μου.

Μακάριοι οἱ κατοικοῦντες ἐν τῷ οἴκῳ σου, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων αἰνέσουσί σε.

Μακάριος ἀνὴρ, ὃς ἐστὶν ἀντίληψις αὐτῷ παρὰ σοῦ· ἀνάβασεις ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ διέθετο, εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ κλαυθμῶνος εἰς τὸν τόπον, ὃν ἔθετο.

Καὶ γὰρ εὐλογίας δώσει ὁ νομοθετῶν· πορεύσονται ἐκ δυνάμεως εἰς δύναμιν, ὀφθήσεται ὁ Θεὸς τῶν θυνῶν ἐν Σιών.

Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι ὁ Θεὸς Ἰακώβ.

Ὑπερασπιστὰ ἡμῶν, ἴδε, ὁ Θεός, καὶ ἐπίβλεψον εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ χριστοῦ σου.

Ὅτι κρείσσων ἡμέρα μία ἐν ταῖς αὐλαῖς σε ὑπὲρ χιλιάδας.

Ἐξελεξάμην παραρρίπτεϊσθαι ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ μου μᾶλλον, ἢ οἰκεῖν με ἐν σκηνώμασιν ἁμαρτωλῶν.

Ὅτι ἔλεος καὶ ἀλήθειαν ἀγαπᾷ Κύριος, ὁ Θεὸς χάριν καὶ δόξαν δώσει· Κύριος οὐ στερήσει τὰ ἀγαθὰ τοῖς πορευομένοις ἐν ἀνακίᾳ.

Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, μακάριος ἄνθρωπος ὁ ἐλπίζων ἐπὶ σέ.

ΨΑΛΜΟΣ ΠΔ'. 84.

Εὐδόκησας, Κύριε, τὴν γῆν σου, ἀπέστρεψας τὴν αἰχμαλωσίαν Ἰακώβ.

Ἀφῆκας τὰς ἀνομίας τῷ λαῷ σου, ἐκάλυψας πάσας τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν.

Κατέπαυσας πᾶσαν τὴν ὀργήν σου, ἀπέστρεψας ἀπὸ ὀργῆς θυμοῦ σου.

Ἐπίστρεψον ἡμᾶς, ὁ Θεὸς τῶν σωτηρίων ἡμῶν, καὶ ἀπόστρεψον τὸν θυμόν σου ἀφ' ἡμῶν.

Μὴ εἰς τοὺς αἰῶνας ὀργισθῆς ἡμῖν; ἢ διατενεῖς τὴν ὀργήν σου ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν;

Ὁ Θεός, σὺ ἐπιστρέψας ζωώσεις ἡμᾶς, καὶ ὁ λαός σου εὐφρανθήσεται ἐπὶ σοί.

Δείξον ἡμῖν, Κύριε, τὸ ἔλεός σου, καὶ τὸ σωτήριόν σου δώης ἡμῖν.

Ἀκούσομαι τί λαλήσει ἐν ἐμοὶ Κύριος ὁ Θεός· ὅτι λαλή-

σει εἰρήνην ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τοὺς ὀσίους αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τοὺς ἐπιστρέφοντας καρδίαν ἐπ' αὐτόν.

Πλὴν ἐγγὺς τῶν φοβουμένων αὐτόν τὸ σωτήριον αὐτοῦ, τοῦ κατασκηνώσαι δόξαν ἐν τῇ γῇ ἡμῶν.

Ἐλεος καὶ ἀλήθεια συνήντησαν, δικαιοσύνη καὶ εἰρήνη κατεφίλησαν.

Ἀλήθεια ἐκ τῆς γῆς ἀνέτειλε, καὶ δικαιοσύνη ἐκ τοῦ οὐρανοῦ διέκυψε.

Καὶ γὰρ ὁ Κύριος δώσει χρηστότητα, καὶ ἡ γῇ ἡμῶν δώσει τὸν καρπὸν αὐτῆς.

Δικαιοσύνη ἐνώπιον αὐτοῦ προπορεύσεται, καὶ θήσει εἰς ὁδὸν τὰ διαθήματα αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ ΠΕ'. 85.

Κλῖνον, Κύριε, τὸ οὖς σου, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὅτι πτωχὸς καὶ πένης εἰμὶ ἐγώ.

Φύλαξον τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ὀσίός εἰμι· σῶσον τὸν δοῦλόν σου, ὁ Θεός μου, τὸν ἐλπίζοντα ἐπὶ σέ.

Ἐλέησόν με, Κύριε, ὅτι πρὸς σέ κεκράξομαι ὅλην τὴν ἡμέραν· εὐφρανὸν τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου, ὅτι πρὸς σέ ἤρα τὴν ψυχὴν μου.

Ὅτι σὺ, Κύριε, χρηστὸς, καὶ ἐπιεικής, καὶ πολυέλθεος πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις σε.

Ἐνώτισαι, Κύριε, τὴν προσευχὴν μου, καὶ πρόσχεε τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου.

Ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου ἐκέκραξα πρὸς σέ, ὅτι ἐπήκουσάς μου.

Οὐκ ἔστιν ὁμοίός σοι ἐν θεοῖς, Κύριε, καὶ οὐκ ἔστι κατὰ τὰ ἔργα σου.

Πάντα τὰ ἔθνη, ὅσα ἐποίησας, ἤξουσι, καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιόν σου, Κύριε, καὶ δοξάσουσι τὸ ὄνομά σου.

Ὅτι μέγας εἶ σὺ, καὶ ποιῶν θαυμασία, σὺ εἶ Θεὸς μόνος.

Ὁδήγησόν με, Κύριε, ἐν τῇ ὁδῷ σου, καὶ πορεύσομαι ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου· εὐφρανθήτω ἡ καρδία μου, τοῦ φοβεῖσθαι τὸ ὄνομά σου.

Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε ὁ Θεός μου, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, καὶ δοξάσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα.

Ὅτι τὸ ἔλεός σου μέγα ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐρρύσω τὴν ψυχὴν μου ἐξ Ἄδου κατωτάτου.

Ὁ Θεός, παράνομοι ἐπανέστησαν ἐπ' ἐμέ, καὶ συναγωγὴ κραταιῶν ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου, καὶ οὐ προέθεντό σε ἐνώπιον αὐτῶν.

Καὶ σὺ, Κύριε ὁ Θεός μου, οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος καὶ ἀληθινός.

Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ καὶ ἐλέησόν με· δὸς τὸ κράτος σου τῷ παιδί σου, καὶ σῶσον τὸν υἱὸν τῆς παιδείκης σου.

Ποίησον μετ' ἐμοῦ σημεῖον εἰς ἀγαθόν, καὶ ἰδέτωσαν οἱ μισοῦντές με καὶ αἰσχυνηθήτωσαν· ὅτι σὺ, Κύριε, ἐβοήθησάς μοι, καὶ παρεκάλεσάς με.

Καὶ πάλιν·

Ποίησον μετ' ἐμοῦ σημεῖον εἰς ἀγαθόν, κτλ. Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα Γ'. Κύριε ἐλέησον Γ'. Καὶ εἰ μὲν, Θεός Κύριος, ἔψαλτο, λέγομεν τὸ τῆς ἡμέρας Ἀπολυτίκιον· εἰ δέ, Ἀλληλουῖα, τὸ παρόν·

Ἦχος πλ. δ'.

Ο ἐν τῇ ἐννάτῃ ὥρᾳ δι' ἡμᾶς σαρκὶ τοῦ θανάτου γευσάμενος, νέκρωσον τῆς σαρκὸς ἡμῶν τὸ φρόνημα, Χριστέ ὁ Θεός, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. Α'. Ἐγγισάτω ἡ δέησίς μου ἐνώπιόν σου, Κύριε, κατὰ τὸ λόγιόν σου συνέτισόν με.

Στίχ. Β'. Εἰσέλθοι τὸ ἀξίωμα μου ἐνώπιόν σου, Κύριε, κατὰ τὸ λόγιόν σου ρῦσαί με.

Δόξα, καὶ νῦν.

Θεοτοκίον.

Ο δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ σταύρωσιν ὑπομείνας ἀγαθὲ· ὁ θανάτῳ τὸν θάνατον σκυλεύσας, καὶ ἔγερσιν δείξας ὡς Θεός, μὴ παρίδῃς οὓς ἔπλασας τῇ χειρὶ σου· δεῖξον τὴν φιλανθρωπίαν σου ἐλεῆμον, δέξαι τὴν τεκουσάν σε Θεοτόκον, πρεσβεύουσαν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ σῶσον, Σωτὴρ ἡμῶν, λαὸν ἀπεγνωσμένον.

Καὶ εὐθύς·

Μὴ δὴ παραδῶς ἡμᾶς εἰς τέλος, διὰ τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον, καὶ μὴ διασκεδάσης τὴν διαθήκην σου, καὶ μὴ ἀποστήσης τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν, διὰ Ἀβραάμ τὸν ἡγαπημένον ὑπὸ σοῦ, καὶ διὰ Ἰσαὰκ τὸν δοῦλόν σου, καὶ Ἰσραὴλ τὸν ἅγιόν σου.

Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ. Καὶ εἰ μὲν ἔστιν ἑορτὴ, λέγε τὸ Κοντάκιον αὐτῆς· εἰδ' οὖν, ταῦτα·

Βλέπων ὁ Ληστής τὸν ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς ἐπὶ σταυροῦ κρεμáμενον, ἔλεγεν· Εἰμὶ Θεὸς ὑπῆρχε σαρκωθείς, ὁ σὺν ἡμῖν σταυρωθεὶς, οὐκ ἂν ὁ ἥλιος τὰς ἀκτῖνας ἀναπέκρυσεν, οὐδὲ ἡ γῆ σειομένη ἐκυμαίνετο. Ἀλλ' ὁ πάντων ἀνεχόμενος, Μνησθητί μου Κύριε, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Δόξα.

Εν μέσῳ δύο ληστῶν ζυγὸς δικαιοσύνης εὐρέθη ὁ Σταυρός σου· τῇ μὲν κταγομένου εἰς Ἀθὴν τῷ βάρει τῆς βλασφημίας· τοῦ δὲ κουφιζομένου πταισμάτων πρὸς γνῶσιν Θεολογίας. Χριστέ ὁ Θεός, δόξα σοι.

Καὶ νῦν.

Τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα, καὶ Σωτῆρα τοῦ κόσμου, ἐν τῷ Σταυρῷ θεωροῦσα ἡ τεκοῦσα, ἔλεγε δακρύνουσα· Ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὁρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν ὑπὲρ πάντων ὑπομένεις, ὁ Υἱὸς καὶ Θεός μου.

Κύριε ἐλέησον Μ'. Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ. Κύριε ἐλέησον Γ'.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ. Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ. Ὁ Ἱερεὺς· Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς.

Καὶ εἰ μὲν ἔστιν, Ἀλληλουῖα, ἐκτὸς τῆς μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, ποιούμεν τὰς τετυπωμένας ΙΣ' μετανοίας. Τῇ δὲ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ Τεσσαρακοστῇ, μετὰ τὸ, Κύριε ἐλέησον Μ'. λέγομεν εὐθύς· Δόξα, καὶ νῦν, κτλ. καὶ ποιήσαντες τὰς Γ' μόνον μεγάλας μετανοίας, ἀρχόμεθα τῶν Μακαρισμῶν, ὡς ἐκεῖ εἴρηται (σελ. 404). Εἰδ' οὐκ ἔστιν Ἀλληλουῖα, μετὰ τό· Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, λέγομεν τὴν Εὐχὴν· Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν. Ὅρα ἔμπροσθεν, σελ. 439.

ΜΕΣΩΡΙΟΝ ΤΗΣ Θ'. ΩΡΑΣ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν Γ'. Μετανοίας Γ'. καὶ τοὺς Ψαλμοὺς.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΙΒ'. 112.

Αἰνεῖτε παῖδες Κυρίου, αἰνεῖτε τὸ ὄνομα Κυρίου.

Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

Ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου μέχρι δυσμῶν αἰνετὸν τὸ ὄνομα Κυρίου.

Υψηλὸς ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη ὁ Κύριος, ἐπὶ τοὺς οὐρανούς ἡ δόξα αὐτοῦ.

Τίς ὡς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν; ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν, καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν, ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ.

Ὁ ἐγείρων ἀπὸ γῆς πτωχόν, καὶ ἀπὸ κοπρίας ἀνυψῶν πένητα.

Τῷ καθίσαι αὐτὸν μετὰ ἀρχόντων, μετὰ ἀρχόντων λαῷ αὐτοῦ.

Ὁ κατοικίζων στεῖραν ἐν οἴκῳ, μητέρα ἐπὶ τέκνοις εὐφραινομένην.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΑΖ'. 137.

Εξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, καὶ ἐναντίον Ἀγγέλων ψαλῶ σοι, ὅτι ἤκουσας πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου.

Προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἁγίόν σου, καὶ ἐξομολογήσομαι τῷ ὀνόματί σου, ἐπὶ τῷ ἐλέει σου καὶ τῇ ἀληθείᾳ σου, ὅτι ἐμεγαλυνας ἐπὶ πᾶν τὸ ὄνομα τὸ ἁγίόν σου.

Ἐν ᾗ ἂν ἡμέρα ἐπικαλέσωμαί σε, ταχὺ ἐπάκουσόν μου, πολυωρήσεις με ἐν ψυχῇ μου δυνάμει σου.

Ἐξομολογησάσθωσάν σοι, Κύριε, πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, ὅτι ἤκουσαν πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός σου.

Καὶ ἀσάτωσαν ἐν ταῖς ὡδαῖς Κυρίου, ὅτι μεγάλη ἡ δόξα Κυρίου.

Ὅτι ὑψηλὸς Κύριος, καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορᾷ, καὶ τὰ ὑψηλὰ ἀπὸ μακρόθεν γινώσκει.

Ἐὰν πορευθῶ ἐν μέσῳ θλίψεως, ζήσεις με· ἐπ' ὀργὴν ἐχθρῶν μου ἐξέτεινας χεῖράς σου, καὶ ἔσωσέ με ἡ δεξιὰ σου.

Κύριος ἀνταποδώσει ὑπὲρ ἐμοῦ. Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΛΘ'. 139.

Εξελού με, Κύριε, ἐξ ἀνθρώπου πονηροῦ· ἀπὸ ἀνδρὸς ἀδίκου ῥύσαι με.

Οἵτινες ἐλογίσαντο ἀδικίαν ἐν καρδίᾳ, ὅλην τὴν ἡμέραν παρετάσσοντο πολέμους.

Ἠκόνησαν γλῶσσαν αὐτῶν ὡσεὶ ὄφεως, ἰὸς ἀσπίδων ὑπὸ τὰ χεῖλη αὐτῶν.

Φύλαξόν με, Κύριε, ἐκ χειρὸς ἀμαρτωλοῦ, ἀπὸ ἀνθρώπων ἀδίκων ἐξελού με, οἵτινες διελογίσαντο τοῦ ὑποσκελίσαι τὰ διαθήματά μου.

Ἐκρυψαν ὑπερήφανοι παγίδα μοι, καὶ σχοινίοις διέτειναν παγίδας τοῖς ποσὶ μου, ἐχόμενα τρίβῃ σκάνδαλα ἔθεντό μοι.

Εἶπα τῷ Κυρίῳ· Θεός μου εἶ σύ· ἐνώτισαι, Κύριε, τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Κύριε, Κύριε, δύνάμις τῆς σωτηρίας μου, ἐπεσκίασας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν μου ἐν ἡμέρᾳ πολέμου.

Μὴ παραδῷς με, Κύριε, ἀπὸ τῆς ἐπιθυμίας μου ἀμαρτωλῶ· διελογίσαντο κατ' ἐμῆ, μὴ ἐγκαταλίπῃς με, μήποτε ὑψωθῶσιν.

Ἡ κεφαλὴ τοῦ κυκλώματος αὐτῶν, κόπος τῶν χειλέων αὐτῶν καλύψει αὐτούς.

Πεσοῦνται ἐπ' αὐτοὺς ἄνθρακες, ἐν πυρὶ καταβαλεῖς αὐτούς· ἐν ταλαιπωρίαις οὐ μὴ ὑποστῶσιν.

Ἀνὴρ γλωσσῶδης οὐ κατευθυνθήσεται ἐπὶ τῆς γῆς, ἄνδρα ἀδίκον κακὰ θηρεύσει εἰς διαφθοράν.

Ἔγνω, ὅτι ποιήσει Κύριος τὴν κρίσιν τῶν πτωχῶν, καὶ τὴν δίκην τῶν πενήτων.

Πλὴν δίκαιοι ἐξομολογήσονται τῷ ὀνόματί σου, καὶ κατοικήσουσιν εὐθεῖς σὺν τῷ προσώπῳ σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστὶ. Καὶ τὰ Τροπάρια ταῦτα.

Ο φωτίσας τὰ ἐπίγεια διὰ Σταυροῦ, καὶ καλέσας εἰς μετάνοιαν ἀμαρτωλοὺς, μὴ χωρίσης με τῆς παύσεως σου, ὁ Ποιμὴν ὁ καλός· ἀλλὰ ζήτησόν με, Δέσποτα, τὸν πλανώμενον, καὶ τῇ ἀγίᾳ σου ποιμνῇ συναρίθμησον, ὡς ὁ μόνος ἐλεήμων καὶ φιάνθρωπος.

Δόξα.

Ως ὁ Ληστὴς ὁμολογῶν, ἀναβοῶ σοι τῷ ἀγαθῷ· Ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου μνησθήτι με Κύριε, καὶ σὺν αὐτῷ με ἀρίθμησον, ὁ ἐκυσίως τὰ πάθη ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος.

Καὶ νῦν.

Τὸν δὲ ἡμᾶς σκωρῶντα δεῦτε πάντες ὑμνήσωμεν· αὐτὸν γὰρ κατεῖδε Μαρία ἐπὶ τοῦ ξύλου, καὶ ἔλεγεν· Εἰ καὶ σταυρὸν ὑπομένεις, σὺ ὑπάρχεις ὁ Χῖρς καὶ Θεός μου.

Τὸ, Κύριε ἐλέησον Μ'. Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμωτέραν τῶν Χερυβίμ. Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ. Ὁ Ἱερεὺς· Δί' εὐχῶν· καὶ ποιούμεν τὰς γ'· μεγάλας μετανοίας. Εἴτα τὴν ἐπομένην.

Εὐχὴν τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ μακροθυμήσας ἐπὶ τοῖς ἡμῶν πλημμελήμασι, καὶ ἄχρι τῆς παρούσης ὥρας ἀγαγὼν ἡμᾶς, ἐν ᾗ ἐπὶ τοῦ ζωοποιῦ ξύλου κρεμάμενος, τῷ εὐγνώμονι Ληστῇ τὴν εἰς τὸν Παραδείσον ὁδοποίησας εἴσοδον, καὶ θανάτῳ τὸν θάνατον ὤλεσας, ἰλάσθητι ἡμῖν τοῖς ἀμαρτωλοῖς καὶ ἀναξίοις δούλοις σου· ἡμάρτομεν γὰρ καὶ ἠνομήσαμεν, καὶ οὐκ ἐσμέν ἄξιοι ἄραι τὰ ὅμματα ἡμῶν, καὶ βλέψαι εἰς τὸ ὕψος τοῦ οὐράνου· διότι κατελίπομεν τὴν ὁδὸν τῆς δικαιοσύνης σου, καὶ ἐπορεύθημεν ἐν τοῖς πηλῆμασι τῶν καρδιῶν ἡμῶν. Ἀλλ' ἱκετεύομεν τὴν σὴν ἀνείκαστον ἀγαθότητα. Φεῖσαι ἡμῶν, Κύριε, κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἔλεους σου, καὶ σῶσον ἡμᾶς διὰ τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον, ὅτι ἐξέλιπον ἐν ματαιότητι αἱ ἡμέραι ἡμῶν. Ἐξελοῦ ἡμᾶς τῆς τοῦ ἀντικειμένου χειρὸς, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ἀμαρτήματα, καὶ νέκρωσον τὸ σαρκικὸν ἡμῶν φρόνημα· ἵνα τὸν παλαιὸν

ἀποθέμενοι ἄνθρωπον, τὸν νέον ἐνδυσώμεθα, καὶ σοὶ ζήσωμεν τῷ ἡμετέρῳ Δεσπότη καὶ κηδεμόνι· καὶ οὕτω τοῖς σοῖς ἀκολουθοῦντες προστάγμασιν, εἰς τὴν αἰώνιον ἀνάπαυσιν καταστήσωμεν, ἐνθα πάντων ἐστὶ τῶν εὐφραινομένων ἡ κατοικία. Σὺ γὰρ εἴ ἡ ὄντως ἀληθινή εὐφροσύνη καὶ ἀγαλλίασις τῶν ἀγαπώντων σε, Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δόξα, καὶ νῦν. Καὶ ἀπόλυσις.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ.

Ποιεῖ ὁ Ἱερεὺς Εὐλογητὸν, καὶ ἄρχεται ὁ ταχθεὶς Μονάχος, ἢ ὁ Προεστὼς, ἀναγινώσκειν τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε προσκυνήσωμεν, καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν, καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν, καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΓ'. 103.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε, ὁ Θεός μου, ἐμεγάλυνθης σφοδρά.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὥσει δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.

Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐκίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ὁ θιμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθῆσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.

Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Ἀναβαίνουνσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουνσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ὁ ἐξαποστέλλων πηγάς ἐν φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Ἐπ' αὐτά τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει, ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.

Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.

Τοῦ ἱλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ, καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ὥς ἐφύτευσας.

Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.

Ἐποίησε σελήνην εἰς καιροῦς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Ἐθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ, ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρώσιν αὐτοῖς.

Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἐρπετῶν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σέ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον· δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν.

Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.

Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμεν, ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων, καὶ καπνίζονται.

Ἄσω τῷ Κυρίῳ, ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Ἐκλείπειν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν·

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτῆς. Ἔθε σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα, ἐκ Γ'.

Μετὰ δὲ τὸ ἐνδιάτακτον Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, ἀρχόμεθα τοῦ· Κύριε, ἐκέκραξα, εἰς τὸν τυχόντα Ἦχον.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜ'. 140.

Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου, εἰσάκουσόν με, Κύριε· Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου· πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ κειραγέναι με πρὸς σέ· εἰσάκουσόν μου, Κύριε.

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου· ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία ἐσπερινή· εἰσάκουσόν με, Κύριε.

Θοῦ, Κύριε, φυλακὴν τῷ στόματί μου, καὶ θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χεῖλη μου.

Μὴ ἐκκλίνης τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους πονηρίας, τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις ἐν ἀμαρτίαις.

Σὺν ἀνθρώποις ἐργαζομένοις τὴν ἀνομίαν, καὶ οὐ μὴ συνδυάσω μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν αὐτῶν.

Παιδεύσει με δίκαιος ἐν ἐλέει, καὶ ἐλέγξει με· ἔλαιον δὲ ἀμαρτωλοῦ μὴ λιπανάτω τὴν κεφαλὴν μου.

Ὅτι ἔτι καὶ ἡ προσευχή μου ἐν ταῖς εὐδοκίαις αὐτῶν· κατεπόθησαν ἐχόμενα πέτρας οἱ κριταὶ αὐτῶν.

Ἀκούσονται τὰ ῥήματά μου, ὅτι ἠδύνθησαν· ὥσπερ πάχος γῆς ἐρράγη ἐπὶ τῆς γῆς, διεσκορπίσθη τὰ ὅστα αὐτῶν παρὰ τὸν Ἄδην.

Ὅτι πρὸς σέ Κύριε, Κύριε, οἱ ὀφθαλμοί μου· ἐπὶ σοὶ ἠλπίσα, μὴ ἀντανέλης τὴν ψυχὴν μου.

Φύλαξόν με ἀπὸ παγίδος, ἧς συνεστήσαντό μοι, καὶ ἀπὸ σκανδάλων τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν.

Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρῳ αὐτῶν οἱ ἀμαρτωλοὶ, κατὰ μόνας εἰμὶ ἐγώ, ἕως ἄν παρέλθω.

Φωνῇ μου (Ψαλμ. ρμά. 141) πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐδεήθην.

Ἐκχεῶ ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν δέησίν μου, τὴν θλίψιν μου ἐνώπιον αὐτοῦ ἀπαγγελῶ.

Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμά μου, καὶ σὺ ἔγνων
ταῖς τρίβους μου.

Ἐν ὁδῷ ταύτῃ, ἣ ἐπορευόμην, ἔκρυψαν παγίδα μοι.

Κατενόουν εἰς τὰ δεξιά καὶ ἐπέβλεπον, καὶ οὐκ ἦν ὁ
ἐπιγινώσκων με.

Ἀπώλετο φυγὴ ἀπ' ἐμοῦ, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκζητῶν τὴν
ψυχὴν μου.

Ἐκέκραξα πρὸς σέ Κύριε· εἶπα· Σὺ εἶ ἡ ἐλπίς μου, μερίς
μου εἰ ἐν γῇ ζώντων.

Πρόσχευε πρὸς τὴν δέησίν μου, ὅτι ἐταπεινώθην σφοδρὰ.

Ῥῦσαί με ἐκ τῶν καταδιωκόντων με, ὅτι ἐκραταιώθησαν
ὑπὲρ ἐμέ.

Εἰς Στίχους Ι'.

Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου, τοῦ ἐξομολογήσα-
σθαι τῷ ὀνόματί σου.

Ἐμέ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὗ ἀνταποδῶς μοι.

Εἰς Στίχους Η'.

Ἐκ βαθέων (Ψαλμ. ρκθ'. 129) ἐκέκραξά σοι, Κύριε, Κύριε, εἰσά-
κουσον τῆς φωνῆς μου.

Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεή-
σεώς μου.

Εἰς Στίχους Σ'.

Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης Κύριε, Κύριε, τίς ὑποστήσε-
ται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἰλασμός ἐστιν.

Ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε· ὑπέμεινεν
ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἠλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν
Κύριον.

Εἰς Στίχους Δ'.

Ἀπὸ φυλακῆς πρωῒας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωῒας,
ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύ-
τρωσις· καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν
ἀνομικῶν αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε (Ψαλμ. ρις'. 116) τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινε-
σατε αὐτὸν πάντες οἱ λαοί.

Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια
τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Δόξα, καὶ νῦν.

Μετὰ δὲ τὴν τῶν Στίχων συμπλήρωσιν, ψάλλομεν

ΤΗΝ ΕΠΙΛΥΧΝΙΟΝ ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑΝ,

Ποίημα παλαιόν, ἢ, ὡς τινες λέγουσιν,
Ἀθηνογένους τοῦ Μάρτυρος (*).

Φ ὡς ἱλαρὸν ἀγίας δόξης ἀθανάτου Πατρὸς, οὐρανίου, Ἀ-
γίου, Μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου
δύσιν, ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ
ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. Ἀξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς ὑμνεῖσθαι
φωναῖς αἰσίαις, Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὃ διδούς· διὸ ὁ κόσμος σὲ
δοξάζει.

Καὶ εἰ μὲν ἐστι, Θεὸς Κύριος, ψάλλονται τὰ Προκείμε. ταῦτα·

Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας. Ἦχος πλ. δ'.

Ἰδοὺ δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ δοῦλοι Κυρίου.

Στίχ. Οἱ ἐσῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν.

Τῇ Δευτέρᾳ ἐσπέρας. Ἦχος δ'.

Κύριος εἰσακέσεται μου, ἐν τῷ κεραιγεῖναι με πρὸς αὐτόν.

Στίχ. Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαι με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεὸς τῆς
δικαιοσύνης μου.

Τῇ Τρίτῃ ἐσπέρας. Ἦχος α'.

Τὸ ἔλεός σου, Κύριε, καταδιώξει με, πάσας τὰς ἡμέρας
τῆς ζωῆς μου.

Στίχ. Κύριος ποιμαίνει με, καὶ οὐδέν με ὑστερήσει.

Τῇ Τετάρτῃ ἐσπέρας. Ἦχος πλ. α'.

Ὁ Θεὸς ἐν τῷ ὀνόματί σου σῶσόν με, καὶ ἐν τῇ δυνάμει
σου κρινεῖς με.

Στίχ. Ὁ Θεὸς εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου.

Τῇ Πέμπτῃ ἐσπέρας. Ἦχος πλ. β'.

Ἡ βοήθειά μου παρὰ Κυρίου, τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν
καὶ τὴν γῆν.

(*) Βασίλ. ὁ Μίγ. Καρ. ΚΘ', περὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος. Ἰδί Μαρτίου 11.

Στίχ. Ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ ὄρη, ὅθεν ἦξει ἡ βοήθειά μου.

Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας. Ἦχος βαρύς.

Ὁ Θεὸς ἀντιλήπτωρ μου εἶ, τὸ ἔλεός σου προφθάσει με.

Στίχ. Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, ὁ Θεός.

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας. Ἦχος πλ. β'.

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο.

Στίχ. Ἐνεδύσατο ὁ Κύριος δύναμιν, καὶ περιεζώσατο.

Στίχ. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλεύσεται.

Εἰ δέ ἐστιν, Ἀλληλουϊα (ἐκτὸς τῆς μεγάλης Τεσσαρακοστῆς), τῇ μὲν Κυριακῇ καὶ Παρασκευῇ ἐσπέρας, ψάλλεται αἰείποτε τὸ τῆς ἡμέρας Προκείμενον. ἤγουν τό· Ἰδοὺ δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, καὶ τό· Ὁ Θεὸς ἀντιλήπτωρ μου εἶ· ταῖς δὲ λοιπαῖς ἡμέραις, τὸ ἐξῆς.

Τῇ Δευτέρᾳ ἐσπέρας. Ἀλληλουϊα Γ'. εἰς Ἦχον πλ. β'.

Στίχ. Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με.

Στίχ. Καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Τῇ Τρίτῃ καὶ Πέμπτῃ ἐσπέρας. Ἀλληλουϊα Γ'.

Στίχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Στίχ. Καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Τῇ Τετάρτῃ ἐσπέρας. Ἀλληλουϊα Γ'.

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν.

Στίχ. Καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἐν δὲ τῇ μεγάλῃ Ἰεσσαρακοστῇ, τῇ μὲν Κυριακῇ ἐσπέρας, ψάλλονται τὰ λεγόμενα μεγάλα Προκείμενα, ὡς δηλώσεται ἐν ταῖς τοῦ Τριωδίου· ταῖς δὲ λοιπαῖς ἡμέραις, τὰ Προκείμενα τῶν καθ' ἑκάστην Ἀναγνωσμάτων.

Μετὰ δὲ τὰ Προκείμενα, λέγε τὴν
Εὐχὴν ταύτην·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν. Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, διδά-

ξόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητός εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητός εἶ, Ἅγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου. Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς. Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἴτα τὰ Ἀποστίχα, ἐν οἷς λέγομεν Στίχους τῆς τυχούσης Ἑορτῆς, εἴαν ἡ εἰδ' οὐκ ἔστιν Ἑορτὴ, τοὺς παρόντας.

Στίχος Α'.

Πρὸς σέ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου, τὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ. Ἰδοὺ, ὡς ὀφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖρας τῶν κυρίων αὐτῶν, ὡς ὀφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς κυρίας αὐτῆς, οὕτως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἕως οὗ οἴκτειρήσαι ἡμᾶς. Στίχος Β'.

Εἰλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς· ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐπλήσθημεν ἐξουδενώσεως, ἐπὶ πλεῖον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν· τὸ ὄνειδος τοῖς εὐθηνούσι, καὶ ἡ ἐξουδένωσις τοῖς ὑπερηφάνοις.

Δόξα, καὶ νῦν.

Συμπληρωθέντων δὲ τῶν Ἀποστίχων,

λέγομεν τὴν Ὁδὴν Συμεὼν τοῦ Θεοδόχου. Λουκ. Β'. 29.

Νῦν ἀπολύεις τὸν δούλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ρῆμά σου ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκαλύψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραὴλ.

Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστι. Τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς τυχούσης Ἑορτῆς, ἢ τῆς ἡμέρας. Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, καὶ ἀπόλυσις. Εἰ δέ ἐστιν, Ἀλληλουῖα, λέγομεν τὰ Τροπάρια ταῦτα, ποιῶντες καὶ ἀναμίαν μετανοίαν εἰς ἕκαστον αὐτῶν, πλὴν τοῦ τελευταίου.

Ίχος πλ. α'.

Θεοτόκε Παρθένε, Χαῖρε κεχαριτωμένη Μαρία, ἡ Κυρία μετὰ σθ'· εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξί, καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου, ὅτι Σωτῆρα ἔτεκες τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Βαπτιστὰ τῷ Χριστοῦ, πάντων ἡμῶν μνήσθητι, ἵνα ῥυσθώμεν τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν· σοὶ γὰρ ἐδόθη χάρις πρεσβεύειν ὑπὲρ ἡμῶν. Δόξα.

Ἰκατεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν, ἅγιοι Ἀπόστολοι, καὶ ἅγιοι πάντες, ἵνα ῥυσθώμεν κινδύνων καὶ θλίψεων· ὑμᾶς γὰρ θερμούς προστάτας πρὸς τὸν Σωτῆρα κεκτήμεθα.

Καὶ νῦν.

Υπὸ τὴν σὴν εὐσπλαγχνίαν καταφεύγομεν Θεοτόκε· τὰς ἡμῶν ἱκεσίας μὴ παρίδῃς ἐν περιστάσει, ἀλλ' ἐκ κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, μόνη ἀγνή, μόνη εὐλογημένη.

Κύριε ἐλέησον Μ'. Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν. Ὁ Ἰερεὺς. Ὁ ὢν εὐλογητός, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν. Καὶ ἡμεῖς στερεοῦμεν τοὺς Βασιλεῖς, λέγοντες·

Επουράνιε Βασιλεῦ, τοὺς πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν στερέωσον· τὴν Πίστιν στήριξον· τὰ ἔθνη πράυνον· τὸν κόσμον εἰρηνέυσον· τὴν ἀγίαν Μονὴν ταύτην (ἢ τὴν πόλιν ταύτην) καλῶς διαφύλαξον· τοὺς προαπελθόντας πατέρας καὶ ἀδελφοὺς ἡμῶν ἐν σκηναῖς δικαίων τάξον· καὶ ἡμᾶς ἐν μετανοίᾳ καὶ ἐξομολογήσει παραλάβε, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

{ Τὰς Γ'. μεγάλας μετανοίας, καὶ ἀπόλυσις.

Εἶδε ἐστὶ μεγάλη Τεσσαρακοστή, ποιοῦμεν πάσας τὰς τετυπωμένας ΙΕ'. Εἶτα, Τρισάγιον, κτλ. Κύριε ἐλέησον ΙΒ'. καὶ τὴν παροῦσαν Εὐχὴν·

Παναγία Τριάς, τὸ ὁμοούσιον κράτος, ἡ ἀδιαίρετος βασιλεία, ἡ πάντων τῶν ἀγαθῶν αἰτία, εὐδόκησον δὴ καὶ ἐπ' ἐμοὶ τῷ ἁμαρτωλῷ· στήριξον, συνέτισον τὴν καρδίαν μου, καὶ πᾶσαν περίελέ μου τὴν βεβηλότητα· φώτισόν μου τὴν διάνοιαν, ἵνα διαπαντός δοξάζω, ὑμνῶ, προσκυνῶ, καὶ λέγω· Εἰς Ἅγιος, εἰς Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος· ἐκ Γ'. Δόξα, καὶ νῦν· τό· Εὐλογήσω τὸν Κύριον· καὶ τό· Ὑψώσω σε ὁ Θεός μου. Ὁρα σελ. 104-128. Καὶ μετὰ ταῦτα γίνεται τελεία ἀπόλυσις.

ΑΙΥΟΔΕΙΠΝΟΝ ΜΕΓΑ.

ΕΥΧΗ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΠΡΟ ΤΟΥ ΔΕΙΠΝΟΥ.

Φάγονται πένητες καὶ ἐμπλησθήσονται· καὶ αἰνέσσυσι Κύριον οἱ ἐκζητοῦντες αὐτόν· ζήσονται αἱ καρδίαὶ αὐτῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνος.

Δόξα, καὶ νῦν. Καὶ εὐλογεῖ ὁ Ἱερεὺς τὴν τράπεζαν. Μετὰ δὲ τὸ φαγεῖν· Δόξα, καὶ νῦν· καὶ ὑψοῖ τὴν Παναγίαν· Καὶ ἡμεῖς· Ταῖς αὐτῆς πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Γέγονεν ἡ κοιλία σου ἀγία τράπεζα, ἔχουσα τὸν οὐράνιον ἄρτον, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἐξ οὗ πᾶς ὁ τρώγων οὐ θνήσκει, ὡς ἔφησεν ὁ τοῦ παντός, Θεογεννητορ, τροφεύς.

Τῶν σῶν δωρεῶν ἀξίους ἡμᾶς ποιήσον, Θεοτόκε Παρθένε, παρορῶσα τὰ πλημμελήματα ἡμῶν, καὶ παρέχουσα ἱάματα, τοῖς ἐν πίστει λαμβάνουσι τὴν εὐλογίαν σου, Ἀχραντε.

Καὶ ψάλλομεν τό· Ἀξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς. Εἴτα·

Εὐφρανας ἡμᾶς, Κύριε, ἐν τοῖς ποτήμασί σε, καὶ ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σε ἠγαλλιασάμεθα. Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε· ἔδωκας εὐφροσύνην εἰς τὴν καρδίαν μου. Ἀπὸ καρποῦ σίτου, οἴνου, καὶ ἐλαίου αὐτῶν ἐπληθύνθησαν. Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι καὶ ὑπνώσω· ὅτι σύ, Κύριε, κατὰ μόνας ἐπ' ἐλπίδι κατώκισάς με.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὁ Ἱερεὺς·

Μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός, τῇ αὐτοῦ χάριτι καὶ φιланθρωπία, πάντοτε, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΝ ΜΕΓΑ.

Μετὰ τὸν Εὐλογητόν· Βασιλεῦ Οὐράνιε. Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σου ἔσι. Κύριε ἐλέησον ΙΒ'. τό· Δεῦτε προσκυνήσωμεν, ἐκ Γ'. Μετανοίας Γ'. καὶ εὐ-

Θύς, εἰ μὲν ἐστὶ πρώτη Ἑβδομαῖς τῆς μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, ἀρχόμεθα τοῦ· Ὁ Θεός, εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες· καὶ πληρουμένου τούτου, ψάλλομεν τὸν Μέγαν Κανόνα (*). Εἶδ' οὖν, ἀρχόμεθα οὕτως·

ΨΑΛΜΟΣ Δ'. 4.

Εν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με εἰσήκουσάς με, ὁ Θεός τῆς δικαιοσύνης μου, ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με.

Οἰκτεῖρησόν με, καὶ εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου.

Υἱοὶ ἀνθρώπων, ἕως πότε βαρυκάρδιοι; ἵνα τί ἀγαπᾶτε ματαιότητα, καὶ ζητεῖτε ψεῦδος;

Καὶ γνῶτε, ὅτι ἔθαυμάστωσε Κύριος τὸν ὄσιον αὐτοῦ· Κύριος εἰσακούσεται με ἐν τῷ κεκραγέναί με πρὸς αὐτόν.

Ὁργίσεσθε, καὶ μὴ ἀμαρτάνετε· ἃ λέγετε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, ἐπὶ ταῖς κοίταις ὑμῶν κατανύγητε.

Θύσατε θυσίαν δικαιοσύνης, καὶ ἐλπίσατε ἐπὶ Κύριον· Πολλοὶ λέγουσι· Τίς δείξει ἡμῖν τὰ ἀγαθὰ;

Ἐσημεκώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε· ἔδωκας εὐφροσύνην εἰς τὴν καρδίαν μου.

Ἀπὸ καρποῦ σίτου, οἴνου, καὶ ἐλαίου αὐτῶν ἐπληθύνθησαν.

Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι καὶ ὑπνώσω.

Ὅτι σὺ, Κύριε, κατὰ μόνας ἐπ' ἐλπίδι κατώκισάς με.

ΨΑΛΜΟΣ Ε'. 6.

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.

Ἐλέησόν με, Κύριε, ὅτι ἀσθενής εἰμι· ἴασαί με, Κύριε, ὅτι ἐταράχθη τὰ ὀστά μου, καὶ ἡ ψυχή μου ἐταράχθη σφόδρα· καὶ σὺ, Κύριε, ἕως πότε;

(*) Ὁ Μέγας οὗτος Κανὼν ψάλλεται συνήθως τὴν σήμερον, ἀρχιδὴν ὑπο πάντων, μετὰ τὰς Δόξας ἐν ὑψίστοις Θεῷ. Ὁρα ἐν τοῖς ἐμπροσθεν.

Ἐπίστρεψον, Κύριε, ῥῦσαι τὴν ψυχὴν μου· σῶσόν με ἔνε-
κεν τοῦ ἐλέους σου.

Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ θανάτῳ ὁ μνημονεύων σου· ἐν δὲ
τῷ Ἄδῃ τίς ἐξομολογήσεται σοι;

Ἐκοπίασα ἐν τῷ συναγμῷ μου, λούσω καθ' ἑκάστην νύκτα
τὴν κλίνην μου, ἐν δάκρυσί μου τὴν στρωμνὴν μου βρέξω.

Ἐταράχθη ἀπὸ θυμοῦ ὁ ὀφθαλμός μου, ἐπαλαιώθην ἐν
πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς μου.

Ἀπόστητε ἀπ' ἐμοῦ πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν,
ὅτι εἰσήκουσε Κύριος τῆς φωνῆς τοῦ κλαυθμοῦ μου.

Ἦκουσε Κύριος τῆς δεήσεώς μου, Κύριος τὴν προσευχὴν
μου προσεδέξατο.

Αἰσχυνθείησαν καὶ ταραχθείησαν πάντες οἱ ἐχθροί μου,
ἀποστραφείησαν καὶ καταισχυνθείησαν σφόδρα διὰ τᾶχους.

ΨΑΛΜΟΣ ΙΒ'. 12.

Εως πότε, Κύριε, ἐπιλήσῃ μου εἰς τέλος; ἕως πότε ἀπο-
στρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;

Ἔως τίνος θήσομαι βελαῖς ἐν ψυχῇ μου, ὀδύνας ἐν καρδίᾳ
μου, ἡμέρας καὶ νυκτός;

Ἔως πότε ὑψωθήσεται ὁ ἐχθρός μου ἐπ' ἐμέ; Ἐπίβλεψον,
εἰσάκουσόν μου, Κύριε ὁ Θεός μου.

Φώτισον τοὺς ὀφθαλμούς μου, μήποτε ὑπνώσω εἰς θάνα-
τον· μήποτε εἶπῃ ὁ ἐχθρός μου· Ἰσχυσα πρὸς αὐτόν.

Οἱ θλίβοντές με ἀγαλλιάσονται, εἴαν σαλευθῶ· ἐγὼ δὲ
ἐπὶ τῷ ἐλέει σου ἤλπισα.

Ἀγαλλιάσεται ἡ καρδίᾳ μου ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου· ἄσω
τῷ Κυρίῳ τῷ εὐεργετήσαντί με, καὶ ψαλῶ τῷ ὀνόματι Κυ-
ρίου τοῦ Ὑψίστου.

Καὶ πάλιν·

Ἐπίβλεψον, εἰσάκουσόν μου, Κύριε ὁ Θεός μου.

Φώτισον τοὺς ὀφθαλμούς μου, μήποτε ὑπνώσω εἰς θάνα-
τον· μήποτε εἶπῃ ὁ ἐχθρός μου· Ἰσχυσα πρὸς αὐτόν.

Δόξα, καὶ νῦν· Ἀλληλουῖα, ἐκ Γ'.

Μετανοίας Γ'· Κύριε ἐλέησον Γ' Δόξα, καὶ νῦν.

ΨΑΛΜΟΣ ΚΔ'. 24.

Πρὸς σέ, Κύριε, ἤρα τὴν ψυχὴν μου· ὁ Θεός μου, ἐπὶ σοὶ πέποιθα· μὴ καταισχυνηθῆν εἰς τὸν αἰῶνα.

Μηδὲ καταγελασάτωσάν με οἱ ἐχθροί μου· καὶ γὰρ πάντες οἱ ὑπομένοντές σε οὐ μὴ καταισχυνηθῶσιν.

Αἰσχυνηθήτωσαν οἱ ἀνομοῦντες διακενῆς. Ταῖς ὁδοῦς σου, Κύριε, γνῶρισόν μοι, καὶ ταῖς τρίβους σου δίδαξόν με.

Ὁδήγησόν με ἐπὶ τὴν ἀλήθειάν σου, καὶ δίδαξόν με, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός ὁ σωτήρ μου, καὶ σὲ ὑπέμεινα ὅλην τὴν ἡμέραν.

Μνήσθητι τῶν οἰκτιρμῶν σου, Κύριε, καὶ τὰ ἐλέη σου, ὅτι ἀπὸ τοῦ αἰῶνος εἰσίν.

Ἄμαρτίας νεότητός μου καὶ ἀγνοίας μου μὴ μνησθῆς.

Κατὰ τὸ ἔλεός σου μνήσθητί μου σὺ, ἕνεκεν τῆς χρηστότητός σου, Κύριε.

Χρηστός καὶ εὐθύς ὁ Κύριος· διὰ τοῦτο νομοθετήσει ἁμαρτάνοντας ἐν ὁδῷ.

Ὁδηγήσει πραεῖς ἐν κρίσει, διδάξει πραεῖς ὁδοὺς αὐτοῦ.

Πᾶσαι αἱ ὁδοὶ Κυρίου ἔλεος καὶ ἀλήθεια, ταῖς ἐκζητοῦσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ, καὶ τὰ μαρτύρια αὐτοῦ.

Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, καὶ ἰλάσθητι τῇ ἁμαρτίᾳ μου, πολλὴ γάρ ἐστι.

Τίς ἐστὶν ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον; νομοθετήσει αὐτῷ ἐν ὁδῷ, ἥ ἡρετίσατο.

Ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσεται, καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ κληρονομήσει γῆν.

Κραταίωμα Κύριος τῶν φοβουμένων αὐτόν, καὶ ἡ διαθήκη αὐτοῦ δηλώσει αὐτοῖς.

Οἱ ὀφθαλμοί μου διαπαντός πρὸς τὸν Κύριον, ὅτι αὐτὸς ἐκσπάσει ἐκ παγίδος τοὺς πόδας μου.

Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐλέητόν με, ὅτι μονογενὴς καὶ πτωχός εἰμι ἐγώ.

Αἱ θλίψεις τῆς καρδίας μου ἐπληθύνθησαν· ἐκ τῶν ἀναγκῶν μου ἐξάγαγέ με.

Ἴδε τὴν ταπείνωσίν μου, καὶ τὸν κόπον μου, καὶ ἄφες πάσας τὰς ἀμαρτίας μου .

Ἰδε τοὺς ἐχθρούς μου, ὅτι ἐπληθύνθησαν, καὶ μῖσος ἀδικον ἐμίσησάν με .

Φύλαξον τὴν ψυχὴν μου, καὶ ῥῦσαί με· μὴ καταισχυνηθῇν, ὅτι ἤλπισα ἐπὶ σέ .

Ἀκακοὶ καὶ εὐθεῖς ἐκολλῶντό μοι, ὅτι ὑπέμεινά σε, Κύριε .

Λύτρωσαι, ὁ Θεός, τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ .

ΨΑΛΜΟΣ Λ'. 30.

Επὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα, μὴ καταισχυνηθῇν εἰς τὸν αἰῶνα· ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ῥῦσαί με, καὶ ἐξελοῦ με .

Κλῖνον πρὸς με τὸ οὖς σου, τάχυνον τοῦ ἐξελέσθαι με .

Γενοῦ μοι εἰς Θεὸν ὑπερασπιστὴν, καὶ εἰς οἶκον καταφυγῆς τοῦ σῶσαί με .

Ὅτι κραταίωμά μου, καὶ καταφυγή μου εἶ σύ, καὶ ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὁδηγήσεις με καὶ διαθρέψεις με .

Ἐξάξεις με ἐκ παγίδος ταύτης, ἧς ἔκρυψάν μοι, ὅτι σύ εἶ ὁ ὑπερασπιστής μου, Κύριε .

Εἰς χεῖράς σου παραθήσομαι τὸ πνεῦμά μου· ἐλυτρώσω με, Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς ἀληθείας .

Ἐμίσησας τοὺς διαφυλάσσοντας ματαιότητας διακενῆς .

Ἐγὼ δὲ ἐπὶ τῷ Κυρίῳ ἤλπισα, ἀγαλλιάσομαι καὶ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ ἐλέει σου .

Ὅτι ἐπεῖδες ἐπὶ τὴν ταπείνωσίν μου, ἔσωσας ἐκ τῶν ἀναγκῶν τὴν ψυχὴν μου .

Καὶ οὐ συνέκλεισάς με εἰς χεῖρας ἐχθρῶν, ἔστησας ἐν εὐρυχώρῳ τοὺς πόδας μου .

Ἐλέησόν με, Κύριε, ὅτι θλίβομαι· ἐταράχθη ἐν θυμῷ ὁ ὀφθαλμός μου, ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἡ γαστήρ μου .

Ὅτι ἐξέλιπεν ἐν ὀδύνῃ ἡ ζωὴ μου, καὶ τὰ ἔτη μου ἐν στεναγμοῖς .

Ἡσθένησεν ἐν πτωχείᾳ ἡ ἰσχύς μου, καὶ τὰ ὀστά μου ἐταράχθησαν .

Παραὶ πάντας τοὺς ἐχθροὺς μου ἐγενήθην ὄνειδος, καὶ τοῖς γείτοσί μου σφόδρα, καὶ φόβος τοῖς γνωστοῖς μου.

Οἱ θεωροῦντές με ἔξω ἔφυγον ἀπ' ἐμοῦ, ἐπελήσθην ὡσεὶ νεκρὸς ἀπὸ καρδίας.

Ἐγενήθην ὡσεὶ σκεῦος ἀπολωλός· ὅτι ἤκουσα φόγον πολλῶν παρακούντων κυκλόθεν.

Ἐν τῷ ἐπισυναχθῆναι αὐτοὺς ἅμα ἐπ' ἐμέ, τοῦ λαβεῖν τὴν ψυχὴν μου ἐβουλεύσαντο.

Ἐγὼ δὲ ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα· εἶπα· Σὺ εἶ ὁ Θεός μου· ἐν ταῖς χερσί σου οἱ κληροί μου.

Ῥῦσαί με ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν μου, καὶ ἐκ τῶν καταδιωκόντων με.

Ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ τὸν δῆλόν σου, σῶσόν με ἐν τῷ ἐλέει σου· Κύριε, μὴ καταισχυνηθῆν, ὅτι ἐπεκαλεσάμην σε.

Αἰσχυνηθεῖσαν ἀσεβεῖς, καὶ καταχθείησαν εἰς Ἄδου.

Ἄλλαλα γενηθήτω τὰ χεῖλη τὰ δόλια, τὰ λαλοῦντα κατὰ τοῦ δικαίου ἀνομίαν, ἐν ὑπερηφανίᾳ καὶ ἐξουδενώσει.

Ὡς πολὺ τὸ πλῆθος τῆς χρηστότητός σου, Κύριε, ἧς ἔκρυψας τοῖς φοβουμένοις σε.

Ἐξαιργάσω τοῖς ἐλπίζουσιν ἐπὶ σέ, ἐναντίον τῶν υἱῶν τῶν ἀνθρώπων.

Κατακρύψεις αὐτοὺς ἐν ἀποκρύφῳ τοῦ προσώπου σου, ἀπὸ ταραχῆς ἀνθρώπων.

Σκεπάσεις αὐτοὺς ἐν σκηνῇ ἀπὸ ἀντιλογίας γλωσσῶν.

Εὐλογητὸς Κύριος, ὅτι ἐθαυμάστωσε τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐν πόλει περιοχῆς.

Ἐγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ ἐκστάσει μου· Ἀπέρριμμαι ἀπὸ προσώπου τῶν ὀφθαλμῶν σου.

Διὰ τοῦτο εἰσήκουσας τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σέ.

Ἀγαπήσατε τὸν Κύριον πάντες οἱ ὅσιοι αὐτοῦ, ὅτι ἀληθείας ἐκζητεῖ Κύριος, καὶ ἀνταποδίδωσι τοῖς περισσῶς ποιῶσιν ὑπερηφανίαν.

Ἀνδρίζεσθε, καὶ κραταιούσθω ἡ καρδιά ὑμῶν, πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ Κύριον.

ΨΑΛΜΟΣ 4. 90.

Ο κατοικῶν ἐν βοηθείᾳ τοῦ Ὑψίστου, ἐν σκέπῃ τοῦ Θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ ἀνλισθήσεται.

Ἐρεῖ τῷ Κυρίῳ· Ἀντιλήπτῳ μου εἶ, καὶ καταφυγή μου, ὁ Θεός μου, καὶ ἐλπὶς ἐπ' αὐτόν.

Ὅτι αὐτὸς ῥύσεται σε ἐκ παγίδος θηρευτῶν, καὶ ἀπὸ λόγου ταραχῶδους.

Ἐν τοῖς μεταφρένοις αὐτοῦ ἐπισκιάσει σοι, καὶ ὑπὸ τὰς πτέρυγας αὐτῆς ἐλπιεῖς· ὅπλῳ κυκλώσει σε ἡ ἀλήθεια αὐτοῦ.

Οὐ φοβηθήσῃ ἀπὸ φόβου νυκτερινοῦ, ἀπὸ βέλους πετομένου ἡμέρας.

Ἀπὸ πράγματος ἐν σκότει διαπόρευομένου, ἀπὸ συμπτώματος δαιμονίου μεσημβρινοῦ.

Πεσεῖται ἐκ τοῦ κλίτους σου χιλιάς, καὶ μυριάς ἐκ δεξιῶν σου, πρὸς σέ δὲ οὐκ ἐγγιεῖ.

Πλὴν ταῖς ὀφθαλμοῖς σου κατανοήσεις, καὶ ἀνταπόδοσιν αἱματωλῶν ὄψει.

Ὅτι σύ, Κύριε, ἡ ἐλπίς μου· τὸν Ὑψιστον ἔθου καταφυγὴν σου.

Οὐ προσελεύσεται πρὸς σέ κακὰ, καὶ μάστιξ οὐκ ἐγγιεῖ ἐν τῷ σκηνώματί σου.

Ὅτι τοῖς Ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ σοῦ, τοῦ διαφυλάξαι σε ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς σου.

Ἐπὶ χειρῶν ἀροῦσί σε, μήποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου.

Ἐπὶ ἀσπίδα καὶ βασιλίσκον ἐπιθήσῃ, καὶ καταπατήσεις λέοντα καὶ δράκοντα.

Ὅτι ἐπ' ἐμέ ἤλπισε, καὶ ῥύσομαι αὐτόν· σκεπάσω αὐτόν, ὅτι ἔγνω τὸ ὄνομά μου.

Κεκραίξεται πρὸς με, καὶ ἐπακούσομαι αὐτοῦ, μετ' αὐτοῦ εἶμι ἐν θλίψει· ἐξελεύμαι αὐτόν, καὶ δοξάσω αὐτόν.

Μακρότητα ἡμερῶν ἐμπλήσω αὐτόν, καὶ δείξω αὐτῷ τὸ σωτήριόν μου.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουϊα, ἐκ Γ'. Κύριε ἐλέησον Γ'. καὶ πόλιν· Δόξα, καὶ νῦν. Εἶτα τοὺς ἐφεξῆς Στίχους, χύμα καὶ ἄνευ μέλους, εἰ ἔστιν ἐκτὸς τῆς μεγάλης Τεσσαρακοστῆς· ἐν ταύτῃ δὲ ψάλλομεν αὐτοὺς ἐξ ἑκατέρων τῶν Χορῶν, ἀργῶς καὶ μεγάλῃ τῇ φωνῇ. Ἀρχεται δὲ ὁ πρῶτος Χορὸς οὕτω·

Μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός, γνῶτε ἔθνη καὶ ἠττάσθε.

Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Ἐπακούσατε ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς.

Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Ἰσχυρότεες ἠττάσθε.

Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Ἐὰν γὰρ πάλιν ἰσχύσητε, καὶ πάλιν ἠττηθήσεσθε.

Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Καὶ ἢν ἂν βουλὴν βουλευσῆσθε, διασκεδάσει Κύριος.

Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Καὶ λόγον ὃν εἰς λαλήσητε, οὐ μὴ ἐμμείνη ἐν ὑμῖν.

Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Τὸν δὲ φόβον ὑμῶν οὐ μὴ φοβηθῶμεν, οὐδ' οὐ μὴ τα-
ραχθῶμεν.

Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Κύριον δὲ τὸν Θεὸν ἡμῶν αὐτὸν ἀγιάσωμεν, καὶ αὐτὸς ἔ-
σται ἡμῖν φόβος.

Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Καὶ εἰς ἐπ' αὐτῷ πεποιθὼς ὢ, ἔσται μοι εἰς ἀγιασμόν.

Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Καὶ πεποιθὼς ἔσομαι ἐπ' αὐτῷ, καὶ σωθήσομαι δι' αὐτοῦ.

Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Ἴδου ἐγὼ καὶ τὰ παιδία, ἃ μοι ἔδωκεν ὁ Θεός.

Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Ὁ λαὸς ὁ πορευόμενος ἐν σκότει, ἴδε φῶς μέγα.

Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Οἱ κατοικοῦντες ἐν χώρᾳ, καὶ σκιᾷ θανάτου, φῶς λάμψει
ἐφ' ἡμᾶς.

Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Ὅτι Παιδίον ἐγενήθη ἡμῖν, Υἱὸς, καὶ ἐδόθη ἡμῖν.

Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Ὁὗ ἡ ἀρχὴ ἐγενήθη ἐπὶ τοῦ ὤμου αὐτοῦ.

Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Καὶ τῆς εἰρήνης αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ὄριον.

Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Καὶ καλεῖται τὸ ὄνομα αὐτοῦ· Μεγάλῃς βουλῆς Ἄγγελος.

Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Θαυμαστὸς σύμβουλος.

Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Θεὸς ἰσχυρὸς, Ἐξουσιαστής, Ἀρχῶν εἰρήνης.

Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Πατὴρ τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.

Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Δόξα.

Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Καὶ νῦν.

Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Εἶτα οἱ δύο Χοροὶ ὁμοῦ.

Μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός, γνῶτε ἔθνη καὶ ἡττάσθε· ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Καὶ εὐθὺς τὰ παρόντα Τροπάρια·

Τὴν ἡμέραν διελθὼν, εὐχαριστῶ σοι, Κύριε· τὴν ἐσπέραν αἰτοῦμαι σὺν τῇ νυκτὶ ἀναμάρτητον, παράσχου μοι Σωτήρ, καὶ σῶσόν με.

Δόξα.

Τὴν ἡμέραν παρελθὼν, δοξολογῶ σε, Δέσποτα· τὴν ἐσπέραν αἰτοῦμαι σὺν τῇ νυκτὶ ἀσκανδάλιστον, παράσχου μοι Σωτήρ, καὶ σῶσόν με.

Καὶ νῦν.

Τὴν ἡμέραν διαβάς, ὑμνολογῶ σε, Ἄγιε· τὴν ἐσπέραν αἰτοῦμαι σὺν τῇ νυκτὶ ἀνεπίβουλον, παράσχου μοι Σωτήρ, καὶ σῶσόν με.

Εἶτα ψάλλουσιν ὁμοῦ οἱ δύο Χοροί.

Η ἀσώματος φύσις, τὰ Χερουβὶμ, ἀσιγήτοις σε ὕμνοις δοξολογεῖ.

Ἐξαπτέρυγα ζῶα, τὰ Σεραφὶμ, ταῖς ἀπαύστοις φωναῖς σε ὑπερυψαῖ.

Τῶν Ἀγγέλων τε πᾶσα ἡ στρατιὰ, τρισαγίοις σε ᾤσασιν εὐφημεῖ.

Πρὸ γὰρ πάντων ὑπάρχεις ὁ ὢν Πατήρ, καὶ συνάναρχον ἔχεις τὸν σὸν Υἱόν.

Καὶ ἰσότημον φέρων Πνεῦμα ζωῆς, τῆς Τριάδος δεικνύεις τὸ ἀμέρες.

Παναγία Παρθένη Μήτηρ Θεοῦ, οἱ τοῦ Λόγου αὐτόπται καὶ ὑπουργοί.

Προφητῶν καὶ Μαρτύρων πάντες χοροὶ, ὡς ἀθάνατον ἔχοντες τὴν ζωὴν.

Ὑπὲρ πάντων πρεσβεύσατε ἐκτενῶς, ὅτι πάντες ὑπάρχομεν ἐν δεινοῖς.

Ἵνα πλάνης ῥυσθέντες τοῦ πονηροῦ, τῶν Ἀγγέλων βοήσωμεν τὴν ὁδὴν.

Ἄγιε, Ἄγιε, Ἄγιε, Τρισάγιε Κύριε, ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Καὶ εὐθὺς χθαμαλῇ τῇ φωνῇ.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν. Ὅρα σελ. 15.

Εἶτα τοὺς παρόντας Στίχους, ὃν ὁ μὲν πρῶτος τρισσεύεται, οἱ δὲ λοιποὶ πάντες δευτεροῦνται, πλὴν τοῦ τελευταίου, ἅπαξ μόνον λεγομένου. Ἀρχεται δὲ ὁ δεύτερος Χορός.

Παναγία Δέσποινα Θεοτόκε, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν.

Πᾶσαι αἱ ἐράναι Δυνάμεις τῶν ἁγίων Ἀγγέλων καὶ Ἀρχαγγέλων, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν.

Ἄγιε Ἰωάννη Προφήτα, καὶ Πρόδρομε, καὶ Βαπτιστὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν.

Ἄγιοι ἑνδοξοὶ Ἀπόστολοι, Προφῆται, καὶ Μάρτυρες, καὶ πάντες Ἄγιοι, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν.

Ὅσιοι Θεοφόροι Πατέρες ἡμῶν, Παιμένες, καὶ Διδάσκαλοι τῆς οἰκουμένης, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν.

Ἡ ἀήττητος, καὶ ἀκατάλυτος, καὶ θεία δύναμις τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, μὴ ἐγκαταλίπῃς ἡμᾶς τοὺς ἁμαρτωλοὺς.

Ὁ Θεός, ἰλασθήτι ἡμῖν τοῖς ἀμαρτωλοῖς.

Καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Εἶτα· Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σου. Καὶ τὰ Τροπάρια ταῦτα. Ἐὰν δὲ τύχη Ἑορτὴ, λέγομεν τὰ τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος β'.

Φώτισον τοὺς ὀφθαλμούς μου, Χριστέ ὁ Θεός, μήποτε ὑπνώσω εἰς θάνατον· μήποτε εἶπῃ ὁ ἐχθρὸς μου· Ἰσχυσα πρὸς αὐτόν.

Δόξα.

Αντιλήπτωρ τῆς ψυχῆς μου γενοῦ, ὁ Θεός, ὅτι μέσον διαβαίνω παγίδων πολλῶν· ῥύσαι με ἐξ αὐτῶν, καὶ σῶσόν με ἀγαθῇ, ὡς φιλόανθρωπος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οτι οὐκ ἔχομεν παρρησίαν διὰ τὰ πολλὰ ἡμῶν ἀμαρτήματα, σὺ τὸν ἐκ σου γεννηθέντα δυσώπησον, Θεοτόκε Παρθένε· πολλὰ γὰρ ἰσχύει δέησις Μητρὸς πρὸς εὐμένειαν Δεσπότης. Μὴ παρίδῃς ἀμαρτωλῶν ἰκεσίας ἢ πάνσεμνος· ὅτι ἐλεήμων ἐστὶ, καὶ σώζειν δυνάμενος, ὁ καὶ παθεῖν ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος.

Ἔτερα Τροπάρια, ψαλλόμενα ἡμέραν παρ' ἡμέραν.

Ἦχος πλ. δ'.

Τῶν ἀοράτων ἐχθρῶν μου τὸ ἄϋπνον ἐπίστασαι, Κύριε, καὶ τῆς ἀθλίας σαρκός μου τὸ ἄτονον ἔγνωσ, ὁ πλάσας με· διὸ εἰς χεῖράς σου παραθήσομαι τὸ πνεῦμά μου. Σκέπασόν με πτέρυξι τῆς σῆς ἀγαθότητος, ἵνα μὴ ὑπνώσω εἰς θάνατον· καὶ τοὺς νοεροὺς ὀφθαλμούς μου φώτισον, ἐν τῇ τρυφῇ τῶν θείων λόγων σου· καὶ διέγειρόν με ἐν καιρῷ εὐθέτω πρὸς σὴν δοξολογίαν, ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Στίχος. Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐλέησόν με.

Ως φοβερά ἡ κρίσις σου, Κύριε, τῶν Ἀγγέλων παρισταμένων, τῶν ἀνθρώπων εἰσαγομένων, τῶν βίβλων ἀνεωγμένων, τῶν ἔργων ἐρευνωμένων, τῶν λογισμῶν ἐξεταζομένων. Ποία κρίσις ἐστὶ ἐν ἐμοὶ τῷ συλληφθέντι ἐν ἀμαρτίαις; τίς

μου τὴν φλόγα κατασβέσει; τίς μου τὸ σκότος καταλάμψει;
εἰμή, σὺ, Κύριε, ἐλέησεις με ὡς φιλάνθρωπος;

Δόξα.

Δάκρυά μοι δὸς ὁ Θεός, ὡς ποτε τῇ γυναικὶ τῇ ἁμαρτωλῷ,
καὶ ἀξιώσόν με βρέχειν τοὺς πόδας σου, τοὺς ἐμέ ἐκ
τῆς ὁδοῦ τῆς πλάνης ἐλευθερώσαντας, καὶ μύρον εὐωδίας
σοι προσφέρειν, βίον καθαρὸν ἐν μετανοίᾳ μοι κτισθέντα·
ἵνα ἀκούσω καὶ γὰρ τῆς εὐκταίας σου φωνῆς· Ἡ πίστις σου
σέσωκέ σε, πορεύου εἰς εἰρήνην.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν ἀκαταίσχυντον, Θεοτόκε, ἐλπίδα σε ἔχων, σωθήσομαι·
τὴν προστασίαν σου κεκτημένος, πανάχραντε, οὐ φοβη-
θήσομαι· καταδιώξω τοὺς ἐχθρούς μου, καὶ τροπώσομαι αὐ-
τούς, μόνην ἀμπεχόμενος ὡς θώρακα τὴν σκέπην σου· καὶ
τὴν παντοδύναμον βοήθειάν σου καθικετεύων, βοῶ σοι· Δέ-
σποινα, σῶσόν με ταῖς πρεσβείαις σου, καὶ ἀνάστησόν με ἐκ
ζοφώδους ὕπνου πρὸς σὴν δοξολογίαν,· δυνάμει τοῦ ἐκ σοῦ
σαρκωθέντος Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

Τὸ, Κύριε ἐλέησον Μ'. Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου. Ὁ Ἱερεὺς· Δί' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πα-
τέρων ἡμῶν. Εἶτα τὴν ἐπομένην·

Εὐχὴν τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Κύριε, Κύριε, ὁ ρύσάμενος ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς βέλους
πετομένης ἡμέρας, ρῦσαι ἡμᾶς καὶ ἀπὸ παντὸς
πράγματος ἐν σκότει διαπορευομένης. Πρόσδεξαι
θυσίαν ἐσπερινὴν ταῖς τῶν χειρῶν ἡμῶν ἐπάρσεις. Καταξιώ-
σον δὲ ἡμᾶς καὶ τὸ νυκτερινὸν σταδίου ἀμέμπτως διελθεῖν,
ἀπειράτους κακῶν, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ταραχῆς
καὶ δειλίας, τῆς ἐκ τοῦ διαβόλου ἡμῖν προσγινομένης. Χάρι-
σαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν κατάνυξιν, καὶ τοῖς λογισμοῖς ἡμῶν
μέριμναν τῆς ἐν τῇ φοβερᾷ καὶ δικαίᾳ σε κρίσει ἐξετάσεως.
Καθήλωσον ἐκ τοῦ φόβου σου τὰς σάρκας ἡμῶν, καὶ νέκρω-
σον τὰ μέλη ἡμῶν τὰ ἐπὶ τῆς γῆς· ἵνα καὶ ἐν τῇ
καθ' ὕπνον ἡσυχίᾳ ἐμφαιδρυνώμεθα τῇ θεωρίᾳ τῶν κριμάτων
σου. Ἀπόσῃσον δὲ ἀφ' ἡμῶν πᾶσαν φαντασίαν ἀπρεπῆ, καὶ

ἐπιθυμίαν βλαβεράν. Διανάστησον δὲ ἡμᾶς ἐν τῷ καιρῷ τῆς προσευχῆς ἐστηριγμένους ἐν τῇ πίστει, καὶ προκόπτοντας ἐν ταῖς παραγγέλμασί σου· εὐδοκίᾳ καὶ ἀγαθότητι τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν, ἐκ Γ'. Μετανοίας Γ'.

ΨΑΛΜΟΣ Ν'. 50.

Ελῆσόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλυνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς α�μαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ α�μαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα· ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν α�μαρτίαις ἐκίστησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν α�μαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαράν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν ταῖς ἐγκάταις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριζόν με.

Διδαῖξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσιν.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων ὁ Θεός, ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεός οὐκ ἐξουθενώσει.

Ἀγαθύνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα· τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΑ΄. 101.

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, καὶ ἡ κραυγὴ μου πρὸς σὲ ἐλθέτω.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ· ἐν ἡ ἄν ἡμέρα θλίβωμαι, κλῖνον πρὸς με τὸ οὖς σου.

Ἐν ἡ ἄν ἡμέρα ἐπικαλέσωμαί σε, ταχὺ ἐπάκουσόν μου.

Ὅτι ἐξέλιπον ὥσει καπνὸς αἱ ἡμέραι μου, καὶ τὰ ὀστά μου ὥσει φρύγιον συνεφρύγησαν.

Ἐπλήγην ὥσει χόρτος, καὶ ἐξηράνθη ἡ καρδία μου, ὅτι ἐπελαθόμην τοῦ φαγεῖν τὸν ἄρτον μου.

Ἀπὸ φωνῆς τοῦ στεναγμοῦ μου ἐκολλήθη τὸ ὅστούν μου τῇ σαρκί μου.

Ὡμοιωθήν πελεκᾶνι ἐρημικῶ, ἐγενήθη ὥσει νυκτικόραξ ἐν οἰκοπέδῳ.

Ἡ γρύπνησα καὶ ἐγενόμην ὡς στρουθίον μονάζον ἐπὶ δώματος.

Ὅλην τὴν ἡμέραν ὠνειδίζόν με οἱ ἐχθροί μου, καὶ οἱ ἐπαινοῦντές με κατ' ἐμοῦ ὦμνον.

Ὅτι σποδὸν ὥσει ἄρτον ἔφαγον, καὶ τὸ πόμα μου μετὰ κλαυθμοῦ ἐκίρνων .

Ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου καὶ τοῦ θυμοῦ σου, ὅτι ἐπάρας κατέρραξάς με .

Αἱ ἡμέραι μου ὥσει σκιά ἐκλίθησαν, καὶ γὰρ ὥσει χόρτος ἐξηράνθην .

Σὺ δέ, Κύριε, εἰς τὸν αἰῶνα μένεις, καὶ τὸ μνημόσυνόν σου εἰς γενεὰν καὶ γενεάν .

Σὺ ἀναστὰς οἰκτειρήσεις τὴν Σιών, ὅτι καιρὸς τοῦ οἰκτειρῆσαι αὐτήν, ὅτι ἦκει καιρὸς .

Ὅτι εὐδόκησαν οἱ δοῦλοί σου τοῦ λίθους αὐτῆς, καὶ τὸν χοῦν αὐτῆς οἰκτειρήσουσι .

Καὶ φοβηθήσονται τὰ ἔθνη τὸ ὄνομά σου, Κύριε, καὶ πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς τὴν δόξαν σου .

Ὅτι οἰκοδομήσει Κύριος τὴν Σιών, καὶ ὀφθήσεται ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ .

Ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν προσευχὴν τῶν ταπεινῶν, καὶ οὐκ ἐξουδένωσε τὴν δέησιν αὐτῶν .

Γραφήτω αὕτη εἰς γενεὰν ἑτέραν· καὶ λαὸς ὁ κτιζόμενος αἰνέσει τὸν Κύριον .

Ὅτι ἐξέκυψεν ἐξ ὕψους ἁγίου αὐτοῦ, Κύριος ἐξ οὐρανοῦ ἐπὶ τὴν γῆν ἐπέβλεψε .

Τοῦ ἀκοῦσαι τοῦ στεναγμοῦ τῶν πεπεδημένων, τοῦ λῦσαι τοὺς υἱοὺς τῶν τεθνατωμένων .

Τοῦ ἀναγγεῖλαι ἐν Σιών τὸ ὄνομα Κυρίου, καὶ τὴν αἶνεσιν αὐτοῦ ἐν Ἱερουσαλήμ .

Ἐν τῷ ἐπισυναχθῆναι λαοὺς ἐπὶ τὸ αὐτό, καὶ βασιλεῖς τοῦ δουλεύειν τῷ Κυρίῳ .

Ἀπεκρίθη αὐτῷ ἐν ὁδῷ ἰσχύος αὐτοῦ· τὴν ὀλιγότητα τῶν ἡμερῶν μου ἀνάγγειλόν μοι .

Μὴ ἀναγάγῃς με ἐν ἡμέραις ἡμερῶν μου ἐν γενεᾷ γενεῶν ταῖς ἔτησι .

Κατ' ἀρχαῖς σὺ, Κύριε, τὴν γῆν ἐθεμελίωσας, καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σου εἰσὶν οἱ οὐρανοί .

Λύτοὶ ἀπολοῦνται, σὺ δὲ διαμένεις· καὶ πάντες ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσονται .

Καὶ ὥσει περιβόλαιον ἐλίξεις αὐτοὺς, καὶ ἀλλαγῇσονται·
σύ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ, καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλείψουσιν.

Οἱ υἱοὶ τῶν δούλων σου κατασκηνώσουσι, καὶ τὸ σπέρμα
αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα κατευθυνθήσεται·

Προσευχὴ Μανασσῆ, Βασιλέως τῆς Ἰουδαίας.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, τοῦ Ἀβραάμ, καὶ Ἰσαάκ, καὶ Ἰακώβ, καὶ τοῦ σπέρματος αὐτῶν τοῦ δικαίου· ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν σὺν παντὶ τῷ κόσμῳ αὐτῶν· ὁ πεδήσας τὴν θάλασσαν τῷ λόγῳ τοῦ προστάγματός σου· ὁ κλείσας τὴν ἄβυσσον, καὶ σφραγισάμενος αὐτὴν τῷ φοβερῷ καὶ ἐνδόξῳ ὀνόματί σου· ὃν πάντα φρίσσει καὶ τρέμει ἀπὸ προσώπου τῆς δυνάμεώς σου· ὅτι ἄσπεκτος ἡ μεγαλοπρέπεια τῆς δόξης σου, καὶ ἀνυπόστατος ἡ ὀργὴ τῆς ἐπὶ ἁμαρτωλοῖς ἀπειλῆς σου, ἀμέτρητόν τε καὶ ἀνεξιχνίαστον τὸ ἔλεος τῆς ἐπαγγελίας σου. Σὺ γὰρ εἶ Κύριος ὑψιστος, εὐσπλαγχνος, μακρόθυμος, καὶ πολυέλεος, καὶ μετανοῶν ἐπὶ κακίαις ἀνθρώπων. Σὺ, Κύριε, κατὰ τὸ πλῆθος τῆς χρηστότητός σου ἐπηγγείλω μετάνοιαν καὶ ἄφεσιν ταῖς ἡμαρτηκόσι σοι, καὶ τῷ πλήθει τῶν οἰκτιρμῶν σε ὥρισας μετάνοιαν ἁμαρτωλοῖς εἰς σωτηρίαν. Σὺ οὖν, Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, οὐκ ἔθου μετάνοιαν δικαίοις, τῷ Ἀβραάμ, καὶ Ἰσαάκ, καὶ Ἰακώβ, τοῖς οὐχ ἡμαρτηκόσι σοι, ἀλλ' ἔθου μετάνοιαν ἐπ' ἐμοὶ τῷ ἁμαρτωλῷ, διότι ἥμαρτον ὑπὲρ ἀριθμὸν ψάμμου θαλάσσης. Ἐπλήθυναν αἱ ἀνομίαι μου, Κύριε· ἐπλήθυναν αἱ ἀνομίαι μου, καὶ οὐκ εἰμί ἄξιος ἀτενίσαι, καὶ ἰδεῖν τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ, ἀπὸ τοῦ πλήθους τῶν ἀδικιῶν μου, κατακαμπτόμενος πολλῷ δεσμῷ σιδηρῷ, εἰς τὸ μὴ ἀνανεῦσαι τὴν κεφαλὴν μου, καὶ οὐκ ἔστι μοι ἄνεσις· διότι παρώργισα τὸν θυμὸν σου, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, μὴ ποιήσας τὸ θέλημά σου, καὶ μὴ φυλάξας τὰ προστάγματά σου. Καὶ νῦν κλίνω γόνυ καρδίας, δεόμενος τῆς παρὰ σοῦ χρηστότητος. Ἠμάρτηκα, Κύριε, ἡμάρτηκα, καὶ τὰς ἀνομίας μου ἐγὼ γινώσκω· ἀλλ' αἰτοῦμαι δεόμενος· Ἄνες μοι, Κύριε, ἄνες μοι, καὶ μὴ συναπολέσης με ταῖς ἀνομίαις μου, μηδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνίσας τηρήσης τὰ κακὰ μοι,

μηδὲ καταδικάσῃς με ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς· διότι σὺ εἶ Θεός, Θεὸς τῶν μετανοούντων, καὶ ἐν ἐμοὶ δείξεις πᾶσαν τὴν ἀγαθωσύνην σου· ὅτι ἀνάξιον ὄντα, σώσεις με κατὰ τὸ πολὺ ἔλεός σου, καὶ αἰνέσω σε διαπαντός ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς ζωῆς μου. Ὅτι σὲ ὑμνεῖ πᾶσα ἡ δύναμις τῶν οὐρανῶν, καὶ σοῦ ἐστὶν ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστι. Καὶ τὰ Τροπάρια ταῦτα·

Ἦχος πλ. β'.

Ελέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς· πάσης γὰρ ἀπολογίας ἀποροῦντες, ταύτην σοι τὴν ἰκεσίαν, ὡς Δεσπότη, οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν· Ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα.

Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς· ἐπὶ σοὶ γὰρ πεποιθήαμεν. Μὴ ὀργισθῇς ἡμῖν σφόδρα, μηδὲ μνησθῇς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν· ἀλλ' ἐπίβλεψον καὶ νῦν ὡς εὐσπλαγχνος, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν· σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἡμεῖς λαός σου· πάντες ἔργα χειρῶν σου, καὶ τὸ ὄνομά σου ἐπικεκλήμεθα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην ἀνοιξον ἡμῖν, εὐλογημένη Θεοτόκε· ἐλπίζοντες εἰς σέ, μὴ ἀστοχήσαιμεν, ῥυσθείημεν διὰ σοῦ τῶν περιστάσεων· σὺ γὰρ εἶ ἡ σωτηρία τοῦ γένους τῶν Χριστιανῶν.

Τὸ, Κύριε ἐλέησον Μ'. Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ. Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ.

Ὁ Ἱερεὺς· Δί' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν.

Ε Υ Χ Η.

Δέσποτα Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ ἅγιον Πνεῦμα, μία Θεότης, μία δύναμις, ἐλέησόν με τὸν ἁμαρτωλόν· καὶ οἷς ἐπίσασαι κρίμασι, σῶσόν με τὸν ἀνάξιον δοῦλόν σου· ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν Γ'. Μετανοοίᾳ Γ'. Εἴτα τοὺς Ψαλμ.

ΨΑΛΜΟΣ ΞΘ'. 69.

Ο Θεός, εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες· Κύριε, εἰς τὸ βοη-
θεῖσάί μοι σπεῦσον.

Αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἐντραπήτωσαν οἱ ζητοῦντες τὴν ψυ-
χήν μου.

Ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ καταισχυνθήτωσαν
οἱ βουλόμενοί μοι κακά.

Ἀποστραφήτωσαν παραυτίκα αἰσχυνόμενοι, οἱ λέγοντές
μοι· Εὗγε, εὗγε.

Ἀγαλλιάσθωσαν καὶ εὐφρανθήτωσαν ἐπὶ σοὶ πάντες οἱ
ζητοῦντές σε, ὁ Θεός.

Καὶ λεγέτωσαν διαπαντός, Μεγαλυνθήτω ὁ Κύριος, οἱ ἀ-
γαπῶντες τὸ σωτήριόν σου.

Ἐγὼ δὲ πτωχός εἰμι καὶ πένης· ὁ Θεός, βοήθησόν μοι.

Βοηθός μου καὶ ρύστης μου εἶ σύ, Κύριε· μὴ χρονίσῃς.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΒ'. 142.

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν
μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιο-
σύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ
δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐταπείνωσεν εἰς
γῆν τὴν ζωὴν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς, ὡς νεκροῦς αἰῶνος, καὶ ἠκηδία-
σεν ἐπ' ἐμέ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδιά μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις
σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου· ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ
ἀνυδρὸς σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθή-
σομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἀκουστὸν ποιήσόν μοι τὸ πρῶτ' τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν, ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σέ ἦρα τὴν ψυχὴν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σέ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ· ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τὴν ἐχθρὸν μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμί.

Δ Ο Ξ Ο Λ Ο Γ Ι Α .

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ὑμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξαλογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε Βασιλεῦ, ἐπιράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ· Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου· ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ ὁ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἐσπέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν με· ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σέ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς· ἐν τῷ φωτί σου ὁψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδασόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.

Σοὶ πρέπει αῖνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐνταῦθα λέγομεν τὸν Κανόνα τῆς ἡμέρας, ἢ τῆς Θεοτόκου (*). Μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν τῶν Τροπαρίων τοῦ Κανόνος, Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ μῆῶν. Ὅτι σου ἔστι. Καὶ τὸ ἐπόμενον Τροπάριον μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ.

Τροπάριον, Ἦχος πλ. β'.

Κύριε τῶν δυνάμεων, μεθ' ἡμῶν γενοῦ· ἄλλον γὰρ ἐκτός σου βοηθὸν ἐν θλίψεσιν οὐκ ἔχομεν. Κύριε τῶν δυνάμεων, ἐλέησον ἡμᾶς.

Στίχος. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν ταῖς Ἀγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Κύριε τῶν δυνάμεων, μεθ' ἡμῶν γενοῦ.

Στίχος. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Κύριε τῶν δυνάμεων, μεθ' ἡμῶν γενοῦ.

Στίχος. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Κύριε τῶν δυνάμεων, μεθ' ἡμῶν γενοῦ.

(*) Ἐνταῦθα φάλλοιεν καὶ τὸν Μείγαν Κανόνα, ὡς προσσημαίωται, εἰάν ᾗ Α'. Ἐξδομὰς τῆς μεγάλης Τεσσαρακοστῆς.

Στίχος. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Κύριε τῶν δυνάμεων, μεθ' ἡμῶν γενοῦ.

Στίχος. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβαλοῖς εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβαλοῖς ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Κύριε τῶν δυνάμεων, μεθ' ἡμῶν γενοῦ.

Εἶτα ὁ πρῶτος Χορός.

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἀγίοις αὐτοῦ.

Ὁ δεύτερος Χορός.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Καὶ πάλιν οἱ δύο Χοροὶ ὁμοῦ.

Κύριε τῶν δυνάμεων, μεθ' ἡμῶν γενοῦ, κτλ.

Δόξα τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι.

Κύριε, εἰμὴ τοὺς Ἀγίους σου εἶχομεν πρεσβευτάς, καὶ τὴν ἀγαθότητά σου συμπαθοῦσαν ἡμῖν, πῶς ἐτολμῶμεν Σωτὴρ ὑμνῆσαί σε, ὃν εὐλογοῦσιν ἀπαύστως Ἄγγελοι; Καρδιογνώστα, φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πολλὰ τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν Θεοτόκε πταισμάτων· πρὸς σὲ κατέφυγον, Ἀγνή, σωτηρίας δεόμενος. Ἐπίσπεψαι τὴν ἀσθενοῦσάν μου ψυχὴν, καὶ πρέσβευε τῷ Υἱῷ σου καὶ Θεῷ ἡμῶν, δοθῆναί μοι τὴν ἄφεσιν ὧν ἔπραξα δεινῶν, μόνη εὐλογημένη.

Ἔτερον.

Παναγία Θεοτόκε, τὸν χρόνον τῆς ζωῆς μου μὴ ἐγκαταλίπῃς με· ἀνθρωπίνῃ προστασίᾳ μὴ καταπιστεύσῃς με, ἀλλ' αὐτὴ ἀντιλαβοῦ, καὶ ἐλέησόν με.

Ἔτερον.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς σὲ ἀνατίθην, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ· φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Τὸ, Κύριε ἐλέησον Μ'. Εἶτα.

Ο ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ, ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς, προσκυνούμενος καὶ δοξαζόμενος Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος, ὁ πολυεύσπλαγχνος, ὁ τοὺς δι-

καίους ἀγαπῶν, καὶ τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐλεῶν, ὁ πάντας καλῶν πρὸς σωτηρίαν διὰ τῆς ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν· Αὐτὸς, Κύριε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ τὰς ἐντεῦξεις, καὶ ἴθυνον τὴν ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολαίς σου. Τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἀγίασον, τὰ σώματα ἁγνισον, τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον, τὰς ἐννοίας κάθαρσον, καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως κακῶν καὶ ἀδύνης. Τείχισον ἡμᾶς ἀγίοις σου Ἀγγέλοις, ἵνα, τῇ παρεμβολῇ αὐτῶν φρουρούμενοι καὶ ὁδηγούμενοι, καταντήσωμεν εἰς τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως, καὶ εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀπροσίτου σου δόξης· ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον Γ'. Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ. Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ.

Ὁ Ἱερεὺς· Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς· καὶ ποιῶμεν τὰς Γ'. μεγάλας μετανοίας, λέγοντες καθ' ἑαυτοὺς, καὶ ἓνα Στίχον τῆς Εὐχῆς τοῦ ὁσίου Ἐφραίμ.

Κύριε καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου, πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας, καὶ ἀργολογίας μή μοι δῶς.

Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης, ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς, καὶ ἀγάπης χάρισαί μοι τῷ σῷ δούλῳ.

Ναὶ, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ ὁράν τα ἐμαὶ πταίσματα, καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου· ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα καὶ τὰς IB'. μικράς· καὶ πάλιν μετάνοιαν μεγάλην, καὶ τὸν τελευταῖον Στίχον τῆς Εὐχῆς. Μεθ' ἧν, Τρισάγιον.

Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστιν.

Κύριε ἐλέησον IB'. Εἶτα τὰς ἐπομένας Εὐχάς.

ΕΥΧΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΤΗΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ.

Παύλου Μοναχοῦ Μονῆς τῆς Εὐεργέτιδος.

Α"σπιλε, αἰμόλυντε, ἄφθορε, ἄχραντε, ἀγνή Παρθένε, Θεό-
 νυμφε Δέσποινα· ἡ Θεὸν Λόγον τοῖς ἀνθρώποις τῇ πα-
 ραδόξῳ σου κηρύσει ἐνώσασα, καὶ τὴν ἀπωσθεῖσαν φύσιν τοῦ
 γένους ἡμῶν τοῖς οὐρανίοις συνάψασα· ἡ τῶν ἀπηλπισμένων
 μόνη ἐλπίς, καὶ τῶν πολεμουμένων βοήθεια· ἡ ἐτοίμη ἀντί-
 ληψις τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων, καὶ πάντων τῶν Χριστια-
 νῶν τὸ καταφύγιον. Μὴ βδελύξη με τὸν ἁμαρτωλὸν, τὸν ἐνα-
 γῇ, τὸν αἰσχροῖς λογισμοῖς, καὶ λόγοις, καὶ πράξεσιν ὅλον
 ἑμαυτὸν ἀχρεώσαντα, καὶ τῇ τῶν ἡδονῶν τοῦ βίου ῥαθυμίας
 γνώμῃ δοῦλον γενόμενον· ἀλλ' ὡς τοῦ φιλανθρώπου Θεοῦ Μή-
 τηρ, φιλανθρώπως σπλαγχνίσθητι ἐπ' ἐμοὶ τῷ ἁμαρτωλῷ καὶ
 ἀσώτῳ, καὶ δέξαι μου τὴν ἐκ ῥυπαρῶν χειλέων προσφερομέ-
 νην σοι δέησιν· καὶ τὸν σὸν Υἱόν, καὶ ἡμῶν Δεσπότην καὶ
 Κύριον, τῇ μητρικῇ σου παρρῆσίᾳ χρωμένη, δυσώπησον, ἵνα
 ἀνοίξῃ καὶ μοὶ τὰ φιλάνθρωπα σπλάγχνα τῆς αὐτοῦ ἀγαθό-
 τητος· καὶ, παριδὼν με τὰ ἀναρίθμητα πταίσματα, ἐπιστρέ-
 ψῃ με πρὸς μετάνοιαν, καὶ τῶν αὐτοῦ ἐντολῶν ἐργάτην δό-
 κιμον ἀναδείξῃ με. Καὶ πάρεσό μοι αἰεὶ ὡς ἐλεήμων, καὶ συμ-
 παθής, καὶ φιλάγαθος· ἐν μὲν τῷ παρόντι βίῳ, θερμῇ
 προστατίς καὶ βοηθός, τὰς τῶν ἐναντίων ἐφόδους ἀποτει-
 χίζουσα, καὶ πρὸς σωτηρίαν καθοδηγοῦσά με· καὶ ἐν τῷ και-
 ρῷ τῆς ἐξόδου μου, τὴν ἀθλίαν μου ψυχὴν περιέπουσα καὶ
 τὰς σκοτεινὰς ὄψεις τῶν πονηρῶν δαιμόνων πόρρῳ αὐτῆς
 ἀπελαύνουσα· ἐν δὲ τῇ φοβερᾷ ἡμέρᾳ τῆς Κρίσεως, τῆς
 αἰωνίου με ῥυομένη κολάσεως, καὶ τῆς ἀπορρήτου δόξης τοῦ
 σοῦ Υἱοῦ, καὶ Θεοῦ ἡμῶν, κληρονόμον με ἀποδεικνύουσα. Ἦς
 καὶ τύχοιμι, Δέσποινά μου, ὑπεραγία Θεοτόκε, διὰ τῆς σῆς
 μεσιτείας καὶ ἀντιλήψεως, χάριτι καὶ φιλανθρωπία τοῦ μο-
 νογενοῦς σου Υἱοῦ, τοῦ Κυρίου, καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν
 Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ὡς πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνη-

σις, σὺν τῷ ἀνάρχῳ αὐτοῦ Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ αὐτοῦ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΤΕΡΑ ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΥΡΙΟΝ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥΝ ΧΡΙΣΤΟΝ.

Ἀντιόχου Μοναχοῦ καὶ Πανδέκτου.

Καὶ δὸς ἡμῖν, Δέσποτα, πρὸς ὕπνον ἀπιοῦσιν, ἀνάπαυσιν σώματος καὶ ψυχῆς· καὶ διαφυλάξον ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ ζοφεροῦ ὕπνου τῆς ἀμαρτίας, καὶ ἀπὸ πάσης σκοτεινῆς καὶ νυκτερινῆς ἡδυπαθείας. Παῦσον ταῖς ὁρμαῖς τῶν παθῶν, σβέσον τὰ πεπυρωμένα βέλη τοῦ πονηροῦ, τὰ κατ' ἡμῶν δολίως κινούμενα· ταῖς τῆς σαρκὸς ἡμῶν ἐπαναστάσεις καταστείλον, καὶ πᾶν γεῶδες καὶ ὑλικὸν ἡμῶν φρόνημα κοίμισον. Καὶ δώρησαι ἡμῖν, ὁ Θεός, γρήγορον νοῦν, σῶφρονα λογισμόν, καρδίαν νήφουσαν, ὕπνον ἐλαφρόν, καὶ πάσης σατανικῆς φαντασίας ἀπηλλαγμένον. Διανάστησον δὲ ἡμᾶς ἐν τῷ καιρῷ τῆς προσευχῆς, ἐστηριγμένους ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου, καὶ τὴν μνήμην τῶν σῶν κριμάτων ἐν ἑαυτοῖς ἀπαράθραυστον ἔχοντας. Παννύχιον ἡμῖν τὴν σὴν δοξολογίαν χάρισαι, εἰς τὸ ὑμνεῖν, καὶ εὐλογεῖν, καὶ δοξάζειν τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Υπερένδοξε, αἰετάρθενε, εὐλογημένη Θεοτόκε, προσάγαγε τὴν ἡμετέραν προσευχὴν τῷ Υἱῷ σου καὶ Θεῷ ἡμῶν, καὶ αἴτησαι, ἵνα σώσῃ διὰ σοῦ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Η ἐλπίς μου ὁ Πατήρ, καταφυγή μου ὁ Υἱός, σκέπη μου τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον. Τριάς ἁγία, δόξα σοι.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς σὲ ἀνατίθην, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ· φυλάξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Κύριε ἐλέησον Γ'. Ὁ Ἱερεὺς ἐκφωνεῖ· Εἰρήνη πᾶσι· ταῖς κεφαλαῖς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνετε· καὶ ἡμῶν κεκλιμένων, λέγει εὐθύς·

Δέσποτα πολυέλεε, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, πρεσβείαις τῆς παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων Ἀσωμάτων· ἰκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου Προφήτου, Προδρόμου, καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφέρων Πατέρων ἡμῶν· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, καὶ πάντων σου τῶν Ἀγίων· εὐπρόσδεκτον ποίησον τὴν δέησιν ἡμῶν· δώρησαι ἡμῖν τὴν ἄφεσιν τῶν παραπτωμάτων ἡμῶν· σκέπασον ἡμᾶς ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου· ἀποδίωξον ἀφ' ἡμῶν πάντα ἐχθρὸν καὶ πολέμιον· εἰρήνευσον ἡμῶν τὴν ζωὴν. Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς καὶ τὸν κόσμον σου, καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Εἰδ' οὕτω ποιήσας ὁ Προεστὼς μετάνοιαν ἐπὶ γῆς, λέγει τοῖς Ἀδελφοῖς· Εὐλογεῖτε, Πατέρες ἅγιοι, συγχωρήσατέ μοι τῷ ἁμαρτωλῷ.

Καὶ οἱ Ἀδελφοί· Ὁ Θεὸς συγχωρήσαι σοι, Πάτερ ἅγιε. Καὶ ἄρχονται αἱ Ἀδελφοὶ ἀνά δύο, εἰς ἕξ ἑκατέρου Χοροῦ κατὰ τάξιν, ποιεῖν τὸ αὐτὸ, καὶ αἰτεῖσθαι, καὶ λαμβάνειν συγχώρησιν, μέχρις ἂν πληρωθῶσιν ἅπαντες. Ὁ δὲ Ἱερεὺς λέγει (ἀποκρινομένων ἡμῶν τὸ, Κύριε ἐλέησον, συνεχῶς).

Εὐξώμεθα ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου.

Ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν.

Ὑπὲρ εὐδωσέως καὶ ἐνισχύσεως τοῦ φιλοχρίστου Στρατῆ.

Ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν Ἀδελφότητος.

Ὑπὲρ τῶν ἀπολειφθέντων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν.

Ὑπὲρ τῶν διακονούντων, καὶ διακονησάντων ἡμῖν.

Ὑπὲρ τῶν μισούντων, καὶ ἀγαπώντων ἡμᾶς.

Ὑπὲρ τῶν ἐντειλαμένων ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις εὐχεσθαι ὑπὲρ αὐτῶν.

Ὑπὲρ ἀναρρύσεως τῶν αἰχμαλώτων.

Ὑπὲρ τῶν ἐν θαλάσῃ καλῶς πλεόντων.

Ὑπὲρ τῶν ἐν ἀσθενείαις κατακειμένων.

Εὐξώμεθα καὶ ὑπὲρ εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς.

Καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὁδοδόξων.

Εἰπώμεν καὶ ὑπὲρ ἑαυτῶν τὸ, Κύριε ἐλέησον Γ'.

Ὁ Προεστώς· Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν. Καὶ λαβόντες οἱ πάντες συγχώρησιν ἀπὸ τοῦ Προεστῶτος, ἀπερχόμεθα ἐν τοῖς κελλίοις ἡμῶν, ἐνθα λέγομεν καὶ τὴν Εὐχὴν ταύτην·

Τοῖς μισοῦσι καὶ ἀδικοῦσιν ἡμᾶς συγχώρησον, Κύριε. Τοῖς ἀγαθοποιοῦσιν ἀγαθοποιήσον. Τοῖς ἀδελφοῖς, καὶ οἰκείοις ἡμῶν χάρισαι τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα, καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον. Τοὺς ἐν ἀσθενείᾳ ἐπίσκεψαι, καὶ ἴασιν δώρησαι. Τοὺς ἐν θαλάσῃ κυβέρνησον. Τοῖς ἐν ὁδοιπορίαις συνοδεύσον. Τῷ Βασιλεῖ συμμάχησον. Τοῖς διακονοῦσι, καὶ ἐλεοῦσιν ἡμᾶς, ἁμαρτιῶν ἄφεσιν δώρησαι. Τοὺς ἐντειλαμένους ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις εὐχεσθαι ὑπὲρ αὐτῶν, ἐλέησον κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος. Μνήσθητι, Κύριε, τῶν προκοιμηθέντων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, καὶ ἀνάπαυσον αὐτοὺς, ὅπου ἐπισκοπεῖ τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου. Μνήσθητι, Κύριε, τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν τῶν αἰχμαλώτων, καὶ λύτρωσαι αὐτοὺς ἀπὸ πάσης περιστάσεως. Μνήσθητι, Κύριε, τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν ταῖς ἁγίαις σου Ἐκκλησίαις, καὶ δός αὐτοῖς τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα, καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον. Μνήσθητι, Κύριε, καὶ ἡμῶν τῶν ταπεινῶν, καὶ ἁμαρτωλῶν, καὶ ἀναξίων δούλων σου, καὶ ὁδήγησον ἡμᾶς ἐν τῇ τρίβῳ τῶν ἐντολῶν σου· πρεσβείαις τῆς παναχράντου σου Μητρὸς, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων· ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΝ ΜΙΚΡΟΝ.

Ποιῦντες Στίχον, λέγομεν·

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁ πανταχοῦ παρὼν, καὶ τὰ πάντα πληρῶν, ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν, καὶ ζωῆς χορηγός, ἐλθέ, καὶ σκηνώσον ἐν ἡμῖν, καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος, καὶ σῶσον, ἀγαθὲ, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σου ἐστι. Κύριε ἐλέησον ΙΒ'. Δεῦτε προσκυνήσωμεν Γ'. Μετανοίας Γ'. καὶ τοὺς Ψαλμοὺς.

ΨΑΛΜΟΣ Ν'. 50.

Ελέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ὀκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλυνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα· ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίστησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὅσπερ τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαράν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθές ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶς στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσιν.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων ὁ Θεός, ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἰνέσιν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεός οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα· τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

ΨΑΛΜΟΣ ΞΘ'. 69.

Ο ἦ Θεός, εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες· Κύριε, εἰς τὸ βοηθεῖσάί μοι σπεῦσον.

Αἰσχυνθήτωσαν, καὶ ἐντραπήτωσαν οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου.

Ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ καταισχυνθήτωσαν οἱ βουλόμενοί μοι κακά.

Ἀποστραφήτωσαν παραυτίκα αἰσχυνόμενοι, οἱ λέγοντές μοι· Εὗγε, εὗγε.

Ἀγαλλιάσθωσαν καὶ εὐφρανθήτωσαν ἐπὶ σοὶ πάντες οἱ ζητοῦντές σε, ὁ Θεός.

Καὶ λεγέτωσαν διαπαντός, Μεγαλυνθήτω ὁ Κύριος, οἱ ἀγαπῶντες τὸ σωτήριόν σου.

Ἐγὼ δὲ πτωχός εἰμι καὶ πένης· ὁ Θεός, βοήθησόν μοι.

Βοηθός μου καὶ ῥύστης μου εἶ σύ, Κύριε· μὴ χρονίσῃς.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΑΒ'. 142.

Κύρια, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσελθῇς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιοθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐταπείνωσεν· εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμέ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδιά μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου· ἡ ψυχή μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθῶμαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἀκουστὸν ποιήσόν μοι τὸ πρῶτον τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἠλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σέ ἦρα τὴν ψυχὴν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σέ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σύ εἶ ὁ Θεός μου.

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ· ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμί.

ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ἕμνουμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ· Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου· ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ ὁ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν.

Καθ' ἑκάστην ἐσπέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν με· ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημα σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς· ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.

Πραταίνον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τὰς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σαὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα λέγομεν τό· Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν. Ὅρα σελ. 15, καὶ τό· Ἀξιόν ἐστὶν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν σὲ τὴν Θεοτόκον, κτλ. Μετὰ ταῦτα· Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστίν. Εἶτα τὸ Τροπάριον τοῦ κατὰ τὴν ἡμέραν Ἀγίου, ἢ τὰ παρόντα·

Ἦχος δ'.

Ο Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, ὁ ποιῶν αἰεὶ μεθ' ἡμῶν κατὰ τὴν σὴν ἐπιείκειαν, μὴ ἀποστήσῃς τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν, ἀλλὰ ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις, ἐν εἰρήνῃ κυβέρνησον τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Τῶν ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ Μαρτύρων σου, ὡς πορφύραν καὶ βύσσον τὰ αἵματα, ἡ Ἐκκλησία σου στολισαμένη, δι' αὐτῶν βοᾷ σοι, Χριστέ ὁ Θεός· Τῷ λαῷ σου τοὺς οἰκτιρμοὺς σου κατὰπεμψον, εἰρήνην τῇ πολιτείᾳ σου δώρησαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα.

Μετὰ τῶν Ἀγίων ἀνάπαυσον, Χριστέ, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου, ἐνθα οὐκ ἔστι πόνος, οὐ λύπη, οὐ στεναγμός, ἀλλὰ ζωὴ ἀτελεύτητος.

Καὶ νῦν.

Τῇ πρεσβείᾳ, Κύριε, πάντων τῶν Ἀγίων, καὶ τῆς Θεοτόκου, τὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς, ὡς ὁ μόνος οἰκτίρμων.

Τό· Κύριε ἐλέησον Μ'. Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ. Κύριε ἐλέησον, Γ'. Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ. Ὁ Ἱερεὺς· Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς· εἰ δὲ μὴ ὑπάρχει· Δί' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν. Εἶτα τὰς ἐπομένας Εὐχαῖς.

Εὐχὴ εἰς τὴν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον.

Ασπιλε, ἀμόλυντε, ἀφθορε, ἀχραντε, ἀγνή Παρθένε, Θεό-
νυμφε Δέσποινα· ἡ Θεὸν Λόγον τοῖς ἀνθρώποις τῇ παραδόξῳ σου κυήσει ἐνώσασα, καὶ τὴν ἀπωσθεῖσαν φύσιν τοῦ

γένους ἡμῶν τοῖς οὐρανίοις συνάψασα· ἡ τῶν ἀπηλπισμένων μόνη ἐλπίς, καὶ τῶν πολεμουμένων βοήθεια· ἡ ἐτοίμη ἀντίληψις τῶν εἰς σέ προστρεχόντων, καὶ πάντων τῶν Χριστιανῶν τὸ καταφύγιον. Μὴ βδελύξη με τὸν ἁμαρτωλόν, τὸν ἐναγῇ, τὸν αἰσχροῖς λογισμοῖς, καὶ λόγοις, καὶ πράξεσιν ὅλον ἑμαυτὸν ἀχρειώσαντα, καὶ τῇ τῶν ἡδονῶν τοῦ βίου ῥαθυμίᾳ γνώμῃ δοῦλον γενόμενον· ἀλλ' ὡς τοῦ φιλανθρώπου Θεοῦ Μητρὸς, φιλανθρώπως σπλαγχνίσθητι ἐπ' ἐμοὶ τῷ ἁμαρτωλῷ καὶ αἰσώτῳ, καὶ δέξαι μου τὴν ἐκ ῥύπαρῶν χειλέων προσφερομένην σοι δέησιν· καὶ τὸν σὸν Υἱόν, καὶ ἡμῶν Δεσπότην καὶ Κύριον, τῇ μητρικῇ σου παρρῆσίᾳ χρωμένη, δυσώπησον, ἵνα ἀνοίξῃ καὶ μοὶ τὰ φιλάνθρωπα σπλάγχνα τῆς αὐτῆς ἀγαθότητος, καὶ, παριδὼν μου τὰ ἀναρίθμητα πταίσματα, ἐπιστρέψῃ με πρὸς μετάνοιαν, καὶ τῶν αὐτοῦ ἐντολῶν ἐργάτην δόκιμον ἀναδείξῃ με. Καὶ πάρεσό μοι αἰεὶ ὡς ἐλεήμων, καὶ συμπαθὴς, καὶ φιλάγαθος· ἐν μὲν τῷ παρόντι βίῳ, θερμὴν προσάτις καὶ βοηθός, ταῖς τῶν ἐναντίων ἐφοδους ἀποτεριχίζουσα, καὶ πρὸς σωτηρίαν καθοδηγοῦσά με· καὶ ἐν τῷ καιρῷ τῆς ἐξόδου μου, τὴν ἀθλίαν μου ψυχὴν περιέπουσα, καὶ ταῖς σκοτειναῖς ὄψεις τῶν πονηρῶν δαιμόνων πόρρῳ αὐτῆς ἀπελαύνουσα· ἐν δὲ τῇ φοβερᾷ ἡμέρᾳ τῆς Κρίσεως, τῆς αἰωνίου με ῥυομένη κολάσεως, καὶ τῆς ἀπορρήτου δόξης τοῦ σοῦ Υἱοῦ, καὶ Θεοῦ ἡμῶν, κληρονόμον με ἀποδεικνύουσα. Ἦς καὶ τύχοιμι, Δέσποινά μου, ὑπεραγία Θεοτόκε, διὰ τῆς σῆς μεσιτείας καὶ ἀντιλήψεως· χάριτι καὶ φιλανθρωπία τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, τοῦ Κυρίου, καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ὡς πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, σὺν τῷ ἀνάρχῳ αὐτῷ Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ αὐτῷ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐτέρα εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν.

Καὶ δὸς ἡμῖν, Δέσποτα, πρὸς ὕπνον ἀπιούσιν, ἀνάπαυσιν σώματος καὶ ψυχῆς· καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ ζοφεροῦ ὕπνου τῆς ἁμαρτίας, καὶ ἀπὸ πάσης σκοτεινῆς καὶ κακτερινῆς ἡδυπαθείας. Παῦσον ταῖς ὁρμαῖς τῶν παθῶν, σβέσον τὰ πεπυρωμένα βέλη τοῦ πονηροῦ, τὰ κατ' ἡμῶν δολίως

κινῆμενα· τὰς τῆς σαρκὸς ἡμῶν ἐπαναστάσεις κατὰστείλον,
καὶ πᾶν γεῶδες καὶ υἱικὸν ἡμῶν φρόνημα κοίμισον. Καὶ δώ-
ρησαι ἡμῖν, ὁ Θεός, γρήγορον νοῦν, σῶφρονα λογισμὸν, καρ-
δίαν νήφουσαν, ὕπνον ἐλαφρόν, καὶ πάσης σατανικῆς φαν-
τασίας ἀπηλλαγμένον. Διανάστησον δὲ ἡμᾶς ἐν τῷ καιρῷ
τῆς προσευχῆς ἐστηριγμένους ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου, καὶ τὴν
μνήμην τῶν σῶν κριμάτων ἐν ἑαυτοῖς ἀπαράθραυστον ἔχον-
τας. Παννύχιον ἡμῖν τὴν σὴν δοξολογίαν χάρισαι, εἰς τὸ
ὑμνεῖν, καὶ εὐλογεῖν, καὶ δοξάζειν τὸ πάντιμον καὶ μεγαλο-
πρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου
Πνεύματος, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Υπερένδοξε, αἰειπάρθενε, εὐλογημένη Θεοτόκε, προσάγαγε
τὴν ἡμετέραν προσευχὴν τῷ Υἱῷ σου καὶ Θεῷ ἡμῶν,
καὶ αἴτησαι, ἵνα σώσῃ διὰ σοῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Η ἐλπίς μου ὁ Πατήρ, καταφυγή μου ὁ Υἱός, σκέπη μου
τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον. Τριάς ἁγία, δόξα σοι.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς σὲ ἀνατίθημι, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ·
φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Κύριε ἐλέησον Γ'. καὶ ἀπόλυσις.

ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΕΝ Τῷ ΠΡΩΤῳ ΜΕΡΕΙ ΤΟΥ ΠΡΟΛΟΓΙΟΥ
ΝΥΧΘΗΜΕΡΟΥ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΣ.

ΩΡΟΛΟΓΙΟΤ Τ Ο Υ Μ Ε Γ Α Λ Ο Υ ΜΕΡΟΣ Β'.

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Ν

Τὰ Ἑροπάρια, ἥτοι Ἀπολυτίκια καὶ Κοντάκια τῶν ἀκινήτων Ἑορτῶν, καὶ τῶν καθ' ἑκάστην ἡμέραν Ἀγίων τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ.

Τὰ Ἀπολυτίκια καὶ Κοντάκια τοῦ Τριωδίου καὶ Πεντηκοσταρίου.

Τὰ ἐν ταῖς Κυριακαῖς ψαλλόμενα Ἀναστάσιμα Ἀπολυτίκια, Θεοτοκία, καὶ Ὑπακοὰς τῆς Ὀκτωήχου.

Τὰ ἐν ταῖς λοιπαῖς τῆς Ἑβδομάδος ἡμέραις ψαλλόμενα Ἀπολυτίκια.

Τὰ ἐν ἑλῶ τῷ ἐνιαυτῷ ψαλλόμενα Θεοτοκία, μετὰ τὰ Ἀπολυτίκια τῶν μὴ ἑορταζομένων Ἀγίων.

Ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἐλθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτόν,
καὶ ὁράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθείτω μοι.

Μάρκ. Η'. 24.

ΤΡΟΠΑΡΙΑ

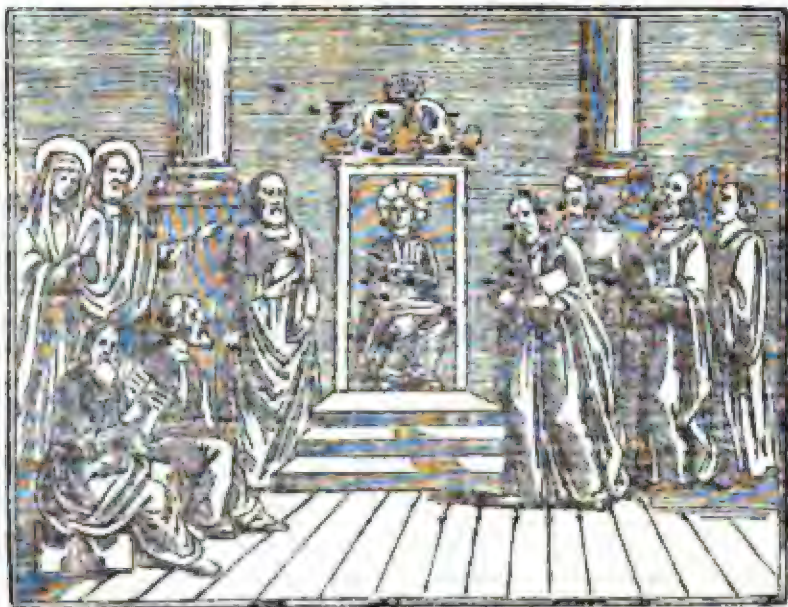
ΤΩΝ ΑΚΙΝΗΤΩΝ ΤΟΥ ΟΛΟΥ ΕΝΙΑΥΤΟΥ ΕΟΡΤΩΝ,

ΚΑΙ ΤΩΝ ΚΑΘ' ΗΜΕΡΑΝ ΑΓΙΩΝ.

ΜΗΝ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ.

Ἐχων ἡμέρας 30. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 12, καὶ ἡ νύξ ὥρας 12.

Ο ΙΗΣΟΥΣ ΔΙΔΑΣΚΩΝ ΕΝ Τῷ ΙΕΡῳ.

✠ 1. Ἀρχὴ τῆς Ἰνδίκτου, ἥτοι τοῦ Νέου Ἑτους· καὶ μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Συμεὼν τοῦ Στυλίου· καὶ ἡ Σύναξις τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου τῶν Μιασμητῶν· καὶ τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Ἀειθαλᾶ· καὶ τῶν ἁγίων τεσσαράκοντα Γυναικῶν, καὶ Ἀμμοῦν διακόνου, καὶ διδασκάλου αὐτῶν· καὶ τῶν ἁγίων Μαρτύρων Καλλίστης, Εὐόδου, καὶ Ἑρμογένους τῶν ἀνταδελφῶν· καὶ μνήμη τοῦ δικαίου Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ· καὶ ἀνάμνησις τοῦ μεγάλου Ἐμπρησμοῦ.

ΙΝΔΙΚΤΙΚΟΝ ΑΡΧΗ. Οἱ τῆς Ῥώμης Αὐτοκράτορες, πρὸς διατήρησιν τῶν στρατευμάτων, διέτασσον διὰ Δεσπίσματος εἰς τοὺς ἑαυτῶν ὑπηκόους, φόρον τινα γενικὸν κατὰ πᾶσαν ἐπαρχίαν, οὗ τινος ἡ πληρωμὴ ἐγένετο κατ' ἐνιαυτὸν, ἐπαλαμβανομένου τοῦ αὐτοῦ Δεσπίσματος εἰς διάστημα ἐτῶν 15, καθότι 15 ἔτη ἐχρεώσθουν στρατεύεσθαι οἱ τῶν Ῥωμαίων στρατιῶται. Μετὰ δὲ τὴν τούτων συμπλήρωσιν ἀνανεοῦντες πάλιν τὸ Δέσπισμα μετὰ τινος τροπολογίας, διὰ τὴν

ἐν τῷ διαστήματι τούτῳ ἐνδεχομένην τῶν πραγμάτων μεταβολήν, διέτασσον ἐκ νέου ἕτερον φόρον, πληρωτέον καὶ αὐτὸν κατὰ συνέχειαν εἰς ὁλοκλήρον δεκαπενταετίαν· εἶτα ἐκ τρίτου ἄλλον, καὶ οὕτω καθεξῆς. Τὸ δὲ αὐτοκρατορικὸν θέσπισμα, δι' οὗ ὁ φόρος οὗτος διετάσσεται ὀλίγον τι πρὸ τοῦ χειμῶνος, ὠνομάζετο *Indictio*, ὅ ἐστιν ὁρισμός, ἢ διαγγεῖλμα περὶ τοῦ φόρου· ὅπερ ἐξελθηνίσαντες εἰς τὸ Ἰνδικτιῶν οἱ βασιλεῖς τῆς Κωνσταντινουπόλεως, [διετήρησαν αὐτήν, εἰ καὶ ἀντ' αὐτῆς ἐνίοτε μετεχειρίζοντο τὴν Ἐπινέμησιν, σημαίνουσαν διανομήν. Εἰσήγαγε δὲ τὰς Ἰνδικτιῶνας, κατὰ τὴν κοινοτέραν γνώμην, πρῶτος ὁ Μ. Κωνσταντῖνος τῷ 312 ἔτει ἀπὸ Χριστοῦ, ὅτε καὶ τὸ σημεῖον τοῦ Σταυροῦ εἶδεν ἐν οὐρανῷ, καὶ τὸν Μαξέντιον νικήσας, ἀνηγορεύθη Αὐτοκράτωρ τῆς Δύσεως (Μαΐου 21). Τινὲς δὲ (καὶ ἴσως πιθανώτερον) ἀνάγουσι τῶν Ἰνδικτιῶνων τὴν ἀρχὴν ἕως ἐπὶ Αὐγούστου Καίσαρος, τρία ἔτη πρὸ Χριστοῦ, φέροντες εἰς τοῦτο ἀπόδειξιν Παπικὴν τινα σφραγίδα (*Bullam*), ἥτοι θέσπισμα Παπικὸν ἐκδοθὲν μὲν τῷ 781 ἔτει ἀπὸ Χριστοῦ, σεσημειωμένον δὲ οὕτως· anno 4, *Indictionis LIII*, ὅ ἐστιν, ἔτει Δ'. τῆς ΝΓ'. Ἰνδικτιῶνος, ἐξ οὗ συνάγεται τὸ εἰρημένον ἔτος· καθότι, πολλαπλασιαζομένων τῶν 52 ὁλοκλήρων περιόδων τῆς Ἰνδικτιῶνος, προστιθεμένων καὶ τῶν 4 ἐτῶν τῆς 53, προκύπτει ἀριθμὸς 784, τὰ ἀπὸ Χριστοῦ δηλαδή ἔτη 781, καὶ 3 πλέον.

Ἐπάρχουσι δὲ τρία Ἰνδικτιῶνος εἴδη. Α'. ἡ εἰς τὴν Δύσιν εἰσαχθεῖσα, ἣτις καλεῖται Αὐτοκρατορικὴ, Καισαρικὴ καὶ Κωνσταντινιακὴ, καὶ ἄρχεται ἀπὸ τῆς 24 Σεπτεμβρίου. Β'. ἡ λεγομένη Παπικὴ, ἀρχομένη ἀπὸ τῆς 1 Ἰανουαρίου. Καὶ Γ'. ἡ τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἣν παραλαβόντες οἱ ταύτης Πατριάρχαι, μετὰ τὴν πτώσιν τῆς Ἀνατολικῆς αὐτοκρατορίας, γράφουσιν αὐτὴν ἰδιοχείρως ἐν τοῖς ὑπ' αὐτῶν ἐκδιδόμενοις θεσπίσμασι, χωρὶς τοῦ ἀριθμεῖν καὶ τὴν ἀκολουθίαν τῶν Ἰνδικτιῶνων ἢ περιόδων τῶν δεκαπέντε ἐτῶν· ἄρχεται δὲ αὕτη, μετὰ τινος τελετῆς, ἀπὸ τῆς 1 Σεπτεμβρίου. Καὶ αὕτη μὲν τῆς Ἰνδικτιῶνος ἡ ἀρχὴ καὶ τῆς εἰς 15 ἔτη περιόδου αὐτῆς ἡ αἰτία.

Ἐπειδὴ δὲ μετὰ τὴν συγκομιδὴν τῶν καρπῶν εἰς ἀποθήκας, γίνεται τρόπον τινα συμπλήρωσις τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ, καὶ ἀρχόμεθα πάλιν ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸ ἐξῆς καταβάλλειν ἐκ νέου τὰ σπέρματα εἰς τὴν γῆν, πρὸς νέων γεννημάτων προμήθειαν διὰ τὰ μέλλον, διὰ τοῦτο ὁ μὲν Σεπτέμβριος λογίζεται νέου ἔτους ἀρχή· ἡ δὲ Ἐκκλησία, ἐορτάζουσα σήμερον, ἐξαίτεται παρὰ Θεοῦ εὐκρασίαν ἀέρων, βροχὰς ἐγκαίρους, εὐφορίαν τῆς γῆς, κτλ. Ὅτι δὲ καὶ ἡ παλαιὰ τῶν Ἰουδαίων Συναγωγὴ ἐώρταζε τὴν λεγομένην τῶν Σαλσίγγων ἐορτὴν κατὰ τὴν σήμερον, προσφέρουσα τῷ Θεῷ εὐχαριστηρίους ὕμνους, μάρτυς ἡ ἀγία Γραφή (Λευϊτ. ΚΓ'. 24-25. Ἀριθμ. ΚΘ'. 1-2). Ἔστι καὶ τρίτη αἰτία τῆς παρούσης ἐορτῆς. Ἡ ἀνάμνησις τῆς εἰσόδου τοῦ Ἰησοῦ εἰς τὴν ἐν Ναζαρέτ Συναγωγὴν τῶν Ἰουδαίων, ὅτε καὶ ἐπεδόθη αὐτῷ βιβλίον Ἡσαΐου τοῦ Προφήτου πρὸς ἀνάγνωσιν· καὶ ἀνοίξας αὐτὸ, εὗρε τὸν τόπον, ὅπου ἦν γεγραμμένον· « Πνεῦμα Κυρίου ἐπ' ἐμέ, οὗ ἔνεκεν ἔχρισέ με κτλ. » (Λουκ. Δ'. 16-18). Ταῦτα περὶ τῆς παρούσης Ἐορτῆς καὶ τῆς Ἰνδικτιῶνος.

Ἐκ δὲ τῶν σήμερον ἐορταζομένων Ἀγίων, ὁ μὲν Συμεὼν ἐγεννήθη κατὰ τὰ 392 ἔτος ἐν τινὶ κώμῃ, καλουμένῃ Σισάν, ἐν τοῖς μεθορίοις Κιλικίας καὶ Συρίας· εἰσῆλθεν εἰς τὸ μοναδικὸν στάδιον ἐκ νεαρῆς ἡλικίας· ἐγυμνάσθη πρότερον ἐν μοναστηρίῳ, εἶτα καὶ κατὰ μόνας εἰς τόπον ἔρημον· καὶ τελευταῖον ἀναβάς κατὰ τὰ ὄρη τῆς Συρίας ἐπὶ τινος στύλου ὑψηλοῦ, ἀφ' οὗ καὶ Στυλίου τῆς ἐπωνομάσθη, ἐνεκαρτέρησεν ἐπ' αὐτοῦ ἔτη πολλὰ, ὀρθῶς τὸ πλεῖστον· καὶ ζήσας τὰ πάντα 69, ἐτελεύτησε τῷ 461 ἔτει.

Ὁ δὲ Ἰησοῦς τοῦ Ναυῆ ἦν ἐκ φυλῆς Ἐφραὶμ· ἐγεννήθη ἐν Αἰγύπτῳ περὶ τὰ 1654 ἔτη πρὸ Χριστοῦ· διεδέχθη τὸν Μωϋσῆν τῷ 85 ἔτει τῆς ἡλικίας αὐτοῦ· ἀνεχαίτισε τὸ ρεῦμα τοῦ Ἰορδάνου, καὶ διεδίδασε τοὺς Ἰσραηλίτας πεζοὺς· ἔστησε τὸν δρόμον τοῦ ἡλίου, πολεμῶν τοὺς Ἰεβουσαίους· ἐμέρισε τὴν γῆν τῆς ἐπαγγελίας εἰς τὰς δώδεκα φυλάς τῶν Ἰσραηλιτῶν· ἐκυδέρνησεν αὐτὸς 25 ἔτη· συνέγραψε τὸ

εἰς ὄνομα αὐτοῦ ἐπιγραφόμενον ἔκτον Βιβλίον τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης· καὶ ζήσας τὰ πάντα ἔτη 110, ἐτελεύτησε τῷ 1544 πρὸ Χριστοῦ.

Ἀργία, καὶ Καταλύσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἰνδίκτου, Ἦχος β'.

Ο πάσης Δημιουργὸς τῆς κτίσεως, ὁ καιροὺς καὶ χρόνους ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐξουσίᾳ θέμενος, εὐλόγησον τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός σου Κύριε, φυλάττων ἐν εἰρήνῃ τοὺς Βασιλεῖς καὶ τὴν Πόλιν σου, πρεσβεύαις τῆς Θεοτόκου, καὶ σῶσον ἡμᾶς. Τοῦ Ὁσίου, Ἦχος α'.

Υπομονῆς στύλος γέγονας, ζηλώσας τοὺς προπάτορας Ὅσιε, τὸν Ἰωβ ἐν τοῖς πάθεσι, τὸν Ἰωσήφ ἐν τοῖς πειρασμοῖς, καὶ τὴν τῶν Ἀσωμάτων πολιτείαν, ὑπάρχων ἐν σώματι. Συμεὼν Πατὴρ ἡμῶν ὅσιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τῆς Θεοτόκου, Ἦχος βαρὺς.

Χαῖρε κεχαριτωμένη, Θεοτόκε Παρθέने, λιμὴν καὶ προστασία τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων· ἐκ σοῦ γὰρ ἐσαρκώθη ὁ Λυτρωτὴς τῆς κόσμου· μόνη γὰρ ὑπάρχεις Μήτηρ καὶ Παρθένος, αἰεὶ εὐλογημένη καὶ δεδοξασμένη. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, εἰρήνην δωρήσασθαι πάσῃ τῇ οἰκουμένη.

Κοντάκιον τῆς Ἰνδίκτου, Ἦχος δ'.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ο τῶν αἰώνων ποιητὴς καὶ Δεσπότης, Θεὲ τῶν ὅλων, Ὑπερούσιε ὄντως, τὴν ἐνιαύσιον εὐλόγησον περίοδον, σῶζων τῷ ἐλέει σου, τῷ ἀπείρῳ Οἰκτίρμον, πάντας τοὺς λατρεύοντας, σοὶ τῷ μόνῳ Δεσπότη, καὶ ἐκβοῶντας φόβῳ λυτρωτά· Εὐφορον πᾶσι τὸ ἔτος χορήγησον.

Ἔτερον τοῦ Ὁσίου, Ἦχος β'. Αὐτόμελον.

Τὰ ἄνω ζητῶν, τοῖς κάτω συναπτόμενος, καὶ ἄρμα πυρός, τὸν στύλον ἐργασάμενος, δι' αὐτοῦ συνόμιλος τῶν Ἀγγέλων γέγονας Ὅσιε, σὺν αὐτοῖς Χριστῷ τῷ Θεῷ, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

* 2. Τοῦ ἀγίου Μάρτυρος Μάμαντος· καὶ τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Νηστευτοῦ, πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.

Ὁ μὲν ὑπῆρχεν ἐκ Γάγγρας τῆς Παφλαγονίας, γεννηθεὶς ἐν φυλακῇ, ὅπως οἱ γονεῖς αὐτοῦ ὑπὲρ Χριστοῦ ἐτελεύτησαν· καὶ συνεχῶς Ἀμμίαν τὴν δετὴν αὐτοῦ μητέρα Μαμᾶ καλῶν, ὠνομάσθη Μάμας· ἤθλησε δὲ περὶ τὸ 275. Ὁ δὲ Ἰωάννης ἐπατριάρχευσεν ἐπὶ Τιβερίῳ ἐν ἔτει 582, καὶ κυβερνήσας τὴν Ἐκκλησίαν ἔτη 13 καὶ μῆνας 5, ἐκοιμήθη ἐν εἰρήνῃ τῷ 595. Εἰς τὸν Πατριάρχην τοῦτον ἐκυρώθη τὸ πρῶτον, κατὰ τὸ 586 ἔτος, ὃ ἕως τότε ἀσυνήθης τίτλος, Οἰκουμενικός.

Ἀπολ. τοῦ Μάρτ. Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ο Μάρτυς σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτοῦ, τὸ στέφος ἐκομίσατο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ἔχων γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννους καθεῖλεν· ἔθραυσε καὶ δαιμόνων τὰ ἀνίσχυρα θράση. Αὐτοῦ ταῖς ἰκεσίαις Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τοῦ Ἱεράρχου, Ἦχος δ'.

Κανόνα πίστεως, καὶ εἰκόνα πραότητος, ἐγκρατείας διδάσκαλον, ἀνέδειξέ σε τῇ ποιμένῃ σου ἡ τῶν πραγμάτων ἀλήθεια· διὰ τοῦτο ἐκτήσω, τῇ ταπεινώσει τὰ ὑψηλά, τῇ πτωχείᾳ τὰ πλούσια. Πάτερ Ἱεράρχα Ἰωάννη, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκ. τοῦ Μάρτ. Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Εν τῇ ῥάβδῳ Ἁγίε, τῇ ἐκ Θεοῦ σοι δοθείσῃ, τὸν λαόν σου ποιάνον, ἐπὶ νομαῖς ζωηφόρους· θῆρας δὲ τοὺς ἀοράτους καὶ ἀνημέρους, σύντριψον ὑπὸ τοὺς πόδας τῶν σὲ ὑμνούντων· ὅτι πάντες οἱ ἐν κινδύνῳ, προστάτην Μάμα θερμόν σε κέκτηνται.

✠ 3. Τοῦ ἀγίου Ἱερομάρτυρος Ἀνθίμου, ἐπισκόπου Νικομηδείας· καὶ τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοκτίστου, συνασκητοῦ τοῦ Μεγάλου Εὐθυμίου.

Ὁ μὲν ὑπέμεινε τὸ μαρτύριον ἐπὶ Μαξιμίνου ἐν ἔτει 314. Ὁ δὲ Θεοκτίστος ἐτελεύτησε περὶ τὸ 454.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἱερομάρτυρος, Ἦχος δ'.

Καὶ τρόπων μέτοχος, καὶ θρόνων διάδοχος, τῶν Ἀποστόλων γενόμενος, τὴν πράξιν εὗρες θεόπνευστε, εἰς θεωρίας ἐπίβασιν· διὰ τοῦτο τὸν λόγον τῆς ἀληθείας ὀρθοτομῶν, καὶ τῇ πίστει ἐνήθλησας μέχρις αἵματος, Ἱερομάρτυς Ἀνθιμε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τοῦ Ὁσίου, Ἦχος πλ. δ'.

Ταῖς τῶν δακρύων σου ροαῖς, τῆς ἐρήμου τὸ ἄγονον ἐγεώργησας, καὶ τοῖς ἐκ βάθους στεναγμοῖς, εἰς ἑκάτον τοὺς πόνους ἐκαρποφόρησας· καὶ γέγονας φωστήρ, τῇ οἰκουμένη λαμπρῶν τοῖς θαύμασι, Θεόκτιστε Πατὴρ ἡμῶν ὦσις. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον τοῦ Ἱερομάρτυρος, Ἦχος δ'.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Εν ἱερεῦσιν ἀκριβῶς διαπρέψας, καὶ μαρτυρίου τὴν ὁδὸν διανύσας, τὰ τῶν εἰδώλων ἐσθесας σεβάσματα, πρόμαχος γενόμενος, τῆς σῆς ποιμένης θεόφρον· διό σε καὶ γεραίρει νῦν μυστικῶς ἐκβοῶσα· Ἐκ τῶν κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, ταῖς σαῖς πρεσβείαις αἰοῖδιμε Ἀνθιμε.

✠ 4. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Βαβύλα, ἐπισκόπου Ἀντιοχείας· καὶ τοῦ ἁγίου καὶ θεόπτου Μωϋσέως τοῦ Προφήτου.

Ὁ μὲν Βαβύλας, ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας ὢν δωδέκατος, καὶ διάδοχος τῷ Ζεβίνου ἢ Ζεβινᾷ, ἠθλήσεν ἐπὶ Δεκίου περὶ τὸ 250 ἔτος. Ὁ δὲ Μωϋσῆς, ὁ ὑπέρτατος τῶν φιλοσόφων, ὁ σοφώτατος τῶν νομοθετῶν, καὶ τῶν ἱστοριογράφων ἀπάντων ὁ ἀρχαιότατος, ὑπῆρχεν ἐκ φυλῆς Λευὶ, υἱὸς Ἀβραὰμ καὶ Ἰωχαβίδ. Ἐγεννήθη ἐν Αἴγυπτῳ ἔτει 1689 πρὸ Χριστοῦ. Βρέφος ὢν ἔτι τριῶν μηνῶν, βληθεὶς εἰς θύβην, ὅ ἐστι κιβώτιον ἐκ παπύρου κατασκευασμένον, καὶ πανταχόθεν πεπισσωμένον, ἐρρίφθη εἰς τὰς ὄχθας τοῦ Νείλου διὰ τὸ πρόσταγμα καὶ τὸν φόβον τοῦ Φαραῶ. Ληφθεὶς ἐκεῖθεν ὑπὸ τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ, καὶ γενόμενος αὐτῆς υἱὸς θετός, ἀνετράφη ἐν τῇ βασιλικῇ αὐλῇ 40 ἔτη. Φυγὼν ἔπειτα εἰς Μαδιάμ, εἶδεν ἐπὶ τοῦ ὄρους Χωρήβ τὴν ὀπτασίαν τῆς καιομένης Βάτου περὶ τὸ 80 ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτοῦ· ὅτε, χειροτονηθεὶς ὑπὸ Θεοῦ ἡγεμῶν τοῦ Ἰσραὴλ, ἐξήγαγεν αὐτὸν ἐκ γῆς Αἰγύπτου· διεδίδασκεν αὐτὸν διὰ τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης ὡς διὰ ξηρᾶς· ἐκυδέρνησεν αὐτὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ 40 ἔτη· ἐποίησε τέρατα καὶ σημεῖα πολλὰ· συνέγραψε τὰ πέντε πρῶτα βιβλία τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, ἅτινα καὶ Πεντάτευχος καλεῖνται. Φθάσας δὲ εἰς τὴν γῆν Μωᾶβ, ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος Ναβαῦ ἐπὶ τὴν κορυφὴν αὐτοῦ Φασγὰ καλουμένην, καὶ ἐκεῖ, κατὰ θεῖαν κέλευσιν, ἐτελεύτησε τῷ 1569 ἔτει πρὸ Χριστοῦ, ζήσας τὰ πάντα ἔτη 120. Τούτου εἰσὶν αἱ ἐκ τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης δύο πρῶται τῆς Στιχολογίας Ὁδαί· Ἀσωμεν τῷ Κυρίῳ, κτλ. Πρόσεχε, οὐρανέ, καὶ λαλήσω, κτλ. ὢν τὴν μὲν ἔψαλε παρὰ τὸν αἰγιαλὸν τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης εὐθύς μετὰ τὴν διάδασιν αὐτῆς· τὴν δὲ δευτέραν, ἐπὶ τὴν γῆν Μωᾶβ, πρὸ τῆς τελευτῆς αὐτοῦ ὀλίγας ἡμέρας.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἱερομάρτυρος, Ἦχος δ'.

Καὶ τρόπων μέτοχος· Ὁρα ἀνωτέρω.

Τοῦ Προφήτου, Ἦχος β'.

Τοῦ Προφήτου σε Μωϋσέως τὴν μνήμην Κύριε ἐορταῖζοντες, δι' αὐτοῦ σε δυσωποῦμεν· Σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον τοῦ Ἱερομάρτυρος, Ἦχος δ΄.
Ἐπεφάνης σήμερον.

Μεγαλεῖα πίστεως ἐν τῇ καρδίᾳ, περιθείς ἐφύλαξας, Ἱερομάρτυς Βαβύλα, μὴ δειλιάσας τὸν τύραννον, Χριστοῦ Δεράπον· διὸ ἡμᾶς φύλαττε.

✠ 5. Τοῦ ἁγίου Προφήτου Ζαχαρίου, πατρὸς τοῦ τιμίου Προδρόμου.

Κατὰ τὴν γνώμην πολλῶν τῆς Ἐκκλησίας Πατέρων, ἐπιστηριζομένην εἰς ἀρχαίαν παράδοσιν, τὸν Ζαχαρίαν τοῦτον ἐφόνευσαν οἱ Ἰουδαῖοι, καθὼς ὁ Κύριος εἶπε πρὸς αὐτοὺς, μεταξὺ τοῦ ναῦ καὶ τοῦ θυσιαστηρίου (Ματθ. ΚΓ'. 35), διὰ δύο αἰτία· Τὸ μὲν, ὅτι, καὶ μετὰ τὴν κύησιν τῆς Παρθένου Μαρίας, ὁ Ζαχαρίας Παρθένον πάλιν ὠνόμαζεν αὐτήν, καὶ μετὰ τῶν λοιπῶν παρθένων συνηρίθμει (Βασίλ. Δόγ. εἰς τὴν Χρ. Γένν.). Τὸ δέ, ὅτι ἐν τῷ καιρῷ τῆς Βρεφοκτονίας (Δεκεμβρ. 29) οὐχ εὐρέθη Ἰωάννης ὁ υἱὸς αὐτοῦ· ἐπειδὴ ἡ γηραιὰ Ἐλισάβετ, παραλαβοῦσα αὐτὸν νηπιάζοντα, ἔκρυπτεν ἐπιμελῶς, ῥητῶς μὲν ἄδηλον ποῦ, ἀλλ' εἰς τὴν ἔρημον πάντως, ὅπου, κατὰ τὸν Εὐαγγελιστὴν, τὸ παιδίον ἠϋξάνε καὶ ἐκραταιοῦτο πνεύματι, καὶ ἦν ἐν ταῖς ἐρήμοις, ἕως ἡμέρας ἀναδείξεως αὐτοῦ πρὸς τὸν Ἰσραὴλ (Λουκ. Α'. 80). Μὴ εὐρεθέντος οὖν τοῦ υἱοῦ, ἐφονεύθη ὁ πατήρ διὰ προστάγματος τοῦ Ἡρώδου (Πέτρ. Ἀλεξάνδρ. Καν. ΙΓ').

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ·

Ιερωσύνης στολισμὸν, περιβαλόμενος σοφὲ, κατὰ τὸν νόμον τοῦ Θεοῦ, ὁλοκαυτώματα δεκτὰ, ἱεροπρεπῶς προσενήνοχας Ζαχαρία· καὶ γέγονας φωστήρ, καὶ Θεατὴς μυστικῶν, τὰ σύμβολα ἐν σοὶ τὰ τῆς χάριτος, φέρων ἐκδήλως πάνσοφε· καὶ ξίφει ἀναιρεθεὶς ἐν τῷ ναῷ τοῦ Θεοῦ, Χριστοῦ Προφήτα, σὺν τῷ Προδρόμῳ, πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος γ΄.
Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ο προφήτης σήμερον, καὶ ἱερεὺς τοῦ Ὑψίστου, Ζαχαρίας προὔθηκεν, ὁ τοῦ Προδρόμου γενέτης, τράπεζαν, τῆς αὐτοῦ μνήμης πιστοὺς ἐκτρέφων, πόμα τε δικαιοσύνης τούτοις κεράσας. Διὸ τοῦτον εὐφημοῦμεν, ὡς Θεῖον μύστην Θεοῦ τῆς χάριτος.

✠ 6. Ἡ ἀνάμνησις τοῦ γεγονότος θαύματος ἐν Κολασσαῖς, ἦτοι ἐν Χώναις, παρὰ τοῦ Ἀρχιστρατήγου Μιχαήλ.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῶν οὐρανίων στρατιῶν Ἀρχιστράτηγε, δυσωποῦμέν σε αἰεὶ ἡμεῖς οἱ ἀνάξιοι, ἵνα ταῖς σαῖς δεήσεσι τειχίσῃς ἡμᾶς, σκέπῃ τῶν πτερύγων, τῆς αὐλοῦ σου δόξης, φρουρῶν ἡμᾶς προσπίπτοντας, ἐκτενῶς καὶ βοῶντας· Ἐκ τῶν κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, ὡς Ταξιάρχης τῶν ἄνω Δυναμέων.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τοὺς ἀσφαλεῖς.

Ο τῇ Τριάδι παρεσὼς ὁλόφωτος, μετὰ πασῶν τῶν οὐρανίων Τάξεων, καὶ τὸ ἔνθεον μελῳδήμα, σὺν αὐταῖς ἀναφωνῶν Μιχαὴλ, καὶ τὴν γῆν θεία νεύσει διερχόμενος, καὶ τέρασι μεγίστοις θαυμαζόμενος, μὴ παύσῃ πρεσβεύων ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

✠ 7. Προεόρτια τῆς Γεννήσεως τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου· καὶ μνήμη τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Σώζοντος.

Ἦθλησεν ἐν Πομπηϊουπόλει τῆς Κιλικίας, ἐπὶ Μαξιμιανοῦ ἡγεμόνος αὐτῆς, τῷ 288.

Ἀπολυτίκιον Προεόρτιον, Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Εκ τῆς ρίζης Ἰεσσαὶ, καὶ ἐξ ὀσφύος τοῦ Δαυΐδ, ἡ Θεόπαις Μαριάμ, τίκεται σήμερον ἡμῖν· διὸ καὶ χαίρει ἡ σύμπασα καὶ καινουργεῖται· συγχαίρει τε ὁμοῦ, ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ. Αἰνέσατε αὐτὴν αἱ πατριαὶ τῶν ἐθνῶν. Ἰωακεῖμ εὐφραίνεται, καὶ Ἄννα πανηγυρίζει κραυγάζουσα· Ἡ στεῖρα τίκει τὴν Θεοτόκον, καὶ τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Κοντάκιον τῆς Θεοτόκου, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῇ σεπτῇ Γεννήσει σου ἡ οἰκουμένη, τῷ αὐτῷ Πνεύματι, πεποικιλμένη νοερῶς, ἐν εὐφροσύνῃ κραυγάζει σοι· Χαῖρε Παρθένε Χριστιανῶν τὸ καύχημα.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Μάρτυρος, Ἦχος δ'.

Ὁ Μάρτυς σου Κύριε. Ὅρα ὅπισθεν, σελ. 188.

Κοντάκιον τοῦ αὐτοῦ, Ἦχος β'. Τοὺς ἀσφαλεῖς.

Τὸν ἀληθῆ καὶ Θεοφόρον Μάρτυρα, καὶ ἀθλητὴν τῆς εὐσεβείας δόκιμον, συνελθόντες ἀνυμνήσωμεν, μεγαλοφώνως πάντες σήμερον, Σώζοντα τὸν θείον μύστην τῆς χάριτος, ἰάσεων δοτῆρα πλουσιώτατον· πρεσβεύει γὰρ τῷ Θεῷ, ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

✠ 8. Τὸ Γενέθλιον τῆς ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Κατὰ τὴν ἀρχαίαν τῆς Ἐκκλησίας παράδοσιν, ἡ Θεοτόκος ἐγεννήθη ἐξ ἐπαγγελίας περὶ τὸ 16, ἢ 17 ἔτος πρὸ τῆς Χρ. Γεννήσεως, ἐκ στείρευόντων καὶ προδεδηκότων τὴν ἡλικίαν γονέων, τοῦ Ἰωακείμ καὶ τῆς Ἄννης· ὧν ὁ μὲν κατήγετο ἐκ τοῦ βασιλικοῦ γένους τοῦ Δαυὶδ, φυλῆς Ἰούδα· ἡ δὲ Ἄννα ἐκ τῆς ἱερατικῆς φυλῆς τοῦ Δευῖ, θυγάτηρ Ματθαὶν τοῦ ἱερέως καὶ Μαρίας τῆς γυναίκος αὐτοῦ.

Ἀργία, καὶ ἰχθύος Κατάλυσις.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Η Γέννησίς σου Θεοτόκε, χαρὰν ἐμήνυσε πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ· ἐκ σοῦ γὰρ ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος τῆς δικαιοσύνης, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν· καὶ λύσας τὴν κατάραν, ἔδωκε τὴν εὐλογίαν· καὶ καταργήσας τὸν θάνατον, ἔδωρήσατο ἡμῖν ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'.

Ιωακείμ καὶ Ἄννα ὀνειδισμῷ ἀτεκνίας, καὶ Ἀδαμ καὶ Εὐὰ ἐκ τῆς φθορᾶς τοῦ θανάτου, ἠλευθερώθησαν Ἀχραντε ἐν τῇ ἀγίᾳ Γεννήσει σου. Αὐτὴν ἐορτάζει καὶ ὁ λαός σου, ἐνοχῆς τῶν πταισμάτων λυτρωθεὶς ἐν τῷ κράζειν σοι· Ἡ Στεῖρα τίκει τὴν Θεοτόκον, καὶ τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν.

✠ 9. Τῶν ἀγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης· καὶ τοῦ ἀγίου Μάρτυρος Σεβηριανοῦ.

Ἦθλησεν, ἐπὶ Λικινίου βασιλέως, καὶ Λυσίου δουκὸς ἐν ἔτει 815.

Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ γίνεσθαι καὶ ἡ φθινοπωρινὴ Ἰσημερία.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς καὶ τῶν Ἀγίων,
Ἦχος β'.

Τῶν δικαίων Θεοπατόρων σου Κύριε, τὴν μνήμην ἑορτάζον-
τες, δι' αὐτῶν σε δυσωποῦμεν· Σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Εὐφραίνεται νῦν, ἡ Ἄννα τῶν σειρώσεως, λυθεῖσα δεσμῶν,
καὶ τρέφει τὴν Πανάχραντον, συγκαλοῦσα ἅπαντας,
ἀνυμνῆσαι τὸν δωρησάμενον, ἐκ τῆς νηδύος αὐτῆς τοῖς βρο-
τοῖς, τὴν μόνην Μητέρα τὴν ἀπείρανδρον.

✠ 10. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Μηνοδώρας, Μητροδώρας, καὶ
Νυμφοδώρας.

Ἦσαν ἐκ Βιθυνίας, ἀδελφαὶ κατὰ σάρκα, ἐπὶ Μαξιμιανοῦ τῷ 304 ἔτει ἀθλή-
σασαι.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς· Κοντάκιον τῶν Ἀγίων,
Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Υπὲρ Τριάδος καρτερῶς ἐναθλοῦσαι, τὸν πολυμήχανον
ἐχθρὸν ἐτροπώσασθε, ἀδελφικῶς συνδούμεναι τῷ πνεύ-
ματι· ὅθεν εἰσωκίσθητε, σὺν ταῖς πέντε Παρθένοις, εἰς τὸν
ἐπουράνιον, Ἀθληφόροι νυμφῶνα· καὶ σὺν Ἀγγέλοις τῷ Παμ-
βασιλεῖ, ἐν εὐφροσύνῃ ἀπαύστως παρίστασθε.

✠ 11. Τῆς ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Θεοδώρας τῆς ἐν Ἀλεξαν-
δρείᾳ.

Ἐπῆρχεν ἐπὶ τῆς βασιλείας Ζήνωνος ἐν ἔτει 472· μετονομασθεῖσα δὲ Θεό-
δωρος, καὶ ἀνδρικῶς ἐνδυσασμένη, ἐζήσεν ἐν μοναστηρίῳ ἀνδρῶν, ἄγνωστος ἕως
τέλους.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς καὶ τῆς Ἀγίας, Ἦχος πλ. δ'.

Εν σοὶ Μητερ ἀκριβῶς διεσώθη τὸ κατ' εἰκόνα· λαβοῦσα
γὰρ τὸν σταυρὸν, ἠκολούθησας τῷ Χριστῷ, καὶ πράτ-
τουσα ἐδίδασκες, ὑπερορᾷν μὲν σαρκὸς, παρέρχεται γάρ·
ἐπιμελεῖσθαι δὲ ψυχῆς, πράγματος ἀθανάτου· διὸ καὶ μετὰ
Ἀγγέλων συναγάζεται, ὁσία Θεοδώρα τὸ πνεῦμά σου.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὸ σῶμα τὸ σόν, νηστεiais κατατήξασα, ἀγρύπνοις εὐ-
χαῖς, τὸν Κτίστην καθικέτευσας, τοῦ λαβεῖν συγχώρη-

σιν, τὴν τελείαν τῆς ἀμαρτίας σου· ἦν καὶ ἔλαβες ἀληθῶς, ὁδὸν μετανοίας ὑποδείξασα.

✠ 12. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Αὐτονόμου.

Ἐπίσκοπος ἦν κατὰ τὴν Ἰταλίαν· ἤθλησεν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τῷ 298.

Ἡ τούτου Ἀκολουθία ψάλλεται εἰς τὰς 44, διὰ τὸ ἀποδίδοσθαι σήμερον τὴν Ἑορτὴν τῆς Θεοτόκου.

Κοντάκιον τοῦ Ἀγίου, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὰ Θεῖα σοφέ, σεμνῶς ἐμυσταγώγησας, θυσία δεκτὴ, ἐγένου παμμακάριστε· τοῦ Χριστοῦ γὰρ ἔπιες, τὸ ποτήριον Μάρτυς Αὐτόνομε· καὶ αὐτῷ νυνὶ παρεστῶς, πρεσβεύεις ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

✠ 13. Τὰ Ἐγκαίνια τοῦ Ναοῦ τῆς ἁγίας τοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ ἡμῶν Ἀναστάσεως· καὶ Προεόρτια τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· καὶ μνήμη τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Κορνηλίου τοῦ Ἐκατοντάρχου.

Ὁ μὲν Ναός ἐστίν, ὁ ὑπὸ πάντων τῶν πιστῶν διαφερόντως τιμώμενος Ναός τοῦ ἁγίου Τάφου, ὃν ὁ Μ. Κωνσταντῖνος ἀνήγειρεν ἐπὶ τὸν τόπον τοῦ Γολγοθᾶ, ἐνθα ὁ τοῦ κόσμου Σωτὴρ ἐσταυρώθη καὶ ἐτάφη. Ὑπῆρχε δὲ πρὸ πολλοῦ ὁ τόπος οὗτος συγκεχωσμένος ἐπίτηδες ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων καὶ ἐθνικῶν· ἐπὶ δὲ Ἀδριανῷ τοῦ Αἰλίου καὶ εἰδωλεῖον τῆς Ἀφροδίτης ἐκτίσθη ἐπ' αὐτοῦ, πρὸς περισσοτέραν τοῦ ἱεροῦ τόπου βεδήλωσιν, καὶ παντελεῖ αὐτοῦ λήθην. Ἐκεῖ ἐκρύπτετο καὶ ὁ τίμιος Σταυρός· ἀλλ' ἀνασκευῆς γενομένης κατὰ τὴν τοῦ εὐσεβοῦς Βασιλέως ἐπιταγὴν, εὐρέθησαν ὁμοῦ τοῦ σωτηρίου πάθους τὰ σύμβολα. Ἐπ' αὐτὸν οὖν τὸν τόπον ἐκδομήθη ὁ ἐπ' ὀνόματι τῆς ζωηφόρου Ἀναστάσεως Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν μέγιστος καὶ περικαλλὴς Ναός δι' ἐπιστασίας τῆς μακαρίας Ἑλένης, Δρακιλιανῷ τοῦ τῆς Παλαιστίνης ἐπάρχου, καὶ Μακαρίου τοῦ τότε τῶν Ἱεροσολύμων Πατριάρχου, ὃς τις καὶ τὸν τίμιον Σταυρὸν ὕψωσε (Σεπτεμ. 14), καὶ τὰ Ἐγκαίνια τοῦ Ναοῦ τούτου ἐποίησε περὶ τὸ 330 ἔτος.

Ὁ δὲ Κορνήλιος ἦν Ῥωμαῖος τὸ γένος, ἐθνικὸς τὴν θρησκείαν, Ἐκατόνταρχος τὸ ἀξίωμα, κάτοικος τῆς ἐν Παλαιστίνῃ Καισαρείας, ἀνὴρ εὐσεδῆς καὶ θεοφοβούμενος, ποιῶν ἐλεημοσύνας πολλὰς εἰς τὸν λαόν, καὶ διαπαντὸς τοῦ Θεοῦ δεόμενος. Κατὰ δὲ τὸ 41 ἔτος ἰδὼν ὀπτασίαν ἀγγελικὴν, ἀποστείλας ἐκάλεσεν ἐκ τῆς Ἰόππης Πέτρον τὸν Ἀπόστολον, ὑφ' οὗ κατηχηθεὶς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν, καὶ πανοικὶ βαπτισθεὶς, ἐγένετο ἀπαρχὴ τῆς τῶν ἐθνικῶν κλήσεως. Λέγεται δὲ ὅτι μετὰ ταῦτα προεχειρίσθη καὶ ἐπίσκοπος, κατὰ τινὰς μὲν, αὐτῆς τῆς Καισαρείας, κατ' ἄλλους δὲ, τῆς Σκήψεως οὐ μακρὰν τῆς Τρωάδος, καὶ ὅτι ἐτελεύτησε μαρτυρικῶς.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον τῶν Ἐγκαινίων, Ἦχος δ'.

Ως τοῦ ἄνω στερεώματος τὴν εὐπρέπειαν, καὶ τὴν κάτω συναπέδειξας ὠραιότητα, τοῦ ἁγίου σκηνώματος τῆς δόξης σε Κύριε. Στερέωσον αὐτὸ εἰς αἰῶνα αἰῶνος, καὶ πρόσ-

δεξαι ἡμῶν, τὰς ἐν αὐτῷ ἀπαύστως προσαγομένας σοι δεήσεις διὰ τῆς Θεοτόκου, ἡ πάντων ζωὴ καὶ ἀνάστασις.

Ἔτερον τοῦ Σταυροῦ, Ἦχος β'.

Τὸν ζωοποιὸν Σταυρὸν τῆς σῆς ἀγαθότητος, ὃν ἐδωρήσω ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις Κύριε, σοὶ προσάγομεν εἰς πρεσβείαν. Σῶζε τοὺς Βασιλεῖς καὶ τὴν Πόλιν σου, ἱκετεύοντας διὰ τῆς Θεοτόκου, μόνε φιλάνθρωπε.

Κοντάκ. τῶν Ἐγκαινίων, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Οὐρανὸς πολύφωτος ἡ Ἐκκλησία, ἀνεδείχθη ἅπαντας, φωταγωγοῦσα τοὺς πιστοὺς· ἐν ᾧ ἐστῶτες κραυγαῖζομεν· Τοῦτον τὸν Οἶκον στερέωσον Κύριε.

Τοῦ Ἀγίου, ὁμοιον.

Απαρχὴν ἀγίαν σε ἡ Ἐκκλησία, ἐξ ἐθνῶν ἐδέξατο, καταφωτίζουσιν αὐτήν, ταῖς ἐναρέτοις σὺ πράξειςιν, ἱερομύστα θεόφρον Κορνήλιε.

✠ 14. Ἡ παγκόσμιος Ὑψωσις τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ.

Τοῦτον ζητήσασα ἐν Ἱερουσαλὴμ ἡ μακαρία Ἑλένη, μήτηρ Κωνσταντίνου τοῦ Μεγάλου, εὔρε κεκρυμμένον ἐν γῇ περὶ τὸ 325 ἔτος· εἶτα ὑψωθέντα ἐπ' ἁμβωνος ὑπὸ τοῦ τότε Ἱεροσολύμων πατριάρχου Μακαρίου, ἰδὼν αὐτὸν ὁ λαὸς ἐδόθησε τὸ, Κύριε ἐλέησον. Ἰστέον δὲ ὅτι, μετὰ τὴν εὑρεσιν ταύτην τοῦ τιμίου Σταυροῦ, μέρος μὲν αὐτοῦ ἠνέχθη τότε εἰς Κωνσταντινούπολιν, χάριν εὐλογίας· τὸ δὲ λοιπὸν, καταλειφθὲν ἐν Ἱεροσολύμοις, διέμεινεν ἐκεῖ μέχρι τοῦ 614 ἔτους· ὅτε, λεηλατήσαντες τὴν Παλαιστίνην οἱ Πέρσαι, ἀπήγαγον αὐτὸ εἰς τὴν ἑαυτῶν πατρίδα (Ἰαν. 22). Ὑστερον δὲ, τὸ 628 ἔτος, ἐκστρατεύσας κατ' αὐτῶν ὁ Ἡράκλειος, ἀνέλαβε πάλιν τὸν τίμιον Σταυρὸν, καὶ ἐκόμισεν αὐτὸν εἰς Κωνσταντινούπολιν.

Ἀργία καὶ Νηστεία, ἐν ἣ ἂν ἡμέρα τύχη.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α'.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Αὐτόμελον.

Οὕψωθεῖς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμὲς σου δώρησαι, Χριστέ ὁ Θεός· εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου τοὺς πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς κατὰ τῶν πολεμίων· τὴν συμμαχίαν ἔχουεν τὴν σὴν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

✠ 15. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Νικήτα.

Ἦλθεν ἐπὶ Ἀθηναρίχου ἄρχοντος Γότθων, τῶν πέραν τοῦ Ἰστροῦ ποταμοῦ, ἐν ἔτει 880, ἐν τοῖς χρόνοις Κωνσταντίνου τοῦ Μεγάλου.

Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ τοῦ ἁγίου, Ἦχος δ'.

Ὁ Μάρτυς σου Κύριε. Ὁρα ὀπισθεν, σελ. 188.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Ταῖς ἄνω ζητῶν.

Τῆς πλάνης τεμὼν, τὸ κράτος τῇ ἐνστάσει σου, καὶ νίκης λαβὼν, τὸ στέφος ἐν τοῖς ἄθλοις σου, τοῖς Ἀγγέλοις ἐνδοξε, συναγάλλῃ Νικήτα φερώνυμε, σὺν αὐτοῖς Χριστῷ τῷ Θεῷ, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

✠ 16. Τῆς ἁγίας Μεγαλομάρτ. Εὐφημίας τῆς πανευφήμου.

Αὕτη ὑπῆρχεν ἐκ Χαλκηδόνος, ἐν παρθενίᾳ τὸν βίον διάγουσα, ἐν τοῖς χρόνοις Διοκλητιανοῦ, ὑφ' οὗ καὶ τὸν μαρτυρικόν, ὑπέστη θάνατον τῷ 308, ἢ κατ' ἄλλους 307 ἔτει. Τὸ ἱερόν αὐτῆς λείψανον σώζεται ἐν τῷ τῆς Κωνσταντινουπόλεως Πατριαρχείῳ.

Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ τῆς ἁγίας, Ἦχος δ'.

Κατεπλάγῃ Ἰωσήφ.

Η ἁμνάς σου Ἰησοῦ, κράζει μεγάλη τῇ φωνῇ· Σὲ Νυμφίῳ μου ποθῶ, καὶ σὲ ζητοῦσα ἀθλῶ, καὶ συσταυροῦμαι καὶ συνθάπτομαι τῷ βάπτισμῷ σου· καὶ πάσχω διὰ σέ, ὡς βασιλεύσω σὺν σοί, καὶ θνήσκω ὑπὲρ σοῦ, ἵνα καὶ ζήσω ἐν σοί· ἀλλ' ὡς θυσίαν ἁμωμον προσδέχου τὴν μετὰ πόθου τυθεῖσάν σοι. Αὐτῆς πρεσβεῖαις, ὡς ἐλεήμων, σῶσον ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Εν τῇ ἀθλήσει σου καλῶς ἠγωνίσω, καὶ μετὰ θάνατον ἡμᾶς ἁγιαῖζεις, ταῖς τῶν ἱαμάτων βλύσεσι Πανεύφημε· ὅθεν σου τὴν κοίμησιν, τὴν ἁγίαν τιμῶμεν, πίστει παριστάμενοι, τῷ σεπτῷ σε λειψάνῳ, ἵνα ῥυσθῶμεν νόσων ψυχικῶν, καὶ τῶν θαιυμάτων τὴν χάριν ἀντλήσωμεν.

✠ 17. Τῆς ἁγίας Μάρτυρος Σοφίας, καὶ τῶν τριῶν αὐτῆς θυγατέρων, Πίστεως, Ἐλπίδος, καὶ Ἀγάπης.

Αὗται ἐξ Ἰταλίας ὑπάρχουσαι, ἤλθον περὶ τὸ 126 ἔτος ἐπ' Ἀδριανῷ.

Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς· Κοντάκιον τῶν ἁγίων,

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Σοφίας τῆς σεμνῆς, ἱερώτατοι κλάδοι, ἡ Πίστις καὶ Ἐλπίς, καὶ Ἀγάπη δειχθεῖσαι, σοφίαν ἀπεμώραναν, τῶν

Ἑλλήνων ἐν χάριτι· καὶ ἀθλήσασαι, καὶ νικηφόροι φανεῖσαι
στεφὸς ἀφθαρτον, παρὰ τοῦ πάντων Δεσπότης, Χριστοῦ ἀ-
νεδήσαντο.

✠ 18. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Εὐμενίου, ἐπισκόπου Γορτύ-
νης, τοῦ Θαυματουργοῦ.

Ἀπολυτίκιον καὶ Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

✠ 19. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Τροφίμου, Σαββατίου, καὶ
Δορυμέδοντος.

Ἦθλησαν ἐπὶ τῆς βασιλείας Πρόβου περὶ τὸ 278 ἔτος.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς· Κοντάκιον τῶν Ἀγίων,

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ποταμὸς πληρούμενος, τῶν χαρισμάτων, τοῦ ἁγίου Πνεύ-
ματος, ἀποδειχθέντες Ἀθληταί, τὴν οἰκουμένην ἀρδύε-
τε, ταῖς τῶν θαυμαμάτων καλαῖς ἀναβλύσεσιν.

✠ 20. Τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Εὐσταθίου, καὶ Θεοπί-
στης τῆς συμβίου αὐτοῦ, καὶ τῶν δύο υἱῶν αὐτῶν, Ἀγαπίου
καὶ Θεοπίστου.

Ἦθλησαν ἐπὶ Ἀδριανοῦ περὶ τὸ 128 ἔτος.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς· καὶ τῶν Ἀγίων, Ἦχος δ'.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτῶν, στεφάνους
ἐκομίσαντο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν·
σχόντες γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννους καθεῖλον· ἔθραυ-
σαν καὶ δαιμόνων, τὰ ἀνίσχυρα θάλασση. Αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις
Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Ταῖς ἄνω ζητῶν.

Ταῖς πάθῃ Χριστῷ, παμμάκαρ μιμησάμενος, καὶ τούτου πινὼν,
προθύμως τὸ ποτήριον, κοινωνὸς Εὐσταθίᾳ, καὶ τῆς δό-
ξης σύγκληρος γέγονας, παρ' αὐτοῦ τοῦ πάντων Θεοῦ, λαμ-
βάνων ἐξ ὕψους θείαν δύναμιν.

✠ 24. Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Κοδράτου τοῦ ἐν Μαγνησίᾳ·
καὶ τοῦ ἁγίου Προφήτου Ἰωνᾶ.

Ὁ μὲν Κοδράτος ἐχρημάτισε τῶν Ἀποστόλων μαθητής· καὶ γενόμενος Ἀθη-

νῶν ἐπίσκοπος, ἠθλησεν ἐπὶ Ἀδριανῷ τῷ 117 ἔτει, κατὰ τὸν Συναξαριστὴν· κατ' ἄλλους δὲ, πολλῶ ὕστερον ἐπὶ Αὐρηλίου. Ὁ δὲ Ἰωνᾶς ἦν υἱὸς Ἀμαθί, ἐκ πόλεως Γεθχοφὲρ, ἢ Γεθ-Ὀφὲρ (Δ'. Βασ. ΙΔ'. 25), φυλῆς Ζαβελων, προφητεύσας περὶ τὸ 838-810 πρὸ Χριστοῦ. Εἰς τοῦτον προσέταξεν ὁ Θεὸς ἵνα ἀπέλθῃ εἰς Νινευί τὴν τῶν Ἀσσυρίων μητρόπολιν, καὶ κηρύξῃ τὴν ἐντὸς ὀλίγου καταστροφὴν αὐτῆς διὰ τὰς τῶν πολιτῶν ἀμαρτίας· ὁ δὲ, παρακῆσας τὰς θεῖς προσάγματος, ἐμβὰς εἰς πλοῖον, ἀπῆρχετο ἄλλου. Ἡ αἰφνίδιος καὶ φοδερὰ ταραχὴ τῆς θαλάσσης, καὶ ἡ φανέρωσις τῆς παρακοῆς τοῦ Ἰωνᾶ, ἠνάγκασε τοὺς ναῦτας, ἵνα ρίψωσιν αὐτὸν εἰς τὴν θάλασσαν. Κῆτος μέγα, ἐτοιμον εὐθύς, κατὰ θεῖαν πρόνοιαν, κατέπιεν αὐτόν. Τρία ἡμερονύκτια εὐρισκόμενος εἰς τὴν κοιλίαν αὐτοῦ, προσηύχετο, λέγων τὴν 5. τῆς Στιχολογίας Ὁδὴν· Ἐδόησα ἐν θλίψει μου πρὸς Κύριον τὸν Θεόν μου, κτλ. Τὸ κῆτος ἐξέερασεν αὐτόν ἐπειτα εἰς τὴν ξηράν, καὶ πάλιν ἡ προτέρα προσταγὴ τοῦ Θεοῦ πρὸς αὐτόν. Ὅθεν ἀπελθὼν ἐκήρυττε, λέγων· Ἔτι τρεῖς ἡμέραι, καὶ Νινευί καταστραφήσεται. Ἐτρόμαξεν ἐκ τούτου ὁ λαός· μετενόησαν πάντες· ἐνήστευσαν μεγάλοι, μικροί, βρέφη θηλάζοντα, καὶ αὐτὰ ἔτι τὰ κτήνη· καὶ οὕτω τὸν Θεὸν ἐξιλεώσαντες, ἀπέφυγον αὐτοῦ τὴν ὀργήν. — Ἡ προφητεία τοῦ Ἰωνᾶ, εἰς 4 κεφάλαια διηρημένη, τάττεται πέμπτη τῶν ΙΒ'. Ἐλασσόνων Προφητῶν. Ἡ δὲ τριήμερος αὐτοῦ διαμονὴ ἐν τῇ κοιλίᾳ τοῦ κήτους εἰκονίζε τὴν τριήμερον ταφήν, καὶ ζωηφόρον τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν ἀνάστασιν (Ματ. ΙΒ'. 39-40).

Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀποδίδεται ἡ ἑορτὴ τοῦ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, καὶ ψάλλονται πάντα τὰ αὐτῆς· ἡ δὲ Ἀκολουθία τοῦ Ἀποστόλου ψάλλεται τῇ 22.

✠ 22. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Φωκᾶ, ἐπισκόπου Σινώπης.

ἠθλησεν ἐπὶ Τραϊανῷ Βασιλέως ἐν ἔτει 102.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀποστόλου, Ἦχος γ'.

Α'πόστολε ἅγιε Κοδράτε, πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν, παράσχῃ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ τοῦ Ἱερομάρτυρος, Ἦχος δ'.

Καὶ τρόπων μέτοχος. Ὁρα σελ. 188.

Κοντάκιον τοῦ Ἀποστόλου, Ἦχος πλ. δ'.

Ὡς ἀπαρχαῖς τῆς φύσεως.

Ω'ς ἱεράρχην τίμιον, καὶ ἀθλητὴν στερρότατον, ἡ οἰκουμενὴ προσάγει σοι Κύριε, Κοδράτον τὸν Ἀπόστολον· καὶ τοῖς ὕμνοις γεραίρει τὴν σεπτὴν αὐτοῦ μνήμην, αἰτοῦσα πάντοτε πταισμάτων ἄφεσιν, δι' αὐτοῦ δωρηθῆναι, τοῖς μέλπουσι τοῦτον εὐσπλαγχνε.

✠ 23. Ἡ Σύλληψις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου Προφήτου, Προδρόμου, καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Αὕτη ἐγένετο 15 μῆνας πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, μετὰ τὴν ἀγγελικὴν ὁπτασίαν, ἣν εἶδεν ἐν τῷ ναῷ τοῦ Κυρίου Ζαχαρίας ὁ τοῦ Προδρόμου πατήρ, ἱερατεύων ἐν τῇ τάξει τῆς ἐφημερίας αὐτοῦ, κατὰ τὴν ἑορτὴν τῆς Σκηνοπηγίας (Δ'. τῆς Μεσοπεντ.), ὡς ἡ παράδοσις μαρτυρεῖ. Εἰς τὴν ὁπτασίαν ταύτην ὁ μὲν φανείς Ἄγγελος Γαβριὴλ εἶπε πρὸς τὸν Ζαχαρίαν· Εἰσηκέσθη ἡ δέησίς

σου, καὶ ἡ γυνή σου Ἐλισάβετ γεννήσει υἱόν σοι, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰωάννην. Ὁ δὲ Ζαχαρίας, γινώσκων τῆς Ἐλισάβετ τὴν στείρωσιν, καὶ ὅτι ἦσαν ἀμφότεροι γέροντες τὴν ἡλικίαν, οὐκ ἐπίστευσεν εἰς τοῦ Ἀγγέλου τοὺς λόγους· διὸ κατεδικάσθη ὑπ' αὐτοῦ, ἵνα μὲν σιωπῶν καὶ ἄφωνος, ἕως οὗ πληρωθῶσιν οἱ λόγοι οὗτοι εἰς τὸν καιρὸν αὐτῶν, ὅπερ καὶ ἐγένετο (Λουκ. Α'. 7-24, καὶ Ἰουν. 24).

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Η πρώην οὐ τίκτουσα στεῖρα εὐφράνθητι· ἰδοὺ γὰρ συνέλαβες Ἠλὶε λύχνον σαφῶς, φωτίζειν τὸν μέλλοντα, πᾶσαν τὴν οἰκουμένην, ἀβλεψία νοσοῦσαν. Χόρευε Ζαχαρία, ἐκβοῶν παρρήσιᾳ· Προφήτης τοῦ Ὑψίστου ἐστίν, ὁ μέλλων τίκτεσθαι.

Κοντάκιον, Ἦχος α'. Χορὸς ἀγγελικός.

Εὐφραίνεται λαμπρῶς, Ζαχαρίας ὁ μέγας, καὶ ἡ πανευκλεὴς, Ἐλισάβετ ἡ σύζυξ, ἀξίως συλλαμβάνουσα, Ἰωάννην τὸν Πρόδρομον, ὃν Ἀρχάγγελος, εὐηγγελίσατο χαίρων, καὶ οἱ ἄνθρωποι, ἀξιοχρέως τιμῶμεν, ὡς μύστην τῆς χάριτος.

✠ 24. Τῆς ἁγίας Πρωτομάρτυρος, καὶ ἰσαποστόλου Θέκλης.

Αὕτη ὑπῆρχεν ἐκ πόλεως Ἰκονίου· ἐτῶν 18 οὖσα, ἐδιδάχθη τὴν πίστιν ὑπὸ τοῦ Ἀποστόλου Παύλου, ᾧ καὶ ἠκολούθησε· κηρύξασα δὲ τὸν Χριστὸν ἐν διαφόροις πόλεσι, καὶ πολλὰ παθοῦσα, ἐτελεύτησεν ἐν τῇ ἰδίᾳ πατρίδι, ζήσασα ἔτη 90.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Ἡ ἀμνάς σου Ἰησοῦ. Ὁρα ὅπισθεν, σελ. 196.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Τῆς παρθενίας τῷ κάλλει ἐξέλαμψας, καὶ μαρτυρίῳ στεφάνῳ κεκόσμησαι, ἀποστολὴν πιστεύῃ Παρθένε ὡς ἑνδοξος· καὶ τοῦ πυρὸς μὲν τὴν φλόγα εἰς δρόσαν μετέβαλες, τοῦ ταύρου δὲ τὸν θυμὸν προσευχῇ σου ἡμέρωσας, ὦ Πρωτόαθλε.

✠ 25. Τῆς ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Εὐφροσύνης.

Αὕτη ὑπῆρχεν ἐπὶ Θεοδοσίου τοῦ μικροῦ ἐν ἔτει 410, θυγάτηρ Παφνουτίου· λαβοῦσα δὲ αὐτὸν, καὶ Σμάρραγδος μετονομασθεῖσα, εἰσῆλθεν ὡς εὐνοῦχος βασιλικός, ἐν ἀνδρικῷ σχήματι, εἰς μοναστήριον ἀνδρῶν, ἐνθα ἔζησεν ἄγνωστος 38 ἔτη.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Εν σοὶ Μῆτερ ἀκριβῶς διεσώθη τὸ κατ' εἰκόνα· λαβοῦσα γὰρ τὸν σταυρὸν, ἠκολούθησας τῷ Χριστῷ, καὶ πράτ-

τουσα ἐδίδασκες, ὑπερορᾶν μὲν σαρκὸς, παρέρχεται γάρ· ἐπιμελεῖσθαι δὲ ψυχῆς, πράγματος ἀθανάτου· διὸ καὶ μετὰ Ἀγγέλων συναγάζεται, ὅσια Εὐφροσύνη τὸ πνεῦμά σου.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τῆς ἄνω ζωῆς, ποθοῦσα ἐπιτεύξασθαι, τὴν κάτω τρυφήν, σπουδαίως καταλέλοιπας, καὶ σαυτὴν κατέμιξας, ἀναμέσον ἀνδρῶν Παναοίδιμε· διὰ Χριστὸν γάρ τὸν Νυμφίον σε, μνηστῆρος προσκαίρου κατεφρόνησας.

✠ 26. Ἡ Μετάστασις τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

Οὗτος ἦν ἐκ Βηθσαϊδᾶ τῆς Γαλιλαίας, υἱὸς Ζεβεδαίου καὶ Σαλώμης, ἀδελφὸς Ἰακώβου τοῦ Μεγάλου, ἀλιεὺς πρότερον τὴν τέχνην· εἶτα Ἀπόστολος τοῦ Χριστοῦ, καὶ Μαθητὴς ἡγαπημένος καὶ ἐπιστήθιος, καὶ μόνος τῶν ἄλλων Μαθητῶν ἀκολουθήσας αὐτῷ ἕως ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ, ὅτε καὶ τὴν Παρθένον ἐνεπιστεύθη, ὡς ἄλλος υἱὸς αὐτῆς, καὶ τοῦ διδασκάλου Ἰησοῦ αὐτάδελφος. Μετὰ ταῦτα ἐκῆρυξεν αὐτὸν εἰς πᾶσαν τὴν Ἀσίαν, καὶ ἐξαιρέτως εἰς Ἐφεσον. Κινηθέντος τοῦ δευτέρου κατὰ τῶν Χριστιανῶν διωγμοῦ ὑπὸ Διοκλιανοῦ τῷ 96 ἔτει, ἤχθη δέσμιος ἐξ Ἀσίας εἰς Ῥώμην, καὶ ἐξελήθη εἰς λέβητα πλήρη ζέοντος ἐλαίου. Ἐξάχθεις ἐκείθεν ἀδελφῆς, ἐξωρίσθη εἰς τὴν νῆσον Πάτμον, ἐνθα συνέγραψε καὶ τὴν Ἀποκάλυψιν. Ἐπανελθὼν εἰς Ἐφεσον μετὰ τὸν θάνατον τοῦ τυράννου, συνέγραψεν, ἔσχατος τῶν λοιπῶν Εὐαγγελιστῶν, τὸ κατ' αὐτὸν Εὐαγγέλιον, καὶ τὰς τρεῖς αὐτοῦ Καθολικὰς Ἐπιστολάς· καὶ ζήσας τὰ πάντα ἔτη περὶ τὰ 95, ἐκοιμήθη ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ Τραϊανοῦ τῷ 100 ἔτει. Ἐπωνομάσθη Θεολόγος, διότι ἐθεολόγησεν ὑψηλῶς τὴν ἀνέκφραστον τοῦ Υἱοῦ καὶ Λόγου τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς αἰώνιον γέννησιν· δι' ἣν αἰτίαν καὶ ἐν τῇ εἰκόνι αὐτοῦ ζωγραφεῖται μορφή Ἀετοῦ, ἐνὸς τῶν τεσσάρων συμβολικῶν ζώων, ἃ εἶδεν ὁ Προφῆτης Ἰεζεκιήλ (Α'. 10).

Ἀργία, καὶ Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος β'.

Α'πόστολε Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡγαπημένε, ἐπιτάχυνον ῥῦσαι λαὸν ἀναπολόγητον· δέχεταιί σε προσπίπτοντα, ὁ ἐπιπεσόντα τῷ στήθει καταδεξάμενος· ὃν ἰκέτευε Θεολόγε, καὶ ἐπίμονον νέφος ἐθνῶν διασκεδάσαι, αἰτούμενος ἡμῖν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Αὐτόμελον.

Τὰ μεγαλεῖά σε Παρθένε, τίς διηγῆσεται; βρύεις γάρ θάυματα, καὶ πηγάζεις ἰάματα, καὶ πρεσβεύεις ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ὡς Θεολόγος καὶ φίλος Χριστοῦ.

✠ 27. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Καλλιστράτου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ ἁγίων τεσσαράκοντα ἐννέα Μαρτύρων.

Ἦβλησαν ἐπὶ τῆς βασιλείας Διοκλητιανοῦ ἐν ἔτει 303.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε. Ὁρα σελ. 197.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Πάντας ὑμᾶς σήμερον, ἡ Ἐκκλησία, συντιμῶσα Ἅγιοι, ἀνευφημεῖ πνευματικῶς, ὡς ὑπὲρ ταύτης ἀθλήσαντας, Μάρτυρες θεῖοι, καλλίνικοι πάνσοφοι.

✠ 28. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ Χαρίτωνος· καὶ τοῦ ἁγίου Προφήτου Βαρούχ.

Ὁ μὲν Χαρίτων, ἦν ἐκ τῆς πόλεως Ἰκονίου, ἐν τοῖς χρόνοις Αὐρηλιανοῦ, περὶ τὰ 274. Ὁ δὲ Βαρούχ ὑπῆρχεν υἱὸς Νηρίου, μαθητῆς καὶ γραφεὺς Ἱερεμίου τοῦ Προφήτου (ΛΣ. 4)· συνέγραψε τὴν εἰς πέντε κεφάλαια σωζομένην αὐτοῦ προφητείαν, τῷ πέμπτῳ ἔτει τῆς ἐπὶ Σεδεκίου ἐν Βαβυλῶνι αἰχμαλωσίας τῶν Ἰουδαίων, 583 πρὸ Χριστοῦ. Ἡ εἰς τὸν Ἑσπερινὸν τῶν Χριστουγέννων ἀναγινωσκομένη προφητικὴ περίκοπη, ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ἱερεμίου, ἐκ τῆς προφητείας τοῦ Βαρούχ τούτου ἐστίν, ἀρχομένη ἀπὸ τοῦ 35 ἐδαφίου τοῦ Γ'. Κεφαλαίου, καὶ περατουμένη εἰς τὸ 4 τοῦ Δ'.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ὀσίου, Ἦχος πλ. δ'.

Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς, τῆς ἐρήμου τὸ ἄγονον ἐγεώγησας, καὶ τοῖς ἐκ βάθους στεναγμοῖς, εἰς ἑκατὸν τοὺς πόνους ἐκαρποφόρησας· καὶ γέγονας φωστήρ, τῇ οἰκουμένη λαμπρῶν τοῖς θαύμασι, Χαρίτων πατὴρ ἡμῶν ὅσιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὴν ἐν πρεσβείαις ἀκοίμητον.

Κατατρυφήσας θεόφρον τῆς ἐγκρατείας, καὶ τῆς σαρκὸς σου τὰς ὀρέξεις χαλινώσας, ὥφθης τῇ πίστει αὐξανόμενος· καὶ ὡς ζωῆς ἐν μέσῳ, ξύλον Ἐδέμ ἐξήνθησας, Χαρίτων παμμακάρε ἱερώτατε.

✠ 29. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Κυριακοῦ τοῦ Ἀναχωρητοῦ.

Ἐγεννήθη ἐν Κορίνθῳ περὶ τὰ 300· ἠσκησεν ἐν Παλαιστίνῃ ὑπὸ τὸν Μέγαν Εὐθύμιον· ἐζήσεν 107 ἔτη· ἀπέθανε τῷ 408.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τῆς ἐρήμου πολίτης καὶ ἐν σώματι ἄγγελος, καὶ θαυματουργὸς ἀνεδείχθης, θεοφόρε Πατὴρ ἡμῶν Κυριακέ· νηστεία, ἀγρυπνία, προσευχῇ, οὐράνια χαρίσματα λαβὼν, θεραπεύεις τοὺς νοσοῦντας, καὶ τὰς ψυχὰς τῶν πίστει προστρεχόντων σοι. Δόξα τῷ δεδοκότι σοι ἰσχύ· δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι· δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Ως ὑπερμάχῳ κραταιῷ καὶ ἀντιλήπτορι, ἡ σὲ τιμῶσα ἱερά Λαύρα ἐκάστοτε, ἐορτάζει τὰ μνημόσυνα ἐτησίως. Ἀλλ' ὡς ἔχων παρρησίαν πρὸς τὸν Κύριον, ἐξ ἐχθρῶν ἐπεμβαινόντων ἡμᾶς φρούρησεν, ἵνα κράζωμεν· Χαίροις Πάτερ τρισόλβιε.

✠ 30. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Γρηγορίου, ἐπισκόπου τῆς Μεγάλης Ἀρμενίας.

Οὗτος ἦν υἱὸς Ἀνάχ, Πάρθου τὸ γένος· ἐγεννήθη περὶ τὸ 240 ἔτος· ἐδιδάχθη τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ἐν Καισαρείᾳ τῆς Καππαδοκίας· ἐχειροτονήθη ἐπίσκοπος ὑπὸ Λεοντίου Ἀρχιεπισκόπου Καισαρείας· ὑπέμεινε πολλὰς βασάνους παρὰ Τηριδάτου, τοῦ τῆς Ἀρμενίας ἀρχόντος· ἐπέστρεψε μυριάδας Ἀρμενίων εἰς τὴν εὐσέβειαν, καὶ αὐτὸν τὸν Τηριδάτην· ἐτελεύτησεν δακνητικῶς περὶ τὸ 325 ἔτος.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Καὶ τρόπων μέτοχος. Ὅρα ὀπισθεν, σελ. 188.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τοὺς ἀσφαλεῖς.

Τὸν εὐκλεῆ καὶ ἱεράρχην ἅπαντες, ὡς ἀθλητὴν τῆς ἀληθείας σήμερον, οἱ πιστοὶ θείοις ἐν ᾄσμασι, καὶ ὑμνωδαῖς εὐφημήσωμεν, Γρηγόριον ποιμένα καὶ διδάσκαλον, τὸν ἔκλαμπρον φωστῆρα καὶ ὑπέρμαχον. Χριστῷ γὰρ πρεσβεύει τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

ΜΗΝ ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ.

Ἐχων ἡμέρας 31. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 14, καὶ ἡ νύξ ὥρας 13.

✠ 1. Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Ἀνανίου, ἐνὸς τῶν Ἑβδομήκοντα· καὶ τοῦ ὁσίου Ῥωμανοῦ τοῦ Μελωδοῦ.

Ὁ μὲν Ἀνανίας ἦν ἐκ Δαμασκοῦ, ἐν ᾗ καὶ τὸν Ἀπόστολον Παῦλον ἐδάπτισε διὰ θείας ἀποκαλύψεως τῷ 36 ἔτει, καὶ τὸν δρόμον ἐτέλεσε μαρτυρικῶς, λιθοβοληθεὶς ἐπὶ Λουκιανοῦ ἡγεμόνος. Ὁ δὲ Ῥωμανὸς ἤκμασε περὶ τὰ 496 ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἀναστασίου, ὑπάρχων ἀπὸ Ἑμέσης τῆς κατὰ Συρίαν, διάκονος τῆς ἐν Βηρυτῷ Ἐκκλησίας, πρῶτος τῶν Κοντακίων ποιητής· πρῶτον δὲ πάντων ἐμελψίδησε τὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως· Ἡ Παρθένος σήμερον, τὸν ὑπερούσιον τίκτει.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀποστόλου, Ἦχος γ'.

Απόστολε ἅγιε Ἀνανία, πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν παρασχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ἔτερον τοῦ Ὁσίου, Ἦχος πλ. δ'.

Εν σοὶ Πάτερ ἀκριβῶς διεσώθη τὸ κατ' εἰκόνα· λαβὼν γὰρ τὸν σταυρὸν, ἠκολούθησας τῷ Χριστῷ, καὶ πράττων ἐδίδασκες, ὑπερορᾶν μὲν σαρκὸς, παρέρχεται γάρ· ἐπιμελεῖσθαι δὲ ψυχῆς, πράγματος ἀθανάτου· διὸ καὶ μετὰ Ἀγγέλων συναγάζεται, ὅσιε Ῥωμανὲ τὸ πνεῦμά σου.

Κοντάκιον τοῦ Ἀποστόλου, Ἦχος β'.

Τὴν ἐν πρεσβείαις ἀκοίμητον Θεοτόκον.

Ο ἐν πρεσβείαις θερμότατος ἀντιλήπτωρ, καὶ τοῖς αἰτοῦσι ταχύτατα ὑπακούων, δέξαι τὴν δέησιν Ἀνανία ἡμῶν, καὶ τὸν Χριστὸν δυσώπει τοῦ ἐλεῆσαι ἡμᾶς, τὸν μόνον Ἀγίοις δοξαζόμενον.

✠ 2. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Κυπριανοῦ· καὶ τῆς ἁγίας Μάρτυρος Ἰουστίνης τῆς Παρθένου.

Ἡ μὲν ὑπῆρχεν ἐκ Δαμασκοῦ, τῷ Χριστῷ τὴν παρθενίαν αὐτῆς φυλάξασα· ὁ δὲ Κυπριανὸς ἐξ Ἀντιοχείας τῆς ἐν μεθορίοις τῆς Κοιλο-Συρίας καὶ Ἀραβίας, ἐκδοτὸς εἰς τὴν μαγείαν, καὶ τῶν δαιμόνων λατρευτῆς πρότερον· εἶτα τὴν ἀδυναμίαν αὐτῶν ἀναμαθὼν, ἠνίκα πᾶσαν μεθοδεῖαν κινήσας, ἵνα ἐλκύσῃ πρὸς ἔρωτα τὴν Ἰουστίναν, ἀπεκρούσθη τῷ τύπῳ τῷ Σταυροῦ, ἐπέγνω τὴν ἀλήθειαν· καὶ τῆς δαιμονικῆς πλάνης ἀπαλλαγείς, προσῆλθε τῷ Χριστῷ, κατέκαυσε πάσας τὰς μαγικὰς αὐτοῦ βίβλους, ἐδαπτίσθη, καὶ τὸν τῆς πατρίδος αὐτοῦ ἐπισκοπικὸν θρόνον διεδέξατο ὕστερον. Συλληφθεὶς δὲ μετὰ τῆς Ἰουστίνης ὑπὸ τοῦ Κόμητος τῆς Δαμασκοῦ, καὶ πολλὰς παρ' αὐτοῦ βασάνους ὑπομείναντες, ἀπεστάλησαν τελευταῖον πρὸς Διοκλητιανὸν ἐν Νικομηδεῖα, ὅπου ἀπετεμήθησαν τὴν κεφαλὴν περὶ τὸ 304 ἔτος.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Καὶ τρόπων μέτοχος, καὶ θρόνων διάδοχος, τῶν Ἀποστόλων γενόμενος, τὴν πράξιν εὖρες Θεόπνευστε, εἰς Θεωρίας ἐπίβασιν· διὰ τοῦτο τὸν λόγον τῆς ἀληθείας ὀρθοτομῶν, καὶ τῇ πίστει ἐνήθλησας μέχρις αἵματος, Ἱερομάρτυς Κυπριανέ. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος α'. Χορὸς ἀγγελικός.

Εκ τέχνης μαγικῆς, ἐπιστρέψας Θεόφρον, πρὸς γνῶσιν θείκην, ἀνεδείχθης τῷ κόσμῳ, ἀκέστωρ σοφώτατος, τὰς ἰάσεις δωρούμενος, τοῖς τιμῶσί σε, Κυπριανέ σὺν Ἰουστίνῃ· μεθ' ἧς πρέσβευε τῷ φιλανθρώπῳ Δεσπότη, σωθῆναι τοὺς δούλους σου.

✠ 3. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου.

Οὗτος ἦν Ἀθηναῖος τὴν πατρίδα, ἀνὴρ ἐλλόγιμος, καὶ εἰς τῶν Βουλευτῶν τοῦ ἐκεῖ περιφήμου κριτηρίου, Ἀρείου πάγου, ἀφ' οὗ καὶ Ἀρεοπαγίτης, ἢ Ἀρειοπαγίτης ἐπονομάζεται. Ἐπίστευσε πρῶτος εἰς Χριστὸν τῷ 50 ἔτει, ὅτε ὁ Παῦλος ἐκήρυξεν εἰς Ἀθήνας, ὧν καὶ πρῶτος ἐπίσκοπος ὑπ' αὐτοῦ κατέστη, ὡς γνωμοδοτοῦσι τινές. Ὡς δὲ ἄλλοι λέγουσι, καὶ ἴσως πιθανῶς, διάδοχος δεύτερος τοῦ Ἱεροθέου, ὃν ὁ Διονύσιος οὗτος ὀνομάζει φίλον ἅμα καὶ διδάσκαλον ἑαυτοῦ μετὰ τὸν θεῖον Παῦλον (περὶ θεῶν ὀνομάτων, Κεφ. Γ'. 2). Ἐτελεύτησε δὲ μαρτυρικῶς ἐν αὐταῖς ταῖς Ἀθήναις περὶ τὸ 96 ἔτος κατὰ τὴν ἀρχαίαν παράδοσιν.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Χρηστότητα ἐκδίδαχθεις, καὶ νήφων ἐν πᾶσιν, ἀγαθὴν συνείδησιν ἱεροπρεπῶς ἐνδυσάμενος, ἠντλησας ἐκ τοῦ Σκεύους τῆς ἐκλογῆς τὰ ἀπόρρητα, καὶ τὴν πίστιν τηρήσας, τὸν ἴσον δρόμον τετέλεκας, Ἱερομάρτυς Διονύσιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Ταῖς οὐρανίους διαβαῖς πύλας ἐν πνεύματι, ὡς μαθητὴς τοῦ ὑπὲρ τρεῖς οὐρανούς φθάσαντος, Ἀποστόλου, Διονύσιε τῶν ἀρρήτων, ἐπλουτίσθης πᾶσαν γνῶσιν καὶ κατηύγασας, τοὺς ἐν σκότει τῆς ἀγνοίας ἐγκαθεύδοντας· διὸ κράζομεν· Χαίροις Πάτερ παγκόσμιε.

✠ 4. Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἱεροθέου, ἐπισκόπου Ἀθηνῶν.

Κατὰ τὴν γνώμην τινῶν, Βουλευτὴς ἦν καὶ ὁ Ἱερόθεος ἐν τῷ Ἀρείῳ πάγῳ· προκατηχηθεὶς δὲ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ὑπὸ τοῦ Παύλου, χειροτονεῖται Ἀθηνῶν ἐπίσκοπος· οὗτος δὲ πάλιν μυσταγωγεῖ τελεώτερα τὰ περὶ τοῦ Χριστοῦ τὸν θεῖον Διονύσιον, ὃς τις ἔπειτα τὰς συνοπτικὰς καὶ κεφαλαιώδεις ἐκείνου περὶ πίστεως διδασκαλίας ἀνέπτυξεν ἐπὶ τὸ σαφέστερον καὶ εὐκρινέστερον. Παρεγένετο δὲ καὶ οὗτος διὰ νεφέλης εἰς τῆς Θεοτόκου τὴν Κοίμησιν, ὅτε καὶ μετὰ τοὺς ἱερούς Ἀποστόλους ἔξαρχος ἦν τῶν θεῶν ὑμνωδιῶν. «Ὁλος ἐκδημῶν, ὅλος ἐξιστάμενος ἑαυτοῦ, καὶ τὴν πρὸς τὰ ὑμνούμενα κοινωνίαν πάσχων, καὶ παρὰ πάντων ὧν ἠκούετο καὶ ἐωρᾶτο, γνωρίμων τε καὶ μὴ γνωρίμων, θεόληπτος εἶναι, καὶ θεῖος ὑμνολόγος κρινόμενος»· ὡς ὁ αὐτὸς Διονύσιος λέγει (περὶ θεῶν ὀνομ. Κεφ. Γ'. 2). Καλῶς δὲ καὶ θεοφιλῶς πολιτευσάμενος, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ. — Σημειωτέον ἐνταῦθα, ὅτι εἰς τὰ ἐν τῇ Κοιμήσει τῆς Θεοτόκου ᾠσματα, ἠρανίσθησαν αὐτολεξεῖ πολλά ἐκ τοῦ ἀνωτέρου Κεφαλαίου τοῦ Διονυσίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Χρηστότητα ἐκδίδαχθεις· Ὁρα ἀνωτέρω.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Τὸν ἱεράρχην Ἀθηνῶν ἀνευφημοῦμέν σε, ὡς μυηθέντες διασοῦ ξένα καὶ ἀρρήτα· ἀνεδείχθης γὰρ θεόληπτος ὑ-

μνολόγος. Ἀλλὰ πρέσβευε παμμάκαρ Ἱερόθεε, ἐκ παντοίων συμπτωμάτων ἡμᾶς ρύσασθαι, ἵνα κράζωμεν· Χαίροις Πάτερ Θεόσοφε.

✠ 5. Τῆς ἀγίας Μάρτυρος Χαριτίνης.

Ἡθλησεν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ ἐν ἔτει 290.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Ἡ ἀμνάς σου Ἰησοῦ, κράζει μεγάλη. Ὅρα σελ. 196.

✠ 6. Τοῦ ἀγίου καὶ ἐνδόξου Ἀποστόλου Θωμᾶ.

Οὗτος ἐρμηνεύεται ἑλληνιστὶ Δίδυμος· ὑπῆρχεν εἰς ἐκ τῶν δώδεκα, Γαλιλαῖος τὴν πατρίδα· ἐκήρυξεν εἰς τοὺς Πάρθους, καὶ Πέρσας, καὶ Μήδους, καὶ Ἰνδοὺς, ὑφ' ὧν καὶ μαρτυρικῶς ἐτελεύτησεν, ἰσως ἐν τῇ πόλει Μελιαποῦρ, ἢ Μαλιαποῦρ, ὡς λέγουσι τινές, ἧτις καὶ Ἅγιος Θωμᾶς καλεῖται ἕως τῆς σήμερον, κειμένη κατὰ τὴν ἀνατολικὴν πλευρὰν τῆς Ἰνδικῆς χερσονήσου Κορμανδέλ.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον. Ἀπόστρεψε ἅγιε Θωμᾶ. Ὅρα σελ. 202.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ο τῆς Θείας χάριτος πεπληρωμένος, τοῦ Χριστοῦ Ἀπόστολος, καὶ ὑπηρέτης ἀληθής, ἐν μετανοίᾳ ἐκραύγαζε· Σύ μου ὑπάρχεις Θεός τε καὶ Κύριος.

✠ 7. Τῶν ἀγίων Μαρτύρων Σεργίου καὶ Βάκχου.

Ἡθλησαν ἐπὶ βασιλείᾳ Μαξιμιανοῦ ἐν ἔτει 296.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε. Ὅρα σελ. 197.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Τοὺς γενναίους Μάρτυρας, καὶ ἀδελφοὺς ἐν τῇ πίσει, συνελθόντες στέψωμεν, ἐν ἱεραῖς εὐφημίαις, Σέργιον τὸν τῆς Τριάδος ξερρόν ὀπλίτην, Βάκχον τε τὸν ἐν βασάνοις συγκαρτεροῦντα, τὸν Χριστὸν ὑμνολογοῦντας, τὸν ἀθλοθέτην καὶ ποιητὴν τοῦ παντός.

✠ 8. Τῆς ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Πελαγίας.

Ἐπῆρχεν ἐξ Ἀντιοχείας περὶ τὰ 284, ἐθνικὴ οὖσα πρότερον, καὶ ἀκολάστως ζῶσα· κατηχηθεῖσα δὲ καὶ βαπτισθεῖσα παρὰ τινος Νόννου ἐπισκόπου, ἀπῆλθεν εἰς τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν, ὅπου τὸ λοιπὸν τῆς ζωῆς ὁσίως βιώσασα, ἀνεπαύσατο ἐν εἰρήνῃ.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Εν σοὶ Μητερ ἀκριβῶς διεσώθη τὸ κατ' εἰκόνα· λαβοῦσα γὰρ τὸν σταυρόν, ἠκολούθησας τῷ Χριστῷ, καὶ πρᾶτ-

τουσα ἐδίδασκες, ὑπερορᾶν μὲν σαρκὸς, παρέρχεται γάρ· ἐπιμελεῖσθαι δὲ ψυχῆς, πράγματος ἀθανάτου· διὸ καὶ μετὰ Ἀγγέλων συναγάζεται, ὅσια Πελαγία τὸ πνεῦμά σου.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὸ σῶμα τὸ σὸν, νηστείαις κατατήξασα, ἀγρύπνοις εὐχαῖς, τὸν Κτίστην καθικέτευσας, διὰ τὰς πράξεις τὰς σὰς, ὅπως λάβης τελείαν ἄφεσιν, ἣν καὶ εὖρες Μῆτερ σαφῶς, ὁδὸν μετανοίας ὑποδείξασα.

✠ 9. Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Ἰακώβου τοῦ Ἀλφαίου· καὶ τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀνδρονίκου.

Ὁ μὲν Ἀπόστολος ἦν ἐκ τῶν Δώδεκα· καὶ κηρύξας τὸν Χριστὸν εἰς πολλὰ ἔθνη, ὑπέμεινε θάνατον σταυρικόν. Ὁ δὲ Ἀνδρόνικος ἐξ Ἀντιοχείας ὑπάρχων, ἐτελεύτησεν ἀσκητικῶς περὶ τὰ 500.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀποστόλου, Ἦχος γ'.

Ἀπόστολε ἅγιε Ἰάκωβε. Ὁρα ἄνωτέρω.

Καὶ τῷ Ὁσίου, Ἦχος α'.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τῆς ἐρήμου πολίτης καὶ ἐν σώματι ἄγγελος, καὶ θαυματουργὸς ἀνεδείχθης, Θεοφόρε Πατὴρ ἡμῶν Ἀνδρόνικε· νηστεία, ἀγρυπνία, προσευχῇ, οὐράνια χαρίσματα λαβὼν, θεραπεύεις τοὺς νοσοῦντας, καὶ τὰς ψυχὰς τῶν πίστει προστρεχόντων σοι· Δόξα τῷ δεδοκότι σοι ἰσχύν· δόξα τῷ σὲ σεφανώσαντι· δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Κοντάκιον τοῦ Ἀποστόλου, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς.

Ο τῶν ἐθνῶν σαγηνευτὴς ὑπερθαύμαστος, καὶ μαθητῶν ἀναδειχθεὶς τιμιώτατος, τῶν Ἀποστόλων σύσκηνος Ἰάκωβος, κόσμῳ τῶν ἰάσεων διανέμει τὸν πλοῦτον, λύει περιστάσεων, τοὺς αὐτὸν εὐφημοῦντας· διὸ συμφώνως κρίζομεν αὐτῷ· Σῶζε τοὺς πάντας, εὐχαῖς σου Ἀπόστολε.

✠ 10. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Εὐλαμπίου, καὶ Εὐλαμπίας τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ.

Ἐπὶ τῶν ἐκ Νικομηδείας· ἤθλησαν δ' ἐπὶ Μαξιμιανοῦ ἐν ἔτει 296.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε. Ὁρα σελ. 197.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Τοὺς γενναίους Μάρτυρας, καὶ ἀδελφοὺς κατὰ σάρκα, τὸν σοφὸν Εὐλαμπιον, καὶ Εὐλαμπίαν τιμῶμεν. Οὗτοι γὰρ τῶν παρανόμων μηχανουργίας, ἥσχυναν ἐν τῇ δυνάμει τοῦ Σταυρωθέντος· ἀνεδείχθησαν διό περ, Μαρτύρων δόξα, ὁμοῦ καὶ καύχημα.

✠ 11. Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Φιλίππου, ἐνὸς τῶν ἑπτὰ Διακόνων· καὶ τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοφάνους τοῦ Γραπτοῦ.

Ὁ μὲν Φίλιππος ἦν ἐκ Καισαρείας τῆς Παλαιστίνης, ἔχων 4 συγατέρας Προφήτιδας· ἐκήρυξεν εἰς Σαμάρειαν τῷ 35 ἔτει· ἀπῆντησε κατ' ὁδὸν τῷ Εὐνούχῳ Κανδάκης τῆς βασιλείσης Αἰθιοπῶν, ἀναγινώσκοντι τὸν Προφήτην Ἡσαΐαν, καὶ κατηχήσας ἐβάπτισεν· εἶτα ἐν Τράλλει τῆς Ἀσίας κηρύττων ἐτελεύτησεν. Ὁ δὲ Θεοφάνης ἦν Παλαιστίνος τὸ γένος, ἀδελφὸς Θεοδώρου τοῦ Γραπτοῦ, μοναχοὶ καὶ οἱ δύο τῆς τοῦ ἁγίου Σάββα μονῆς. Ἐπωνομάσθησαν δὲ Γραπτοὶ, διότι Θεόφιλος, ὁ ἔσχατος τῶν Εἰκονομάχων βασιλέων, ἐγγράψας εἰς τὸ πρόσωπον αὐτῶν διὰ πεφυρωμένου σιδήρου 12 στίχους ἱαμβικοὺς, ἐπεμψεν αὐτοὺς εἰς ἑξορίαν, ὅπου καὶ ἀπέθανεν ὁ Θεόδωρος τῷ 838 ἔτει. Ὁ δὲ Θεοφάνης, ἐπιζήσας μετὰ τὸν ἐν ἔτει 842 θάνατον τοῦ Θεοφίλου, ἐψηφίσθη Νικαίας ἐπίσκοπος. Ἐποίησαν ἀμφότεροι πολλοὺς Κανόνας καὶ ᾠσματα, κοσμοῦντα τὴν Ἐκκλησίαν.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀποστόλου, Ἦχος γ'.

Ἀπόστολε ἅγιε Φίλιππε. Ὡς ἀνωτέρω.

Τοῦ Ὁσίου, Ἦχος πλ. δ'.

Ορθοδοξίας ὁδηγέ, εὐσεβείας διδάσκαλε καὶ σεμνότητος, τῆς οἰκουμένης ὁ φωστὴρ, ἀρχιερέων θεόπνευστον ἐγκαλλώπισμα, Θεόφανες σοφὲ, ταῖς διδαχαῖς σου πάντας ἐφώτισας, λύρα τοῦ Πνεύματος. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον τοῦ Ἀποστόλου, Ἦχος δ'.

Ἐπεφάνης σήμερον.

Φωτισθεῖς ἐν Πνεύματι, τῷ παναγίῳ, τὰ τῆς γῆς πληρώματα, ταῖς σαῖς φωτίζεις διδαχαῖς, καὶ τῶν θαυμαίων λαμπρότησιν, ἱερομύστα Ἀπόστολε Φίλιππε.

Ε Ι Δ Η Σ Ι Σ.

Κατὰ τὴν ἐνδεκάτην τοῦ παρόντος Μηνὸς, εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, ἢ τῇ πρώτῃ μετ' αὐτὴν ἐρχομένη, ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τῶν ἁγίων 350 Πατέρων, τῶν εἰς τὴν Οἰκουμένην Ζ'. Σύνοδον ἐν Νικαίᾳ συνελθόντων τὸ

δεύτερον κατὰ τῶν Εἰκονομάχων, ἐν ἔτει 787, ἐπὶ τῆς βασιλείας Εἰρήνης, καὶ τοῦ υἱοῦ αὐτῆς Κωνσταντίνου τοῦ Πορφυρογεννήτου.

✠ Κυριακῇ τῶν ἁγίων Πατέρων τῆς Οἰκουμενικῆς Ἐβδόμης Συνόδου.

Ἀπολ. Ἀναστάσιμον· καὶ τῶν Πατέρων, Ἦχος πλ. δ'.

Υπερδεδοξασμένος εἰ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ φωστῆρας ἐπὶ γῆς, τοὺς Πατέρας ἡμῶν δεμελιώσας, καὶ δι' αὐτῶν πρὸς τὴν ἀληθινὴν πίστιν, πάντας ἡμᾶς ὁδηγήσας. Πολλεύσπλαγχνε δόξα σοι.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Τῶν Ἀποστόλων τὸ κήρυγμα, καὶ τῶν Πατέρων τὰ δόγματα, τῇ Ἐκκλησίᾳ μίαν τὴν πίστιν ἐσφράγισαν· ἥ καὶ χιτῶνα φοροῦσα τῆς ἀληθείας, τὸν ὕφαντὸν ἐκ τῆς ἁνω Θεολογίας, ὀρθοτομεῖ καὶ δοξάζει, τῆς εὐσεβείας τὸ μέγα Μυστήριον.

✠ 12. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Πρόβου, Ταράχου, καὶ Ἀνδρονίκου.

Ἦθλησαν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ ἐν ἔτει 296.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. α'.

Τῶν ἁγίων Μαρτύρων τὰ κατορθώματα, οὐρανῶν αἱ Δυναμίεις ὑπερεθαύμασαν· ὅτι ἐν σώματι θνητῷ, τὸν ἀσώματον ἐχθρόν, τῇ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ, ἀγωνισάμενοι καλῶς, ἐνίκησαν ἀοράτως· καὶ πρεσβεύουσι τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Ταῖς ἁνω ζητῶν.

Τριαῖδος ἡμῖν, τὴν δόξαν ἐφανέρωσαν, οἱ θεῖοι Χριστοῦ ὀπλῖται καὶ Μάρτυρες, ὁ Ἀνδρόνικος Πρόβος τε, σὺν Ταράχῳ· πλάνην γὰρ ἤλεγξαν τῶν τυράννων τὴν δυσσεβῆ, τῇ πίστει γενναίως ἐναθλήσαντες.

✠ 13. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Κάρπου, Παπύλου, Ἀγαθοδώρου, καὶ Ἀγαθονίκης.

Ὃν ὁ μὲν Κάρπος ἦν ἐπίσκοπος τῆς ἐν Θυατείροις Ἐκκλησίας, ὁ δὲ Πάπυλος διάκονος, ὁ δὲ Ἀγαθόδωρος δοῦλος αὐτῶν, ἡ δὲ Ἀγαθονίκη ἀδελφὴ τοῦ Παπύλου· ἤθλησαν δὲ ἐπὶ Δεκίου ἐν ἔτει 250.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει. Ὑρα σελ. 197.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ως θησαυρόν πολυτελῆ ὁ Δεσπότης, καὶ κρήνην βρύουσαν κρουνοὺς ἰαμάτων, τοῖς ἐπὶ γῆς παρέσχετο τὰ λείψανα ὑμῶν· νόσους μὲν καθαίροντα παθημάτων ποικίλας, χάριν δὲ βραβεύοντα ταῖς ψυχαῖς αἰετῶς· διὸ συμφώνως πόθῳ τὴν ὑμῶν, Μάρτυρες θεῖοι, τελοῦμεν πανήγυριν.

✠ 14. Τῶν ἀγίων Μαρτύρων Ναζαρίου, Γερβασίου, Προτασίου, καὶ Κελσίου· καὶ τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Κοσμά τοῦ Ἀγιοπολίτου καὶ Ποιητοῦ, ἐπισκόπου Μαΐουμᾶ.

Οἱ μὲν Μάρτυρες ἤθλησαν πάντες ἐν Μεδιολάνοις ἐπὶ Νέρωνος τῷ 64 ἔτει. — Ὁ δὲ Κοσμάς ἦν Ἀγιοπολίτης, ὁ ἐστὶν Ἱεροσολυμίτης τὴν πατρίδα, σύγχρονος καὶ συνηλικιώτης Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ (Δεκεμβρίου 4), μετ' οὗ καὶ συνανेत्रάφη, υἱοθετηθεὶς Σεργίῳ τῷ πατρὶ ἐκείνου, διὰ τὴν ὀρφανίαν αὐτοῦ, καὶ ὑπὸ τὸν αὐτὸν συνεμαθήτευσεν διδάσκαλον. Περὶ δὲ τὸ 743 ἔτος, προεχειρίσθη ἐπίσκοπος Μαΐουμᾶ, πόλεως παραθαλασσίου τῆς Παλαιστίνης, ἣτις πρότερον μὲν, ὑποκειμένη εἰς τὴν Γάζαν, ἐκαλεῖτο, Γαζαίων λιμῆν· ἐπὶ δὲ Κωνσταντίνου τοῦ Μεγάλου κατασταθεῖσα ἀνεξάρτητος, ἐπωνομάσθη Κωνσταντία ἐκ τοῦ ὀνόματος Κωνσταντίου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ (Σωζόμ. Ἐκκλ. Ἱστορ. Βιβλ. ε. 3). Ἐγένετο δὲ ὁ Κοσμάς ἀριστος ἀσματογράφος, ἀφ' οὗ καὶ Ποιητῆς καὶ Μελωδὸς ἐπωνομάζεται.

Ἀπολυτίκιον τῶν Μαρτύρων, Ἦχος δ'.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε· ὡς ἀνωτέρω.

Καὶ τοῦ Ὀσίου, Ἦχος πλ. δ'.

Ορθοδοξίας ὁδηγὲ, εὐσεβείας διδάσκαλε καὶ σεμνότητος, τῆς οἰκουμένης ὁ φωστήρ, ἀρχιερέων θεόπνευστον ἐγκαλλώπισμα, Κοσμά σοφὲ, ταῖς διδασκαλαῖς σου πάντας ἐφώτισας, λύρα τοῦ Πνεύματος. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον τῶν Μαρτύρων, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Λαμπτήρες φαιδροὶ, φανέντες θεῖοι Μάρτυρες, τὴν κτίσιν φωτὶ, θαυμαμάτων καταυγάζετε, νοσημάτων λύοντες, τὴν βαθεῖαν νύκτα ἐκάστοτε, καὶ Χριστῷ τῷ μόνῳ Θεῷ, πρεσβεύοντες δοῦναι ἡμῖν ἔλεος.

Καὶ τοῦ Ὀσίου, Ἦχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Κεκοσμημένος ἀρεταῖς Κοσμά θεόπνευστε, τῇ Ἐκκλησίᾳ τοῦ Χριστοῦ κόσμος γεγένησαι, καὶ τοῖς ἄσμασιν ἐκόσμη-

σας ταύτην Μάικαρ. Ἀλλὰ πρέσβευε· πρὸς Κύριον ῥυσθῆναι ἡμᾶς, ἐκ παντοίων μηχανῶν τοῦ πολεμήτορος, τοὺς σοὶ κράζοντας· Χαίροις Πάτερ τρισόλβιε.

✠ 15. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Λουκιανοῦ, πρεσβυτέρου τῆς ἐν Ἀντιοχείᾳ Ἐκκλησίας.

Οὗτος ἦν Σαμοσατεὺς τὴν πατρίδα, εὐσεβῶν γονέων υἱός. Ἦνοιξεν ἐν Ἀντιοχείᾳ σχολεῖον κατηχητικόν, διδάσκων τὰ ὀρθὰ τῆς πίστεως δόγματα, καὶ τὰ δυσνόητα τῶν θείων Γραφῶν σαφηνίζων. Μεθηρμήνευσεν ἐκ τοῦ Ἑβραϊκοῦ τὴν Παλαιὰν Διαθήκην, καὶ ἐξέδωκεν αὐτὴν ἄριστα γεγραμμένην, καὶ πάσης νοθεύσεως αἰρετικῆς καθαρεύουσαν. Ἀπελθὼν δὲ εἰς Νικομήδειαν πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν πιστῶν εἰς τοὺς ὑπὲρ Χριστοῦ ἀγῶνας, διεβλήθη εἰς τὸν Μαξιμῖνον· πρὸς ὃν καὶ διαλεχθεὶς παρρήσια, καὶ ὑπὲρ τῆς πίστεως τῶν Χριστιανῶν ἀπολογησάμενος, κατεδικάσθη εἰς φυλακὴν, ἐν ἣ ὑπὸ τοῦ λιμοῦ καὶ τῆς δίψης ἐτελεύτησε τῷ 311 ἔτει.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ο Μάρτυς σε Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτοῦ, τὸ στέφος ἐκομίσατο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ἔχων γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννους καθεῖλεν· ἔθραυσε καὶ δαιμόνων, τὰ ἀνίσχυρα θράση. Αὐτοῦ ταῖς ἰεσίσαις Χριστέ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

✠ 16. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Λογγίνου τοῦ ἑκατοντάρχου.

Οὗτος ἦν ὁ ὑπὸ τὸν Πιλάτον ὑπηρετήσας εἰς τὰ πάθη τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ· ὃν καὶ τηρῶν ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ, καὶ ἰδὼν τὸν σεισμόν καὶ τὰ γινόμενα, ἀνεβόησε μετὰ φόβου· Ἀληθῶς Θεοῦ υἱός ἦν οὗτος (Ματθ. κζ'. 54). Μετὰ δὲ τὴν Ἀνάστασιν καταλιπὼν τὴν στρατιωτικὴν τάξιν, ἀπῆλθεν εἰς Καππαδοκίαν τὴν πατρίδα αὐτοῦ, τὸν Χριστὸν κηρύττων· ὅπου συλληφθεὶς διὰ τῆς τοῦ Πιλάτου πρὸς Τιθέριον τὸν Καίσαρα ἐνεργείας, ἀπετμήθη τὴν κεφαλὴν.

Ἀπολυτίκιον. Ὁ Μάρτυς σου Κύριε, ὡς ἀνωτέρω.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εὐφροσύνη γέγηθεν, ἡ Ἐκκλησία, ἐν τῇ μνήμῃ σήμερον, τοῦ αἰοιδίμου ἀθλητοῦ, Λογγίνου ἀνακραυγάζουσα· Σύ μου τὸ κράτος, Χριστέ καὶ στερέωμα.

✠ 17. Τοῦ ἁγίου Προφήτου Ὡσηέ· καὶ τοῦ ἁγίου Ὁσιομάρτυρος Ἀνδρέου τοῦ ἐν τῇ Κρίσει.

Οὗτος μὲν ἦν ἐκ τῆς νήσου Κρήτης, μονήρῃ βίον διάγων ἐν αὐτῇ. Ἐπὶ δὲ Κωνσταντίνου τοῦ Κοπρωνύμου, ἀπελθὼν εἰς Κωνσταντινούπολιν, καὶ πολλὰ παθὼν ὑπὲρ τῆς τῶν ἁγίων Εἰκόνων τιμῆς, τελευταῖον συρόμενος διὰ τῆς ἀγορᾶς ἐκ τῶν ποδῶν δεδεμένος, ἀπεκόπη τὸν ἕτερον κοπίδι μακελλικῇ ὑπότινος ἰχθυοπώλου, καὶ οὕτω παρέθετο τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ τῷ 764 ἔτει. Τὸ δὲ ἱερὸν αὐτοῦ λείψανον κατετέθη εἰς τόπον τινα, καλούμενον Κρίσιν. — Ὁ δὲ Ὡσηέ ὑπῆρχεν ἐκ φυλῆς Ἰσάχαρ, ἡ μᾶλλον ἐκ τῆς τοῦ Ραβὴμ, υἱὸς Βεηρεὶ, πρῶτος

τῇ τάξει τῶν β'. Ἐλασσόνων Προφητῶν, καὶ πάντων τῶν λοιπῶν ὁ ἀρχαιότατος. Προεφήτευσεν ὑπὲρ τὰ 60 ἔτη· ἔζησεν ὑπὲρ τὰ 80, μεταξύ τῶν 810 καὶ 720 πρὸ Χριστοῦ. Ἡ προφητεία αὐτοῦ διαιρεῖται εἰς 14 κεφάλαια.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ὁσιομάρτυρος, Ἦχος δ'.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Α'σκητικῶς προγυμνασθεὶς ἐν τῷ ὄρει, τὰς νοητὰς τῶν δυσμενῶν παρατάξεις, τῇ πανοπλίᾳ ὤλεσας παμμάκαρ τοῦ Σταυροῦ. Αὐθὶς δὲ πρὸς ἄθλησιν ἀνδρικῶς ἀπεδύσω, κτείνας τὸν Κοπρώνυμον τῷ τῆς πίσεως ξίφει· καὶ δι' ἀμφοῖν ἐστέφθης ἐκ Θεοῦ, Ὁσιομάρτυς Ἀνδρέα αἰοῖδιμε.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ε'ορτάζει σήμερον, ἡ βασιλεύουσα Πόλις, ἐορτὴν ὑπέρλαμπρον, τὴν φωτοφόρον σου μνήμην, ἅπασαν προσκαλουμένη πόλιν καὶ χώραν· χαίρει γὰρ ὡς κεκτημένη θησαυρὸν μέγαν, τὸ πολυάθλόν σου σῶμα, Ἀνδρέα Μάρτυς, ὀρθοδοξίας φωστήρ.

✠ 18. Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ.

Οὗτος ἦν Ἀντιοχεὺς τὴν πατρίδα, ἰατρός τὸ ἐπάγγελμα, μαθητὴς καὶ συνοδοιπόρος τοῦ Παύλου, οὗ τῇ ὑπαγορεύσει καὶ τὸ κατ' αὐτὸν συνέγραψεν Εὐαγγέλιον Ἑλληνιστί, μετὰ τὸν Ματθαῖον καὶ Μάρκον, περὶ τὸ 60 ἔτος ἀπὸ Χριστοῦ, εἴτα καὶ τὰς Πράξεις τῶν Ἀποστόλων, ἀφιερῶσας ἀμφοτέρω τὰ Συγγράμματα εἰς τὸν τῆς Ἀχαΐας (κατὰ τὴν γνώμην τινῶν) ἡγεμόνα Θεόφιλον· καὶ ζήσας ὑπὲρ τὰ 86 ἔτη, ἀπέθανεν ἐν αὐτῇ τῇ Ἀχαΐᾳ, καὶ ἴσως ἐν Πάτραις, μητροπόλει τῆς ἐπαρχίας ταύτης. Τὸ ἑμβλημα τῆς εἰκόνος αὐτοῦ ἐστὶν ὁ Βούς, τὸ τρίτον τῶν συμβολικῶν ζώων τοῦ Ἰεζεκιήλ (ἀ. 10), διὰ τὸ ἀρχεσθαι τὸ Εὐαγγέλιον αὐτοῦ ἀπὸ τῆς τοῦ παλαιοῦ Νόμου λατρείας, ἐν ἣ τὰ μᾶλλον θυόμενα ζῶα ἦσαν βόες.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ'.

Α'πόστολε ἅγιε καὶ Εὐαγγελιστᾶ Λουκᾶ, πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν, παράσχῃ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Μαθητὴς γενόμενός τοῦ θείου Λόγου, σὺν τῷ Παύλῳ ἅπασαν, ἐφωταγώγησας τὴν γῆν, καὶ τὴν ἀχλὺν ἀπεδίωξας, τὸ θεῖον γράψας Χριστοῦ Εὐαγγέλιον.

✠ 19. Τοῦ ἁγίου Προφήτου Ἰωήλ· καὶ τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Οὐάρου.

Οὗτος ἠθλήσεν ἐπὶ Μαξιμιανοῦ ἐν ἔτει 304. Ὁ δὲ Ἰωήλ ὑπῆρχεν ἐκ φυλῆς Ρουβὴν, υἱὸς Βαθουήλ, 810-750 πρὸ Χριστοῦ· κατὰ δὲ τὸν Καλμέτην, περὶ τὰ

610 πρὸ Χριστοῦ. Ἡ προφητεία αὐτοῦ, εἰς 3 κεφάλαια διαιρουμένη, τάττεται ἡ δευτέρα μεταξύ τῶν Ἑλασσόνων Προφητῶν.

Ἀπολυτίκιον. Ὁ Μάρτυς σου Κύριε. Ὅρα σελ. 210.

✠ 20. Τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Ἀρτεμίου καὶ τοῦ ὁσίου καὶ Θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Γερασίμου τοῦ νέου Ἀσκητοῦ, τοῦ ἐν τῇ νήσῳ Κεφαλληνίας.

Ὁ μὲν Ἀρτέμιος ἦν ἐν τοῖς χρόνοις Κωνσταντίνου τοῦ Μεγάλου, κατασταθεὶς ὑπ' αὐτοῦ ἡγεμὼν τῆς Ἀλεξανδρείας, εἶτα καὶ τῷ τοῦ Πατρικίου ἀξιώματι τιμηθεὶς. Βασιλεύσαντος δὲ μετὰ ταῦτα Ἰουλιανοῦ τοῦ Παραβάτου τῷ 361 ἔτει, καὶ τιμωροῦντος τοὺς Χριστιανούς, παρρήσιασάμενος ὁ Ἀρτέμιος, ἤλεγξε τὴν ἀποστασίαν αὐτοῦ· διὸ καὶ πολλὰς πρότερον ὑπομείνας βασάνους, τελευταῖον ἀπετμήθη τὴν κεφαλὴν. — Ὁ δὲ Γεράσιμος ἦν Πελοποννήσιος τὴν πατρίδα, υἱὸς Δημητρίου καὶ Καλῆς, Νοταράδων τουπίκην, ὑφ' ᾧν καὶ ἀνετράφη εὐσεβῶς, καὶ τὰ ἱερὰ ἐπαιδεύθη γράμματα. Ἀναχωρήσας δὲ τῆς ἑαυτοῦ πατρίδος, καὶ τόπους διαφόρους περιελθὼν, τελευταῖον κατήντησεν εἰς Κεφαλληνίαν, ἐνθα ἀνακαινίσας ναὸν τινα παλαιόν, καὶ περὶ αὐτὸν Παρθενῶνα οἰκοδομήσας, εἰσέτι καὶ νῦν σωζόμενον ἐν τόπῳ καλουμένῳ Ὁμαλᾷ, ἐτέλεσεν ἐκεῖ τὸν τῆς ζωῆς αὐτοῦ δρόμον ἀσκητικῶς τῷ 1579 ἔτει. Τὸ δὲ ἱερὸν αὐτοῦ λείψανον, ἀδιάφθορον διαμένον, πρόκειται τοῖς πιστοῖς εἰς ἀγιασμόν.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Μάρτυρος.

Ὁ Μάρτυς σου Κύριε ὡς ἄνωτέρω,

Καὶ τοῦ Ὁσίου, Ἦχος σί.

Τῶν ὀρθοδόξων προσάτην, καὶ ἐν σαρκὶ ἄγγελον, καὶ θαυματουργὸν Θεοφόρον νεοφανέντα ἡμῖν, ἐπαινέσωμεν πιστοὶ θεῖον Γεράσιμον· ὅτι ἀξίως παρὰ Θεοῦ ἀπέειληφεν ἰαμάτων τὴν ἀένναον χάριν· ῥώννυσι τοὺς νοσοῦντας, δαιμονῶντας ἰᾶται. Διὸ καὶ τοῖς τιμῶσιν αὐτὸν βρῦει ἰάματα.

Κοντάκιον τοῦ Ἀγίου, Ἦχος β'. Τοὺς ἀσφαλεῖς.

Τὸν εὐσεβῆ καὶ στεφανόρον Μάρτυρα, τὸν κατ' ἐχθρῶν νίκης ἀράμενον τρόπαια, συνελθόντες ἐπαξίως νῦν, ἐν ὑμνωδίαις εὐφημήσωμεν, Ἀρτέμιον τὸν μέγιστον ἐν Μάρτυσι, θαυματῶν τε δοτῆρα πλουσιώτατον· πρεσβεύει γὰρ Κυρίῳ ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Καὶ τοῦ Ὁσίου, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Εὐχαρίστοις ᾠσμασι τῶν Κεφαλλήνων ἡ νῆσος, προσκαλεῖται σήμερον τῶν ὀρθοδόξων τὰ πλήθη, μέγιστον νεοφανέντα ἐγκωμιάσαι, καύχημα ὀρθοδοξίας ἀναφανέντα, τὸν Γεράσιμον τὸν θεῖον, τὸν ῥύστην ταύτης ὁμοῦ καὶ πρόμαχον.

✠ 21. Τοῦ ὁπίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰλαρίωνος τοῦ Μεγάλου.

Ἐζησεν ἔτη 80· ἀπέθανε κατὰ τὸ 333 ἔτος.

Ἀπολυτίκιον· Ταῖς τῶν δακρύων σου· Ὁρα σελ. 201.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ως φῶστῆρα ἄδυτον, τοῦ νοητοῦ σε Ἡλίου, συνελθόντες σήμερον, ἀνευφημοῦμεν ἐν ὕμνοις· ἔλαμψας γὰρ τοῖς ἐν σκότει τῆς ἀγνοσίας, ἅπαντας ἀναβιβάζων πρὸς Θεῖον ὕψος, Ἰλαρίων τοὺς βοῶντας· Χαίροις ὦ Πάτερ, τῶν Ἀσκητῶν ἡ κρηπίς.

✠ 22. Τοῦ ἁγίου ἱσαποστόλου Ἀβερκίου, ἐπισκόπου Ἱεραπόλεως, τοῦ θαυματουργοῦ· καὶ τῶν Ἀγίων Ἑπτὰ Παίδων τῶν ἐν Ἐφέσῳ, Μαξιμιλιανοῦ, Ἰαμβλίου, Μαρτινιανῶ, Διονυσίου, Ἀντωνίου, Ἐξακουστωδιανοῦ, καὶ Κωνσταντίνου.

Ὁ μὲν Ἀβέρκιος ἤχμασε περὶ τὰ 186. Οἱ δὲ Ἑπτὰ Παῖδες ὑπνώσαντες ἐν τινι σπηλαίῳ, ἐν ἔτει 250, ἐπὶ τῆς βασιλείας Δεκίου, ἐκοιμήθησαν 184 ἔτη, ἕως τῆς βασιλείας Θεοδοσίου τῷ Μικρῷ· ὅτε ἀφυπνισθέντες, ἤτοι ἀναστάντες, καὶ πάλιν Θεῷ κελεύσει μικρὸν νυστάξαντες, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησαν τῷ 434 ἔτει.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Κανόνα πίστεως, καὶ εἰκόνα πραότητος, ἐγκρατείας διδάσκαλον, ἀνέδειξέ σε τῇ ποιμνῇ σου, ἡ τῶν πραγμάτων ἀλήθεια· διὰ τοῦτο ἐκτήσω τῇ ταπεινώσει τὰ ὑψηλά, τῇ πτωχείᾳ τὰ πλούσια. Πάτερ ἱεράρχα Ἀβέρκιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τῶν Μαρτύρων· Οἱ Μάρτυρές σου· Ὁρα σελ. 197.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'. Ὡς ἀπαρχαὶς τῆς φύσεως.

Ως ἱερέα μέγιστον, καὶ Ἀποστόλων σύσκηνον, ἡ Ἐκκλησία γεραίρει σε ἅπασα, ἡ τῶν πιστῶν Ἀβέρκιε· ἦν ταῖς σαῖς ἱεσίσαις περιφύλαττε Μάκαρ, ἀκαταγώνιστον, ἐξ αἵρέσεως πάσης, καὶ ἄσειστον παναοίδιμε.

✠ 23. Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου, πρώτου ἐπισκόπου Ἱεροσολύμων.

Οὗτος, κατὰ τινας μὲν, ὑπῆρχεν υἱὸς Ἰωσήφ, τοῦ Μνηστοροῦ ἐκ τῆς γυναικὸς, ἣν εἶχε πρὶν μνηστευθῆ τὴν Ἀειπάρθενον· ἐπομένως δὲ ἐλέγετο καὶ αὐτῆς υἱός, καὶ ἀδελφὸς τοῦ Κυρίου, ὡς καὶ αὐτοῦ νομιζομένου υἱοῦ τοῦ Ἰωσήφ (Ματθ. ιγ'. 55). Κατ' ἄλλους δὲ, ἦν ἀνεψιὸς μὲν τοῦ Ἰωσήφ, υἱὸς δὲ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Κλεόπα ἢ Κλωπᾶ, τοῦ καὶ Ἀλφαίου καλουμένου, καὶ Μαρίας τῆς ἐκείνου γυναικὸς, ἣτις ἦν ἀδελφή, μᾶλλον δὲ πρωτεγάδελφη τῆς Θεοτόκου· ἀλλὰ καὶ ἐκ τῆς

γενεαλογίας ταύτης ἐλέγετο πάλιν τοῦ Κυρίου ἀδελφός διὰ τὴν συγγένειαν, κατὰ τὸ ἰδίωμα τῆς ἁγίας Γραφῆς.

Οὗτος οὖν ὁ Ἰακώβος καλεῖται ὑπὸ τῶν Εὐαγγελιστῶν Μικρός (Μάρκ. ιβ. 40), πρὸς διαστολὴν Ἰακώβου υἱοῦ τοῦ Ζεβεδαίου, ὃς τις λέγεται Μέγας. Κατέστη πρῶτος Ἱεροσολύμων ἐπίσκοπος τῷ 34 ἔτει, ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Κυρίου προαχθεὶς ἐπὶ τοῦ ἐπισκοπικοῦ τούτου Θρόνου, ὡς τινες λέγουσι· κατὰ δὲ τὸν Εὐσέβιον, ὑπὸ τῶν Ἀποστόλων. Ἐπωνομάσθη Ὁδλίας, τινέστι Δίκαιος, διὰ τὴν ἄκραν αὐτοῦ ὁσιότητα καὶ δικαιοσύνην. Ἀναβάς δὲ ἐπὶ τὸ πτερύγιον, ὃ ἐστὶ τὸ ἐξέχον μέρος τῆς στέγης τοῦ Ναοῦ, τὴν ἡμέραν τοῦ Πάσχα, ἐκ παρακινήσεως πάντων, ἔδωκεν ἐκεῖθεν ἦν ἐζήτουν παρ' αὐτοῦ μαρτυρίαν περὶ τοῦ Ἰησοῦ, κηρύξας φωνῇ μεγάλη· Ὅτι ὁ Ἰησοῦς καθῆται ἐκ δεξιῶν τῆς μεγάλης δυνάμεως, καὶ μέλλει ἔρχεσθαι ἐπὶ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ. Ἐπὶ τῇ μαρτυρίᾳ ταύτῃ πολλοὶ τῶν παρόντων ἀνεδόησαν· Ὅσαννα τῷ υἱῷ Δαυΐδ. Ἀλλ' οἱ Γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ἔκραξαν· Ὁ καὶ ὁ Δίκαιος ἐπλανήθη· καὶ δι' ἐπιταγῆς Ἀννάνου τοῦ ἀρχιερέως, κρημνισθεὶς ἐκεῖθεν ὁ Ἀπόστολος, εἶτα λιθαζόμενος καὶ εὐχόμενος ὑπὲρ τῶν μαιφόνων, συνετρίβη τὴν κεφαλὴν ξύλῳ γραφείως τινός, καὶ οὕτως ἐξέπνευσε τῷ 68 ἔτει (Εὐσέβ. Ἐκκλ. Ἱστορ. Βιβλ. β'. κγ.). — Τοῦ Ἰακώβου τούτου ἐστὶν ἡ πρὸς τοὺς ἐν τῇ διασπορᾷ Ἰουδαίους πρώτη τῶν Καθολικῶν Ἐπιστολή.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Ω'ς τοῦ Κυρίου Μαθητῆς, ἀνεδέξω Δίκαιε τὸ Εὐαγγέλιον· ὡς Μάρτυς ἔχεις τὸ ἀπαράτρεπτον· τὴν παρρήσίαν ὡς Ἀδελφόθεος· τὸ πρεσβεῦειν ὡς Ἱεράρχης. Ἰκέτευε Χριστὸν τὸν Θεόν, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ο' τοῦ Πατρὸς μονογενὴς Θεὸς Λόγος, ἐπιδημήσας πρὸς ἡμᾶς ἐπ' ἐσχάτων, τῶν ἡμερῶν Ἰακώβε θρασυέσει, πρῶτόν σε ἀνέδειξε τῶν Ἱεροσολύμων, ποιμένα καὶ διδάσκαλον, καὶ πιστὸν οἰκονόμον, τῶν Μυστηρίων τῶν πνευματικῶν· ὅθεν σε πάντες τιμῶμεν Ἀπόστολε.

✠ 24. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Ἀρέθα, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

Ἦθλησαν τῷ 548 ἔτει ἐν Νεγρᾷ, πόλει τῆς Εὐδαίμονος Ἀραβίας.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α'.

Τὰς ἀλγηδόνας τῶν Ἀγίων, αἷς ὑπὲρ σοῦ ἔπαθον, δυσωπή· θῆτι Κύριε, καὶ πάσας ἡμῶν τὰς ὀδύνας, ἱάσαι φιλάνθρωπε θεόμεθα.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εὐφρόσύνης πρόξενος, ἡμῖν ἐπέστη, ἡ φωσφόρος σήμερον, τῶν Ἀθλοφόρων ἐορτή· ἦν ἐκτελοῦντες δοξαζόμεν, τὸν ἐν ὑψίστοις ὑπάρχοντα Κύριον.

✠ 25. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων καὶ Νοταρίων, Μαρκιανῶ, καὶ Μαρτυρίου.

Ἐθανατώθησαν ὑπὸ τῶν Ἀρειανῶν ἐν ἔτει 346.

Ἀπολυτ. Ἦχος δ'. Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε. Ὅρα σελ. 197.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Αγωνισάμενα καλῶς ἀπὸ βρέφους, Μαρκιανὲ σὺν τῷ σοφῷ Μαρτυρίῳ, τὸν ἀποστάτην Ἀρειὸν καθείλετε, ἄτρωτον φυλάξαντες, τὴν ὀρθόδοξον Πίστιν, Παύλῳ ἐφεπόμενοι, τῷ σοφῷ διδασκάλῳ· ὅθεν σὺν τούτῳ εὐρατε ζωὴν, ὡς τῆς Τριάδος ὑπέρμαχοι ἄριστοι.

✠ 26. Τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Δημητρίου τοῦ Μυροβλήτου· καὶ ἡ ἀνάμνησις τοῦ μεγάλου Σεισμοῦ.

Οὗτος συνέδη ἐν Κωνσταντινουπόλει, κατὰ τὸ 741 ἔτος, τῷ 24 τῆς βασιλείας Λέοντος τοῦ Ἰσαύρου, καὶ πρώτου τῶν Εἰκονομάχων.

Ὁ δὲ ἅγιος Δημήτριος ἦν Θεσσαλονικεὺς τὴν πατρίδα, εὐσεβῶν γονέων υἱὸς εὐσεδέστατος, καὶ διδάσκαλος τῆς πίστεως τοῦ Χριστοῦ· διὸ καὶ ἐλθόντος τῷ Μαξιμιανῷ εἰς Θεσσαλονίκην τῷ 290, συλληφθεὶς ὑπ' αὐτοῦ, ἐτηρεῖτο δέσμιος ἐν φυλακῇ. Ἀγώνων δὲ τελουμένων ἐν τῇ πόλει, ὁ μὲν Μαξιμιανὸς ἐκάθητο θρατήρης· βάρβαρος δέ τις αὐτοῦ φίλος καὶ ἐπίσημος, παλαιστής, Λυαῖος τὸ ὄνομα, ἐπαιρόμενος εἰς τὸ μέγεθος τοῦ σώματος καὶ τὴν ῥώμην αὐτοῦ, ἐκόμπαζεν ἐν τῷ σταδίῳ, προσκαλῶν τοὺς πολίτας διαγωνίσασθαι πρὸς αὐτόν, καὶ πάντας τοὺς συμπλεκομένους αὐτῷ καταβάλλων. Ταῦτα ἰδὼν νεανίας τις, Νέστορ καλούμενος, καὶ γνώριμος τοῦ ἁγίου Δημητρίου, ἔρχεται πρὸς αὐτόν ἐν τῇ φυλακῇ, τὰς εὐχὰς αὐτοῦ ἐξαιτούμενος πρὸς μονομαχίαν· ὥς καὶ λαβὼν διὰ τῆς σφραγίσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ, παρρήσιάζεται εἰς τὸ στάδιον· καὶ εἰπὼν· Ὁ Θεὸς Δημητρίου, βοήθει μοι! συμπλέκεται τῷ Λυαίῳ, καὶ βαλὼν αὐτῷ καιρίαν πληγὴν κατὰ καρδίας, ἀφῆκεν ἄπνουν ἐπὶ τῆς γῆς τὸν πρῶτον μέγалаυχον. Ὁ δὲ Μαξιμιανὸς εἰς ἄκραν λυπηθεὶς ἐπὶ τούτῳ, καὶ τὴν αἰτίαν μαθὼν, προσέταξεν αἰμέσως, τὸν μὲν Δημήτριον λόγχαις τρωθῆναι ἐν ἡ εὐρίσκετο φυλακῇ, τὸν δὲ Νέστορα τῷ ἰδίῳ ξίφει ἀναιρεθῆναι.

Ἀργία, καὶ Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Μέγαν εὐρατο ἐν τοῖς κινδύναις, σὲ ὑπέρμαχον ἡ οἰκουμένη, Ἀθλοφόρε τὰ ἔθνη τροπούμενον. Ὡς ἐν Λυαίου καθεῖλες τὴν ἔπαρσιν, ἐν τῷ σταδίῳ θάρρύνας τὸν Νέστορα, οὕτως Ἄγιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ τοῦ Σεισμοῦ, Ἦχος πλ. δ'.

Ο ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν, ῥῦσαι ἡμᾶς τῆς φοβεραῆς τοῦ σεισμοῦ ἀπειλῆς, Χριστέ ὁ Θεός

ἡμῶν, καὶ κατὰπεμψον ἡμῖν, πλῆσια τὰ ἐλέη σου, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Αὐτόμελον.

Τοῖς τῶν αἱμάτων σου ρείθροις Δημήτριε, τὴν Ἐκκλησίαν Θεὸς ἐπορφύρωσεν, ὁ δούς σοι τὸ κράτος ἀήττητον, καὶ περιέπων τὴν πόλιν σου ἄτρωτον· αὐτῆς γὰρ ὑπάρχεις τὸ στήριγμα.

✠ 27. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Νέστορος.

Ἦθλησεν ἐπὶ Μαξιμιανοῦ, ὡς εἴρηται ἀνωτέρω εἰς τὰς 26.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Ὁ Μάρτυς σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει. Ὁρα σελ. 188.

Ἦ τὸ, Μέγαν εὖρατο ἐν τοῖς κινδύνοις, ὡς ἀνωτέρω.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Αθλήσας καλῶς, ἀθάνατον τὴν εὐκλειαν, κεκλήρωσαι νῦν· καὶ στρατιώτης ἄριστος, τῷ Δεσπότη γέγονας, ταῖς εὐχαῖς Δημητρίου τοῦ Μάρτυρος. Σὺν αὐτῷ οὖν Νέστορ σοφὲ, πρεσβεύων μὴ παύσῃ ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

✠ 28. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Τερεντίου, καὶ Νεονίλης τῆς συζύγου αὐτοῦ· καὶ τῶν ἑπτά τέκνων αὐτῶν, Σαρβήλη, Νιτᾶ, Γέρακος, Θεοδούλου, Φωτίου, Βήλης, καὶ Εὐνίκης· καὶ τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Στεφάνου τοῦ Σαββαΐτου.

Τῶν μὲν Μαρτύρων ἄδηλος καὶ ἡ πατρίς καὶ ὁ χρόνος καὶ ὅν ἐμαρτύρησαν· ἀπετημήθησαν δὲ πάντες τὴν κεφαλὴν, πικρὰς πρότερον ὑπομείναντες βασάνους. — Ὁ δὲ Ὅσιος διανύσας τὸν βίον ἀσκητικῶς ἐν τῇ μονῇ τοῦ ἁγίου Σάββα, ἀφ' οὗ καὶ Σαββαΐτης ἐπονομάζεται, ἐν ἧ καὶ ἀρχιερεὺς ἐχειροτονήθη, ἐτελεύτησε περὶ τὰ 790, καταλιπὼν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τινα Τροπάρια ᾠσματικά.

Ἀπολυτίκιον τῶν Μαρτύρων.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτῶν, στεφάνους ἐκομίσαντο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· σχόντες γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννους καθεῖλον· ἔθραυσαν καὶ δαιμόνων, τὰ ἀνίσχυρα θράση. Αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Τοῦ Ὁσίου, Ἦχος πλ. δ'.

Ορθοδοξίας ὁδηγέ, εὐσεβείας διδάσκαλε καὶ σεμνότητος, τῆς οἰκουμένης ὁ φωτὴρ, ἀρχιερέων θεόπνευστον ἐγ-

καλλώπισμα, Στέφανε σοφὲ, ταῖς διδασκαίς σου πάντας ἐφώτισας, λύρα τοῦ Πνεύματος. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

✠ 29. Τῆς ἀγίας ὁσιομάρτυρος Ἀναστασίας τῆς Ῥωμαίας· καὶ τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀβραμίου.

Ἡ μὲν, νέα οὖσα τὴν ἡλικίαν, καὶ ἐν τινι μοναστηρίῳ διατρίβουσα, συνελήφθη ὑπὸ τῶν ἀσεβῶν· καὶ τὸν Χριστὸν παρρησίᾳ ὁμολογήσασα, καὶ πολυειδεῖς ὑπομείνας βασάνους, ἀπετεμήθη τὴν κεφαλὴν τῷ 256, ἐπὶ Οὐαλεριανοῦ καὶ Γαλήνου. — Ὁ δὲ Ὅσιος ἐτελεύτησε περὶ τὸ 390.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Ἡ ἀμνάς σου Ἰησοῦ, κράζει μεγάλη. Ὅρα σελ. 196.

Τοῦ Ὁσίου, Ἦχος πλ. δ'.

Εν σοὶ Πάτερ ἀκριβῶς διεσώθη τὸ κατ' εἰκόνα· λαβὼν γὰρ τὸν σταυρὸν, ἠκολούθησας τῷ Χριστῷ, καὶ πράττων ἐδίδασκες, ὑπερορᾷν μὲν σαρκὸς, παρέρχεται γάρ· ἐπιμελεῖσθαι δὲ ψυχῆς, πράγματος ἀθανάτου· διὸ καὶ μετὰ Ἀγγέλων συναγάζεται, ὅσις Ἀβράμει τὸ πνεῦμά σου.

Κοντάκιον τῆς Ἀγίας, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Παρθενίας νάμασι, καθηγνισμένη ὁσία, μαρτυρίου αἵμασιν, Ἀναστασία πλυθεῖσα, παρέχεις τοῖς ἐν ἀνάγκαις τῶν νοσημάτων, ἱάσιν καὶ σωτηρίαν τοῖς προσιοῦσιν, ἐκ καρδίας· ἰσχὺν γὰρ νέμει, Χριστὸς ὁ βρύων χάριν αἰένναον.

Καὶ τοῦ Ὁσίου, ὁμοιον.

Εν σαρκὶ ὡς ἄγγελος, ἐπὶ τῆς γῆς ἀνεδείχθης, καὶ ἀσκήσει γέγονας, πεφυτευμένος ὡς φοῖνιξ, ὕδατι τῆς ἐγκρατείας κατατρυφήσας, ρεύμασι τῶν σῶν δακρύων ρύπον ἐκπλύνας· διὰ τοῦτο καρποφόρος, θαυμάτων ὥφθης, θεῖς Ἀβράμει.

✠ 30. Τῶν ἀγίων Μαρτύρων, Ζηνοβίου, καὶ Ζηνοβίας τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ.

Ἦθλησαν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ κατὰ τὸ 290 ἔτος.

Ἀπολυτίκιον· Οἱ Μάρτυρές σου, ὡς ὀπισθεν.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'. Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

Τοὺς ἀληθείας Μάρτυρας, καὶ εὐσεβείας κήρυκας, τῶν ἀδελφῶν τὴν δυάδα τιμήσωμεν, ἐν θεοπνεύστοις ἄσμα-

σι, τὸν Ζηνόβιον ἅμα τῇ σοφῇ Ζηνοβίᾳ, ὁμοῦ βιώσαντας, καὶ διὰ μαρτυρίου δεξαμένους στέφος ἀφθαρτον.

✠ 31. Τῶν ἀγίων Ἀποστόλων ἐκ τῶν ἑβδομήκοντα, Σταΐχυος, Ἀπελλοῦ, Ἀμπλίου, Οὐρβανοῦ, Ναρκίσσου, καὶ Ἀριστοβούλου· καὶ τοῦ ἀγίου Μάρτυρος Ἐπιμάχου.

Τῶν Ἀποστόλων τούτων ὁ μὲν Σταΐχης ἐχρημάτισε πρῶτος ἐπίσκοπος Βυζαντίου, ὑπὸ τοῦ Ἀποστόλου Ἀνδρέου χειροτονηθεὶς· καὶ ποιμάνας τὸν λαὸν αὐτοῦ 16 ἔτη, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ. Τῶν δὲ λοιπῶν ἄλλος ἄλλην ἐπισκοπὴν λαχόντες, καὶ ἀποστολικῶς ἐν αὐταῖς διαπρέψαντες, ἐτελεύτησαν ἐν εἰρήνῃ. — Ὁ δὲ Μάρτυς ὑπῆρχεν ἀπὸ τῆς Αἰγύπτου, διατρίβων κατὰ τὸ Πηλούσιον ὄρος ἀσκητικῶς· καταβάς δὲ εἰς Ἀλεξάνδρειαν ἐν τοῖς χρόνοις Δεκίου, καὶ συλληφθεὶς ὑπὸ τοῦ ἄρχοντος Ἀπελλιανοῦ, ὑπέστη τὸν μαρτυρικὸν θάνατον τῷ 251 ἔτει.

Ἀπολυτίκιον τῶν Ἀποστόλων, Ἦχος γ'.

Απόστολοι ἅγιοι, πρεσβεύσατε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν, παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Τοῦ Μάρτυρος, Ἦχος δ'.

Ὁ Μάρτυς σε Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτῇ. Ὅρα σελ. 210.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'. Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

Ως ἱερὰ κειμήλια τοῦ παναγίου Πνεύματος, καὶ τῇ Ἡλίου τῆς δόξης αὐγάσματα, χρεωστικῶς ὑμνήσωμεν, τοὺς σοφοὺς Ἀποστόλους, Ἀπελλῆν Οὐρβανόν τε καὶ Ἀριστόβουλον, Ἀμπλίαν Νάρκισσον καὶ Σταΐχυν, οὓς ἡ χάρις συνήγαγε τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

ΜΗΝ ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ.

Ἔχων ἡμέρας 30. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 10, καὶ ἡ νύξ ὥρας 14.

✠ 1. Τῶν ἀγίων καὶ θαυματουργῶν Ἀναργύρων, Κοσμά καὶ Δαμιανοῦ· καὶ τῆς ὁσίας μητρὸς αὐτῶν Θεοδότης.

Οὗτοι κατήγοντο ἐκ τῆς Ἀσίας πατέρα ἔχοντες ἀσεβῇ· μετὰ δὲ τὸν θάνατον αὐτοῦ, ἄδειαν λαβοῦσα ἡ φιλόχριστος αὐτῶν μήτηρ Θεοδότη, ἀνέθρεψεν αὐτοὺς εὐσεβῶς, καὶ πᾶσαν ἰδέαν ἀρετῆς καὶ ἐπιστήμης ἐξεπαίδευσεν, ἐξαιρέτως δὲ τὴν ἰατρικὴν· ἣν καὶ ἐπάγγελμα ποιησάμενοι, περιήρχοντο θεραπεύοντες πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν, καὶ πᾶσιν ὁμοῦ ἀνθρώποις καὶ κτήνεσι τὰς ἰασεις παρέχοντες δωρεάν, ἀφ' οὗ καὶ Ἀναργυροὶ ἐπωνομάσθησαν. Καὶ οὕτω τὸν δρόμον τῆς ζωῆς ἑαυτῶν τετέλεσαντες, ἐκοιμήθησαν ἐν εἰρήνῃ.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Αἱ γιοι Ἀνάργυροι καὶ Θαυματουργοί, ἐπισκέψασθε ταῖς ἀσθενείας ἡμῶν· δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν δότε ἡμῖν.

Κοντάκιον, Ἦχος β'.

Οἱ τὴν χάριν λαβόντες τῶν ἰαμάτων, ἐφαπλῦτε τὴν ῥῶσιν τοῖς ἐν ἀνάγκαις, Ἱατροὶ Θαυματουργοὶ ἐνδοξοί· Ἀλλὰ τῇ ὑμῶν ἐπισκέψει, καὶ τῶν πολεμίων τὰ θράση κατευνάσατε, τὸν κόσμον ἰώμενοι ἐν τοῖς θαύμασιν.

✠ 2. Τῶν ἀγίων Μαρτύρων Ἀκινδύνου, Πηγασίου, Ἀφθονίου, Ἐλπιδηφόρου, καὶ Ἀνεμποδίστου.

Ἦθλησαν ἐν Περσίδι κατὰ τὰ 330 ἔτος, ἐπὶ Σαβωρίου, ἡ Σαπωρίου Β'. βασιλέως Περσῶν.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος β'.

Αἱ θλοφόροι Κυρίου, μακαρία ἡ γῆ, ἡ πιανθεῖσα τοῖς αἵμασιν ὑμῶν· καὶ ἅγαι αἱ σκηναί, αἱ δεξάμεναι τὰ πνεύματα ὑμῶν· ἐν σταδίῳ γὰρ τὸν ἐχθρὸν ἐθριαμβεύσατε, καὶ Χριστὸν μετὰ παρρήσιας ἐκηρύξατε. Αὐτὸν ὡς ἀγαθὸν ἱκετεύσατε, σωθῆναι δεόμεθα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος α'. Χορὸς ἀγγελικός.

Ως ἄστρα ἀπλανῆ, τοῦ Ἡλίου τῆς δόξης, ἀνέλαμψαν τῇ γῇ, οἱ Χριστοῦ Στρατιῶται, τὸν ζόφον διώκοντες, τῶν παθῶν καὶ πηγάζοντες, χάριν ἄφθονον, ἀνεμποδίστως τοῖς πᾶσι, καὶ ἀκίνδυνον, τὴν σωτηρίαν δωροῦνται, ἐλπίδι τῆς πίστεως.

✠ 3. Τῶν ἀγίων Μαρτύρων Ἀκεψιμᾶ, Ἰωσήφ, καὶ Λειθαλᾶ· καὶ τὰ Ἑγκαίνια τῆ νὰ τοῦ ἀγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ ἐν Λύδδῃ, ἥτοι ἡ κατάθεσις τοῦ σώματος αὐτοῦ.

Ὁ μὲν Ἀκεψιμᾶς καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ ἦθλησαν τῷ 330, ἐπὶ Σαβωρίου, ἡ Σαπωρίου Β'. βασιλέως Περσῶν· τὰ δὲ Ἑγκαίνια ἐγένοντο ἐν τοῖς χρόνοις Κωνσταντίνου τοῦ Μεγάλου.

Ἀπολυτίκιον τοῦ ἀγίου Γεωργίου, Ἦχος δ'.

Ως τῶν αἰχμαλώτων ἐλευθερωτῆς, καὶ τῶν πτωχῶν ὑπερασπιστῆς, ἀσθενούντων ἰατρὸς, βασιλέων ὑπέρμαχος, Τροπαιοφόρε Μεγαλομάρτυς Γεώργιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Τῶν Μαρτύρων. Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε. Ὅρα σελ. 216.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὰ θεῖα σοφὲ, ἀμέμπτως ἱερούργησας· θυσία δεκτὴ, ἐγένου παμμακάριστε· τοῦ Χριστοῦ γὰρ ἔπιες, τὸ ποτήριον ἐνδόξως ἅγιε, Ἀκεψιμᾶ σὺν τοῖς συνάθλοις σου, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Καὶ τοῦ Μεγαλομάρτυρος, Ἦχος πλ. δ'.

Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ.

Τῇ ὑπερμάχῳ καὶ ταχεῖα ἀντιλήψει σου, προσπεφευγότες οἱ πιστοὶ καθικετεύομεν, λυτρωθῆναι παρὰ σοῦ, Χριστοῦ Ἀθλοφόρε, καὶ σκανδάλων τοῦ ἐχθροῦ τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε, καὶ παντοίων ἐκ κινδύνων καὶ κακώσεων· ἵνα κρούωμεν Χαίροις Μάρτυς Γεώργιε.

✠ 4. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωαννικίου τοῦ Μεγάλου· καὶ τῶν ἁγίων Ἱερομαρτύρων, Νικάνδρου ἐπισκόπου Μύρων, καὶ Ἑρμαίου πρεσβυτέρου.

Οὗτοι, πολλοὺς τῶν ἀπίστων ἐπιστρέφοντες εἰς τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ, διαβλήθησαν εἰς τὸν τῆς πόλεως Κόμητα Λιβάνιον· ὑφ' οὗ μετὰ πολλὰς ἄλλας βασάνους, κατεκλείσθησαν ζῶντες εἰς τάφον, καὶ οὕτω τὰ πνεύματα αὐτῶν εἰς χεῖρας Θεοῦ παρέθεντο. — Ὁ δὲ Ὁσῖος ἐγεννήθη ἐν Βιθυνίᾳ κατὰ τὸ 740 ἔτος, πατέρα ἔχων Μυριτρίκην καλούμενον, μητέρα δὲ Ἀναστασώ· καὶ κατ' ἀρχὰς μὲν τῆς ἀνδρικῆς αὐτοῦ ἡλικίας διέπρεπεν ἐν τοῖς στρατιωτικοῖς, καὶ βασιλικῶν τιμῶν ἡξιώθη διὰ τὰς ἀνδραγαθίας αὐτοῦ· ὕστερον δὲ πάντων καταφρονήσας, ἀπῆλθεν εἰς τὸ ὄρος τοῦ Ὀλύμπου· ὅπου διανύσας τὸν ὑπόλοιπον βίον ἀσκητικῶς, καὶ μέγας εἰς τὴν ἀρετὴν γενόμενος, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ περὶ τὸ 834, ζήσας τὰ πάντα ἔτη 94. Τοῦ Ὁσίου τούτου ἐστὶν ἡ συντομωτάτη ἐκείνη Εὐχή· Ἡ ἐλπίς μου ὁ Πατήρ, κτλ.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς, τῆς ἐρήμου τὸ ἄγονον ἐγεώργησας· καὶ τοῖς ἐκ βάθους στεναγμοῖς, εἰς ἑκατὸν τοὺς πόνους ἐκαρποφόρησας· καὶ γέγονας φωστήρ, τῇ οἰκουμένη λάμπων τοῖς θαύμασιν, Ἰωαννίκιε Πατήρ ἡμῶν ὅσιε· Πρίσβευσ Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τοῦ Ἱερομάρτυρος, Ἦχος δ'.

Καὶ τρόπων μέτοχος, καὶ θρόνων διάδοχος, τῶν Ἀποστόλων γενόμενος, τὴν πράξιν εὗρες θεόπνευστε, εἰς θεωρίας ἐπίβασιν· διὰ τοῦτο τὸν λόγον τῆς ἀληθείας ὀρθοτομῶν,

καὶ τῇ πίστει ἐνήθηλτας μέχρις αἵματος, Ἱερομάρτυς Νίκανδρε . Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν .

Κοντάκιον, Ἦχος δ' . Ἐπεφάνης σήμερον .

Εν τῇ μνήμῃ σήμερον τῇ ἱερᾷ σου, συνελθόντες ἅπαντες, ἐκδυσωποῦμεν οἱ πιστοί, Ἰωαννίκιε ὅσιε, παρὰ Κυρίου εὐρεῖν ἡμᾶς ἔλεος .

✠ 5. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Γαλακτίωνος, καὶ Ἐπιστήμης τῆς συζύγου αὐτοῦ .

Ὁ μὲν ὑπῆρχεν υἱὸς Κλειτοφῶντος καὶ Λευκίππης, ἀσεβῶν μὲν ὄντων ἀμφοτέρων τοπρότερον, ὕστερον δὲ τὴν εὐσέβειαν διδαχθέντων παρὰ τινος μοναχοῦ, Οἰνουφρίου καλουμένου . Ἡ δὲ Ἐπιστήμη, ἐξ ἀπίστων γονέων γεννηθεῖσα καὶ αὐτῇ, ἐδαπτίσθη διὰ τὸ πρὸς τὸν Γαλακτίωνα συνοικέσιον . Ἦθλησαν δὲ ἐπὶ Δεκίου περὶ τὸ 250 ἔτος .

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ' . Ταχὺ προκατάλαβε .

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτῶν, στεφαίνους ἐκομίσαντο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν . σχόντες γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννους καθεῖλον . ἔθραυσαν καὶ δαιμόνων, τὰ ἀνίσχυρα θράση . Αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν .

✠ 6. Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Παύλου, ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ ὁμολογητοῦ .

Οὗτος ἦν Θεσσαλονικεὺς τὴν πατρίδα, πρεσβύτερος πρῶτον τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἐκκλησίας, εἶτα καὶ ἐπίσκοπος αὐτῆς . ἀνὴρ ἐλλόγιμος, διδακτικὸς, ἀγαθὸς τὰ θεῖα, καὶ βίου χρηστοῦ μαρτυρούμενος . ζηλωτὴς θερμότατος τῆς ἐν Νικαίᾳ Συνόδου, καὶ τῆς τοῦ Ὁμοουσίου πίστεως μέχρι θανάτου ἀνδρικώτατος ὑπερασπιστής . Ἀλλὰ δι' αὐτὸ τοῦτο ἅπαξ καὶ δις ἐξωσθεῖς τοῦ θρόνου ὑπὸ τοῦ ἀρειανίζοντος Κωνσταντίου, υἱοῦ Κωνσταντίνου τοῦ Μεγάλου, ἐξωρίσθη τελευταῖον περὶ τὸ 351 εἰς Κουκουσὸν τῆς Ἀρμενίας, ὅπου, ἐξ ἐπιβουλῆς τῶν Ἀρειανῶν ἀπέπνιξαν αὐτὸν οἱ εἰς τὴν ἐξορίαν ἀπαγαγόντες .

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ' . Αὐτόμελον .

Θείας πίστεως ὁμολογία, ἄλλον Παῦλόν σε τῇ Ἐκκλησίᾳ, ζηλωτὴν ἐν ἱερεῦσιν ἀνέδειξε . Συνεκβοᾷ σοι καὶ Ἀβελ πρὸς Κύριον, καὶ Ζαχαρίου τὸ αἷμα τὸ δίκαιον . Πάτερ ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος .

Κοντάκιον, Ἦχος β' . Τὰ ἄνω ζητῶν .

Αστράψας ἐν γῇ ὡς ἄστρον οὐρανόφωτον, τὴν καθολικὴν φωτίζεις Ἐκκλησίαν νῦν, ὑπὲρ ἧς καὶ ἠθλησας, τὴν ψυχὴν σου Παῦλε προθέμενος, καὶ ὡς Ζαχαρίου καὶ Ἀβελ, τρανῶς βοᾷ σοι τὸ αἷμα πρὸς Κύριον .

✠ 7. Τῶν ἁγίων τριάκοντα τριῶν Μαρτύρων, τῶν ἐν Μελιτινῇ· καὶ τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Θαυματουργοῦ Λαζάρου, τοῦ ἐν τῷ Γαλησίῳ ὄρει.

Οἱ μὲν ἤθλησαν ἐπὶ Διοκλήτιανου καὶ Μαξιμιανοῦ ἐν ἔτει 290. Ὁ δὲ ἤσκησεν ἐπὶ Κωνσταντίνου τοῦ Μονομάχου, βασιλεύσαντος τῷ 1045.

Ἀπολυτίκιον τῶν Μαρτύρων.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, ὡς ἄνωτέρω.

Τοῦ Ὁσίου, Ἦχος πλ. δ'. Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς.

Ταῖς ἐπαγρύπνοις προσευχαῖς, ἐν ὀχετοῖς δακρύων τὸν στύλον κατέβρεχες, καὶ τοῖς ἐκ βάθους στεναγμοῖς, εἰς ἑκατὸν τοὺς πόνους ἐκαρποφόρησας· καὶ γέγονας ποιμὴν, τοῖς προσιοῦσι νέμων συγχώρησιν, ὅσιε Πατὴρ ἡμῶν Λάζαρε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ως φωστῆρα μέγιστον ἡ Ἐκκλησία, τοῦ Χριστοῦ δοξάζει σε, μετ' εὐφροσύνης ψαλμικῶς· διὸ μὴ παύσῃ πρεσβεύων Χριστῷ, δοθῆναι πᾶσι πταισμάτων συγχώρησιν.

✠ 8. Ἡ Σύναξις τοῦ Ἀρχιστρατήγου Μιχαήλ, καὶ τῶν λοιπῶν Ἀσωμάτων Δυνάμεων.

Οἱ Ἄγγελοι πάντες, κατὰ τὸν Ἀπόστολον, εἰσὶ πνεύματα λειτουργικά, εἰς διακονίαν ἀποστελλόμενα διὰ τοὺς μέλλοντος κληρονομεῖν σωτηρίαν (Ἑβρ. α'. 14). Αὐτοὺς κατέστησεν ὁ Θεὸς παντὸς ἔθνους καὶ λαοῦ ἐπιστάτας, καὶ πρὸς τὸ συμφέρον ὁδηγοὺς (Λευϊτ. λβ'. 8). Εἰς αὐτοὺς προσάσσει φυλάττειν τοὺς ἐλπίζοντας ἐπ' αὐτόν, ἵνα μηδὲν αὐτοὺς βλάβῃ, μηδὲ εἰς τὰ σκηνώματα αὐτῶν προσεγγίσῃ κακὸν (Ψαλμ. ψ. 9-14). Αὐτοὶ ἐν οὐρανοῖς διαπαντὸς βλέπous τὸ πρόσωπον τῆ Θεοῦ, τὸν Τρισάγιον αὐτῷ ἀναπέμποντες ὕμνον, καὶ πρεσβεύοντες πρὸς αὐτόν ὑπὲρ ἡμῶν, καθὼς καὶ χαίρουσιν ἐπὶ ἐνὶ ἁμαρτωλῷ μετανοοῦντι (Ἦσ. 5. 2-3. Ματθ. ιη'. 10. Λουκ. ιε'. 7. Πράξ. ιβ'. 15). Ἐνὶ λόγῳ, αὐτοὶ ὑπηρέτησαν τῷ Θεῷ πρὸς ἡμετέραν εὐεργεσίαν τοσαῦτα, ὥστε γέμουσιν ἐκ τῆς τούτων ἱστορίας αἱ σελίδες τῶν ἁγίων Γραφῶν.

Διὰ ταῦτα οὖν ἡ ὀρθόδοξος Ἐκκλησία, εὐλόγως τιμῶσα τοὺς θεῖους τούτους λειτουργοὺς, καὶ ἡμῶν προστάτας καὶ φύλακας, ἐπιτελεῖ σήμερον τὴν παροῦσαν Σύναξιν, ὅ ἐστι συνάθροισιν ἡμῶν εἰς κοινὴν αὐτῶν ἐορτὴν καὶ ὕμνωδιαν· ἐξαιρέτως δὲ τῶν Ἀρχαγγέλων Μιχαήλ καὶ Γαβριήλ, ὡς ὀνομαστὶ εἰς τὰς Γραφὰς ἀναφερομένων, ὧν τὸ μὲν Μιχαήλ ἐρμηνεύεται, Τίς ὡς Θεός· τὸ δὲ Γαβριήλ, Δύναμις Θεοῦ. Καὶ ὁ μὲν ἀριθμὸς τῶν Ἀγγέλων ἐστὶν ἀόριστος παρὰ τῇ θεῇ Γραφῇ, λέγοντος τοῦ Δανιήλ, ὅτι χίλιαι χιλιάδες ἐλειτουργοῦν αὐτῷ (τῷ Θεῷ), καὶ μύριαι μυριάδες παρειστήκεισαν αὐτῷ (ζ'. 10)· πάντες ὁμῶς διαιροῦνται εἰς ἐννέα τάγματα, καλούμενα· Θρόνοι, Χερουδὶμ, Σεραφὶμ, Κυριότητες, Δυνάμεις, Ἐξουσίαι, Ἀρχαὶ, Ἀρχάγγελοι, καὶ Ἄγγελοι.

Ἀργία, καὶ Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ .

Τῶν οὐρανίων στρατιῶν Ἀρχιστράτηγοι, δυσωποῦμεν ὑμᾶς ἡμεῖς οἱ ἀνάξιοι, ἵνα ταῖς ὑμῶν δεήσεσι τειχίσητε ἡμᾶς, σκέπη τῶν πτερύγων, τῆς αὐτοῦ ὑμῶν δόξης, φρουροῦντες ἡμᾶς προσπίπτοντας, ἐκτενῶς καὶ βοῶντας· Ἐκ τῶν κινδύνων λυτρώσασθε ἡμᾶς, ὡς Ταξιάρχαι τῶν ἄνω Δυνάμεων.

Κοντάκιον, Ἦχος β'.

Αρχιστράτηγοι Θεοῦ, λειτουργοὶ θείας δόξης, τῶν ἀνθρώπων ὁδηγοί, καὶ ἀρχηγοὶ Ἀσωμάτων, τὸ συμφέρον ἡμῖν αἰτήσασθε, καὶ τὸ μέγα ἔλεος, ὡς τῶν Ἀσωμάτων Ἀρχιστράτηγοι.

✠ 9. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Ὀνησιφόρου, καὶ Πορφυρίου· καὶ τῆς ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Ματρώνης.

Οἱ μὲν ἤβλησαν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ τῷ 290 ἔτει. Ἡ δὲ Ὀσία ὑπῆρχεν ἐκ Πέργης τῆς Παμφυλίας, περὶ τὰ 466· συζευχθεῖσα δὲ ἀνδρὶ, καὶ θυγάτριον ἐξ αὐτοῦ γεννήσασα, τοῦτο μὲν παρέδωκε, μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ἀνδρός, εἰς γινώριμόν τινα γυναῖκα· αὕτη δὲ διήνυσσε τὸν βίον ἀσκητικῶς, ζήσασα ἕως 400 ἔτη.

Ἀπολυτίκιον τῶν Μαρτύρων.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε. Σελ. 224.

Τῆς Ὀσίας, Ἦχος πλ. δ'.

Εν σοὶ Μητερ ἀκριβῶς διεσώθη τὸ κατ' εἰκόνα· λαβοῦσα γὰρ τὸν σταυρόν, ἠκολούθησας τῷ Χριστῷ, καὶ πράττουσα ἐδίδασκες, ὑπερορᾶν μὲν σαρκὸς, παρέρχεται γάρ· ἐπιμελεῖσθαι δὲ ψυχῆς, πράγματος ἀθανάτου· διὸ καὶ μετὰ Ἀγγέλων συναγάζεται, ὁσία Ματρῶνα τὸ πνεῦμά σου.

✠ 10. Τῶν ἁγίων Ἀποστόλων ἐκ τῶν ἑβδομήκοντα Ὀλυμπᾶ, Ῥοδίωνος, Ἐράστου, Σωσιπάτρου, καὶ Κουάρτου· καὶ τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Ὁρέστου.

Τούτων ὁ μὲν Ὀλυμπᾶς καὶ ὁ Ῥοδίων, ἢ Ἡρωδίων (Ῥωμ. ις'. 44), ἀκολούθησαν τῷ Ἀποστόλῃ Πέτρῳ εἰς Ῥώμην, ἀπετμήθησαν τὴν κεφαλὴν ὑπὸ Νέρωνος περὶ τὰ 66 ἔτη. Οἱ δὲ λοιποὶ ἐτελεύτησαν ἐν εἰρήνῃ, γενόμενοι ἐπίσκοποι, Ἰκονίου μὲν ὁ Σωσιπάτρος, Βηρυτοῦ δὲ ὁ Κουάρτος, ὁ δὲ Ἐραστός τῆς Πανεάδος, ἢ Πανειάδος (ἥτις καὶ Καισάρεια Φιλίππου μετωνομάσθη), εἰκονόμος χρηματίσας πρότερον τῆς ἐν Κορίνθῳ Ἐκκλησίας (Ῥωμ. ις'. 23). — Ὁ δὲ Μάρτυς ἦν ἐκ Τυάκων τῶν ἐν Καππαδοκίᾳ, ἐν τοῖς χρόνοις Διοκλητιανοῦ· τρυπηθεὶς δὲ τοὺς ἀστραγάλους δι' ἡλῶν (καρφίων) μακρῶν, καὶ ἵππῳ ἀγρίῳ προσδεθεὶς, βιαίως ὑπ' αὐτοῦ συρόμενος, ἀφῆκε τὸ πνεῦμα, τῷ 289 ἔτει.

Ἀπολυτίκιον τῶν Ἀποστόλων, Ἦχος γ'.

Απόστολοι ἅγιοι, πρεσβεύσατε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν, παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Τοῦ Μάρτυρος · Ὁ Μάρτυς σου Κύριε. Ὅρα σελ. 210.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Επεφάνη σήμερον, τῶν Ἀποστόλων, ἡ σεπτὴ πανήγυρις, παρεχομένη ἐμφανῶς, πταισμάτων πᾶσι τὴν ἄφεσιν, τοῖς ἐκτελοῦσιν αὐτῶν τὸ μνημόσυνον.

✠ 11. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Μηνᾶ, Βίκτωρος, καὶ Βικεντίου · καὶ τῆς ἁγίας Μάρτυρος Στεφανίδος · καὶ τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου.

Ὁ μὲν Μηνᾶς, Αἰγύπτιος ὢν τὴν πατρίδα, ἤθλησεν ἐν Κοτυαεῖῳ τῆς Φρυγίας τῷ 296, ἐπὶ Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ. Ὁ δὲ Βίκτωρ καὶ ἡ Στεφανὶς ἐν Ἰταλίᾳ τῷ 160, ἐπὶ Ἀντωνίνου. Ὁ δὲ Βικέντιος ἐν Ἰσπανίᾳ τῷ 235, ἐπὶ Μαξιμίνου. — Ὁ δὲ Θεόδωρος ἐγεννήθη ἐν Κωνσταντινουπόλει τῷ 759, ἐκ γονέων εὐσεβῶν, Φωτεινοῦ καὶ Θεοκτίστης · ἐνεδύθη τὸ μοναδικὸν σχῆμα ἐκ νεότητος, ἐν τῇ τῶν Σακκουδιτῶν λεγομένη μονῇ, ἧς καὶ Ἡγούμενος ἐγένετο τῷ 795. Μεταβὰς ἔπειτα εἰς τὴν τοῦ Στουδίου, οὕτω καλουμένην ἀπὸ τοῦ κτίτορος αὐτῆς, Στουδίου ὑπάτου Ῥωμαίου, ἐπωνομάσθη ἐκ τούτου Στουδίτης. Ἐφάνη ἐνθερμος ζηλωτὴς τῶν πατρικῶν παραδόσεων · ἠγωνίστατο μέχρι θανάτου ὑπὲρ τῆς τῶν ἁγίων Εἰκόνων τιμῆς · ὑπέμεινε τρεῖς ἐξορίας διὰ τὸν εὐσεβῆ αὐτοῦ ζῆλον · ἀλλ' εἰς τὴν τρίτην, εἰς ἣν κατεδίκασεν αὐτὸν Λέων ὁ Ἀρμένιος, ἐνεκαρτέρησε γενναίως ραβδιζόμενος, καὶ δεσμύμενος, καὶ μεταφερόμενος ἀπὸ σκοτεινῆς εἰς ἄλλην σκοτεινότεραν φυλακὴν, ἑπτὰ ἔτη ὁλόκληρα. Τελευταῖον ἀνακληθεὶς ἐκ τῆς ἐξορίας ὑπὸ Μιχαὴλ τοῦ Τραυλοῦ, καὶ λαβὼν μικρὰν ἄνεσιν τῶν μακρῶν αὐτῷ πόνων, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ τῷ 826 ἔτει, τῇ 11 Νοεμβρίου, ἡμέρᾳ Κυριακῇ, ὅτε οἱ περὶ αὐτοῦ μαθηταί, τὰ γόνατα κεκλιμένοι, ἔψαλλον τὸν Ἀμῶμον. Τινὲς λέγουσιν, ὅτι αὐτὸς ὁ ἴδιος, μετὰ τὴν μετάληψιν τῶν ἀχράντων Μυστηρίων, ἤρξατο ψάλλειν τοῦτον τὸν Ψαλμόν · φθάσας δὲ εἰς τὸν στίχον αὐτοῦ · Εἰς τὸν αἰῶνα οὐ μὴ ἐπιλάβωμαι τῶν δικαιωμάτων σου, ὅτι ἐν αὐτοῖς ἐζήσας με (ριθ. 93), ἀφῆκε τὸ πνεῦμα ζήσας ἔτη 67. — Πρὸς τοῖς ἄλλοις αὐτοῦ ἱεροῖς συγγράμμασιν, ἐποίησε μετὰ τοῦ ἰδίου ἀταδέλφου Ἰωσήφ, καὶ ὅλον σχεδὸν τὸ κατανυκτικὸν βιβλίον τοῦ Τριψδίου (Ἰουλ. 14).

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε. Ὅρα σελ. 221.

Τοῦ Ὁσίου, Ἦχος πλ. δ'.

Ορθοδοξίας ὁδηγὲ, εὐσεβείας διδάσκαλε καὶ σεμνότητος, τῆς οἰκουμένης ὁ φωστήρ, τῶν μοναζόντων θεόπνευστον ἐγκαλλώπισμα, Θεόδωρε σοφὲ, ταῖς διδαχαῖς σου πάντας ἐφώτισας, λύρα τοῦ Πνεύματος. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον τῶν Μαρτύρων . Ἦχος πλ. δ' . Ὡς ἀπαρχάς .

Ως εὐσεβείας Μάρτυρας, καὶ ἀθληταῖς θεόφρονας, ἡ Ἐκκλησία γεραίρει δοξαζούσα, τοὺς θείους ἀθλῆς σήμερον, Μηνᾶ τοῦ ἀθλοφόρου, Βίκτωρος τοῦ γενναίου, καὶ Βικεντίου τοῦ γενναιόφρονος· καὶ ποθοῦσα κραυγάζει, δοξαζούσα τὸν φιλόανθρωπον .

Καὶ τοῦ Ὁσίου, Ἦχος β' . Τὰ ἄνω ζητῶν .

Τὸν ἀτκτητικόν, ἰσάγγελόν τε βίον σου, τοῖς ἀθλητικοῖς, ἐφαίδρυνας παλαίσμασι, καὶ Ἀγγέλοις σύσκηνος, θεομάκαρ ὦφθης Θεόδωρε, σὺν αὐτοῖς Χριστῷ τῷ Θεῷ, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν .

✠ 12. Τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου, ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας, τοῦ Ἐλεήμονος· καὶ τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Νεῖλου .

Ὁ μὲν Ἰωάννης ἦν Κύπριος τὸ γένος, ἐκ πόλεως Ἀμαθύντος, υἱὸς Ἐπιφανίῃ τῇ τῆς Κύπρου ἀρχόντῃ, ἐγεννήθη τῷ 555, ἐτέθη ἐπὶ τὸν ἀρχιεπισκοπικὸν θρόνον τῷ 608, ἀπέθανε τῷ 619, ἐτῶν 64. Ὁ δὲ Νεῖλος ἦν Κωνσταντινουπολίτης τὴν πατρίδα, μαθητὴς τοῦ Χρυσοστόμου, ἐπαρχὸς τῆς πόλεως πρότερον, εἶτα ἀσκητὴς τοῦ ὄρους Σινᾶ. Ἐγραψεν Ἐπιστολάς καὶ Ἀσκητικὰ διάφορα· ἀπέθανε περὶ τὰ 451.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου .

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ' .

Εν τῇ ὑπομονῇ σου ἐκτήσω τὸν μισθόν σου, Πάτερ ὅσιε, ταῖς προσευχαῖς ἀδιαλείπτως ἐγκαρτερήσας, τοὺς πτωχοὺς ἀγαπήσας, καὶ τούτοις ἐπαρκέσας. Ἀλλὰ πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, Ἰωάννη Ἐλεῆμον μακάριε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν .

Τοῦ Ὁσίου, Ἦχος πλ. δ' .

Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς, τῆς ἐρήμου τὸ ἄγονον ἐγεώργησας· καὶ τοῖς ἐκ βαθύς στεναγμοῖς, εἰς ἑκάτὸν τοὺς πόνους ἐκαρποφόρησας· καὶ γέγονας φωστήρ, τῇ οἰκουμένη λαμπῶν τοῖς θαύμασι, Νεῖλε Πατὴρ ἡμῶν ὅσιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν .

Κοντάκιον, Ἦχος β' . Τὰ ἄνω ζητῶν .

Τὸν πλοῦτον τὸν σόν, ἐσκόρπισας τοῖς πένησι, καὶ τῶν οὐρανῶν, τὸν πλοῦτον νῦν ἀπείληφας, Ἰωάννη πάνσοφε·

διὰ τοῦτο πάντες σε γεραίρομεν, ἐκτελῶντες τὴν μνήμην σου, τῆς Ἐλεημοσύνης ὧς ἐπώνυμε.

Κοντάκιον τοῦ Ὁσίου, Ἦχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Ταῖς φρυγανώδεις τῶν παθῶν τῶν ἐκ τοῦ σώματος, ἐπαναστάσεις τμητικῶς Νεῖλε μακάριε, ἐν ἀγρύπνῳ σου συνέκοψας ἱκεσίᾳ. Ἀλλ' ὡς ἔχων παρρήσιαν πρὸς τὸν Κύριον, ἐκ παντοίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον, ἵνα κράζω σοι· Χαίροις Πάτερ παγκόσμιε.

✠ 13. Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου, ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ Χρυσόστομου.

Ὁ μέγας οὗτος τῆς οἰκουμένης Διδάσκαλος ἐγεννήθη ἐν Ἀντιοχείᾳ τῇ Μεγάλῃ, τῷ 344 ἔτει, ἐκ γονέων εὐσεβῶν, Σεκούνδου καὶ Ἀνθούσης· ἐμαθήτευσε παρὰ Λιβανίῳ τῷ σοφιστῇ, καὶ Ἀνθραγαθίῳ τῷ φιλοσόφῳ· ἐμόνασε πρῶτον ἐν τοῖς κατ' Ἀντιόχειαν ἡσυχαστηρίοις, εἴτα ἐχειροτονήθη πρεσβύτερος τῆς τῶν Ἀντιοχείων Ἐκκλησίας τῷ 383, ἀνεβιβάσθη εἰς τὸν ἀρχιεπισκοπικὸν τῆς Κωνσταντινουπόλεως θρόνον τῇ 15 Δεκεμβρίου τοῦ 398· ἐξωρίσθη τῷ 403 ὑπὸ Ἀρκαδίου καὶ Εὐδοξίας· ἀλλὰ μετ' ὀλίγον ἀνεκλήθη πάλιν εἰς τὸν θρόνον αὐτοῦ. Μετὰ δὲ μῆνας 7 ἢ 8 ἐξορισθεὶς ἐκ δευτέρου τῇ 10 Ἰουνίου τοῦ 404, καὶ πολλὰ παθὼν ἐν ἐξορίᾳ ὑπὲρ τὰ τρία ἔτη, ἐκ τόπου εἰς τόπον μετακομιζόμενος, ἀπέθανε κατ' ὁδὸν ἐν Κομάνοις τῇ 14 Σεπτεμβρίου τοῦ 407, ζήτας τὰ πάντα ἔτη 63. Ἐπωνομάσθη, Χρυσόστομος, διὰ τὴν εὐφράδειαν αὐτῆς. Συνέγραψε τοσαῦτα, καὶ εἰς τοσούτον τὴν θείαν Γραφὴν ἐσαφήνισεν, ὥς οὐδεὶς ποτε τῶν ἄλλων τῆς Ἐκκλησίας Πατέρων. Τὰ σωζόμενα αὐτοῦ εἰσὶ 1447 Λόγοι, καὶ 249 Ἐπιστολαί. Εἰκοσιδύο Διδάσκαλοι τῆς Ἐκκλησίας ἐπλεξάν ἐγκώμιον εἰς αὐτόν.

Εἰδέναι δὲ χρὴ ὅτι, διὰ τὴν ἐν τῇ 14 Σεπτεμβρίου ἑορτὴν τοῦ Σταυροῦ, μετετέθη ἡ μνήμη αὐτοῦ εἰς τὴν σήμερον, κατ' ἣν ἴσως συνέβη ἡ ἀνάκλησις αὐτοῦ ἀπὸ τῆς πρώτης ἐξορίας.

Ἀργία, καὶ Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Η τοῦ στόματός σου καθάπερ πυρσὸς ἐκλάμψασα χάρις, τὴν οἰκουμένην ἐφώτισεν· ἀφιλαργυρίας τῷ κόσμῳ θησαυροὺς ἐναπέθετο· τὸ ὕψος ἡμῖν τῆς ταπεινοφροσύνης ὑπέδειξεν. Ἀλλὰ σοῖς λόγοις παιδεύων, Πάτερ Ἰωάννη Χρυσόστομε, πρέσβευε τῷ Λόγῳ Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. β'. Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν.

Εκ τῶν οὐρανῶν, ἐδέξω τὴν θείαν χάριν, καὶ διὰ τῶν σῶν, χειλέων πάντας διδάσκεις, προσκυνεῖν ἐν Τριάδι τὸν ἕνα Θεόν, Ἰωάννη Χρυσόστομε, παμμακάριστε ὅσιε.

Ε'παξίως εὐφημοῦμέν σε· ὑπάρχεις γὰρ καθηγητῆς, ὡς τὰ
 Δεῖα σαφῶν .

✠ 14. Τοῦ ἁγίου καὶ πανευφήμου Ἀποστόλου Φιλίππου .

Οὗτος ἦν εἰς τῶν Δώδεκα, ἐκ Βηθσαϊδᾶ τῆς Γαλιλαίας, συμπολίτης Ἀνδρέου καὶ Πέτρου, πεπαιδευμένος τὰ τοῦ νόμου διδάγματα, καὶ εἰς τὴν μελέτην τῶν προφητικῶν βιβλίων σχολάζων· διὸ, καὶ ὅτε ὁ Ἰησοῦς ἐκάλεσεν αὐτὸν εἰς τὸ Ἀποστολικὸν ἀξίωμα, ζητήσας ἀμέσως εὐρίσκει τὸν Ναθαναήλ, καὶ λέγει αὐτῷ· Ὁν ἔγραψε Μωσῆς ἐν τῷ νόμῳ, καὶ οἱ Προφῆται, εὐρήκαμεν Ἰησοῦν τὸν υἱὸν τοῦ Ἰωσήφ, τὸν ἀπὸ Ναζαρέτ (Ἰωάν. α'. 46). Κηρύξας δὲ τὸν Θεάνθρωπον τοῦτον Ἰησοῦν εἰς πολλὰ μέρη τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, καὶ πολλὰ παθῶν ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ, τελευταῖον σταυροῦται κατακεφαλῆς ἐν Γεραπόλει τῆς Φρυγίας.

Ἀργία, καὶ ἰχθύος Κατάλυσις .

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ'.

Α'πόστολε ἅγιε Φίλιππε, πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα
 πταισμάτων ἄφεσιν, παράσχῃ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν .

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'. Ὡς ἀπαρχαὶ τῆς φύσεως .

Ο' μαθητῆς καὶ φίλος σου, καὶ μιμητῆς τοῦ πάθους σου, τῇ
 οἰκουμένη Θεόν σε ἐκήρυξεν, ὁ Διηγόρος Φίλιππος . Ταῖς
 αὐτοῦ ἱκεσίαις, ἐξ ἐχθρῶν παρανόμων τὴν Ἐκκλησίαν σε, διὰ
 τῆς Θεοτόκου συντήρησον Πολυέλεε .

✠ 15. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων καὶ ὁμολογητῶν, Γουρία, Σχ-
 μωνᾶ, καὶ Ἀβίδου .

Τούτων ὁ μὲν Γουρίας καὶ Σαμωνᾶς ἠθλήσαν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τῷ 288. Ὁ δὲ
 Ἀβίδος, διάκονος ὢν, ἐν ἡμέραις Λικινίου τῷ 316.

Ἀπὸ ταύτης τῆς ἡμέρας ἀρχόμεθα τῆς Νηστείας τῶν Χριστουγέννων .

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. α'.

Τὰ θαύματα τῶν ἁγίων σε Μαρτύρων, τεῖχος ἀκαταμάχη-
 τον ἡμῖν δωρησάμενος, Χριστὲ ὁ Θεός, ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις,
 βουλαῖς ἐθνῶν διασκέδασον, τῆς Βασιλείας τὰ σκῆπτρα κρα-
 ταίωσον, ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος .

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν .

Ε'ξ ὕψους σοφοὶ, τὴν χάριν κομισάμενοι, τῶν ἐν πειρασμοῖς,
 προΐστασθε πανεύφημοι· διὸ κόρην Ἄγιοι, ἐκ θανάτου
 πικροῦ ἐρρύσασθε . Ὑμεῖς γὰρ ὄντως ὑπάρχετε, Ἐδέσης ἡ
 δόξα, καὶ τοῦ κόσμου χαρά .

✠ 16. Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Ματθαίου .

Ὁ αὐτὸς ἐκαλεῖτο καὶ Δευῖς, υἱὸς Ἀλφαίου, Γαλιλαῖος τὴν πατρίδα, τελώνης τὸ ἐπάγγελμα. Συνέγραψε πρῶτος ἐν Παλαιστίνῃ τὸ κατ' αὐτὸν Εὐαγγέλιον Ἑβραϊστί, 8, ἢ 9, ἢ κατ' ἄλλους, 15 ἔτη μετὰ τὴν τοῦ Σωτῆρος Ἀνάληψιν. Ζωγραφούμενος ἔχει πλησίον αὐτοῦ Ἀνθρώπου μορφήν, τοῦ πρώτου τῶν συμβολικῶν ζώων τοῦ Ἰεζεκιήλ (ἀ. 10), διὰ τὸ ἄρχεσθαι τὸ Εὐαγγέλιον αὐτοῦ ἀπὸ τῆς κατὰ σάρκα γενεαλογίας τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἦν δὲ εἰς ἓκ τῶν Δώδεκα.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ'.

Απόστολε ἅγιε, καὶ Εὐαγγελιστά Ματθαῖε, πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν, παράσχῃ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τοῦ τελωνίου τὸν ζυγὸν ἀπορρίψας, δικαιοσύνης τῷ ζυγῷ προσηρμόσθης, καὶ ἀνεδείχθης ἔμπορος πανάριτος, πλεόντον κομισάμενος, τὴν ἐξ ὕψους σοφίαν· ὅθεν ἀνεκήρυξας, ἀληθείας τὸν λόγον, καὶ τῶν ῥαθύμων ἡγείρας ψυχὰς, καθυπογράψας τὴν ὥραν τῆς Κρίσεως.

✠ 17. Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου, ἐπισκόπου Νεοκαισαρείας, τοῦ Θαυματουργοῦ.

Ἐγεννήθη ἐν Νεοκαισαρείᾳ τῆς Καππαδοκίας ἐκ γονέων ἀπίστων· ἐμαθήτευσεν ἐν Ἀθήναις, ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, ἐν Βηρυτῷ, καὶ τελευταῖον ἐν Καισαρείᾳ πέντε ἔτη ὑπὸ τὸν Ὀριγένην, ὑφ' οὗ καὶ τὴν εἰς Χριστὸν ἐδιδάχθη πίστιν. Εἴτα, τῷ 240 ἔτει γενόμενος ἐπίσκοπος τῆς ἑαυτοῦ πατρίδος, εὗρεν ἐν αὐτῇ 17 μόνον Χριστιανούς· ἀποθανὼν δὲ περὶ τὰ 265, ἀφῆκε σχεδὸν τοσούτους μόνον ἀπίστους· ἀπαξ δὲ ὁ χρόνος τῆς ἐπισκοπῆς αὐτοῦ ὑπῆρξε παραδόξων θαυμάτων συνέχεια, ἀφ' οὗ ἔλαβε καὶ τὴν ἐπωνυμίαν Θαυματουργός, προσαγορευόμενος καὶ παρ' αὐτῶν τῶν ἐχθρῶν τῆς ἀληθείας, Δεύτερος Μωσῆς (Βασιλ. ὁ Μ. Κεφ. κδ'. περὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος).

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Εν προσευχαῖς γρηγορῶν, ταῖς τῶν θαυμάτων ἐργασίαις ἐγκαρτερῶν, ἐπωνυμίαν ἐκτήσω τὰ κατορθώματα. Ἀλλὰ πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, Πάτερ Γρηγόριε, φωτίσαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, μήποτε ὑπνώσωμεν ἐν ἁμαρτίαις εἰς θάνατον.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Θαυμάτων πολλῶν, δεξάμενος ἐνέργειαν, σημείοις φρικτοῖς τοὺς δαίμονας ἐπτόησας, καὶ ταῖς νόσους ἤλασας, τῶν ἀνθρώπων πάνσοφε Γρηγόριε· διὸ καλῇ Θαυματουργός, τὴν κλῆσιν ἐξ ἔργων κομισάμενος.

✠ 18. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Πλάτωνος καὶ Ρωμανοῦ.

Ὁ μὲν Πλάτων ἠθλήσεν ἐπὶ ἡγεμόνος Ἀγριππίνου ἐν ἔτει 206, ἀπὸ τῆς χώρας τῶν Γαλατῶν καταγόμενος, ἐκ πόλεως Ἀγκύρας. Ὁ δὲ Ρωμανὸς ἦν Ἀντιοχεύς τὴν πατρίδα, ἐν τοῖς χρόνοις Μαξιμιανῶ. Παρασταθεὶς δὲ ἐνώπιον Ἀσκληπιάδου τοῦ ἐπαρχοῦ, καὶ παρακινούμενος ὑπ' αὐτοῦ εἰς τὴν τῶν εἰδώλων προσκύνῃσιν, ἠτήσατο ἀχθῆναι νήπιον ἐκ τῆς ἀγορᾶς, ἵνα ἐκεῖνο γένηται κριτῆς τῆς προκειμένης ὑποθέσεως. Ἐρωτηθὲν οὖν τὸ νήπιον· Τίνα Θεὸν δεῖ προσκυνεῖν; ἀπεκρίνατο· Τὸν Θεὸν τῶν Χριστιανῶν. Καὶ αὐτὸ μὲν δέρεται πρῶτον ἀνηλεῶς διὰ προσταγῆς τοῦ τυράννου, εἴτα ἀποτέμνεται τὴν κεφαλὴν. Ὁ δὲ Μάρτυς, ἐκκοπεὶς τὴν γλῶσσαν, καὶ ῥιφθεὶς εἰς φυλακὴν, τελευταῖον ἀποπνίγεται ἐν αὐτῇ τῇ 206 ἔτει. — Ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ρωμανοῦ τούτου ἐκτίσεν ἔπειτα ἐν Κωνσταντινουπόλει ναὸν περικαλλῆ ἡ ἁγία Ἑλένη.

Εἰ οὐκ ἔστιν Ἀλληλουῖα,

Ἀπολυτίκιον· Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε. Σελ. 221.

✠ 19. Τοῦ ἁγίου Προφήτου Ἀβδίου· καὶ τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Βαρλαάμ.

Τοῦ μὲν Προφήτου ἐστὶν ἄδηλος παρὰ τῇ θείᾳ Γραφῇ καὶ ἡ πατρις καὶ ὁ χρόνος, καθ' ὃν ἠκμασε· διὸ τινὲς μὲν λέγουσιν, ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ Ἀβδίου, ὁ τοῦ Ἀ'χαάβ οἰκονόμος, ὁ ἀπὸ τῆς ὀργῆς τῆς Ἰεζάβελ κατακρύψας ἐν σπηλαίῳ τοὺς 400 Προφῆτας, καὶ ἐν ἄρτῳ καὶ ὕδατι διατρέφων αὐτοὺς (Γ'. Βασ. τῆ. 4)· καὶ ὅτι ὕστερον ἐγένετο μαθητῆς Ἡλιοῦ τοῦ Προφήτου περὶ τὰ 903 πρὸ Χ. Ὁ δὲ Καλμέτης καὶ οἱ τούτου ὁπαδοὶ κρίνουσιν αὐτὸν, ὡς ἐκ τῶν λόγων τῆς ἰδίας προφητείας, μικρόν τι μεταγενέστερον τοῦ Ἰωήλ (Ὁκτωβρ. 19). Λέγεται δὲ ὁ αὐτός καὶ Ὁβδιοῦ, καὶ Ἀβδίας, ἡ Ὤδαδίας. Ἡ δὲ προφητεία αὐτοῦ, εἰς ἐν μόνον κεφάλαιον περιεχομένη, τάττεται ἡ τετάρτη μεταξὺ τῶν Ἐλασσόνων Προφητῶν. — Ὁ δὲ Βαρλαάμ ὑπῆρχεν ἐκ κώμης τινὸς τῆς κατὰ Συρίαν Ἀντιοχείας, γέρων τὴν ἡλικίαν, καὶ τὴν τέχνην γεωργός· ἠθλήσε δὲ ἐν τοῖς χρόνοις Διοκλητιανοῦ.

Εἰ οὐκ ἔστιν Ἀλληλουῖα,

Ἀπολ. τῷ Προφήτῳ· Τῷ Προφήτῳ σε Ἀβδίου. Σελ. 189.

Ἔτερον τοῦ Μάρτυρος· Ὁ Μάρτυς σου Κύριε. Σελ. 210.

✠ 20. Προεόρτια τῆς ἐν τῷ Ναῶ Εἰσόδου τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου· καὶ μνήμη τῶν ἐν ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν, Γρηγορίου τοῦ Δεκαπολίτου, καὶ Πρόκλου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.

Ὁ μὲν Γρηγόριος ὑπῆρχεν ἀπὸ τῆς ἐν Κοίλῳ-Συρίᾳ Δεκαπόλεως, υἱὸς Σεργίου καὶ Μαρίας, ἀκμάσας ἐν τοῖς χρόνοις τῶν εἰκονομάχων, περὶ τὰ 837. — Ὁ δὲ Πρόκλος ἦν ἐν ἡμέραις Θεοδοσίου τοῦ μικροῦ· ἐχρημάτισε μαθητῆς καὶ γραφεὺς τοῦ Χρυσόστομου· ἀντιβιάσθη εἰς τὸν ἀρχιεπισκοπικὸν τῆς Κωνσταντινουπόλεως θρόνον τῇ 434· ἐδέξατο μετὰ θριάμβου τοῦ θείου Διδασκάλου αὐτοῦ τὸ ἱερωτάτον λείψανον ἐν τῇ ἀνακομιδῇ (Ἰανουαρ. 27)· ἐτελεύτησεν ἐν εἰρήνῃ τῇ 447.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου, Ἦχος δ'.

Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, ὁ ποιῶν αἰεὶ μεθ' ἡμῶν κατὰ τὴν σὴν ἐπιείκειαν, μὴ ἀποστήσῃς τὸ ἔλεός σου ἀπ' ἡ-

μῶν· ἀλλὰ ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις, ἐν εἰρήνῃ κυβέρνησον τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Προεόρτιον, Ὑχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Χαράν προμνηστεύεται πᾶσιν ἡ Ἄννα νυνὶ, τῆς λύπης ἀντίθετον καρπὸν βλαστήσασα, τὴν μόνον Ἀειπαρθενον· ἣν περ δὴ καὶ προσάγει, τὰς εὐχὰς ἐκπληροῦσα, σήμερον γη-θομένη, ἐν Ναῶ τοῦ Κυρίου, ὡς ὄντως Ναὸν τῷ Θεοῦ Λόγου, καὶ Μητέρα ἀγνήν.

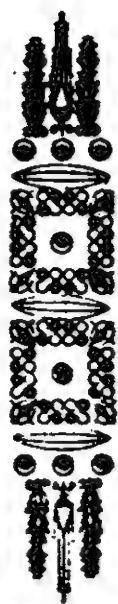
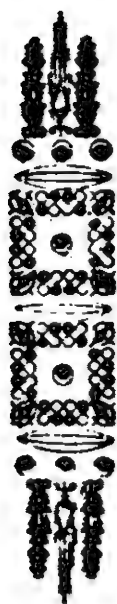
Κοντάκιον τοῦ Πρόκλου, Ὑχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ε'παξίως σήμερον, πανηγυρίζει, ἡ πασῶν τῶν πόλεων, τιμωτέρα ἀληθῶς, ἐν τῇ σεπτῇ μεταστάσει σου, Πάτερ Πατέρων, παμμάκαρ Πρόκλε σοφέ.

Προεόρτιον, ὁμοιον.

Εὐφροσύνης σήμερον ἡ οἰκουμένη, ἐπληρώθη ἅπασα, ἐν τῇ εὐσήμεῳ ἑορτῇ, τῆς Θεοτόκου κραυγάζουσα· Αὕτη ὑπάρχει σκηνὴ ἐπουράνιος.

ΤΑ ΕΙΣΟΔΙΑ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

✠ 21. Ἡ ἐν τῷ Ναῷ Εἰσοδος τῆς ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου.

Κατὰ τὴν παράδοσιν τῆς Ἐκκλησίας, ἡ Θεοτόκος προσηνήχθη τῷ Ναῷ τριετίζουσα, ἐνθα τῷ Θεῷ ἀφιερωθεῖσα, διέτριψεν ἑνδεκα ἢ δώδεκα ὁλόκληρα ἔτη μέχρι τοῦ 14, ἢ 15, τῆς ἡλικίας αὐτῆς· καὶ τότε, ὡς κῆρη τελεία, ἐκ κοινῆς τῶν ἱερέων βουλής, τῶν γονέων αὐτῆς ἤδη πρὸ τριῶν ἐτῶν τεθνηκότων, ἐμνήστυθη τῷ Ἰωσήφ.

Ἀργία, καὶ ἰχθύος Κατάλυσις.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Σήμερον τῆς εὐδοκίας Θεοῦ τὸ προοίμιον, καὶ τῆς τῶν ἀνθρώπων σωτηρίας ἡ προκήρυξις· ἐν Ναῶ τοῦ Θεοῦ, τρανῶς ἡ Παρθένος δείκνυται, καὶ τὸν Χριστὸν τοῖς πᾶσι προκαταγγέλλεται. Αὐτῇ καὶ ἡμεῖς μεγαλοφώνως βοήσωμεν· Χαῖρε τῆς οἰκονομίας τοῦ Κτίστου ἡ ἐκπλήρωσις.

Κοντάκιον, Ἦχος ὁ αὐτός. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ο καθαρώτατος Ναὸς τοῦ Σωτῆρος, ἡ πολυτίμητος παστάς καὶ Παρθένος, τὰ ἱερὸν θησαύρισμα, τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ, σήμερον εἰσάγεται ἐν τῷ Οἴκῳ Κυρίου, τὴν χάριν συνεισάγουσα, τὴν ἐν Πνεύματι θείῳ· ἣν ἀνυμνοῦσιν Ἀγγελοι Θεοῦ· Αὕτη ὑπάρχει σκηνὴ ἐπουράνιος.

✠ 22. Τῶν ἁγίων Ἀποστόλων Φιλήμονος, Ἀπφίας, Ἀρχιππου, καὶ Ὀνησίμου· καὶ τῆς ἁγίας Μάρτυρος Κικιλίας καὶ τῶν σὺν αὐτῇ, Βαλλεριανοῦ καὶ Τιβουρτίου.

Ὁ μὲν Φιλήμων ἦν ἐκ Κολασσῶν, ἡ Κολοσσῶν, πόλεως τῆς Φρυγίας, ἀνὴρ πλούσιος καὶ εὐγενής· ἡ δὲ Ἀπφία, σύζυγος αὐτοῦ· ὁ δὲ Ἀρχιππος, ἐπίσκοπος τῆς ἐν Κολασσαῖς Ἐκκλησίας, Παύλου τοῦ Ἀποστόλου μαθηταὶ καὶ οἱ τρεῖς. Ὁ δὲ Ὀνήσιμος, δούλος ὢν τοῦ Φιλήμονος ἄπιστος, κλέψας τι τῶν σκευῶν αὐτοῦ, ἐδραπέτευσεν εἰς Ῥώμην· ἀλλ' αὐρὼν αὐτὸν ἐκεῖ ὁ Ἀπόστολος, καὶ εἰς τὴν ὁδὸν τῆς ἀρετῆς καὶ τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀληθείας ὁδηγήσας, ἀπέστειλεν αὐτὸν πρὸς τὸν κύριον αὐτοῦ Φιλήμονα, γράψας καὶ ἐπιστολὴν πρὸς αὐτὸν τῷ 64 ἔτει (ἥτις ἐστὶ μία τῶν 14 ἐπιστολῶν τοῦ Παύλου), συνιστῶν δι' αὐτῆς τὸν Ὀνήσιμον τοῦτον. Ἐτελεύτησαν δὲ πάντες μαρτυρικῶς ὑπὸ τῶν εἰδωλολατρῶν λιθοβοληθέντες. Ἡ δὲ Κικιλία ἦν ἐκ Ῥώμης, προγόνους ἔχουσα λαμπροῦς· μνηστευθεῖσα δὲ τῷ Βαλλεριανῷ, εἰλκυσεν αὐτὸν εἰς τὴν τοῦ Χριστοῦ πίστιν· αὐτὸς δὲ πάλιν Τιβούρτιον τὸν ἑαυτοῦ ἀδελφόν. Ἦθλησαν δὲ ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τῷ 288 ἔτει.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ'.

Απόστολοι ἅγιοι, πρεσβεύσατε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν, παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Γῆς ἑορτῆς.

✠ 23. Τῶν ἐν ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν, Γρηγορίου ἐπισκόπου Ἀκράγαντινων, καὶ Ἀμφιλοχίου ἐπισκόπου Ἰκονίου.

Ὁ μὲν Γρηγόριος ὑπῆρχεν ἐκ τῆς Ἀκράγαντος, πόλεως τῆς Σικελίας, υἱὸς γονέων εὐσεβῶν, Χαρίτωνος καὶ Θεοδότης· ἤκμασε δὲ ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἰουστινιανοῦ τοῦ Ῥινοτμήτου, περὶ τὰ 685. — Ὁ δὲ Ἀμφιλόχιος ἦν Καππαδόκης τοῦ γένους, ἀσκήσει καὶ θείᾳ γνώσει διαλάμπων ἐκ νεότητος. Προεχειρίσθη Ἐπίσκοπος τῷ 344 ἔτει· ἠγωνίστατο γενναίως κατὰ τῆς βλασφημίας Εὐνομίου, Μακεδονίου τοῦ Πνευματομάχου, καὶ τῶν τοῦ Ἀρείου ὁπαδῶν· ἐπαρουσίασεν εἰς τὴν

ἐν Κωνσταντινουπόλει Β'. Οἰκουμενικὴν Σύνοδον τῶν 150 Πατέρων, ἐπὶ Θεοδοσίου τοῦ Μεγάλου συγκροτηθεῖσαν ἐν ἔτει 381, καὶ φθάσας εἰς γῆρας βαθύ, ἀνεπαύσατο ἐν εἰρήνῃ περὶ τὰ 395.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν. Ὁρά σελ. 229.

Ἀπὸ Γ'. Ὠδῆς, Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Φωτοδόλοις λάμπεσιν, ἡ Ἐκκλησία, τοῦ ἁγίου Πνεύματος, φωταγωγεῖ τοὺς τὴν φαιδρὰν, ἐπιτελοῦντάς σου κοίμησιν, ὅσιε Πάτερ παμμακάκαρ Γρηγόριε.

Ἀφ' ἑκτῆς, Ἦχος α'. Χορὸς ἀγγελικός.

Ω'ς λίαν ἐκλεκτός, καὶ Θεῷ ἐγνωσμένος, τῇ Δεῖα ἀληθῶς, προκχεῖρσαι ψήφῳ, ποιμὴν ἀξιάγαστος, εἰς πολλῶν περιποίησιν· ὅθεν ἄριστος, ἀρχιερεὺς δεδειγμένος, πᾶσαν αἵρεσιν, εὐσεβοφρόνως καθεῖλες, πιστῶν προΐστάμενος.

✠ 24. Τῶν ἐν ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν καὶ Ἱερομαρτύρων, Κλήμεντος Ῥώμης, καὶ Πέτρου Ἀλεξανδρείας.

Ὁ μὲν Κλήμης ἐδιδάχθη τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ ὑπὸ τοῦ Ἀπ. Πέτρου· ἐγένετο ἐπίσκοπος Ῥώμης τῷ 91 ἔτει, τρίτος μετὰ τὴν τῶν Ἀποστόλων ἀναίρεσιν· ἐτελεύτησε μαρτυρικῶς περὶ τὸ 100 ἔτος ἐπὶ Τραϊανοῦ. — Ὁ δὲ Πέτρος, ἐπιφανέστατα προεδρεύσας τῆς τῶν Ἀλεξανδρέων Ἐκκλησίας 12 ἔτη, καὶ διὰ τε τὸν ἐνάρετον αὐτοῦ βίον, καὶ τὴν τῶν ἱερῶν λόγων ἀσκησιν, θεῖόν τι χρῆμα ἐπισκόπων καὶ διδασκάλων τῆς ἐν Χριστῷ θεοσεθείας ὑπάρχων, κατὰ τὸν Εὐσέδιον (Ἱστορ. Ἐκκλ. βιβλ. ἡ. 13, καὶ Σ'. 6), ἀπετμήθη τὴν κεφαλὴν ἐπὶ Μαξιμίνου τῷ 311 ἔτει.

Ἀπολυτίκιον· Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, ὡς ἀνωτέρω.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Σ'κκλησίας ἄσειστοι, καὶ θεῖοι πύργοι, εὐσεθείας ἔνθεοι, στύλοι οἱ ὄντως κραταιοί, Κλήμη σὺν Πέτρῳ πανεύφημοι, ὑμῶν πρεσθείαις φρουρήσατε ἅπαντας.

✠ 25. Τῆς ἁγίας Μεγαλομάρτυρος καὶ πανσόφου Αἰκατερίνης· καὶ τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Μερκουρίου.

Οὗτος ἠθλήσεν ἐπὶ Οὐαλεριανοῦ τῷ 255 ἔτει, ἐξ Ἀνατολῶν καταγόμενος υἱὸς Γορδιανοῦ τινοῦ, Σκύθου τοῦ γένος. Ἡ δὲ Αἰκατερίνη ὑπῆρχεν ἐκ τῆς Ἀλεξανδρείας, θυγάτηρ Κώνστου, ἡ Κέστου, παρθένος περικαλλῆς, σωφρονεστάτη, καὶ ἐνδοξὸς πλούτῳ καὶ γένει καὶ παιδείᾳ· ἥτις, διὰ μὲν τοῦ σταθεροῦ αὐτῆς φρονήματος, ἐξενίκησε τὴν ἐμπαθῆ καὶ ἀκόλαστον ψυχὴν Μαξιμίνου τοῦ τῆς Ἀλεξανδρείας τυράννου· διὰ δὲ τῆς εὐγλωττίας, ἐπεστόμιζε τοὺς πρὸς αὐτὴν διαλεγομένους ῥήτορας. Ἐστέφθη δὲ τῷ μαρτυρικῷ στεφάνῳ περὶ τὸ 305 ἔτος.

Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀποδίδεται τῶν Εἰσοδίων ἡ Ἑορτή.

Ἀργία, καὶ Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἀγίας, Ἦχος δ'.

Ἡ ἀμνάς σου Ἰησοῦ. Ὅρα σελ. 196.

Τοῦ Ἀγίου. Ὁ Μάρτυς σου Κύριε. Ὅρα σελ. 188.

Κοντάκιον τῆς Ἀγίας, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Χορείαν σεπτὴν, ἐνθέως φιλομάρτυρες, ἐγείρατε νῦν, γε-
ραίροντες τὴν πάνσοφον Λίκατερίναν· αὕτη γὰρ ἐν
σταδίῳ τὸν Χριστὸν ἐκήρυξε, καὶ τὸν ὄφιν ἐπάτησε, ῥητό-
ρων τὴν γνῶσιν καταπτύσασα.

Τοῦ Ἀγίου, ὁμοιον.

Τὰ θεῖα σοφὲ, καλῶς μυσταγωγούμενος, θυσία δεκτὴ, ἐγέ-
νου παναοίδιμε· τοῦ Χριστοῦ γὰρ ἔπιες, προθυμότατα
τὸ ποτήριον· διὰ τοῦτο Μερκούριε, πρεσβεύεις ἀπαύστως
ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

✠ 26. Τῶν ὁσίων Πατέρων ἡμῶν, Ἀλυπίου τοῦ Κιονίτου,
καὶ Νίκωνος τοῦ Μετανοεῖτε.

Τούτων ὁ μὲν Ἀλύπιος ἦν ἐξ Ἀδριανουπόλεως τῆς Βιθυνίας· καὶ ζήσας ἐπὶ
τινος κίονος (στύλου) ἔτη 53, ἐτελεύτησε περὶ τὰ 608, ὑπάρχων ἑτῶν 100 —
Ὁ δὲ Νίκων κατήγετο ἐξ Ἀρμενίας, υἱὸς μεγιστάνου τινός. Καταλιπὼν δὲ καὶ
γονεῖς καὶ πατρίδα, περιήρχετο τὰ ἀνατολικά μέρη, βοῶν πρὸς πάντας τὸ, Με-
τανοεῖτε, ἀφ' οὗ καὶ τὴν ἐπωνυμίαν ἔλαβε. Τέλος δὲ καταντήσας εἰς Λακε-
δαίμονα τῆς Πελοποννήσου, καὶ ναὸν ἐκεῖ ἀνεγείρας Χριστῷ τῷ Σωτῆρι ἡμῶν, καὶ
ἐν αὐτῷ μέχρι τέλους μονάσας, ἀπῆλθε πρὸς Κύριον περὶ τὰ τέλη τοῦ Θ'. αἰῶνος.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀλυπίου, Ἦχος α'.

Υ'πομονῆς στῦλος γέγονας, ζηλώσας τοὺς προπάτορας
ὅσιε, τὸν Ἰωβ ἐν τοῖς πάθεσι, τὸν Ἰωσήφ ἐν τοῖς πει-
ρασμοῖς, καὶ τὴν τῶν Ἀσωμάτων πολιτείαν, ὑπάρχων ἐν
σώματι. Ἀλύπιε Πατὴρ ἡμῶν ὅσιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ
Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ τοῦ Νίκωνος, Ἦχος γ'. Θεῖας πίστεως.

Χαίρει ἔχουσα, ἡ Λακεδαιμόν, θεῖαν λάρνακα, τῶν σῶν
λσιψάνων, ἀναβρύουσαν πηγὰς τῶν ἰάσεων, καὶ διασώ-
ζουσαν πάντας ἐκ θλίψεων, τοὺς σοὶ προστρέχοντας Πάτερ
ἐκ πίστεως. Νίκων ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρή-
σασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

✠ 27. Τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Ἰακώβου τοῦ Πέρσου.

Οὗτος ἦν ἐκ πόλεως Βυθλαδᾶ, περιφανὴς τὸ γένος, φίλος ἄκρος καὶ ἐντιμος πα-
ρὰ Ἰσδιγέρῃ ἢ Ἰεσδζεγέρδῃ Α'. τῶν Περσῶν βασιλεῖ, βασιλεύσαντι τῷ 300-420.

Χριστιανὸς δὲ ὢν ἐκ προγόνων, ἡρνήσατο τὸν Χριστὸν, δειλασθεὶς τῇ τῷ βασιλέως φιλίᾳ καὶ κολακείᾳ. Τοῦτο μαθοῦσα ἡ μήτηρ αὐτοῦ καὶ ἡ σύζυγος, ἐμήνυσαν αὐτῷ διὰ γραμμάτων, ὅτι οὐδεμίαν τοῦ λοιποῦ κοινωνίαν ἔχουσι πρὸς αὐτόν, ὡς προτιμήσαντα τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ τὴν πρόσκαιρον δόξαν. Ὁ δὲ, πληγεὶς τὴν ψυχὴν ὑπὸ τῶν λόγων τούτων, καὶ εἰς ἑαυτὸν ἐλθὼν, ἀπεκλαίετο ἐφ' οἷς ἤμαρτε, καὶ ἦν ἀποστρεφόμενος τὴν πρὸς τὸν βασιλέα σχέσιν. Διὸ εἰς ἄκρον ἐκεῖνος ὀργισθεὶς, ψηφίζει κατ' αὐτοῦ πικρότατον θάνατον, οἷον οὐδὲ κατὰ θηρίου τις ἐψηφίσατο ἄν, κατατμηθῆναι δηλονότι τὸ σῶμα αὐτοῦ, κατὰ μίαν ἐκάστην ἀρμονίαν τῶν χειρῶν, καὶ τῶν ποδῶν. Καὶ οὕτω μεληδὸν ὁ γεννάδας κατακοπεῖς μέχρι τῶν μηρῶν καὶ τῶν ὠμων, τελευταῖον ἀποτεμένεται καὶ τὴν κεφαλὴν.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ο Μάρτυς σὺ Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτοῦ, τὸ στέφος ἐκομίσατο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ἔχων γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννους καθεῖλεν· ἔθραυσε καὶ δαιμόνων, τὰ ἀνίσχυρα θράση. Αὐτοῦ ταῖς ἰκεσίαις Χριστὲ ὁ Θεός, σῶσον ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Πεισθεὶς τῇ καλῇ, συζύγῳ καρτερόψυχῃ, καὶ τὸ φοβερόν Κριτήριον πτοούμενος, τῶν Περσῶν τὸ πρόσταγμα, καὶ τὸν φόβον Ἰάκωβε κατέπτυσας, καὶ ἐδείχθης Μάρτυς σεπτὸς, τὸ σῶμα ὡς κλῆμα συντεμνόμενος.

* 28. Τοῦ ἀγίου ὁσιομάρτυρος Στεφάνου τοῦ Νέου· καὶ τοῦ ἀγίου Μάρτυρος Εἰρηναρχοῦ.

Ὁ μὲν Ὁσιος ἐγεννήθη ἐν Κωνσταντινουπόλει τῷ 714, ἐκ γονέων εὐσεδῶν, Ἰωάννου καὶ Ἀννης· ἡσκησεν ἐκ νεότητος ἐν τῇ κατὰ τὴν Βιθυνίαν τοῦ ἀγίου Αὐξεντίου μονῇ, ἣτις κεκλήθη ἐπὶ τόπου ὑψηλῷ, ἐκαλεῖτο· Βουνὸς τοῦ ἀγ. Αὐξ. ἐγένετο προεστὼς τῶν ἐν αὐτῇ μοναχῶν· ἠκούσθη πανταχοῦ τῶν πνευματικῶν αὐτοῦ ἀγώνων ἡ φήμη, καὶ τῶν ἀρετῶν αὐτοῦ ἡ εὐωδία ἔσυρε πολλοὺς πρὸς αὐτόν. Ἐτελεύτησε δὲ μαρτυρικῶς διὰ τὴν τῶν ἀγίων Εἰκόνων προσκύνησιν, ἐπὶ Κωνσταντίνου τοῦ Κοπρωνύμου· ὑφ' οὗ πρῶτον μὲν κατεδικάσθη, ἔνδεκα μῆνας, εἰς δεσμὰ καὶ φυλακὰς· εἶτα, συρόμενος κατὰ γῆς καὶ λιθαζόμενος, ὡς ὁ Πρωτομάρτυς Στέφανος, ἀφ' οὗ καὶ Νέος Στέφανος ἐπωνομάσθη, τύπτεται ξύλῳ κατὰ τοῦ μήνιγγος, καὶ συντριβεὶς τὴν κεφαλὴν, ἀφήκε τὸ πνεῦμα τῷ 766 ἔτει. — Ὁ δὲ Εἰρηναρχος ἦν ἐκ Σεβαστείας, ἐν τοῖς χρόνοις Διοκλητιανοῦ, ὑπηρέτης ὑπάρχων ἐν τῇ νεότητι αὐτοῦ εἰς τὰς τιμωρίας τῶν Ἀγίων Μαρτύρων. Βλέπων δέ ποτε βασανιζομένας ὑπὲρ Χριστοῦ ἑπτὰ γυναῖκας, καὶ τὴν ἀνδρίαν αὐτῶν θαυμάζων, ὅτι ἀσθενεῖς οὔσαι ἐκ φύσεως, ὁμῶς ἠνδρίζοντο κατὰ τοῦ τυράννου, καὶ κατήσχυον αὐτόν, φωτίζεται ὑπὸ τῆς θείας χάριτος, καὶ τὸν Χριστὸν παρρησίᾳ ὁμολογήσας, καὶ διὰ πυρὸς καὶ ὕδατος δοκιμασθεὶς, ἀπετμήθη τὴν κεφαλὴν μετὰ τῶν ἀγίων Γυναικῶν τῷ 298 ἔτει.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ασκητικῶς προγυμνασθεὶς ἐν τῷ ὄρει, τὰς νοητὰς τῶν δυσμενῶν παρατάξεις, τῇ πανοπλίᾳ ὤλεσας παμμάκαρ

τοῦ Σταυροῦ . Αὐθις δὲ πρὸς ἄθλησιν, ἀνδρικῶς ἀπεδύσω, κτείνας τὸν Κοπρώνυμον, τῷ τῆς πίστεως ξίφει· καὶ δι' ἀμφοῖν ἐστέφθης ἐκ Θεοῦ, ὁσιομάρτυς αἰοίδιμε Στέφανε .

Τοῦ Μάρτυρος· Ὁ Μάρτυς σου Κύριε· ὡς ἄνωτέρω .

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ .

Τὸν τῆς Τριάδος ἐραστήν καὶ Θεῖον Στέφανον, ἀνευφημήσωμεν πιστῶς ὡδαῖς φιλέορτοι, ἐκ καρδίας, ὡς τιμήσαντα χαρακτῆρα, τὸν ὠραῖον τῷ Δεσπότῳ καὶ Μητρὶ αὐτοῦ· καὶ συμφώνως νῦν ἐκ πόθου ἐκβοήσωμεν, τούτῳ χαίροντες· Χαίροις Πάτερ αἰοίδιμε .

✠ 29. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Παραμόνου καὶ Φιλουμένου .

Τοῦ μὲν Παραμόνου ἀθλήσαντος ἐπὶ Δεκίου βασιλέως ἐν ἔτει 250, τοῦ δὲ Φιλουμένου ἐπὶ βασιλέως Αὐρηλιανοῦ τῷ 270 .

Εἰ οὐκ ἔστιν Ἀλληλουῖα, Οἱ Μάρτυρές σε Κύριε . Σελ. 221 .

✠ 30. Τοῦ ἁγίου ἐνδόξου καὶ πανευφήμου Ἀποστόλου Ἀνδρέου τοῦ Πρωτοκλήτου .

Οὗτος ἦν ἐκ Βηθσαῖδα τῆς Γαλιλαίας, υἱὸς Ἰωάνᾳ, ἀδελφὸς τοῦ Κορυφαίου Πέτρου, μαθητὴς Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ πρότερον· εἶτα ἀκούσας τὴν περὶ τοῦ Ἰησοῦ μαρτυρίαν αὐτοῦ, δακτυλοδεικτοῦντος καὶ λέγοντος· Ἴδε ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου (Ἰωάν. α'. 36), ἠκολούθησεν εὐθὺς τῷ Ἰησοῦ, καὶ ἐγένετο μαθητὴς αὐτοῦ πρῶτος, ἀφ' οὗ καὶ Πρωτόκλητος τῶν Ἀποστόλων ἐπωνομάσθη . Μετὰ δὲ τὴν τοῦ Σωτῆρος Ἀνάληψιν, κηρύξας αὐτὸν εἰς διάφορα μέρη, καὶ πολλὰ παθὼν ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ, ἐτελεύτησεν ἐν Πάτραις τῆς Ἀχαΐας, σταυρωθεὶς κατακεφαλῆς .

Ἀργία, καὶ Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου .

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ' .

Ω'ς τῶν Ἀποστόλων Πρωτόκλητος, καὶ τοῦ Κορυφαίου αὐτάδελφος, τῷ Δεσπότῃ τῶν ὅλων Ἀνδρέα ἱκέτευε, εἰρήνην τῇ οἰκουμένην δωρήσασθαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος .

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὴν ἐν πρεσβείαις ἀκοίμητον .

Τὸν τῆς ἀνδρείας ἐπώνυμον Θεηγόρον, καὶ μαθητῶν τὸν Πρωτόκλητον τοῦ Σωτῆρος, Πέτρου τὸν σύγγονον εὐφημήσωμεν· ὅτι ὡς πάλαι τούτῳ, καὶ νῦν ἡμῖν ἐκέκραγεν· Εὐρήκαμεν δεῦτε τὸν ποθούμενον .

ΜΗΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ.

Ἐχων ἡμέρας 31. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 9, καὶ ἡ νύξ ὥρας 15.

✠ 1. Τοῦ ἁγίου Προφήτου Ναοὺμ.

Εἰ οὐκ ἔστιν Ἀλληλουϊα, Ἀπολυτίκιον, Ἦχος β'.

Τοῦ Προφήτου σου Ναοὺμ τὴν μνήμην Κύριε ἐορτάζοντες,
δι' αὐτοῦ σε δυσωποῦμεν· Σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

✠ 2. Τοῦ ἁγίου Προφήτου Ἀβδακούμ. Ὁμοίως.

✠ 3. Τοῦ ἁγίου Προφήτου Σοφονίου. Ὡσαύτως.

Καὶ οἱ τρεῖς οὗτοι Προφῆται ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ιβ'. Ἐλασσόνων ὑπάρχουσι, καὶ ἐκάστου ἡ προφητεία εἰς 3 διαιρεῖται κεφάλαια. Ἦσαν δὲ ὁ μὲν Ναοὺμ, Ἐλκισαῖος τὴν πατρίδα, ἐκ φυλῆς Συμεὼν, ἔβδομος τῇ τάξει· προσφήτευσεν ἐν τοῖς χρόνοις Ἐζεκίου, μετὰ τὴν τῆς Σαμαρείας καταστροφὴν, τῷ 721 πρὸ Χριστοῦ γενομένην. Ὁ δὲ Ἀβδακούμ, ὅστις καὶ Ἀδακούμ καὶ Ἀμδακούμ εὐρίσκεται γεγραμμένος, τῇ μὲν τάξει ἐστὶν ὀγδοὺς, ἡ δὲ πατρίς καὶ ἡ φυλὴ αὐτοῦ ἄδηλος παρὰ τῇ θείᾳ Γραφῇ· προσφήτευσεν ἐν τοῖς χρόνοις Ἰωαχίμ, τοῦ καὶ Γεχονίου καλουμένου, πρὶν τῆς εἰς Βαβυλῶνα μετοικεσίας τοῦ λαοῦ, τῷ 599 πρὸ Χριστοῦ γενομένης. Τοῦ Ἀβδακούμ τούτου ἐστὶν ἡ Δ'. τῆς Στιχολογίας Ὡδὴ· Κύριε, εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου, καὶ ἐφοβήθην, κτλ. Ὁ δὲ Σοφονίας, ἑννατος ὑπάρχων τῇ τάξει, ἦν υἱὸς Κουσί ἐκ γένους Λευϊτικοῦ, ἡ, κατ' ἄλλους, δισέγγονος Ἐζεκίου τοῦ βασιλέως· προσφήτευσεν ἐν ἡμέραις Ἰωσίου, βασιλεύσαντος τῷ 641-610 πρὸ Χριστοῦ.

✠ 4. Τῆς ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Βαρβάρας· καὶ τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Ἡ μὲν Βαρβάρᾳ ὑπῆρχεν ἐκ Νικομηδείας, ἐν τοῖς χρόνοις Μάξιμιανου, θυγάτηρ εἰδωλολάτρου τινὸς Διοσκόρου τὸ ὄνομα, ὅστις ἀπανθρώπως βασάνισας αὐτὴν διὰ τὴν τοῦ Χριστοῦ πίστιν, τελευταῖον ἀπεκεφάλισεν ἰδίαις χερσὶ τῷ 290 ἔτει.

Ὁ δὲ Ἰωάννης ἦν ἐκ Δαμασκοῦ τῆς Συρίας, υἱὸς γονέων πλουσίων καὶ εὐσεβῶν. Ἐγεννήθη περὶ τὸ 676 ἔτος· συνανέτράφη μετὰ τοῦ Κοσμᾶ, τοῦ ὑπὸ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, Σεργίου τὸ ὄνομα, υἱοθετηθέντος (Ὁκτωδ. 14), καὶ μετ' αὐτοῦ ἐμαθήτευσεν παρὰ τινι μοναχῷ, Κοσμᾷ καὶ αὐτῷ καλουμένῳ, αἰχμαλωτισθέντι μὲν ὑπὸ τῶν Σαρακηνῶν ἐκ τῶν μερῶν τῆς Ἰταλίας, ἐξαγορασθέντι δὲ ὑπὸ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. Ἐγένετο φιλόσοφος μέγας, καὶ τοῦ κατ' αὐτὸν αἰῶνος ὁ Φωστήρ· Τιμηθεὶς ὑπὸ τῶν Καλῖφων (διαδόχων τοῦ Μωάμεθ) εἰς τὸ τοῦ Συμβούλου ἀξίωμα, κατέλιπεν αὐτὸ μετ' ὀλίγον, καὶ ἐνεδύσατο τὸ μοναχικὸν σχῆμα ἐν τῇ τοῦ ἁγίου Σάββα μονῇ, ἐνθα καὶ ἱπρεσβύτερος ἐχειροτονήθη. Ἡγωνίσατο ἀνδρικῶς, διὰ τῶν συγγραμμάτων αὐτοῦ, κατὰ τῶν Εἰκονομάχων Λέοντος τοῦ Ἰσαύρου καὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Κωνσταντίνου τοῦ Κοπρωνύμου. Ἐπωνομάσθη Χρυσορρόας, διὰ τὴν τῶν λόγων αὐτοῦ ῥητορείαν καὶ εὐφράδειαν, κατ' ὁμωνυμίαν τοῦ τῇ Δαμασκῷ παρὰρρέοντος ποταμοῦ, Χρυσορρόα καὶ αὐτοῦ καλουμένου. Ὑπῆρξεν ὁ ἀρχηγὸς τῆς Συστηματικῆς Θεολογίας, καὶ τῆς Σχολαστικῆς ὁ πατήρ, ἐκθήμε-

νος ἀκριβῶς τὴν ὀρθόδοξον πίστιν· καὶ ζήσας τὰ πάντα ἔτη 84, ἐτελεύτησεν ἐν εἰρήνῃ τῷ 760 ἔτει. Μεταξὺ τῶν θεολογικῶν αὐτοῦ συγγραμμάτων, οἱ ποιητικοὶ καὶ πεζοὶ αὐτοῦ Ὕμνοι, καὶ τὰ μελίρρυτα ᾠσματα, κασμοῦσι τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ὕχος δ'.

Βαρβάραν τὴν ἀγίαν τιμήσωμεν· ἐχθροῦ γὰρ ταῖς παγίδας συνέτριψε, καὶ ὡς στρουθίον ἐρρύσθη ἐξ αὐτῶν, βοηθεία καὶ ὄπλῳ τοῦ Σταυροῦ ἡ πάνσεμνος.

Τοῦ Ὁσίου, Ὕχος πλ. δ'.

Ορθοδοξίας ὁδηγὲ, εὐσεβείας διδάσκαλε καὶ σεμνότητος, τῆς αἰκουμένης ὁ φωστήρ, τῶν μοναζόντων θεόπνευστον ἐγκαλλώπισμα, Ἰωάννη σοφὲ, ταῖς διδασχαῖς σου πάντας ἐφώτισας, λύρα τοῦ Πνεύματος. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον τῆς Ἀγίας, Ὕχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῷ ἐν Τριάδι εὐσεβῶς ὑμνουμένῳ, ἀκολουθήσασα σεμνὴ Ἀθληφόρε, τὰ τῶν εἰδώλων ἔλιπες σεβάσματα· μέσον δὲ τοῦ σκάμματος, ἐναθλοῦσα Βαρβάρα, τυράννων οὐ κατέπτηξας, ἀπειλαῖς ἀνδρειόφρον, μεγαλοφώνως κράζουσα σεμνὴ· Τριάδα σέβω τὴν μίαν Θεότητα.

Τοῦ Ὁσίου, ὁμοιον.

Τὸν ὑμνογράφον καὶ σεπτὸν Ἰωάννην, τῆς Ἐκκλησίας παιδεύτην καὶ φωστήρα, καὶ τῶν ἐχθρῶν ἀντίπαλον ὑμνήσωμεν πιστοί· ὄπλον γὰρ ἀράμενος τὸν Σταυρὸν τοῦ Κυρίου, πᾶσαν ἀπεκρούσατο τῶν αἱρέσεων πλάνην· καὶ ὡς θερμὸς προστατὴς εἰς Θεὸν, πᾶσι παρέχει πταισμάτων συγχώρησιν.

✠ 5. Τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Σάββα τοῦ Ἠγιασμένου.

Ἐγεννήθη τῷ 439 ἔτει ἐν Μουταλάσκη, κώμῃ τῆς Καππαδοκίας μικρῇ· εἰσῆλθε παιδιόθεν εἰς τοῦ μοναδικοῦ βίου τὸ στάδιον, ὑπὸ γυμνασιάρχῃ Εὐθυμίῳ τῷ Μεγάλῳ· ἐγένετο προστατὴς πολλῶν μοναχῶν, καὶ καθηγητὴς τῶν ἐν Παλαιστίνῃ μοναστηρίων· ἀπῆλθε πρέσβυς πρὸς τοὺς ἐν Κωνσταντινουπόλει βασιλεῖς Ἀναστάσιον καὶ Ἰουστινιανόν, ὑπὲρ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως, καὶ τῶν δογμάτων τῆς ἐν Χαλκηδόνι Συνόδου· καὶ ζήσας ἔτη 94, ἐτελεύτησε τῷ 533. Τὸ σωζόμενον Τυπικὸν τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀκολουθίας, ἐκ τῆς μονῆς τοῦ Ὁσίου τούτου, ἔλαβε τὴν ἀρχήν.

Ἀρχία, καὶ Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς, τῆς ἐρήμου τὸ ἄγονον ἐγεώργησας· καὶ τοῖς ἐκ βάθους στεναγμοῖς, εἰς ἑκατὸν τοὺς πόνους ἐκαρποφόρησας· καὶ γέγονας φωστήρ, τῇ οἰκουμένη λαμπῶν τοῖς θαύμασι, Σάββα Πατὴρ ἡμῶν ὅσι· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Ως ἀπὸ βρέφους τῷ Θεῷ, θυσία ἄμωμος, προσενεχθεὶς δι' ἀρετῆς, Σάββα μακάριε, τῷ σὲ πρὶν γεννηθῆναι ἐπισταμένῳ, ἐχρημάτισας Ὀσίων ἐγκαλλώπισμα, πολιστής τε τῆς ἐρήμου ἀξιέπαινος· διὸ κράζω σοι· Χαίροις Πάτερ αἰοῖδιμε.

✠ 6. Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Νικολάου, ἐπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας, τοῦ Θαυματουργοῦ.

Ἦκμασεν ἐπὶ Κωνσταντίνου τοῦ Μεγάλου· ὑπῆρξεν εἰς τῶν 318 ἁγίων Πατέρων τῆς ἐν Νικαίᾳ Α'. Οἰκουμενικῆς Συνόδου ἐν ἔτει 325, ἀπέθανε περὶ τὰ 330.

Ἀργία, καὶ Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Κανόνα πίστεως, καὶ εἰκόνα πραότητος, ἐγκρατείας διδάσκαλον, ἀνεδείξε σε τῇ ποιμένῃ σου, ἡ τῶν πραγμάτων ἀλήθεια· διὰ τοῦτο ἐκθήσω τῇ ταπεινώσει τὰ ὑψηλά, τῇ πτωχείᾳ τὰ πλούσια. Πάτερ ἱεράρχα Νικόλαε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Εν τοῖς Μύροις Ἄγιε, ἱερουργὸς ἀνεδείχθης· τοῦ Χριστοῦ γὰρ ὅσιε, τὸ Εὐαγγέλιον πληρώσας, ἔθηκας τὴν ψυχὴν σου ὑπὲρ λαοῦ σου, ἔσωσας τοὺς ἀθώους ἐκ τοῦ θανάτου· διὰ τοῦτο ἡγιασθης, ὡς μέγας μύστης Θεοῦ τῆς χάριτος.

✠ 7. Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀμβροσίου, ἐπισκόπου Μεδιολάνων.

Ἐγεννήθη ἐν Γαλλίᾳ τῷ 340, ἐγένετο Βουλευτὴς τῆς ἐν Ῥώμῃ Συγκλήτου· εἴτα τῷ 374, τῇ 7 Δεκεμβρίου, ἀνεδιβάσθη εἰς τὸν ἐπισκοπικὸν θρόνον· συνέγραψε Λατινιστὶ πολλά· καὶ ζήσας ἔτη 57, ἀπέθανε τῇ 4 Ἀπριλίου, παραμονῇ τοῦ Πάσχα, ἐν ἔτει 397.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Κανόνα πίστεως, καὶ εἰκόνα πραότητος. Ὁρα ἀνωτέρω.

✠ 8. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Παταπίου.

Ἐπῆρχεν ἐκ Θηβῶν τῆς Αἰγύπτου· ἤσκησεν ἔτη πολλὰ ἐν τῇ ἐρήμῳ· ἀπελθὼν εἰς Κωνσταντινούπολιν, ἐτέλεσε θαύματα καὶ ἰάσεις τῶν ἀσθενούντων πολλὰς· ἐτελεύτησεν ἐν εἰρήνῃ.

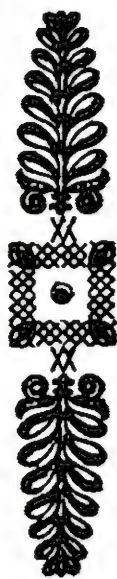
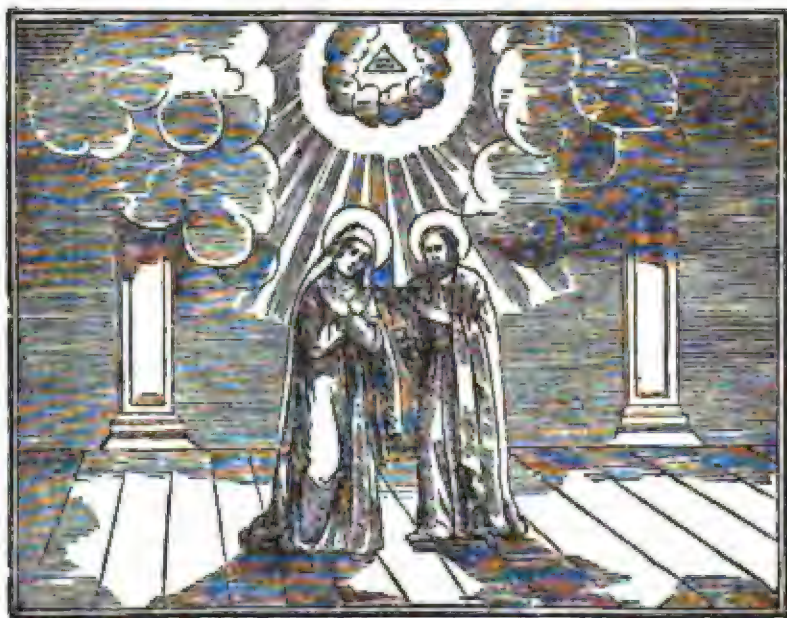
Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Εν σοὶ Πάτερ ἀκριβῶς διεσώθη τὸ κατ' εἰκόνα· λαβὼν γὰρ τὸν σταυρὸν, ἠκολούθησας τῷ Χριστῷ, καὶ πράττων ἐδίδασκες, ὑπερορᾶν μὲν σαρκὸς, παρέρχεται γάρ· ἐπιμελεῖσθαι δὲ ψυχῆς, πράγματος ἀθανάτου· διὸ καὶ μετὰ Ἀγγέλων συναγάζεται, ὅσις Πατάπια τὸ πνεῦμά σου.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Τὸν ναὸν σου Ἄγιε, πνευματικὸν ἱατρεῖον, οἱ λαοὶ εὐράμενοι, μετὰ σπουδῆς προσιόντες, ἱάσιν τῶν νόσημάτων λαβεῖν αἰτοῦνται, λύσιν τε τῶν ἐν τῷ βίῳ πλημμελημάτων· σὺ γὰρ πάντων τῶν ἐν ἀνάγκαις, προστάτης ὦφθης, Πατάπια ὅσις.

Η ΣΤΑΛΗΨΙΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΑΝΝΗΣ ΤΗΣ ΜΗΤΡΟΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

✠ 9. Ἡ Σύλληψις τῆς ἁγίας καὶ Θεοπρομήτορος Ἀννης.

Κατὰ τὴν ἀρχαίαν τῆς Ἐκκλησίας παράδοσιν, ἄτεκνος ἦν καὶ στείρα ἡ Θεοπρομήτωρ Ἄννα, καὶ προδεδηκυῖα τὴν ἡλικίαν, αὐτὴ τε καὶ ὁ σύζυγος αὐτῆς Ἰωακείμ· διὸ καὶ λυπούμενοι διὰ τὴν ἑαυτῶν ἀτεκνίαν, ἐδέοντο τοῦ Θεοῦ μετ' ὑποσχέσεως, ἵνα, εἴαν παράσχη αὐτοῖς καρπὸν κοιλίας, προσενέγκωσιν αὐτῷ δῶρον τὸ γεννηθέν. Ὁ δὲ Θεός, ἐπακούσας τῆς δεήσεως αὐτῶν, ἐμήνυσεν αὐτοῖς δι' Ἀγγέλου τὴν ἐξ αὐτῶν τῆς Παρθένου γέννησιν· καὶ οὕτω συλλαβοῦσα ἡ Ἄννα ἐκ θείας ἐπαγγελίας, κατὰ τοὺς νόμους τῆς φύσεως, ἠξιώθη γενέσθαι μήτηρ τῆς Μητρὸς τοῦ Κυρίου ἡμῶν. (Ὅρα καὶ εἰς τὰς 8 Σεπτεμβρίου).

Σημεῖωσαι ὅτι ἐκ ταύτης τῆς ἡμέρας κατ' ἡν γίνεται τὸ χειμερινὸν ἡλιοστάσιον, ἄρχεται ὁ ἥλιος στρέφεσθαι πρὸς τὰ βόρεια μέρη, καὶ αὐξάνειν τὴν ἡμέραν εἰς ἡμᾶς.

Ἀργία, καὶ Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Σήμερον τῆς ἀτεκνίας δεσμὰ διαλύονται· τοῦ Ἰωακείμ γάρ καὶ τῆς Ἀννης εἰσακούων Θεός, παρ' ἐλπίδα τεκεῖν αὐτοὺς, σαφῶς ὑπισχνεῖται Θεόπαιδα· ἐξ ἧς αὐτὸς ἐτέχθη ὁ ἀπερίγραπτος, βροτὸς γεγωνῶς, δι' Ἀγγέλους κελεύσας βοῆσαι αὐτῇ· Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ε'ορτάζει σήμερον ἡ οἰκουμένη, τὴν τῆς Ἀννης Σύλληψιν, γεγεννημένην ἐκ Θεοῦ· καὶ γὰρ αὐτὴ ἀπεκύησε, τὴν ὑπὲρ λόγον τὸν Λόγον κυήσασαν.

* 10. Τῶν ἀγίων Μαρτύρων Μηνᾶ τοῦ Καλλικελάδου, Ἑρμογένους, καὶ Εὐγράφου.

Ὁ μὲν Μηνᾶς ἦν Ἀθηναῖος τὴν πατρίδα, κατὰ τὸν Συναξαριστὴν, ἀνὴρ ἀξιωματικὸς, πεπαιδευμένος καὶ εὐγλωττος, ἀφ' οὗ καὶ Καλλικέλαδος ἐπωνομάσθη· ὁ δὲ Εὐγραφος, γραμματεὺς αὐτοῦ· Χριστιανοὶ ἐκ προγόνων ἀμφότεροι. Οἱ δὲ Ἑρμογένης ἐπαρχος τὸ ἀξίωμα, γεννηθεὶς ἐν ἀπιστίᾳ· προσῆλθεν εἰς τὴν Πίστιν τοῦ Χριστοῦ, διὰ τῶν τοῦ ἀγίου Μηνᾶ θαυμάτων. Ἦθλησαν δὲ καὶ οἱ τρεῖς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἐπὶ Μαξιμίνου τῷ 235 ἔτει.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'. Τὸ προσταχθέν.

Δὶ ἐγκρατείας τῶν παθῶν τὰς πυριφλέκτους, ἀπονεκρῶσαντες ὁρμαῖς καὶ τὰς κινήσεις, τοῦ Χριστοῦ οἱ Μάρτυρες ἔλαβον τὴν χάριν, τὰς νόσους ἀποδιώκειν τῶν ἀσθενῶν, καὶ ζῶντες καὶ μετὰ τέλος θαυματουργεῖν· ὄντως θαῦμα παράδοξον! ὅτι ὅστέα γυμνά, ἐκβλύζουσιν ἰάματα. Δόξα τῷ μόνῳ Θεῷ ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος α'. Χορὸς ἀγγελικὸς.

Μηνᾶν τὸν θαυμαστόν, Ἑρμογένην τὸν θειόν, καὶ Εὐγραφον ὁμοῦ, ἱεραῖς μελωδίαις, τιμήσωμεν ἅπαντες, ὡς τιμήσαντας Κύριον, καὶ ἀθλήσαντας, ὑπὲρ αὐτοῦ, καὶ χορείαν, τὴν ἀσώματον, ἐν οὐρανοῖς πεφθακότας, καὶ θαύματα βλύζοντας.

Ἔτερον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῆς στρατείας ἤρπασε, σὲ τῆς προσκαίρου, καὶ ἀφθάρτου ἔδειξε, συγκληρονόμον ὦ Μηνᾶ, σὺν τοῖς συνάθλοις σου Κύριος, ὁ παρατχών σοι τὸν ἀφθαρτον στέφανον.

* 11. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Δανιὴλ τοῦ Στυλίου.

Ἐπῆρχεν ἐκ Μαρουθα τῆς Μεσοποταμίας, ἐπὶ τῶν βασιλέων Λέοντος τοῦ Μεγάλου, Ζήνωνος, καὶ Βασιλίσκου· ἔζησεν ἐπὶ στύλου ἐγγὺς τῆς Κωνσταντινουπόλεως· ἐδόθησε τῇ Ἐκκλησίᾳ, πολεμουμένη ὑπὸ τῶν Εὐτυχιανῶν· ἀπέθανε τῷ 490 ἐτῶν 80.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α΄.

Υπομονῆς στύλος γέγονας, ζηλώσας τοὺς προπάτορας ὅσιε, τὸν Ἰωβ ἐν τοῖς πάθεσι, τὸν Ἰωσήφ ἐν τοῖς πειρασμοῖς, καὶ τὴν τῶν Ἀσωμάτων πολιτείαν, ὑπάρχων ἐν σώματι. Δανιὴλ Πατὴρ ἡμῶν ὅσιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὰ ἄνω ποθῶν, τῶν κατὰ μεθιστάμενος, καὶ ἄλλον οὐρανόν, τὸν Στύλον τεκτηνάμενος, δι' αὐτοῦ ἀπήστραψας, τῶν θουμάτων τὴν αἴγλην Ὅσιε. Εἰς αἰεὶ Χριστῷ τῷ Θεῷ, πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΕΙΔΗΣΙΣ.

Κατὰ τὴν αὐτὴν ἐνδεκάτην τοῦ παρόντος, εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, ἢ τῇ πρώτῃ μετ' αὐτὴν ἐρχομένη, διὰ τὸ ἐγγίζειν τὴν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ Γέννησιν, μνεῖαν ποιούμεθα τῶν πρὸ νόμου καὶ ἐν νόμῳ κατὰ σάρκα Προπατόρων αὐτοῦ· ἐξαιρέτως δὲ τοῦ Πατριάρχου Ἀβραάμ εἰς ὃν πρῶτον ἐδόθη ἡ ἐπαγγελία, εἰπόντος τοῦ Θεοῦ πρὸς αὐτόν· Ἐνευλογηθήσονται ἐν τῷ σπέρματί σου πάντα τὰ ἔθνη τῆς γῆς (Γέν. ιβ'. 3, καὶ κβ'. 18).

Ἐδόθη δὲ ἡ ἐπαγγελία αὕτῃ 2039 ἔτη πρὸ Χριστοῦ, ὅτε ὁ μὲν Ἀβραάμ ἦν ἐτῶν 75, ὁ δὲ Θεός, καλέσας αὐτόν, προσέταξεν ἵνα ἐγκαταλίπη πατρίδα, γονεῖς, καὶ συγγενεῖς, καὶ ἀπέλθῃ εἰς τὴν γῆν τῶν Χαναανίων, εἰς ἣν ὅταν ἐφθασεν, εἶπεν ὁ Θεός πρὸς αὐτόν· Τῷ σπέρματί σου δώσω τὴν γῆν ταύτην (αὐτ. 7)· διὰ τῆτο ἡ γῆ ἐκείνη, ἐπονομασθεῖσα· Γῆ τῆς Ἐπαγγελίας, ἐγένετο ἔπειτα τῶν Ἑβραίων ἡ πατρίς, ἣτις ἐστὶν ἡ ὑπὸ τῶν ἱστορικῶν καλουμένη Παλαιστίνη. Ἐκεῖ ὁ Ἀβραάμ, μετὰ παρέλευσιν ἐτῶν 24, διετάχθη παρὰ Θεοῦ τῆς Περιτομῆς τὸν νόμον· τὸ δὲ ἑκατοστὸν ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτοῦ, καὶ ἐννενηκοστὸν τῆς γυναικὸς αὐτοῦ Σάρρας, ἐγέννησε τὸν Ἰσαάκ· καὶ ζήσας τὰ πάντα ἔτη 175, ἐτελεύτησεν ἐν εἰρήνῃ, πρεσβύτης καὶ πλήρης ἡμερῶν.

✠ Κυριακὴ τῶν ἁγίων Προπατόρων ✠

Ἀπολυτ. Ἀναστάσιμον· καὶ τῶν Προπατόρων. Ἦχος β΄.

Εν πίστει τοὺς Προπάτορας ἐδικαίωσας, τὴν ἐξ ἐθνῶν δι' αὐτῶν προμνηστευσάμενος Ἐκκλησίαν. Καυχῶνται ἐν δόξῃ οἱ Ἅγιοι, ὅτι ἐκ σπέρματος αὐτῶν, ὑπάρχει καρπὸς

εὐκλεῆς, ἢ ἀσπόρως τεκούσά σε. Ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἀπὸ γ'. Ὡδῆς, ἢ Ὑπακοῇ, Ἦχος β'.

Εἰς δρόσον τοῖς Παισὶ τὸ πῦρ μετεβάλλετο, ὁ Σρῆνος εἰς χαρὰν ταῖς Γυναιξὶν ἐνηλλάσσετο. Ἄγγελος γὰρ ἐν ἀμφοτέροις διηκόνει τοῖς θαύμασι, τοῖς μὲν εἰς ἀνάπαυσιν μεταποιήσας τὴν κάμινον, ταῖς δὲ τὴν Ἀνάστασιν καταμηνύσας τριήμερον. Ὁ ἀρχηγὸς τῆς ζωῆς ἡμῶν, Κύριε δόξα σοι. Κοντάκιον, Ἦχος β'. Αὐτόμελον.

Χειρόγραφον εἰκόνα μὴ σεβασθέντες, ἀλλ' ἀγράφῳ οὐσίᾳ θαυρακισθέντες, τρισμακάριοι ἐν τῷ σκάμματι τοῦ πυρὸς ἐδοξάσθητε· ἐν μέσῳ δὲ φλογὸς ἀνυποστάτου ἱστάμενοι, Θεὸν ἐπεκαλεῖσθε. Τάχυνον, ὦ οἰκτίρμον, καὶ σπεῦσον ὡς ἐλεήμων, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, ὅτι δύνασαι βουλόμενος.

* 12. Τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Σπυρίδωνος, ἐπισκόπου Τριμυθοῦντος τῆς ἐν Κύπρῳ, τοῦ Θαυματουργοῦ.

Ὁ Θεοφόρος οὗτος τῆς Ἐκκλησίας Πατὴρ, ὁ μέγας τῶν Κερκυραίων προστάτης, καὶ τῶν ὀρθοδόξων ἀπάντων τὸ καύχημα, ἦν Κύπριος τὴν πατρίδα, ἀπλοῦς τὸν τρόπον, καὶ τὴν καρδίαν ταπεινός, ποιμὴν προβάτων ὑπάρχων πρότερον· ὅτε καὶ γυναικὶ συζευχθεὶς, ἐγέννησεν ἐξ αὐτῆς θυγάτριον, τὴν κλῆσιν Εἰρήνην. Μετὰ δὲ τὴν ἐκείνης ἀποβίωσιν, προχειρισθεὶς ἐπίσκοπος Τριμυθέντος, ἐγένετο καὶ λογικῶν προβάτων ποιμὴν. Συγκροτηθείσης τῆς ἐν Νικαίᾳ Ἀ'. Οἰκουμένης Συνόδου, παρουσιάσας ἐν αὐτῇ καὶ αὐτός, ἐπεστόμισε διὰ τῶν ἀπλουστάτων αὐτοῦ λόγων τοὺς ἐπὶ σοφίᾳ μέγα φρονούντας Ἀρειανούς. Ἐτέλεσε διὰ τῆς ἐνοικουσύνης αὐτῷ θείας χάριτος τοσαῦτα θαύματα, ὥστε ἔλαβε τὴν ἐπωνυμίαν Θαυματουργός. Παιμάνας δὲ τὸ ποίμνιον αὐτοῦ εὐσεβῶς καὶ θαρρέλτως, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ περὶ τὸ 350 ἔτος, καταλιπὼν ἐν τῇ οἰκείᾳ πατρίδι τὸ ἱερόν αὐτοῦ λείψανον, παραμύθιον τῶν πιστῶν, καὶ πηγὴν ἰαμάτων.

Περὶ δὲ τὰ μέσα τοῦ Ζ'. αἰῶνος, διὰ τὰς τότε τῶν Βαρβάρων ἐπιδρομὰς μετεκομίσθη εἰς Κωνσταντινούπολιν, ὅπου διέμεινε τιμώμενον καὶ ὑπ' αὐτῶν τῶν Βασιλέων. Πρὸ δὲ τῆς ἀλώσεως αὐτῆς, γενομένης τῷ 1453 ἔτει, τῇ 29 Μαΐου, ἱερεὺς τις, τὴν κλῆσιν Γεώργιος, τὴν ἐπωνυμίαν Καλοχαρέτης, ἐφημέριος ἐν τῷ ναῷ, ἔνθα τὸ ἱερόν τοῦτο κατέκειτο λείψανον, ὁμοῦ καὶ τὸ τῆς ἀγίας Θεοδώρας τῆς Αὐγούστης, λαβὼν αὐτὰ, διὰ τὸν ἐπικείμενον κίνδυνον, καὶ διὰ τῆς Σερβίας περιελθὼν, κατῆλθε μέχρι τῆς Ἄρτης· καί κεῖθεν, ἀύξανομένων καθ' ἑκάστην τῶν τοῦ γένους ἡμῶν συμφορῶν, μετέβη εἰς Κέρκυραν περὶ τὸ 1460 ἔτος. Καὶ τὸ μὲν λείψανον τῆς ἀγίας Θεοδώρας ἐδωρήθη εἰς τῶν Κερκυραίων τὸ κοινόν· τὸ δὲ τοῦ ἀγίου Σπυρίδωνος μένει μέχρι τῆς σήμερον, κατὰ δικαίωμα κληρονομικόν, πολύτιμος θησαυρὸς εἰς τοὺς αὐτοῦ ἀπογόνους, στήριγμα τῶν πιστῶν εἰς τὴν ὀρθοδοξίαν, καὶ θαῦμα τῶν ὁρώντων ὑπερφυές· ὅτι καὶ μετὰ παρέλευσιν 1500 ἐτῶν, διαμένον ἀδιάφθορον, σῶζει καὶ αὐτὴν ἔτι τοῦ δέρματος τὴν ἐλαστικότητα. Οὕτως· Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ! (Ψαλμ. ἐξ. 35).

Ἀργία, καὶ Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον· Κανόνα πίστεως. Ὁρα σελ. 238.

Ἑτερον, Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τῆς Συνόδου τῆς πρώτης ἀνεδείχθης ὑπέρμαχος, καὶ θαυματουργὸς Θεοφόρε Σπυρίδων Πατὴρ ἡμῶν· διὸ νεκρᾷ σὺ ἐν τάφῳ προσφωνεῖς, καὶ ὄφιν εἰς χρυσοῦν μετέβαλες· καὶ ἐν τῷ μέλπειν ταῖς ἀγίας σου εὐχαῖς, Ἀγγέλους ἔσχατος συλλειτουργοῦντάς σοι ἱερῶτατε. Δόξα τῷ σέ δοξάσαντι· δόξα τῷ σέ στεφανώσαντι· δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Ταῦ ἄνω ζητῶν.

Τῷ πόθῳ Χριστοῦ, τρωθεῖς ἱερῶτατε, τὸν νοῦν πτερῶθεῖς, τῇ αἴγλῃ τοῦ Πνεύματος, πρακτικῇ θεωρίᾳ τὴν πράξιν εὖρες Θεόπνευστε, θυσιαστήριον Θεῖον γεγόμενος, αἰτούμενος πᾶσι θείαν ἔλλαμψιν.

* 13. Τῶν ἀγίων Μαρτύρων Εὐστρατίου, Αὐξεντίου, Εὐγενίου, Μαρδάρου, καὶ Ὁρέστου καὶ τῆς ἀγίας Μάρτυρος Λουκίας τῆς παρθένου.

Οἱ μὲν πέντε Μάρτυρες ἦσαν Καππαδόκαι τὸ γένος, ἐν τοῖς χρόνοις Διοκλητιανοῦ, κρυφίως τὸν Χριστὸν ἐκ προγόνων σεβόμενοι· παρρησιασάμενοι δὲ, καὶ πολυειδῶς βασανισθέντες ὑπὸ Λυσίου τοῦ ἡγεμόνος, οἱ μὲν τρεῖς ἐτελεύτησαν ἐν ταῖς βασάνοις. Ὁ δὲ Εὐστράτιος καὶ Ὁρέστης ἐπιζήσαντες, ἐπέμφθησαν εἰς Σεβάστειαν πρὸς Ἀγρικόλαον, τὸν πᾶσαν τὴν Ἀνατολὴν διοικοῦντα, οὗ τῇ ἡγεμονίᾳ ἐτελειώθησαν διὰ πυρὸς τῷ 296. Ἦν δὲ ὁ Εὐστράτιος ἀνὴρ ἐλλόγιμος καὶ ῥητορικὸς, πρῶτος τῶν τοῦ Λυσίου ἀξιωματικῶν, καὶ τῆς ἐπαρχίας αὐτοῦ Χαρμοφύλαξ, ὁ Λατινιστὶ λεγόμενος ἐν τῷ Συναξαριστῇ Σκρινιάριος. Εἰς τὸ ἄνωμα τούτου ἐπιγράφεται ἢ ἐν τῷ Μεσονυκτικῷ τοῦ Σαββάτου λεγομένη Εὐχή· Μεγαλύνων μεγαλύνω σε Κύριε..... Ἡ δὲ ἐν τῇ Γ'. Ὡρα καὶ ἀλλὰ τοῦ λεγομένη ἐτέρα Εὐχή· Δέσποτα Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ,.... ἀποδίδου εἰς τὸν Μαρδάρου. — Ἡ δὲ Λουκία, ἣτις Ἑλληνιστὶ μεθερμηνεύεται Φωτεινὴ ὑπῆρχεν ἐκ Συρακουσῶν τῆς Σικελίας· μνηστευθεῖσα δὲ ἀνδρὶ, εἴτα τὴν διὰ γάμου κοινωνίαν αὐτοῦ ἀποστρεφόμενη, μὴ βουλομένου πιστεῦσαι εἰς τὸν Χριστὸν, διαβάλλεται ὑπὸ τοῦ ἰδίου μνηστήρος Πασχασίῳ τῷ ἄρχοντι, καὶ ἀποτίμνεται τὴν κεφαλὴν περὶ τὸ 304 ἔτος.

Ἀπολυτίκιον· Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε. Ὁρα σελ. 221.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὴν ἐν πρεσβείαις ἀκοίμητον.

Φωστήρ ἐφάνης λαμπρότατος Χριστοκήρυξ, τοῖς ἐν σκότει τῆς ἀγνώσεως καθημένοις· πίστιν ὡς δόρυ δὲ περιθέμενος, τῶν δυσμενῶν τὰ θράση οὐκ ἐπτοήθης Εὐστράτιε, ῥητόρων ὑπάρχων εὐγλωττότερος.

✠ 14. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Θύρσου, Λευκίου, Καλλινίκου, Φιλήμονος, Ἀπολλωνίου, Ἀρρίανου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

Οἱ μὲν τρεῖς πρῶτοι ἤθλησαν ἐπὶ Διηίου τῷ 250, οἱ δὲ λοιποὶ ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τῷ 290.

Εἰ οὐκ ἔστιν Ἀλληλουῖα, Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, ὡς ἄνω.

✠ 15. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἐλευθερίου.

Οὗτος ἦν Ῥωμαῖος τὴν πατρίδα· ἀπαρφανισθεὶς δὲ παιδιώθεν τῷ ἰδίου πατρὸς, προσηνέχθη ὑπὸ τῆς μητρὸς αὐτοῦ Ἀνθίας εἰς τὸν τῆς Ῥώμης ἐπίσκοπον Ἀνίκητον, ἢ, ὡς ἄλλοι καλοῦσιν αὐτόν, Ἀνέγκλητον, ἢ Ἀνάκλητον· ὑφ' οὗ καὶ τὰ ἱερὰ ἐπαιδευθὴ γράμματα (τὴν θεῖαν Γραφήν), καὶ νεώτατος ἔτι ὢν τὴν ἡλικίαν, ἐπίσκοπος τοῦ Ἐλλυρικοῦ κατέστη, διὰ τὴν ὑπερβάλλουσαν αὐτοῦ ἀρετὴν, καὶ πολλοὺς τῶν ἀπίστων ἐπέστρεψεν εἰς Χριστὸν διὰ τῆς ἑαυτοῦ διδασκαλίας. Σκληροτάτου δὲ κινηθέντος κατὰ τῶν Χριστιανῶν διωγμῷ ἐπὶ Ἀδριανοῦ τῷ Αἰλίῳ, συλληφθεὶς ὑπὸ τῶν τυράννων, καὶ πολλὰς ὑπὲρ Χριστοῦ ὑπομείνας βασάνους, τέλος ἀναιρεῖται ὑπὸ δύο στρατιωτῶν. Ἡ δὲ φιλόχριστος μήτηρ Ἀνθία ἐναγκαλισθεῖσα τὸ λείψανον τοῦ υἱοῦ, καὶ μητρικῶς αὐτὸ καταφιλοῦσα, ξίφει καὶ αὐτὴ τὴν κεφαλὴν ἀποτέμεται περὶ τὸ 296 ἔτος.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Καὶ τρόπων μέτοχος, καὶ θρόνων διάδοχος, τῶν Ἀποστόλων γενόμενος, τὴν πράξιν εὗρες θεόπνευστε, εἰς θεωρίας ἐπίβασιν· διὰ τοῦτο τὸν λόγον τῆς ἀληθείας ὀρθοτομῶν, καὶ τῇ πίστει ἐνήθλησας μέχρις αἵματος, Ἱερομάρτυς Ἐλευθέριε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τοὺς ἀσφαλεῖς.

Ὡς καλλονὴν τῶν ἱερέων ὅσιε, καὶ προτροπὴν τῶν ἀθλοφόρων ἅπαντες, εὐφημοῦμεν καὶ αἰτοῦμέν σε, Ἱερομάρτυς Ἐλευθέριε· τοὺς πόθῳ σου τὴν μνήμην ἐορταζόντας, κινδύνων πολυτρόπων ἐλευθέρωσον, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

✠ 16. Τοῦ ἁγίου Προφήτου Ἀγγαίου, καὶ τῆς ἁγίας καὶ θαυματουργοῦ Θεοφανοῦς τῆς Βασιλίσσης.

Ὁ μὲν Προφήτης ἐγεννήθη ἐν Βαβυλῶνι κατὰ τὸν καιρὸν τῆς αἰχμαλωσίας τῶν Ἰουδαίων· ἤρξατο προφητεῦειν ἐν Ἱερουσαλὴμ, μετὰ τὴν ἐκεῖθεν ἐπάνοδον αὐτῶν, ἐν ἡμέραις Ζοροβάβελ, τῷ δευτέρῳ ἔτει Δαρείου τοῦ Ὑστάσπου, βασιλέως Περσῶν, περὶ τὰ 520 πρὸ Χριστοῦ. Ἡ προφητεία αὐτοῦ, εἰς 2 κεφάλαια διηρημένη, τάττεται ἡ δεκάτη μετὰ τῶν Ἐλασσόνων Προφητῶν.

Ἡ δὲ Ἁγία Θεοφανὼ ἐγεννήθη ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἐξ αἵματος βασιλικοῦ τὴν καταγωγὴν ἔλκουσα· ἐκπαιδευθεῖσα δὲ γράμμασι, καὶ παντοίαις ἀρεταῖς

κοσμηθεῖσα, συνάπτεται εἰς γάμον τῷ Αὐτοκράτορι Λέοντι τῷ σοφῷ, ἀλλὰ τὴν δόξαν τῆς βασιλείας ὡς οὐδὲν ἡγουμένη, διετέλει νυκτὸς καὶ ἡμέρας θρακεύουσα τὸν Θεὸν ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις καὶ εὐχαῖς, καὶ παντοίας εὐποιίας ἀπεργαζομένη, ἑωσοῦ παρέθετο ἐν εἰρήνῃ τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ. Τὸ ἅγιον αὐτῆς λείψανον σώζεται εἰσέτι ἐν τῷ Πατριαρχικῷ τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας Ναῶ ὡς ἱατρεῖον προκείμενον, ἐξ οὗ τὰς ἰάσεις ἀρύονται οἱ μετὰ πίστεως καὶ πόθου προσερχόμενοι.

Εἰ οὐκ ἔστιν Ἀλληλ. Τοῦ Προφήτου σου Ἀγγαίου. Σελ. 236.

Καὶ τῆς Ἀγίας, Ἦχος δ'.

. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Προελομένη τὰ οὐράνια πόθῳ, Θεοφανῶ τὴν βιοτὴν διεξῆλθες, ἀγγελικῶς ἐν γῇ περιπολεύουσα, ὅθεν κατηξίωσαι οὐρανίων χαρίτων, σὺν ἀγγέλων τάξεσι, καὶ ἁγίων χορείαις, παρισαμένη τῷ Παμβασίλει, ὃν ἐκδυσώπει, εὐρεῖν ἡμᾶς ἔλεος.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εορτὴν σου σήμερον, τὴν λαμπροτάτην, ἐκτελοῦντες κρίζομεν, Θεοφανῶ, πανευσεβῶς, τοὺς σὲ ὑμνοῦντας διάσωσον, ἀπὸ πανταίων κινδύνων τοὺς δούλους σου.

✠ 17. Τοῦ ἁγίου Προφήτου Δανιήλ, καὶ τῶν ἁγίων Τριῶν Παίδων, Ἀνανίου, Ἀζαρίου, καὶ Μισαήλ· καὶ τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Διονυσίου Ἀρχιεπισκόπου Αἰγίνης, τοῦ ἐκ τῆς νήσου Ζακύνθου.

Τούτων ὁ μὲν Ἱεράρχης ἦν γέννημα καὶ θρέμμα τῆς Ζακύνθου, εὐσεβῶν καὶ πλουσίων γονέων υἱὸς, Μωκίου καὶ Παυλίνης τὴν κλῆσιν. Εἰσῆλθεν ἐκ νεότητος εἰς τὴν κατὰ τὰς Στροφάδας νήσους βασιλικὴν μονὴν, καὶ τὸ μοναδικὸν ἐνεδύσατο σχῆμα. Προεχειρίσθη ἔπειτα Ἀρχιεπίσκοπος Αἰγίνης, ἧς ἐκόσμησε τὸν θρόνον ἐπὶ χρόνον ἱκανόν. Μετὰ ταῦτα, ὑποστρέψας εἰς τὴν ἑαυτοῦ πατρίδα, καὶ διαβιώσας ὁσίως τοῦ λοιποῦ, ἐτελεύτησεν ἐν εἰρήνῃ τὸ 1624 ἔτος, καταλιπὼν τὸ ἱερὸν αὐτοῦ λείψανον εἰς τοὺς ἑαυτοῦ συμπολίτας, ἀρετῆς καὶ εὐσεβείας ὑπόδειγμα.

Ὁ δὲ Προφήτης μετὰ τῶν Τριῶν Παίδων, καὶ οἱ τέσσαρες οὗτοι κατήγοντο ἐκ τῆς βασιλικῆς τοῦ Ἰούδα φυλῆς. Τῷ δὲ 599 πρὸ Χριστοῦ ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἰωακὶμ, ἢ Ἰωακίμ, τοῦ καὶ Ἰεχονίου καλουμένου (Α'. Παραλειπ. γ'. 16, καὶ Β'. λψ'. 8), παιδάρια ἔτι ὄντες, ἀπῆχθησαν μετὰ καὶ ἄλλων Ἰουδαίων εἰς Βαβυλῶνα αἰχμάλωτοι ὑπὸ τοῦ Ναβουχοδονόσορ· ὃν ἔκλεχθέντες μετὰ τῶν λοιπῶν αἰχμαλώτων εἰς ὑπεργίαν αὐτοῦ, καὶ μετονομασθέντες ὁ μὲν Δανιήλ Βαλτάσαρ, ὁ δὲ Ἀνανίας Σεδράχ, ὁ δὲ Μισαήλ Μισάχ, Ἀβδεναγὼ δὲ ὁ Ἀζαρίας, ἀνετράφησαν ἐν τῇ βασιλικῇ αὐλῇ, τὴν Χαλδαϊκὴν σοφίαν διδασκόμενοι, εἰς ἣν καὶ ὑπερέδυσαν, μετὰ παρέλευσιν τριῶν ἐτῶν, πάντας τοὺς σοφοὺς τῶν Χαλδαίων (Δαν. α').

Μετὰ ταῦτα ὁ μὲν Δανιήλ, μεράκιον ἔτι ὢν, ἐρμηνεύσας τὴν μυστηριώδη ἐκείνην εἰκόνα, ἣν εἶδε Ναβουχοδονόσορ εἰς τὸν ὕπνον αὐτοῦ, συγκειμένην μὲν ἐκ διαφόρων μετάλλων, συντριβεῖσαν δὲ καὶ εἰς κόνιν λεπτυνθεῖσαν ὑπὸ τινος λίθου, ἐξ ὅρους ἀποτμηθέντος ἀνευ ἀνθρωπίνης χειρὸς, ἐδήλωσε σαφῶς διὰ μὲν τοῦ Ὁρους,

τὸ ὕψος τῆς ἀγιότητος τῆς Παρθένου, καὶ τὴν ἐπισκιάσαν αὐτῇ δυνάμιν τοῦ ἁγίου Πνεύματος· διὰ δὲ τοῦ Λίθου, τὸν ἀσπόρως ἐξ αὐτῆς γεννηθέντα Χριστόν· ὅστις ἐν τῇ δευτέρᾳ αὐτοῦ Παρουσίᾳ συνκρίψας ὡς Θεὸς καὶ ἐξαφανίσας πάσας τὰς τοῦ κόσμου βασιλείας τὰς διὰ τῆς Εἰκόνοσ ἐμφαινομένας, ἀναστήσει τοῖς πιστεύουσιν εἰς αὐτὸν τὴν οὐράνιον αὐτοῦ βασιλείαν, τὴν αἰώνιον καὶ ἀδιάδοχον (αὐτ. β'. 31-45). Ἐφεξῆς προεσήμανεν ὠρισμένως καὶ ἀκριβῶς, διὰ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν πολυθρυλλήτων ἐβδομηκοντα Ἑβδομάδων, τῆς ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ἐπιφανείας αὐτοῦ τὸν χρόνον, τὴν ἀρχὴν τοῦ εὐαγγελικοῦ αὐτοῦ κηρύγματος, τοῦ σωτηριώδους πάθους αὐτοῦ τὸν καιρὸν, καὶ τῆς νομικῆς λατρείας τὴν παύσιν (αὐτ. γ'. 14-27). Ἐξωγράφησεν ἄριστα τὴν μεγαλοπρεπῆ καὶ φοβεράν τῆς δευτέρας αὐτοῦ Παρουσίας εἰκόνα, παραστήσας διὰ λόγου, ὡς διὰ χρωμάτων ζωηρῶν, τὸν τεθέντα φλογερὸν ἥρῳον, τὸν καθημένον ἐπ' αὐτοῦ αἰώνιον Κρίτην, τὸν ἔμπροσθεν αὐτοῦ ρέοντα πύρινον ποταμὸν, τὸ λογοθέσιον τοῦ ἀδεκάστου κρητηρίου, τὰς ἀνοιχθείσας τῶν πράξεων ἐκάστου βίβλους, τὰς χιλίας χιλιάδας τῶν λειτουργούντων αὐτῷ, καὶ τὰς μυρίας μυριάδας τῶν παρεστηκότων αὐτῷ (αὐτ. ζ'. 9-10). Ἐπωνομάσθη ὑπὸ τῶν φανέντων αὐτῷ Ἀγγέλων· Ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν· διότι καταφρονήσας ἀνδρικῶς πάσης ἐπιθυμίας τοῦ σώματος, μέχρι καὶ αὐτοῦ τοῦ ἄρτου, τῆς ἀναγκαιοτάτης τροφῆς, καὶ τῶν ὁμοφύλων αὐτοῦ τὴν ἐλευθερίαν, καὶ τὴν μέλλουσαν αὐτῶν κατάστασιν γινῶναι ἐπιθυμῶν, οὐκ ἐπαύετο δεόμενος τῷ Θεῷ, νηστεύων, καὶ κλίνων τὰ γόνατα, τρεῖς καιροὺς τῆς ἡμέρας· δι' ἣν αἰτίαν καὶ εἰς τὸν λάκκον τῶν λεόντων ἐρρίφθη, διαβληθεὶς ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ, ὡς παραβάτης τοῦ ἐξ ἐπιβουλῆς αὐτῶν ἐκδοθέντος βασιλικοῦ ὀρισμοῦ, ἵνα μηδεὶς προσκυνήσῃ, μηδὲ αἰτήσῃ τί παρὰ Θεοῦ, ἢ παρ' ἄλλου τινὸς ἀνθρώπου, ἕως ἡμερῶν τριάκοντα, εἰ μὴ παρὰ μόνου τοῦ βασιλέως. Ἀλλ' ἐμφράξας δυνάμει θεϊκῇ τῶν λεόντων τὰ στόματα, καὶ φανείς ἐν τῷ μέσῳ αὐτῶν ὡς προβάτων ποιμὴν, ἔδειξεν εἰς τοὺς ἀσεβεῖς τῆς εὐσεβείας τὴν δυνάμιν (αὐτ. σ'. 1-13).

Οἱ δὲ Τρεῖς Παῖδες, ἀρνησάμενοι τὴν προσκύνησιν καὶ λατρείαν τῆς τοῦ Ναβουχοδονόσορ εἰκόνοσ (ἀπόντος τότε τοῦ Δανιὴλ, κατὰ τὸ φαινόμενον), ἐβλήθησαν εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρός· ἀφ' οὗ μέχρι τριχὺς ἀβλαβεῖς διαμείναντες, θείου Ἀγγέλου συγκαταβάσει, καὶ ἐν μέσῳ αὐτοῦ, ὥσπερ ἐν δρόσῳ, περιπατοῦντες, ὕμνησαν τὸν παγκόσμιον αἶνον τῷ Θεῷ, τὸν ἐν τῇ Ζ' καὶ Η'. Ὁδῇ τῆς Στιχολογίας περιεχόμενον. Καὶ ἐξελθόντες ἐκεῖθεν, μηδὲ ὁσμὴν τοῦ πυρός φέροντες ἐν τοῖς ἱματίοις αὐτῶν, προεικόνισαν ἐν ἑαυτοῖς τὸν ἄφθορον τῆς Παρθένου τόκον· ἥτις δεξαμένη τὸ πῦρ τῆς Θεότητος, οὐ κατεφλέχθη τὴν νηδύν, ἀλλ' ἔμεινεν, ὥσπερ ἦν καὶ πρὸ τοῦ τόκου, Παρθένος (αὐτ. γ').

Διὰ ταῦτα οὖν ἐορτάζει αὐτούς τε καὶ τὸν Δανιὴλ ἡ Ἐκκλησία σήμερον, καὶ τῇ παρελθούσῃ τῶν Προπατόρων Κυριακῇ, καὶ τῇ ἐρχομένῃ τῇ πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, ὡς προτυπώσαντας καὶ προκαταγγείλαντας τὴν σάρκωσιν αὐτοῦ· ἔτι δὲ καὶ ὡς ἀπογόνους τῆς τοῦ Ἰῦδα φυλῆς, ἐξ ἧς καὶ ὁ Χριστὸς κατὰ σάρκα. Ἐτελεύτησαν δὲ οἱ μὲν ἅγιοι Τρεῖς Παῖδες, γενόμενοι πλήρεις ἡμερῶν. Ὁ δὲ Προφήτης Δανιὴλ, παρατείνας τὸν βίον μέχρι Κύρου βασιλέως Περσῶν, παρ' οὗ καὶ τὴν εἰς Ἱερουσαλὴμ ἐπάνοδον τῶν ὁμογενῶν αὐτοῦ, καὶ τοῦ Ναοῦ τὴν ἀνέγερσιν αἰτήσας ἐπέτυχεν, ἀνεπαύσατο ἐν εἰρήνῃ, ζήσας ἔτη περὶ τὰ 88. Ἡ προφητεία αὐτοῦ, εἰς 12 κεφάλαια διηρημένη, τὰττεται ἡ τετάρτη καὶ τελευταία τῶν Μειζόνων Προφητῶν.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος β'.

Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως κατορθώματα! ἐν τῇ πηγῇ τῆς φλογός, ὡς ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως, οἱ ἅγιοι Τρεῖς Παῖδες ἠγάλλοντο· καὶ ὁ Προφήτης Δανιὴλ, λεόντων ποιμὴν,

ὡς προβάτων ἐδείκνυτο. Ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις, Χριστὸς ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἔτερον τοῦ Ἀγίου, Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τῆς Ζακύνθου τὸν γόνον, καὶ Αἰγίνης τὸν Πρόεδρον, τὸν φρουρὸν Μονῆς τῶν Στροφαῖδων, Διονύσιον ἅπαντες, τιμῶμεν συμφώνως οἱ πιστοί, βοῶντες πρὸς αὐτὸν εἰλικρινῶς· Σαῖς λιταῖς τοὺς τὴν σὴν μνήμην ἐπιτελοῦντας σῶσον, καὶ βοῶντάς σοι· Δόξα τῷ σέ δοξάσαντι Χριστῷ· δόξα τῷ σέ θαυμαστώσαντι· δόξα τῷ δωρησαμένῳ σε ἡμῖν, πρέσβυν ἀκοίμητον.

Κοντάκιον τοῦ Προφήτου, ἀπὸ γ'. Ὠδῆς, Ἦχος γ'.

Ἡ Παρθένος σήμερον.

Καθαρθεῖσα Πνεύματι, ἡ καθαρά σου καρδιά, προφητείας γέγονε, φαινοτάτης δοχεῖον· βλέπεις γὰρ ὡς ἐνεστῶτα τὰ μακρὰν ὄντα, λέοντας ἀποφιμοῖς δὲ βληθεῖς ἐν λάκκῳ. Διὰ τοῦτό σε τιμῶμεν, Προφῆτα μάκαρ, Δανιὴλ ἐνδοξε.

Ἔτερον τῶν Ἀγίων, ἀφ' ἑκτῆς, Ἦχος β'. Αὐτόμελον.

Χειρόγραφον εἰκόνα μὴ σεβασθέντες, ἀλλ' ἀγράφῳ οὐσίᾳ θαυρακισθέντες, Τρισμακάριοι, ἐν τῷ σκάμματι τοῦ πυρὸς ἐδοξάσθητε· ἐν μέσῳ δὲ φλογὸς ἀνυποστάτου ἱστάμενοι, Θεὸν ἐπεκαλεῖσθε· Τάχυνον, ὃ οἰκτίρμον, καὶ σπεῦσον ὡς ἐλεήμων, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, ὅτι δύνασαι βουλόμενος.

Καὶ τοῦ Ἀγίου, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Εὐχαρίστοις ἄσμασι τῶν Ζακυνθίων ἡ πόλις, ἀνυμνεῖν προτρέπεται, πάντας πιστοὺς συγκαλοῦσα, μέγιστον τὸν ἐν ἀνάγκαις θαυρὸν προστατὴν, ρύστην δὲ τῶν τοῖς κινδύνοις συνεχομένων, καὶ γεραίρουσα κραυγάζει· Χαῖρε τὸ κλέος πιστῶν Διονύσιε.

† 18. Τῇ ἀγίου Μάρτυρος Σεβαστιανοῦ, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

Ἐπῆρχεν ἐκ πόλεως Μεδιολάνων, Συγκλητικὸς τὸ ἀξίωμα, ζηλωτὴς τῆς πίστεως τοῦ Χριστοῦ, καὶ πολλὰ εἰς θεογνωσίαν ἐπιστρέφων. Κινηθέντος δὲ τοῦ κατὰ τῶν Χριστιανῶν διωγμοῦ ἐπὶ τῆς Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ βασιλείας, συλληφθεὶς κατακεντᾶται βέλεσι πυκνοῖς, καὶ ροπάλοις τὸ σῶμα κατασυντρίβεται, καὶ εἰς μέρη κατατμηθεὶς, τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ παρατίθεται τῷ 288 ἔτει. Σὺν αὐτῷ δὲ καὶ ἑτεροὶ, διαφόροις ὑπομείναντες βασάνους, ἐτελεύτησαν· ὧν τὰ

ὀνόματα· Μαρκελλῖνος καὶ Μάρκος ἀδελφοὶ· Τραγκυλῖνος καὶ Μαρκία γονεῖς αὐτῶν· Νικόστρατος καὶ Ζωὴ σύζυγος αὐτοῦ· Τιδούρτιος, Κλαύδιος, Κάστουλος καὶ Κάστωρ.

ΕΙΔΗΣΙΣ.

Κατὰ τὴν αὐτὴν δεκάτην ὁγδόην τοῦ παρόντος, εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, ἢ τῇ ἀμέσως μετ' αὐτὴν ἐρχομένη, ἥτις καὶ Κυριακὴ πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως λέγεται, μνῆμην ἐπιτελοῦμεν πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος Θεῷ εὐαρεστησάντων, ἀπὸ Ἀδὰμ ἄχρι καὶ Ἰωσήφ τοῦ Μνήστορος τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, κατὰ γενεαλογίαν, καθὼς ὁ Εὐαγγελιστὴς Λουκᾶς ἱστορικῶς ἠριθμήσατο (γ'. 23-38), ὁμοίως καὶ τῶν Προφητῶν καὶ Προφητῶν, ἐξαιρέτως δὲ τοῦ Προφήτου Δανιὴλ, καὶ τῶν ἁγίων Τριῶν Παίδων. (Ὅρα τὴν αἰτίαν εἰς τὰς 17 τοῦ παρόντος).

✠ Κυριακὴ πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως ✠

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον· εἶτα τῶν Πατέρων, Ἦχος β'.

Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως κατορθώματα! ἐν τῇ πηγῇ τῆς φλογός, ὡς ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως, οἱ ἅγιοι Τρεῖς Παῖδες ἠγάλλοντο· καὶ ὁ Προφήτης Δανιὴλ, λεόντων ποιμὴν, ὡς προβάτων ἐδείκνυτο. Ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπὸ γ'. Ὠδῆς, Ἡ Ὑπακοή, Ἦχος πλ. δ'.

Α"γγελος Παίδων ἐδρόσισε κάμινον, νῦν δὲ Γυναικῶν κλαυθμόν διεκώλυσε λέγων· Τί ἐπιφέρεσθε μύρα; τίνα ζητεῖτε ἐν τάφῳ; ἀνέστη Χριστὸς ὁ Θεός· ὑπάρχει γὰρ ζωὴ, καὶ Σωτὴρ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων.

Ἀφ' ἑκτῆς, Κοντάκιον Προεόρτιον, Ἦχος α'.

Χορὸς ἀγγελικός.

Εὐφραίνου Βηθλεὲμ, Εὐφραθᾶ ἐτοιμάζου· ἰδοὺ γὰρ ἡ Ἀμναῖς, τὸν Ποιμένα τὸν μέγαν, ἐν μήτρᾳ βαστάζουσα, τοῦ τεκεῖν κατεπείγεται· ὃν περ βλέποντες, οἱ Θεοφόροι Πατέρες, ἐπαγάλλονται, μετὰ Ποιμένων ὑμνοῦντες, Περθένον δηλάζουσιν.

✠ 19. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Βονιφατίου.

Ἐπῆρχεν ἐν τοῖς χρόνοις Διοκλητιανοῦ, περὶ τὸ 290 ἔτος, δοῦλος Συγκλητικῆς τινοῦ Ῥωμαίας, Ἀγλαΐδος ὀνόματι· καὶ ἀποσταλὴς παρ' αὐτῆς εἰς τὴν Ἀνατολήν, ἵνα κομίσῃ ἐκεῖθεν ἁγίων Μαρτύρων λείψανα πρὸς ἀγιασμόν, ὑπέσχετο χαριεντιζόμενος κομίσαι αὐτῇ τὸ οἶκεόν. Ἀπελθὼν δὲ μετὰ τινῶν συνδούλων αὐτοῦ εἰς Κιλικίαν, ὅπου ἐνήθλουν τότε οἱ ἅγιοι, συλληφθεὶς ὑπὸ τοῦ Ἡγεμόνος, καὶ

τὸν Χριστὸν παρρησία ὁμολογήσας, ὑπέστη τὸν τοῦ μαρτυρίου θάνατον, καὶ ἐπλήρωσεν ἀληθῶς τὴν ὑπόσχεσιν πρὸς τὴν κυρίαν αὐτοῦ, κομισάντων αὐτῇ τῶν συνδούλων τὸ ἱερόν αὐτοῦ λείψανον.

Ἀπολυτίκιον · Ὁ Μάρτυς σου Κύριε . Σελ. 234.

✠ 20. Προεόρτια τῆς κατὰ σάρκα Γεννήσεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· καὶ μνήμη τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἰγνατίου τοῦ Θεοφόρου.

Οὗτος ἦν μαθητὴς Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, καὶ τῶν Ἀποστόλων διάδοχος, μετὰ τὸν Εὐρῶδον δεῦτερος ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας γεγὼώς, τῷ 68 ἔτει. Ἐνεχθεὶς δὲ εἰς Ῥώμην ἐπὶ Τραϊανοῦ, δίδοται λένουσιν εἰς βορὰν, καὶ πληροὶ τὸν τοῦ μαρτυρίου δρόμον τῷ 107, ἢ 109 ἔτει· τὰ δὲ λείψανα τῶν ὀστέων αὐτοῦ, ἐπιμελῶς ὑπὸ πιστῶν συλλεγέντα, μετεκομίσθησαν εἰς Ἀντιόχειαν. Ἐπωνομάσθη δὲ Θεοφόρος, ὡς τὸν Θεὸν ἐνοικον φέρων ἐν τῇ ψυχῇ, καὶ ὑπὸ τῆς ἀγάπης αὐτοῦ φλεγόμενος τὴν καρδίαν· διὸ καὶ ἔλεγε· « Σῖτος εἰμὶ τοῦ Θεοῦ, καὶ διὰ ὁδόντων θηρίων ἀλήθομαι, ἵνα καθαρὸς ἄρτος εὑρεθῶ. (Εὐσεβ. Ἐκκλ. Ἱστορ. Βιβλ. γ'. 36).

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον Προεόρτιον, Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ε'τοιμάζου Βηθλεὲμ, ἥνοικται πᾶσιν ἡ Ἐδέμ· εὐτρεπίζου Εὐφραθᾶ, ὅτι τὸ ξύλον τῆς ζωῆς, ἐν τῷ σπηλαίῳ ἐξήνθησεν ἐκ τῆς Παρθένου· Παραδειςος καὶ γὰρ ἡ ἐκείνης γαστήρ, ἐδείχθη νοητὸς, ἐν ᾧ τὸ θείον φυτόν· ἐξ οὗ φαγόντες ζήσομεν, οὐχὶ δὲ ὡς ὁ Ἀδὰμ τεθνηξόμεθα. Χριστὸς γεννᾶται, τὴν πρὶν πεσοῦσαν ἀναστήσων εἰκόνα.

Τοῦ Ἀγίου. Καὶ τρόπων μέτοχος. Ὁρα σελ. 244.

Ἀπὸ γ'. Ὤδῆς, Κοντάκιον Προεόρτιον, Ἦχος γ'. Αὐτόμελον.

Η' Παρθένος σήμερον, τὸν προαιώνιον Λόγον, ἐν σπηλαίῳ ἔρχεται, ἀποτεκεῖν ἀπορρήτως. Χόρευε ἡ οἰκουμένη ἀκουτισθεῖσα· δόξασον μετὰ Ἀγγέλων καὶ τῶν Ποιμένων, βουλευθέντα ἐποφθῆναι, Παιδίον νέον, τὸν πρὸ αἰώνων Θεόν.

Ἀφ' ἑκτῆς Ὤδῆς, Κοντάκιον τοῦ Ἀγίου, ὁμοιον.

Τῶν λαμπρῶν ἀγώνων σου, ἡ φωτοφόρος ἡμέρα, προκηρύττει ἅπασι, τὸν ἐν σπηλαίῳ τεχθέντα· τούτου γὰρ διψῶν ἐκ πόθου κατατρυφῆσαι, ἔσπευσας ὑπὸ θηρίων ἀναλωθῆναι· διὰ τοῦτο Θεοφόρος, προσηγορεύθης, Ἰγνάτιε ἐνδοξε.

✠ 21. Τῆς ἁγίας Μάρτυρος Ἰουλιανῆς.

Ἐπῆρχεν ἐκ Νικομηδείας, ἐν τοῖς χρόνοις Μαξιμιανοῦ, πλουσίων γονέων θυγάτηρ. Μνηστευθεῖσα δὲ ἀνδρὶ εἰδωλολάτρῃ, Ἐλευσίῳ τὸ ὄνομα, Συγκλητικῷ τὸ

αἰζίωμα, ὕστερον δὲ καὶ Ἐπάρχῳ γενομένῳ, ἤρνήσατο τὴν πρὸς αὐτὸν διὰ γάμου κοινωνίαν, μὴ βουλόμενον προσελθεῖν εἰς τὴν τοῦ Χριστοῦ πίστιν. Ὁ δὲ, ὀργισθεὶς παρέλαβεν αὐτήν, καὶ πολυειδῶς πρότερον βασανίσας, τελευταῖον ἀπέτεμεν αὐτῆς τὴν κεφαλὴν τῷ 299 ἔτει.

Ἀπολυτίκιον· Ἡ ἀμνάς σου Ἰησοῦ. Ὅρα σελ. 196.

* 22. Τῆς ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Ἀναστασίας τῆς Φαρμακολυτρίας.

Αὕτη κατήγετο ἐκ Ῥώμης, παρθένος περικαλλής, πλουσία, καὶ ἐνάρετος, θυγάτηρ Πρεπεξάστου καὶ Φαύστης, ὑφ' ἧς καὶ τὴν εἰς Χριστὸν ἐδιδάχθη πίστιν. Συζευχθεῖσα δὲ ἀνδρὶ, ἀσώτῳ τὸν βίον, καὶ τὴν γνώμην ἀσεβεῖ, Πουπλίῳ Πατρικίῳ τὸ ὄνομα, ἔμεινε χηρεύουσα μετ' ὀλίγον. Ἐντεῦθεν κρυφίως περιερχομένη τὰς οἰκίας τῶν πτωχῶν, καὶ τὰς φυλακὰς τῶν τῷ Χριστῷ Μαρτύρων, καὶ προσφέρουσα αὐτοῖς τὰ ἐπιτήδεια, σπογγίζουσα αὐτῶν τὰς πληγὰς, λύουσα αὐτοὺς τῶν δεσμῶν, καὶ τὰς ὁδύνας αὐτῶν θεραπεύουσα, ἐπωνομάσθη ἐκ τούτου Φαρμακολύτρια. Γνωσθέντος δὲ τῷ πράγματος, συνελήφθη ὑπὸ τῶν τῷ Διοκλητιανῷ ὑπηρετῶν καὶ μετὰ πολλὰς ἄλλας βασάνους, ἐτελεύτησε διὰ πυρὸς τῷ 290 ἔτει.

Ἀπολυτίκιον· Ἡ ἀμνάς σου Ἰησοῦ. Ὡς ἀνωτέρω.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Οἱ ἐν πειρασμοῖς, καὶ θλίψεσιν ὑπάρχοντες, πρὸς τὸν σὸν νοῶν, προστρέχοντες λαμβάνουσι, τὰ σεπτὰ δωρήματα, τῆς ἐν σοὶ ἐνοικούσης θείας χάριτος, Ἀναστασία· σὺ γὰρ αἰεὶ, τῷ κόσμῳ πηγάζεις τὰ ἰάματα.

* 23. Τῶν ἁγίων Δέκα Μαρτύρων, τῶν ἐν τῇ Κρήτῃ.

Οὗτοι, ἐκ διαφόρων πόλεων καὶ χωρίων τῆς νήσου Κρήτης ὑπάρχοντες, ἤλθσαν ἐπὶ Δεκίου τῷ 250. Τὰ δὲ ὀνόματα αὐτῶν εἰσὶ· Θεόδουλος, Σατορνῖνος, Εὐπορος, Γελάσιος, Εὐνικιανὸς, Ζωτικός, Ἀγαθόπους, Βασιλείδης, Εὐάρεστος, καὶ Πόμπιος.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Τὴν πολυθαύμαστον Κρήτην τιμήσωμεν, τὴν ἐξανθήσασαν ἄνθη τὰ τίμια, τοὺς μαργαρίτας τοῦ Χριστοῦ, Μαρτύρων τοὺς ἀκρέμονας. Δέκα γὰρ ὑπάρχοντες, ἀριθμῷ οἱ μακάριοι, δύναμιν μυρίοπλον, τῶν δαιμόνων κατήσχυναν· διὸ καὶ τοὺς στεφάνους ἐδέξαντο, Μάρτυρες Χριστοῦ οἱ καρτερόψυχοι.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εἰωσφόρος ἔλαμψεν ἡ τῶν Μαρτύρων, σεβασμία ἄθλησις, προκαταυγάζουσα ἡμῖν, τὸν ἐν σπηλαίῳ κρυπτόμενον, ὃν ἡ Παρθένος ἀσπόρως ἐκύησεν.

* 24. Τῆς ἁγίας Ὁσιομάρτυρος Εὐγενίας.

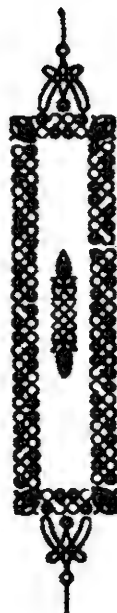
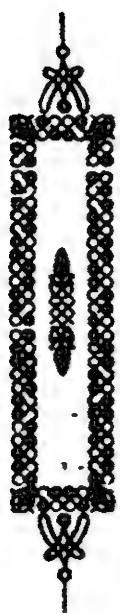
Ἐπὶ ἤρχεν ἐκ Ῥώμης, συγὰτηρ γονέων ἐπισημοτάτων καὶ εὐγενῶν, Φιλίππου καὶ Εὐγενίας. Λαθοῦσα δὲ αὐτοὺς, καὶ δύο τῶν ἐαυτῆς ὑπηρετῶν, Πρωτᾶν καὶ Γάκινθον, παραλαβοῦσα, ἐξῆλθε τῆς οἰκίας νυκτός· καὶ ἀνδρικῶς ἐνδυσασμένη, καὶ μετονομασθεῖσα Εὐγένιος, ἀπῆλθε μετ' αὐτῶν, καὶ ἐμόνασεν εἰς μοναστήριον ἀνδρῶν. Ἐτελεύτησαν δὲ καὶ οἱ τρεῖς μαρτυρικῶς ἐν τοῖς χρόνοις Κομόδου, τοῦ βασιλεύσαντος ἀπὸ τοῦ 180-192 ἔτους.

Παραμονὴ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως.

Ἀπολυτίκιον Προεόρτιον, Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Απεγράφετο ποτὲ, σὺν τῷ πρεσβύτῃ Ἰωσήφ, ὡς ἐκ σπέρματος Δαυΐδ, ἐν Βηθλεὲμ ἡ Μαριὰμ, κυφοροῦσα τὴν ἄσπορον κυφορίαν· ἐπέστη δὲ καιρὸς ὁ τῆς γεννήσεως, καὶ τόπος ἦν οὐδεὶς τῷ καταλύματι· ἀλλ' ὡς τερπνὸν παλάτιον, τὸ σπηλαιον τῇ Βασιλίδι ἐδείκνυτο. Χριστὸς γεννᾶται, τὴν πρὶν πεσοῦσαν, ἀναστήσων εἰκόνα.

Ἡ ΓΕΝΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

✠ 25. Ἡ κατὰ σάρκα Γέννησις τοῦ Κυρίου, καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἡ ἀκατάληπτος αὕτη καὶ ἀνερμήνευτος Γέννησις τοῦ Χριστοῦ ἐγένετο, κατὰ τὴν χρονολογίαν τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας, τῷ 5508 ἀπὸ Κτίσεως Κόσμου, βασιλεύοντος τῆς Ἰουδαίας Ἡρώδου τοῦ Μεγάλου· ὃς τις, Ἀσκαλωνίτης μὲν ὢν ἐκ πατρὸς, Ἰδουμαῖος δὲ ἐκ μητρὸς, καὶ τοῦ γένους τοῦ Ἰακώβ πάντῃ ἀλλότριος, λαβὼν τὴν βασιλείαν ταύτην ἀπὸ τῶν τῆς Ῥώμης Αὐτοκρατόρων, κατεδυνάστευεν ἤδη 33 ἔτη τὸν Ἰουδαϊκὸν λαόν· ἡ δὲ πρῶν βασιλεύουσα τοῦ Ἰουδα φυλῆ, στερηθεῖσα τῶν δικαιωμάτων αὐτῆς, ἐγυμνώθη πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας. Ἐπὶ τοιαύτης τῶν Ἰουδαίων καταστάσεως, γεννηθέντος τοῦ προσδοκωμένου Μεσσίου, ἐπληρώθη ἀψευδῶς τοῦ Πατριάρχου Ἰακώβ ἡ προφητεία, ἣν εἶπε πρὸ 1807 ἐτῶν· Οὐκ ἐκλείψει ἄρχων ἐξ Ἰουδα, καὶ ἡγούμενος ἐκ τῶν μηρῶν αὐτοῦ, ἕως ἂν ἔλθῃ, ᾧ ἀπόκειται, καὶ αὐτὸς προσδοκία ἐθνῶν (Γέν. μδ'. 10).

Ἐγεννήθη δὲ ὁ Σωτὴρ ἡμῶν ἐν Βηθλεὲμ, πόλει τῆς Ἰουδαίας· ὅπου, ἀναβὰς ὁ Ἰωσήφ ἀπὸ Ναζαρέτ τῆς Γαλιλαίας, συμπαρέλαβε καὶ Μαριάμ τὴν μνηστὴν αὐτοῦ, ἐγκυον οὖσαν, ἵνα κατὰ τὸν ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις ἐκδοθέντα ὀρισμὸν τοῦ τότε μοναρχοῦντος Αὐγούστου Καίσαρος, ἀπογραφῶσι καὶ αὐτοὶ εἰς τὸν κατάλογον τῶν ὑπηκόων. Ἐλθούσης δὲ τῆς ὥρας τῆς γέννας, καὶ διὰ τὴν συνδρομὴν τοῦ πολλοῦ πλήθους, μὴ ὄντος τόπου περιττοῦ ἐν τῷ δημοσίῳ καταλύματι, ἠνάγκασεν ἡ περίσασις τὴν Παρθένον, ἵνα, εἰσελθοῦσα εἰς σπήλαιον, κείμενον πλησίον τῆς Βηθλεὲμ, καὶ εἰς παῦλον τῶν ἀλόγων χρησιμεῖον, γεννήσῃ ἐκεῖ, καὶ σπαργανώσασα τὸ βρέφος τὸ γεννηθὲν, ἀνακλίνῃ αὐτὸ ἐπάνω φάτνης (Λουκ. β'. 4, 7). Ἐκ τούτου προῆλθεν ἡ παράδοσις, ὅτι ὁ Χριστὸς γεννηθεὶς, ἀνεκλίθη μεταξὺ δύο ζώων, βοῶς καὶ ὄνου· ὅπερ φαίνονται δικαιολογοῦντες καὶ οἱ λόγοι τῶν Προφητῶν· Ἐν μέσῳ δύο ζώων γνωσθήσῃ (Ἀββ. γ'. 2)· καὶ· Ἐγνω βουῶς τὸν κτησάμενον, καὶ ὄνος τὴν φάτνην τοῦ κυρίου αὐτοῦ (Ἠσ. α'. 3)· εἰ καὶ τὰ ζῶα ταῦτα τροπικῶς ὑπὸ τῶν ἐρμηνευτῶν ἐκλαμβάνονται, ἀντὶ τῶν ἐξ Ἰουδαίων καὶ τῶν ἐξ ἐθνῶν πιστευσάντων εἰς τὸν ἐνανθρωπήσαντα Κύριον, ἢ κατ' ἄλλην ἔννοιαν προσφυστέραν.

Ἀλλ' ἐνῷ ἡ γῆ τοσοῦτον πενιχρῶς ὑπεδέχετο τὸν γεννηθέντα Σωτῆρα, ὁ οὐρανὸς ἄνωθεν ἐπανηγύριζε μεγαλοπρεπῶς τὴν κοσμοσωτήριον αὐτοῦ ἐπιδημίαν. Ποιμένες τινὲς εἰς τῆς Βηθλεὲμ τὰ περίε, τῶν ἰδίων προβάτων φύλακες ἄγρυπνοι, περιλαμφθέντες αἰφνιδίως ὑπὸ ἐξαισίου φωτός, εἶδον ἔμπροσθεν αὐτῶν Ἄγγελον, εὐαγγελιζόμενον εἰς αὐτοὺς τὴν τοῦ Κυρίου χαρμόσυνον Γέννησιν. Καὶ εὐθὺς, μετὰ τὸν ἕνα τῶτον, εἶδον καὶ ἤκουσαν ὁλόκληρον στρατιὰν οὐρανίων Δυναμῶν, ὑμνῶντων τὸν Θεὸν καὶ λεγόντων· Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία (Λουκ. β'. 8-24).

Πάσχα, Ἀργία τριήμερος, καὶ Κατάλυσις εἰς πάντα, ἀπὸ τῆς σήμερον μέχρι τῆς Παραμονῆς τῶν Θεοφανείων.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Η Γέννησίς σου Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἀνέτειλε τῷ κόσμῳ τὸ φῶς τὸ τῆς γνώσεως· ἐν αὐτῇ γὰρ οἱ τοῖς ἄστροις λατρεύοντες, ὑπὸ Ἀστέρος ἐδιδάσκοντο, σὲ προσκυνεῖν τὸν Ἥλιον τῆς δικαιοσύνης, καὶ σὲ γνωσκειν ἐξ ὕψους Ἀνατολήν. Κύριε δόξα σοι.

Ἀπὸ γ'. Ὡδῆς, ἡ Ὑπακοή, Ἦχος πλ. δ'.

Τὴν ἀπαρχὴν τῶν ἐθνῶν ὁ οὐρανός σοι προσεκόμισε, τῷ κειμένῳ Νηπίῳ ἐν φάτνῃ, δι' Ἀστέρος τοὺς Μάγους καλέσας· οὓς καὶ κατέπληττεν οὐ σκῆπτρα καὶ θρόνοι, ἀλλ' ἐσχάτη πτωχεία· τί γὰρ εὐτελέστερον σπηλαίου; τί δὲ ταπεινότερον σπαργάνων, ἐν οἷς διέλαμψεν ὁ τῆς Θεότητός σου πλοῦτος; Κύριε δόξα σοι.

Ἀφ' ἑκτῆς Ὡδῆς, Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Αὐτόμελον.

Η Παρθένος σήμερον, τὸν ὑπερούσιον τίκτει, καὶ ἡ γῆ τὸ σπήλαιον, τῷ ἀπροσίτῳ προσάγει. Ἄγγελοι μετὰ Πα-

μένων δοξολογοῦσι· Μάγοι δὲ μετὰ Ἀστέρος ὁδοιποροῦσι·
δί' ἡμᾶς γὰρ ἐγεννήθη Παιδίον νέον, ὃ πρὸ αἰώνων Θεός.

✠ 26. Ἡ Σύναξις τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου· καὶ τοῦ ἁγίου
Γερομάρτυρος Εὐθυμίου, ἐπισκόπου Σάρδεων.

Ἡ Σύναξις αὕτη, δέστι συναθροίσις ἡμῶν εἰς δοξολογίαν τῆς Θεοτόκου, γί-
νεται κατὰ χρέος ἰδικώτερον πρὸς αὐτήν, ὡς τεκοῦσαν ὑπερφυῶς τὸν Υἱὸν καὶ
Λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ γενομένην ὄργανον τῆς τῶν ἀνθρώπων σωτηρίας. — Ὁ δὲ
θεῖος Εὐθύμιος ἠκμασε κατὰ τὸν καιρὸν τῆς Οἰκουμένης Ζ'. Συνόδου, εἰς ἣν
καὶ ἐπαρουσίασε, τῷ 787 ἔτει συγκροτηθεῖσαν ἐν Νικαίᾳ τοδεύτερον. Διὰ δὲ
τὴν τῶν ἁγίων Εἰκόνων προσκύνησιν ἐξώσθεις τοῦ θρόνου αὐτοῦ, καὶ δεσμὰ καὶ
μάστιγας ὑπομείνας, ἐτελεύτησε μαρτυρικῶς ἐν τινὶ τῆς Βιθυνίας ἀκρωτηρίῳ,
Ἀκρίτᾳ καλουμένῳ, ὅπου ἐξωρίσθη ὑπὸ Μιχαὴλ τοῦ Τραυλοῦ, βασιλεύσαντος ἀ-
πὸ τοῦ 820-829 ἔτους.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑρτῆς· Ἡ Γέννησίς σου Χριστέ.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. β'.

Ο πρὸ ἑωσφόρου ἐκ Πατρὸς ἀμήτωρ γεννηθεὶς, ἐπὶ τῆς
γῆς ἀπάτωρ ἐσαρκώθη σήμερον ἐκ σοῦ· ὅθεν Ἀστὴρ
εὐαγγελίζεται Μάγοις, Ἄγγελοι δὲ μετὰ Ποιμένων ὕμνοῦσι,
τὸν ἄσπορον τόκον σου, ὦ Κεχαριτωμένη.

ΕΙΔΗΣΙΣ.

Ἀπὸ τῆς 26 τοῦ παρόντος μηνὸς ἕως τέλους αὐτοῦ, ἐν ἣ ἂν ἡμέρα τύ-
χη Κυριακὴ, ἐπιτελοῦμεν τὴν μνήμην τῶν ἁγίων, Ἰωσήφ τοῦ Μνήστορος
τῆς Παρθένου, Δαυὶδ τοῦ Προφήτου καὶ βασιλέως, καὶ Ἰακώβου τοῦ Ἀ-
δελφοθεοῦ· μὴ τυχούσης δὲ Κυριακῆς ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις, ἐπιτελοῦ-
μεν αὐτὴν τῇ 26.

Ἦν δὲ ὁ Ἰωσήφ υἱὸς μὲν Ἰακώβ, γαμβρὸς δὲ, καὶ ἐπομένως υἱὸς πάλιν τοῦ
Ἡ' λεί (ὅς τις καὶ Ἐλιακεὶμ καὶ Ἰωακεὶμ καλεῖται), καὶ ἔστιν ὁ τῆς Παρθένου
Μαρίας πατήρ (Ματθ. α'. 25. Λουκ. γ'. 23)· ἐκ φυλῆς Ἰουδα, ἐκ τῆς οἰκογε-
νείας τοῦ Δαυὶδ, κάτοικος τῆς Ναζαρέτ, τέκτων τὴν τέχνην, καὶ γέρων τὴν ἡλι-
κίαν, ὅτε τὴν Παρθένον ἐμνηστεύθη κατ' εὐδοκίαν Θεοῦ, ἵνα, εἰς τὸ μέγα τῆς
ἐνσάρκου αὐτοῦ οἰκονομίας Μυστήριον, ὑπηρετήσῃ αὐτῇ. Ἐτελεύτησε δὲ, κατὰ
τὴν παράδοσιν τῶν Πατέρων, μετὰ τὸ δωδέκατον ἔτος, τὸ ἀπὸ τῆς τοῦ Κυρίου
Γεννήσεως. — Ὁ δὲ θεόπαις καὶ θεοπάτωρ Δαυὶδ, ὁ μέγας Προφήτης μετὰ τὸν
Προφήτην Μωϋσῆν, καὶ πρῶτος μετ' ἐκείνον προφητεῖαν συγγράψας, ἀπόγονος ὢν
τοῦ Ἰουδα, ὑπῆρχεν υἱὸς Ἰεσσαί, γεννηθεὶς ἐν Βηθλεὲμ (ἥ τις καὶ Πόλις Δαυὶδ
ὠνομάσθη ἐκ τούτου), τῷ 1085 πρὸ Χριστοῦ. Μειράκιον ἔτι ὢν, ἐχρίσθη μυστικῶς
ὑπὸ τοῦ Προφήτου Σαμουὴλ, κατ' ἐπιταγὴν τοῦ Θεοῦ, βασιλεὺς τῶν Ἰσραηλιτῶν
δεύτερος, ζῶντος μὲν ἔτι τοῦ Σαοὺλ, ἐστερημένου δὲ ἤδη τῆς θείας χάριτος. Τῷ
30 ἔτει τῆς ἡλικίας αὐτοῦ, φονευθέντος ἐκείνου ἐν πολέμῳ, ἐκλεχθεὶς εἰς τὸ
βασιλικὸν ἀξίωμα, πρῶτον μὲν ὑπὸ μόνης τῆς ἑαυτοῦ φυλῆς, εἶτα, καὶ ὑπὸ παν-
τὸς τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ, ἐδασίλευσε 40 ἔτη· καὶ ζήσας τὰ πάντα 70, ἔτε-

λεύτησε τῷ 1015 πρὸ Χριστοῦ, ἀναγορεύσας πρότερον τὸν υἱὸν αὐτοῦ Σολομῶνα τοῦ θρόνου διάδοχον.

Τὴν ἐνοικήσασαν αὐτῷ πνευματικὴν χάριν ἐκ νεότητος, τὰς ἐφ' ὅρου ζωῆς ἡρωϊκὰς καὶ εὐσεβεῖς αὐτοῦ πράξεις, τὰ ἀνθρώπινα αὐτοῦ παραπτώματα, καὶ τὴν διὰ ταῦτα παραδειγματικὴν αὐτοῦ μετάνοιαν πρὸς Θεόν, δηγεῖται ἀκριβῶς ἡ ἱερὰ ἱστορία. Τὸ ἐναρμόνιον αὐτοῦ Ψαλτήριον, ὅπερ ἡ θεία χάρις, μίξασα τὴν ὠφέλειαν σὺν τῇ ἡδονῇ τῆς μελωδίας, προτέθεικεν εἰς τοὺς ἀνθρώπους διδασκαλίαν τριπόθητον καὶ ἀξιέραστον· δι' οὗ προσευχόμενοι ἡμέρας καὶ νυκτός, καὶ ὁμοθυμαδὸν καὶ καταμόνας, ὑμνοῦμεν τὸν τῶν ὅλων Θεόν, καὶ τὰ τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος καταπραΰνομεν πάθη· ἐν ᾧ περιέχεται καὶ τῶν γεγενημένων τοῦ Θεοῦ εὐεργεσιῶν εὐχαριστήριος μνήμη, καὶ προρρήσεις τῶν μελλόντων ἐκφαντικώταται, καὶ λόγοι οὐ μόνον προφητικοί, ἀλλὰ καὶ ἱστορικοὶ καὶ φυσιολογικοί, καὶ νουθετικοί, καὶ παραμυθητικοί, καὶ νομοθετικοί, καὶ διδασκαλία ἠθικὴ, θεολογικὴ, δογματικὴ, καὶ πάσης σοφίας πνευματικῆς ποικίλον τι καὶ πάγχρηστον ἄθροισμα· ταῦτα πάντα εἰσὶ γνωστὰ εἰς τοὺς μετὰ προσοχῆς ἀναγινώσκοντας τὴν θεόπνευστον ταύτην βίβλον. Τὸ δὲ ὄνομα αὐτοῦ, Δαυΐδ, ὅπερ Ἑλληνιστὶ μεθερμηνεύεται, Ἡγαπημένος, λαμβάνεται πολλάκις παρὰ τῇ θείᾳ Γραφῇ εἰς τύπον τοῦ Χριστοῦ, ἢ καὶ τῶν πιστῶν βασιλέων ἐνίοτε. — Περὶ δὲ Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου ὄρα εἰς τὴν 23 Ὀκτωβρίου.

✠ Κυριακὴ μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν ✠

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον· καὶ τῶν Ἀγίων, Ἦχος β'.

Εὐαγγελίζου Ἰωσήφ, τῷ Δαυΐδ τὰ θαύματα τῷ θεοπάτορι· Παρθένον εἶδες κυοφορήσασαν, μετὰ Ποιμένων ἐδοξολόγησας, μετὰ τῶν Μάγων προσεκύνησας, δι' Ἀγγέλου χρηματισθεῖς. Ἰκέτευε Χριστὸν τὸν Θεόν, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Εὐφροσύνης σήμερον, Δαυΐδ πληροῦται ὁ θείος, Ἰωσήφ τε αἴνεσιν, σὺν Ἰακώβῳ προσφέρει· στέφος γὰρ τῇ συγγενείᾳ Χριστοῦ λαβόντες, χαίρουσι, καὶ τὸν ἀφράστως ἐν γῇ τεχθέντα, ἀνυμνοῦσι καὶ βοῶσιν· Οἰκτίρμον, σῶζε τοὺς σὲ γεραίροντας.

✠ 27. Τοῦ ἁγίου Πρωτομάρτυρος καὶ Ἀρχιδιακόνου Στεφάνου· καὶ τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ Θεοδώρου τοῦ Γραπτοῦ.

Ὁ μὲν Στέφανος ἦν Ἰουδαῖος τὸ γένος, μαθητὴς Γαμαλιὴλ τοῦ νομοδιδασκάλου, ὡς λέγουσι τινές, πρῶτος τῶν Ἑπτὰ Διακόνων, οὓς κατέστησαν οἱ Ἀπόστολοι ἐν Ἱεροσολύμοις, εἰς τὴν τῶν πτωχῶν ἐπιμέλειαν, καὶ τὴν εἰς αὐτοὺς διανομὴν τῶν ἐλεημοσυνῶν· ἀνὴρ πλήρης πίστεως καὶ Πνεύματος ἁγίου, καὶ ποιῶν σημεῖα καὶ τέρατα μεγάλα ἐν τῷ λαῷ. Διαλεγόμενος δὲ πρὸς τοὺς Ἰουδαίους περὶ τοῦ Ἰησοῦ, καὶ πᾶσαν ἀντιλογίαν αὐτῶν διαλύων οὕτω σοφῶς, ὥστε

οὐδείς ἠδύνατο ἀντίστηναι τῇ σοφίᾳ καὶ τῷ πνεύματι, ᾧ ἐλάλει, συκοφαντεῖται ὡς βλάσφημος, καὶ σύρεται εἰς τὸ συνέδριον τῶν πρεσβυτέρων· ἐν ᾧ μετὰ παρρησίας ἀποδείξας ἐκ τῶν θείων Γραφῶν τὴν ἔλευσιν τοῦ δικαίου (Ἰησοῦ), οὐ τινὰς αὐτοὶ προδότες καὶ φονεῖς ἐγένοντο, ἤλεγξε τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν καὶ σκληροκαρδίαν. Καὶ τελευταῖον ἀτενίσας εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ θείαν δόξαν θεασάμενος, εἶπεν· Ἴδου θεωρῶ τὰς οὐρανούς ἀνεφγμένους, καὶ τὸν Τίον τοῦ ἀνθρώπου ἐστῶτα ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ. Οἱ δὲ, ταῦτα ἀκούσαντες, ἔφραξαν τὰ ὦτα, καὶ μεθ' ὁρμῆς ἐκβαλόντες ἔξω τῆς πόλεως, ἐλιθοβόλουν αὐτόν, ἐπικαλούμενον καὶ λέγοντα· Κύριε Ἰησοῦ, δέξαι τὸ πνεῦμά μου. Εἶτα τὴν ἀνεξίκακίαν τοῦ Δεσπότης μιμούμενος, κλίνας τὰ γόνατα, προσηύξατο μεγαλοφώνως ὑπὲρ τῶν λιθαζόντων αὐτόν, λέγων· Κύριε, μὴ στήσῃς αὐτοῖς τὴν ἁμαρτίαν ταύτην. Καὶ τοῦτο εἰπὼν, ἐκαιμήθη τῷ 38 ἔτει (Πράξ. 5. 36.), γενόμενος πρῶτος τῶν Μαρτύρων τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ. — Περὶ δὲ τοῦ ἁγίου Θεοδώρου, ὅρα εἰς τὴν 41 Ὀκτωβρίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Βασιλείον διαδήμα ἐστέφθη σὴ κορυφή, ἐξ ἄθλων ὧν ὑπέμεινας ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, Μαρτύρων Πρωτόαθλε· σὺ γάρ τὴν Ἰουδαίων ἀπελέγξας μανίαν, εἶδες σοῦ τὸν Σωτῆρα, τοῦ Πατρὸς δεξιόθεν. Αὐτόν οὖν ἐκδυσώπει αἰεὶ, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ο Δεσπότης χθὲς ἡμῖν, διὰ σαρκὸς ἐπεδήμει, καὶ ὁ δοῦλος σήμερον, ἀπὸ σαρκὸς ἐξεδήμει· χθὲς μὲν γάρ, ὁ βασιλεύων σαρκὶ ἐτέχθη, σήμερον δὲ, ὁ οἰκέτης λιθοβολεῖται, δι' αὐτόν καὶ τελειῖται, ὁ Πρωτομάρτυς καὶ Θεῖος Στέφανος.

✠ 28. Τῶν ἁγίων δισμυρίων Μαρτύρων, τῶν ἐν Νικομηδείᾳ καέντων.

Οὗτοι πάντες κατεκαύθησαν ζῶντες τῷ 303 ἔτει, ἐν τοῖς χρόνοις Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ, συνηγμένοι ὄντες ἐν Ἐκκλησίᾳ, κατὰ τὸν Συναξαριστὴν, τὴν ἡμέραν τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, εἴκοσι χιλιάδες τὸν ἀριθμόν. Ὁ δὲ Εὐσέβιος (Ἱστορ. Ἐκκλ. Βιβλ. η'. 6) λέγει ὅτι, τῶν ἐν Νικομηδείᾳ τότε Χριστιανῶν, διὰ προστάγματος βασιλικοῦ, παγγενεῖ σωρηδὸν οἱ μὲν ξίφει κατεσφάττοντο, οἱ δὲ διὰ πυρὸς ἐτελειοῦντο· καὶ ὅτι θείᾳ τινὶ καὶ ἀνεκδιγήτῃ προθυμίᾳ ἄνδρες ὁμοῦ καὶ γυναῖκες πηδῶντες ἐρρίπτοντο εἰς τὸ πῦρ.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Αθλοφόροι Κυρίου, μακαρία ἡ γῆ, ἡ πιανθεῖσα τοῖς αἵμασιν ὑμῶν, καὶ ἅγαι αἱ σκηναί, αἱ δεξάμεναι τὰ πνεύματα ὑμῶν· ἐν σταδίῳ γάρ τὸν ἐχθρόν ἐθριαμβεύσατε, καὶ Χριστὸν μετὰ παρρησίας ἐκηρύξατε. Αὐτόν ὡς ἀγαθὸν ἰκετεύσατε, σωθῆναι δεόμεθα τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Στρατὸς ἐν ἀριθμῷ, δισμυρίων Μαρτύρων, ὡς ἄδυτος φωστήρ ἀνατέλλει φωτίζων, καρδίας καὶ νοήματα, εὐσεβῶν διὰ πίστεως· ἐξαφθέντες γάρ, θεία στοργῇ τοῦ Δεσπότη, τέλος ἅγιον, διὰ πυρὸς οἱ γενναῖοι, προθύμως ἐδέξαντο.

✠ 29. Τῶν ἁγίων Νηπίων, τῶν ἐν Βηθλεὲμ ὑπὸ Ἡρώδου ἀναιρεθέντων, χιλιάδων ὄντων δεκατεσσάρων· καὶ τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαρκελλοῦ, ἡγουμένου τῆς μονῆς τῶν Ἀκοιμήτων.

Ὁ βρεφοκτόνος οὗτος Ἡρώδης ἦν ὁ αὐτός, ὁ καὶ ἐπὶ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως. Ἐπὶ τῶν ἡμερῶν ἐκείνων Μάγοι τινές, ὁἷσιν ἄνδρες σοφοὶ καὶ μεγιστάνες, τυχὸν δὲ καὶ βασιλεῖς, κινηθέντες ἀπὸ τῆς Περσίας, ἢ Μεσοποταμίας, ἢ ἄλλου τινὸς πλησιοχώρου τόπου, ἤλθον εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, ζητοῦντες τὸν τεχθέντα βασιλέα τῶν Ἰουδαίων, καὶ λέγοντες, ὅτι εἰς τὴν Ἀνατολήν, ὅπου ἡ πατρὶς αὐτῶν ἦτο, ἐφάνη πρὸ δύο ἐτῶν ἀσυνήθης καὶ παράδοξος ἀστήρ, ὃς τις, κατὰ τινα παλαιὸν χρησμὸν (Ἀριθμ. κδ'. 17), ἐσήμαινε τὴν γέννησιν μεγάλου τῶν Ἰουδαίων βασιλέως· « διὸ, τὸν δρόμον τοῦ ἀστέρος τούτου ἀκολουθοῦντες, ἤλθομεν, εἶπον, εἰς προσκύνησιν αὐτοῦ ». Ταῦτα ἀκούσας ὁ Ἡρώδης ἐταράχθη, καὶ πᾶσα ἡ πόλις μετ' αὐτοῦ. Εἷτα ἐρωτήσας καὶ πληροφορηθεὶς παρὰ τῶν Ἀρχιερέων καὶ Γραμματέων τοῦ λαοῦ, ὅτι ὁ Χριστός, κατὰ τὰς προφητείας, ἐμελλε γεννηθῆναι ἐν Βηθλεὲμ, ἐπεμψεν ἐκεῖ τοὺς Μάγους, παραγγείλας αὐτοῖς ἵνα, ὅταν εὕρωσι τὸ παιδίον, μηνύσωσι καὶ εἰς αὐτόν, ὅπως, λέγει, κἀγὼ ἐλθὼν προσκυνήσω αὐτῷ. Οἱ Μάγοι ὁμῶς, μετὰ τὴν προσκύνησιν, κατὰ θείαν ἐπιταγὴν, δι' ἄλλης ὁδοῦ ἀνεχώρησαν εἰς τὴν χώραν αὐτῶν. Τότε, θυμωθεὶς ὁ Ἡρώδης, ἀποστείλας ἐθανάτωσε πάντα τὰ νήπια τῆς Βηθλεὲμ καὶ τῶν περιχώρων αὐτῆς, ἀπὸ δύο ἐτῶν καὶ κατωτέρω, νομίζων ὅτι μετ' ἐκείνων ἐθανάτουτο βέβαια καὶ ὁ τεχθεὶς Βασιλεὺς· ἀλλ' ἐνεπαίχθη ὁ μάταιος καὶ θεομάχος· καθότι τὸ παιδίον ὁ Ἰησοῦς, μετὰ Μαρίας τῆς μητρὸς αὐτοῦ, ὑπὸ τὴν ἐπιστάσιαν τοῦ Μνήστορος Ἰωσήφ, ἔφυγον εἰς Αἴγυπτον ἐκ παραγγελίας Ἀγγέλου. Καὶ τὰ μὲν ἄθῳα ἐκεῖνα νήπια ἐγένοντο ὑπὲρ Χριστοῦ τὰ πρῶτα μαρτυρικὰ σφάγια· ὁ δὲ αἰμοδόρος αὐτῶν δῆμιος καὶ τοῦ Χριστοῦ ὁ διώκτης, εἰς ὑδρωπικίαν περιπεσὼν μετ' ὀλίγον, καὶ ὅλος σαπείς, καὶ σκώληκας ἐκδράσας ἀπὸ τοῦ σώματος, κατέστρεψεν ἐλεεινῶς τὴν ζωὴν.

Ὁ δὲ Μάρκελλος ὑπῆρχεν ἐκ πόλεως Ἀπαμείας τῆς κατὰ Συρίαν, ἐκ γένους περιφανοῦς, ἀρετῇ καὶ παιδείᾳ κεκοσμημένος, διαδεχθεὶς τὸν ἅγιον Ἀλέξανδρον, περὶ τὸ 430 ἔτος, εἰς τὴν ἡγουμενίαν τῆς τῶν Ἀκοιμήτων μονῆς. Ἡ δὲ μονὴ αὕτη ἐκλήθη οὕτω, διότι οἱ ἐν αὐτῇ Μοναχοὶ, εἰς τρεῖς τάξεις διηρημένοι, καὶ ἐκ διαδοχῆς ἀλλασσόμενοι εἰς τὴν περίοδον τῆς ἡμερονυκτίου Ἀκολουθίας, ἀνέπεμπον ἀκαταπαύστως τὸν ὕμνον εἰς τὸν Θεόν, μηδεμιᾶς διακοπῆς γινομένης. Ἀρχηγὸς δὲ τοῦ συστήματος τούτου ὑπῆρξεν ὁ εἰρημένος Ἀλέξανδρος, ὡς λέγει περὶ αὐτοῦ ὁ ἀμφοτέρων τὸν βίον συγγραψάμενος· « Ὑστερον δὲ καὶ πρὸς αὐτῷ τοῦ Πόντου τῷ στόματι σεμνὸν ἰδρύεται φροντιστήριον, καὶ νόμον εἰσάγει καινὸν μὲν, ἀλλὰ τῶν ἀπανταχοῦ κάλλιστον, μηδέποτε τῶν εἰς Θεὸν ὕμνων τὸ συνεχὲς διακόπτεσθαι, ἀλλὰ τῇ κατὰ διαδοχὴν τῶν λειτουργούντων ὑπαλλαγῇ, τὴν ἀσίγητον ταύτην καὶ ἀπαυστον τῷ Δεσπότῃ περιποιεῖσθαι δοξολογίαν ».

Ἀπολυτίκιον· Ταῖς ἀλγηδόνας τῶν Ἀγίων.

Καὶ τοῦ Ὁσίου, Ἦχος πλ. δ'.

Εν σοὶ Πάτερ ἀκριβῶς διεσώθη τὸ κατ' εἰκόνα· λαβὼν γὰρ τὸν σταυρὸν, ἠκολούθησας τῷ Χριστῷ, καὶ πράττων ἐδίδασκες, ὑπερορᾶν μὲν σαρκὸς, παρέρχεται γάρ· ἐπιμελεῖσθαι δὲ ψυχῆς πράγματος ἀθανάτου· διὸ καὶ μετὰ Ἀγγέλων συναγάλλεται, ὅσιε Μάρκελλε τὸ πνεῦμά σου.

Κοντάκιον τῶν Ἀγίων, Ἦχος πλ. β'. Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν.

Εν τῇ Βηθλεὲμ τεχθέντος τοῦ Βασιλέως, ἐξ Ἀνατολῶν σὺν δώροις ἦκασι Μάγοι, δι' Ἀστέρος ἐξ ὕψους ὀδηγούμενοι· ἀλλ' Ἡρώδης ἐκταράσσεται, καὶ θερίζει τὰ Νήπια, ὥσπερ σῖτον, ὀδυρόμενος, ὅτι τὸ κράτος αὐτοῦ καθαιρεῖται ταχύ.

* 30. Τῆς ἀγίας ὀσιομάρτυρος Ἀνυσίας.

Ἐπῆρχεν ἐκ Θεσσαλονίκης, θυγάτηρ γονέων εὐσεβῶν καὶ πλουσίων, ἐν παρθενίᾳ τὸν βίον διάγουσα μετὰ τὸν θάνατον αὐτῶν, καὶ ἐν ἔργοις ἀγαθοῖς τὸν Θεὸν θεραπεύουσα. Ἐν δὲ τοῖς χρόνοις Μαξιμιανοῦ συλληφθεῖσα ὑπό τινος στρατιώτου, ἠνίκα εἰς τὴν Ἐκκλησίαν ἀπήρχετο, καὶ ἐπὶ τῆς τῶν εἰδώλων βωμῆς ὑπ' αὐτοῦ συρομένη, ἐνέπτυσεν αὐτῷ εἰς τὸ πρόσωπον, τὸν Χριστὸν ὁμολογοῦσα. Ὁ δὲ, θυμοῦ πλησθεὶς καὶ εἰς τὴν πλευράν αὐτῆς τὸ ξίφος ἐμπήξας, ἀπέκτεινε τῷ 298 ἔτει.

Σήμερον συμπάλλεται καὶ ἡ τῆς ἀγίας Μελάνης Ἀκολουθία, διὰ τὸ ἀποδίδοσθαι αὐρίον τὴν τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως Ἑορτήν.

* 31. Τῆς ὀσίας Μελάνης τῆς Ῥωμαίας.

Αὕτη ἦν δέσποινα εὐγενής, πλουσιωτάτη, καὶ περίδοξος, ἐκ γένους ὑπάτων τῆς Ῥώμης καταγομένη. Ἀποθανόντος δὲ τοῦ ἀνδρὸς καὶ ἐκ τῶν τέκνων αὐτῆς δύο, ἀπῆλθεν εἰς Αἴγυπτον πρὸς ἐπίσκεψιν τῶν κατὰ τὸ ὄρος τῆς Νητρίας μοναστῶν· διεσκόρπισε τὸν πλοῦτον αὐτῆς εἰς τοὺς ἐκεῖ δεομένους, καὶ τοὺς τῆς πίστεως ὁμολογητάς, ὑπὸ τῶν Ἀρειανῶν διωκομένους, ἐξ ὧν ἔθρεψε 5000 εἰς τρεῖς ἡμέρας. Εἶτα, ἐξορισθέντων αὐτῶν εἰς Παλαιστίνην, ἀπελθοῦσα καὶ αὕτη εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ παρθενῶνα ἐξ ἰδίων ἀναλωμάτων κτίσασα, ἐτελεύτησεν ὁσίως ἐν αὐτῷ περὶ τὸ 410 ἔτος.

Ἐπῆρχε καὶ ἑτέρατις Μελάνη, ἐγγόνη τῆς ἀνωτέρω, ἐκ τοῦ υἱοῦ αὐτῆς Πουβλικόλα, ἐπάρχου τῆς Ῥώμης χρηματίσαντος, γεννηθεῖσα τῷ 388 ἔτει· ἥτις συζευχθεῖσα ἀνδρὶ, καὶ δύο τέκνων γενομένη μήτηρ, ἀπώλεσε μετ' ὀλίγων ἀμφοτέρω. Διὸ καὶ συμφωνήσασα μετὰ τοῦ ἀνδρὸς, ἵνα τοῦ λοιποῦ ἐν ἐγκρατεῖᾳ καὶ ἀγνεΐᾳ διαβιώσῃ, καὶ τὴν μητέρα αὐτῆς Ἀλβίνην συμπαραλαβοῦσα, ἀπῆλθον εἰς Ἀφρικὴν, ὅπου εἶδον καὶ τὸν ἱερὸν Αὐγουστῖνον· ἠλευθέρωσαν 8000 αἰχμαλώτων· ἐκτίσαν ἐν τῇ πόλει Ταγάστη, τῇ ἐν τῇ σατραπείᾳ τῆς Τύνιδος (Τούνεζι), δύο Μοναστήρια, τὸ μὲν εἰς ἀνδρῶν, τὸ δὲ εἰς γυναικῶν ἡσυχαστήριον· καὶ μετὰ ἑξ ἔτη μετώκησαν εἰς Ἱερουσαλήμ. Ἡ δὲ Μελάνη, ἐγκλεισθεῖσα εἰς οἰκίσκον στενωτάτου κατὰ τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν, καὶ νηστείαις καὶ ἀγρυπνίαις ἑαυτὴν κατατηξάσα, ἐτελεύτησε τῷ 434 ἔτει. Ταῖς δύο ταύτας φαίνεται ὅτι συνῆψαν εἰς μίαν ὁ συγγραφεὺς τοῦ Συναξαριστοῦ.

Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀποδίδεται τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως ἡ Ἑορτή, καὶ ψαλλοῦνται πάντα τὰ αὐτῆς.

ΜΗΝ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ.

Ἐχων ἡμέρας 31. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 10, καὶ ἡ νύξ ὥρας 14.

Ἡ ΠΕΡΙΤΟΜΗ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

✠ 1. Ἡ κατὰ σάρκα Περιτομή τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· καὶ μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου, ἀρχιεπισκόπου Καισαρείας Καππαδοκίας, τοῦ Μεγάλου.

Ἐπειδὴ ὁ Μωσαϊκὸς νόμος διατάσσει, ἵνα ἐάν τις γυνὴ τέκνῃ ἄρσεν, περιτέμῃ τὴν σάρκα τῆς ἀκροβυστίας αὐτοῦ τῇ ὀγδῇ ἡμέρᾳ. (Λευϊτ. ιβ'. 2-3), διὰ τοῦτο καὶ ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, κατὰ τὴν παροῦσαν ἡμέραν, ἣτις ἐστὶν ἡ ὀγδὴ ἀπὸ τῆς Γεννήσεως αὐτοῦ, κατεδέχθη τὴν ὑπὸ τοῦ νόμου διατεταγμένην Περιτομήν, καὶ ἔλαβε, κατὰ τὴν παραγγελίαν τοῦ Ἀγγέλου τὸ ὄνομα τὸ ὑπὲρ πᾶν ὄνομα, ΠΙΣΤΟΣ, ὅπερ δηλοῖ, Σωτὴρ (Ματθ. α'. 21. Λουκ. α'. 31, καὶ β'. 21). Ταῦτα τοῦ Κυρίου ἡμῶν τὰ Ὀνομαστήρια ἐορτάζοντες σήμερον, ἀρχόμεθα ἀπ' αὐτῆς καὶ τοῦ Νέου Ἐτους τοῦ ἀπὸ τῆς ἐνανθρωπήσεως αὐτοῦ.

Ὁ δὲ Μέγας Βασίλειος ἐγεννήθη περὶ τὰ τέλη τοῦ 329 ἔτους, ἐν Καισαρείᾳ τῆς Καππαδοκίας, ἐκ γένους περιφήμου εἰς τὴν παιδείαν καὶ ἀγιότητα, Βασιλείου καὶ Ἑμμελίας καλουμένων τῶν γονέων αὐτοῦ. Ἐμαθήτευσεν ἐν Κωνσταντινουπόλει ὑπὸ τὸν σοφιστὴν Λιδάνιον, εἶτα καὶ ἐν Ἀθήναις, ἐν αἷς καὶ τὴν πρὸς Γρηγόριον τὸν Ναζιανζηνὸν ἐποίησατο φιλίαν. Ὑποστρέψας εἰς Καισάρειαν, ἀνεχώρησε μετ' ὀλίγον εἰς τὰ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ τοῦ Πόντου ἡσυχαστήρια, ἐνθα διέτριβον ἤδη ἀσκητικῶς ἡ μήτηρ αὐτοῦ, καὶ Μακρίνα ἡ ἀδελφὴ· ὅτε καὶ τοὺς Ἀσκητικoὺς αὐτοῦ συνέγραψε λόγους. Περὶ δὲ τὸ 370 ἔτος, ἀποθανόντος τοῦ τῆς πατρίδος αὐτοῦ ἐπισκόπου, ἐκλεχθεὶς τοῦ θρόνου διάδοχος, ἐνεπιστεύθη τὴν τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν· ἦν καὶ ποιμάνας 8 ἔτη, καὶ μάρτυς γενόμενος τῇ προαιρέσει, εἰς οὐδὲν λογισάμενος τὰς ἀπειλὰς τοῦ ἀρειανόφρονος βασιλέως Οὐάλεντος, καὶ τοῦ τῆς Ἀνατολῆς ἐπάρχου Μοδέστου, ἐξεδήμησε πρὸς Κύριον τῇ πρώτῃ Ἰανουαρίου ἐν ἔτει 379. Ἡ σοφία καὶ πολυμάθεια, ἐξ ὧν γέμυσιν αὐτοῦ τὰ Συγ-

γράμματα, δι' ὧν ἐδογματίσας τὰ περὶ Θεοῦ, ἐτράνωσε τῶν ὄντων τὴν φύσιν, καὶ τὰ τῶν ἀνθρώπων ἦθη κατεκόσμησεν, ἔτι δὲ καὶ τοῦ λόγου αὐτοῦ ἡ μεγαλοπρέπεια καὶ δεινότης, ἐπέθηκαν ἀντὶ τὰ ἐπωνύμια, Οὐρανοφάντωρ, καὶ Μιέγας.

Ἀργία, καὶ Κατάλυσις εἰς πάντα.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου, Ἦχος α'.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος σου, ὡς δεξαμένην τὸν λόγον σου· δι' οὗ Θεοπρεπῶς ἐδογματίσας, τὴν φύσιν τῶν ὄντων ἐτράνωσας, τὰ τῶν ἀνθρώπων ἦθη κατεκόσμησας. Βασιλείον ἱεράτευμα, Πάτερ ὅσιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τῆς Ἑορτῆς, Ἦχος ὁ αὐτός. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Μορφὴν ἀναλλοιώτως ἀνθρωπίνην προσέλαβες, Θεὸς ὢν κατ' οὐσίαν, πολυεύσπλαγχνε Κύριε· καὶ Νόμον ἐκ πληρῶν περιτομὴν, θελήσει καταδέχῃ σαρκικὴν, ἵνα παύσῃς τὰ σκιώδη, καὶ περιέλῃς τὸ κάλυμμα τῶν παθῶν ἡμῶν. Δόξα τῇ ἀγαθότητι τῇ σῇ· δόξα τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου· δόξα τῇ ἀνεκφράστῳ Λόγῳ συγκαταβάσει σου.

Κοντάκιον τοῦ Ἀγίου, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ωφθης βάσις ἄσειστος, τῇ Ἐκκλησίᾳ, νέμων πᾶσιν ἄσυλον, τὴν κυριότητα βροτοῖς, ἐπισφραγίζων σοῖς δόγμασιν, Οὐρανοφάντωρ Βασίλειε ὅσιε.

Τῆς Ἑορτῆς, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ο' τῶν ὅλων Κύριος, Περιτομὴν ὑπομένει, καὶ βροτῶν τὰ ὀπταίσματα, ὡς ἀγαθὸς περιτέμνει· δίδωσι τὴν σωτηρίαν σήμερον κόσμῳ· χαίρει δὲ ἐν τοῖς ὑψίστοις καὶ ὁ τοῦ Κτίστου, Ἱεράρχης καὶ φωσφόρος, ὁ θεῖος μύστης Χριστοῦ Βασίλειος.

✠ 2. Προεόρτια τῶν Θεοφανείων· καὶ μνήμη τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Σιλβέστρου Πάπα Ῥώμης.

Διεδέξατο τὸν Μιλτιάδην τῷ 314· ἐπεμφε τοποτηρητὰς ἑαυτοῦ εἰς τὴν ἐν Νικαίᾳ κατὰ τὸ 325 ἔτος συγκροτηθεῖσαν Α'. Οἰκουμένην Σύνοδον· ἐτελεύτησε τῷ 335 ἔτει.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου, Ἦχος δ'.

Κανόνα πίστεως, καὶ εἰκόνα πραότητος, ἐγκρατείας διδάσκαλον, ἀνέδειξέ σε τῇ ποιμένῃ σου, ἡ τῶν πραγμάτων ἀλήθεια· διὰ τοῦτο ἐκτήσω τῇ ταπεινώσει τὰ ὑψηλά, τῇ

πτωχεῖα τὰ πλούσια. Πάτερ Ἱεράρχα Σίλβεστρε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Προεόρτιον, Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ε'τοιμάζου Ζαβουλὼν, καὶ εὐτρεπίζου Νεφθαλεὶμ· Ἰορδάνη ποταμὲ, στήθι ὑπόδεξαι σκιρτῶν, τοῦ βαπτισθῆναι ἐρχόμενον τὸν Δεσπότην. Ἀγαλλου ὁ Ἀδὰμ σὺν τῇ Προμήτορι, μὴ κρύπτετε ἑαυτοὺς ὡς ἐν Παραδείσῳ τὸ πρίν· καὶ γὰρ γυμνοὺς ἰδὼν ὑμᾶς ἐπέφανεν, ἵνα ἐνδύσῃ τὴν πρώτην στολήν. Χριστὸς ἐφάνη, τὴν πᾶσαν κτίσιν, θέλων ἀνακαινίσαι.

Κοντάκιον τοῦ Ἀγίου, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς.

Ε'ν ἱερεῦσιν ἱερεὺς ἀνεδείχθης, τοῦ Βασιλέως καὶ Θεοῦ Θεοφόρε, τῶν ἀσκητῶν συνόμιλος γενόμενος· ὅθεν συναγάλλη νῦν, τοῖς χοροῖς τῶν Ἀγγέλων, Πάτερ εὐφραινόμενος, ἐν τοῖς ἐπουρανίοις· Σίλβεστρε Ῥώμης ἐνδοξε ποιμὴν, σῶζε τοὺς πόθῳ τελοῦντας τὴν μνήμην σου.

Προεόρτιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ε'ν τοῖς ρείθροις σήμερον, τοῦ Ἰορδάνου, γεγονώς ὁ Κύριος, τῷ Ἰωάννῃ ἐκβοᾷ· Μὴ δειλιάσῃς βαπτίσαι με· σῶσαι γὰρ ἤκω Ἀδὰμ τὸν Πρωτόπλαστον.

✠ 3. Τοῦ ἁγίου Προφήτου Μαλαχίου· καὶ τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Γερδίου.

Ὁ μὲν Προφήτης ἦν ὁ τελευταῖος τῶν 12 Ἑλασάνων, καὶ πάντων τῶν Προφητῶν τῆς παλαιᾶς Διαθήκης, ὁ ἔσχατος. Προεφήτευσεν ἐν ἡμέραις Νεμίου, ἀνδρὸς τῶν Ἰουδαίων σοφοῦ, καὶ οἰνοχάρου χρηματίσαντος Ἀρταξέρξευ τοῦ Μακρόχειρος, βασιλέως Περσῶν, ὃς ἐβασίλευσε τῷ 465-424 πρὸ Χριστοῦ. Ἡ προφητεία αὐτοῦ διαιρεῖται εἰς 4 κεφάλαια. Ὁ δὲ Μάρτυς ἦν ἐκ Καισαρείας τῆς Καππαδοκίας, ἐκατόνταρχος τῆς ἀξιώμα· ἤθλησε δὲ ἐπὶ Λικινίου τῷ 314 ἔτει.

Ἀπολυτίκιον Προεόρτιον· καὶ τοῦ Ἀγίου, Ἦχος δ'.

Ὁ Μάρτυς σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτοῦ. Σελ. 234.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'. Ὡς ἀπαρχαὶς τῆς φύσεως.

Οἱ σοὶ ἰδρώτες ἐνδοξε, τὴν πᾶσαν γῆν κατήρδευσαν, καὶ τοῖς τιμίοις σου αἵμασι Γόρδιε, τὸν κόσμον ἅπαντα εὐφραναι. Ταῖς εὐχαῖς σου Θεόφρον, σῶσον πάντας τοὺς πιστεῖ σοι ἀναμέλποντας, καὶ τιμῶντας ἀξίως, πανεύφημε ὡς πολὺαθλος.

Τοῦ Προφήτου, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Προφητείας χάρισμα, πλουτῶν Προφῆτα, τοῦ Χριστοῦ προήγγειλας, τὴν παρουσίαν ἐμφανῶς, καὶ τὸ τοῦ κόσμου σωτήριον· οὗ τῇ ἐλλάμψει, ὁ κόσμος πεφώτισται.

* 4. Ἡ Σύναξις τῶν ἁγίων Ἑβδομήκοντα Ἀποστόλων· καὶ τοῦ ὁσίου Θεοκτίστου, τοῦ ἐν τῷ Κουκούμῳ τῆς Σικελίας Ἡγουμένου.

Ἀπολυτίκιον Προεόρτιον· καὶ τῶν Ἀποστόλων, Ἦχος γ'.

Απόστολοι ἅγιοι, πρεσβεύσατε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεςιν, παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον τῶν Ἀποστόλων, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Χριστοῦ μαθητῶν, χορὸν τῶν Ἑβδομήκοντα, ἐνθέως πισοί, ἐν ὕμνοις εὐφημήσωμεν, καὶ πανηγυρίσωμεν· δι' αὐτῶν γὰρ πάντες ἐμάθομεν, Τριάδα σέβειν ἀμέριστον· καὶ ἔχομεν λύχνους θείας Πίστεως.

* 5. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Θεοπέμπτου καὶ Θεωνᾶ· καὶ τῆς Ὁσίας Συγκλητικῆς.

Οἱ μὲν ἠθλήσαν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τῷ 290 ἔτει. Ἡ δὲ Συγκλητικὴ ἦν ἐκ τῆς ἐν Αἰγύπτῳ Ἀλεξανδρείας· ἔζησεν 83 ἔτη ἐν παρθενίᾳ καὶ ἀσκήσει· ἐ χρημάτισεν ἀρχηγὸς καὶ διδάσκαλος πολλῶν παρθένων μοναζουσῶν· ἐφάνη εἰς τὰς γυναῖκας τοιαύτη, οἷος εἰς τοὺς ἄνδρας ὁ Μέγας Ἀντώνιος· καὶ γενομένη τύπος τῆς γυναικείας φύσεως πρὸς νέκρωσιν τῆς σαρκὸς, καὶ ὑπομονὴν ἐν ταῖς θλίψεσιν, ἐτελεύτησε περὶ τὰ μέσα τοῦ Δ'. αἰῶνος.

Παραμονὴ τῶν Θεοφανείων. Νηστεία, ἐν ἣ ἂν ἡμέρα τύχη.

Ἀπολυτίκιον Προεόρτιον, Ἦχος δ'.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Αΰπνους ἔμελλεν εἶναι, ὁ Ἰορδάνης ποταμὸς, τῇ μηλωτῇ Ἐλισσαιέ, ἀναληφθέντος Ἡλιοῦ, καὶ διηρεῖτο τὰ ὕδατα ἐνθεν καὶ ἐνθεν· καὶ γέγονεν αὐτῷ ξηρὰ ὁδὸς ἡ ὑγρα, εἰς τύπον ἀληθῶς τοῦ Βαπτίσματος, δι' οὗ ἡμεῖς τὴν ρέουσάν, τοῦ βίου διαπερῶμεν διάβασιν. Χριστὸς ἐφάνη ἐν Ἰορδάνῃ, ἀγιάσαι τὰ ὕδατα.

* β. Τὰ ἅγια Θεοφάνεια τοῦ Κυρίου, καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Περὶ τὰς ἀρχαῖς τοῦ 30 ἔτους τῆς ἡλικίας τοῦ Ἰησοῦ, Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος, ὁ τὴν αὐτὴν σχεδὸν ἔχων ἡλικίαν (ὡς μῆνας ἕξ μόνον προγενέστερος τοῦ Ἰησοῦ), καὶ παιδιόθεν ἕως τότε διατρίβων ἐν τῇ ἐρήμῳ, λαβὼν πρόσταγμα παρὰ Θεοῦ, ἦλθεν εἰς τὰ περίχωρα τοῦ Ἰορδάνου, καὶ ἐκήρυττε βάπτισμα μετάνοιας εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Τότε καὶ ὁ Ἰησοῦς, ἐλθὼν ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην, ἐζήτησε, καὶ ἔλαβε παρὰ τοῦ δούλου ὁ Δεσπότης τὸ βάπτισμα, ἐν ᾧ συνέβησαν τὰ παράδοξα ἐκεῖνα καὶ ὑπερφυῆ. Ἀνεψήχθησαν οἱ οὐρανοί· τὸ Πνεῦμα κατήλθεν ἐπὶ τὸν βαπτιζόμενον ἐν εἵδει περιστερᾶς· καὶ φωνὴ ἠκούσθη ἐκ τῶν οὐρανῶν μαρτυροῦσα, ὅτι οὗτος ἦν ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ ὁ ἀγαπητός, ὁ ἐκεῖ τότε ὡς ἄνθρωπος βαπτιζόμενος (Ματθ. γ'. Λουκ. α'. 26, 80, καὶ γ'. 1-23). Ἐκ τούτων ἀνεδείχθη τοῦ Ἰησοῦ ἡ Θεότης, καὶ τῆς Τριάδος τὸ μέγα μυστήριον· ἐκ τούτων καὶ ἡ παρούσα ἐορτὴ ὀνομάζεται Θεοφάνεια, ἡ Θεοφάνια, ὅ ἐστι Θεοῦ φανέρωσις ἐν ἀνθρώποις. Ἀπὸ ταύτης τῆς σεβασμίου ἡμέρας χρονολογεῖται τὸ Βάπτισμα τῶν Χριστιανῶν· ἀπὸ ταύτης ἤρξατο καὶ τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν τὸ σωτήριον κήρυγμα.

Ἀργία, καὶ Κατάλυσις εἰς πάντα.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α'.

Εν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου Κύριε, ἡ τῆς Τριάδος ἐφανερώθη προσκύνησις· τοῦ γὰρ Γεννήτορος ἡ φωνὴ προσεμαρτύρει σοι, ἀγαπητόν σε Υἱὸν ὀνομάζουσα· καὶ τὸ Πνεῦμα ἐν εἵδει περιστερᾶς, ἐβεβαίου τοῦ λόγου τὸ ἀσφαλές. Ὁ ἐπιφανεῖς Χριστέ ὁ Θεός, καὶ τὸν κόσμον φωτίσας, δόξα σοι.

Ἀπὸ γ'. Ὠδῆς, ἡ Ὑπακοή, Ἦχος β'.

Οτε τῇ ἐπιφανείᾳ σου ἐφώτισας τὰ σύμπαντα, τότε ἡ αἰλμυρὰ τῆς ἀπιστίας θάλασσα ἔφυγε, καὶ Ἰορδάνης κάτω ῥέων ἐστράφη, πρὸς οὐρανὸν ἀνελψὼν ἡμᾶς. Ἀλλὰ τῷ

ὑψει τῶν Θείων ἐντολῶν σου, συντήρησον Χριστέ ὁ Θεός, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἀφ' ἑκτῆς, Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Αὐτόμελον.

Ε'πεφάνης σήμερον τῇ οἰκουμένη, καὶ τὸ φῶς σου Κύριε, ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς, ἐν ἐπιγνώσει ὑμνοῦντάς σε. Ἦλθες, ἐφάνης, τὸ φῶς τὸ ἀπρόσιτον.

✠ 7. Ἡ Σύναξις τοῦ ἁγίου καὶ ἐνδόξου Προφήτου, Προδρόμου, καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Τὴν ἐορτάσιμον ταύτην Σύναξιν ἡμῶν ἐπιτελοῦμεν εἰς τιμὴν τοῦ πανιέρου Προδρόμου, ὡς ὑπουργήσαντος εἰς τὸ μυστήριον τοῦ Θείου Βαπτίσματος.

Ἀργία, καὶ ἰχθύος Κατάλυσις.

Ἀπολυτικ. τῆς Ἑορτῆς καὶ τοῦ Προδρόμου, Ἦχος β'.

Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων· σοὶ δὲ ἀρκέσει ἡ μαρτυρία τοῦ Κυρίου Πρόδρομε· ἀνεδείχθης γὰρ ὄντως καὶ Προφητῶν σεβασμιώτερος, ὅτι καὶ ἐν ρείθροις βαπτίσαι κατηξιώθης τὸν κηρυττόμενον. Ὅθεν τῆς ἀληθείας ὑπεραθλήσας, χαίρων εὐηγγελίσω καὶ τοῖς ἐν Ἀδῇ, Θεὸν φανερωθέντα ἐν σαρκί, τὸν αἶροντα τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, καὶ παρέχοντα ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. β'. Αὐτόμελον.

Τὴν σωματικὴν σου παρουσίαν δεδοικῶς ὁ Ἰορδάνης, φόβῳ ἀπεστρέφετο· τὴν προφητικὴν δὲ λειτουργίαν ἐκπληρῶν ὁ Ἰωάννης, τρόμῳ ὑπεστέλλετο· τῶν Ἀγγέλων αἱ τάξεις ἐξεπλήττοντο, ὁρῶσαί σε ἐν ρείθροις σαρκὶ βαπτιζόμενον· καὶ πάντες οἱ ἐν τῷ σκότει κατηυγάζοντο, ἀνυμνοῦντες σέ τὸν φανέντα, καὶ φωτίσαντα τὰ πάντα.

✠ 8. Τῆς ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Δομνίκης καὶ τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γεωργίου τοῦ Χοζεβίτου.

Ἡ μὲν ἤσκησεν ἐν Κωνσταντινουπόλει περὶ τὰ τέλη τοῦ Δ'. αἰῶνος, καταγομένη ἐκ Καρχηδόνος τῆς ἐν Ἀφρικῇ. Ὁ δὲ περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ Θ'. ἐν Παλαιστίνῃ ἐν τινὶ μοναστηρίῳ, καλουμένῳ τοῦ Χοζεβᾶ.

Ἀπολυτίκιον, καὶ Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

✠ 9. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Πολυεύκτου.

Ἦθλησεν ἐπὶ Οὐαλεριανοῦ τῷ 255 ἔτει, ἐκ Μελιτινῆς πόλεως τῆς Ἀρμενίας καταγόμενος, στρατιώτης τὴν τάξιν.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς καὶ τοῦ Ἀγίου, Ἦχος δ'.

Ο Μάρτυς σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτοῦ, τὸ στέφος ἐκομίσατο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ἔχων γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννους καθεῖλεν· ἔθραυσε καὶ δαιμόνων, τὰ ἀνίσχυρα θράση. Αὐτοῦ ταῖς ἰκεσίαις Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τοῦ Σωτῆρος κλίναντος, ἐν Ἰορδάνῃ, κεφαλὴν ἐθλάσθησαν, αἱ τῶν δρακόντων κεφαλαί· τοῦ Πολυεύκτου ἡ κάρα δέ, ἀποτμηθεῖσα τὸν δόλιον ἥσχυεν.

✠ 10. Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου ἐπισκόπου Νύσσης· καὶ τοῦ ὁσίου Δομετιανοῦ, ἐπισκόπου Μελιτινῆς.

Οὗτος μὲν ἠκμασεν ἐν τοῖς χρόνοις Ἰουστινιανοῦ τοῦ Πρινοτμήτου, βασιλεύσαντος τῷ 685 ἔτει. — Ὁ δὲ Γρηγόριος ἦν ἀδελφὸς τοῦ Μεγάλου Βασιλείου νεώτερος, λαμπρὸς καὶ οὗτος ἐν τοῖς λόγοις, καὶ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως ζηλωτής. Ἐγεννήθη τῷ 331 ἔτει· ἐγένετο ἐπίσκοπος τῷ 372, ἐξωρίσθη ὑπὸ τοῦ ἀρειανόφρονος Οὐάλεντος τῷ 374, ἀνεκλήθη εἰς τὸν θρόνον αὐτοῦ τῷ 378 ὑπὸ Θεοδοσίου τοῦ Μεγάλου· παρέστη εἰς τὴν ἐν Ἀντιοχείᾳ τοπικὴν Σύνοδον, ὑφ' ἧς ἀπεστάλη πρὸς ἐπίσκεψιν τῶν τῆς Ἀραβίας καὶ Παλαιστίνης Ἐκκλησιῶν, ὑπὸ τοῦ Ἀρειανισμοῦ μολυνομένων καὶ σπαραττομένων· ἐπαρουσίασεν ἔπειτα εἰς τὴν Β'. Οἰκουμενικὴν Σύνοδον τῷ 382 ἐν Κωνσταντινουπόλει συγκροτηθεῖσαν· καὶ ζήσας τὰ πάντα ἔτη 65, καὶ καταλιπὼν πολλὰ καὶ ἀξιόλογα Συγγράμματα, ἐτελεύτησε τῷ 396 ἔτει, ἐπονομαζόμενος ὑπὸ πάντων, Πατὴρ Πατέρων.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Ο Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, ὁ ποιῶν αἰεὶ μεθ' ἡμῶν κατὰ τὴν σὴν ἐπιείκειαν, μὴ ἀποστήσης τὸ ἐλεός σου ἀφ' ἡμῶν· ἀλλὰ ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις ἐν εἰρήνῃ κυβέρνησον τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὴν ἐν πρεσβείαις.

Τῆς Ἐκκλησίας ὁ ἐνθεὸς Ἱεράρχης, καὶ τῆς σοφίας σεβάσμιος μυστολέκτης, Νύσσης ὁ γρήγορος νοῦς Γρηγόριος, ὁ σὺν Ἀγγέλοις χορεύων, καὶ ἐντρυφῶν τῷ θείῳ φωτὶ, πρεσβεύει ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

✠ 11. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδοσίου τῆ Κοινοβιάρχου.

Ἦν Καππαδόκης τὴν πατρίδα· ἠκμασεν ἐπὶ τῶν χρόνων Λέοντος τοῦ Θρακοῦ, βασιλεύσαντος τῷ 457, ἕως περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ 5'. αἰῶνος· ἀνήγειρεν ἐκ θεμελίων εὐρυχωροτάτην μονήν, ἐν ἣ ποιμάνας πολλοὺς μοναχοὺς, καὶ ζήσας ἔτη 103, ἀνεπαύσατο ἐν εἰρήνῃ.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς, τῆς ἐρήμου τὸ ἄγονον ἐγεώργησας· καὶ τοῖς ἐκ βάθους συναγμοῖς, εἰς ἑκατὸν τοὺς πόνους ἐκαρποφόρησας· καὶ γέγονας φωστήρ, τῇ οἰκουμένη λαμπῶν τοῖς θαύμασι. Θεοδόσιε Πατὴρ ἡμῶν ὅσιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Πεφυτευμένος ἐν αὐλαῖς ταῖς τοῦ Κυρίου σου, ταῖς σαῖς ὁσίας ἀρεταῖς τερπνῶς ἐξήνθησας, καὶ ἐπλήθυνας τὰ τέκνα σου ἐν ἐρήμῳ, τῶν δακρύων σου τοῖς ὄμβροισ ἀρδεύόμενα, ἀγελαῖρχα τῶν Θεοῦ θαύματων ἐπαύλεων· ὅθεν κράζομεν· Χαίροις Πάτερ Θεοδόσιε.

✠ 12. Τῆς ἀγίας Μάρτυρος Τατιανῆς.

Ἐπῆρχεν ἐκ Ῥώμης θυγάτηρ πατρὸς ἐπισημοτάτου, Ἐπάτου τὸ ἀξίωμα· ἐγένετο τῆς Ἐκκλησίας διάκονος εἰς τὰ τῶν γυναικῶν· διὰ δὲ τὴν ὁμολογίαν τῆς πίστεως ἠθλήσεν ἐπὶ Ἀλεξάνδρου τῷ 218 ἔτει.

Ἀπολυτίκιον, καὶ Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς.

✠ 13. Τῶν ἀγίων Μαρτύρων Ἑρμούλου καὶ Στρατονίκου.

ἠθλήσαν ἐπὶ Λακινίου τῷ 314 ἔτει.

Συμφάλλεται σήμερον καὶ τῶν ὁσίων Πατέρων ἡ Ἀκλουθία, διὰ τὴν τῆς ἑορτῆς ἀπόδοσιν ἐπὶ τὴν αὐρίον.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτῶν, στεφάνους ἐκομίσαντο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· σχόντες γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννους καθεῖλον· ἔθραυσαν καὶ δαιμόνων, τὰ ἀνίσχυρα θάλασσαν. Αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ τῶν ὁσίων, ὁ αὐτός.

Ὁ Θεός τῶν Πατέρων ἡμῶν. Ὁρα ἄνωτέρω.

Κοντάκιον τῶν ὁσίων, Ἦχος β'. Ταῖς ἄνω ζητῶν.

Εκ τῆς κοσμικῆς, συγχύσεως ἐφύγετε, καὶ πρὸς γαληνὴν, κατάστασιν μετέστητε, μαρτυρίου αἵμασι, καὶ ἀσκήσεως πόνοις στεφόμενοι· ὅθεν καὶ ἀνεδείχθητε, Μαρτύρων καὶ ὁσίων ὁμόσκηνοι.

✠ 14. Τῶν ὁσίων Πατέρων ἡμῶν τῶν ἐν Σινᾷ καὶ Ῥαϊθῷ ἀναιρεθέντων.

Τῶν μὲν, ἐπὶ Διοκλητιανοῦ κατὰ τὸ 296 ἔτος, ὑπὸ τῶν τῆς Ἀραβίας καὶ Αἰγύπτου βαρβάρων, Βλεμμύων καλουμένων. Τῶν δὲ, περὶ τὰ μέσα τοῦ Ε'. αἰῶνος, ὑπὸ τῶν αὐτῶν βαρβάρων λαῶν.

Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀποδίδεται τῶν Θεοφανείων ἡ Ἑορτή.

✠ 15. Τῶν ὁσίων Πατέρων ἡμῶν Παύλου τοῦ Θηβαίου, καὶ Ἰωάννου τοῦ Καλυβίτου.

Ὁ μὲν Παῦλος, τῶν ἐρημιτῶν ἀπάντων ὁ πρῶτιστος, ἐγεννήθη τῷ 227 ἐν Θηβαίδι τῆς Αἰγύπτου· τῷ δὲ 250 ἔφυγεν εἰς τὴν ἐρημον, διὰ τὸν τότε κινηθέντα διωγμὸν ὑπὸ Δεκίου· καὶ ζήσας μονώτατος ἐν τινὶ σπηλαίῳ ἔτη 91, τὰ δὲ πάντα 114, ἐτελεύτησε τῷ 341 ἔτει, καὶ ἐτάφη ὑπὸ τοῦ Μ. Ἀντωνίου, ὁδηγηθέντος ἐκεῖ παρὰ Θεοῦ, ἡμέρας τινὰς πρὸς τῆς τελευτῆς αὐτοῦ. — Ὁ δὲ Ἰωάννης ἦν Κωνσταντινουπολίτης τὴν πατρίδα, υἱὸς γονέων λαμπρῶν, Εὐτροπίου Συγκλητικοῦ καὶ Θεοδώρας. Τῷ 12 ἔτει τῆς ἡλικίας αὐτοῦ ἀναχωρήσας κρυφίως, ἀπῆλθεν εἰς τὴν τῶν Ἀκοιμήτων μονὴν (Δεκεμβ. 29). Μετὰ 6 ἔτη, τῷ πόθῳ τῶν γονέων φλεγόμενος, ὑπέστρεψεν εἰς τὴν πατρικὴν αὐτοῦ οἰκίαν ἐν σχήματι πένητος καὶ ἐπαίτου (ψωμοζήτου)· καὶ ποιήσας παρὰ τὴν πύλην αὐτῆς καλύβην μικράν, ἀφ' οὗ καὶ Καλυβίτης ἐπωνομάσθη, ἔμεινεν ἄγνωστος ἐν αὐτῇ χρόνον πολὺν, ὑπὸ τῶν ἰδίων οἰκετῶν ἐμπαιζόμενος. Προϊδὼν δὲ τὸν θάνατον αὐτοῦ, ἐφάνέρωσεν ἑαυτὸν τοῖς γονεῦσι, καὶ μετ' ὀλίγας στιγμὰς ἐτελεύτησε περὶ τὸ 450 ἔτος.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ε'κ βρέφους τὸν Κύριον, ἐπιποθήσας θερμῶς, τὸν κόσμον κατέλιπες, καὶ τὰ ἐν κόσμῳ τερπνὰ, καὶ ἥσκησας ἄριστα· ἔπηξας τὴν καλύβην, πρὸ πυλῶν σῶν γονέων· ἔθρασυσας τῶν δαιμόνων, ταῖς ἐνέδρας παμμάκαρ· διό σε Ἰωάννη ὁ Χριστὸς, ἀξίως ἐδόξασεν.

Ἀπὸ γ'. Ὠδῆς, Κοντάκιον τοῦ Καλυβίτου.

Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ποθήσας σοφὴν, πτωχείαν Χριστομίμητον, γονέων τῶν σῶν, τὸν πλοῦτον ἐγκατέλιπες, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον, ἐν χερσὶ σου κρατῶν ἠκολούθησας, Χριστῷ τῷ Θεῷ Ἰωάννη, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ἀφ' ἑκτῆς, τοῦ Θηβαίου, Ἦχος δ'.

Τὸν φωστῆρα ἅπαντες, τὸν ἐν τῷ ὕψει, ἀρετῶν ἐκλάμπαντα, ἀνευφημήσωμεν πιστοὶ, Παῦλον τὸν θείον, κραυγάζοντες· Σὺ τῶν Ὁσίων, Χριστέ ἀγαλλίαμα.

✠ 16. Ἡ προσκύνησις τῆς τιμίας Ἀλύσεως τοῦ ἁγίου καὶ πανευφήμου Ἀποστόλου Πέτρου.

Ἡρώδης ὁ Ἀγρίππας, ὁ Ἡρώδου τοῦ Μεγάλου ἐγγονος (Δεκεμβ. 25), καὶ τῶν Ἰουδαίων βασιλεὺς, ἐκμανεῖς κατὰ τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, κατέσφαξεν ἐν Ἱερουσαλὴμ τῷ 43 ἔτει Ἰάκωβον τὸν ἀδελφόν Ἰωάννου τοῦ Εὐαγγελιστοῦ. Ἰδὼν δὲ, ὅτι τοῦτο ἐφάνη ἀρεστὸν τοῖς Ἰουδαίοις, συνέλαβεν ὁμοίως καὶ τὸν

Πέτρον, καὶ κατέκλεισεν εἰς φυλακὴν, τηρῶν αὐτὸν ἕως οὗ, παρελθούσης τῆς ἑορτῆς τοῦ νομικοῦ Πάσχα, προσενέγκη καὶ τοῦτον εἰς τὸν λαόν, ὡς κεχαρισμένον σφάγιον· ἀλλ' ὁ Ἀπόστολος, δι' Ἀγγέλου παραδόξως ἀπολυθεὶς τῶν δεσμῶν, διεσώθη (Πράξ. ιβ'. 1-19). Τὰ δεσμὰ ταῦτα ὅ ἐστιν ἡ Ἄλυσις, ἐν ἣ ὁ Ἀπόστολος ἐδεσμεύθη, λαβοῦσα ἐκ τοῦ πανιέρου αὐτοῦ σώματος ἀγιαστικὴν καὶ ἰαματικὴν χάριν, εἰς τοὺς μετὰ πίστεως προσερχομένους αὐτῇ, καὶ εἰς χεῖρας Χριστιανῶν μεταπεσοῦσα, μετεκομίσθη ἔπειτα εἰς Κωνσταντινούπολιν ὑπὸ τῶν εὐσεβῶν Βασιλέων, καὶ κατ' ἔτος ἐτελεῖτο ἑορτὴ εἰς προσκύνησιν αὐτῆς, πρὸς ἀγιασμόν τῶν πιστῶν.

Ὅτι δὲ τὰ τοιαῦτα ἐνήργουν θαύματα καὶ ἰάσεις πολλὰς, μάρτυς ἡ θεία Γραφή, λέγουσα περὶ τοῦ Παύλου, ὅτι οἱ ἐν Ἐφέσῳ Χριστιανοὶ τοσοῦτον σέβας προσέφερον εἰς αὐτόν, ὥστε καὶ τὰ μανδήλια καὶ περιζώματα αὐτοῦ μετὰ πολλῆς εὐλαδείας λαμβάνοντες, ἐθεράπευον δι' αὐτῶν τῶν ἀσθενῶν τὰς ἀρρώστιας. Ὅστε ἐπὶ τοὺς ἀσθενοῦντας ἐπιφέρεισθαι ἀπὸ τοῦ χρωτὸς αὐτοῦ σουδάρια, ἢ σιμικίνθια, καὶ ἀπαλλάσσεσθαι ἀπ' αὐτῶν τὰς νόσους (Πράξ. ιθ'. 12). Καὶ οὐ μόνον τὰ ἱμάτια, τὰ ὅπωςδὴποτε ἐγγίσαντα εἰς τὰ σώματα αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ μόνη ἡ ἐξ αὐτῶν ἐκπεμπομένη σκιά τὰς αὐτὰς ἐποίει θεραπείας· καὶ τοῦτο βλέποντες οἱ ἄνθρωποι, βάλλοντες τοὺς ἀσθενεῖς αὐτῶν ἐπὶ κλινῶν καὶ κραββάτων, ἔφερον αὐτοὺς καὶ εἰς τὰς εὐρυχώρους ὁδοὺς ἐτίθουν, ἵνα, ἐρχομένου Πέτρου, καὶ ἡ σκιά ἐπισκιάσῃ τινὶ αὐτῶν (Πράξ. ἐ. 15)· καθότι ἐὰν αὐτοὶ οὐκ ἐθεραπεύοντο, οἱ μετὰ κόπου ἐκφέροντες αὐτοὺς οὐκ ἔστεργον κοπιάζειν ματαίως. Ἐκ τούτου ἔμαθεν ἡ ὀρθόδοξος Ἐκκλησία τὸ σέβας καὶ τὴν εὐλάβειαν οὐ μόνον τῶν λειψάνων, ἀλλὰ καὶ τῶν ἱματίων τῶν ἀγίων Ἀνδρῶν.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος β'.

Τὴν Ῥώμην μὴ λιπὼν, πρὸς ἡμᾶς ἐπεδήμησας, δι' ὧν ἐφύρεσας τιμίῳ Ἀλύσει, τῶν Ἀποστόλων πρωτόθρονε· ὃς ἐν πίστει προσκυνοῦντες δεόμεθα· Ταῖς πρὸς Θεὸν πρεσβείαις σου, δώρησαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Η πέτρα Χριστὸς, τὴν πέτραν τῆς πίστεως, δοξάζει φαιδρῶς, τῶν μαθητῶν τὸν πρωτόθρονον· συγκαλεῖ γὰρ ἅπαντας, ἑορτάσαι Πέτρου τὰ θαύματα, τῆς τιμίας Ἀλύσεως· καὶ νέμει πταισμάτων τὴν συγχώρησιν.

✠ 17. Τοῦ ὁσίου καὶ Θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Ἀντωνίου τοῦ Μεγάλου.

Ἀντώνιος, ὁ τοῦ μοναστικοῦ βίου ἀρχηγός, ἐγεννήθη ἐν Αἰγύπτῳ τῷ 261 ἔτει ἐκ γονέων εὐσεβῶν. Ἀκούσας δέ ποτε τὴν εὐαγγελικὴν φωνὴν· Εἰ θέλεις τέλειος εἶναι, ὑπαγε, πώλησόν σου τὰ ὑπάρχοντα, καὶ δὲς πτωχοῖς· (Ματθ. ιθ'. 21), ἔβαλεν ἀμέσως αὐτὴν εἰς πρᾶξιν· καὶ πάντα ὅσα εἶχε, διαμέρισας εἰς πένητας, καὶ πᾶσαν τύρβην τοῦ κόσμου φυγὼν, ἀνεχώρησεν εἰς τὴν ἔρημον. Οἱ εἰς εἰκασιν ἔτη κατὰ συνέχειαν ποικίλοι αὐτοῦ πειρασμοὶ εἰσὶν ἀπίστευτοι· οἱ ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἀσκητικοὶ αὐτοῦ ἀγῶνες, δι' ὧν, νεκρώσας τὰ σκιρτήματα τῶν παθῶν, ἔφθασεν εἰς τὸν βαθμὸν τῆς ἀπαθείας, ὑπερβαίνοντι τῆς

φύσεως τοὺς ὅρους· καὶ τῶν ἐναρέτων αὐτοῦ πράξεων ἡ ἀκοή ἔσυρε τοσοῦτον πλῆθος πρὸς μίμησιν, ὥστε ἡ ἔρημος μετεμορφώθη εἰς πόλιν, ὑπάρχοντος αὐτοῦ καὶ πολιτάρχου, καὶ νομοθέτου, καὶ γυμνασιάρχου πάντων τῶν πολιτῶν τῆς νεο-συστάτου ταύτης πόλεως. Ἀλλὰ καὶ αὐταὶ τοῦ κόσμου αἱ πόλεις ἀπήλαυσαν τῆς ἀρετῆς αὐτοῦ τὸν καρπὸν. Διωκομένων τῶν Χριστιανῶν καὶ θανατουμένων ἐπὶ Μαξιμίνου τῷ 312, ἔδραμεν εἰς βοήθειαν αὐτῶν καὶ παραμυθίαν. Ταραττομένης τῆς Ἐκκλησίας ὑπὸ τῶν Ἀρειανῶν, κατέβη μετὰ ζήλου εἰς Ἀλεξάνδρειαν τῷ 335, καὶ ἠγωνίσαστο κατ' αὐτῶν ὑπὲρ τῆς ὀρθοδοξίας· ὅτε καὶ πολλοὺς τῶν ἀπίστων ἐπέστρεψεν εἰς Χριστὸν διὰ τῆς χάριτος τῶν ἑαυτοῦ λόγων. Καὶ οὕτω πολιτευσάμενος, καὶ γενόμενος τύπος ἀρετῆς, καὶ κανὼν τῶν μοναζόντων, ἐτελεύτησε τῇ 17 Ἰανουαρίου τοῦ 356 ἔτους, ζήσας τὰ πάντα ἔτη 105.

Αργία, καὶ Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Τὸν ζηλωτὴν Ἡλίαν τοῖς τρόποις μιμούμενος, τῷ Βαπτιστῇ εὐθείαις ταῖς τρίβοις ἐπόμενος, Πάτερ Ἀντώνιε, τῆς ἐρήμου γέγονας οἰκιστῆς, καὶ τὴν οἰκουμένην ἐστήριξας εὐχαῖς σου. Διὸ πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τοὺς βιωτικούς θορύβους ἀπώσάμενος, ἡσυχαστικῶς τὸν βίον ἐξετέλεσας, τὸν Βαπτιστὴν μιμούμενος, κατὰ πάντα τρόπον ὁσιώτατε. Σὺν αὐτῷ οὖν σὲ γεραίρομεν, Ἀντώνιε Πάτερ, τῶν Πατέρων κρηπὶς.

* 18. Τῶν ἐν ἀγίοις Πατέρων ἡμῶν, καὶ ἀρχιεπισκόπων Ἀλεξανδρείας, Ἀθανασίου καὶ Κυρίλλου.

Καὶ οἱ δύο οὗτοι σοφοὶ τῆς ἀληθείας Διδάσκαλοι, καὶ πρόμαχοι τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, ἦσαν Ἀλεξανδρεῖς τὴν πατρίδα. Ὦν ὁ μὲν Ἀθανάσιος ἐγεννήθη, ὡς συμπεραίνουνσι τινές, τῷ 296 ἔτει. Διάκονος ἔτι ὢν, ἐπαρουσίασεν εἰς τὴν ἐν Νικαίᾳ Α'. Οἰκουμενικὴν Σύνοδον τῶν 318 ἀγίων Πατέρων, τῷ 325 ἔτει κατὰ τοῦ Ἀρείου συγκροτηθεῖσαν, ἐν ᾗ διέπρεψεν ὑπὲρ πάντας διὰ τοῦ ζήλου αὐτοῦ, καὶ τῆς τοῦ Ὁμοουσίου διδασκαλίας. Τὸ ἐφεξῆς 328 ἔτος διαδεξάμενος τὸν τῆς Ἀλεξανδρείας ἐπίσκοπον Ἀλέξανδρον, ἠρνήσατο τὴν πρὸς τὸν Ἀρειὸν κοινωνίαν, γινώσκων αὐτοῦ τὴν τῆς γνώμης διαστροφὴν, καὶ τὴν ἐτι ἐμφωλεύουσαν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ τῆς αἵρέσεως νόσον. Ἐντεῦθεν ἤρξαντο εὐθύς αἱ κατ' αὐτοῦ συκοφανταί καὶ ἐπιβουλαὶ τῶν ὁπαδῶν τοῦ Αἰρεσιάρχου τούτου· ἐντεῦθεν τὰ ληστρικά αὐτῶν συνέδρια, καὶ αἱ παρὰ τῶν βασιλέων, Κωνσταντίνου τοῦ Μεγάλου, Κωνσταντίου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, Ἰουλιανοῦ τοῦ Παραβάτου, καὶ τοῦ Θεοδοῦ προστάτου τῶν Ἀρειανῶν Οὐάλεντος, τοῦ μὲν, ὑπὸ εὐπιστίας εἰς τὰς τῶν ἄλλων διαβολὰς, τῶν δὲ ὑπὸ τῆς οἰκείας κακοπιστίας κινουμένων, ἄδικοι ψῆφοι κατ' αὐτοῦ, καὶ ἐξορίαι αἱ ἀλλεπάλληλοι. Ὁ δὲ τῆς ὀρθοδοξίας ὑπερασπιστής, ποτὲ μὲν ὑπὸ τῆς βίας τῶν κρατούντων συρόμενος, ποτὲ δὲ τῶν ἐχθρῶν τῇ ὀργῇ τόπον διδούς, ἀπήχθη εἰς Τρίβεριν τῆς Γαλλίας, κατέφυγεν εἰς τὴν Ῥώμην, ἐμάκρυνε φυγαδεύων εἰς τὰς ἐρήμους, ἐκρύβη εἰς ὑπόγεια μῆνας ὁλοκλήρους, ὑπέμεινε μυρίους κινδύνους καὶ διωγμούς 46 ἔτη· ἐν οἷς ἀνακαλούμενος πρὸς καιρὸν, μετ' ὀλίγον ἐδιώκετο πάλιν. Τελευταῖον, ἀναφανεὶς ἐπὶ τὸ ὕψος τοῦ

Θρόνου αὐτοῦ, ὡς ἀστήρ φαεινός μὲν, ἀλλ' ἐσπέριος, καὶ τῇ λαμπρότητι τῶν λόγων αὐτοῦ καταφωτίσας τὸν ὀρθόδοξον λαὸν ἐπὶ μικρὸν χρόνον, κλίνας πρὸς τὴν δύσιν τῆς ζωῆς, ἀνεπαύσατο ὁ πολύτλας ἀπὸ τῶν μακρῶν αὐτοῦ πόνων τῷ 373 ἔτει.

Ὁ δὲ Κύριλλος ἦν ἀνεψιὸς Θεοφίλου, ἀδελφοῦ τῆς μητρὸς αὐτοῦ, καὶ τῆς Ἀλεξανδρείας ἐπισκόπου, ὑφ' οὗ καὶ ἐδιδάχθη ἐκ νεότητος. Συνδιατρίψας δὲ πρότερον, ἐφ' ἱκανὸν χρόνον, μετὰ τῶν ἐν τῇ Νητρίᾳ μοναχῶν, ἐγένετο ἔπειτα διάδοχος τοῦ θείου αὐτοῦ τῷ 412 ἔτει. Ἐξωσθεὶς τοῦ θρόνου αὐτοῦ διὰ τῆς τῶν Νεστοριανῶν συνεργείας, ἐπανελάθεν αὐτὸν πάλιν μετ' οὐ πολὺ. Ἐπαρουσίασεν εἰς τὴν Γ'. Οἰκουμένην Σύνοδον τῶν 200 Πατέρων, τῷ 431 ἔτει ἐπὶ Θεοδοσίου τοῦ Μικροῦ ἐν Ἐφέσῳ συγκροτηθεῖσαν, ἧς καὶ ἑξάρχος ὑπῆρξε, καὶ τὸν κατὰ τῆς Θεοτόκου βλασφημοῦντα Νεστόριον κατήσχυνε διὰ τῶν σοφωτάτων αὐτοῦ λόγων, καὶ τὸ δυσσεβὲς ἐκείνου δόγμα ἐξήλεγξε. Ποιμάνας δὲ τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ 32 ἔτη, ἐτελεύτησε τῷ 444. — Κατέλιπον ἀμφότεροι πολλὰ σοφὰ Συγγράμματα, ἐρμηνευτικὰ τῶν θείων Γραφῶν, δογματικὰ τῆς πίστεως τοῦ Χριστοῦ, ἀποδεικτικὰ τῆς ἀληθείας, καὶ τῆς τῶν αἵρέσεων πλάνης ἐλεγκτικὰ.

Ἀργία, καὶ Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Εργοὶς λαίμψαντες ὀρθοδοξίας, πᾶσαν σβέσαντες κακοδοξίαν, νικηταὶ τροπαιοφόροι γεγόνατε· τῇ εὐσεβείᾳ τὰ πάντα πλουτίσαντες, τὴν Ἐκκλησίαν μεγάλως κοσμήσαντες, ἀξίως εὗρατε Χριστὸν τὸν Θεόν, δωρούμενον πᾶσι τὸ μέγα ἔλεος.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ιεράρχαι μέγιστοι τῆς εὐσεβείας, καὶ γενναῖοι πρόμαχοι τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, πάντας φρουρεῖτε τοὺς ψάλλοντας· Σῶσον Οἰκτίρμον, τοὺς πίστει τιμῶντάς σε.

✠ 19. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μακαρίου τοῦ Αἰγυπτίου· καὶ τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀρσενίου Κερκύρας· καὶ τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Μάρκου Μητροπολίτου Ἐφέσου τοῦ Εὐγενικοῦ.

Τούτων, ὁ μὲν Ὁσιος ὑπῆρχεν ἐκ Θηβαίδος τῆς Αἰγύπτου, μαθητῆς, ὡς λέγουσιν οἱ τινες, Ἀντωνίου τοῦ Μεγάλου· ἐγεννήθη περὶ τὸ 331 ἔτος· ἡσκησεν ἐν τῇ κατὰ τὴν ἔρημον Σκήτῃ· διὰ τὴν ἄκραν αὐτοῦ φρόνησιν καὶ σκληραγωγίαν, νέος ὡν, ἐκαλεῖτο Παιδαριόγερων· ἐχειροτονήθη δὲ καὶ πρεσβύτερος· καὶ ζήσας 60, ἐτελεύτησε τῷ 391. Ὑπὸ τὸ ὄνομα τούτου σώζονται 30 Ὀμιλῖαι· τινὲς δὲ λέγουσιν ὅτι ὁ Μ. Ἀντώνιος συνέγραψεν αὐτάς Συριστί, ὁ δὲ Μακάριος μετεγλώττισεν εἰς τὸ Ἑλληνικόν.

Ὁ δὲ Ἀρσένιος ἦν Παλαιστίνος τὴν πατρίδα, Θεοφιλῶν γονέων υἱός· ἀφιερῶθη παιδιῶθεν τῷ Θεῷ, καὶ τὸ μοναδικὸν ἐνεδύσατο σχῆμα· ἐμαθήτευσεν ἐν Σελευκειᾷ, ἐν ἧ καὶ τὸ τῆς ἱερωσύνης ἀξίωμα ἔλαβε· μεταβὰς ἐκείθεν εἰς Κωνσταντινούπολιν, προεχειρίσθη ἐπίσκοπος Κερκύρας· ἐκόσμησε τὸν θρόνον αὐτῆς διὰ τῆς ἀρετῆς αὐτοῦ καὶ παιδείας· ἐπανελθὼν εἰς Κωνσταντινούπολιν, γέρων ἤδη τὴν ἡλικίαν, κατέπαυσε τὴν ἀδικον τοῦ βασιλέως ἀργίην, Κωνσταντίνου τοῦ Πορ-

φυρογεννήτου, κατὰ τῶν προκρίτων τῆς Κερκύρας. Τελευταῖον, ὑποστρέφων εἰς τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἀσθενήσας κατὰ τὴν Κόρινθον, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ περὶ τὰ τέλη τοῦ Η' αἰῶνος.

Ὁ δὲ μέγας διδάσκαλος καὶ ἀήττητος πρόμαχος τῆς Ὀρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας Μάρκος, ὑπῆρξε γέννημα καὶ θρέμμα τῆς βασιλίδος τοῦ πόλεως. Ἀνατραφεὶς ὑπὸ γονέων εὐσεβεστάτων, καὶ παιδευθεὶς τὴν τε θύραθεν καὶ τὴν ἔσω σοφίαν, ἄκρος κατ' ἀμφοτέρω ἐγνωρίζετο· διελθὼν δὲ τοὺς κατὰ τάξιν τῆς ἱερωσύνης βαθμοὺς, προδιάξεται ἐν τέλει εἰς τὸ τῆς ἀρχιερωσύνης ἀξίωμα, καὶ εἰς τὴν ὑψηλὴν ἀνάγεται καθέδραν τῆς τῶν Ἐφεσίων Μητροπόλεως. Ἀποσταλεὶς, τῇ ἐπιμόνῳ προτροπῇ Ἰωάννου τοῦ Παλαιολόγου, εἰς τὴν ἐν Ἰταλίᾳ Σύνοδον τῶν Λατίνων, πρὸς ἑνώσιν τῶν ἐκ μακροῦ τοῦ χρόνου κεχωρισμένων Ἐκκλησιῶν, κατέπληξε τὰ λατινικὰ γένη διὰ τῆς θεοσοφίας τῶν ἑαυτοῦ λόγων, μόνος μὴ ὑπογράψας εἰς τὸν βλάσφημον ὅρον τῆς ψευδοσυνόδου ἐκείνης. Διὰ ταῦτα ἡ Ἁγία τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, ἐτίμησεν αἰείποτε τὸν μέγαν τοῦτον ἄνδρα ὡς εὐεργέτην καὶ διδάσκαλον, καὶ μόνον ὑπέρμαχον καὶ ἀήττητον ἀριστεὰ τῆς ἀποστολικῆς ὁμολογίας.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ὁσίου, Ἦχος α'.

Τῆς ἐρήμου πολίτης, καὶ ἐν σώματι ἄγγελος, καὶ θαυματουργὸς ἀνεδείχθης, Θεοφόρε Πατὴρ ἡμῶν Μακάριε· νηστεία, ἀγρυπνία προσευχῇ, οὐράνια χαρίσματα λαβὼν, θεραπεύεις τὴς νοσούντας, καὶ τὰς ψυχὰς τῶν πίσει προσρεχόντων σοι. Δόξα τῷ δεδοκῶτι σοι ἰσχύ· δόξα τῷ σὲ σεφανώσαντι· δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Ἔτερον τοῦ Ἁγίου Ἀρσενίου, Ἦχος β'.

Κανόνα πίστεως, καὶ εἰκόνα πραότητος· Ὁρα σελ. 238.

Ἔτερον τοῦ ἁγίου Μάρκου, Ἦχος γ'.

Θείας πίστεως.

Θείας πίστεως ὁμολογία, μέγαν εὐρατο ἡ Ἐκκλησία, ζηλωτὴν σε θεῖε Μάρκε πανεύφημε, ὑπερμαχοῦντα πατρῷου φρονήματος, καὶ καθαιροῦντα τοῦ σκότους ὑψώματα. Οὔθεν ἄφεςιν, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τοῖς σὲ γεραίρουσι.

Κοντάκιον τοῦ Ὁσίου, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εν τῷ οἴκῳ Κύριος, τῆς ἐγκρατείας, ἀληθῶς σε ἔθετο, ὥσπερ ἀστέρα ἀπλανῇ, φωταγωγῶντα τὰ πέρατα, Πάτερ Πατέρων Μακάριε ὅσιε.

Ἔτερον τοῦ ἁγίου Μάρκου,

Ἡ Παρθένος σήμερον.

Πανοπλίαν ἄμαχον, ἐνδεδυμένος θεόφρον, τὴν ὄφρυν κατέσπασας, τῆς Δυτικῆς ἀνταρσίας, ὄργανον τοῦ παρα-

κλήτου γεγεννημένος, πρόμαχος ὀρθοδοξίας προβεβλημένος. Διὰ τοῦτο σοι βοῶμεν, χαίροις ὦ Μάρκε, Ὁρθοδόξων καύχημα.

✠ 20. Τοῦ ὁσίου καὶ Θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Εὐθυμίου τοῦ Μεγάλου.

Ἦρχεν ἐν Μελιτινῇ τῇ ἐν Ἀρμενίᾳ, υἱὸς γονέων εὐσεβῶν, Παύλου καὶ Διονυσίας. Ἐγεννήθη περὶ τὸ 377 ἔτος· στείρας δὲ οὐσης τῆς μητρὸς αὐτοῦ πρότερον, ὠνομάσθη Εὐθύμιος, διὰ τὴν εὐθυμίαν τῶν γονέων καὶ χαρὰν ἐπὶ τῇ γεννήσει αὐτοῦ. Ἐμαθήτευσεν παρὰ τῷ ἐπισκόπῳ τῆς Μελιτινῆς Εὐτρώπῳ, ὑφ' οὗ καὶ πρεσβύτερος ἐχειροτονήθη, καὶ τὴν ἐπιμέλειαν ἐνεπιστεύθη τῶν ἐν Μελιτινῇ μοναστηρίων. Εἷτα, εἰς Παλαιστίνην ἀπελθὼν, κατέστη πολλοῦ πλήθους μοναχῶν προστάτης· ἐπέστρεψεν εἰς εὐσέδειαν πολλοὺς τῶν Σαρακηνῶν· κατεπολέμησε τοὺς Νεστοριανούς, Εὐτυχιανούς καὶ Μανιχαίους· διώρθωσεν Εὐδοκίαν τὴν βασίλισσαν Θεοδοσίου τοῦ Μικροῦ, εἰς τὴν αἵρεσιν τῶν Μονοφυσιτῶν πεσοῦσαν· ἐγένετο τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας ὁ Χρησμός, ἢ μᾶλλον εἰπεῖν, τὸ Χρηστήριον, καθὼς τῶν ἱστορικῶν τις γράφει, καὶ ζήσας ἔτη 96, ἐτελεύτησε τῷ 473 κατὰ τὴν 20 Ἰανουαρίου.

Αργία, καὶ Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Εὐφραίνου ἔρημος ἢ οὐ· τίκτουςα, εὐθύμησον ἢ οὐκ ὠδίνουσα· ὅτι ἐπλήθυνέ σοι τέκνα, ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν τῶν τοῦ Πνεύματος, εὐσεβείᾳ φυτεύσας, ἐγκρατεία ἐκθρέψας, εἰς ἀρετῶν τελειότητα. Ταῖς αὐτοῦ ἱκεσίαις Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον ταῖς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'. Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

Εν τῇ σεπτῇ γεννήσει σου, χαρὰν ἢ κτίσις εὗρατο· καὶ ἐν τῇ θείᾳ μνήμῃ σου ὅσιε, τὴν εὐθυμίαν ἔλαβε τῶν πολλῶν σου θαυματῶν· ἐξ ὧν παράσχου πλουσίως ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, καὶ ἀποκάθαρτον ἀμαρτημάτων κηλίδας, ὅπως ψάλλωμεν· Ἀλληλουῖα.

✠ 21. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαξίμου τοῦ ὁμολογητοῦ· καὶ τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Νεοφύτου.

Ὁ μὲν Μάρτυς ἦν ἐκ Νικαίας τῆς ἐν Βιθυνίᾳ, υἱὸς γονέων εὐσεβῶν, Θεοδώρου καὶ Φλωρεντίας· ἤθλησε δὲ ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τῷ 290 ἔτει.— Ὁ δὲ θείος Μάξιμος ἦν Κωνσταντινουπολίτης τὴν πατρίδα, ἐκ γένους λαμπροῦ καταγόμενος, ἀνὴρ φιλόσοφος καὶ περιφανέστατος θεολόγος. Καὶ κατ' ἀρχὰς μὲν ἐχρημάτισε πρῶτος μυστικὸς γραμματεὺς τοῦ βασιλέως Ἡρακλείου, καὶ Κωνσταντος τοῦ ἐγγόνου αὐτοῦ, κυριευθείσης δὲ τῆς βασιλικῆς αὐλῆς ὑπὸ τῆς τῶν Μονοθελητῶν αἵρέσεως, μισήσας αὐτήν, ἀνεχώρησεν εἰς τὴν κατὰ τὴν Χρυσόπολιν (Σκούταρι) μονήν, ἧς καὶ ἡγούμενος ἐγένετο ὕστερον. Ἀναγκασθεὶς δὲ ὑπὸ τοῦ Κωνσταντος

ἵνα, ἢ τὸ τῶν Μονοθελητῶν δέξηται δόγμα, ἢ παύσηται λέγων καὶ γράφων κατ' αὐτῶν, ὁ δὲ μηδέτερον τούτων στέργων ποιῆσαι, ἐκτέμνεται τὴν γλῶσσαν καὶ τὴν χεῖρα τὴν δεξιάν, καὶ πέμπεται εἰς ἐξορίαν, ἐν ἣ ἐτελεύτησε τῷ 602 ἔτει. Τινὲς δὲ τῶν ἱστορικῶν ἀποσιωπῶσι τῆς γλῶσσης καὶ τῆς χειρὸς τὴν ἐκτομήν.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Ορθοδοξίας ὁδηγέ, εὐσεβείας διδάσκαλε καὶ σεμνότητος, τῆς οἰκουμένης ὁ φωστήρ, τῶν μοναζόντων θεόπνευστον ἐγκαλλώπισμα, Μάξιμε σοφὲ, ταῖς διδαχαῖς σου πάντας ἐφώτισας, λύρα τοῦ Πνεύματος. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Τῇ ὑπερμάχῳ.

Τὸν τῆς Τριαδὸς ἐραστὴν καὶ μέγαν Μάξιμον, τὸν ἐκδιδάσκοντα τρανῶς πίστιν τὴν ἔνθεον, τοῦ δοξάζειν τὸν Χριστὸν ἐν δύο φύσεσι, θελήσεσί τε καὶ ἐνεργείαις ὑπάρχοντα, ἐπαξίως ἐν ὡδαῖς πιστοὶ τιμήσωμεν, ἀνακράζοντες· Χαῖρε Κήρυξ τῆς Πίστεως.

✠ 22. Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Τιμοθέου· καὶ τοῦ ἁγίου Ὁσιομάρτυρος Ἀναστασίου τοῦ Πέρσου.

Ὁ μὲν Ἀπόστολος ἦν ἐκ Αὐστρας τῆς Λυκαονίας, γεννηθεὶς ἐκ πατρὸς μὲν Ἑλλήνος, μητρὸς δὲ Ἰουδαίας. Ἐγένετο μαθητὴς τοῦ Ἀποστόλου Παύλου, ὅτε πρῶτον ἐκήρυξεν ἐκεῖ, ὃ καὶ ἠκολούθησε κατ' ὅλην τὴν περίοδον τοῦ κηρύγματος αὐτοῦ, ὑφ' οὗ καὶ πρῶτος ἐπίσκοπος τῆς ἐν Ἐφέσῳ Ἐκκλησίας κεχειροτόνηται ὕστερον. Ποιμένας δὲ αὐτὴν ὑπὸ τὴν ἐφορίαν Ἰωάννου τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, τοῦ πάσας τὰς ἐν τῇ Ἀσίᾳ Ἐκκλησίας διοικούντος, ἐτελεύτησε μαρτυρικῶς τῷ 97 ἔτει, λιθοβοληθεὶς ὑπὸ τῶν ἐθνικῶν, διότι ἠθέλησεν, ὡς νομίζουσι τινὲς, ἐναντιωθῆναι εἰς τὴν τῆς λατρευομένης ὑπ' αὐτῶν Ἀρτέμιδος εἰκότην. Ἡ πρὸς Τιμόθεον Α'. καὶ Β'. Ἐπιστολὴ τοῦ Παύλου πρὸς τοῦτον ἐγράφησαν. — Ὁ δὲ Ἀναστάσιος ἦν Πέρσης τὸ γένος· βλέπων δὲ τὸ κατὰ τῶν Χριστιανῶν ἄσπονδον μῖσος Χοσρόου Β'. βασιλέως Περσῶν, καὶ ἀπορῶν τὴν αἰτίαν, ἠθέλησεν ἵνα μάθῃ κατὰ βάθος τὴν τῆς πίστεως αὐτῶν διδασκαλίαν· ἦν καὶ διδαχθεὶς, καὶ θαυμάσας, καὶ ὑπεραγαπήσας, ἐνηγκαλίσσατο αὐτήν· καὶ βαπτισθεὶς ἐν Παλαιστίνῃ, καὶ Ἀναστάσιος μετονομασθεὶς ἀντὶ Μαγουνδάτ, ὅπερ ἐκαλεῖτο πρότερον, ἐμόνασε χρόνον ἱκανὸν ἐν τοῖς ἐκεῖ μοναστηρίοις. Ὅτε δὲ ὁ Χοσρόης ἐποίησατο κατὰ τῆς Παλαιστίνης τὴν φοδερὰν ἐκείνην ἐκστρατείαν, κατ' ἣν καὶ τὴν Ἱερουσαλήμ ἐκυρίευσεν, καὶ τὰς Ἐκκλησίας πάσας κατέκαυσε, καὶ πάντα τὸν κλῆρον κατέσφαξε, καὶ τὸν αἰχμαλωτισθέντα λαόν, τὰς 90,000 ὑπερβαίνοντα, ὡς ἱστοροῦσι τινὲς, ἐπώλησεν εἰς τοὺς Ἰουδαίους, καὶ πάντα τὰ σκεύη τὰ ἱερά, καὶ αὐτὸ τὸ τίμιον ξύλον τοῦ Σταυροῦ, ἐκόμισεν εἰς Περσίαν, τότε καὶ ὁ Ἀναστάσιος οὗτος, τὸν Χριστὸν παρρησίᾳ ὁμολογῶν, μετὰ πολλὰς καὶ πικροτάτας βασάνους, ἀπετμήθη τὴν κεφαλὴν τῇ 22 Ἰανουαρίου ἐν ἔτει 614.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀποστόλου, Ἦγος α΄.

Χρηστότητα ἐκδίδαχθεις, καὶ νήφων ἐν πᾶσιν, ἀγαθὴν συνείδησιν ἱεροπρεπῶς ἐνδυσάμενος, ἤντλησας ἐκ τοῦ Σκέυους τῆς ἐκλογῆς τὰ ἀπόρρητα, καὶ τὴν πίστιν τηρήσας, τὸν ἴσον δρόμον τετέλεκας, Ἀπόστολε Τιμόθεε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τοῦ Μάρτυρος, Ἦγος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ο Μάρτυς σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτοῦ, τὸ στέφος ἐκομίσατο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ἔχων γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννους καθεῖλεν· ἔθραυσε καὶ δαιμόνων τὰ ἀνίσχυρα θράση. Αὐτοῦ ταῖς ἰκεσίαις Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον. Ἦγος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τὸν θειὸν μαθητὴν, καὶ συνέκδημον Παύλου, Τιμόθεον πιστοὶ, εὐφημήσωμεν ὕμνοις, σὺν τούτῳ γεραίροντες, τὸν σοφὸν Ἀναστάσιον, τὸν ἐκλάμπαντα, ἐκ τῆς Περσίδος ὡς ἄστρον, καὶ ἐλαύνοντα, τὰ ψυχικὰ ἡμῶν πάθη, καὶ νόσους τοῦ σώματος.

✠ 23. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Κλήμεντος Ἀγκύρας· καὶ τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Ἀγαθαγγέλου.

Ὁ μὲν Ἀγαθάγγελος ἦν Ῥωμαῖος τὴν πατρίδα. Ὁ δὲ Κλήμης ὑπῆρχεν ἐξ Ἀγκύρας τῆς ἐν Γαλατίᾳ, υἱὸς πατὴρς μὲν ἀπίστου, μητὴρς δὲ πιστῆς, Σοφίας τὸ ὄνομα. Μονάσας δὲ πρότερον, εἶτα καὶ τῆς πατρίδος αὐτοῦ ἐπίσκοπος γενόμενος, καὶ τοσαῦτα παθὼν ὑπὲρ τῆς πίστεως τοῦ Χριστοῦ, ὥστε τῶν παθημάτων αὐτοῦ καὶ ἀγώνων ὁ χρόνος παρετάθη εἰς 28 ἔτη, τελευταῖον συναπετεμήθη μετὰ τῷ Ἀγαθαγγέλῳ τὴν κεφαλὴν, ἐπὶ Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ τῷ 296 ἔτει.

Ἀπολυτίκιον, Ἦγος δ΄.

Κλῆμα ὁσιότητος, καὶ στέλεχος ἀθλήσεως, ἄνθος ἱερώτατον, καὶ καρπὸς ὡς θεόσδοτος, τοῖς πιστοῖς πανίερε, ἡδύτατος ἐβλάστησας. Ἀλλ' ὡς Μαρτύρων σύναθλος, καὶ Ἱεραρχῶν σύνθρονος, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦγος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῆς ἀμπέλου γέγονας, τίμιον κλῆμα, τοῦ Χριστοῦ πανεύφημε, Κλήμη πολὺαθλος ὀφθεις, σὺν τῷ συνάθλῳ τε ἔκραζες· Χριστὸς Μαρτύρων παιδρὸν ἀγαλλίαμα.

✠ 24. Τῆς ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Ξένης.

Αὕτη ἦν Ῥωμαία τὴν πατρίδα, ἐκ γένους ἐπισήμου καταγομένη. Ἐν ᾧ δὲ οἱ γονεῖς ἡτοίμαζον αὐτὴν εἰς γάμον, λαθοῦσα αὐτοῦς, καὶ δύο θεραπευίδας μετ' αὐτῆς παραλαβοῦσα, ἀνεχώρησεν εἰς Μύλασσαν, πόλιν τῆς ἐν Ἀσίᾳ Καρίας, καὶ ἐκεῖ ἐτέλεσε τὸν βίον ἀσκητικῶς, μετονομασθεῖσα Ξένη, διὰ τὴν ξενιτείαν αὐτῆς, ἀντὶ Εὐσεβείας, ὅπερ ἐκαλεῖτο πρότερον.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Εν σοὶ Μῆτερ ἀκριβῶς διεσώθη τὸ κατ' εἰκόνα· λαβοῦσα γὰρ τὸν σταυρὸν, ἠκολούθησας τῷ Χριστῷ, καὶ πράττουσα ἐδίδασκες, ὑπερορᾷν μὲν σαρκὸς, παρέρχεται γάρ· ἐπιμελεῖσθαι δὲ ψυχῆς, πράγματος ἀθανάτου· διὸ καὶ μετὰ Ἀγγέλων συναγάζεται, ὁσία Ξένη τὸ πνεῦμά σου.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τοῖς τῶν αἱμάτων σου.

Τὸ σὸν ξενότροπον Ξένη μνημόσυνον, ἐπιτελοῦντες οἱ πόθῳ τιμῶντές σε, ὑμνοῦμεν Χριστὸν τὸν ἐν ᾧ πασι, σοὶ παρέχοντα ἰσχὺν τῶν ἰάσεων· ὃν πάντοτε δυσώπει ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

✠ 25. Τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου, ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ Θεολόγου.

Ὁ μέγας οὗτος τῆς Ἐκκλησίας Πατὴρ καὶ Διδάσκαλος ἐγεννήθη ἐν Ἀρειανζῷ, κώμῃ τῆς Β'. Καππαδοκίας, οὐ μακρὰν τῆς Ναζιανζῆς. Ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἐκαλεῖτο Γρηγόριος, ἐπίσκοπος Ναζιανζοῦ γενόμενος ὕστερον, ἡ δὲ μήτηρ, Νόννα. Ἐμαθήτευσε κατ' ἀρχὰς μὲν ἐν Καισαρείᾳ τῆς Παλαιστίνης, μετὰ ταῦτα δὲ ἐν Ἀλεξάνδρειᾳ, καὶ τελευτᾶσθαι ἐν Ἀθήναις, ὅπου καὶ ἐφιλιώθη μεγάλως μετὰ τοῦ Μ. Βασιλείου, μετ' οὗ καὶ συνήσκησε, καὶ συνέζησεν ἱκανῶς ἐν τοῖς κατὰ τὸν Πόντον ἡτυχαστηρίοις. Ἐχειροτονήθη πρεσβύτερος τῆς τῶν Ναζιανζηνῶν Ἐκκλησίας ὑπὸ τοῦ ἰδίου πατρὸς, ὑπὸ δὲ τοῦ Μ. Βασιλείου προεχειρίσθη ἐπίσκοπος Σασίμων, ἢ Ζατίμων, ὑποκειμένων τῷ τῆς Καισαρείας ἐπισκόπῳ. Κατὰ δὲ τὸ 378 ἔτος, ἀπειλθὼν εἰς βοήθειαν τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἐκκλησίας, ταραττομένης ἤδη τεσσαράκοντα ἔτη ὑπὸ τῶν Ἀρειανῶν, καὶ διὰ τῶν σοφωτάτων αὐτοῦ λόγων, καὶ καμάτων πολλῶν, ἐλευθερώσας αὐτὴν ἀπὸ τῆς λύμης τῶν αἱρέσεων, ἐψηφίσθη καὶ ἐπίσκοπος αὐτῆς ὑπὸ τῆς ἐκεῖ τότε συγκροτηθείσης Β'. Οἰκουμένης Συνόδου, ἐν ἧ καὶ διέπρεψε διὰ τῶν θεολογικῶν αὐτοῦ δογμάτων. Κυβερνήσας δὲ αὐτὴν μέχρι τοῦ 382, εἶτα τὸν Συντακτῆριον, ὁ ἐστὶν ἀποχαιρετικὸν αὐτοῦ λόγον, ἐνώπιον 150 ἐπισκόπων καὶ αὐτοῦ τοῦ βασιλέως ἐκφωνήσας, δὶ οὐ τὴν παραίτησιν αὐτοῦ παρὰ πάντων αἰτήσας ἐπέτυχεν, ὑπέστρεψεν εἰς Ναζιανζόν· ὅπου τελέσας τὸ ὑπόλοιπον τοῦ βίου, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ τῷ 391, ζήσας, ὡς λέγουσιν, ὑπὲρ τὰ 80 ἔτη. Τὰ σωζόμενα αὐτοῦ Συγγράμματα, λογογραφικά, καὶ ποιητικά παντὸς μέτρου, δεικνύουσι τὴν λαμπρὰν καὶ γλαφυρὰν αὐτοῦ ῥητορείαν, καὶ τὴν θαυμασίαν πολυμαθειαν. Τὸ ὕψος τῶν θεολογικῶν αὐτοῦ νοημάτων, προξένησεν αὐτῷ τὴν ἐπωνυμίαν Θεολόγος, καὶ ἰδικώτερον, Θεολόγος Τριαδικός· διότι εἰς πάντα λόγον σχεδὸν ἀναφέρει περὶ τῆς ἁγίας Τριάδος, καὶ τῆς μιᾶς αὐτῆς οὐσίας καὶ φύσεως. Διὸ καὶ Ἀλέξιος ὁ Ἀνθωρὸς ἐστιχοῦργησεν εἰς αὐτὸν ταῦτα·

Ὡς ἄλλος ἀστὴρ ἀπλανὴς σελασφόρος,
Πρὸς ἑλικκὴν Τριάδος φωταυγίαν,

Ἡμᾶς πορθμαύεις μυσταγωγίαις, Πάτερ
Γρηγόριε μέγιστε, περιέκνουν στόμα.

Ἀργία, καὶ Καταλυσίς οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α΄.

Ο ποιμενικὸς αὐλὸς τῆς Θεολογίας σου, ταῖς τῶν ῥητόρων ἐνίκησε σάλπιγγας· ὥς γὰρ τὰ βάθη τοῦ πνεύματος ἐκζητήσαντι, καὶ τὰ κάλλη τοῦ φθέγματος προσετέθη σοι. Ἀλλὰ πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, Πάτερ Γρηγόριε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος γ΄. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Θεολόγῳ γλώττῃ σου, ταῖς συμπλοκαῖς τῶν ῥητόρων, διαλύσας ἐνδοξε, ὀρθοδοξία χιτῶνα, ἄνωθεν ἐξυφανθέντα τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἐστόλισας, ὃν καὶ φοροῦσα σὺν ἡμῖν κραίζει, τοῖς σοῖς τέκνοις· Χαίροις Πάτερ, Θεολογίας ὁ νοῦς ὁ ἀκρότατος.

✠ 26. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ξενοφῶντος, καὶ τῆς συνοδίας αὐτοῦ.

Οὗτος ἦν Κωνσταντινουπολίτης τὴν πατρίδα, ἀνὴρ πλούσιος καὶ εὐγενής, καὶ τὴν πρὸς Θεὸν εὐσέβειαν πνέων. ἔχων δὲ δύο υἱοὺς, Ἀρκαδίον καὶ Ἰωάννην, ἐπεμφεν αὐτοὺς εἰς Βηρυτόν πρὸς μάθησιν τῶν νόμων καὶ ἀσκησιν· οἱ δὲ, ναυαγῆσαντες κατὰ τὸν πλοῦν καὶ μόλις διασωθέντες, ἀπῆλθον εἰς Παλαιστίνην. Ἀγνοῶν δὲ ὁ πατὴρ τὰ κατ' αὐτοὺς, παραλαβὼν Μαρίαν τὴν σύζυγον αὐτοῦ, ἐξῆλθον εἰς τὴν τῶν υἱῶν ἀναζήτησιν· καὶ εὐρόντες αὐτοὺς εἰς Ἱεροσόλυμα, τὸ μοναδικὸν σχῆμα ἐνδεδυμένους, ἐποίησαν καὶ αὐτοὶ τὸ αὐτό· καὶ οὕτω τελέσαντες ὁσίως τὸ λοιπὸν τῆς ζωῆς, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησαν περὶ τὰς ἀρχαῖς τοῦ 6. αἰῶνος.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α΄.

Ο Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, ὁ ποιῶν αἰεὶ μεθ' ἡμῶν, κατὰ τὴν σὴν ἐπιείκειαν, μὴ ἀποστήσῃς τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν· ἀλλὰ ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις, ἐν εἰρήνῃ κυβέρνησον τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εν αὐλαῖς ἡγρύπνησας, ταῖς τοῦ Δεσπότη, τοῖς πτωχοῖς σκορπίσας σου, τὸν πλοῦτον Μάκαρ ἱλαρῶς, σὺν τῇ συζύγῳ καὶ τέκνοις σε· διὸ κληροῦσθε τὴν θείαν ἀπόλαυσιν.

✠ 27. Ἡ Ἀνακομιδὴ τοῦ Λειψάνου τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

Αὕτη ἐγένετο τῷ 438 ἔτει, κατὰ τὴν παροῦσαν ἡμέραν, βασιλεύοντος ἤδη 30 ἔτη Θεοδοσίου τοῦ Μικροῦ, υἱοῦ Ἀρκαδίου καὶ Εὐδοξίας, τῶν ἐξορισάντων τὸν Ἀΐγιον, Ἀρχιεπισκόπου δὲ Κωνσταντινουπόλεως ὄντος Πρόκλου, τοῦ μαθητοῦ αὐτοῦ (Ὁρα Νοεμβ. 20).

Ἀργία, καὶ Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Η τοῦ στόματός σου καθάπερ πυρρὸς ἐκλάμψασα χάρις, τὴν οἰκουμένην ἐφώτισεν, ἀφιλαργυρίας τῷ κόσμῳ θησαυροὺς ἐναπέθετο, τὸ ὕψος ἡμῖν τῆς ταπεινοφροσύνης ὑπέδειξεν. Ἀλλὰ σοῖς λόγοις παιδεύων, Πάτερ Ἰωάννη Χρυσόστομε, πρέσβευε τῷ Λόγῳ Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος α'. Χορὸς ἀγγελικὸς.

Εὐφράνθη μυστικῶς, ἡ σεπτὴ Ἐκκλησία, τῇ Ἀνακομιδῇ τοῦ σεπτοῦ σου Λειψάνου· καὶ τοῦτο κατακρύψασα, ὡς χρυσίον πολύτιμον, τοῖς ὕμνοῦσί σε, ἀδιαλείπτως παρέχει, ταῖς πρεσβείαις σου, τῶν ἱαμάτων τὴν χάριν, Ἰωάννη Χρυσόστομε.

✠ 28. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἐφραίμ τοῦ Σύρου.

Ἐπῆρχεν ἐν Νισίβει τῆς ἐν Μεσοποταμίᾳ, υἱὸς γεωργοῦ τινος τὴν τέχνην. Μετὰ τοὺς πρώτους χρόνους τῆς νεότητος, ἤσκησεν εἰς ἄκρον τὴν μοναστικὴν ζωὴν, καὶ ἐγένετο ἀγιώτατος ἐρημίτης· ἐχειροτονήθη ἔπειτα καὶ διάκονος τῆς Ἐδессηνῶν Ἐκκλησίας. Ὁ ἐνθεὸς αὐτοῦ ζῆλος κατέστησεν αὐτὸν εὐγλωττότατον ῥήτορα· συνέγραψε Συριστὶ πολλὰ καὶ θαυμάσια, ἐξελληνισθέντα σχεδὸν πάντα, ἐτι ζῶντος αὐτοῦ, πρὸς διδασκαλίαν τῶν πιστῶν, καὶ ὑπεράσπισιν τῆς ἀληθείας· καὶ οὕτω θαυμάσιως τελέσας τὸν βίον αὐτοῦ, ἐκοιμήθη ἐν εἰρήνῃ τῷ 379 ἔτει.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς, τῆς ἐρήμου τὸ ἄγονον ἐγεώργησας· καὶ τοῖς ἐκ βάθους στεναγμοῖς, εἰς ἑκάτον τοὺς πόνους ἐκαρποφόρησας· καὶ γέγονας φωστήρ, τῇ οἰκουμένη λάμπων τοῖς θαύμασιν, Ἐφραίμ Πατὴρ ἡμῶν ὅσιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὴν ὥραν αἰεὶ, προβλέπων τῆς ἐτάσεως, ἐθρήνεις Ἐφραίμ, δάκρυα κατανύξεως· πρακτικὸς δὲ γέγονας ἐν τοῖς ἔργοις διδάσκαλος ὅσιε· ὅθεν Πάτερ παγκόσμιε, ῥαθύμους ἐγείρεις πρὸς μετάνοιαν.

* 29. Ἡ Ἀνακομιδὴ τῶν Λειψάνων τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἰγνατίου τοῦ Θεοφόρου. (Ὁρα Δεκεμβρίου 20).

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Καὶ τρόπων μέτοχος, καὶ θρόνων διάδοχος, τῶν Ἀποστόλων γενόμενος, τὴν πράξιν εὖρες θεόπνευστε, εἰς θεωρίας ἐπίβασιν· διὰ τοῦτο τὸν λόγον τῆς ἀληθείας ὀρθοτομῶν, καὶ τῇ πίστει ἐνήθησας μέχρις αἵματος, Ἱερομάρτυς Ἰγνάτιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος ὁ αὐτός. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εξ ἐώας σήμερον, ἐξανατείλας, καὶ τὴν κτίσιν ἅπασαν, καταλαμπρύνας διδαχαῖς, τῷ μαρτυρίῳ κεκόσμηται, ὁ θεοφόρος καὶ θεῖος Ἰγνάτιος.

* 30. Τῶν ἐν ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν καὶ οἰκουμενικῶν Διδασκάλων, Βασιλεῖς τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

Ἡ κοινὴ αὕτη τῶν τριῶν τούτων Διδασκάλων ἑορτὴ συνέστη περὶ τὸ 4400 ἔτος, ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἀλεξίου τοῦ Κομνηνοῦ, διὰ τὴν τότε γενομένην στάσιν καὶ φιλονεικίαν μεταξύ τῶν ἐλλογίμων καὶ ἐναρέτων ἀνδρῶν· ἐξ ὧν τινὲς μὲν προτιμῶντες τὸν Βασίλειον, ἕτεροι δὲ τὸν Γρηγόριον, καὶ ἄλλοι τὸν Χρυσόστομον, ἐμάχοντο πρὸς ἀλλήλους· καὶ πρὸς διαφορὰν αὐτῶν, ἐπωνομάζοντο ἐκ τῶν ὀνομάτων τῶν Ἀγίων, οἱ μὲν Βασιλεῖται, οἱ δὲ Γρηγορίται, οἱ δὲ Ἰωαννῖται. — Τῆς δὲ κοινῆς ταύτης ἑορτῆς τὴν Ἀκολουθίαν ἐποίησεν ἄριστα Ἰωάννης ὁ Εὐχαΐτων ἐπίσκοπος (Φεβρ. 8), ὁ καὶ Ἰωάννης Μελανόπους, ἡ Μαυρόπους ἐπωνομαζόμενος, ἡνίκα ὑπῆρχεν εἰς τὸ τάγμα τῶν μοναχῶν πρὶν ἀρχιερατεύσῃ, ὡς φαίνεται ἐκ τῆς ἐπιγραφῆς τοῦ Κανόνος, τοῦ εἰς τὸν Ἀγγέλον τὸν φύλακα τῆς τοῦ ἀνθρώπου ζωῆς. Ἦκμασε δὲ ὁ Ἰωάννης οὗτος περὶ τὰ μέσα τοῦ ΙΑ' αἰῶνος, παρατείνας τὸ ζῆν ἕως ἐπὶ τοῦ ἀνωτέρω Κομνηνοῦ.

Ἀργία, καὶ Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α'.

Τοὺς τρεῖς μεγίστους φωστῆρας τῆς Τρισηλίου Θεότητος, τοὺς τὴν οἰκουμένην ἀκτίσει δογμάτων θείων πυρσεύσαντας, τοὺς μελιρρύτους ποταμοὺς τῆς σοφίας, τοὺς τὴν κτίσιν πᾶσαν θεογνωσίας νάμασι καταρδεύσαντας, Βασίλειον τὸν μέγαν, καὶ τὸν Θεολόγον Γρηγόριον, σὺν τῷ κλεινῷ Ἰωάννῃ, τῷ τὴν γλῶτταν χρυσορρήμονι, πάντες οἱ τῶν λόγων αὐτῶν ἐρασταί, συνελθόντες ὕμνοις τιμήσωμεν· αὐτοὶ γὰρ τῇ Τριάδι, ὑπὲρ ἡμῶν αἰεὶ πρεσβεύουσιν.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τους ἀσφαλεῖς.

Τους ἱερούς καὶ Θεοφθόγγους κήρυκας, τὴν κορυφὴν τῶν Διδασκάλων Κύριε, προσελάβου εἰς ἀπόλαυσιν τῶν ἀγαθῶν σου καὶ ἀνάπαυσιν· τοὺς πόνους γὰρ ἐκαίνων καὶ τὸν κάματον, ἐδέξω ὑπὲρ πᾶσαν ὀλοκάρπωσιν, ὁ μόνος δοξαζὼν τοὺς Ἀγίους σου.

✠ 31. Τῶν ἀγίων καὶ Θαυματουργῶν Ἀναργύρων, Κύρου καὶ Ἰωάννου.

Ἦσαν ἐν τοῖς χρόνοις Διοκλητιανοῦ, ὁ μὲν Κύρος ἐκ τῆς Ἀλεξανδρείας, ὁ δὲ Ἰωάννης ἐκ τῆς Ἐδέσσης τῆς ἐν Μεσοποταμίᾳ. Διὰ δὲ τὸν τότε ἐπικρατοῦντα διωγμὸν, κατέφυγον εἰς τινα μονὴν, παρὰ τὸν Ἀραβικὸν κόλπον κειμένην· καὶ μονάσαντες ἐκεῖ, διετέλουν πᾶσαν ἀρετὴν ἐργαζόμενοι, καὶ πᾶσαν νόσον καὶ μαλακίαν δωρεὰν θεραπεύοντες, διὰ τῆς χάριτος τοῦ Χριστοῦ. Ἀκούσαντες δὲ, ὅτι γυνή τις Ἀθανασία τὸ ὄνομα, συλληφθεῖσα μετὰ τῶν τριῶν αὐτῆς θυγατέρων Θεοδότης, Θεοκτίστης, καὶ Εὐδοξίας, ἀπήχθη εἰς τὸ κριτήριον διὰ τὴν τῆς πίστεως ὁμολογίαν, καὶ τροβούμενοι μήπως, ἐν ταῖς βασάνοις ἀποδειλιάσασαι, ὡς γυναῖκες, ἀρνηθῶσι τὸν Χριστόν, ἀπῆλθον πρὸς ἐνίσχυσιν αὐτῶν εἰς τὸ μαρτύριον. Διὸ συλληφθέντες καὶ αὐτοί, καὶ μετὰ τῶν ἱερῶν ἐκείνων Γυναικῶν τιμωρηθέντες, ἀπετμήθησαν πάντες τὴν κεφαλὴν τῷ 292 ἔτει.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. α'.

Τὰ θαύματα τῶν ἀγίων σου Μαρτύρων, τεῖχος ἀκαταμάχητον ἡμῖν δωρησάμενος, Χριστέ ὁ Θεός, ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις, βουλὰς ἐθνῶν διασκέδασον, τῆς Βασιλείας τὰ σκῆπτρα κραταίωσον, ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Εκ τῆς θείας χάριτος, τὴν δωρεὰν τῶν θαυμάτων, εἰληφότες Ἅγιοι, θαυματουργεῖτε ἀπαύστως, ἅπαντα ἡμῶν τὰ πάθη τῇ χειρουργίᾳ, τέμνοντες τῇ ἀοράτῳ Κύριε θεόφρον, σὺν τῷ θείῳ Ἰωάννῃ· ὑμεῖς γὰρ θεῖοι ἰατροὶ ὑπάρχετε.

ΜΗΝ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ.

Ἐχων ἡμέρας 28· εἰ δέ ἐστι Βίσεκτος, 29.
Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 11, καὶ ἡ νύξ ὥρας 13.

✠ 1. Προεόρτια τῆς Ὑπαπαντῆς τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· καὶ μνήμη τοῦ ἀγίου Μάρτυρος Τρύφωνος.

Ἦθλησεν ἐν ἔτει 250, ἐπὶ τῆς βασιλείας Δεκίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ο Μάρτυς σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτοῦ, τὸ στέφος ἐκομίσατο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ἔχων γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννους καθεῖλεν· ἔθραυσε καὶ δαιμόνων, τὰ ἀνίσχυρα θάλασση. Αὐτοῦ ταῖς ἰκεσίαις Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Προεόρτιον, Ἦχος α'. Χορὸς ἀγγελικός.

Οὐράνιος χορὸς, οὐρανίων Ἀγγέλων, προκύψας ἐπὶ γῆς, ἀφικόμενον βλέπει, ὡς βρέφος βαρυνόμενον, πρὸς Πατέρα τῶν Πρωτότοκον, πάσης κτίσεως ὑπὸ Μητρὸς ἀπειράνδρου· προεόρτιον οὖν σὺν ἡμῖν μελωδοῦσι, φρικτῶς ἐξιστάμενοι (*).

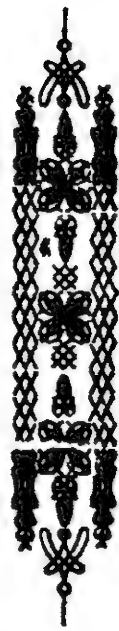
Κοντάκιον τοῦ Μάρτυρος, Ἦχος πλ. δ'. Ὡς ἀπαρχάς.

Τριαδικῇ στερόρῳτητι, πολυθειᾶν ἔλυσας, ἐκ τῶν περάτων αἰοίδιμε, τίμιος ἐν Κυρίῳ γενόμενος· καὶ νικήσας τυράννους, ἐν Χριστῷ τῷ Σωτῆρι, τὸ στέφος εἴληφας τῆς μαρτυρίας σου, καὶ χαρίσματα θείων ἰάσεων, ὡς ἀήττητος.

(*) Ἐν παλαιῇ Ὁρολογίῳ, τετυπωμένῃ τῇ α' φ' γ'. ἔτι, εὐρίσκειται τὸ παρὸν Τροπάριον οὕτως·

Οὐράνιος χορὸς οὐρανίων ἀφίδων, προκύψας ἐπὶ γῆς, καὶ φερόμενον βλέπων, ὡς βρέφος ὑπομάζιον, πρὸς Πατέρα τὸν Πρωτότοκον, πάσης κτίσεως, ὑπὸ Μητρὸς ἀπειράνδρου, προεόρτιον, σὺν ἡμῖν μελωδοῦσι, φρικτῶς ἐξιστάμενοι.

Η ΥΠΑΠΑΝΤΗ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

✠ 2. Ἡ Ὑπαπαντὴ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἀφ' οὗ ἐπληρώθησαν αἱ 40 ἡμέραι τοῦ καθαρισμοῦ τῆς καθαρωτάτης Μητρὸς καὶ ἀειπαρθένου Μαριάμ, ἀνήγαγεν εἰς Ἱερουσαλήμ τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν πρωτότοκον, κατὰ τὴν σήμερον ἡμέραν, ἣτις ἐστὶν ἡ τεσσαρακοστὴ ἀπὸ τῆς Γεννήσεως αὐτοῦ, ἵνα καὶ αὐτὸν παραστήσῃ ἐν τῷ Ἱερῷ, κατὰ τὸν νόμον Μωσέως, ὅτι πᾶν ἄρσεν πρωτότοκον ἔσται ἀφιερωμένον τῷ Θεῷ, καὶ τὴν εἰς τοῦτο νενομισμένην θυσίαν προσενέγκῃ, ζευγὸς τρυγόνων, ἢ δύο νεοσσούς περιστερῶν (Λουκ. β'. 22-24. Ε'ξ. ιγ'. 2. Λευϊτ. ιβ'. 6-8). — Κατὰ τὴν αὐτὴν δὲ ἡμέραν τε καὶ ὥραν, ὁδηγηθεὶς ὑπὸ Πνεύματος ἁγίου, εὗρέθη παρὼν ἐκεῖ καὶ ὁ εὐλαβὴς, καὶ δίκαιος ὑπεργηρὼς Συμεὼν· ὃς τις, περιμένων πρὸ πολλοῦ τοῦ Θεοῦ τὸ σωτήριον, καὶ πεπληροφορημένος ἐκ θείας ἀποκαλύψεως ὅτι οὐκ ἀποθανεῖται, πρὶν ἰδῇ τὸν Χριστὸν Κυρίου, ἰδὼν τότε αὐτόν, καὶ δεξάμενος εἰς τὰς γηραιάς αὐτοῦ ἀγκάλας, ἀπέδωκε δόξαν τῷ Θεῷ, ᾧ σπας τὴν τρίτην καὶ τελευταίαν Ὁδὴν τῆς Νέας Διαθήκης· «Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα...» καὶ ὡμολόγησεν ὅτι μετὰ χαρᾶς λοιπὸν κλείει τὰ ὄμματα εἰς θάνατον, ἀφ' οὗ εἶδε τὸ φῶς τῆς τῶν ἐθνῶν ἀποκαλύψεως, καὶ τὴν δόξαν τοῦ Ἰσραὴλ (Λουκ. β'. 25-32).

Ἀργία, καὶ ἰχθύος Κατάλυσις.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α'.

Χαῖρε κεχαριτωμένη Θεοτόκε Παρθένε· ἐκ σοῦ γὰρ ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος τῆς δικαιοσύνης, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, φωτίζων τοὺς ἐν σκότει. Εὐφραίνε καὶ σὺ Πρεσβύτα δίκαιε, δεξάμενος ἐν ἀγκάλας, τὸν ἐλευθερωτὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν, χαριζόμενον ἡμῖν, καὶ τὴν Ἀνάστασιν.

Κοντάκιον, Ἦχος α'.

Ο μήτραν παρθενικὴν ἁγιάσας τῷ τόκῳ σου, καὶ χεῖρας τοῦ Συμεὼν εὐλογήσας ὡς ἔπρεπε, προφθάσας καὶ νῦν ἔσωσας ἡμᾶς, Χριστέ ὁ Θεός. Ἀλλ' εἰρήνευσον ἐν πολέμοις

τὸ πολίτευμα, καὶ κραταίωσον βασιλεῖς, οὓς ἠγάπησας ὁ
μόνος φιλόανθρωπος.

✠ 3. Τοῦ ἁγίου καὶ δικαίου Συμεὼν τοῦ Θεοδόχου· καὶ
τῆς ἁγίας Προφήτιδος Ἀννης.

Ἀπολυτίκιον, καὶ Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς, ὡς ἄνω.

✠ 4. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰσιδώρου τοῦ Πηλουσιώτου.

Ἐπῆρχεν ἐκ τῆς Ἀλεξανδρείας· ἐχρημάτισε μαθητὴς τοῦ Χρυσοστόμου· ἡ-
σκησεν ἐν τῇ κατὰ τὸ Πηλούσιον Ὅρος μονῇ, ἀφ' οὗ καὶ Πηλουσιώτης ἐ-
πονομάζεται· ἐγένετο ἡγούμενος τῶν ἐν τῇ αὐτῇ μονῇ ἀσκουμένων· συνέγραψε
πολλὰ καὶ μάλιστα Ἐπιστολάς κατὰ τινὰς μὲν 10,000, κατ' ἄλλους δὲ 3,000,
πλήρεις θείας καὶ ἀνθρωπίνης χάριτος, καὶ πάσης ὠφελείας· ἐτελεύτησε τῇ 8
Φεβρουαρ. τῷ 440 ἔτει.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Εν σοὶ Πάτερ ἀκριβῶς διεσώθη τὸ κατ' εἰκόνα· λαβὼν
γὰρ τὸν σταυρὸν, ἠκολούθησας τῷ Χριστῷ, καὶ πράτ-
των ἐδίδασκες, ὑπερορᾷν μὲν σαρκὸς, παρέρχεται γάρ· ἐπι-
μελεῖσθαι δὲ ψυχῆς, πράγματος ἀθανάτου· διὸ καὶ μετὰ Ἀγ-
γέλων συναγάλλεται, ὅσιε Ἰσίδωρε, τὸ πνεῦμά σου.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εὐσφῶρον ἄλλον σε, ἢ Ἐκκλησία, εὐραμένη ἔνδοξε, ταῖς
τῶν σῶν λόγων ἀστραπαῖς, λαμπρυνομένη κραυγάζει
σοι· Χαίροις παμμακάαρ, θεόφρον Ἰσίδωρε.

✠ 5. Τῆς ἁγίας Μάρτυρος Ἀγάθης.

Ἐπῆρχεν ἐκ Πανόρμου τῆς Σικελίας, παρθένος περικαλλὴς καὶ σωφρονεστάτη,
ἥτις, μετὰ πολλὰς καὶ δριμυτάτας βασάνους, ἐτελεύτησεν ἐν φυλακῇ τῷ 251,
μὴ βουληθεῖσα συγκατανεῦσαι εἰς τὸν ἔρωτα Κυντιανοῦ, τοῦ τῆς Σικελίας Κυ-
βερνήτου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Ἡ ἁμνάς σου Ἰησοῦ. Ὁρα σελ. 196.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Στολιζέσθω σήμερον, ἢ Ἐκκλησία, πορφυρίδα ἔνδοξον, κα-
ταβαφεῖσαν ἐξ ἀγνῶν, λύθρων Ἀγάθης τῆς Μάρτυρος·
Χαῖρε, βοῶσα, Καταίνης τὸ καύχημα.

✠ 6. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Βουκόλου, ἐπισκόπου Σμύρνης·
καὶ τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Φωτίου Πατριάρχου Κων-
σταντινουπόλεως, τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Ὁ μὲν Ὁσίος ἐχειροτονήθη παρὰ Ἰωάννου τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, καταλιπὼν διαδοχὸν αὐτοῦ τὸν Πολύκαρπον. Ὁ δὲ τρισμακάριος καὶ ἱερώνυμος Ἱεράρχης Φώτιος, ὁ μέγας καὶ λαμπρότατος τῆς Ἐκκλησίας Πατὴρ καὶ Διδάσκαλος, ὁ ὁμολογητὴς τῆς πίστεως καὶ Ἰσαπόστολος, ἤκμασεν ἐν τοῖς χρόνοις τῶν Αὐτοκρατόρων Μιχαὴλ υἱοῦ Θεοφίλου, Βασιλείου τοῦ Μακεδόνης, καὶ Λέοντος τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ. Ἐγεννήθη ἐν Κωνσταντινουπόλει, ὅπου καὶ διέπρεψεν εἰς τὰ πρῶτιστα τῶν βασιλικῶν ἀξιωμάτων, βίον ἐνάρετον καὶ Θεοφιλεῖ ἀείποτε ἐξασκήσας. Διὸ καὶ ἀναδιβάζεται ἐπὶ τὸν Ἀποστολικὸν καὶ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχικὸν Θρόνον τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Καὶ οἷους μὲν ἀγῶνας διήνυσεν ὁ τρισόλβιος ὑπὲρ τῆς Ὁρθοδόξου πίστεως κατὰ Μανιχαίων καὶ εἰκονομάχων καὶ ἄλλων αἰρετικῶν, οἷας δὲ ἐπιδουλάς καὶ καταδρομαῖς ὑπέμεινεν ἐκ μέρους τῶν λατινοφρόνων, ἡλίλους δὲ δωγμοὺς καὶ κακώσεις ὑπέστη, μακρὸν ἂν εἴη λέγειν. Ὁσίως δὲ καὶ εὐαγγελικῶς ποιμένας τὴν τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, καὶ τῷ ἐνθέρμῳ αὐτοῦ ζήλῳ πάσης ἐτεροδιδασκαλίας τὰ ζιζάνια ἐκρίζωσας, ἐξεδήμησε πρὸς Κύριον, ἐν τῇ τῶν Ἀρμενιανῶν μονῇ.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ὁσίου, Ἦχος δ'.

Κανόνα πίστεως, καὶ εἰκόνα πραότητος, ἐγκρατείας διδάσκαλον, ἀνέδειξέ σε τῇ ποιμένῃ σου ἡ τῶν πραγμάτων ἀλήθεια· διὰ τοῦτο ἐκθήσω τῇ ταπεινώσει τὰ ὑψηλά, τῇ πτωχείᾳ τὰ πλούσια, Πάτερ Ἱεράρχα Βουκόλε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἔτερον τοῦ ἀγίου Φωτίου, Ἦχος δ'.

Ὡς τῶν Ἀποστόλων ὁμότροπος, καὶ τῆς Οἰκουμένης διδάσκαλος, τῷ Δεσπότη τῶν ὅλων ἰκέτευε, Φώτιε, εἰρήνην τῇ Οἰκουμένῃ δωρήσασθαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Κοντάκιον τοῦ Ἰδίου, Ἦχος πλ. δ'.

Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ.

Τῆς Ἐκκλησίας ὁ φωστήρ ὁ τηλαυγέστατος, καὶ Ὁρθόδοξων ὁδηγὸς ὁ ἐνθεώτατος, στεφανούσθω νῦν τοῖς ἄνθεσι τῶν ἀσμάτων, ἡ Θεόφθογος κιθάρα ἡ τοῦ Πνεύματος, ὁ στερρότατος αἵρέσεων ἀντίπαλος, ὃ καὶ κράζομεν· Χαῖρε πάντιμε Φώτιε.

✠ 7. Τοῦ ἀγίου Παρθενίου, ἐπισκόπου Λαμψάκου· καὶ τοῦ ὁσίου Λουκά, τοῦ ἐν τῷ Στειρίῳ τῆς Ἑλλάδος.

Ὁ μὲν ἤκμασεν ἐπὶ τῆς βασιλείας Κωνσταντίνου τοῦ Μεγάλου περὶ τὰ 318. Ὁ δὲ Λουκάς, περὶ τὰ μέσα τοῦ δεκάτου αἰῶνος, τῶν προγόνων αὐτοῦ ἐκ τῆς Αἰγίνης καταγομένων. Ἦν δὲ τὸ Στεῖριον, ὅρος κατὰ τὴν Φωκίδα, καὶ πόλις κατ' αὐτὸ, Στεῖρις, ἡ Στίρις καλουμένη.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Ο Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, ὁ ποιῶν αἰεὶ μεθ' ἡμῶν, κατὰ τὴν σὴν ἐπιείκειαν, μὴ ἀποσῆσθαι τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν· ἀλλὰ ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις, ἐν εἰρήνῃ κυβέρνησον τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Τῶν θαυμαμάτων εἴληφας, τὴν θείαν χάριν θεόφρον, ἱερὲ Παρθένιε, θαυματουργέ θεοφόρε, ἅπαντα πιστῶν τὰ πάθη ἀποκαθαίρων, πνεύματα τῆς πονηρίας πάτερ ἐλαύνων· διὰ τοῦτό σε ὑμνοῦμεν, ὡς μέγαν μύστην Θεοῦ τῆς χάριτος.

✠ 8. Τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Στρατηλάτου· καὶ τοῦ ἁγίου Προφήτου Ζαχαρίου.

Ὁ μὲν Μάρτυς ὑπῆρχεν ἐκ τῶν Εὐχαϊτῶν τῆς Γαλατίας· κατῴκει εἰς τὴν Ἡράκλειαν, στρατιωτικὸς τὴν τάξιν· ἠθλήσεν ἐπὶ Λικινίου τῷ 320 ἔτει. — Ὁ δὲ Προφήτης ἦν υἱὸς Βαραχίου σύγχρονος τοῦ Προφήτου Ἀγγαίου, προφητεύσας καὶ αὐτὸς κατὰ τοὺς αὐτοὺς χρόνους, κατ' οὓς ἐκεῖνος (Δεκσμβ. 16). Ἡ προφητεία αὐτοῦ, εἰς 14 κεφάλαια διηρημένη, τάττεται ἡ ἐνδεκάτη τῶν Ἐλασσόνων Προφητῶν.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Στρατολογία ἀληθεῖ ἀθλοφόρε, τοῦ οὐρανίου στρατηγοῦ Βασιλέως, περικαλλὴς γεγέννησαι Θεόδωρε· ὅπλοις γὰρ τῆς πίστεως, παρετάξω ἐμφρόνως, καὶ κατεξωλόθρευσας τῶν δαιμόνων τὰ στίφη, καὶ νικηφόρος ὦφθης ἀθλητῆς· ὅθεν σε πίστει αἰεὶ μακαρίζομεν.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ανδρεία ψυχῆς, τὴν πίστιν ὀπλισάμενος, καὶ ῥῆμα Θεοῦ, ὡς λόγχην χειρισάμενος, τὸν ἐχθρὸν κατέτρωσας, τῶν Μαρτύρων κλέος Θεόδωρε. Σὺν αὐτοῖς Χριστῷ τῷ Θεῷ, πρεσβεύων μὴ παύσῃ ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

✠ 9. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Νικηφόρου.

ἠθλήσεν ἐπὶ Οὐαλεριανοῦ καὶ Γαλιήνου ἐν ἔτει 360.

Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀποδίδεται τῆς Ἰησαπαντῆς ἡ Ἑορτή, καὶ φέλλονται πάντα τὰ αὐτῆς, εἰ οὐκ ἔστι Τεσσαρακοστή. Ἐὰν δὲ τύχῃ ἐν αὐτῇ, φέλλεται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου, ὡς προαποδεδομένης τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον Ὁ Μάρτυς σου Κύριε. Σελ. 279.

Κοντάκιον, Ἦχος α'. Χορὸς ἀγγελικός.

Αγάπης τῷ δεσμῷ συνδεθεὶς Νικηφόρε, διέλυσας τρανῶς, τὴν κακίαν τοῦ μίσους· καὶ ξίφει τὴν κάραν σου, ἐκ-
τμηθεὶς ἐχρημάτισας, Μάρτυς ἐνθεος, τοῦ σαρκωθέντος Σω-
τῆρος· ὃν ἰκέτευε, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ὑμνούντων, τὴν ἐνδοξον
μνήμην σου.

✠ 10. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Χαραλάμπους.

Ἵππῆρχεν ἱερεὺς τῶν Χριστιανῶν ἐν Μαγνησίᾳ, πόλει πρωτεύουσῃ τῆς κατὰ
τὴν Θετταλίαν ὁμωνύμου ἐπαρχίας· ἤθλησεν ἐπὶ τῆς βασιλείας Σεβήρου, ἐπὶ
ἡγεμόνος τῆς Μαγνησίας Λουκιανοῦ, τῷ 198 ἔτει.

Ἀργία, καὶ Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ως στύλος ἀκλόνητος, τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, καὶ λύχνος
αἰείφωτος, τῆς οἰκουμένης σοφὲ, ἐδείχθης Χαράλαμπε·
ἐλάμψας ἐν τῷ κόσμῳ διὰ τοῦ μαρτυρίου, ἔλυσας καὶ εἰδώ-
λων τὴν σκοτόμαιναν μάκαρ. Διὸ ἐν παρρησίᾳ Χριστῷ,
πρέσβευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ως φωστήρ ἀνέτειλας, ἐκ τῆς ἐώας, καὶ πιστοὺς ἐφώτισας,
ταῖς τῶν θαυμάτων σου βολαῖς, Ἱερομάρτυς Χαράλαμ-
πε· ὅθεν τιμῶμεν τὴν θείαν σου ἄθλησιν.

✠ 11. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Βλασίου· καὶ τῆς Ἀγίας
Θεοδώρας τῆς Αὐγούστης.

Ὁ μὲν ὑπῆρχεν ἐπίσκοπος Σεβαστείας· ἡ θεία χάρις, δι' ἧς ἐθεράπευε τὰς
νόσους ἀνθρώπων καὶ κτηνῶν, καὶ ἐξαιρέτως τῶν νηπίων, κατέστησε τὸ ὄνομα
αὐτοῦ ἀκουστόν· ἤθλησεν ἐπὶ Λικινίου τῷ 316 ἔτει. — Ἡ δὲ αἰοίδιμος Βασιλὶς
Θεοδώρα κατήγετο ἐκ Παφλαγονίας, θυγάτηρ χιλιάρχου τινός, Μαρίνου τὸ ὄνομα.
Ἐγένετο σύζυγος τοῦ Βασιλέως Θεοφίλου τοῦ Εἰκονομάχου, καὶ ἐκόσμησε τὸ δια-
δημα διὰ τῆς ἀρετῆς καὶ εὐσεβείας. Ἀνεστήλωσε τὰς ἁγίας Εἰκόνας μετὰ τὸν
θάνατον τοῦ ἀνδρός αὐτῆς (Α'. Κυρ. τῶν Νησ.). Ἐκυβέρνησε τὸν θρόνον μετὰ
μεγάλῃς φρονήσεως 15 ἔτη, ἀνηλίκου ὄντος τοῦ υἱοῦ αὐτῆς Μιχαήλ. Τῷ δὲ 857
ἔτει, καταλιποῦσα τὰ βασίλεια, εἰσῆλθεν εἰς Παρθενῶνά τινα, καλούμενον Γα-
στρία· ὅπου ὁπίως τελέσασα τὸ λοιπὸν τῆς ζωῆς, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ. Τὸ
ἱερὸν αὐτῆς λείψανον εὕρεται νῦν ἐν Κερκύρᾳ, ἐν τῇ ἐπ' ὀνόματι τῆς Ἁγίας
Σπηλαιωτίσσης ἐκκλησίᾳ τῆς Μητροπόλεως (Δεκεμβρ. 12).

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Καὶ τρόπων μέτοχος, καὶ θρόνων διάδοχος, τῶν Ἀποστό-
λων γενόμενος, τὴν πρᾶξιν εὗρες θεόπνευστε, εἰς θεωρίας

ἐπίβασιν· διαὶ τοῦτο τὸν λόγον τῆς ἀληθείας ὀρθοτομῶν, καὶ τῇ πίστει ἐνήθλησας μέχρις αἵματος, Ἱερομάρτυς Βλάσιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ο ὁ Θεὸς βλαστὸς, τὸ ἄνθος τὸ ἀμάραντον, ἀμπέλου Χριστοῦ, τὸ κλῆμα τὸ πολύφορον, Θεοφόρε Βλάσιε, τοὺς ἐν πίστει τιμῶντας τὴν μνήμην σου, εὐφροσύνης πλήρωσον τῆς σῆς, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

✠ 12. Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Μελετίου, ἀρχιεπισκόπου Ἀντιοχείας τῆς Μεγάλης.

Ὁ Θεσπέσιος οὗτος πατὴρ ὑπῆρχεν ἐκ Μελιτινῆς τῆς ἐν τῇ μικρᾷ Ἀρμενίᾳ, ἀνὴρ ἁμεμπτος, δίκαιος, Θεοσεβής, εἰλικρινής, καὶ ἐπιεικέστατος. Προχειρισθεὶς ἐπίσκοπος Σεβαστείας τῷ 357 ἔτει, ἐξώσθη τοῦ θρόνου, καὶ ἀπῆλθεν εἰς Βέρροϊαν τῆς Συρίας, τὸ νῦν Χαλέπ, κατὰ τινας. Μετακληθεὶς εἰς τὸν τῆς Ἀντιοχείας θρόνον τῷ 360, ἐξωρίσθη μετ' ὀλίγον ὑπὸ τοῦ ἀρειανόφρονος Κωνσταντίου, υἱοῦ τοῦ Μ. Κωνσταντίνου. Μετὰ παρέλευσιν χρόνου ἀνακληθεὶς πάλιν εἰς τὸν αὐτὸν θρόνον, ἐξωρίσθη καὶ τρίτον ὑπὸ τοῦ Οὐάλεντος. Ἐπιζήσας δὲ μέχρι τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Β'. Οἰκουμενικῆς Συνόδου, ἐπὶ Θεοδοσίου τοῦ Μεγάλου συγκροτηθείσης τῷ 381, ἐπαρουσίασεν εἰς αὐτὴν, καὶ ἐθαυμάσθη ὑπὸ πάντων, καὶ τοῦ Βασιλέως αὐτοῦ· ἀλλ' ἀσθενήσας ἐκεῖ, ἐτελεύτησε μετ' ὀλίγον, καὶ ἐθρήνησαν αὐτὸν πάντες οἱ τῆς Συνόδου ἐπίσκοποι ὡς ἑαυτῶν πατέρα.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Κανόνα πίστεως, καὶ εἰκόνα πραότητος, ἐγκρατείας διδάσκαλον, ἀνέδειξέ σε τῇ ποιμένῃ σου, ἡ τῶν πραγμάτων ἀλήθεια· διαὶ τοῦτο ἐκτήσω τῇ ταπεινώσει τὰ ὑψηλὰ, τῇ πτωχείᾳ τὰ πλούσια, Πάτερ Ἱεράρχα Μελέτιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. β'.

Τὴν σωματικὴν σου παρουσίαν.

Τὴν πνευματικὴν σου παρρῆσίαν, δεδοικῶς ὁ ἀποστάτης, φεύγει Μακεδόνης· τὴν πρεσβευτικὴν δὲ λειτουργίαν, ἐκπληροῦντές σου οἱ δοῦλοι, πόθῳ σοὶ προστρέχομεν, τῶν Ἀγγέλων ἐφάμιλλε Μελέτιε, ἡ πύρινος ῥομφαία Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἡ πάντας τοὺς ἀθέους κατασφάττουσα· ὑμνοῦμέν σε τὸν φωστῆρα, τὸν φωτίσαντα τὰ πάντα.

✠ 13. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαρτινιανοῦ.

Ἐπῆρχεν ἐκ Καισαρείας τῆς Παλαιστίνης· ἤχησε περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ Β'. αἰῶνος· ἤσκησεν ἐκ νεότητος εἰς τὰς ἐρήμους· πεσὼν δὲ εἰς πειρασμόν, μετῴ-

κησεν εἰς τινὰ νῆσον· ἀλλὰ καὶ ταῦτά παθὼν, ἔφυγε τοῦ λοιποῦ ἐκ τόπου εἰς τόπον, λέγων κατ' ἑαυτόν· Φεῦγε Μαρτινιανέ, καὶ σῶζου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Τὴν φλόγα τῶν πειρασμῶν, δακρύων τοῖς ὀχετοῖς, ἐναπέσβησας Μακάριε, καὶ τῆς θαλάσσης τὰ κύματα, καὶ τῶν θηρῶν τὰ ὀρμήματα, χαλινώσας ἐκραύγαζες· Δεδοξασμένος εἶ Παντοδύναμε, πυρὸς καὶ ζάλης ὁ σῶσας με.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τοὺς ἀσφαλεῖς.

Ως ἀσκητὴν τῆς εὐσεβείας δόκιμον, καὶ ἀθλητὴν τῇ προαιρέσει τίμιον, καὶ ἐρήμου καρτερόψυχον, πολίτην ἅμα καὶ συνίστορα, ἐν ὕμνοις ἐπαξίως εὐφημήσωμεν, Μαρτινιανὸν τὸν αἰσεβάστων· αὐτὸς γὰρ τὸν ὄφιν κατεπάτησεν.

✠ 14. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Αὐξεντίου.

Ἐπῆρχεν ἐξ Ἀνατολῶν, ἐπὶ Θεοδοσίου τοῦ Μικροῦ, ὅτε τῷ 433 ἔτει ἐνεγράφη εἰς τὸ τέταρτον στρατιωτικὸν τάγμα τῶν Σχολαρίων, οὕτω καλουμένων ἐκ τοῦ σχολάζειν εἰς τὴν τοῦ βασιλέως καὶ τῆς βασιλικῆς αὐλῆς φυλακὴν. Ὑστερον δὲ μονάσας ἐπίτινος βουνοῦ τῆς Βιθυνίας, καὶ Ἀρχιμανδρίτης τῶν ἐκεῖ συναχθέντων μοναχῶν γενόμενος, καὶ φανείς καρτερικώτατος εἰς τὴν ἀσκησιν, καὶ ὀρθοδοξότατος τὴν πίστιν, ἐτελεύτησεν ἐπὶ τῆς βασιλείας Λέοντος τοῦ Θρακοῦ, τῷ 447-474 βασιλεύσαντος.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τῆς ἐρήμου πολίτης, καὶ ἐν σώματι ἄγγελος, καὶ θαυματουργὸς ἀνεδείχθης, Θεοφόρε Πατὴρ ἡμῶν Αὐξέντιε· νηεΐα, ἀγρυπνία, προσευχῇ, οὐράνια χαρίσματα λαβὼν, Θεραπεύεις τοὺς νοσοῦντας, καὶ ταῖς ψυχαῖς τῶν πίστει προστρέχόντων σοι. Δόξα τῷ δεδοκóτι σοι ἰσχύν· δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι· δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

✠ 15. Τοῦ ἀγίου Ἀποστόλου Ὁνησίμου. (Ὁρα Νοεμβρ. 22).

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ'.

Απόστολε ἅγιε Ὁνήσιμε, πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεςιν, παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ως ἀκτὶς ἐξέλαμψας τῇ οἰκουμένῃ, ταῖς βολαῖς λαμπόμενος, ἡλίου μάκαρ παμφαοῦς, Παύλου τοῦ κόσμον φωτίσαντος· διό σε πάντες τιμῶμεν Ὁνήσιμε.

✠ 16. Τοῦ ἀγίου Μάρτυρος Παμφίλου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

ἤθλησεν ἐπὶ Μαξιμιανοῦ τῷ 290 ἔτει ἐν Καισαρείᾳ· τῶν δὲ συναθλητῶν αὐτοῦ τὰ ὀνόματα εἰσὶν· Οὐάλης, Παῦλος, Σέλευκος, Πορφύριος, Ἰουλιανός, Θεόδουλος, καὶ πέντε Αἰγύπτιοι· Ἠλίας, Ἰερεμίας, Ἡσαΐας, Σαμουήλ, καὶ Δανιήλ.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτῶν, στεφάνους ἐκομίσαντο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ του Θεοῦ ἡμῶν· σχόντες γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννους καθεῖλον· ἔθραυσαν καὶ δαιμόνων, τὰ ἀνίσχυρα θράση. Αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Κολαστηρίων φοβερῶν προκειμένων, οἱ τῷ Κυρίου ἀθληταὶ αἱ γενναῖοι, ἐν ἀπτοήτῳ χαίροντες φρονήματι, τούτοις προσωμίλησαν, τῆς σαρκὸς ἀλογοῦντες· ὅθεν ἐκληρώσαντο, αἰωνίζουσιν δόξαν, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύοντες αἰεὶ, τῶν εὐφημούντων αὐτῶν τὰ παλαίσματα.

✠ 17. Τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος.

Ἐπῆρχεν ἐκ τῆς κατὰ τὸν Πόντον Ἀμασείας· ἤθλησεν ἐπὶ Μαξιμιανοῦ καὶ Μαξιμίνου τῷ 297 ἔτει. Ἐπωνομάσθη δὲ Τήρων, ἢ ὀρθότερον, Τίρων (ἐκ τοῦ Λατινικοῦ Τίγρο, ὅπερ καὶ Τυγο γράφεται)· διότι, μόλις συναριθμηθεὶς εἰς τὸ τάγμα τῶν Τιρώνων, ὃ ἐστὶ νεοσύλλεκτων, ἢ πρωτοπείρων στρατιωτῶν, παρρησιασάμενος τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ, ὑπέστη διὰ πυρὸς τὸν τοῦ μαρτυρίου θάνατον.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος β'.

Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως κατορθώματα! ἐν τῇ πηγῇ τῆς φλογός, ὡς ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως, ὁ ἅγιος Μάρτυς Θεόδωρος ἠγάλλετο· πυρὶ γὰρ ὀλοκαυτωθεὶς, ὡς ἄρτος ἡδὺς τῇ Τριάδι προσήνεκται. Ταῖς αὐτοῦ ἰκεσίαις Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον αὐτόμελον, Ἦχος πλ. δ'.

Πίστιν Χριστοῦ ὡσεὶ θώρακα, ἔνδον λαβὼν ἐν καρδίᾳ σου, ταῖς ἐναντίας δυνάμεις κατεπάτησας Πολύαθλε, καὶ σέφει οὐρανίῳ ἐστέφθης, αἰωνίως ὡς ἀήττητος.

✠ 18. Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Λέοντος Πάπα Ῥώμης.

Ἐγεννήθη κατὰ τινας μὲν ἐν Ῥώμῃ, κατ' ἄλλους δὲ ἐν Τυρρήνιᾳ (Τοσκάνᾳ) προεχειρίσθη εἰς τὸν ἀρχιεπισκοπικὸν τῆς Ῥώμης θρόνον τῷ 440 ἔτει· ἀπέστειλε τέσσαρας τοποτηρητάς ἑαυτοῦ εἰς τὴν ἐν Χαλκηδόνι Δ'. Οἰκουμενικὴν Σύνοδον τῶν 630 ἁγίων Πατέρων, ἐπὶ Μαρκιανοῦ τῷ 451 συγκροτηθεῖσαν κατὰ Διασκούρου καὶ Εὐτυχούς· συνέγραψε Λατινιστὶ πολλά· ἐτελεύτησε τῷ 461.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Κανόνα πίστεως, καὶ εἰκόνα πραότητος, ἐγκρατείας διδάσκαλον, ἀνέδειξέ σε τῇ ποιμένῃ σου ἡ τῶν πραγμάτων ἀλήθεια· διὰ τοῦτο ἐκτήσω τῇ ταπεινώσει τὰ ὑψηλά, τῇ πτωχείᾳ τὰ πλούσια, Πάτερ Ἱεράρχα Λέων. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Επὶ θρόνου ἔνδοξε, ἱερωσύνης καθίσας, καὶ λεόντων στόματα, τῶν λογικῶν ἀποφράξας, δόγμασιν ἐνθεοπνεύσοις σεπτῆς Τριάδος, ἠΰγασας φῶς τῇ σῇ ποιμένῃ θεογνωσίας· διὰ τοῦτο ἔδοξάσθης, ὡς θεῖος μύστης Θεοῦ τῆς χάριτος.

* 19. Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Ἀρχιππε. (Ὁρα Νοεμβρ. 22).

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ'.

Απόστολε ἅγιε Ἀρχιππε, πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν, παράσχῃ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ως ἀστέρα μέγαν σε, ἡ Ἐκκλησία, κεκτημένη Ἀρχιππε, ταῖς τῶν θαυμάτων σου βολαῖς, φωτιζομένη κραυγάζει σοι· Σῶσον τοὺς πίστει, τιμῶντας τὴν μνήμην σου.

* 20. Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Λέοντος, ἐπισκόπου Καταίνης.

Ἐπὶ τῇ ἐκκλησίᾳ τῆς Καταίνης· ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ ὁσιώτατος ἐκ τῆς Ἰταλίας· ἤκμασεν ἐπὶ τῆς βασιλείας Λέοντος τοῦ Σοφοῦ, καὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Κωνσταντίνου τοῦ Πορφυρογεννήτου, περὶ τὰ 886-919.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Κανόνα πίστεως, καὶ εἰκόνα πραότητος.

Ὁρα ἄνωτέρω.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὴν ἐν πρεσβείαις.

Τὸν ἀπὸ βρέφους Κυρίῳ ἀνατεθέντα, καὶ ἐκ σπαργάνων τὴν χάριν ἀνείληφότα, πάντες τοῖς ἄσμασι στεφανώσωμεν, Λέοντα τὸν φωστῆρα τῆς Ἐκκλησίας καὶ πρόμαχον· αὐτῆς γὰρ ὑπάρχει τὸ στήριγμα.

* 21. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Τιμοθέου, τοῦ ἐν Συμβόλοις· καὶ τοῦ ἁγίου Εὐσταθίου, ἐπισκόπου Ἀντιοχείας τῆς Μεγάλης.

Τοῦ μὲν Ὁσίου ἄδελφος καὶ ἡ πατρίς καὶ ὁ χρόνος, καθ' ὃν ἥσκησεν· ὁ δὲ μέγας τῆς εὐσεβείας ὑπερασπιστὴς Εὐστάθιος, ὑπῆρχεν ἐκ Σίδης τῆς Παμφυλίας· ἐγένετο πρῶτος τῆς Βερόϊας (Χαλέπ) ἐπίσκοπος· εἴτα τῷ 325 παρουσιάσας εἰς τὴν Α'. Οἰκουμενικὴν Σύνοδον, μετετέθη ὑπ' αὐτῆς εἰς τὸν τῆς Ἀντιοχείας θρόνον. Ἀλλ' ὁ Μ. Κωνσταντῖνος πιστεύσας εἰς τὰς κατ' αὐτοῦ συκοφαντίας τῶν Ἀρειανῶν, ἐξώρισεν αὐτὸν εἰς Τραϊανούπολιν τῆς Θράκης, ὅπου ἐτελεύτησε τῷ 337, κατὰ τινας· ἄλλοι δὲ παρατείνουσι τὸν βίον αὐτοῦ μέχρι τῶν 360.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Ο' Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν. Ὁρα σελ. 283.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ω'ς ἀστὴρ πολύφωτος, ἐκ τῆς ἐώας, ἀναλάμπας ἠΰγασας, ἐν ταῖς καρδίαις τῶν πιστῶν, τὰς ἀρεταῖς τῶν θαυματῶν σου, θαυματοφόρε παμμάκαρ Τιμόθεε.

✠ 22. Ἡ εὕρεσις τῶν τιμίων Λειψάνων τῶν ἀγίων Μαρτύρων, τῶν ἐν τοῖς Εὐγενίου.

Ἀπολυτίκιον· Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε. Σελ. 287.

✠ 23. Τοῦ ἀγίου Ἱερομάρτυρος Πολυκάρπου, ἐπισκόπου Σμύρνης.

Ὁ Ἀποστολικὸς οὗτος καὶ Προφητικὸς ἀνὴρ, καὶ χαρακτήρ τῆς πίστεως καὶ τῆς ἀληθείας, ὑπῆρχε μαθητὴς Ἰωάννου τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, καὶ τοῦ Βουκόλου διάδοχος (Φεβρουαρίου 6). Γηραλέος δὲ ὢν τὴν ἡλικίαν, 95 ἐτῶν, ὅτε ὁ Ε'. κατὰ τῶν Χριστιανῶν διωγμὸς ἐκινήθη ἐπὶ Μάρκου Αὐρηλίου, τοῦ καὶ Ἀντωνίνου Φιλοσόφου καλουμένου, συλληφθεὶς ὑπὸ τοῦ Ἀνθυπάτου τῆς Σμύρνης, καὶ παρακινούμενος ἵνα βλασφημήσῃ τὸν Χριστὸν, εἶπεν· «Ὁγδοήκοντα καὶ ἕξ ἔτη δουλεύω αὐτῷ, καὶ οὐδὲν με ἠδίκησε· καὶ πῶς δύναμαι βλασφημῆσαι τὸν Βασιλέα μου, τὸν σῶσαντά με»; Ὁ δὲ τύραννος ὀργισθεὶς ἐπὶ τοῖς λόγοις τούτοις, ἐκέλευσε ριφθῆναι αὐτὸν εἰς τὸ πῦρ· καὶ οὕτως ἐτελεύτησεν ἐνδόξως τῷ 166 ἔτει, ταῦτα διδάξας πάντοτε, κατὰ τὸν Εὐσέβιον, ὃ καὶ παρὰ τῶν Ἀποστόλων ἔμαθεν, ὃ καὶ ἡ Ἐκκλησία παραδίδωσιν, ὃ καὶ μόνον ἐστὶν ἀληθὴ (Ἱστορ. Ἐκκλ. βιβλ. δ. κεφ. 14, καὶ 15).

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Καὶ τρέπων μέτοχος, καὶ θρόνων διάδοχος τῶν Ἀποστόλων γενόμενος, τὴν πρᾶξιν εὗρες θεόπνευστε, εἰς θεωρίας ἐπίβασιν· διὰ τῆτο τὸν λόγον τῆς ἀληθείας ὀρθοτομῶν, καὶ τῇ πίσει ἐνήθλησας μέχρις αἵματος, Ἱερομάρτυς Πολύκαρπε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος α'. Χορὸς ἀγγελικός.

Καρποὺς τοὺς λογικοὺς, τῷ Κυρίῳ προσφέρων, Πολύκαρπε σοφὲ, ἀρετῶν δι' ἐνθέων, ἐδείχθης ἀξιόθεος, Ἱεράρχα

μακάριε· ὅθεν σήμερον, οἱ φωτισθέντες σοῖς λόγοις, ἀνυμνοῦ-
μέν σου, τὴν ἀξιέπαινον μνήμην, Θεὸν μεγαλύνοντες.

✠ 24. Ἡ Πρώτη καὶ Δευτέρα Εὐρεσις τῆς τιμίας Κεφαλῆς
τοῦ Προδρόμου.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ε'κ γῆς ἀνατείλασα, ἡ τοῦ Προδρόμου Κεφαλὴ, ἀκτῖνας
ἀφίησι τῆς ἀφθαρσίας, πιστοῖς τῶν ἰάσεων· ἄνωθεν
συναθροίζει τὴν πληθὺν τῶν Ἀγγέλων, κάτωθεν συγκαλεῖται
τῶν ἀνθρώπων τὰ γένη, ὁμόφωνον ἀναπέμψαι δόξαν Χριστῷ
τῷ Θεῷ.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Προφῆτα Θεοῦ καὶ Πρόδρομε τῆς χάριτος, τὴν Κάραν τὴν
σὴν, ὡς ῥόδον ἱερώτατον, ἐκ τῆς γῆς εὐράμενοι, τὰς
ἰάσεις πάντοτε λαμβάνομεν· καὶ γὰρ πάλιν ὡς πρότερον,
ἐν κόσμῳ κηρύττεις τὴν μετάνοιαν.

✠ 25. Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ταρασίου, ἀρχιεπισκό-
που Κωνσταντινουπόλεως.

Ἐπὶ τῇ γενέσει τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει πρώτου ἀρχόντου· ἐχρημάτισε πρό-
τερον Ἐπατορ καὶ πρῶτος τῶν ἐξ ἀπορρήτων· εἶτα τῷ 784 ἐψηφίσθη Κων-
σταντινουπόλεως Ἀρχιεπίσκοπος ὑπὸ τῶν βασιλέων Εἰρήνης, καὶ τοῦ υἱοῦ αὐτῆς
Κωνσταντίνου τοῦ Πορφυρογεννήτου· ἐνήργησε τὴν συνάθροισιν τῆς περὶ τῶν ἁγίων
Εἰκόνων Ζ'. Οἰκουμένης Συνόδου· ἐγένετο ἡ εὐωδία τῆς Ἐκκλησίας αὐτοῦ, καὶ
τὸ φῶς τοῦ ὑπ' αὐτὸν κλήρου· ἐτελεύτησε τῷ 806 ἔτει.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Κανόνα πίστεως. Ὁρα σελ. 288.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ο'ρθοδόξοις δόγμασι, τὴν Ἐκκλησίαν φαιδρύνας, καὶ Χρι-
στοῦ μακάριε, τὴν σεβασμίαν Εἰκόνα, σέβεσθαι καὶ
προσκυνεῖσθαι πᾶσι διδάξας, ἡλεγξας Εἰκονομάχων ἄθεον
δόγμα· διὰ τῆς σοῦ βοῶμεν· ὦ Πάτερ, χαίροις σοφὲ Τάρασιε.

✠ 26. Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Πορφυρίου, ἐπισκόπου
Γάζης.

Ἐπὶ τῇ γενέσει τοῦ ἐν Γάζῃ πατρίδα· ἐμόνασε πρότερον ἐν τοῖς τῶν Ἱεροσο-
λύμων μοναστηρίοις· ἐγένετο ἔπειτα Γάζης τῆς ἐν Παλαιστίνῃ ἐπίσκοπος· ἐτε-
λεύτησε περὶ τὰ 450.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Κανόνα πίστεως . Ὅρα ἀνωτέρω .

Κοντάκιον, Ἦχος β' . Τοῖς τῶν αἱμάτων σου .

Γερωτάτοις τοῖς τρόποις κοσμούμενος, ἱερωσύνης στολῇ κατηγλαῖσαι, παμμάκαρ Θεόφρον Πορφύριε, καὶ ἰαμάτων ἐμπρέπεις δυνάμεις, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν .

✠ 27. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ Προκοπίου τοῦ Δεκαπολίτου .

Οὗτος, καὶ ὁ κατωτέρω εἰς τὰς 28 συνασκητῆς καὶ συναθλητῆς αὐτοῦ Βασίλειος, ἤκμασαν περὶ τὰ μέσα τοῦ Ἡ' αἰῶνος, ἐν τοῖς χρόνοις Λέοντος τοῦ Ἰσαύρου, ὑφ' οὗ καὶ πολλὰ ἔπαθον διὰ τὴν τῶν ἁγίων Εἰκόνων τιμὴν· ἐτέλεσαν δὲ τὸν βίον αὐτῶν ἀσκητικῶς .

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς, τῆς ἐρήμου τὸ ἄγονον ἐγεώργησας· καὶ τοῖς ἐκ βάθους στεναγμοῖς, εἰς ἑκατὸν τοὺς πόνους ἐκαρποφόρησας· καὶ γέγονας φωστήρ, τῇ οἰκουμένη λαμπρῶν τοῖς θαύμασι, Προκόπιε Πατὴρ ἡμῶν ὅσιε . Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν .

Κοντάκιον, Ἦχος δ' . Ἐπεφάνης σήμερον .

Εὐσφόρον σήμερον, ἡ Ἐκκλησία, κεκτημένη ἅπασαν, κακοδοξίας τὴν ἀχλὺν, διασκεδάζει τιμῶσά σε, οὐρανομύστα Προκόπιε ἐνδοξε .

✠ 28. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ Βασιλείου, συνασκητοῦ τοῦ ἁγίου Προκοπίου .

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α' . Τοῦ λίθου σφραγισθέντος .

Τῆς ἐρήμου πολίτης, καὶ ἐν σώματι ἄγγελος, καὶ θαυματουργὸς ἀνεδείχθης, Θεοφόρε Πατὴρ ἡμῶν Βασίλειε· νηστεία, ἀγρυπνία, προσευχῇ, οὐράνια χαρίσματα λαβὼν, Θεραπεύεις τὴς νοσοῦντας, καὶ τὰς ψυχὰς τῶν πίστει προστρεχόντων σοι . Δόξα τῷ δεδοκίτι σοι ἰσχύϊ· δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι· δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα .

Κοντάκιον, Ἦχος β' . Τὰ ἄνω ζητῶν .

Εξ ὕψους λαβὼν, τὴν θείαν ἀποκάλυψιν, ἐξῆλθες σοφὲ, ἐκ μέσου τῶν συγχύσεων, καὶ μονάσας Ὅσιε, τῶν θαυ-

μάτων εἴληφας τὴν ἐνέργειαν, καὶ τὰς νόσους ἰᾶσθαι τῇ χάριτι, Βασίλειε παμμάκαρ ἱερώτατε .

✠ 29. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Κασσιανοῦ τοῦ Ῥωμαίου .

Ῥπῆρχεν ἐκ Ῥώμης, ἀνὴρ ἐλλόγιμος, στρατιωτικὸς πρότερον τὴν τάξιν· εἰτα καταλιπὼν αὐτὴν καὶ μονάσας, ἐτελεύτησεν ἀσκητικῶς περὶ ταῖς ἀρχαῖς τοῦ Ε'. αἰῶνος .

Ἀλληλουῖα .

ΜΗΝ ΜΑΡΤΙΟΣ.

Ἐχων ἡμέρας 31, Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 12, καὶ ἡ νύξ ὥρας 12.

✠ 1. Τῆς ἀγίας Ὁσιομάρτυρος Εὐδοκίας .

Εἰδωλόλατρίς ἦν πρότερον, καὶ ἀκόλαστος τὸν βίον, ἐξ Ἡλιουπόλεως τῆς κατὰ Φοινίκην καταγομένη . Ὑστερον δὲ προσελθοῦσα εἰς τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ, καὶ πολλοὺς ἀγῶνας ἀσκητικoὺς τελέσασα, ἐτελεύτησε μαρτυρικῶς περὶ τὰ 126 ἐπὶ Ἀδριανοῦ Αἰλίου .

Ἀλληλουῖα ἢ, Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Εν σοὶ Μῆτερ ἀκριβῶς διεσώθη τὸ κατ' εἰκόνα· λαβοῦσα γὰρ τὸν σταυρὸν, ἠκολούθησας τῷ Χριστῷ, καὶ πράττουσα ἐδίδασκες, ὑπερορᾶν μὲν σαρκὸς, παρέρχεται γάρ· ἐπιμελεῖσθαι δὲ ψυχῆς, πράγματος ἀθανάτου· διὸ καὶ μετὰ Ἀγγέλων συναγάλλεται, ὅσια Εὐδοκία τὸ πνεῦμά σου .

✠ 2. Τοῦ ἀγίου Μάρτυρος Ἡσυχίου .

Ἡθλησεν ἐπὶ Μαξιμιανοῦ τῷ 302, λίθῳ βαρεῖ προσδεθεὶς τὸν λαμπρόν, καὶ εἰς τὸν Ὀρόντην ποταμὸν τῆς Κοίλης Συρίας ρίφθεις .

Ἀλληλουῖα ἢ, Ὁ Μάρτυς σου Κύριε . Σελ. 279.

✠ 3. Τῶν ἀγίων Μαρτύρων Εὐτροπίου, Κλεονίκου, καὶ Βασιλίσκου .

Ἡθλησαν ἐκ ἔτει 296 ἐπὶ Διοκλητιανοῦ .

Ἀλληλουῖα ἢ,

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε . Ὁρα σελ. 287.

✠ 4. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γερασίμου τοῦ ἐν Ἰορδάνῃ .

Ῥπῆρχεν ἐκ Λυκίας· ἐζῆσεν ἐν αὐτῇ πολλὰ ἔτη ἔρημικῶς· μετέβη ἔπειτα εἰς τὴν Παλαιστίνην· ἐκτίσε μεγίστην λαύραν παρὰ τῷ Ἰορδάνῃ· ἐτελεύτησε τῷ 475 ἔτει .

Ἀλληλουῖα ἢ,

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α΄. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος .

Τῆς ἐρήμου πολίτης, καὶ ἐν σώματι ἄγγελος, καὶ θαυμα-
τουργὸς ἀνεδείχθης, Θεοφόρε Πατὴρ ἡμῶν Γεράσιμε· νη-
στεία, ἀγρυπνία, προσευχῇ, οὐράνια χαρίσματα λαβὼν, Θε-
ραπεύεις τοὺς νοσοῦντας, καὶ τὰς ψυχὰς τῶν πίστει προσ-
τρεχόντων σοι . Δόξα τῷ δεδοκότι σοι ἰσχύν· δόξα τῷ σέ
στεφανώσαντι· δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα .

✠ 5. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Κόνωνος .

Ἦθλησεν ἐν ἔτει 950 ἐπὶ Δεσίου .

Ἀλληλουῖα· ἢ, Ὁ Μάρτυς σου Κύριε, ὡς ἀνωτέρω .

✠ 6. Τῶν ἁγίων 42 Μαρτύρων τῶν ἐν τῷ Ἀμορίῳ .

Ἦθλησαν ἐν ἔτει 840 ἐπὶ τῆς βασιλείας Θεοφίλου τοῦ Εἰκονομάχου .

Ἀλληλουῖα· ἢ, Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, ὡς ἀνωτέρω .

Κοντάκιον, Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ .

Οἱ ἐν τῇ γῇ διὰ Χριστὸν ἠθληκότες, ἀναδειχθέντες εὐσε-
βεῖς στεφανῶνται, τοὺς οὐρανὸς ἐλάβετε οἰκεῖν ἐν χαρᾷ .
Πᾶσαν γὰρ ἐπίνοιαν, τοῦ ἐχθροῦ καθελόντες, πόνοις καὶ τοῖς
αἵμασι, τῶν ὑμῶν αἰκισμάτων, τοῖς εὐφημοῦσιν ἄνωθεν αἰεὶ,
ἀμαρτημάτων τὴν λύσιν βραβεύετε .

✠ 7. Τῶν ἁγίων Ἱερομαρτύρων, τῶν ἐν Χερσῶνι ἐπισκοπη-
σάντων, Βασιλέως, Ἐφραίμ, Εὐγενίου, Καπίτωνος, Αἰθερίου,
Ἀγαθοδώρου, καὶ Ἐλπιδίου .

Ἦθλησαν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τῷ 296 ἔτει .

Ἀλληλουῖα .

✠ 8. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ Θεοφυλάκτου,
ἐπισκόπου Νικομηδείας .

Ἐξορισθεὶς ὑπὸ Λέοντος τοῦ Ἀρμενίου διὰ τὴν τῶν ἁγίων Εἰκόνων προσκύ-
νησιν, ἐτελεύτησε περὶ τὰ 832 .

Ἀλληλουῖα .

✠ 9. Τῶν ἁγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων, τῶν ἐν Σεβασ-
τείᾳ τῇ πόλει μαρτυρησάντων .

Οὗτοι, ἐκ διαφόρων πατρίδων καταγόμενοι, ἦσαν πάντες στρατιῶται τὴν τά-
ξιν ὑφ' ἓνα στρατηγόν . Διὰ δὲ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν συλληφθέντες, καὶ δει-
νῶς ἐτασθέντες πρότερον, τελευταῖον ἐρρίφθησαν εἰς τὴν κατὰ τὴν Σεβάστειαν
τῆς Καππαδοκίας λίμνην, καὶ ὅν καιρὸν ὑπῆρχε ψύχος δριμύτατον, καὶ παγε-
τὸς πολὺς· ἐν ᾗ διακαρτερήσαντες γυμνοὶ ὅλην τὴν νύκτα, παρακινουντες ἀλ-

λήλους εἰς τὴν μέχρι τέλους ὑπομονήν, καὶ νεκρωθέντες σχεδὸν ὑπὸ τοῦ ψύχους, τὸ πρῶτ' συνετρίβησαν τὰ σκέλη, καὶ οὕτω παρέθεντο τὰ πνεύματα αὐτῶν τῷ Θεῷ, τῷ 320 ἔτει, ἐπὶ τῆς βασιλείας Λικινίου. Τὰ δὲ ὀνόματα αὐτῶν εἰσὶ ταῦτα, κατὰ Ἀλφάβητον· Ἀγγίας, Ἀγλαῖος, Ἀέτιος, Ἀθανάσιος, Ἀκάκιος, Ἀλέξανδρος, Βιδιανός, Γαῖος, Γοργόνιος, Γοργόνιος ἕτερος, Δομετιανός, Δόμνος, Ἐκδίκιος, Εὐνοϊκός, Εὐτυχής, Εὐτύχιος, Ἡλιανός, Ἡλίας, Ἡράκλειος, Ἡσύχιος, Θεόδουλος, Θεόφιλος, Ἰωάννης, Κλαύδιος, Κύριλλος, Κυρίων, Λυσίμαχος, Μελίτων, Νικόλαος, Ξανθίας, Οὐαλέριος, Οὐάλης, Πρίσκος, Σακερδῶν, Σεθηριανός, Σισίνιος, Σμάραγδος, Φιλοκτήμων, Φλάβιος, καὶ Χουδίων.

Ἀργία, καὶ Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α'.

Τὰς ἀλγηδόνας τῶν Ἀγίων, ἃς ὑπὲρ σοῦ ἔπαθον, δυσωπή-
 θητι Κύριε, καὶ πάσας ἡμῶν τὰς ὀδύνας, ἴασαι, φιλάν-
 θρωπε δεόμεθα.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. β'. Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν.

Πᾶσαν στρατιὰν τοῦ κόσμου καταλιπόντες, τῷ ἐν οὐρα-
 νοῖς Δεσπότη προσεκολλήθητε, ἀθλοφόροι Κυρίου Τεσ-
 σαράκοντα· διὰ πυρὸς γὰρ καὶ ὕδατος διελθόντες μακάριοι,
 ἐπαξίως ἐκομίσασθε, δόξαν ἐκ τῶν οὐρανῶν, καὶ στεφάνων
 πληθύν.

* 10. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Κοδράτου, καὶ τῆς συνοδίας
 αὐτοῦ. Ἀλληλουῖα.

* 11. Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Σωφρονίου, ἀρχιεπισκό-
 που Ἱεροσολύμων.

Διεδέχθη τὸν Μόδεστον τῷ 633 ἔτει· ἐτελεύτησε περὶ τὸ 638, καταλιπὼν εἰς
 τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τινα Συγγράμματα. Ἡ δὲ Ἐπιλύχνιος Εὐχαριστία· Φῶς
 ἱλαρόν.... ἡ εἰς αὐτὸν ἀποδιδομένη, ἔστι καὶ τοῦ Μ. Βασιλείου ἀρχαιοτέρα
 ὡς αὐτὸς οὗτος μαρτυρεῖ ἐν Κεφ. κδ'. περὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, οὕτω λέγων·
 «Ἐδοξε τοῖς Πατράσιν ἡμῶν, μὴ σιωπῇ τὴν χάριν τοῦ ἐσπερινοῦ φωτὸς δέχεσθαι,
 ἀλλ' εὐθὺς φανέντος, εὐχαριστεῖν. Καὶ ὅς τις μὲν ὁ Πατὴρ τῶν ῥημάτων ἐκείνων
 τῆς Ἐπιλυχνίου Εὐχαριστίας, εἰπεῖν οὐκ ἔχομεν· ὁ μὲντοι λαὸς ἀρχαίαν ἀφήσιν
 τὴν φωνὴν, καὶ οὐδενὶ πώποτε ἀσεβεῖν ἐνομίσθησαν οἱ λέγοντες· Αἰνοῦμεν Πα-
 τέρα, Υἱὸν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα Θεοῦ (ἴσως Θεόν). Εἶδέ τις καὶ τὸν ὕμνον
 Ἀθηνογένους ἐγνώ, ὃν ὥσπερ τι ἀλεξιτήριον (ἢ ἄλλο ἐξιτήριον) τοῖς συνοῦσιν
 αὐτῷ καταλέλοιπεν, ὁρμῶν ἤδη πρὸς τὴν διὰ πυρὸς τελείωσιν, οἶδε καὶ τὴν τῶν
 Μαρτύρων γνῶμην ὅπως εἶχον περὶ τοῦ Πνεύματος». Καὶ ταῦτα μὲν ὁ Βασι-
 λεὺς περὶ τῆς Ἐπιλυχνίου ταύτης Εὐχαριστίας, ἡ Ὑμνου Τριαδικοῦ, ὡς
 ἐπεγράφετο πρότερον. Ὅστερον ὁμως φαίνεται ὅτι ὁ Σωφρόνιος, ἀναπληρώσας
 ἑλλείποντά τινα, ἐποίησεν αὐτὸν τοιοῦτον, ὁποῖος ἤδη εὕρισκεται· ὅθεν καὶ ἔφερε
 τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ τὴν ἐπιγραφὴν.

Ἀλληλουῖα.

✠ 12. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ Θεοφανούς τῆς Σιγριανῆς . Ἀλληλουῖα .

✠ 13. Ἡ Ἀνακομιδὴ τοῦ Λειψάνου τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Νικηφόρου, ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως . (Ὁρα Ἰουνίου) . Ἀλληλουῖα .

✠ 14. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Βενεδίκτου .

Ἐγεννήθη τῷ 480 ἐν Νουρσίᾳ, τῇ κατὰ τὴν Οὐμβρίαν τῆς Ἰταλίας· ἤσκησεν ἐκ νεότητος εἰς τὰς ἐρήμους, ὅπου τὸ παράδειγμα αὐτοῦ ἔσυρε πολλοὺς μιμητάς· διὸ ἀναβὰς ἐπὶ τοῦ ὄρους Κασσίου τῆς Καμπανίας, καὶ κτίσας ἐκεῖ μοναστήριον, συνέστησε τὸ τάγμα τῶν μοναχῶν, τῶν ἐκ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ (ὅπερ σημαίνει Ἑλληνιστὶ Εὐλογημένος), Βενεδικτῶνων καλουμένων, δούς εἰς αὐτοὺς κανόνας καὶ τύπον διαγωγῆς. Ἐκ τούτου ὀνομάζεται καθηγητῆς, καὶ πρῶτος τῶν ἐν τῇ Δύσει μοναχῶν. Ἐτελεύτησε δὲ τῷ 543 ἔτει.

Ἀλληλουῖα .

✠ 15. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Ἀγαπίου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ ἑπτὰ Μαρτύρων .

✠ 16. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Σαβίνου· καὶ τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Χριστοδούλου τοῦ ἐν Πάτμῳ . Ἀλληλουῖα .

Ὁ μὲν Μάρτυς, ἐξ Αἰγύπτου καταγόμενος, ἤθλησεν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τῷ 299 ἔτει. — Ὁ δὲ Ὅσιος ὑπῆρχεν ἐκ τῶν περιχώρων Νικαίας τῆς ἐν Βιθυνίᾳ, Θεοδώρου καὶ Ἀννης υἱὸς, Ἰωάννης καλούμενος πρότερον. Ἐνδυθεὶς δὲ τὸ μοναδικόσχημα ἐκ νεότητος, καὶ Χριστόδουλος μετονομασθεὶς, ἤσκησε κατ' ἀρχὰς ἐν διαφόροις τόποις· εἶτα, λαβὼν ἄδειαν, καὶ βοήθειαν χρηματικὴν παρὰ τοῦ βασιλέως Ἀλεξίου τοῦ Κομνηνοῦ, ἀνήγειρεν ἐν τῇ νήσῳ Πάτμῳ, ἐπ' ὀνόματι Ἰωάννου τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, τὸν τε ναὸν καὶ τὴν περὶ αὐτὸν εἰσέτι σωζομένην βασιλικὴν μονήν, Μοναστήριον τοῦ ἁγίου Χριστοδούλου καλουμένην. Ἐπιδραμόντων δὲ ἐκεῖ τῶν Ἀράβων, φυγὼν μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, ἀπῆλθεν εἰς τὴν Εὐβοίαν (Εὐριπον), ὅπου καὶ ἐτέλεσε τὸν δρόμον τῆς ζωῆς περὶ τὰ τέλη τοῦ ΙΑ' αἰῶνος, τῇ 16 Μαρτίου. Οἱ δὲ μαθηταὶ αὐτοῦ, λαβόντες τὸ ἱερόν αὐτοῦ λείψανον, μετεκόμισαν εἰς τὴν οἰκίαν μονήν, ἐνθα κατὰκειται μέχρι τῆς σήμερον πρὸς ἁγιασμόν τῶν μετὰ πίστεως προσερχομένων.

✠ 17. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀλεξίου, τοῦ Ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ . Ἀλληλουῖα .

✠ 18. Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Κυρίλλου, ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων .

Ἐγεννήθη τῷ 315, διεδέχθη τὸν Μάξιμον εἰς τὸν ἀρχιεπισκοπικὸν τῶν Ἱεροσολύμων θρόνον τῷ 350, ἐφάνη ζηλωτῆς τῆς ὀρθοδόξου πίστεως, καὶ τῶν πτωχῶν ὑπερασπιστής· τρεῖς ἐξωρίσθη ὑπὸ τῶν ἀρειανοφρόνων βασιλέων, Κωνσταντίου καὶ Οὐάλεντος· μετὰ δὲ τὸν θάνατον τούτων ἀνακληθεὶς εἰς τὸν θρόνον αὐτοῦ, ἐτελεύτησεν ἐν εἰρήνῃ τῷ 386 ἔτει. Τῶν ἱερῶν Συγγραμμάτων αὐτοῦ τὰ ἐπισημότερα εἰσὶν αἱ 25 Κατηχήσεις, θεωρούμεναι ὡς ἡ ἀρχαιοτέρα καὶ μεθοδικωτέρα ἐπιτομὴ τῆς Χριστιανικῆς διδασκαλίας.

Ἀλληλουῖα .

✠ 19. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Χρυσάνθου καὶ Δαρείου .

Ἀλεξανδρεὺς ἦν τὴν πατρίδα ὁ Χρυσάνθος, κατηχηθεὶς τὴν εἰς Χριστὸν, πίστιν ὑπὸ ἐπισκόπου τινός . Ὁ δὲ πατὴρ αὐτοῦ, ὃς τις ἦν Συγκλητικὸς τὸ ἀξίωμα, κατακλείσας αὐτὸν πρότερον εἰς φυλακὴν ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας, εἶτα τὸ ἀμετάθετον τῆς γνώμης αὐτοῦ βλέπων, ἀποστείλας ἔλαβεν ἐξ Ἀθηνῶν τὴν Δαρείαν, παρθένον περικαλλῇ μὲν καὶ ἐλλόγιμον, εἰδωλολάτριν δὲ, καὶ μετ' αὐτῆς ἐτέλεσε τὸν γάμον τοῦ υἱοῦ· ἵνα διὰ τῆς πρὸς αὐτὴν ἀγάπης, ἀποσπάσῃ αὐτὸν τῆς πίστεως τοῦ Χριστοῦ . Ὁ δὲ ταύτην μᾶλλον ἐλκύσας εἰς τὴν εὐσέβειαν, καὶ παρρησιασάμενοι ἀμφοτέροι τὸν Χριστὸν, ἔλαβον τὸν στέφανον τοῦ μαρτυρίου τῷ 284 ἐπὶ Νουμεριανοῦ, ριφθέντες εἰς λάκκον βορβορώδη .

Ἀλληλουῖα .

✠ 20. Τῶν ὁσίων Πατέρων ἡμῶν τῶν ἐν τῇ Μονῇ τοῦ ἁγίου Σάββα ἀναψεθέντων .

Ἀλληλουῖα .

✠ 21. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰακώβου τοῦ Ὁμολογητοῦ .

Ἀλληλουῖα .

✠ 22. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Βασιλείου, πρεσβυτέρου τῆς Ἀγκυρανῶν Ἐκκλησίας .

Ἀλληλουῖα .

✠ 23. Τοῦ ἁγίου Ὁσιομάρτυρος Νίκωνος, καὶ τῶν 199 Μαθητῶν αὐτοῦ .

Ἀλληλουῖα .

✠ 24. Προεόρτια τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας .

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Σήμερον τῆς παγκοσμίου χαρᾶς τὰ προοίμια, μετὰ χαρμοσύνης προεορτάσωμεν· ἰδὲ γὰρ Γαβριὴλ παραγίνεται, τῇ Παρθένῳ κομίζων τὰ εὐαγγέλια, ἅμα καὶ φόβῳ καὶ θαύματι· Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ .

Κοντάκιον, Ἦχος δ' . Ἐπεφάνης σήμερον .

Επελεύσει Πνεύματος τοῦ παναγίου, τοῦ Πατρὸς τὸν σύνθρονον, καὶ ὁμοούσιον φωνῇ, τοῦ Ἀρχαγγέλου συνέλαβες, Θεοκυῆτορ Ἀδάμ ἢ ἀνάκλησις .

Ο ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΠΑΡΘΕΝΟΥ.

✠ 25. Ὁ Εὐαγγελισμὸς τῆς ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Μετὰ μῆνας ἕξ ἀπὸ τῆς τοῦ Προδρόμου Συλλήψεως ἀπεστάλη ὁ Ἄγγελος Γαβριήλ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ εἰς τὴν πόλιν τῆς Γαλιλαίας Ναζαρέτ πρὸς τὴν Παρθένον Μαριάμ· ἥτις, ἐξελθοῦσα τοῦ Ναοῦ ὡς κόρη τελεία (Νοεμβρ. 21), ὑπῆρχεν ἤδη πρὸ τεσσάρων μηνῶν, κατὰ τὴν παράδοσιν τῶν Πατέρων, μεμνηστευμένη τῷ Ἰωσήφ. Καὶ εἰσελθὼν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς, ἠσπάσατο αὐτήν, λέγων· Χαῖρε Κεχαριτωμένη· ὁ Κύριος μετὰ σοῦ· εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξίν. Ἡ δὲ Παρθένος, μετὰ τινα ταραχὴν τῆς ψυχῆς καὶ διαλογισμὸν, καὶ φόβον, διὰ τὸν τοιοῦτον ἀσπασμὸν, τέλος, πληροφορηθεῖσα τὴν δι' αὐτῆς ἀνερμηνευτον τοῦ Θεοῦ συγκατάβασιν καὶ ἀπόρρητον οἰκονομίαν, καὶ πιστεύσασα, ὅτι πάντα δυνατὰ εἰς τὸ θεῖον αὐτοῦ βούλημα, ἀποκρίνεται ἐν ταπεινώσει· Ἴδου ἡ δούλη Κυρίου· γένοιτό μοι κατὰ τὸ ῥῆμά σου. Καὶ ἅμα τῷ λόγῳ τούτῳ, τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐπέρχεται ἐπ' αὐτήν· ἡ δύναμις τοῦ Ὑψίστου ἐπισκιάζει τὴν πανάμωμον αὐτῆς γαστέρα· καὶ ὁ προαιώνιος Τίος καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ καὶ Θεὸς συλλαμβάνεται ὑπὲρ λόγον καὶ ἔννοιαν, καὶ σαρκοῦται ἐκ τῶν ἀχράντων αὐτῆς αἱμάτων (Λουκ. α'. 26-38).

Ἐχουσα λοιπὸν ἐν γαστρὶ τὸν ἀχώρητον ἢ μακαρία Παρθένος, ἐπορεύθη μετὰ σπουδῆς ἐκ Ναζαρέτ εἰς τὰ ὄρεια τῆς Ἰουδαίας μέρη, εἰς μίαν τῶν ἐκεῖ πόλεων (τὰ Ἱεροσόλυμα τυχόν, ἢ τὴν Βηθλεὲμ, ἢ τὴν Χεβρών, κατ' ἄλλους), ἔνθα εἶχε τὴν οἰκησιν ὁ Ζαχαρίας· ἵνα, εὐροῦσα Ἐλισάβετ τὴν συγγενῇ, συγχαρῇ αὐτῇ διὰ τὴν εἰς τὸ γῆρας αὐτῆς κυοφορίαν, ἣν παρὰ τοῦ Ἀγγέλου ἔμαθε· διηγηθῇ δὲ μᾶλλον πρὸς αὐτήν καὶ τὰ μεγαλεῖα, ὅσα ὁ Δυνατὸς εὐδόκησε ποιῆσαι δι' αὐτῆς. Καὶ ἀσπάζεται μεν τὴν Ἐλισάβετ, εἰσελθοῦσα πρὸς αὐτήν· ἡ δὲ, μόλις ἀκούσασα τῆς Μαρίας τὸν ἀσπασμὸν, αἰσθάνεται, ὅτι τὸ ἐν αὐτῇ ἐξάμηνον ἤδη ἔμβρυον σκιρτᾷ ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς ὑπὸ τῆς χαρᾶς, καὶ διὰ τοῦ τοιούτου σκιρτήματος, καὶ πρὶν ἔτι ἰδῇ τὸ φῶς τῆς ζωῆς, προφητεύει τὴν ἀνατολὴν τοῦ νοητοῦ Ἠλίου. Ἀμέσως Πνεύματος ἁγίου πλησθεῖσα ἡ γηραιὰ Ἐλισάβετ, γνωρίζει τὴν Μητέρα τοῦ Κυρίου αὐτῆς, καὶ μακαρίζει μεγαλοφώνως καὶ τὴν κοιλίαν τῆς Θεομήτορος, καὶ τὸν ἐν αὐτῇ βασταζόμενον καρπὸν. Ἡ δὲ Παρθένος, κινηθεῖσα τότε καὶ αὐτὴ εἰς μίαν ὑπερφυῇ ἀγαλλίασιν πνεύματος, ψάλλει τὴν θεοπρεπῆ Ὠδὴν, τὴν ἐν τῇ Νέᾳ Διαθήκῃ πρώτην, δοξολογοῦσα τὸν ἑαυτῆς Θεὸν καὶ Σωτῆρα, καὶ λέγουσα· Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἡγαλλία-

σε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτήρί μου· καὶ τὰ λοιπὰ, καθὼς ἐγγράφως παρέδωκεν ἡμῖν ὁ Ξηγὸρος Λουκάς (ἀ. 39-55). Διὰ τοῦτο ἀξίως τάττεται ἡ Παρθένος Μαριάμ, καὶ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν Μήτηρ, ἡ Πρώτη τῶν ἱερῶν Συγγραφέων τῆς Νέας Διαθήκης.

Ἀργία, καὶ ἰχθύος Κατάλυσις.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Σήμερον τῆς σωτηρίας ἡμῶν τὸ κεφάλαιον, καὶ τῇ ἀπ' αἰῶ-
νος Μυστηρίου ἡ φανέρωσις· ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, Υἱὸς τῆς
Παρθένου γίνεται, καὶ Γαβριὴλ, τὴν χάριν εὐαγγελίζεται. Διὸ
καὶ ἡμεῖς σὺν αὐτῷ τῇ Θεοτόκῳ βοήσωμεν· Χαῖρε Κεχα-
ριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Κοντάκιον αὐτόμελον, Ἦχος πλ. δ'.

Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια, ὡς λυτρωθεῖσα
τῶν δεινῶν εὐχαριστήρια, ἀναγράφω σοι ἡ Πόλις σου
Θεοτόκε. Ἀλλ' ὡς ἔχυσα τὸ κράτος ἀπροσμάχητον, ἐκ παν-
τοίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον, ἵνα κράζω σοι· Χαῖρε Νύμφη
ἀνύμφευτε.

✠ 26. Ἡ Σύναξις τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριὴλ.

Τὴν ἐορτάσιμον ταύτην Σύναξιν ποιούμεν εἰς δόξαν αὐτοῦ, ὡς ὑπουργήσαν-
τος εἰς τὸ ὑπερφυές τῆς ἐνσάρκου τοῦ Θεοῦ οἰκονομίας Μυστήριον.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Εἰ ἔστι Τεσσαρακοστή, Ἀλληλουῖα· εἶδὲ μὴ,

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῶν οὐρανίων στρατιῶν Ἀρχιστράτηγε, δυσωποῦμέν σε
αἰεὶ ἡμεῖς οἱ ἀνάξιοι, ἵνα ταῖς σαῖς δεήσεσι τειχίσῃς
ἡμᾶς, σκέπῃ τῶν πτερύγων, τῆς αὐλοῦ σου δόξης, φρουρῶν
ἡμᾶς προσπίπτοντας, ἐκτενῶς καὶ βοῶντας· Ἐκ τῶν κινδύ-
νων λύτρωσαι ἡμᾶς, ὡς Ταξιάρχης τῶν ἄνω Δυνάμεων.

Κοντάκιον, Ἦχος β'.

Αρχιστράτηγε Θεοῦ, λειτουργέ θείας δόξης, τῶν ἀνθρώπων
ὁδηγέ, καὶ ἀρχηγέ Ἀσωμάτων, τὸ συμφέρον ἡμῖν πρέσ-
βευε, καὶ τὸ μέγα ἔλεος, ὡς τῶν Ἀσωμάτων Ἀρχιστράτηγος.

✠ 27. Τῆς ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Ματρώνης τῆς ἐν Θεσσα-
λονίκῃ. Ἀλληλουῖα.

✠ 28. Τοῦ ὁσίου Γλαρίωνος τοῦ Νέου. Ἀλληλουῖα.

✠ 29. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μάρκου, ἐπισκόπου Ἀρε-
 θουσίων, καὶ Κυρίλλου διακόνου, καὶ ἐτέρων τῶν ἐπὶ Ἰβλια-
 νοῦ ἀγλησάντων. Ἀλληλουῖα.

✠ 30. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου, τοῦ συγγραφέως
 τῆς Κλίμακος.

Οὗτος ἐγεννήθη ἐν Παλαιστίνῃ περὶ τὰ 523, ἐδόθη εἰς τὴν ἀσκησιν ἐκ νεα-
 ρᾶς ἡλικίας· προεχειρίσθη ἡγούμενος τῆς ἐν τῷ Σιναίῳ Ὄρει μονῆς· συνέγραψε
 περὶ ἀρετῆς τριάκοντα λόγους, ὧν ἕκαστος περιλαμβάνων μίαν ἀρετὴν, καὶ
 ἀπὸ τῶν πρακτικῶν ἐπὶ τὰς θεωρητικὰς προχωροῦντες, ἀναδιδάσκουσι τὸν ἄν-
 θρωπον, ὡς διὰ βαθμίδων τινῶν, εἰς οὐράνιον ὕψος· δι' ἣν αἰτίαν καὶ τὸ σύγ-
 γραμμα τοῦτο ὀνομάζεται, Κλίμαξ τῶν Ἀρετῶν. Ἀπέθανε δὲ τῷ 603, ἐτῶν
 ὀγδοήκοντα.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς, τῆς ἐρήμου τὸ ἄγονον ἐγεώρ-
 γησας· καὶ τοῖς ἐκ βάθους συναγμοῖς, εἰς ἑκατὸν τοὺς
 πόνους ἐκαρποφόρησας· καὶ γέγονας φωστήρ, τῇ οἰκουμένη
 λάμπων τοῖς θαύμασιν, Ἰωάννη Πατὴρ ἡμῶν ὅσιε. Πρέσβευε
 Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος α'. Χορὸς ἀγγελικός.

Καρπούς ἀειθαλεῖς, ἐκ τῆς βίβλου προσφέρων, διδάγματα
 σοφῆ, καθηδύνεις καρδίας, τῶν τούτοις μετὰ νήψεως,
 προσεχόντων Μακάριε· κλίμαξ γάρ ἐστι, ψυχὰς ἀνάγουσα
 γῆθεν, πρὸς οὐράνιον, καὶ διαμένουσαν δόξαν, τῶν πίστει
 τιμώντων σε.

✠ 31. Τοῦ ἀγίου Ἱερομάρτυρος Ὑπατίου, ἐπισκόπου Γαγ-
 γρῶν.

Ἀλληλουῖα· ἢ, Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Καὶ τρόπων μέτοχος, καὶ θρόνων διάδοχος. Ὁρχ. σελ. 289.

Μ Η Ν Α Π Ρ Ι Λ Ι Ο Σ.

Ἔχων ἡμέρας 30. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 13, καὶ ἡ νύξ ὥρας 11.

✠ 1. Τῆς ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας.

Αὕτη, δωδεκαετῆς ἔτη οὖσα, ἔλαθε τοὺς γονεῖς αὐτῆς καὶ ἀπελθοῦσα εἰς Ἀ-
 λεξάνδρειαν, ἔζησε βίον ἄσωτον 47 ἔτη. Εἶτα, ὑπὸ περιεργείας κινουμένη, ἀπῆλθε

μετὰ πολλῶν ἄλλων προσκυνητῶν εἰς Ἱεροσόλυμα, ἵνα παρευρεθῇ εἰς τὴν τοῦ τιμίου Σταυροῦ Ὑψωσιν· ὅπου ἐδόθη εἰς πᾶν εἶδος ἀκολασίας, καὶ πολλοὺς ἐσυρεν εἰς τῆς ἀπωλείας τὸν βυθόν. Θέλουσα δὲ εἰσελθεῖν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, καὶ ἦν ἡμέραν ὑψῆτο ὁ Σταυρὸς, ἤσθάνθη τρεῖς καὶ τετράκις δυνάμιντινα ἀόρατον, κωλύουσαν αὐτὴν τῆς εἰσόδου, ἐν ᾧ τὸ μετ' αὐτῆς πλῆθος τοῦ λαοῦ ἀνεμποδίστως εἰσῆρχετο. Πληγεῖσα οὖν τὴν καρδίαν ἐκ τούτου, ἀπεφάτισεν ἵνα μεταβάλη ζωὴν, καὶ ἐξίλεώσῃ τὸν Θεὸν διὰ μετανοίας· καὶ οὕτως ὑποστρέψασα πάλιν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, εἰσῆλθεν εὐκόλως εἰς αὐτήν. Προσκυνήσασα δὲ τὸ τίμιον εὐλόν, ἀνεχώρησε τὴν αὐτὴν ἡμέραν ἀπὸ τῆς Ἱερουσαλήμ, διέβη τὸν Ἰορδάνην, εἰσῆλθεν εἰς τὰ ἐνδότερα τῆς ἐρήμου, καὶ ἐζησεν ἐν αὐτῇ 47 ἔτη ζωὴν σκληροτάτην καὶ ὑπὲρ ἄνθρωπον, μόνῃ μόνῃ Θεῷ προσευχομένη. Περὶ δὲ τὰ τέλη τῆς ζωῆς συναντήσασα ἐρημίτῃ τινὶ, Ζωσιμᾷ τὸ ὄνομα, καὶ τὸν ἀπ' ἀρχῆς βίον αὐτῆς διηγηθεῖσα, παρεκάλεσεν αὐτόν, ἵνα κομίσῃ αὐτῇ τὰ ἀχράντα Μυστήρια πρὸς κοινωνίαν· ὃ καὶ ἐποίησεν ἐκεῖνος τὸ ἐρχόμενον ἔτος κατὰ τὴν Μεγάλην Πέμπτην. Τὸ δὲ ἐφεξῆς ἔτος ἐπανελθὼν πάλιν ὁ Ζωσιμᾶς, εὗρεν αὐτὴν νεκράν ἐπὶ γῆς ἠπλωμένην, καὶ γράμματα πλησίον αὐτῆς, ταῦτα λέγοντα· « Ἀββᾶ Ζωσιμᾶ, θάψον ᾧδε τὸ σῶμα τῆς ἀθλίας Μαρίας. Ἀπέθανον τὴν αὐτὴν ἡμέραν, καθ' ἣν ἐκοινωνήσα τῶν ἀχράντων Μυστηρίων. Εὐχου ὑπὲρ ἐμοῦ ». Τάττεται δὲ ὁ θάνατος αὐτῆς τῷ 378 ἔτει, ἢ τῷ 437, κατ' ἄλλους.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Εν σοὶ Μῆτερ ἀκριβῶς διεσώθη τὸ κατ' εἰκόνα· λαβοῦσα γὰρ τὸν σταυρόν, ἠκολούθησας τῷ Χριστῷ, καὶ πράττεις ἐδίδασκες, ὑπερορᾷν μὲν σαρκὸς, παρέρχεται γάρ· ἐπιμελεῖσθαι δὲ ψυχῆς, πράγματος ἀθανάτου· διὸ καὶ μετὰ Ἀγγέλων συναγάζεται, ὅσια Μαρία τὸ πνεῦμά σου.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τοῖς τῶν αἱμάτων σου.

Τοῖς τῶν ἀγώνων σε πόνοις θεόληπτε, τὸ τῆς ἐρήμου τραχὺ καθηγίασας· διό σου τὴν μνήμην δοξαζόμεν, ἐν ὕμνωδίοις Μαρία τιμῶντές σε, ὅσια Ὅσιων ἀγλαῖσμα.

✠ 2. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Τίτου τοῦ Θαυματουργοῦ.

✠ 3. Τῶν ὁσίων Πατέρων ἡμῶν, Νικήτα ἡγουμένου τῆς μονῆς τοῦ Μηδικίου, καὶ Ἰωσήφ τοῦ Ὑμνογράφου.

Ὁ Ἰωσήφ οὗτος ἦν ἐκ Σικελίας, Πλωτίνου καὶ Ἀγάθης υἱός. Διὰ δὲ τὴν τῆς πατρίδος αὐτοῦ αἰχμαλωσίαν ὑπὸ τῶν Ἀγαρηνῶν, φυγὼν ἐκεῖθεν, καὶ ἐκ τόπου εἰς τόπον μεταβάς, κατήντησεν εἰς Κωνσταντινῆπολιν, ὅπου καὶ θλίψεις πικρὰς ὑπέμεινε διὰ τὸν εὐσεβῆ αὐτοῦ ζῆλον. Τέλεσας δὲ ὁσίως τὸν δρόμον τῆς ζωῆς, καὶ ἀριστος ἀσματογράφος χρηματίσας, ἐκοιμήθη ἐν Κυρίῳ τῷ 883. — Οἱ ἀσματικοὶ Κανόνες τῶν Μηναιῶν πλὴν ὀλίγων τινῶν, οἱ λοιποὶ πάντες τοῦ Ἰωσήφ τούτου εἰσὶ πόνημα, ἔχοντες εἰς τὴν ἐννάτην Ὀδὴν ἀκροστιχίδα τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Ἰωσήφ. Αὐτὸς ἐξεπόνησε καὶ πᾶσαν σχεδὸν τὴν ἱεράν βίβλον, τὴν καλουμένην Παρακλητικὴν. Διὰ ταῦτα ὁ Ἰωσήφ οὗτος ἐπονομάζεται κατ' ἐξοχὴν Ὑμνογράφος.

✠ 4. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γεωργίου τοῦ ἐν τῷ Μαλεῷ.

✠ 5. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Κλαυδίου, Διοδώρου, καὶ ἑτέρων πέντε .

✠ 6. Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Εὐτυχίου, ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως .

✠ 7. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Καλλιοπίου· καὶ τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γεωργίου, ἐπισκόπου Μιτυλήνης .

✠ 8. Τῶν ἁγίων Ἀποστόλων ἐκ τῶν Ἑβδομήκοντα, Ἡρωδίωνος, Ἀγάθου, Ρούφου, Ἀσυγκρίτου, Φλέγοντος, καὶ Ἑρμῆ .

✠ 9. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Εὐψυχίου, τοῦ ἐν Καισαρείᾳ .

✠ 10. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Τερεντίου, Πομπηίου, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς .

✠ 11. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἀντίπα, ἐπισκόπου Περγάμου τῆς Ἀσίας .

Οὗτος ὑπῆρχε σύγχρονος τῶν ἁγίων Ἀποστόλων, ὑφ' ὧν καὶ ἐπίσκοπος Περγάμου κατέστη· ἠθλησε δὲ ἐπὶ τῆς βασιλείας Διοκλητιανοῦ τῷ 85 ἔτει, βληθεὶς, ὡς λέγουσιν, εἰς χάλκινον βουὴν πεφυρακτωμένον. Περὶ τούτου γράφει ὁ Εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης εἰς τὴν Ἀποκάλυψιν, ὡς ἐκ προσώπου τοῦ Χριστοῦ, λέγοντος πρὸς τὸν Ἄγγελον, ὁ ὅστις ἐπίσκοπον τῆς ἐν Περγᾷ Ἐκκλησίας· Καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις, ἐν αἷς Ἀντίπας ὁ Μάρτυς μου ὁ πιστὸς, ὃς ἀπεκτάνθη παρ' ὑμῖν, ὃπου κατοικεῖ ὁ σατανᾶς (Ἀποκ. β'. 13).

✠ 12. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ Βασιλείου, ἐπισκόπου Παρίου .

✠ 13. Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ Μαρτίνου, Πάπα Ῥώμης .

✠ 14. Τῶν ἁγίων Ἀποστόλων ἐκ τῶν Ἑβδομήκοντα, Ἀριστάρχου, Πούδη, καὶ Τροφίμου .

✠ 15. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Κρήσκεντος .

✠ 16. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων παρθένων καὶ ἀνταδέλφων, Ἀγάπης, Εἰρήνης, καὶ Χιονίας .

✠ 17. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Συμεὼν τοῦ ἐν Περσίδι .

✠ 18. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου, μαθητοῦ τοῦ ἁγίου Γρηγορίου, τοῦ Δεκαπρόλιτου .

✠ 19. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Παφνουτίου.

✠ 20. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου τοῦ Τριχινᾶ.

✠ 21. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἰαννουαρίου, καὶ τῆς συνοδίας αὐτοῦ.

✠ 22. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου τοῦ Συκεώτου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Γνωρισθεὶς ἐκ σπαργάνων ἡγιασμένος, καὶ φανεὶς τῶν χαρίτων πεπληρωμένος, τοῖς θαυμασίοις τὸν κόσμον κατηύγασας, καὶ τῶν δαιμόνων τὰ σμήνη ἀπήλασας, ἱεουργε Θεόδωρε· διὸ ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπει τὸν Κύριον.

✠ 23. Τοῦ ἁγίου ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου.

Ὁ μέγας ὄντως καὶ ἐνδοξὸς Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ Γεώργιος, ὑπῆρχεν ἐκ πατρὸς μὲν Καππαδόκης τὸ γένος, ἐκ μητρὸς δὲ Παλαιστίνος· Τριβῆνος, ὃ ἐστὶ Χιλίαρχος τὸ ἀξίωμα, καὶ εἰς τοὺς πολέμους λαμπρὸς καὶ τροπαιοφόρος, ἀφ' οὗ καὶ ἐπωνομάζεται. Ἐν δὲ τοῖς χρόνοις Διοκλητιανοῦ, παρρησιασάμενος τὸν Χριστόν, ὃν ἐκ προγόνων σεβόμενος ὑπεκρύπτετο ἕως τότε, πολυειδεῖς τε βασάνους δι' αὐτὸν ὑπομείνας, καὶ κατὰ πάντα Τροπαιοφόρος ἀναδειχθεὶς, καὶ διὰ τῶν ἐν τοῖς ἄθλοις αὐτοῦ γενομένων θαυματουργιῶν πολλοὺς ὀδηγήσας εἰς τὴν τῆς ἀληθείας ἐπίγνωσιν, τελευταῖον ἀποτέμνεται τὴν κεφαλὴν τῷ 296 ἔτει. Τὸ δὲ ἱερὸν αὐτοῦ Λεῖψανον (ἄδηλον ποῦ ἐτέλεσε τὸν δρόμον τοῦ μαρτυρίου), κομισθὲν ὑπὸ τοῦ δούλου αὐτοῦ εἰς τὴν ἐν Παλαιστίνῃ κωμόπολιν Λύδδαν, ἀναμφιστόλως πατρίδα τῆς μητρὸς αὐτοῦ, κατετέθη ἔπειτα εἰς τὸν ἐκεῖ ἐπ' ὀνόματι αὐτοῦ ἀνεγερθέντα Ναὸν (Νοεμβ. 3).

Ἀργία, καὶ Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Ὡς τῶν αἰχμαλώτων ἐλευθερωτὴς, καὶ τῶν πτωχῶν ὑπερασπιστὴς, ἀσθενούντων ἰατρὸς, βασιλέων ὑπέρμαχος, Τροπαιοφόρε Μεγαλομάρτυς Γεώργιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. ὕψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Γεωργηθεὶς ὑπὸ Θεοῦ ἀνεδείχθης, τῆς εὐσεβείας γεωργὸς τιμιώτατος, τῶν ἀρετῶν τὰ δράγματα συλλέξας σεαυτῷ· σπείρας γὰρ ἐν δάκρυσιν, εὐφροσύνην θερίζεις· ἀθλήσας δὲ δι' αἵματος, τὸν Χριστὸν ἐκομίσω· καὶ ταῖς πρεσβείαις Ἁγισταῖς σαῖς, πᾶσι παρέχεις πταισμάτων συγχώρησιν.

✠ 24. Τῆς ὁσίας Ἐλισάβετ τῆς Θαυματουργοῦ.

Αὕτη, ἐν παρθενίᾳ ζήσασα, καὶ ἐκ νεότητος κατατήξασα ἑαυτὴν πόνοις ἀσκητικοῖς καὶ πάσῃ κακουχίᾳ, καὶ διὰ τούτων τοῦ χαρίσματος τῆς θαυματουργίας ἀξιώθεισα παρὰ Θεοῦ, ἐκοιμήθη ἐν εἰρήνῃ.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Εἰν σοὶ Μῆτερ ἀκριβῶς. Ὅρα ὅπισθεν.

✠ 25. Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Μάρκου.

Οὗτος ἦν τὸ γένος Ἕλλην, ἐκ Κυρήνης τῆς κατὰ τὴν Λιβύην Πενταπόλεως, ὡς λέγουσί τινες. Προσελθὼν δὲ εἰς τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ διὰ τοῦ Ἀποστόλου Πέτρου, ἠκολούθησεν αὐτῷ ἕως Ῥώμης· ὅπου διατρίδων συνέγραψε, διὰ προτροπῆς τοῦ αὐτοῦ Πέτρου, καὶ αἰτήσεως τῶν ἐκεῖ Χριστιανῶν, τὸ κατ' αὐτὸν Εὐαγγέλιον Ἑλληνιστί, δεύτερος τοῦ Ματθαίου. Ὑστερον δὲ ἀπελθὼν εἰς τὴν Αἴγυπτον, καὶ κηρύξας τὸ Εὐαγγέλιον εἰς αὐτήν, καὶ πρῶτος τὴν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Ἐκκλησίαν συστήσας, ἐτελεύτησε μαρτυρικῶς περὶ τὸ 64 ἔτος, ὡς λέγουσιν. Εἰς τοῦτον ἀποδίδεται ὁ Λέων, τὸ δεύτερον τῶν συμβολικῶν ζώων τοῦ Ἰεζεκιήλ (ἀ. 10), ἵσως διότι ἡ ἀρχὴ τῆς κατ' αὐτὸν Εὐαγγελίου ἐστὶν ἡ ἐν ἐρήμοις διαγωγὴ τοῦ Προδρόμου, ἐνθα ζῶσιν οἱ λέοντες· ἢ, κατ' ἄλλους, διότι χαρακτηρ τοῦ Εὐαγγελίου αὐτοῦ διακριτικός ἐστιν ἡ τῆς Χριστοῦ βασιλεία, ὡς καὶ τὸ ζῶον αὐτό ἐστι βασιλικόν.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ'.

Απόστολε ἅγιε, καὶ Εὐαγγελιστὰ Μάρκε, πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν, παράσχῃ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Εξ ὕψους λαβὼν, τὴν χάριν τὴν τοῦ Πνεύματος, ῥητόρων πλοκαῖς, διέλυσας Ἀπόστολε, καὶ τὰ ἔθνη ἅπαντα σαγηνεύσας, Μάρκε παναοίδιμε, τῷ σῷ Δεσπότη προσήγαγες, τὸ θεῖον κηρύξας Εὐαγγέλιον.

✠ 26. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Βασιλέως, ἐπισκόπου Ἀμασειᾶς.

✠ 27. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Συμεὼν, συγγενοῦς τοῦ Κυρίου.

Οὗτος ἦν πρωτεῖς ἀδελφός τοῦ Ἰησοῦ, υἱὸς τοῦ Κλωπᾶ ἢ Κλεόπα, τοῦ καὶ Ἀλφαίου καλουμένου, ἀδελφοῦ Ἰωσήφ τοῦ Μνήστορος. Ἐγένετο δεύτερος Ἱεροσολύμων ἐπίσκοπος, διάδοχος Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου· ἐτελεύτησε σταυρωθεὶς ἐπὶ τῆς βασιλείας Τραϊανοῦ τῷ 107 ἔτει, ὑπάρχων ἑτῶν 120.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α'. Χορὸς ἀγγελικός.

Χριστοῦ σε συγγενῇ, Συμεὼν Ἱεράρχα, καὶ Μάρτυρα στερόρον, ἱερῶς εὐφημοῦμεν, τὴν πλάνην ὀλέσαντα, καὶ τὴν

πίστιν τηρήσαντα· ὅθεν σήμερον, τὴν παναγίαν σου μνήμην, ἑορτάζοντες, ἀμαρτημάτων τὴν λύσιν, εὐχαῖς σε λαμβάνομεν.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ως ἀσέρα μέγιστον, ἡ Ἐκκλησία, κεκτημένη σήμερον, τὸν Στεγόρον Συμεὼν, φωταγωγεῖται κραυγάζουσα· Χαίροις Μαρτύρων, σεπτὸν ἀκροθίνιον.

✠ 28. Τῶν ἁγίων ἐννέα Μαρτύρων τῶν ἐν Κυζίκῳ.

✠ 29. Τῶν ἁγίων Ἀποστόλων Ἰάσωνος καὶ Σωσιπάτρου.

Καὶ οἱ δύο οὗτοι ἐχρημάτισαν Παύλου τοῦ Ἀποστόλου μαθηταί, ὃς τις καὶ ἀναφέρων αὐτοὺς ἐν τῇ πρὸς Ῥωμαίους ἐπιστολῇ, λέγει· Ἀσπάζονται ὑμᾶς.... Ἰάσων καὶ Σωσίπατρος, οἱ συγγενεῖς μου (ἱε'. 21). Ἦν δὲ ὁ μὲν Ἰάσων ἀπὸ Ταρσοῦ τῆς Κιλικίας, ἧς καὶ ἐπίσκοπος ἐγένετο· ὁ δὲ Σωσίπατρος ἐκ Πατρῶν τῆς Ἀχαΐας, γενόμενος καὶ αὐτὸς ἐπίσκοπος Ἰκονίου. Καλῶς δὲ τὰς ἐαυτῶν Ἐκκλησίας ποιμάναντες ἐπὶ χρόνον ἱκανόν, ἀπῆλθον πρὸς τὰ δυτικά μέρη, ἵνα καὶ ἄλλους ὠφελήσωσι. Καὶ καταλαβόντες τὴν νῆσον Κέρκυραν, γίνονται εἰς τοὺς κατοίκους αὐτῆς πρῶτοι Κήρυκες τοῦ Εὐαγγελίου, καὶ ἐκεῖ τελευταῖον πληροῦσι τὸν δρόμον τῆς ζωῆς, πολλὰ πρότερον ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος τοῦ Χριστοῦ παθόντες. — Ὁ ἐπ' ὀνόματι αὐτῶν σωζόμενος ἀρχαιότατος Ναὸς ἐν τῇ παλαιᾷ τῆς Κερκύρας πόλει, καὶ, Τῶν Ἀγίων, κατ' ἐξοχὴν ὀνομαζόμενος, βεβαιοῖ τὰ τῆς ἱστορίας.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ'.

Απόστολοι ἅγιοι, πρεσβεύσατε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφετιν, παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

✠ 30. Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Ἰακώβου, ἀδελφοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

Οὗτος ἦν ἐκ τῶν Δώδεκα, ὡς καὶ Ἰωάννης ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ (Σεπτεμβρ. 26), οὗς ὁ Κύριος ἐπωνόμασε Βοανεργές, ὃ ἐστὶν υἱὸς βροντῆς, ὡς μεγαλοκήρυκας καὶ θεολογικωτάτους, ἢ διότι, ὡς λέγουσι τινές, ἐπειδὴ οἱ ἔκτινος κώμης Σαμαρεῖται οὐκ ἐδέξαντο τὸν Ἰησοῦν εἰς ἐπιξένωσιν, οἱ δύο οὗτοι ἀδελφοί, ζήλου πλησθέντες ἐπεθύμησαν ἵνα καταβῇ πῦρ ἀπ' οὐρανοῦ, καὶ κατακαύσῃ τοὺς ἀξένους ἐκείνους (Μάρκ. γ'. 17. Λουκ. 9'. 52-54). Τούτου οὖν τοῦ Ἰακώβου τὴν παρήρησιαν εἰς τὸ εὐαγγελικὸν κήρυγμα μὴ ὑποφέρων Ἡρώδης ὁ Ἀγρίππας, ὁ τοῦ Ἀριστοβούλου υἱός, καὶ τοῦ Μ. Ἡρώδου ἑγγονος, συλλαβὼν αὐτὸν ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ Πάσχα, ἐν μαχαίρᾳ κατέσφαξε τῷ 43 ἔτει· καὶ οὕτως ἔπινε τὸ ποτήριον, ὃπερ προεῖπεν εἰς αὐτὸν ὁ Σωτὴρ (Ματθ. 23). — Ὁ δὲ Ἡρώδης, κατελθὼν τὸ ἐφεξῆς ἔτος ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας εἰς τὴν Καισάρειαν, καὶ ἐνδυσάμενος βασιλικῶς, ἐκάθισεν ἐπὶ τοῦ βήματος, καὶ ἐδημηγόρει πρὸς τοὺς πρέσβεις τῶν Τυρίων καὶ Σιδωνίων. Καὶ ἐνῷ οἱ περικυκλοῦντες αὐτὸν κόλακες προσηγόρευον αὐτὸν Θεόν, λέγοντες· Θεοῦ φωνή, καὶ οὐκ ἀνθρώπου· πατάσσεται παρευθὺς ὑπὸ θείου Ἀγγέλου, διότι (λέγει ὁ ἱερὸς ἱστοριογράφος) οὐκ ἔδωκε τὴν δόξαν τῷ Θεῷ· καὶ γενόμενος σκωληκόδρωτος, ὡς καὶ ὁ πάππος αὐτοῦ (Δεκεμβρ. 29), κατέστρεψεν ἐλσεινῶς τὸ ζῆν μετ' ὀλίγον (Πράξ. 12-23).

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ'.

Απόστολε ἄγιε Ἰάκωβε, πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα
πταισμάτων ἄφεσιν, παράσχῃ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον. Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Φωνῆς Θεϊκῆς, ἀκούσας προσκαλήσῃς σε, ἀγάπην πατρός,
παρεῖδες καὶ προσέδραμες, τῷ Χριστῷ Ἰάκωβε, μετὰ τῇ
συγγόνου σου ἐνδοξε· μεθ' οὗ ἡξιώθῃς ἰδεῖν, Κυρίου τὴν Θεῖαν
Μεταμόρφωσιν.

Μ Η Ν Μ Α Ι' Ο Σ.

Ἐχων ἡμέρας 31. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 14, καὶ ἡ νύξ ὥρας 10.

✠ 1. Τοῦ ἁγίου Προφήτου Ἱερεμίου.

Ὁ μέγας οὗτος Προφήτης τοῦ Θεοῦ, ὁ φιλάδελφος καὶ θρηνητικώτατος, ὁ
πολλὰ προσευχόμενος περὶ τοῦ λαοῦ καὶ τῆς ἁγίας Πόλεως, ὑπῆρχεν υἱὸς Χελ-
κίου, ἐκ φυλῆς ἱερατικῆς, ἐκ πόλεως Ἀναθώ, ἐν γῇ Βενιαμὴν, ἡγιασμένος ἔτι ἐκ
κοιλίας μητρός, ὡς αὐτὸς ὁ Κύριος περὶ αὐτοῦ λέγει· Πρὸ τοῦ με πλάσαι σε
ἐν κοιλίᾳ, ἐπίσταμαί σε· καὶ πρὸ τοῦ σε ἐξελθεῖν ἐκ μήτρας, ἡγία-
κά σε, Προφήτην εἰς ἔθνη τέθεικά σε (Ἱερεμ. α'. 5). Προφήτευσεν 40 ἔτη,
ἀπὸ τοῦ 628-588 πρὸ Χριστοῦ· ὅτε, γενομένης τῆς ἐσχάτης αἰχμαλωσίας τοῦ λαοῦ
ἐπὶ Σεδεκίου, καὶ ὀλίγων μόνον τινῶν ἀφεθέντων πρὸς ἐργασίαν τῆς γῆς, ἔμεινε
καὶ αὐτὸς μετ' αὐτῶν, κατὰ ἄδειαν Ναβουζαρδάν τοῦ ἀρχιμαγείρου Ναβουχοδονό-
σορ, κλαίων καὶ πενθῶν ἀπαραμύθητα τὴν ἐρήμωσιν τῆς Ἱερουσαλήμ, καὶ τὴν
τῶν ὁμογενῶν δουλείαν. Ἀλλὰ καὶ οἱ ὀλίγοι οὗτοι, παρανομήσαντες πάλιν, καὶ
φοβούμενοι τὴν τῶν Χαλδαίων ἐκδίκησιν, ἔφυγον εἰς Αἴγυπτον, συμπαραλαβόντες
βιαίως καὶ τὸν Ἱερεμίαν μετὰ Βαρούχ τοῦ μαθητοῦ αὐτοῦ καὶ γραφέως· ὅπου
προφητεύων κατὰ τῆς Αἰγύπτου, καὶ ἄλλων ἐθνῶν, ἐλιθοβολήθη ἐν Τάφναις ὑπὸ
τῶν ἰδίων ὁμογενῶν, περὶ τὸ 583 πρὸ Χ., μὴ ἀνεχομένων ἀκούειν τὴν τῶν λόγων
αὐτοῦ ἀλήθειαν, καὶ τοὺς δικαίους ἐλέγχους. Ἡ προφητεία αὐτοῦ, εἰς κεφάλαια
51 διηρημένη, καὶ οἱ θρήνοι εἰς 5, τὰττεται ἡ δευτέρα τῶν Μειζόνων Προφητῶν.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος β'.

Τοῦ Προφήτου σου Ἱερεμίου τὴν μνήμην Κύριε ἐορτάζοντες,
δί' αὐτοῦ σε δυσωποῦμεν· Σῶσον ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

✠ 2. Ἡ Ἀνακομιδὴ τοῦ Λειψάνου τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρός ἡ-
μῶν Ἀθανασίου τοῦ Μεγάλου. (Ὁρα Ἰανουαρ. 18).

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ'. Θεῖας πίστεως.

Στύλος γέγονας ὀρθοδοξίας, Θείοις δόγμασιν ὑποστηρίζων,
τὴν Ἐκκλησίαν Ἱεράρχα Ἀθανάσιε· τῷ γὰρ Πατρὶ τὸν

Υἱὸν ὁμοῦσιον ἀνακηρύξας, κατήσχυνας Ἄρειον. Πάτερ ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τοῖς τῶν αἱμάτων σου.

Ο ῥθοδοξίας φυτεύσας τὰ δόγματα, κακοδοξίας ἀκάνθας ἐξέτεμες, πληθύνσας τὸν σπóρον τῆς πίστεως, τῇ ἐπομβρίᾳ τοῦ Πνεύματος ὅσιε· διό σε ὑμνοῦμεν Ἀθανάσιε.

✠ 3. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Τιμοθέου, καὶ Μαύρας.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ο ἰ Μάρτυρές σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτῶν, στεφάνους ἐκομίσαντο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· σχόντες γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννους καθεῖλον· ἔθραυσαν καὶ δαιμόνων, τὰ ἀνίσχυρα θράση. Αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τοὺς πολυτρόπους αἰκισμοὺς ἐνεγκόντες, καὶ τοὺς στεφάνους ἐκ Θεοῦ εἰληφότες, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύσατε πρὸς Κύριον, μνήμην τὴν πανίερρον, τὴν ὑμῶν ἐκτελούντων, μέγιστε Τιμόθεε, καὶ αἰοίδιμε Μαύρα, τοῦ εἰρηνεῦσαι πόλιν καὶ λαόν· αὐτὸς γάρ ἐστι πιστῶν τὸ κραταίωμα.

✠ 4. Τῆς ἁγίας Μάρτυρος Πελαγίας.

Ἐπῆρχεν ἐκ Ταρσοῦ τῆς Κιλικίας· ἤθλησεν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τῷ 288.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Ἡ ἀμνάς σου Ἰησοῦ. Ὅρα κατωτέρω.

✠ 5. Τῆς ἁγίας καὶ ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος Εἰρήνης.

Ἐπῆρχε θυγάτηρ Λικινίου βασιλίσκου, καὶ Λικινίας· ἤθλησε τῷ 315 ἔτει.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Η ἀμνάς σου Ἰησοῦ, κράζει μεγάλη τῇ φωνῇ· Σὲ Νυμφίς μου ποθῶ, καὶ σὲ ζητοῦσα ἀθλῶ, καὶ συζαυροῦμαι καὶ συνθάπτομαι τῷ βαπτισμῷ σου· καὶ πάσχω διὰ σέ, ὡς βασιλεύσω σὺν σοί· καὶ θνήσκω ὑπὲρ σου, ἵνα καὶ ζήσω ἐν σοί· ἀλλ' ὡς θυσίαν ἄμωμον, προσδέχου τὴν μετὰ πόθου τυθεῖσάν σοι. Αὐτῆς πρεσβείαις, ὡς ἐλεήμων, σῶσον ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Παρθενίας κάλλεσι, πεποικιλμένη παρθένε, τῇ ἀθλήσει γέγονας, ὠραιότατη Εἰρήνη· αἵμασι τοῖς ἐκχυθεῖσί σου φοινηθεῖσα, πλάνην τε καταβαλοῦσα τῆς ἀθείας· διὰ τοῦτο καὶ ἐδέξω, βραβεῖα νίκης χειρὶ τοῦ Κτίστου σου.

✠ 6. Τοῦ ἀγίου καὶ δικαίου Ἰωβ τοῦ Πολυάθλου.

Ὁ πιστὸς οὗτος Σεράπων τοῦ Θεοῦ, ἡ πάσης ἀρετῆς ἐντελεστάτη εἰκὼν, καὶ ἐξαιρέτως τῆς ὑπομονῆς τὸ παράδειγμα, ὑπῆρχεν υἱὸς Ζαρὲ καὶ Βοσόρρας, καὶ τοῦ Ἀδραάμ πέμπτος ἀπόγονος· ἄνθρωπος ἀληθινός, ἄμεμπτος, δίκαιος, σεσεβής, ἀπεχόμενος ἀπὸ παντὸς πονηροῦ πράγματος, καὶ διὰ ταῦτα ὑπέρπλουτος, καὶ κατὰ πάντα εὐλογημένος ὑπὸ Θεοῦ, ὡς οὐδεὶς ἄλλος τῶν κατοίκων τῆς Αὐσίτιδος χώρας, πατρίδος αὐτοῦ, τῆς μεταξύ Ἰδουμαίας καὶ Ἀραβίας κειμένης. Ἀλλὰ κατὰ θεῖαν συγχώρησιν, πρὸς δοκιμασίαν αὐτοῦ, στερηθεὶς διαμικῆς καὶ τέκνων, καὶ πλούτου, καὶ δόξης, καὶ πάσης παραμυθίας, καὶ πληγωθεὶς κατ' ὅλον τὸ σῶμα φοβερώς, ἐνεκαρτέρησε γενναίως εἰς τὴν ἀπαραδειγματίστον ταύτην συμφορὰν ἑπτὰ ὁλόκληρα ἔτη, εὐχαριστῶν τῷ Θεῷ. Εἶτα, διὰ τῆς θείας αὐτοῦ εὐλογίας, ἐπανελθὼν πάλιν εἰς εὐδαιμονίαν λαμπροτέραν τῆς πρώτης, καὶ ζήσας μετὰ τὴν πληγὴν 170 ἔτη, τὰ δὲ πάντα 240, ἐτελεύτησε πρεσβύτερος καὶ πλήρης ἡμερῶν περὶ τὸ 1350 ἔτος πρὸ Χριστοῦ. Ἄλλοι δὲ λέγουσιν, ὅτι ἐν μόνον ἔτος διήρκεσεν ἡ πληγὴ αὐτοῦ· καὶ ὅτι ἔζησε μετ' αὐτὴν 140 ἔτη, πάντα δὲ, 240.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α'.

Τὸν πλοῦτον θεωρήσας τῶν ἀρετῶν τοῦ Ἰωβ, συλῆσαι ἐμνηχανᾶτο ὁ τῶν δικαίων ἐχθρός· καὶ διαρρήξας τὸν πύργον τοῦ σώματος, τὸν θησαυρὸν ἐκ ἐσύλησε τὸν τοῦ πνεύματος· εὔρε γὰρ ὥπλισμένην τὴν τοῦ ἀμέμπτου ψυχὴν· ἐμὲ δὲ καὶ γυμνώσας ἠχμαλώτευσε. Προφθάσας οὖν πρὸ τέλους, ρῦσαί με τοῦ δολίου Σωτήρ, καὶ σῶσόν με.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'. Ὡς ἀπαρχαὶς τῆς φύσεως.

Ως ἀληθὴς καὶ δίκαιος, σεσεβής καὶ ἄμεμπτος, ἡγιασμένος τε ὡφθὴς πανένδοξε, Θεοῦ Σεράπων γνήσιε· καὶ ἐδίδαξας κόσμον, ἐν τῇ σῇ καρτερίᾳ, Ἰωβ πολυάθλε· ὅθεν πάντες τιμῶντες, ὑμνοῦμέν σου τὸ μνημόσυνον.

✠ 7. Ἡ Ἀνάμνησις τοῦ ἐν οὐρανῷ φανέντος σημείου τοῦ Σταυροῦ ἐν τῇ πόλει Ἱερουσαλήμ.

Τῷ 346 ἔτει, ἐν τοῖς χρόνοις Κωνσταντίου, υἱοῦ τοῦ Μ. Κωνσταντίνου, καὶ Κυρίλλου ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων, κατὰ τὸν καιρὸν τῆς Πεντηκοστῆς, περὶ ὥραν τρίτην τῆς ἡμέρας, ἐφαίνη διὰ λαμπρῶν ἀστέρων τὸ σημεῖον τοῦτο τοῦ Σταυροῦ, ἠπλωμένον ἀπὸ τοῦ Γόλγοθα ἕως τοῦ Ὄρους τῶν Ἑλαιῶν.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α΄.

Τοῦ Σταυροῦ σου ὁ τύπος νῦν ὑπὲρ ἡλίον ἔλαμψεν, ὃν περ ἐξ Ὁρῆς ἀγίου, τόπῳ Κρανίου ἐφήπλωσας, καὶ τὴν ἐν αὐτῷ σε Σῶτερ ἰσχὺν ἐτράνωσας, διὰ τέττε κρατύνας καὶ τῆς πιστῆς Βασιλεῖς ἡμῶν· οὓς καὶ περίσωζε διαπαντός ἐν εἰρήνῃ, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου Χριστέ ὁ Θεός, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Κοντάκιον, Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Οἱ διανοίξας οὐρανοὺς κεκλεισμένους, ἐν οὐρανῷ ὑπερφανεῖς τὰς ἀκτῖνας, ἐπὶ τῆς γῆς ἀνέτειλεν ὁ ἄχραντος Σταυρός· ὅθεν οἱ τὴν ἔλλαμψιν, τῆς αὐτοῦ ἐνεργείας, δεξάμενοι πρὸς ἄδυτον, ὁδηγούμεθα φέγγος· καὶ ἐν πολέμοις ἔχομεν αὐτὸν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

✠ 8. Τοῦ ἀγίου ἐνδόξου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ, ἐπιστηθίου, ἡγαπημένου, καὶ παρθένου, Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου· καὶ τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀρσενίου τοῦ Μεγάλου.

Περὶ μὲν τοῦ Ἀποστόλου ὁρα Σεπτεμβ. 26. Ὁ δὲ Ἀρσένιος ἦν διάκονος τῆς ἐν Ῥώμῃ Ἐκκλησίας, λαμπρὸς κατὰ τὸ γένος καὶ τὴν παιδείαν, καὶ θαυμάσιος τὴν ἀρετὴν. Τῷ δὲ 373, ὅτε Θεοδοσίος ὁ Μέγας ἐνέδυσσε τὴν βασιλικὴν πορφύραν Ἀρκάδιον τὸν πρεσβύτερον υἱὸν αὐτοῦ, ἐπταετῇ ὄντα, ἐκλεχθεὶς ὁ Ἀρσένιος ὑπὸ Δαμάσου τοῦ τῆς Ῥώμης ἀρχιεπισκόπου, ἐπέμφθη εἰς Κωνσταντινούπολιν, πρὸς διδασκαλίαν τοῦ βασιλόπαιδος τούτου. Ἀλλὰ μὴ δυνάμενος διδάσκειν αὐτὸν ὡς ἰδιώτην, κατὰ τὴν ἐντολὴν τοῦ πατρὸς, διὰ τὴν φυσικὴν τοῦ νέου ἐπαρσιν καὶ ἰσχυρογνωμίαν, μᾶλλον δὲ καὶ κινδυνεύσας ὑπ' αὐτοῦ τὴν ζωὴν, κατέλιπε τὴν βασιλικὴν αὐλὴν, καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὴν ἐν τῇ ἐρήμῳ τῆς Θηβαίδος Σκήτην· ὅπου τελέσας τὸν ὑπόλοιπον βίαν ἀσκητικῶς, ἐτελεύτησε τῷ 445, ἐτῶν 95.

Ἀργία, καὶ Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος β΄.

Απόστολε Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡγαπημένε, ἐπιτάχυνον ρῦσαι λαὸν ἀναπολόγητον· δέχεταιί σε προσπίπτοντα, ὁ ἐπεπρόντα τῷ στήθει καταδεξάμενος· ὃν ἰκέτευε Θεολόγε, καὶ ἐπίμονον νέφος ἐθνῶν διασκηδάσαι, αἰτούμενος ἡμῖν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Τοῦ Ὀσίου, Ἦχος πλ. δ΄.

Ταῖς τῶν δακρύων σου ροαῖς, τῆς ἐρήμου τὸ ἄγονον ἐγεώρησας· καὶ τοῖς ἐκ βάθους στεναγμοῖς, εἰς ἑκάτὸν τοὺς πόνους ἐκαρποφόρησας· καὶ γέγονας φωστήρ, τῇ οἰκουμένη λαμπρῶν τοῖς θαύμασιν, Ἀρσένιε Πατὴρ ἡμῶν ὅσιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον τοῦ Ἀποστόλου, Ἦχος β'.

Ταὶ μεγαλεῖά σου παρθένε τίς διηγῆσται; βρύεις γὰρ θαύματα, καὶ πηγαῖεις ἰάματα, καὶ πρεσβεύεις ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ὡς Θεολόγος καὶ φίλος Χριστοῦ.

Τοῦ Ὁσίου, Ἦχος β'. Τὴν ἐν πρεσβείαις.

Τὴν τῶν Ἀγγέλων ἐν σώματι πολιτείαν, ἐπιδειξάμενος Ἀρσένιε Θεοφόρε, τούτων καὶ τῆς τιμῆς κατηξίωσαι, τῷ τοῦ Δεσπότης Δρόνῳ, σὺν αὐτοῖς παριστάμενος, καὶ πᾶσι πρεσβεύων θείαν ἄφεσιν.

* 9. Τοῦ ἁγίου Προφήτου Ἡσαΐου καὶ τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Χριστοφόρου.

Ὁ μὲν Προφήτης ὑπῆρχεν υἱὸς Ἀμώς, ἐκ τῆς βασιλικῆς φυλῆς καταγόμενος. Προεφήτευσεν ἐν ἡμέραις Ὁζίου (τοῦ καὶ Ἀζαρίου καλουμένου), Ἰωάθαμ, Ἀχαζ, καὶ Ἐζεκίου, βασιλέων τῆς Ἰουδαίας. Περὶ δὲ τὸ 684 πρὸ Χριστοῦ, ἐπὶ τῆς βασιλείας Μανασσῆ, υἱοῦ καὶ διαδόχου τοῦ εὐσεβεστάτου Ἐζεκίου, ἐλέγχων τὴν ἀσέβειαν καὶ τὰς παρανομίας αὐτοῦ, ἐπριονίσθη διὰ ξυλίνου πρίδονος, καὶ οὕτως ἐτελεύτησε μαρτυρικῶς. Ὀνομάζεται ἀπάντων τῶν Προφητῶν ὁ Εὐτονώτατος καὶ Μεγαλοφωνώτατος, διὰ τὸ κάλλος καὶ ὕψος τῶν λόγων αὐτοῦ. Ἡ προφητεία αὐτοῦ, εἰς 66 κεφάλαια διηρημένη, τάττεται ἡ πρώτη τῶν Μεζούων Προφητῶν. Τούτῃ ἐστὶ καὶ ἡ Ε' τῆς Στιχολογίας Ὁδῇ. Ἐκ νυκτὸς ἀρθρίζει τὸ πνεῦμά μου πρὸς σέ, ὁ Θεός, κτλ. — Περὶ δὲ τοῦ ἁγίου Χριστοφόρου λέγουσι τερατώδη καὶ μυθώδη πολλὰ, ὅσα ἐγέννησεν ἡ ἀμάθεια καὶ δεισιδαιμονία ἐξ ὧν ἐστὶ καὶ τὸ νομίζειν, ὅτι, ἢ ἂν ἡμέρᾳ ἐδλεπέ τις αὐτοῦ τὴν εἰκόνα, ἢν ἀδύνατον ἀποθανεῖν αὐτὸν κατ' αὐτὴν αἰφνιδίως, ἢ ἐκ συμβεβηκότος τινός. Ἐντεῦθεν προῆλθε τὸ περιεχόμενον ἐκεῖνο· Χριστοφόρον ἀφ' οὗ ἴδης, ὕπερ ἀσφαλῆς βαδίζεις. Ἐκ τούτου ἡ συνήθεια τῶν παλαιῶν τοῦ τιθεῖν τὰς εἰκόνας αὐτοῦ εἰς τῶν Ἐκκλησιῶν τὰς εἰσόδους, ἵνα οἱ εἰσερχόμενοι βλέψωσιν αὐτάς. Ἡ δὲ ἐτυμολογία τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ, ὅπερ δηλοῖ Χριστὸν φέρειν, παρεκίνησεν ἀναμφιδόλως τοὺς ζωγράφους, ἵνα ζωγραφίζωσιν αὐτὸν, βαστάζοντα ἐπὶ τῶν ὤμων νήπιον τὸν Ἰησοῦν· οὐχὶ ὁμως ἔχοντα καὶ πρόσωπον κυνὸς (σκύλου), ὡς τινες τῶν ἀμαθῶν ζωγράφων. Ἠθλησε δὲ ὁ Μάρτυς ἐπὶ Δεκίου τῷ 250 ἔτει.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Προφήτου, Ἦχος β'.

Τοῦ Προφήτου σου Ἡσαΐου τὴν μνήμην Κύριε ἐορταῖζοντες, δι' αὐτοῦ σε δυσωποῦμεν· Σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τοῦ Μάρτυρος, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Στολαῖς ταῖς ἐξ αἵματος, ὠραϊζόμενος, Κυρίῳ παρίστασαι, τῷ Βασιλεῖ οὐρανῶν, Χριστοφόρε αἰοίδιμε· ὅθεν σὺν Ἀσωμάτων, καὶ Μαρτύρων χορείαις, ἄδεις τῇ τρισαγίῳ καὶ φρικτῇ μελωδίᾳ· διὸ ταῖς ἱκεσίαις ταῖς σαῖς, σῶζε τοὺς δούλους σου.

Κοντάκιον τοῦ Προφήτου, Ἦχος β'.

Τὴν ἐν πρεσβείαις.

Τῆς προφητείας τὸ χάρισμα δεδεγμένος, Προφητομάρτυς Ἡσαΐα θεοκήρυξ, πᾶσιν ἐτραίνωσας τοῖς ὑφ' ἥλιον, τὴν τοῦ Θεοῦ φωνήσας, μεγαλοφώνως σάρκωσιν· Ἰδοὺ ἡ Παρθένος ἐν γαστρὶ λήφεται.

✠ 40. Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Σίμωνος τοῦ Ζηλωτοῦ.

Οὗτος ἦν ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν Δώδεκα, ὀνομαζόμενος ὑπὸ μὲν τοῦ Ματθαίου, Σ. Κανανίτης, ὑπὸ δὲ τοῦ Λουκᾶ, Σ. Ζηλωτῆς (Ματθ. ι. 4. Λουκ. ε'. 15)· καὶ ὅτι τὸ Κανανίτης ἐρμηνεύεται εἰς τὸ Ζηλωτῆς, ἐκ τοῦ Κανᾶ, ὅπερ δηλοῖ Ζήλος, κατὰ τοὺς ἐρμηνευτάς. Λέγουσι δέ τινες, ὅτι οὗτος ἐστὶν ὁ νυμφίος τοῦ ἐν Κανᾷ τῆς Γαλιλαίας γενομένου γάμου, ὅπου ὁ Ἰησοῦς, μεταβαλὼν τὸ ὕδωρ εἰς οἶνον, ἐποίησε τὴν ἀρχὴν τῶν σημείων αὐτοῦ (Ἰωάν. β'. 1-11).

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ'.

Α'πόστολε ἅγιε Σίμων, πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν, παραύσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τοὺς ἀσφαλεῖς.

Τὸν ἀσφαλῶς τὰ τῆς σοφίας δόγματα, ἐν ταῖς ψυχαῖς τῶν εὐσεβοῦντων θέμενον, ἐν αἰνέσει μακαρίσωμεν, τὸν θεηγόρον πάντες Σίμονα· τῷ θρόνῳ γὰρ τῆς δόξης νῦν παρίσταται, καὶ σὺν τοῖς Ἀσωμάτοις ἐπαγάζεται, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

✠ 41. Τὰ Γενέθλια, ἥτοι τὰ Ἐγκαίνια τῆς Κωνσταντινουπόλεως· καὶ μνήμη τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Μωκίου.

Κατὰ τὸ 328 ἔτος ἀπὸ Χριστοῦ, τῇ 20 Νοεμβρίου, κατεβλήθησαν τὰ θεμέλια τῆς Βασιλίδος ταύτης τῶν πόλεων. Τῷ δὲ 330 ἔτει, Ἰνδικτιῶνος 3, Μαΐου μηνὸς 11, ἡμέρα β'. τῆς ἑβδομάδος, ἐγένοντο τὰ Ἐγκαίνια αὐτῆς μετὰ πάσης τῆς Συγκλήτου· καὶ ἀφιερωθείσα εἰς τὴν προστασίαν τῆς Θεοτόκου, ἐπωνομάσθη Κωνσταντινούπολις, ἐκ τοῦ ὀνόματος τοῦ κτίσαντος αὐτὴν Κωνσταντίνου τοῦ Μεγάλου — Ὁ δὲ Ἱερομάρτυς ἠθλησεν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τῷ 288 ἔτει.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου, Ἦχος δ'.

Καὶ τρόπων μέτοχος, καὶ θρόνων διαδόχος, τῶν Ἀποστόλων γενόμενος, τὴν πράξιν εὗρες θεόπνευστε, εἰς θεωρίας ἐπίβασιν· διὰ τοῦτο τὸν λόγον τῆς ἀληθείας ὀρθοτομῶν, καὶ τῇ πίσει ἐνήθλησας μέχρι αἵματος, ἱερομάρτυς Μώκιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ τῶν Ἑγκαινίων, ὁ αὐτός.

Τῆς Θεοτόκου ἡ Πόλις, τῇ Θεοτόκῳ προσφόρως, τὴν ἑαυ-
τῆς ἀνατίθεται σύστασιν· ἐν αὐτῇ γὰρ ἐστήρικται δια-
μένειν, καὶ δι' αὐτῆς περισώζεται καὶ κραταιοῦται, βῶσα
πρὸς αὐτήν· Χαῖρε ἡ ἐλπίς, πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τοὺς ἀσφαλεῖς.

Καθοπλισθεὶς τῷ θυρεῷ τῆς πίστεως, τῆς ἀσεβῶν ταῖς
παρατάξεις ἔτρεψας, καὶ ἐδέξω δόξης στέφανον, παρὰ
Κυρίου μάκαρ Μώκιε· διὸ μετὰ Ἀγγέλων ἀγαλλόμενος, πε-
ρίσωζε κινδύνων τοὺς ὑμνοῦντάς σε, πρεσβεύων ἀπαύστως
ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

✠ 12. Τῶν ἐν ἀγίοις Πατέρων ἡμῶν, Ἐπιφανίου ἐπισκό-
που Κύπρου, καὶ Γερμανοῦ ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινου-
πόλεως.

Ὁ μὲν Ἐπιφάνιος ἐγεννήθη περὶ τὸ 320 ἔτος ἐν Βεσανδούκῃ, κώμῃ τῆς Πα-
λαιστίνης μικρᾷ, ἐκ γονέων πτωχῶν, Ἰουδαίων τὸ γένος. Μετήλθε τὸν μοναχι-
κὸν βίον ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας· καὶ μιμησάμενος πᾶσαν ἀρετὴν τῶν μοναχῶν τῆς
Αἰγύπτου, ἔλαθεν ὕστερον πολλοὺς ἄλλους ὑπὸ τὴν προστασίαν αὐτοῦ ἐν ἰδίῳ
μοναστηρίῳ. Ἐδιδάχθη τὴν Ἑβραϊκὴν, Αἰγυπτιακὴν, Συριακὴν, Ἑλληνικὴν, καὶ
Λατινικὴν γλῶσσαν, καὶ ἐκ τούτου ἐκαλεῖτο Πεντάγλωσσος. Περὶ τὸ 368,
ἐκλεχθεὶς ἐπίσκοπος Κωνσταντίας τῆς Κύπρου, ἥτις πρότερον ἐκαλεῖτο Σαλα-
μῖς, καὶ ποιμάνας τὸ ποίμνιον αὐτοῦ θαυμάσιως, καὶ πάσης αἵρέσεως ἀμόλυντον,
ἐτελεύτησε περὶ τὸ 433 ἔτος, ζήσας ἔτη 105, κατὰ δὲ τὸν τοῦ Νικοδήμου Συ-
ναξαριστὴν, 115. Μεταξὺ τῶν ἱερῶν αὐτοῦ Συγγραμμάτων τιμᾶται μᾶλλον τῶν
λοιπῶν τὸ Πανάριον (ἐκ τοῦ Α. Panarium), ὃ ἐστὶν Ἀρτοφόριον, ἢ Ἀρ-
τοθήκη, περιέχον ἀπόδειξιν τῶν τῆς πίστεως ἀληθειῶν, καὶ ἀνασκευὴν τῆς
πλάνης 80 αἱρέσεων. — Ὁ δὲ Γερμανὸς ἦν Κωνσταντινουπολίτης τὴν πατρί-
δα, λαμπρὸς τὸ γένος, υἱὸς Ἰουστινιανοῦ Πατρικίου. Κατ' ἀρχαῖς ἐγένετο ἐπί-
σκοπος Κυζίκου· τῷ δὲ 715 προεδιβάσθη εἰς τὸν τῆς Κωνσταντινουπόλεως θρό-
νον. Ἀλλ' ἐπεὶ δὴ γενναίως ἀντέστη εἰς τὸ περὶ τῶν ἁγίων Εἰκόνων πρόσταγμα
Λέοντος τοῦ Ἰσαύρου, ἐξωσθεὶς τοῦ θρόνου αὐτοῦ τῷ 730 ἔτει, καὶ ζήσας τοῦ
λοιποῦ ὡς ἰδιώτης, ἐτελεύτησε περὶ τὰ 740, ἐτῶν 95. Τὸ περὶ τῶν Ἐξ Οἴκου-
μενικῶν Συνόδων ἐστὶ τὸ πρῶτιστον τῶν αὐτοῦ Συγγραμμάτων. Ἐχρημάτισε δὲ
καὶ ἀσματογράφος ὁ αὐτός, ὡς φαίνεται ἐκ τῆς ἐπιγραφῆς πολλῶν Στιχηρῶν
Ἰδιομέλων, ἐξ ὧν καὶ τὰ εἰς τὴν Ἱπαπαντὴν· Λέγε Συμεῶν, κτλ.

Ἀπολυτίκιον· Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν. Σελ. 283.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς.

Ιεραρχῶν τὴν θαυμαστὴν ξυνωρίδα, ἀνευφημήσωμεν πιστὰ
κατὰ χρέος, σὺν Γερμανῷ τὸν θεῖον Ἐπιφάνιον· οὗτοι
γὰρ κατέφλεξαν, τῶν ἀθέων ταῖς γλώσσας, δόγματα σοφῶς

τατα, διαθέμενοι πᾶσι, τοῖς ὀρθοδόξως μέλπουσιν αἰεὶ, τῆς εὐσεβείας τὸ μέγα μυστήριον.

✠ 13. Τῆς ἁγίας Μάρτυρος Γλυκερίας.

Ἦθλησεν ἐν ἔτει 141, ἐπὶ Ἀντωνίου βασιλέως.

Ἀπολυτίκιον· Ἦ ἀμνάς σου Ἰησοῦ. Σελ. 306.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Τὴν Παρθένον στέργουσα, καὶ Θεοτόκον Μαρίαν διетήρεις ἄφθορον, τὴν σεαυτῆς παρθενίαν· πόθῳ δὲ καρδιωθεῖσα τῷ τοῦ Κυρίου, ἠθλησας ἀνδρειοφρόνως μέχρι θανάτου· διὰ τοῦτο Γλυκερία, διπλῶ στεφάνῳ, σὲ στέφει Χριστὸς ὁ Θεός.

✠ 14. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Ἰσιδώρου τοῦ ἐν τῇ Χίῳ.

Ἐπῆρχεν Ἀλεξάνδρεὺς τὴν πατρίδα, στρατιωτικὸς τὴν τάξιν· ἠθλησεν ἐν τῇ νήσῳ Χίῳ τῷ 251, ἐπὶ Δεκίου.

Ἀπολυτίκιον· Ὁ Μάρτυς σου Κύριε. Σελ. 279.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Κυβερνήτης μέγιστος, τῇ οἰκουμένῃ, σὺ ἐφάνης ἅγιε, ταῖς πρὸς Θεόν σου προσευχαῖς· διὸ ὑμνοῦμέν σε σήμερον, Μάρτυς θεόφρον, Ἰσίδωρε ἔνδοξε.

✠ 15. Τῶν ὁσίων Πατέρων ἡμῶν Παχωμίου τοῦ Μεγάλου, καὶ Ἀχιλλίου ἀρχιεπισκόπου Λαρίσσης τοῦ Θαυματουργοῦ.

Ὁ μὲν Ἀχιλλίος ἦν εἰς τῶν 318 θεοφόρων Πατέρων τῆς Α'. Οἰκουμένης Συνόδου, τελευτήσας περὶ τὰ μέσα τοῦ Δ'. αἰῶνος. — Ὁ δὲ Παχώμιος ἐγεννήθη ἐν τῇ ἄνω Θηβαΐδι τῆς Αἰγύπτου ἐκ γονέων εἰδωλολατρῶν· ἐστράτευσε πρότερον ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας· εἶτα, τὰς ἀρετὰς τῶν Χριστιανῶν βλέπων, προσῆλθεν εἰς τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ· ἐμαθήτευσεν ὑπὸ τὸν ἐρημίτην Παλάμωνα· ἐγένετο περιδόητος εἰς τὴν ἀρετὴν, δι' ἧς ἐνέπλησε τὴν κατὰ τὸν Νεῖλον Ταβεννησίαν, μοναστηρίων καὶ σκήσεων, καὶ κατέστη Κοινοδιάρχης μοναχῶν ὑπὲρ τὰς 14 χιλιάδας· ἐτελεύτησε περὶ τὰ 348.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Ταῖς τῶν δακρύων σου ροαῖς, τῆς ἐρήμου τὸ ἄγονον ἐγεώργησας· καὶ τοῖς ἐκ βάθους στεναγμοῖς, εἰς ἑκάτὸν τοὺς πόνους ἐκαρποφόρησας· καὶ γέγονας φωστήρ, τῇ οἰκουμένῃ λάμπων τοῖς θαύμασι. Παχώμιε Πατὴρ ἡμῶν ὅσιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τοῦ Ἱεράρχου, Ἦχος δ'.

Κανόνα πίστεως, καὶ εἰκόνα πραότητος, ἐγκρατείας διδάσκαλον, ἀνέδειξέ σε τῇ ποιμένη σου ἢ τῶν πραγμάτων ἀλήθεια· διὰ τοῦτο ἐκθήσω τῇ ταπεινώσει τὰ ὑψηλά, τῇ πτωχείᾳ τὰ πλούσια. Πάτερ Ἱεράρχα Ἀχίλλιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον τοῦ Ὁσίου, Ἦχος β'. Τὴν ἐν πρεσβείαις.

Τὴν τῶν Ἀγγέλων ἐν σώματι πολιτείαν, ἐπιδειξάμενος Παχώμιε Θεοφόρε, τούτων καὶ τῆς εὐκλείας ἡξίωσαι, τῷ τῷ Δεσπότῳ θρόνῳ, σὺν αὐτοῖς παριστάμενος, καὶ πᾶσι πρεσβεύων θείαν ἄφεςιν.

Τοῦ Ἱεράρχου, Ἦχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Τῆς οἰκουμένης τὸν ἀστέρα τὸν ἀνέσπερον, καὶ Λαρισαίων τὸν ποιμένα τὸν ἀκοίμητον, τὸν Ἀχίλλιον ὑμνήσωμεν ἐκβοῶντες· Παρρησίαν κερτημένος πρὸς τὸν Κύριον, ἐκ παντοίας τρικυμίας ἡμᾶς λύτρωσαι, ἵνα κράζωμέν σοι· Χαίροις Πάτερ Ἀχίλλιε.

✠ 16. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου τοῦ Ἁγιασμένου, μαθητοῦ τοῦ ὁσίου Παχωμίου.

Ἐτελεύτησε κατὰ τὸ 360 ἔτος.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τῆς ἐρήμου πολίτης, καὶ ἐν σώματι ἄγγελος, καὶ θαυματουργὸς ἀνεδείχθης, Θεοφόρε Πατὴρ ἡμῶν Θεόδωρε· νηστεία, ἀγρυπνία, προσευχῇ, οὐράνια χαρίσματα λαβὼν, θεραπεύεις τοὺς νοσοῦντας; καὶ τὰς ψυχὰς τῶν πίστει προστρέχόντων σοι. Δόξα τῷ δεδοκότι σοι ἰσχύ· δόξα τῷ σέ σεφανώσαντι· δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

✠ 17. Τῶν ἁγίων Ἀποστόλων Ἀνδρονίου καὶ Ἰουνίας.

Τούτους ἀναφέρει ὁ Ἀπ. Παῦλος ἐν τῇ πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῇ, λέγων· Ἀσπάσασθε Ἀνδρόνικον καὶ Ἰουνίαν τοὺς συγγενεῖς καὶ συναιχμαλώτους μου, οἳ τινὲς εἰσιν ἐπίσημοι ἐν τοῖς ἀποστόλοις, οἳ καὶ πρὸ ἐμοῦ γεγόνασιν ἐν Χριστῷ (ἱε'. 7).

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ'.

Ἀπόστολοι ἅγιοι, πρεσβεύσατε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεςιν, παράσχῃ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

✠ 18. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Πέτρου, Διονυσίου, Χριστίνης, Ἀνδρέου, Παύλου, Βενεδίμου, Παυλίνου, καὶ Ἡρακλείου.

Οὗτοι ἐκ διαφόρων πόλεων ὄντες, ἤθλησαν ἐπὶ Δεκίου τῷ 250.

Εἰ οὐκ ἔστιν, Ἀλληλουϊα· Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε. Σελ. 306.

✠ 19. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Πατρικίου, ἐπισκόπου Προύσης, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, Ἀκακίου, Μενάνδρου καὶ Πολυαίνου. Εἰ οὐκ ἔστιν, Ἀλληλ. Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, ὡς ἄνωτέρω.

✠ 20. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Θαλλελαίου.

Ἐπῆρχεν ἐκ τινος χώρας τῆς Φοινίκης, καλουμένης Λιβάνου, υἱὸς πατρὸς μὲν Βερουκίου, ἀρχιερέως τῶν Χριστιανῶν, μητρὸς δὲ Ῥωμυλίας· ἰατρὸς τὴν τέχνην, κρυπτόμενος εἰς ἐλαιῶνά τινα διὰ τὸν τῶν εἰδωλολατρῶν φόβον· συλληφθεὶς δέ, ἤθλησεν ἐπὶ Νουμεριανοῦ τῷ 284 ἔτει.

Ἀπολυτίκιον· Ὁ Μάρτυς σου Κύριε. Σελ. 279.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Τῶν Μαρτύρων σύναθλος, ἀναδειχθεὶς καὶ ὀπλίτης, στρατιώτης ἄριστος, τοῦ Βασιλέως τῆς δόξης, γέγονας διὰ βασάνων καὶ τιμωρίας, ἔπαρσιν εἰδωλολατρῶν καταπατήσας· διὰ τοῦτο τὴν σεπτὴν σου, ὑμνοῦμεν μνήμην σοφὲ Θαλλέλαιε.

✠ 21. Τῶν ἁγίων Μεγάλων Βασιλέων καὶ Ἰσαποστόλων, Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης.

Ὁ μέγας οὗτος καὶ ἀοίδιμος Ἀ. Βασιλεὺς Χριστιανῶν ὑπῆρχεν υἱὸς Κωνσταντίνου τοῦ Χλωροῦ (βασιλέως τῶν δυτικωτάτων μερῶν τοῦ Ῥωμαϊκοῦ κράτους), καὶ τῆς μακαρίας Ἑλένης. Ἐγεννήθη τῷ 272 ἔτει ἐν Ναίσσῳ τῆς Δαρδανίας, πόλει ποτὲ τοῦ Ἑλλησπόντου, κατὰ τινος. Τῷ 306 ἔτει, ἀποθανόντος τοῦ πατρὸς, ἀνηγορεύθη τοῦ θρόνου αὐτοῦ διάδοχος. Τῷ 312 μαθὼν ὅτι ὁ Μαξέντιος μετὰ τοῦ Μαξιμίνου ἠνώθησαν κατ' αὐτοῦ, ἐξεστράτευσεν εἰς Ἰταλίαν· ὅπου ἀπερχόμενος ἐπὶ κεφαλῇς τῶν ἑαυτοῦ στρατευμάτων, εἶδεν ἐν τῷ οὐρανῷ μετὰ μεσημβρίας, κάτωθεν τοῦ ἡλίου, στύλον φωτεινόν, εἰς τύπον Σταυροῦ, μετ' ἐπιγραφῆς τοιαύτης· Ἐν τούτῳ νικήσεις. Τὴν ἐφεξῆς νύκτα φανεῖς κατ' ὕπνον ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς, παρήγγειλεν αὐτῷ τὴν χρῆσιν τοῦ σταυροειδοῦς ἐκκρίνου τύπου εἰς τὰς σημαίας αὐτοῦ· ὁ δὲ, ἐγερθεὶς τὸ πρωῒ, διώρισεν ἀμέσως τὴν τούτου κατασκευὴν, ὀνομάσας αὐτὸ Λάβαρον (Labarum, ὅπερ ἐτυμολογοῦσιν ἐκ τοῦ Ἑλληνικοῦ λάφυρον)· ὃ ἔστι, Σημαίαν πρὸς νίκην καὶ λαφυραγωγίαν τοῦ ἐχθροῦ, ἔχουσιν ἐν ἑαυτῇ γεγραμμένον τὸ ὄνομα τοῦ Ι. Χ., καὶ κροτήσας τὴν μάχην τῇ 28 Ὀκτωβρίου, ἐνίκησε κατακράτος τὸν Μαξέντιον· ὃς τις καταδιωκόμενος, ἐπνίγη εἰς τὸν Τίδεριν ποταμόν. Ὁ δὲ Κωνσταντῖνος, εἰσελθὼν τῇ ἐπαύριον εἰς Ῥώμην μετὰ θριάμβου, ἀνηγορεύθη ὑπὸ τῆς Γερουσίας αὐτοκράτωρ τῆς Δύσεως, τοῦ Αἰκινίου βασιλεύοντος, εἰς τὴν Ἀνατολήν. Ἀλλὰ καὶ τοῦτον, ζηλοτυπήσαντα ὕστερον, καὶ ἐκδικούμενον εἰς τοὺς Χριστιανούς, πολεμήσας ἅπαξ καὶ δις, κατεξωλόθρευσεν εἰς τέλος τῷ 323 ἔτει· καὶ οὕτως ἔμεινεν αὐτὸς μο-

νάρχης τῆς Δύσεως καὶ τῆς Ἀνατολῆς· ἔπαυσαν πάντες οἱ κατὰ τῆς Ἐκκλησίας διωγμοί, ἐθριάμβευσεν ὁ Χριστιανισμός, καὶ κατελύθη ἡ εἰδωλολατρεία. Τῷ 325 συνήθροισε τὴν ἐν Νικαίᾳ Ἀ'. Οἰκουμενικὴν Σύνοδον, ἣν καὶ ἐτίμησε διὰ τῆς ἑαυτοῦ παρουσίας. Τῷ 328, κατὰ τὴν 29 Νοεμβρίου, κατέβαλε τὰ Σεμέλια τῆς ἐπωνύμου αὐτοῦ Κωνσταντινουπόλεως, εἰς τὴν μετακομισθέντος τοῦ αὐτοκρατορικοῦ θρόνου ἐκ τῆς Ῥώμης, ἐπωνομάσθη καὶ αὕτῃ Νέα Ῥώμη. Τελευταῖον ἀσθενήσας κατὰ τὴν Νικομήδειαν, καὶ ἐκεῖ, κατὰ τὸν Εὐσέβιον (εἰς Κωνσταντ. Βιβλ. δ'. 61-62), ὁμοίως καὶ τὸν Σωκράτην, καὶ Σωζόμενον, αἰτήσας καὶ λαβὼν τὸ Σεῖον Βάπτισμα, καὶ τῶν λοιπῶν ἀγίων Μυστηρίων ἀξιωθείς, ἐτελεύτησε τῷ 337, κατὰ τὴν 21, ἢ 22 Μαΐου, ἡμέρᾳ τῆς Πεντηκοστῆς, ζήσας τὰ πάντα ἔτη 65, ἐξ ὧν ἐδασίλευσε 31. Τὸ δὲ λείψανον αὐτοῦ, ἐνεχθὲν εἰς Κωνσταντινούπολιν, κατετέθη ἐν τῷ ὑπ' αὐτοῦ ἀνεγερθέντι ναῷ τῶν Ἀποστόλων. Ἄλλοι δὲ λέγουσιν, ὅτι ἐδαπτίσθη ἐν Ῥώμῃ τῷ 324 ἔτει ὑπὸ τοῦ ἀγίου Σιλδέστρου.

Ἀργία, καὶ Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Τοῦ Σταυροῦ σου τὸν τύπον ἐν οὐρανῷ θεασάμενος, καὶ ὡς ὁ Παῦλος τὴν κλῆσιν οὐκ ἐξ ἀνθρώπων δεξάμενος, ὁ ἐν βασιλεῦσιν Ἀπόστολός σου Κύριε, βασιλεύουσιν Πόλιν τῇ χειρί σου παρέθετο· ἦν περίσωζε διαπαντός ἐν εἰρήνῃ, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, μόνε φιλάνθρωπε.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Κωνσταντῖνος σήμερον, σὺν τῇ μητρὶ τῇ Ἑλένῃ, τὸν Σταυρὸν ἐκφαίνουσι, τὸ πανσεβάσμιον ξύλον, πάντων μὲν τῶν Ἰουδαίων αἰσχύνην ὄντα, ὄπλον δὲ πιστῶν ἀνάκτων κατ' ἐναντίων· δι' ἡμᾶς γὰρ ἀνεδείχθη, σημεῖον μέγα, καὶ ἐν πολέμοις φρικτόν.

✠ 22. Τοῦ ἀγίου Μάρτυρος Βασιλίσκου. Ἀλληλουῖα:

✠ 23. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ Μιχαήλ, ἐπισκόπου Συννάδων. Ἀλληλουῖα.

✠ 24. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Συμεὼν τοῦ ἐν τῷ Θαυμαστῷ ὄρει.

Ἐπὶ τῇ ἡμέρᾳ ἐξ Ἀντιοχείας, ἔζησεν ἐπὶ στύλου, ἐπωνομάσθη Συμεὼν ὁ νέος Στυλίου, ἐτελεύτησε τῷ 395 ἔτει.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τῆς ἐρήμου πολίτης, καὶ ἐν σώματι ἄγγελος, καὶ θαυματουργὸς ἀνεδείχθης, θεοφόρε Πατὴρ ἡμῶν Συμεὼν· νηστεία, ἀγρυπνία, προσευχῇ, οὐράνια χαρίσματα λαβὼν, θεραπεύεις τοὺς νοσοῦντας, καὶ ταῖς ψυχαῖς τῶν πίστει προσ-

τρεχόντων σοι. Δόξα τῷ δεδοκότι σοι ἰσχύν· δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι· δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Κοντάκιον, ᾠχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὰ ἄνω ποθῶν, τῶν κάτω μεθιστάμενος, καὶ ὡς οὐρανὸν τὸν στύλον τεκτηνάμενος, δι' αὐτοῦ ἀπήστραψας τῶν θαιμαμάτων τῇ αἴγλῃ Ὅσιε, εἰς αἰεὶ Χριστῷ τῷ Θεῷ, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

✠ 25. Ἡ τρίτη εὑρεσις τῆς τιμίας Κεφαλῆς τῆ Προδρόμου.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, ᾠχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ὡς θεῖον θησαύρισμα, ἐγκεκρυμμένον τῇ γῇ, Χριστὸς ἀπεκαλύψε, τὴν Κεφαλὴν σου ἡμῖν, Προφῆτα καὶ Πρόδρομε· πάντες οὖν συνελθόντες, ἐν τῇ ταύτης εὐρέσει, ἄσματοςι θηηγόροις, τὸν Σωτῆρα ὑμνοῦμεν, τὸν σώζοντα ἡμᾶς ἐκ φθορᾶς ταῖς ἰκεσίαις σου.

Κοντάκιον, ᾠχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Προφῆτα Θεοῦ, καὶ Πρόδρομε τῆς χάριτος, τὴν Κάραν τὴν σὴν, ὡς ῥόδον ἱερώτατον, ἐκ τῆς γῆς εὐράμενοι, ταῖς ἰάσεις πάντοτε λαμβάνομεν· καὶ γὰρ πάλιν ὡς πρότερον, ἐν κόσμῳ κηρύττεις τὴν μετάνοιαν.

✠ 26. Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Κάρπου, ἐνὸς τῶν ἑβδομήκοντα.

Ἀπολυτίκιον, ᾠχος γ'.

Ἀπόστολε ἅγιε Κάρπε, πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν, παράσχῃ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

✠ 27. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἑλλαδίου. Ἀλληλουῖα.

✠ 28. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Εὐτυχοῦς, ἐπισκόπου Μελιτινῆς. Ἀλληλουῖα.

✠ 29. Τῆς ἁγίας Μάρτυρος Θεοδοσίας. Ἀλληλουῖα.

✠ 30. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰσαακίου ἡγουμένου τῆς μονῆς τῶν Δαλμάτων. Ἀλληλουῖα.

Ἡ μονὴ αὕτη, κατὰ τὸν Κωδινόν, ἐκτίσθη ὑπὸ Δαλμάτη Πατρικίου, ἀνεψιοῦ τῷ Μ. Κωνσταντίνου, ἀφ' οὗ καὶ τὴν ἐπωνυμίαν ἔλαβεν. Ὡς δὲ ἄλλοι λέγουσιν, ἐπω-

✠ 31. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Ἑρμείου. Ἀλληλουϊα.

*****

Ἔχων ἡμέρας 30. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 15, καὶ ἡ νύξ ὥρας 9.

Ἐπὶ τῇ ἐκ Νεαπόλεως τῆς ἐν Παλαιστίνῃ, φιλόσοφος Πλατωνικός· προσῆλ-
θεν εἰς τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ διὰ τοὺς διωγμοὺς, οὓς ἔδλεπε τοὺς Χριστι-
ανοὺς ὑπομένοντας· ἀπελθὼν εἰς Ῥώμην, ἔδωκεν εἰς Μάρκον τὸν Αὐρήλιον ἔγγρα-
φον ἀπολογίαν, δι' ἧς ἀπέδειξε τὴν ἀθωότητα καὶ ἀγιότητα τῆς Χριστιανικῆς
πίστεως· ἐτελεύτησε μαρτυρικῶς τῷ 167 ἔτει.

Ἀλληλουΐα.

Διεδέχθη τὸν Ταράσιον τῷ 806, ἀντέστη γενναίως, διὰ τὴν τῶν ἁγίων Εἰκό-
νων τιμὴν, εἰς τὸ πρόσταγμα Λέοντος τοῦ Ἀρμενίου, ὑφ' οὗ ἐξορισθεὶς ἐν τινι
μοναστηρίῳ, ἐτελεύτησε τῷ 827 ἑτῶν 70.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Κανόνα πίστεως, καὶ εἰκόνα πραότητος, ἐγκρατείας διδάσκαλον, ἀνέδειξέ σε τῇ ποιμένῃ σου, ἡ τῶν πραγμάτων ἀλήθεια· διὰ τοῦτο ἐκθήσω τὴ ταπεινώσει τὰ ὑψηλὰ, τῇ πτωχείᾳ τὰ πλούσια. Πάτερ Ἱεράρχα Νικηφόρε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον. Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τὸν τῆς νίκης στέφανον, ὃ Νικηφόρε, οὐρανόθεν ἔνδοξε,
ὥς εἰληφῶς παρὰ Θεοῦ, σῶζε τοὺς πίστει τιμῶντάς σε,
ὥς ἱεράρχην Χριστοῦ, καὶ διδάσκαλον.

✠ 3. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Λουκιλλιανοῦ. Ἀλληλουϊα.

✠ 4. Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Μητροφάνους, ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.

Ἐτέθη εἰς τὸν θρόνον τῷ 320, ἀπέστειλε τοποτηρητὴν ἑαυτοῦ εἰς τὴν Α'. Οἰκουμένην Σύνοδον· ἐτελεύτησε τῷ 330. Κατ' ἄλλους δέ, γενόμενος ὁμολογητὴς ἐπὶ Διοκλητιανοῦ, ἐτελεύτησε τῷ 342 ἔτει. Ἰστέον δέ, ὅτι οἱ Τριαδικοὶ τῆς Οὐκωήχου Κανόνες οὐκ εἰσὶ τοῦ Μητροφάνους τούτου ποίημα, ἀλλ' ἑτέρου ὁμωνύμου, ἐπισκόπου Σμύρνης χρηματίσαντος, περὶ τὰ μέσα τοῦ Θ'. αἰῶνος.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Κανόνα πίστεως. Ὁρα ἄνωτέρω.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Ταῖ ἄνω ζητῶν.

Τὴν πίστιν Χριστοῦ, τρανῶς σὺ ἔδογματίσας, καὶ ταύτην τηρῶν, εἰς πλῆθος ὄντως ηὔξησας, τὸ πιστόν σου ποίμνιον· σὺν Ἀγγέλοις ὅθεν Μητρόφανες, συναγάλλη νῦν, καὶ Χριστῷ, πρεσβεύεις ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

✠ 5. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Δωροθέου, ἐπισκόπου Τύρου.

✠ 6. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰλαρίωνος τοῦ Νέου, ἡγουμένου τῆς Μονῆς τῶν Δαλμάτων.

✠ 7. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Θεοδότου, ἐπισκόπου Ἀγκύρας.

✠ 8. Ἡ Ἀνακομιδὴ τοῦ Λειψάνου τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Στρατηλάτου. (Ὁρα Φεβρ. 8).

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Στρατολογίᾳ ἀληθεῖ ἀθλοφόρε, τοῦ οὐρανίου στρατηγὸς Βασιλέως, περικαλλὴς γεγένησαι Θεόδωρε· ὅπλοις γὰρ τῆς πίστεως, παρετάξω ἐμφρόνως, καὶ κατεξωλόθρευσας τῶν δαιμόνων τὰ στίφη, καὶ νικηφόρος ὦφθης ἀθλητής· ὅθεν σε πίστει αἰεὶ μακαρίζομεν.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ως ἀθλητής καὶ ἀριστεὺς τοῦ Σωτῆρος, καὶ χορηγοῦ τῶν δωρεῶν οὐρανόθεν, ταῖς πρὸς Θεὸν πρεσβείαις σου προφθάνεις αἰεὶ, πάντας τοὺς προσφεύγοντας, τῷ ναῷ σου τῷ θείῳ, καὶ πιστῶς προστρέχοντας, τῇ ἀγίᾳ σου σκέπῃ. Διὸ βοῶμεν· Λύτρωσαι ἡμᾶς, ἐκ τῶν κινδύνων, παμμάκαρ Θεόδωρε.

✠ 9. Τοῦ ἐν ἀγίᾳ Πατρὸς ἡμῶν Κυρίλλου, ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας.

Σήμερον ἐορτάζεται κυρίως ἡ μνήμη τῆς κοιμήσεως αὐτοῦ· τῇ δὲ 18 Ἰανουαρίου ἢ ἀπὸ τῆς Ἀλεξανδρείας φυγῇ αὐτοῦ, ὡς πρόξενος ἀγαθῶν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν· καθότι συγκροτηθεῖσα δι' αὐτῆς ἡ ἐν Ἐφέσῳ Σύνοδος, ἐξωστράκισε τὸ βλάσφημον τοῦ Νεστορίου δόγμα. Ὅρα Ἰανουαρίου 18.

Σημειῶσαι, ὅτι ἀπὸ ταύτης τῆς ἡμέρας, καὶ ἡν γίνεται τὸ θεινὸν ἡλιοστάσιον, ἀρχεται ὁ ἥλιος στρίφεισθαι πάλιν πρὸς τὰ νότια μέρη, καὶ αὐξάνειν μὲν τὰς νύκτας εἰς ἡμᾶς, σμικρύνειν δὲ τὰς ἡμέρας.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Ο ῥοδοξίας ὁδηγέ, εὐσεβείας διδάσκαλε καὶ σεμνότητος, τῆς οἰκουμένης ὁ φωστὴρ, ἀρχιερέων θεόπνευστον ἐγκαλλώπισμα, Κύριλλε σοφέ, ταῖς διδαχαῖς σου πάντας ἐφώτισας, λύρα τοῦ Πνεύματος. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τὰς τῶν αἱρέσεων πλοκάς διαρρήξας, ἐν τῇ δυνάμει τοῦ Χριστοῦ θείοις λόγοις, τὴν Ἐκκλησίαν Κύριλλε ἐπλούτισας, πάντα τὰ ζιζάνια, Νεστορίου ἐκκόψας· ὅθεν καὶ παρίστασαι, σὺν Ἀγγέλων χορείαις, Χριστῷ πρεσβεύων μακάρε ἐκτενῶς, πᾶσι πταισμάτων δωρήσασθαι ἄφεσιν.

✠ 10. Τῶν ἀγίων Μαρτύρων Ἀλεξάνδρου καὶ Ἀντωνίνης.

✠ 11. Τῶν ἀγίων Ἀποστόλων Βαρθολομαίου καὶ Βαρνάβα.

Ὁ μὲν Βαρθολομαῖος ἦν ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν Δώδεκα, Γαλιλαῖος τὴν πατρίδα· καὶ ταῦτα μόνᾳ βέβαια περὶ αὐτοῦ, ὡς ἐκ τῆς εὐαγγελικῆς ἱστορίας. Περί δὲ τοῦ ἔργου τῆς ἀποστολῆς αὐτοῦ λέγουσι πάντες, ὅτι ἐκήρυξεν εἰς τὴν Ἀραβίαν, καὶ Περσίαν, καὶ πρὸ πάντων εἰς τοὺς Ἰνδοὺς, φέρων εἰς αὐτοὺς, τὸ κατὰ Ματθαῖον Εὐαγγέλιον, Ἑβραϊστὶ γεγραμμένον, ὅπερ, μετὰ 100 ἔτη, εὗρεν ἐκεῖ ὁ Πάνταινος, φιλόσοφος Στωϊκός, καὶ περίφημος τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ χριστιανικῆς σχολῆς διδάσκαλος (Εὐσέβ. Ἐκκλ. Ἱστορ. Ε'. 19). Ἐτελεύτησε δὲ, κατὰ τὴν κοινοτέραν γνώμην, σταυρωθεὶς, ἡ ζῶν ἐκδαρὲς τὸ σῶμα ἐν Ἀλδανοπόλει τῆς Ἀρμενίας, ὅπερ φαίνεται βεβαιούσα καὶ ἡ ἀρχαία τῶν Ἀρμενίων παράδοσις. — Τινὲς νομίζουσιν, ὅτι Βαρθολομαῖος καὶ Ναθαναὴλ ἐστὶν εἰς καὶ ὁ αὐτός· διότι, λέγουσιν, οὐδαμοῦ φαίνεται ἡ τοῦ Βαρθολομαίου κλήσις, ἐνῶ σημειοῦται ἡ τοῦ Ναθαναὴλ (Ἰωάν. ἀ. 46-52). Ὅτι οἱ περὶ τῷ Βαρθολομαίῳ λαλοῦντες Εὐαγγελισταί, ἀποσιωπῶσι τὸν Ναθαναὴλ· ὁ δὲ Ἰωάννης, ὃς τις μόνος ἀναφέρει αὐτόν, οὐδὲν περὶ Βαρθολομαίου λέγει. Ὅτι τὸ Βαρθολομαῖος οὐκ ἐστὶν ὄνομα κύριον, ἀλλὰ πατρωνυμικόν, σημαῖνον Τὶδὸν Θολομαίου, ὅπερ ἐρμηνευόμενον εἰς τὸ ἀναρτῶν, ἡ ἀναχαιτίζων ὕδατα, ἐμορφώθη πάντως εἰς τύπον Ἑλληνικὸν ἐκ τοῦ Ἑβραϊκοῦ Θολαμί, ἡ Θολμαί (Ἰησ. ιε. 14. Β'. Βασ. γ'. 3). Σημαίνει οὖν τὸ Βαρθολομαῖος Τὶδὸν Θολομαίου, ἡ Πτολομαίου (ἐπειδὴ εὕρισκεται πού καὶ Βαρ-πτολομαίου γραφόμενον), ὡς καὶ τὸ Βαρτίμαιος, Τίος Τιμαίου (Μάρκ. ι. 46), καὶ ἐπομένως ἡδύνατο ἔχειν τοῦτο μὲν ὡς ἐπίθετον, ὡς κύριον δὲ τὸ Ναθαναὴλ. Τελευταῖον, ὅτι ὁ Ἰωάννης φαίνεται συναριθμῶν τὸν Ναθαναὴλ μετὰ τῶν Ἀποστόλων, ἐνθα λέγει· Ἦσαν ὁμοῦ Σίμων Πέτρος, καὶ Θωμᾶς ὁ λεγόμενος Δίδυμος, καὶ Ναθαναὴλ ὁ ἀπὸ Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας, κτλ. (κα. 2).

Ὁ δὲ Βαρνάβας ὑπῆρχεν ἐκ τῶν Ἑβδομήκοντα, Κύπριος τὴν πατρίδα, Λευϊ-
της τὴν φυλὴν, συμμαθητὴς τοῦ Παύλου ὑπὸ τὸν Γαμαλιήλ, Ἰωσῆς καλούμενος
πρότερον· ὕστερον δὲ μετωνομάσθη Βαρνάβας, ὅπερ μεθερμηνεύεται εἰς τὸ, Τίς
παρακλήσεως, πρὸς ἀντιδιαστολὴν ἰσως τῇ ἄλλῃ Ἰωσῇ, τοῦ καλουμένου Βαρ-
σαβᾶ, καὶ ἐπικληθέντος Ἰούστου. Οὗτος ὁ Βαρνάβας ἔχων ἀγρόν, ἐπώλησεν αὐ-
τόν, καὶ ἤνεγκε τὰ χρήματα εἰς τοὺς Ἀποστόλους (Πραξ. α'. 23, καὶ δ'. 36-37).
Κηρύξας δὲ τὸ Εὐαγγέλιον πολλαχοῦ, καὶ μετὰ τοῦ Παύλου συνοδοιπορῶν, καὶ
καταμόνας, τελευταῖον ὑπέστη τὸν μαρτυρικὸν θάνατον, λιθοβοληθεὶς ὑπὸ τῶν
Ἰουδαίων ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ, μετὰ τὸ 51 ἔτος. Ἐπὶ δὲ τῆς βασιλείας Ζή-
νωνος, τῷ 488 ἔτει, εὗρέθη τὸ ἱερόν τούτου λείψανον, ἔχον ἐπὶ τοῦ στήθους τὸ
κατὰ Ματθαῖον Εὐαγγέλιον, Ἑλληνιστὶ γεγραμμένον ὑπὸ τῆς ἰδίας τοῦ Βαρνά-
βα χειρὸς, καὶ προσηνέχθη τῷ Ζήνωνι. Ἐκ τούτου ἔλαβε προνόμιον ὁ ἀρχιεπί-
σκοπος τῆς Κύπρου, ἵνα ὑπάρχη αὐτοκέφαλος, καὶ ὑπογράφηται διὰ κοκκίνων
γραμμάτων.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Απόστολοι ἅγιοι, πρεσβεύσατε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πται-
σμάτων ἄφεσιν, παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον τοῦ Βαρθολομαίου, Ἦχος δ'.

Ἐπεφάνης σήμερον.

Ωφθης μέγας ἥλιος, τῇ οἰκουμένη, διδασμάτων λάμπεσι,
καὶ θαυμασίων φοβερῶν, φωταγωγῶν τοὺς τιμῶντάς σε,
Βαρθολομαῖε Κυρίου Ἀπόστολε.

Ἔτερον τοῦ Βαρνάβα, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Τοῦ Κυρίου γέγονας, παναληθὴς ὑπηρέτης, Ἀποστόλων
ὥφθης τε, τῶν Ἑβδομήκοντα πρῶτος· ἠΰγασας, καὶ
σὺν τῷ Παύλῳ τὸ κήρυγμά σου, ἅπασι καταμηνύων Χριστὸν
Σωτῆρα· διὰ τοῦτο ὑμνωδίαις, τὴν θείαν μνήμην Βαρνάβα
τελοῦμέν σου.

✠ 12. Τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν Ὀνουφρίου καὶ Πέτρου
τοῦ ἐν τῷ Ἀθῶ.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τῆς ἐρήμου πολίτης, καὶ ἐν σώματι ἄγγελος, καὶ θαυμα-
τουργὸς ἀνεδείχθης, Θεοφόρε Πατὴρ ἡμῶν Ὀνούφριε·
νηστεία, ἀγρυπνία, προσευχῇ, οὐράνια χαρίσματα λαβὼν,
θεραπεύεις τοὺς νοσοῦντας, καὶ ταῖς ψυχαῖς τῶν πίστει προσ-
τρεχόντων σοι. Δόξα τῷ δεδοκότι σοι ἰσχύ· δόξα τῷ σὲ
στεφανώσαντι· δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Ἔτερον κοινόν. Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν. Σελ. 283.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν .

Α ὁ στήρ φαεινός, ἐδείχθης τοῖς μονάζουσιν, ὡς φέγγος νυκτί, αὐγάζεις ἐν τοῖς πέρασιν· οὕτω Πάτερ ἔλαμψας ἐν ἀσκήσει, καθάπερ ἥλιος· διὰ τοῦτο Ὁνούφριε, μὴ παύσῃ πρεσβεύων ὑπὲρ πάντων ἡμῶν .

Ἔτερον, Ἦχος πλ. δ'. Πίστιν Χριστοῦ ὡσεὶ θώρακα .

Φ ὡς νοητὸν καὶ οὐράνιον, Πέτρε λαβὼν ἐν καρδίᾳ σου, τῆς ἀκηράτης Τριάδος δοχεῖον ὥφθης λαμπρότατον, καὶ χάριν τῶν θαυματῶν ἀπέιληρας, κραυγάζων· Ἀλληλουῖα .

✠ 13. Τῆς ἀγίας Μάρτυρος Ἀκυλίνης .

Ἦθλησεν ἐν ἔτει 298 ἐπὶ Διοκλητιανοῦ .

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ .

Η ἄμνας σου Ἰησοῦ, κράζει μεγάλη τῇ φωνῇ· Σὲ Νυμφίς μου ποθῶ, καὶ σὲ ζητοῦσα ἀθλῶ, καὶ συσταυροῦμαι καὶ συνθάπτομαι τῷ βαπτισμῷ σου· καὶ πάσχω διὰ σέ, ὡς βασιλεύσω σὺν σοί· καὶ θνήσκω ὑπὲρ σοῦ, ἵνα καὶ ζήσω ἐν σοί· ἀλλ' ὡς θυσίαν ἄμωμον, προσδέχου τὴν μετὰ πόθου τυθεῖσάν σοι . Αὐτῆς πρεσβεΐαις, ὡς ἐλεήμων, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν .

✠ 14. Τοῦ ἀγίου Προφήτου Ἑλισσαίου· καὶ τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Μεθοδίου, ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ ὁμολογητοῦ .

Ὁ μὲν Προφήτης ἦν υἱὸς Σαφάτ, ἐκ πόλεως Ἀβελ-Μεοῦλ, ἢ Ἀβελ-Νεοῦλ, ἐκ γῆς Μανασσῆ, γεωργὸς τὸ ἐπάγγελμα πρότερον . Τῷ δὲ 908 πρὸ Χριστοῦ λαβὼν προσταγὴν παρὰ Θεοῦ ὁ Προφήτης Ἠλίας, ἔχρισεν αὐτὸν ἀντὶ ἑαυτοῦ εἰς Προφήτην, ἡνίκα ἡροτρία (ὥργονε) τὴν γῆν, ἔχων ζεύγη βοῶν δώδεκα, ἄπερ σφάξας εὐθύς, καὶ διὰ τῶν ἀρότρων καὶ λοιπῶν γεωργικῶν ξύλων ἐψήσας (βράσας), ἔδωκεν εἰς τροφήν τῷ λαῷ· αὐτὸς δὲ τοὺς γονεῖς ἀσπασάμενος, καὶ ἀκολουθήσας τῷ Ἠλίᾳ, ὑπηρέτει αὐτῷ ἕως τῆς ἀναλήψεως αὐτοῦ ὡς εἰς τὸν οὐρανὸν (Ἰουλίου 20)· ὅτε λαβὼν τοῦ διδασκάλου τὴν μηλωτὴν, καὶ τοῦ προφητικοῦ ἐκείνου πνεύματος διπλασίαν τὴν χάριν, ἔδειξε διὰ τῶν θαυμασιῶν ἔργων, ὅσα ἡ Δ'. βίβλος τῶν Βασιλειῶν διηγεῖται περὶ αὐτοῦ, τίνος ἦν μαθητῆς· καὶ ζήσας μέχρι τοῦ 839 πρὸ Χριστοῦ, ἐτελεύτησε πλήρης ἡμερῶν, καὶ ἐτάφη ἐν Σαμαρείᾳ . Ἀλλὰ καὶ μετὰ θάνατον ἐδόξασεν αὐτὸν ὁ Θεός· καθάτι μετὰ παρέλευσιν ἐνιαυτοῦ, ἐκφέροντες τινὲς νεκρὸν εἰς ταφὴν, εἶτα ληστὰς Μωαβιτῶν αἰφνιδίως ἰδόντες, ἔρριψαν αὐτὸν εἰς τὸν τάφον τοῦ Προφήτου, καὶ ἔφυγον· ὁ δὲ νεκρὸς, μόλις ἐγγίσας εἰς τὰ ὅσθα αὐτοῦ, ἀνέζησεν εὐθύς, καὶ ἔστη ἐπὶ τῶν ποδῶν αὐτοῦ (Δ'. Βασιλ. ιγ'. 20-21) . Τοῦτο ἀναφέρων καὶ ὁ Σειράχ λέγει· Ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ ἐποίησε τέρατα, καὶ ἐν τελευτῇ θαυμάσια τὰ ἔργα αὐτοῦ (μή. 14) . Ἐκ τούτων ἐπαυξάνει μᾶλλον τὸ σέβας τῶν πιστῶν εἰς τὰ

τῶν Ἀγίων λείψανα, καὶ δικαιούται τὸ εὐσεβὲς περὶ τούτων φρόνημα τῆς ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας (Ἰανουαρ. 16). — Ὁ δὲ Μεθόδιος ἐγεννήθη ἐν Συρακούσαις τῆς Σικελίας περὶ τὰ τέλη τοῦ Η'. αἰῶνος. Πρεσβύτερος ὢν, ἀπεστάλη πρέσβις εἰς Ῥώμην ὑπὲρ Νικηφόρου τοῦ Κωνσταντινουπόλεως, ἐξορισθέντος ὑπὸ Λέοντος τοῦ Ἀρμενίου (Ἰουνίου 2). Μετὰ τὸν θάνατον τούτου ἐπανῆλθεν εἰς Κωνσταντινούπολιν· ἀλλ' ὡς ζηλωτῆς τῆς τῶν ἁγίων Εἰκόνων τιμῆς, ἐξωρίσθη ἀμέσως εἰς τὸ φρούριον τοῦ κατὰ τὴν Βιθυνίαν Ἀκρίτα ὑπὸ Μιχαὴλ τοῦ Τραυλοῦ. Ἀποθανόντος καὶ τούτου, ἐλευθερωθεὶς πρὸς ὀλίγον, ἐκλείσθη πάλιν ὑπὸ τοῦ Θεοφίλου, διὰ τὸν αὐτὸν ζῆλον, εἰς σκοτεινотάτην φυλακὴν, ὡς εἰς τάφον, ὅπου ἐτρέφετο ὑπὸ τινος πτωχοῦ ἀλίσως (φαρᾶ). Τελευταῖον, ἀναλαβούσης τῆς Ἐκκλησίας τὴν ἑαυτῆς ἐλευθερίαν, ἐπὶ Θεοδώρας τῆς βασιλίσσης, ἐξάγεται καὶ οὗτος ἐκ τοῦ τάφου, καὶ ἀναδιδάσκεται εἰς τὸν ἀρχιεπισκοπικὸν τῆς Κωνσταντινουπόλεως θρόνον τῷ 842 ἔτει· ὃν καὶ κυβερνήσας 4 ἔτη, ἐτελεύτησε τῷ 846. Οὗτος ἐνήργησε τὴν ἀναστήλωσιν τῶν ἁγίων Εἰκόνων· εἰς τοῦτον ἀποδίδοται, μετὰ τινων ἄλλων συγγραμμάτων, καὶ ἡ βιογραφία Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου, ἐκ Ῥώμης κομίσαντα αὐτήν.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Προφήτου, Ἦχος δ'.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Ο ἑνσαρκος ἄγγελος, τῶν Προφητῶν ἡ κρηπίς, ὁ δεύτερος πρόδρομος, τῆς παρουσίας Χριστοῦ, Ἠλίας ὁ ἑνδοξος, ἄνωθεν καταπέμψας, Ἐλισσαίῳ τὴν χάριν, νόσους ἀποδιώκει, καὶ λεπροὺς καθαρίζει· διὸ καὶ τοῖς τιμῶσιν αὐτὸν βρῦει ἰάματα.

Τοῦ Ἱεράρχου, Ἦχος ὁ αὐτός.

Κανόνα πίστεως, καὶ εἰκόνα πραότητος, ἐγκρατείας διδάσκαλον, ἀνέδειξέ σε τῇ ποιμένῃ σου, ἡ τῶν πραγμάτων ἀλήθεια· διὰ τοῦτο ἐκτήσω, τῇ ταπεινώσει τὰ ὑψηλά, τῇ πτωχείᾳ τὰ πλούσια. Πάτερ Ἱεράρχα Μεθόδιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον τοῦ Προφήτου, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Προφήτης Θεῷ, ἐδείχθης διπλασίονα, τὴν χάριν λαβὼν, τὴν ὄντως ἐπαξίαν σοι, Ἐλισσαῖε μακάριε· Ἠλιὲ γὰρ γέγονας σύσκηνος, σὺν αὐτῷ Χριστῷ τῷ Θεῷ, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Τοῦ Ἱεράρχου, Ἦχος ὁ αὐτός. Τοὺς ἀσφαλεῖς.

Επὶ τῆς γῆς ἠγωνίσω ὡς ἄσαρκος, καὶ οὐρανούς ἐκληρώσω Μεθόδιε, ὡς τρανώσας ἐν τοῖς πέρασι, τὴν τῶν Εἰκόνων προσκύνησιν· ἐν πόνοις γὰρ καὶ μόχθοις περισσοτέρως διάγων, οὐκ ἐπαύσω ἐν παρρήσιᾳ ἐλέγχων, ἀθετοῦντας τὴν Εἰκόνα Χριστοῦ.

✠ 15. Τοῦ ἁγίου Προφήτου Ἀμώς .

Οὗτος ἦν ἐκ πόλεως Θεκουέ, ἐκ γῆς Ζαβουλαῖν, ἄνθρωπος ἰδιώτης, αἰγῶν καὶ προβάτων ποιμὴν πρότερον, ὡς αὐτὸς περὶ ἑαυτοῦ μαρτυρεῖ (Ἀμ. ζ'. 44-45). Ἦρξατο δὲ προφητεῦειν δύο ἔτη πρὸ τοῦ σεισμοῦ ἐκείνου (αὐτ. α'. 1), ὃν τάττουσιν οἱ κριτικαὶ τῷ 25 ἔτει τῆς βασιλείας Ὁζίου, βασιλέως Ἰούδα, περὶ τὰ 785 πρὸ Χριστοῦ. Ὑστερον δὲ ὁ ψευδοῦς τῆς Βαϊθήλ Ἀμασίας ἐνήργησε τὸν θάνατον αὐτοῦ. Ἡ προφητεία αὐτοῦ, εἰς 9 κεφάλαια διηρημένη, τάττεται ἢ τρίτῃ τῶν Ἐλασσόνων Προφητῶν. Ἔτερος δὲ ἐστὶν ὁ Ἀμώς οὗτος παρὰ τοῦ πατέρα τοῦ Προφήτου Ἡσαίου, Ἀμώς καὶ ἐκεῖνον καλούμενον.

Ἀλληλουϊα .

✠ 16. Τοῦ ἁγίου Πατρὸς ἡμῶν Τύχωνος, ἐπισκόπου Ἀμαθοῦντος τῆς Κύπρου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος .

Τῆς ἐρήμῃ πολίτης, καὶ ἐν σώματι ἄγγελος, καὶ θαυματουργὸς ἀνεδείχθης, Θεοφόρε Πατὴρ ἡμῶν Τύχων· νηστεία, ἀγρυπνία, προσευχῇ, οὐράνια χαρίσματα λαβὼν, θεραπεύεις τοὺς νοσοῦντας, καὶ τὰς ψυχὰς τῶν πίστει προστρέχόντων σοι. Δόξα τῷ δεδοκῶτι σοι ἰσχύ· δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι· δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα .

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον .

Εν ἀσκήσει ἅγιε, Θεοφιλεῖ διαπρέψας, Παρακλήτου δύναμιν, ἐξ ὕψους καθυπεδέξω, ξόανα καθαιρεῖν πλάνης, λαοὺς δὲ σώζειν, δαίμονας ἀποδιώκειν, νόσους ἰᾶσθαι· διὰ τοῦτό σε τιμῶμεν, ὡς Θεοῦ φίλον, Τύχων μακάριε .

✠ 17. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Ἰσαύρου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ· καὶ τῶν ἁγίων Μαρτύρων Μανουὴλ, Σαβεὶλ καὶ Ἰσμαήλ .

Ἦσαν Πέρσαι τὸ γένος, ἀδελφοὶ κατὰ σάρκα, στρατιωτικοὶ τὴν τάξιν· ἠθλήσαν δὲ ἐπὶ Ἰουλιανοῦ τοῦ Παραβάτου τῷ 363 ἔτει .

Ἀπολυτίκιον· Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε . Σελ. 306.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν .

Τῇ πίστει Χριστοῦ, τρωθέντες Παμμακάριστοι, καὶ τούτου πιστῶς, πiónτες τὸ ποτήριον, τὰ Περσῶν σεβάσματα, καὶ τὸ θράσος εἰς γῆν κατεβάλετε, τῆς Τριάδος ἰσαριθμοί, πρεσβείας ποιῶντες ὑπὲρ πάντων ἡμῶν .

✠ 18. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Λεοντίου .

ἠθλησεν ἐπὶ Οὐέσπεσιανοῦ περὶ τὸ 73 ἔτος .

Ἀπολυτίκιον· Ὁ Μάρτυς σου Κύριε. Σελ. 279.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Τῶν τυράννων ἥσυχνας, ταῖς πονηραῖς ἐπινοίας, καὶ Ἑλλήνων ἤλεγξας, τὸ ἀθεώτατον σέβας· ἔλαμψας θεογνωσίαν πᾶσιν ἀνθρώποις, δόγμασι τῆς εὐσεβείας, θεόφρον Μάρτυς· διὰ τοῦτό σου τὴν μνήμην, τιμῶμεν πόθῳ, σοφὲ Λεόντιε.

✠ 19. Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Ἰούδα.

Ἐπὶ τῇ ἑκ τοῦ χοροῦ τῶν Δώδεκα, καλούμενος ὑπὸ μὲν τοῦ Λουκᾶ (ε'. 18, καὶ Πράξ. α'. 13), Ἰούδας Ἰακώβου· ὁ δὲ ἐστίν, ἀδελφὸς Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθεοῦ, ἐπομένως καὶ τοῦ Κυρίου συγγενῆς κατὰ τὸ ἀνθρώπινον· ὑπὸ δὲ τοῦ Ματθαίου (ι. 3), Λεβδαῖος, ὁ ἐπικληθεὶς (λέγει) Θαδδαῖος, ἕτερος παρὰ τὸν ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν Ἑβδομήκοντα ὄντα Θαδδαῖον, τὸν ἰασάμενον τὸ πάθος Ἀδγάρου, ἢ Ἀγδάρου, κατὰ τὸν Εὐσέδιον (Ἱστορ. Ἐκκλ. α'. 13). Οὗτος δὲ κηρύξας εἰς τὴν Μεσοποταμίαν, Ἀραδίαν, Ἰδουμαίαν, καὶ Συρίαν, ἐτέλεσε μαρτυρικῶς τῆς ἀποστολῆς αὐτοῦ τὸν δρόμον ἐν Βηρυτῷ, ὡς λέγουσι, παρὶ τὰ 80 ἔτος. Τούτου ἐστὶν ἡ τελευταία τῶν Καθολικῶν Ἐπιστολῶν, πρὸς ταῦς ἐν τῇ διασπορᾷ ὄντας πιστοὺς Ἰουδαίους γεγραμμένη, μετὰ τὴν τῆς Ἱερουσαλὴμ ἄλωσιν ὑπὸ τοῦ Οὐέσπεσιανοῦ.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Χριστοῦ σε συγγενῇ, ὦ Ἰούδα εἰδότες, καὶ Μάρτυρα στερόν, ἱερῶς εὐφημοῦμεν, τὴν πλάνην πατήσαντα, καὶ τὴν πίστιν τηρήσαντα· ὅθεν σήμερον, τὴν παναγίαν σου μνήμην, ἐορτάζοντες, ἀμαρτημάτων τὴν λύσιν, εὐχαῖς σου λαμβάνομεν.

Κοντάκιον, Ἦχος α'. Χορὸς ἀγγελικός.

Ε'κ ρίζης εὐκλεοῦς, θεοδώρητον κλημα, ἀνέτειλας ἡμῖν, τοῦ Κυρίου αὐτόπτα, Ἀπόστολε Θεάδελφε, τοῦ Χριστοῦ κήρυξ πάνσαφε, τρέφων ἅπαντα, κόσμον καρποῖς σου τῶν λόγων, τὴν ὀρθόδοξον, πίστιν Κυρίου διδάσκων, ὡς μύτης τῆς χάριτος.

✠ 20. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Μεθοδίου, ἐπισκόπου Παταρίων.

Οὗτος, διὰ τὴν ἑαυτοῦ σοφίαν καὶ ἀρετὴν, ἐπωνομάζετο Εὐδουλος· γενόμενος δὲ ἐπίσκοπος τῶν ἐν Λυκίᾳ Παταρίων, προεβιάσθη ἔπειτα εἰς τὸν τῆς Τύρου θρόνον, ὅπου καὶ ὑπέμεινεν ἐνδόξως τὸν μαρτυρικὸν θάνατον ἐν Χαλκίδι τῆς Κοίλο-Συρίας, τῷ 311 ἔτει, ἐπὶ Διοκλητιανοῦ. Ἐκ τῶν σωζομένων αὐτοῦ συγγραμμάτων ἐστὶ καὶ τὸ ἐπιγραφόμενον· Συμπόσιον Παρθένων.

✠ 21. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Ἰουλιανοῦ τοῦ Ταρσέως.

✠ 22. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Εὐσεβίου, ἐπισκόπου Σαμωσατῶν .

✠ 23. Τῆς ἁγίας Μάρτυρος Ἀγριππίνης .

✠ 24. Τὸ Γενέθλιον τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου Προφήτου, Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου .

Τοῦτον τὸν ἐν γεννητοῖς γυναικῶν μείζονα, καὶ θεομαρτύρητον Προφήτην ἀπάντων τῶν Προφητῶν ὑπέρτερον (Ματθ. ια'. 9-11), γεννήσασα ἡ γηραιὰ καὶ στεῖρα Ἐλισάβετ, μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τῆς κυοφορίας αὐτῆς, ἐνέπλησε πάντας τοὺς συγγενεῖς καὶ περιοίκους εὐφροσύνης καὶ θαύματος . Ἀλλὰ πολλῶ θαυμαστότερα ἐφάνησαν ἐφεξῆς, κατὰ τὴν ὁγδόην ἡμέραν τῆς περιτομῆς, τὰ ὀνομαστήρια τοῦ Παιδίου . Οἱ παρόντες ἐκάλουν αὐτὸ, ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, Ζαχαρίαν . Ἡ μήτηρ, κατὰ θεῖαν πάντως ἐπίπνοιαν, ἀποκριθεῖσα, εἶπεν· Οὐχί· ἀλλὰ κληθήσεται Ἰωάννης . Ὁ δὲ πατὴρ ἐρωτώμενος μὲν περὶ τούτου διὰ νεύματος, μὴ δυνάμενος δὲ λαλῆσαι (Σεπτεμβ. 23), αἰτήσας πινάκιδιον ἔγραψεν· Ἰωάννης ἔσται τὸ ὄνομα αὐτοῦ . Καὶ παραχρῆμα ἀνεψύχθη αὐτοῦ τὸ στόμα, ἐλύθη αὐτοῦ ἡ γλῶσσα τοῦ ἐννεαμήνου δεσμοῦ, καὶ πλησθεὶς Πνεύματος ἁγίου, ᾄδει τὴν Β' . Ὡδὴν τῆς Νέας Διαθήκης, εὐλογῶν τὸν Θεὸν τῷ Ἰσραὴλ, τὸν πληρώσαντα τὰς πρὸς τοὺς πατέρας αὐτοῦ γενομένας ἐπαγγελίας, τὸν ἐπισκεψάμενον τοὺς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου καθημένους, καὶ ἔξαποσείλαντα αὐτοῖς τὸ φῶς τὸ σωτήριον . Προφητεῖει δὲ καὶ περὶ τοῦ Παιδίου, ὅτι ἔσται Προφήτης τοῦ Ὑψίστου, καὶ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ Πρόδρομος (Λουκ. α'. 57-79) . Τὸ δὲ παιδίον Ἰωάννης, ὅπερ δηλοῖ, πλήρης χάριτος, ἠῤῥανε (λέγει ὁ Εὐαγγελιστής) καὶ ἐκραταιοῦτο πνεύματι· καὶ ἦν ἐν ταῖς ἐρήμοις, ἕως ἡμέρας ἀναδείξεως αὐτοῦ πρὸς τὸν Ἰσραὴλ (αὐτ. 80) .

Ἀργία, καὶ ἰχθύος Κατάλυσις .

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ' . Ταχύ προκατάλαβε .

Προφῆτα καὶ Πρόδρομέ, τῆς παρυσίας Χριστοῦ, ἀξίως εὐφημῆσαι σε, οὐκ εὐποροῦμεν ἡμεῖς, οἱ πόθῳ τιμῶντές σε· στεῖρωσις γὰρ τεκούσης, καὶ πατρὸς ἀφωνία, λέλυνται τῇ ἐνδόξῳ, καὶ σεπτῇ σου γεννήσει, καὶ σάρκωσις Υἱοῦ τῷ Θεοῦ, κόσμῳ κηρύττεται .

Κοντάκιον, Ἦχος γ' . Ἡ Παρθένος σήμερον .

Η πρὶν στεῖρά σήμερον, Χριστοῦ τὸν Πρόδρομον τίκει, καὶ αὐτὸς τὸ πλήρωμα, ἀπάσης τῆς προφητείας· ὃν περ γὰρ προανεκήρυξαν οἱ Προφῆται, τοῦτον δὴ, ἐν Ἰορδάνῃ χειροθετήσας, ἀνεδείχθη Θεοῦ Λόγου, Προφήτης Κήρυξ, ὁμῶ καὶ Πρόδρομος .

✠ 25. Τῆς ἁγίας ὁσιομάρτυρος Φεβρωνίας .

Ἦθλησεν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τῷ 302 ἔτει .

Ἀπολυτίκιον τοῦ Προδρόμου· καὶ τῆς Μάρτυρος.
 Ἡ ἀμνάς σου Ἰησοῦ. Σελ. 321.

Κοντάκιον τοῦ Προδρόμου, ὡς ἀνωτέρω.

✠ 26. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Δαυῖδ τοῦ ἐν Θεσσαλονίκη.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Εν σοὶ Πάτερ ἀκριβῶς διεσώθη τὸ κατ'εἰκόνα· λαβὼν γάρ τὸν σταυρὸν, ἠκολούθησας τῷ Χριστῷ, καὶ πράττων ἐδίδασκες, ὑπερορᾶν μὲν σαρκὸς, παρέρχεται γάρ· ἐπιμελεῖσθαι δὲ ψυχῆς, πράγματος ἀθανάτου· διὸ καὶ μετὰ Ἀγγέλων συναγάζεται, ὅσιε Δαυῖδ τὸ πνεῦμά σου.

✠ 27. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Σαμψὼν τοῦ Ξενοδόχου.

Ἦκμασεν ἐπὶ Τευστινιανοῦ τοῦ μεγάλου ἐν ἔτει 541.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Εν τῇ ὑπομονῇ σου ἐκτήσω τὸν μισθόν σου Πάτερ ὅσιε, ταῖς προσευχαῖς ἀδιαλείπτως ἐγκαρτερήσας, τοὺς πτωχὺς ἀγαπήσας, καὶ τέτοις ἐπαρκέσας. Ἀλλὰ πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, Σαμψὼν θεόφρον μακάριε, σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'. Ὡς ἀπαρχαῖς τῆς φύσεως.

Ὡς ἰατρὸν πανάριστον, καὶ πρεσβευτὴν εὐπρόσδεκτον, οἱ τῇ σοφῷ σου τῇ θείᾳ προστρέχοντες, Σαμψὼν θεόφρον ὅσιε, συνελθόντες σε ὕμνοις, καὶ ψαλμοῖς ἀνυμνοῦμεν, Χριστὸν δοξάζοντες, τὸν ταιαύτην σοι χάριν παρέχοντα τῶν ἰάσεων.

✠ 28. Ἡ Ἀνακομιδὴ τῶν Λειψάνων τῶν ἁγίων καὶ θαυματουργῶν Ἀναργύρων, Κύρου καὶ Ἰωάννου. (Ὁρα Ἰαν. 31).

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. α'.

Τὰ θαύματα τῶν ἁγίων σου Μαρτύρων, τεῖχος ἀκαταμάχητον ἡμῖν δωρησάμενος, Χριστέ ὁ Θεός, ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις, βουλαῖς ἐθνῶν διασκεδάσον, τῆς Βασιλείας τὰ σκῆπτρα κραταίωσον, ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Χειρόγραφον εἰκόνα.

Τὸ μέγα ἰατρεῖον τῆς οἰκουμένης, τὸ ζεῦγος τοῦ Χριστοῦ τὸ πεποθημένον, τοὺς φωστῆρας τοὺς ἐκλάμποντας,

ταῖς αὐγαῖς τῶν ἰάσεων, ὑμνήσωμεν πιστοὶ μεγαλοφώνως, ἔνδον τοῦ ναοῦ αὐτῶν βοῶντες· Κυρὸς καὶ Ἰωάννης, οἱ χορηγοὶ τῶν θαυμαμάτων, καὶ ἱατροὶ τῶν νοσούντων, αὐγαῖζουσι τὰ πέρατα.

✠ 29. Τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων καὶ Πρωτοκορυφαίων, Πέτρου καὶ Παύλου.

Τούτων, ὁ μὲν Θεομακάριστος Πέτρος ἦν ἐκ Βηθσαῖδα τῆς Γαλιλαίας, υἱὸς Ἰωνᾶ, ἀδελφὸς Ἀνδρέου τοῦ Πρωτοκλήτου, ἀλιεὺς τὴν τέχνην, ἰδιώτης καὶ πτωχός, Σίμων καλούμενος τοπρῶτον· εἶτα μετωνομάσθη Πέτρος· ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Ἰησοῦ, ὅτε, ἐμβλέψας εἰς αὐτόν, εἶπε· Σὺ εἶ Σίμων, ὁ υἱὸς Ἰωνᾶ· σὺ κληθήσῃ Κηφᾶς, ὃ ἐρμηνεύεται Πέτρος (Ἰωάν. α'. 43). Ὑψωθείς δὲ ὑπὸ τοῦ Κυρίου εἰς τὸ ἀποστολικὸν ἀξίωμα, καὶ γενόμενος αὐτοῦ ἀχώριστος καὶ ζηλωτὴς μαθητὴς, ἠκολούθησεν αὐτῷ, ἀπ' ἀρχῆς τοῦ σωτηρίου κηρύγματος ἕως εἰς τὸ πάθος αὐτό, ἔνδον τῆς αὐλῆς τοῦ ἀρχιερέως Καϊάφα· ὅπου ἀρνησάμενος αὐτόν τρίς, διὰ τὸν ἐκ τῶν Ἰουδαίων φόβον, καὶ τὸν ἐπικείμενον κίνδυνον, ἔλαβε πάλιν, διὰ πικροτάτων δακρύων, πληρεστάτην τοῦ οἰκείου παραπτώματος τὴν συγχώρησιν. Μετὰ δὲ τὴν Ἀνάστασιν τοῦ Χριστοῦ, καὶ τὴν τοῦ παναγίου Πνεύματος καθόδον, κηρύξας αὐτόν εἰς τὴν Ἰουδαίαν, τὴν Ἀντιόχειαν, καὶ τινα τῆς Ἀσίας μέρη, κατήντησε τελευταῖον εἰς Ῥώμην· ἐν ἣ σταυρωθεὶς ὑπὸ Νέρωνος, κάτω μὲν τὴν κεφαλὴν, τοὺς δὲ πόδας ἄνω, ἀνῆλθεν εἰς τὰς αἰωνίους μονάς τῷ 66 ἢ 68 ἔτει, καταλιπὼν εἰς τὴν τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν καὶ δύο Καθολικάς Ἐπιστολάς.

Ὁ δὲ Θεσπέσιος Παῦλος, τὸ Σκεῦος τῆς ἐκλογῆς τοῦ Χριστοῦ, ἡ δόξα τῆς Ἐκκλησίας, ὁ Ἀπόστολος τῶν ἐθνῶν, καὶ τοῦ κόσμου παντός ὁ διδάσκαλος, ὑπῆρχεν Ἰουδαῖος τὸ γένος, Βενιαμίτης τὴν φυλὴν, Ταρσεὺς τὴν πατρίδα, πολίτης Ῥωμαῖος τὴν τιμὴν, εἰδήμων τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης, ἀκριβοῦς εἰς τὴν τῶν νομικῶν ἐπιστήμην, Φαρισαῖος τὸ ταῖγμα, ἐκ Φαρισαίου πατρὸς γεννηθεὶς, καὶ ὑπὸ τὸν Φαρισαῖον Γαμαλιήλ, τὸν ἐν Ἱεροσολύμοις ἐπίσημον νομοδιδάσκαλον, μαθητεύσας· καὶ διὰ τοῦτο θερμότατος ζηλωτὴς κατ' ἀρχαίς τῶν πατρικῶν αὐτοῦ παραδόσεων, καὶ σφοδρὸς τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας διώκτης, Σαῦλος, ἢ Σαοὺλ καλούμενος τότε (Πράξ. κβ'. 3-4). Περὶ δὲ τὸ 36 ἔτος, ὅτε, ἐν τῇ σφοδροτέρᾳ ὁρμῇ τῆς κατὰ τῶν Μαθητῶν τοῦ Κυρίου μανίας αὐτοῦ καὶ λύσεως, ἀπῆρχετο εἰς Δαμασκόν, ἐφωδιασμένος μετὰ συστατικῶν παρὰ τοῦ ἀρχιερέως γραμμάτων, ὅπως ἀγάγῃ ἐκεῖθεν εἰς Ἱερουσαλὴμ δεσμίους, ὅσους ἂν εὕρῃ πιστεύοντας εἰς Χριστόν, πλησιάσας εἰς τὴν πόλιν ἐκείνην, περιλάμπεται κατὰ μεσημβρίαν ἐξαίφνης ὑπὸ οὐρανίου φωτός, καὶ πεσὼν ἐπὶ τὴν γῆν, ἀκούει φωνὴν, λέγουσαν αὐτῷ· Σαοὺλ, Σαοὺλ, τί με διώκεις; Καὶ ἐρωτήσας· Τίς εἶ, Κύριε; ἀκούει πάλιν· Ἐγώ εἰμι Ἰησοῦς, ὃν σὺ διώκεις. Σκληρόν σοι πρὸς κέντρα λακτίζειν. Ἡ οὐράνιος αὕτη φωνὴ καὶ φωτοχυσία κατέστησεν αὐτόν ἐντρομον, καὶ ἐτύφλωσε πρὸς καιρόν· εἰσελθὼν δὲ εἰς τὴν πόλιν χειραγωγούμενος, καὶ κατὰ θείαν ἀποκάλυψιν βαπτισθεὶς ὑπὸ τοῦ ἐκεῖ Ἀποστόλου Ἀνανίου (Ὁκτωβρ. 1), ἀνοίγει πάλιν τοὺς σωματικούς ὁμοῦ καὶ ψυχικούς ὀφθαλμούς, πρὸς ἐπίγνωσιν τοῦ ἀνατείλαντος Ἠλίου τῆς δικαιοσύνης. Καὶ εὐθὺς, ὡς θαυμασίου μεταβολῆς! παρρήσιάζεται ἐν ταῖς Συναγωγαῖς, καὶ παρὰ πᾶσαν προσδοκίαν τῶν Ἰουδαίων κηρύττει τὸν Χριστόν, ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ Τίος τοῦ Θεοῦ (Πράξ. 9'. 1-20).

Τὸν δὲ μετὰ ταῦτα ζῆλον αὐτοῦ εἰς τὸ κήρυγμα τοῦ Εὐαγγελίου, τοὺς ἀμετρήτους αὐτοῦ κόπους, καὶ θλίψεις τὰς πολυειδεῖς, τὰς πληγὰς, τὰς φυλακάς,

τὰ δεσμά, τοὺς ῥαβδισμοὺς, τοὺς λιθασμοὺς, τὰ ναυάγια, τὰς ὁδοιπορίας, τοὺς κινδύνους ἐν γῇ, ἐν θαλάσῃ, ἐν πόλεσιν, ἐν ἐρημίαις· τὰς συνεχεῖς ἀγρυπνίας, τὰς κατ' ἡμέραν νηστείας, τὴν πείναν καὶ δίψαν καὶ γυμνότητα, καὶ ὅσα ἄλλα ὑπέμεινεν ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος τοῦ Χριστοῦ, ὅπερ ἐδάστασεν ἐνώπιον ἐθνῶν, καὶ βασιλέων, καὶ Ἰσραηλιτῶν· καὶ ἐπὶ πᾶσι, τὴν μέριμναν πασῶν τῶν Ἐκκλησιῶν, τὸν διάπυρον αὐτοῦ πόθον ὑπὲρ τῆς τῶν πάντων σωτηρίας, δι' ὃν ἐγίνετο τοῖς πᾶσι τὰ πάντα, ἵνα τοὺς πάντας σώσῃ, εἰ δυνατόν· ὑφ' οὗ τὴν καρδίαν φλεγόμενος, περιήρχετο συνεχῶς εἰς ἐπίσκεψιν πάντων, καὶ ὥσπερ πτηνὸν τοῦ οὐρανοῦ ἵπτατο εἰς Ἀσίαν καὶ Εὐρώπην, Δύτιν καὶ Ἀνατολήν, οὐδαμοῦ μένων, οὐδὲ ἰστάμενος· ταῦτα πάντα διηγεῖται περιστάτικῶς ἡ ἱερὰ τῶν Πράξεων βίβλος, καὶ αὐτὸς ἐν ταῖς ἐαυτοῦ Ἐπιστολαῖς. Αἱ δὲ Ἐπιστολαὶ αὐτοῦ αὐταί, δεκατέσσαρες μὲν οὖσαι τὸν ἀριθμὸν, εἰς δὲ 250 Ὀμιλίαις ἐρμηνευθεῖσαι ὑπὸ τοῦ θεοῦ Χρυσοστόμου, ἐμφαίνουσι τὸ ὕψος τῶν νοσημάτων αὐτοῦ, τὴν ὑπερβολὴν τῶν γενομένων αὐτῷ ἀποκαλύψεων, τὴν θεοθεν δοθεῖσαν αὐτῷ σοφίαν, δι' ἧς συμβιβάζει θαυμασίως τὴν Παλαιὰν μετὰ τῆς Νέας Διαθήκης, ἐρμηνεύει τὰ ταύτης Μυστήρια, τὰ ὑπὸ τοὺς τύπους ἐκείνης κεκρυμμένα, κρατύνει τὰ τῆς πίστεως δόγματα, πλατύνει τὴν ἠθικὴν τοῦ Εὐαγγελίου διδασκαλίαν, καὶ υποδεικνύει ἀκριβῶς τὰ καθήκοντα ἐκάστης τάξεως, καὶ ἡλικίας, καὶ καταστάσεως ἀνθρώπων. Ἐν τούτοις πᾶσι καταστήσας αὐτοῦ τὸ στόμα σάλπιγγα πνευματικὴν, καὶ τὴν γλῶσσαν λαμπροτέραν τοῦ ἡλίου, δι' ὧν περιήχησε τρανῶς τὸν λόγον τῆς ἀληθείας, καὶ κατεφώτισε τῆς οἰκουμένης τὰ πέρατα· τέλος, πληρώσας τὸ ἔργον τῆς διακονίας αὐτοῦ, ἐτελεύτησε καὶ αὐτὸς μαρτυρικῶς, ἀποτμηθεὶς τὴν κεφαλὴν ἐν αὐτῇ τῇ Ῥώμῃ, ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ Νέρωνος, καὶ τὸν αὐτὸν χρόνον, ὡς λέγουσιν οἱ τινες, κατ' ὃν καὶ Πέτρος ἐσταυρώθη.

Ἡ δὲ μεταβολὴ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ Σαύλου εἰς Παῦλον φαίνεται ἐν ταῖς Πράξεσιν, ἐξότου ἐπέστρεψεν εἰς Χριστὸν τὸν ἐν Πάφῳ τῆς Κύπρου ἀνθύπατον, ἐθνικὸν ὄντα, Σέργιον Παῦλον τὸ ὄνομα (ἱγ'. 6-12). Ἡ δὲ αἰτία ἐστὶν ὅτι, καθὼ μὲν Ἰουδαῖος τὸ γένος καὶ τὴν θρησκείαν, ἐκαλεῖτο Σαῦλος· καθὼ δὲ Ῥωμαῖος ἐκ τῆς πολιτογραφίας, ὡς ἐν Ταρσῷ τῆς Κιλικίας γεννηθεὶς, ἐκαλεῖτο καὶ Παῦλος· ἡδὴ δὲ, ἀρξάμενος κηρύττειν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ εἰς τοὺς ἐθνικοὺς, ἐκράτησε τὸ δεῦτερον τοῦτο ὄνομα, ὡς μᾶλλον σύνηθες καὶ γνωστὸν καὶ τοῖς Ἑλλησι καὶ τοῖς Ῥωμαίοις. Οὕτω γνωμοδοτοῦσι τινές.

Ἀργία, καὶ ἰχθύος Κατάλυσις.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος β'.

Οἱ τῶν Ἀποστόλων πρωτόθρονοι, καὶ τῆς οἰκουμένης Διδάσκαλοι, τῷ Δεσπότῃ τῶν ὅλων πρεσβεύσατε, εἰρήνην τῇ οἰκουμένῃ δωρήσασθαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀπὸ γ'. Ὠδῆς, Ὑπακοή, Ἦχος πλ. δ'.

Ποία φυλακὴ οὐκ ἔσχε σε δέσμιον; ποία Ἐκκλησία οὐκ ἔχει σε Ῥήτορα; Δαμασκὸς μέγα φρονεῖ ἐπὶ σοὶ Παῦλε· εἶδε γάρ σε σκελισθέντα φωτί. Ῥώμη σου τὸ αἷμα δεξαμένη, καὶ αὐτὴ κομπάζει· ἀλλ' ἡ Ταρσὸς πλέον χαίρει, καὶ πόθῳ τιμᾷ σου τὰ σπάργαντα. Ἀλλ' ὦ Παῦλε Ἀπόστολε, τὸ καύχημα τῆς οἰκουμένης, προφθίσας ἡμᾶς στήριξον.

Ἀφ' ἑκτῆς Ὠδῆς, Κοντάκιον, Ἦχος β'. Αὐτόμελον.

Τοὺς ἀσφαλεῖς καὶ Θεοφθόγγους κήρυκας, τὴν κορυφὴν τῶν Ἀποστόλων Κύριε, προσελάβου εἰς ἀπόλαυσιν, τῶν ἀγαθῶν σου καὶ ἀνάπαυσιν· τοὺς πόνοὺς γὰρ ἐκείνων καὶ τὸν θάνατον, ἐδέξω ὑπὲρ πάσαν ὀλοκάρπωσιν, ὁ μόνος γινώσκων τὰ ἐγκάρδια.

* 30. Ἡ Σύναξις τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ πανευφρόνων Ἀποστόλων, τῶν Δώδεκα.

Τὰ ὀνόματα τούτων εἰσὶ ταῦτα· Σίμων ὁ λεγόμενος Πέτρος, καὶ Ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ, ὁ καὶ Πρωτόκλητος· Ἰάκωβος ὁ υἱὸς Ζεβεδαίου, καὶ Ἰωάννης ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ, ὁ καὶ Εὐαγγελιστῆς, καὶ Θεολόγος. Φίλιππος, καὶ Βαρθολομαῖος· Θωμᾶς, καὶ Ματθαῖος ὁ τελώνης, ὁ καὶ Λευῖς, καὶ Εὐαγγελιστῆς. Ἰάκωβος ὁ τοῦ Ἀλφαίου υἱὸς, καὶ Ἰούδας ὁ ἀδελφὸς Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου, ὁ καὶ Λεβδαῖος καὶ Θαδδαῖος ἐπικληθεῖς· Σίμων ὁ Κανανίτης, ὁ ἐρμηνευόμενος Ζηλωτής, καὶ Ματθίας, ὁ εἰς τὸν τόπον τοῦ προδότου Ἰούδα ψηφισθείς. Ὅρα Αὐγούστου 9.

Ἀργία, καὶ Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον τῶν Κορυφαίων.

Οἱ τῶν Ἀποστόλων πρωτόθρονα.

Ἔτερον, Ἦχος γ'.

Απόστολοι ἅγιοι, πρεσβεύσατε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν, παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Πέτρα Χριστὸς, τὴν πέτραν τῆς πίστεως, δοξάζει φαιδρῶς, τῶν μαθητῶν τὸν πρόκριτον, καὶ σὺν Παύλῳ ἅπασαν δωδεκάριθμον φάλαγγα σήμερον· ὧν τὴν μνήμην τελοῦντες πιστῶς, τὸν τούτους δοξάσαντα δοξάζομεν.

ΜΗΝ ΙΟΥΛΙΟΣ.

Ἐχων ἡμέρας 31. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 14, καὶ ἡ νύξ ὥρας 10.

* 1. Τῶν ἀγίων καὶ θαυματουργῶν Ἀναργύρων, Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ, τῶν ἐν Ῥώμῃ.

Ἔτεροι ὄντες οὗτοι παρὰ τοὺς ἐν τῇ πρώτῃ Νοεμβρίου ἐορταζομένους, ὑπῆρχον ἐκ Ῥώμης, ἰατροὶ τὴν τέχνην, ἀνθρώποις καὶ κτήνεσι τὰς ἰάσεις παρέχοντες δωρεάν, μηδένα ἄλλον μισθὸν τῆς ἰατρείας αἰτῶντες, εἰμὴ τὴν εἰς Χριστὸν

ὁμολογίαν καὶ πίστιν τῶν θεραπευομένων. Ἐτελεύτησαν δὲ μαρτυρικῶς τῷ 284 ἔτει, ἐπὶ Καρίνου καὶ Νουμεριανοῦ.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Αγγιοὶ Ἀνάργυροι καὶ Θαυματουργοί, ἐπισκέψασθε ταῖς ἀσθενείας ἡμῶν· δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν δότε ἡμῖν.

Κοντάκιον, Ἦχος β'.

Οὐκ ἔστι τὴν χάριν λαβόντες τῶν ἰαμάτων, ἐφαπλοῦτε τὴν ῥώσιν τοῖς ἐν ἀνάγκαις, Ἰατροὶ Θαυματουργοὶ ἔνδοξοι· ἀλλὰ τῇ ὑμῶν ἐπισκέψει, καὶ τῶν πολεμίων τὰ θράση κατευνάσατε, τὸν κόσμον ἰώμενοι ἐν τοῖς θαύμασιν.

✠ 2. Ἡ κατάθεσις τῆς τιμίας Ἐσθῆτος τῆς ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, ἐν Βλαχέρναις.

Ἡ κατάθεσις αὕτη ἐγένετο ἐν ἔτει 458, ἐπὶ τῆς βασιλείας Λέοντος τοῦ Θρακῆ, εἰς τὸν ἐν Βλαχέρναις περικαλλῆ τῆς Θεοτόκου Ναὸν, οἰκοδομηθέντα κατὰ τινας μὲν ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Λέοντος, κατ' ἄλλους δὲ ὑπὸ τῶν προκατόχων αὐτοῦ Μαρκιανοῦ καὶ Πουλχερίας· περίφημον δὲ γενόμενον μετὰ ταῦτα διὰ τὴν τῶν Ἀδάρων καταστροφὴν (Σαββ. Ε'. τῶν Νηστ.). Ἐκείτο δὲ ὁ Ναὸς οὗτος εἰς τὰ παραθαλάσσια τοῦ λεγομένου Κερατίου κόλπου, κατὰ τὸ ἐνδότερον μέρος αὐτοῦ, ὅπου καὶ βασιλεία ἐκτίσθησαν ὕστερον, καὶ πύλη τῆς πόλεως ὑπῆρχε, πρῶτη μὲν Πύλαι Βλαχερνῶν, νῦν δὲ ὑπὸ τῶν Τούρκων Ἐἰβάν σεράϊ καπουσὶ λεγομένη. Εἰς αὐτὸν τὸν Ναὸν ἐστέφθη Ἰωάννης ὁ Κατακουζηνὸς τῷ 1345 ἔτει· καὶ ἡ κατὰ Ἀκινδύνου τοῦ Βαρλαάμιτου Σύνοδος εἰς αὐτὸν συνηθροίσθη (Κυρ. Β'. τῶν Νηστ.).

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Θεοτόκε Ἀειπαρθένε, τῶν ἀνθρώπων ἡ σκέπη, Ἐσθῆτα καὶ ζώνην τοῦ ἀχράντου σου σώματος, κραταιὰν τῇ Πόλει σου περιβολὴν ἐδωρήσω, τῷ ἀσπόρῳ τόκῳ σου ἀφθαρτα διαμείναντα· ἐπὶ σοὶ γὰρ καὶ φύσις καινοτομεῖται καὶ χρόνος. Διὸ δυσωποῦμέν σε, εἰρήνην τῇ πολιτείᾳ σου δώρησαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Περιβολὴν πᾶσι πιστοῖς ἀφθαρσίας, θεοχαρίτωτε Ἀγνή ἐδωρήσω, τὴν ἱεραὴν Ἐσθῆτά σου, μεθ' ἧς τὸ ἱερόν, σῶμά σου ἐσκέπασας, σκέπη πάντων ἀνθρώπων· ἧς περ τὴν κατὰ θεσιν, ἐορταζόμεν πόθῳ, καὶ ἐκβοῶμεν φόβῳ σοι σεμνή· Χαῖρε Παρθένε, Χριστιανῶν τὸ καύχημα.

✠ 3. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Ὑακίνθου· καὶ τῶ ἐν ἁγίοις Πα-
τρὸς ἡμῶν Ἀνατολίου, ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως .

Ὁ μὲν Μάρτυς ἦν ἐκ Καισαρείας τῆς Καππαδοκίας, κατακομιστῆς, ἡ θα-
λαμηπόλος (Κουδικουλάριος, Valet de chambre) τοῦ βασιλέως Τραϊανοῦ· ἀναγ-
κασθεὶς δὲ ὑπ' αὐτοῦ ἵνα φάγῃ ἐκ τῶν εἰδωλοθύτων, καὶ μὴ βουληθεὶς, κατεκλεί-
σθη νῆστις εἰς φυλακὴν, ὅπου τὸ πνεῦμα αὐτοῦ τῷ Θεῷ παρέθετο, τῷ 108 ἔτει.
— Ὁ δὲ Ἱεράρχης ἦν πρεσβύτερος τῆς τῶν Ἀλεξανδρέων Ἐκκλησίας πρότερον·
εἶτα διεδέχθη τὸν ἄγιον Φλαδιανὸν εἰς τὸν ἀρχιεπισκοπικὸν τῆς Κωνσταντινουπό-
λεως θρόνον, τῷ 449 ἔτει· παρέστη εἰς τὴν ἐν Χαλκηδόνι Δ'. Οἰκουμενικὴν Σύ-
νοδον· ἐτελεύτησε τῷ 458 ἔτει. — Τὰ εἰς τὸν Ἑσπερινὸν καὶ εἰς τοὺς Αἵνους
τῆς Ὁκτωήχου ἐπιγραφόμενα, Στιχηρὰ Ἀνατολικά, τινὲς μὲν ἀποδιδόασιν
εἰς τὸν Ἀνατόλιον τοῦτον· ἕτεροι δὲ, καὶ ἴσως πιθανώτερον, εἰς ἄλλον ὁμῶνυ-
μον, ἐκ τῆς μονῆς τοῦ Στουδίου, Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου μαθητὴν, πρὸς ὃν
καὶ ἐπιστολὴ ἐκείνου σώζεται.

Ἀπολυτίκιον· Ὁ Μάρτυς σου Κύριε . Σελ. 279.

Τοῦ Ἱεράρχου· Κανόνα πίστεως . "Ορα κατωτέρω .

✠ 4. Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀνδρέου Κρήτης, τοῦ Ἱε-
ροσολυμίτου .

Ἐπῆρχεν ἐκ Δαμασκοῦ, υἱὸς Γεωργίου καὶ Γρηγορίας· ἐμαθήτευσεν ἐκ νεότη-
τος· ἐχρημάτισε κληρικὸς καὶ γραμματεὺς Θεοδώρου τοῦ τῶν Ἱεροσολύμων ἀρ-
chieπισκόπου, ἀφ' οὗ καὶ Ἱεροσολυμίτης ἐπονομάζεται· παρέστη εἰς τὴν Οἰ-
κουμενικὴν Σ'. Σύνοδον, τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει τὸ δεύτερον συγκροτηθεῖσαν,
ἐν ἔτει 680, ἐπὶ Κωνσταντίνου τοῦ Πωγωνάτου· ἐγένετο διάκονος τῆς Μεγάλης
Ἐκκλησίας, εἶτα ἀρχιεπίσκοπος Κρήτης· ἐτελεύτησε τῷ 720, ἢ 723, ἔτει. Ἐκτὸς
τῶν λοιπῶν ἱερῶν αὐτοῦ συγγραμμάτων, ἐποίησε προσέτι καὶ ᾠσματα διάφορα,
ἐξ ὧν καὶ ὁ λεγόμενος Μέγας Κανὼν, ὃς τις ἐστὶν ἴσως ὁ πρῶτος μελουργ-
ηθεὶς εἰς τὴν τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Κανόνα πίστεως, καὶ εἰκόνα πραότητος, ἐγκρατείας διδά-
σκαλον, ἀνέδειξέ σε τῇ ποιμένῃ σου, ἡ τῶν πραγμάτων
ἀλήθεια· διὰ τῆτο ἐκτήσω τῇ ταπεινώσει τὰ ὑψηλά, τῇ πτω-
χείᾳ τὰ πλούσια· Πάτερ Ἱεράρχα Ἀνδρέα, πρέσβευε Χριστῷ
τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν .

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν .

Σαλπίσας τρανῶς, τὰ θεῖα μελωδήματα, εἰδείχθης φωστήρ,
τῷ κόσμῳ τηλαυγέστατος, τῷ φωτὶ λαμπόμενος τῆς
Τριάδος, Ἀνδρέα ὅσιε· ὅθεν πάντες βοῶμέν σοι· Μὴ παύσῃ
πρεσβεύων ὑπὲρ πάντων ἡμῶν .

✠ 5. Τῶν ὁσίων Πατέρων ἡμῶν Ἀθανασίου τοῦ ἐν τῷ "Αῶ, καὶ Λαμπάδου τοῦ Σαυματουργοῦ .

Ὁ δσιος οὗτος Ἀθανάσιος Τραπεζούντιος ἦν τὴν πατρίδα· ἐμόνασε κατ' ἀρχαίς ἐπὶ τοῦ Κυμαίου ἢ τοῦ Κυμινᾶ λεγομένου ὄρους, τοῦ ἐν τῇ Μυσίᾳ τῆς Βιθυνίας· εἶτα μεταβὰς εἰς τὸ ὄρος τοῦ Ἀθωνος, συνέστησε τὴν μεγίστην μονήν, τὴν ἐπ' ὀνόματι αὐτοῦ τιμωμένην καὶ καλουμένην Λαύραν· ἐτελεύτησε περὶ τὰ τέλη τοῦ δεκάτου αἰῶνος.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Τὴν ἐν σαρκὶ ζωὴν, σὲ κατεπλάγησαν, Ἀγγέλων τάγματα, πῶς μετὰ σώματος, πρὸς ἀοράτους συμπλοκαῖς, ἐχώρησας αἰοίδιμε, καὶ κατετραυματίσας, τῶν δαιμόνων τὰς φάλαγγας· ὅθεν Ἀθανάσιε, ὁ Χριστὸς σε ἡμείψατο, πλουσίαις δωρεαῖς. Διὸ Πάτερ, πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Χριστοῦ τὸν ζυγόν, λαβὼν Ἀθανάσιε, καὶ σὲ τὸν σταυρόν, ἐπ' ὧμων ἀράμενος, μιμητὴς πανάριστος, τῶν αὐτοῦ παθημάτων γέγονας, κοινωνός τε τῆς δόξης αὐτοῦ, τῆς θείας μετέχων καὶ ἀλήκτου τρυφῆς.

✠ 6. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Σισώη τοῦ Μεγάλου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τῆς ἐρήμου πολίτης, καὶ ἐν σώματι ἄγγελος, καὶ θαυματουργὸς ἀνεδείχθης, Θεοφόρε Πατήρ ἡμῶν Σισώη· νηστεία, ἀγρυπνία, προσευχῇ, οὐράνια χαρίσματα λαβὼν, Θεραπεύεις τὴν νοσοῦντας, καὶ τὰς ψυχὰς τῶν πίστει προστρέχόντων σοι. Δόξα τῷ δεδοκότι σοι ἰσχύ· δόξα τῷ σέ στεφανώσαντι· δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Επεφάνης σήμερον.

Ε'ξασκήσας ἄγγελος, ἐν γῇ ὠράθης, καταυγάζων ὅσιε, τὰς διανοίας τῶν πιστῶν, Θεοσημεῖαις ἐκάστοτε· ὅθεν σε πίστει, Σισώη γεραίρομεν.

✠ 7. Τῷ ὁσίῳ Πατρὸς ἡμῶν Θωμᾶ, τοῦ ἐν τῷ Μαλαιῶ· καὶ τῆς ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Κυριακῆς.

Αὕτη ἦν συγάτηρ γονέων Χριστιανῶν, Δωροθέου καὶ Εὐσεβίας· γεννηθεῖσα δὲ ἐν τῇ κυριωνύμῳ ἡμέρᾳ, ὠνομάσθη Κυριακὴ· ἠθλησεν ἐν ἔτει 282.

Ἀπολυτίκιον· Ἦ ἁμνάς σου Ἰησοῦ. Σελ. 324.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Η' Μάρτυς Χριστοῦ, ἡμᾶς συνεκαλέσατο, τοὺς ἄθλους αὐτῆς, τοὺς θείους καὶ παλαίσματα, ἐγκωμίῳις ᾄσαι νῦν.

φερωνύμως αὐτὴ γὰρ πέφηνεν, ὡς ἀνδρεία τῷ φρονήματι, κυρία νοός τε καὶ παθῶν ἀπρεπῶν.

✠ 8. Τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Προκοπίου.

Ἦθλησε περὶ τὰ 290 ἔτη ἐπὶ τῆς Διοκλητιανοῦ βασιλείας.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ο Μάρτυς σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτοῦ, τὸ στέφος ἐκομίσαστο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ἔχων γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννους καθεῖλεν· ἔθραυσε καὶ δαιμόνων τὰ ἀνίσχυρα θράση. Αὐτοῦ ταῖς ἰκεσίαις Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τῷ ζῆλῳ Χριστοῦ, τῷ θείῳ πυρπολούμενος, καὶ τῇ τοῦ Σταυροῦ, ἰσχυρῇ συμφραζάμενος, τῶν ἐχθρῶν τὸ φρύαγμα, καὶ τὸ θράσος καθεῖλες Προκόπιε, καὶ τὴν Ἐκκλησίαν ὑψώσας, τῇ πίστει προκόπτων, καὶ φωτίζων ἡμᾶς.

✠ 9. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Παγκρατίου, ἐπισκόπου Ταυρομενίας τῆς ἐν Σικελίᾳ.

Ἦν τῶν Ἀποστόλων σύγχρονος, Ἀντιοχεὺς τὸ γένος, παρὰ τοῦ Πέτρου εἰς τὴν πρὸς Χριστὸν πίστιν χειραγωγηθείς.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Καὶ τρόπων μέτοχος, καὶ θρόνων διάδοχος, τῶν Ἀποστόλων γενόμενος, τὴν πρᾶξιν εὗρες θεόπνευστε, εἰς θεωρίας ἐπίβασιν· διὰ τοῦτο τὸν λόγον τῆς ἀληθείας ὀρθοτομῶν, καὶ τῇ πίστει ἐνήθησας μέχρις αἵματος, Ἱερομάρτυς Παγκράτιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

✠ 10. Τῶν ἁγίων Τεσσαράκοντα καὶ πέντε Μαρτύρων, τῶν ἐν Νικοπόλει τῆς Ἀρμενίας.

Ἦθλησαν ἐπὶ Λικινίου, τῷ 313 ἔτει.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ο Ἱ Μάρτυρες σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτῶν, στεφάνους ἐκομίσαντο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· σχόντες γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννους καθεῖλον· ἔθραυ-

σαν καὶ δαιμόνων, τὰ ἀνίσχυρα θράση. Αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις Χριστὲ ὁ Θεός, σῶσον ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

✠ 11. Τῆς ἁγίας Μεγαλομάρτυρος καὶ πανευφήμου Εὐφημίας, ὅτε τὸν Ὅρον τῆς πίστεως ἐπεκύρωσεν.

Τῷ 451 ἔτει ἐπὶ τῶν βασιλέων Μαρκιανοῦ καὶ Πουλχερίας, συγκροτηθείσης ἐν Χαλκηδόνι τῆς Δ' Οἰκουμένης Συνόδου, κατὰ Εὐτυχοῦς καὶ Διοσκόρου τῶν Μονοφυσιτῶν, μετὰ πολλὰς διαλέξεις, συνεφώνησαν πρὸς ἀλλήλους, οἳ τε τῆς ὀρθοδοξίας ὑπερασπισταί, 630 Πατέρες ὄντες τὸν ἀριθμὸν, καὶ οἱ τὰ ἐναντία φρονῦντες, ἵνα γράψωσιν ἀμφοτέρω τὰ μέρη, εἰς βιβλίον ἰδιαίτερον, τὸν Ὅρον, ὅ ἐστι τὸ δόγμα τῆς πίστεως αὐτῶν, καὶ τὸ περὶ τῆς προκειμένης ὑποθέσεως φρόνημα, καὶ αἰτήσωσι παρὰ Θεοῦ τὴν περὶ τούτου ψῆφον. Τοῦτο ποιήσαντες, ἔβαλον καὶ τοὺς δύο τόμους (τὰ βιβλία) εἰς τὴν λάρνακα τοῦ Λειψάνου τῆς ἁγίας Εὐφημίας, καὶ σφραγίσαντες αὐτὴν ἀπῆλθον. Μετὰ δὲ τριῶν ἡμερῶν παννυχίους δεήσεις, ἀνοιξάντες αὐτήν, παρόντος καὶ τοῦ Βασιλέως, εὗρον τὸν μὲν τῶν αἰρετικῶν τόμον εἰς τοὺς πόδας τῆς Μάρτυρος, τὸν δὲ τῶν ὀρθοδόξων, εἰς τὴν δεξιὰν αὐτῆς χεῖρα κρατούμενον. Περὶ δὲ τῆς Μάρτυρος, ὅρα Σεπτεμβρ. 16.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ'.

Λίαν εὐφρανὰς τοὺς Ὀρθοδόξους, καὶ κατήσχυνας τοὺς κακοδόξους, Εὐφημία Χριστοῦ Καλλιπάρθενε, τῆς γὰρ τετάρτης Συνόδου ἐκύρωσας, ἧς οἱ Πατέρες καλῶς ἐδογματίσαν, μάρτυς ἔνδοξε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Κοντάκιον, Ἦχος β'.

Αγῶνας ἐν ἀθλήσει, ἀγῶνας ἐν τῇ πίστει, κατεβάλου θέρμῳς ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ Νυμφίου σου. Ἀλλὰ καὶ νῦν, ὥς τὰς αἵρέσεις, καὶ τῶν ἐχθρῶν τὸ φρύαγμα, ἐν ταῖς ποσὶ τῶν Βασιλέων ἡμῶν ὑποταγῆναι πρέσβευε, διὰ τῆς Θεοτόκου, ἢ ὑπὸ ἑξακοσίων τριάκοντα θεοφόρων Πατέρων τὸν Ὅρον λαβοῦσα, καὶ φυλάττουσα Πανεύφημε.

✠ 12. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Πρόκλου, καὶ Ἰλαρίου.

Ἦθλησαν ἐν ἔτει 100, ἐπὶ τῆς Τραϊανοῦ βασιλείας.

✠ 13. Ἡ σύναξις τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριὴλ καὶ μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Στεφάνου τοῦ Σαββαΐτου.

Περὶ τούτου ὅρα Ὀκτωβρίου 28.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῶν οὐρανίων στρατιῶν Ἀρχιστράτηγε, δυσωποῦμέν σε αἰεὶ ἡμεῖς οἱ ἀνάξιοι, ἵνα ταῖς σαῖς δεήσεσι τειχίσῃς ἡμᾶς,

σκέπη τῶν πτερύγων, τῆς αὔλου σου δόξης, φρουρῶν ἡμᾶς
προσπίπτοντας, ἐκτενῶς καὶ βοῶντας· Ἐκ τῶν κινδύνων λύ-
τρωσαι ἡμᾶς, ὡς Ταξιάρχης τῶν ἄνω Δυνάμεων .

Τοῦ Ὁσίου, Ἦχος πλ. δ'.

Ο ῥθοδοξίας ὁδηγέ, εὐσεβείας διδάσκαλε καὶ σεμνότητος,
τῆς οἰκουμένης ὁ φωστήρ, τῶν μοναζόντων θεόπνευστον
ἐγκαλλώπισμα, Στέφανε σοφέ, ταῖς διδαχαῖς σου πάντας ἐ-
φώτισας, λύρα τοῦ Πνεύματος. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ,
σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν .

Κοντάκιον τοῦ Ἀρχαγγέλου, Ἦχος πλ. β'.

Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν .

Ο ἐν οὐρανοῖς, καθορῶν Θεοῦ τὴν δόξαν, καὶ τὴν ἐπὶ γῆς
ἐξ ὕψους παρέχων χάριν, ἀρχηγέ τῶν Ἀγγέλων σοφέ
Γαβριήλ, Θεοῦ δόξης ὁ διάκονος, καὶ τοῦ κόσμου θεῖος πρό-
μαχος, σῶζε φρούρει τοὺς βοῶντάς σοι· Αὐτὸς γενοῦ βοηθός,
καὶ οὐδεὶς κατ' ἡμῶν .

Ε Ι Δ Η Σ Ι Σ .

Κατὰ τὴν αὐτὴν 13. τοῦ παρόντος, εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, ἢ τῇ πρώτῃ
μετ' αὐτὴν ἐρχομένη, ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τῶν ἁγίων καὶ θεοφόρων Πα-
τέρων, τῶν εἰς τὰς Ἑξ Οἰκουμανικὰς Συνόδους συναλθόντων· τοῦτέστι τῶν
εἰς τὴν Α'. ἐν Νικαίᾳ 318. τῶν εἰς τὴν Β'. ἐν Κωνσταντινουπόλει 150.
τῶν εἰς τὴν Γ'. ἐν Ἐφίῳ 200. τῶν εἰς τὴν Δ'. ἐν Χαλκηδόνι 630. τῶν
εἰς τὴν Ε'. ἐν Κωνσταντινουπόλει τὸ δεύτερον 165. καὶ τῶν εἰς τὴν Σ'. ἐν
Κωνσταντινουπόλει τὸ τρίτον 170.

Σημείωσαι δὲ, ὅτι ὁ τῆς παρούσης Κυριακῆς Συναξαριστῆς ἀναφέρει τὴν Δ'.
μόνην Συνόδον· ὁμοίως καὶ ἡ κατ' αὐτὴν ψαλλομένη Ἀκολουθία διαλαμβάνει περὶ
αὐτῆς μόνον τῆς Δ'. καὶ τῆς Σ'. τῶν κατὰ τῶν Μονοφυσιτῶν καὶ Μονοθελητῶν
συγκροτηθεισῶν, οὐχὶ δὲ καὶ περὶ τῶν λοιπῶν τεσσάρων .

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον τοῦ Ἦχου .

Ἔτερον τῶν Πατέρων, Ἦχος πλ. δ'.

Υ περδεδοξασμένος εἰ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ φωστῆρας
ἐπὶ γῆς, τοὺς Πατέρας ἡμῶν θεμελιώσας, καὶ δι' αὐ-
τῶν πρὸς τὴν ἀληθινὴν πίστιν, πάντας ἡμᾶς ὁδηγήσας· Πο-
λυεύσπλαγχνε δόξα σοι .

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Τῶν Ἀποστόλων τὸ κήρυγμα, καὶ τῶν Πατέρων τὰ δόγματα, τῇ Ἐκκλησίᾳ μίαν τὴν πίστιν ἐσφράγισαν· ἥ καὶ χιτῶνα φοροῦσα τῆς ἀληθείας, τὸν ὑφαντὸν ἐκ τῆς ἁνῶ Θεολογίας, ὀρθοταμεῖ καὶ δοξάζει, τῆς εὐσεβείας τὸ μέγα Μυστήριον.

✠ 14. Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Ἀκύλα καὶ τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωσήφ Θεσσαλονίκης.

Ὁ μὲν Ἀκύλας ἦν ἐκ τοῦ Πόντου τῆς μικρᾶς Ἀσίας, Ἰουδαῖος τὸ γένος, τὴν τέχνην σκηνοποιός. Εἰρισκόμενος δὲ μετὰ Πρίσκιλλης τῆς γυναικὸς αὐτοῦ ἐν Κορίνθῳ τὸ 52 ἔτος, ὅτε πρῶτον ἦλθεν ὁ Παῦλος ἐκεῖ, ἐξενοδόχησαν αὐτὸν, καὶ παρ' αὐτοῖς ἔμεινεν ὁ Ἀπόστολος ἡμέρας πολλὰς, ἐργαζόμενος καὶ αὐτὸς τὴν αὐτὴν τέχνην (Πράξ. ιη. 2-3). Πιστεύσαντες δὲ εἰς Χριστὸν διὰ τοῦ Παύλου, ἠκολούθησαν αὐτῷ ἔκτοτε, συνεργοῦντες αὐτῷ καὶ συγκινδυνεύοντες εἰς τὸ κήρυγμα τοῦ Εὐαγγελίου, ὡς αὐτὸς μαρτυρεῖ περὶ αὐτῶν ἐν τῇ πρὸς Ῥωμαίους ἐπιστολῇ, λέγων· Ἀσπάσασθε Πρίσκιλλαν καὶ Ἀκύλαν τὰς συνεργάς μου ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, οἵτινες ὑπὲρ τῆς ψυχῆς μου τὸν ἑαυτῶν τράχηλον ὑπέθηκαν, κτλ. (ις. 2-4). Πότε δὲ, καὶ ποῦ, καὶ πῶς ἐτελεύτησαν, ἄδηλον.

Ὁ δὲ Ἰωσήφ ἦν ἀδελφὸς Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου (Νοεμβρ. 11), Στουδίτης λεγόμενος πολλάκις καὶ αὐτὸς, καὶ μάλιστα ὅτε μετ' ἐκείνου συναναφέρεται· καὶ οἱ δύο ὁμοῦ ἐποίησαν τοὺς Κανόνας τοῦ Τριωδίου, κατὰ τὸν Κωδινόν, ἐν τοῖς χρόνοις Λέοντος τοῦ Ἀρμενίου, καθήμενοι ἐν τῷ ναῷ τοῦ ἁγίου Ῥωμανοῦ (Νοεμβρ. 18). Γενόμενος δὲ Θεσσαλονίκης Ἀρχιεπίσκοπος, ἐξωρίσθη ἔπειτα δις καὶ τρίς διὰ τὸν εὐσεβῆ αὐτοῦ ζῆλον, καὶ τὴν τῶν ἁγίων Εἰκόνων τιμὴν· καὶ πολλὰ παθὼν ἐν τῇ ἐξορίᾳ, ἐτελεύτησε τῷ 833 ἔτει.

✠ 15. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Κηρύκου καὶ Ἰουλίττης.

Αὕτη ὑπῆρχεν ἐν ποῖς χρόνοις Διοκλητιανοῦ, ἐκ πόλεως Ἰκονίου· φοβουμένη δὲ τὸν τότε ἐπικρατοῦντα διωγμὸν, παραλαβοῦσα τὸν υἱὸν αὐτῆς Κήρυκον, τριετὴ ὄντα, ἀπῆλθεν εἰς Σελεύκειαν, ἀλλὰ κακεῖ τὰ αὐτὰ δεινὰ εὐροῦσα, μετέβη εἰς Ταρσὸν τῆς Κιλικίας, ὅπου συλλαβὼν αὐτὴν ὁ ἡγεμὼν, καὶ ἀποχωρίσας τὸ νήπιον, ἐσπούδαζε διὰ κολακείας ἐλκύσαι αὐτὸ πρὸς ἑαυτόν. Τὸ δὲ, ὑποφελλίζον, καὶ τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ ἐπικαλούμενον, ἐλάκτισε τὸν ἡγεμόνα εἰς τὴν κοιλίαν, ὅσον ἡδύνατο· ἐξ οὗ ὀργισθεὶς ἐκεῖνος, ἔρριψεν αὐτὸ ἐπὶ τὰς βαθμίδας τοῦ κριτηρίου, καὶ συντριβὲν τὴν κεφαλὴν, ἀφῆκε τὸ πνεῦμα. Ἡ δὲ μακαρία μήτηρ, πολλὰς πρότερον ὑπομείνας βασάνους, τελευταῖον ἀπετμήθη τὴν κεφαλὴν, τῷ 296 ἔτει.

Ἀπολυτίκιον· Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε. Σελ. 287.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εν ἀγκάλαις φέρουσα ἡ Χριστομάρτυς, Ἰουλίττα Κήρυκον, ἐν τῷ σταδίῳ ἀνδρικῶς, ἀγαλλομένη ἐκραύγαζε· Χριστὸς ὑπάρχει, Μαρτύρων τὸ καύχημα.

✠ 16. Τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Ἀθηνογένους .

Ἐπῆρχεν ἐκ Σεβαστείας τῆς ἐν Καππαδοκίᾳ· ἐγένετο ἐπίσκοπος Πιδαχθῆς κατὰ τὸν Συναξαριστὴν (ἴσως Πίδας καὶ Χλόης, πόλεων τῆς Γαλατικῆς Καππαδοκίας, ὑπὸ τὸν τῆς Σεβαστείας μητροπολίτην)· ἤθλησε διὰ πυρὸς ἐπὶ Διοκλητιανοῦ, τῷ 290 ἔτει· ὅτε ἀπερχόμενος εἰς τὸ ἡτοιμασμένον αὐτῷ πῦρ, ἔψαλλεν, ὡς λέγουσι, τὸ, Φῶς ἱλαρόν, κτλ. εἰς ὕμνον τῆς ἁγίας Τριάδος, καθὼς σεσημείωται σελ. 123. Ὁρα καὶ Μαρτίου 11.

✠ 17. Τῆς ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Μαρίνης .

Αὕτη ἦν ἐν τοῖς χρόνοις Κλαυδίου, ἐκ Πισσιδείας τῆς ἐν Κιλικίᾳ, θυγάτηρ ἱερέως τινὸς τῶν εἰδῶλων μονογενής . Ἀπορφανισθεῖσα δὲ τῆς μητρὸς, καὶ εἰς γυναῖκα τινὰ παραδοθεῖσα, ἐδιδάχθη δι' αὐτῆς, τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν. Τῷ δὲ 15 ἔτει τῆς ἡλικίας αὐτῆς, συλληφθεῖσα ὑπὸ Ὀλυμδρίου τοῦ ἡγεμόνος, καὶ ἐρωτηθεῖσα τὸ ὄνομα, τὴν πατρίδα, καὶ τὴν πίστιν, ἀπεκρίνατο· « Μαρίνα ὀνομάζομαι· τῆς Πισσιδείας εἰμί γέννημα καὶ θρέμμα· καὶ τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου μου Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐπικαλοῦμαι » . Ἐκ τούτου δεσμὰ καὶ φυλακὰς καὶ μάστιγας πολλὰς ὑπομείνουσα, ἀπετμήθη τελευταῖον τὴν κεφαλὴν, τῷ 270 ἔτει.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου .

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ' . Κατεπλάγη Ἰωσήφ .

Π ἄμναίς σου Ἰησοῦ, κράζει μεγάλη τῇ φωνῇ· Σὲ Νυμφίς μου ποθῶ, καὶ σὲ ζητοῦσα ἀθλῶ, καὶ συσταυροῦμαι καὶ συνθάπτομαι τῷ βαπτισμῷ σου· καὶ πάσχω διὰ σέ, ὡς βασιλεύσω σὺν σοί· καὶ θνήσκω ὑπὲρ σου, ἵνα καὶ ζήσω ἐν σοί· ἀλλ' ὡς θυσίαν ἄμωμον, προσδέχου τὴν μετὰ πόθου τυθεῖσάν σοι . Αὐτῆς πρεσβεΐαις, ὡς ἐλεήμων, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν .

Κοντάκιον, Ἦχος γ' . Ἡ Παρθένος σήμερον .

Π αρθενίας κάλλεσι, πεποικιλμένη παρθένε, ἀκηράτοις γέμμασιν, ἐστεφανώθης Μαρίνα· αἵμασι τοῦ μαρτυρίου δὲ φοινιχθεῖσα, θαύμασι κατελαμπρύνθης τῶν ἱαμάτων, καὶ τῆς νίκης τὰ βραβεῖα, ἐδέξω Μάρτυς χειρὶ τοῦ Κτίστου σου .

✠ 18. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Αἰμιλιανοῦ .

✠ 19. Τῆς ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Μακρίνης, ἀδελφῆς τοῦ Μεγάλου Βασιλείου, καὶ τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Δίου .

Ἀπολυτίκιον τῆς Ὀσίας, Ἦχος πλ. δ' .

Ἦ ν σοὶ Μῆτερ ἀκριβῶς διεσώθη τὸ κατ' εἰκόνα· λαβοῦσα γὰρ τὸν σταυρόν, ἠκολούθησας τῷ Χριστῷ, καὶ πράττουσα ἐδίδασκες, ὑπερορᾶν μὲν σαρκὸς, παρέρχεται γάρ·

ἐπιμελεῖσθαι δὲ ψυχῆς, πράγματος ἀθανάτου· διὸ καὶ μετὰ Ἀγγέλων συναγάζεται, ὅσῃα Μακρίνα τὸ πνεῦμά σου.

Ἔτερον τοῦ Ὁσίου, Ἦχος α΄. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τῆς ἐρήμου πολίτης, καὶ ἐν σώματι ἄγγελος, καὶ θαυματουργὸς ἀνεδείχθης, Θεοφόρε Πατὴρ ἡμῶν Δῖε· νηστεία, ἀγρυπνία, προσευχῇ, οὐράνια χαρίσματα λαβὼν, Θεραπεύεις τοὺς νοσοῦντας, καὶ τὰς ψυχὰς τῶν πίστει προστρεχόντων σοι· Δόξα τῷ δεδοκίτι σοι ἰσχύ· δόξα τῷ σὲ σεφανώσαντι· δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

✠ 20. Τοῦ ἀγίου καὶ ἐνδόξου Προφήτου Ἡλίου τοῦ Θεσβίτου.

Ἡλίας ὁ μεγαλάνυμος ὑπῆρχεν ἐκ Θίσσης ἢ Θέσσης πόλεως τῆς Γαλααὶδ πέραν τοῦ Ἰορδάνου, ἐκ γένους ἱερατικοῦ, ἀνὴρ ἐρημικὸς καὶ ἀσκητικοῦ χαρακτήρος, ἐνδεδυμένος μηλωτὴν (δέρμα προβάτου), καὶ ζώνην δερματίνην περιζωσμένος τὴν ὀσφὺν αὐτοῦ. Τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐρμηνεύεται Θεὸς Κύριος, ἢ Θεὸς ἰσχυρός. Ὁ ὑπὲρ τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ ζήλος αὐτοῦ συγκρίνεται πρὸς τὸ πῦρ· καὶ ὁ λόγος αὐτοῦ εἰς διδασκαλίαν καὶ ἔλεγχον, πρὸς λαμπάδα καιομένην· ἐκ τούτου ἔλαβε καὶ τὴν ἐπωνυμίαν Ζηλωτῆς. Οὗτος οὖν, ὑπὸ τοιοῦτου ζήλου πυρούμενος, ἤλεγξεν αὐστηρῶς τὴν ἀσέβειαν καὶ παρανομίαν τοῦ βασιλέως Ἀχαάβ, καὶ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ Ἰεζάβελ. Ἐκλείσσε τὸν οὐρανὸν διὰ προσευχῆς, καὶ οὐκ ἔδρεξεν ἐνιαυτοὺς τρεῖς καὶ μῆνας ἕξ. Ἐκόμισαν αὐτῷ κόρακες τὰ πρὸς τροφήν ἀναγκαῖα, ὅτε ἐκρύπτετο, διὰ προσταγῆς Θεοῦ, παρὰ τὸν χειμάρρον Χορράϊ. Ἐπλήθυνε τὴν ὀλιγότητα τοῦ ἀλεύρου καὶ τοῦ ἐλαίου τῆς πενιχρᾶς καὶ χήρας Ζαρεφθείας γυναικὸς, ἣτις ἐφιλοξένησεν αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς· καὶ ἀποθανόντα τὸν υἱὸν αὐτῆς ἀνέστησε πάλιν. Κατεδίδασε πῦρ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐπὶ τὸ Καρμήλιον ὄρος, καὶ κατέκαυσε τὴν πρὸς Θεὸν αὐτοῦ θυσίαν ἐνώπιον παντὸς τοῦ Ἰσραὴλ, εἰς ἐπίγνωσιν τῆς ἀληθείας. Κατέσφαξεν εἰς τὸν χειμάρρον Κισσὼν τοὺς 450 ψευδοπροφῆτας ἱερεῖς, τοὺς προσκυνοῦντας τὰ εἰδωλα καὶ διαστρέφοντας τὸν λαόν. Ἐδέξατο παραδόξως τροφήν διὰ χειρὸς Ἀγγέλου, καὶ ὑπὸ τῆς τροφῆς ἐκείνης ἐνδυναμωθείς, περιεπάτησε 40 ἡμερονύκτια. Εἶδε τὸν Θεὸν ἐπὶ τοῦ ὄρους Χωρήβ, ὅσον ἐνδέχεται εἰς τὴν ἀνθρώπινον φύσιν. Προεῖπε τὴν καταστροφήν τοῦ οἴκου Ἀχαάβ, καὶ τοῦ υἱοῦ Ὀχοζίου τὸν θάνατον· καὶ τοὺς παρὰ τούτου ἀποσταλέντας δύο πεντηκοντάρχους κατέκαυσε πρὸς τιμωρίαν, δις ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβιβάσας πῦρ. Ἐσχισε τὸ ῥεῦμα τοῦ Ἰορδάνου, καὶ διέβη αὐτὸς καὶ ὁ μαθητὴς αὐτοῦ Ἐλισσαῖος διὰ ξηρᾶς. Καὶ τελευταῖον, ἐνῷ συνελάλει μετ' αὐτοῦ, ἀρπαγείς αἰφνιδίως ὑπὸ πυρίνου ἄρματος, τῷ 895 πρὸ Χριστοῦ, ἀνελήφθη ὡς εἰς τὸν οὐρανόν, ὅπου δὴποτε μετέθηκεν αὐτὸν ὁ Θεὸς ζῶντα, ὡς καὶ τὸν Ἐνώχ (Γέν. ε'. 24. Δ'. Βασ. β'. 11). Ἀλλὰ καὶ ἐκεῖθεν, μετὰ 7 ἔτη, ἤλεγξε δι' ἐπιστολῆς τὸν Ἰωράμ, υἱὸν τοῦ Ἰωσαφάτ, καθὼς ἐστὶ γεγραμμένον· Καὶ ἦλθεν αὐτῷ (τῷ Ἰωράμ) ἐν γραφῇ παρὰ Ἡλίου τοῦ Προφήτου λέγων· Τὰδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Δαυὶδ τοῦ πατρός σου· Ἀνθ' ὧν οὐκ ἐπορεύθης, κτλ. (Β'. παραλ. κ'. 12)· Ἐπέστειλε δὲ ταῦτα, ὡς γνωμοδοτοῦσιν οἱ πλεῖστοι τῶν ἐρμηνευτῶν, ἢ διὰ τοῦ μαθητοῦ αὐτοῦ Ἐλισσαίου, ἢ δι' ἄλλου τινὸς Προφήτου, φανείς εἰς αὐτοὺς ὥσπερ ἐφάνη καὶ ἐπὶ τοῦ Θωδωρίου ὄρους εἰς τοὺς Μαθητάς τοῦ Χριστοῦ (Αὐγούστ. 6).

Ἀργία, καὶ Κατάλυσις οἴνου καὶ ἔλαιου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Ο ἑνσαρκος ἄγγελος, τῶν Πρὸφητῶν ἡ κρηπίς, ὁ δεύτε-
ρος πρόδρομος, τῆς παρουσίας Χριστοῦ, Ἡλίας ὁ ἑνδο-
ξος, ἄνωθεν καταπέμψας Ἑλισσαίῳ τὴν χάριν, νόσους ἀπο-
διώκει, καὶ λεπροὺς καθαρίζει· διὸ καὶ τοῖς τιμῶσιν αὐτὸν
βρῦει ἰάματα.

Κοντάκιον αὐτόμελον, Ἦχος β'.

Προφῆτα καὶ προόπτα τῶν μεγαλουργιῶν τοῦ Θεοῦ, Ἡλία
μεγαλῶνυμε, ὁ τῷ φθέγματί σου στήσας τὰ ὕδατόρρυτα
νέφη, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν τὸν μόνον φιλόανθρωπον.

✠ 21. Τῶν ὁσίων Πατέρων ἡμῶν Συμεῶν τοῦ διὰ Χριστὸν
Σαλοῦ, καὶ Ἰωάννου τοῦ συνασκητοῦ αὐτοῦ.

Οὗτοι ἦσαν ἐκ πόλεως Ἐδέσσης τῆς ἐν Μεσοποταμίᾳ, ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἰουστι-
νου τοῦ νέου, ἐν ἔτει 518. Ἄλλοι δὲ λέγουσιν, ὅτι ὁ Συμεὼν, ἀσκήσας πρότερον
ἐν ἐρημίᾳ τινὶ 29 ἔτη, ἀπῆλθεν ἔπειτα εἰς Ἑμεσάν τῆς Συρίας· ὅπου τὸ ὑπό-
λοιπον τῆς ζωῆς τελέσας, προσποιούμενος τὸν Σαλὸν, ἐτελεύτησε τῷ 570 ἔτει.

Ἀπολυτίκιον· Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν. Σελ. 283.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τοὺς ἀσφαλεῖς.

Τὸν ἐν σαρκὶ ἀναφανέντα ἄσαρκον, καὶ ἀρεταῖς ὑπερκο-
σμίως λάμψαντα, Συμεῶνα τὸν ἰσάγγελον, καὶ Θεοφό-
ρον εὐφημήσωμεν· σὺν τούτῳ Ἰωάννην τὸν αἰοίδιμον, ἐν πί-
στει καὶ ἀγάπῃ, ὡς πρεσβεύοντας Κυρίῳ ἀπαύστως ὑπὲρ
πάντων ἡμῶν.

✠ 22. Τῆς ἁγίας Μυροφόρου καὶ ἰσαποστόλου Μαρίας τῆς
Μαγδαληνῆς.

Αὕτη ἦν ἐκ πόλεως τινὸς τῆς Γαλιλαίας, κατὰ τὴν θάλασσαν τῆς Τιβεριά-
δος κεμένης, ἣτις ἐκαλεῖτο Μαγδαλα, ἀφ' ἧς ἔχει καὶ τὴν ἐπωνυμίαν Μαγδα-
ληνῆ. Ἐκβαλόντος δὲ τοῦ Ἰησοῦ ἀπ' αὐτῆς τὰ ἑπτὰ δαιμόνια, ὑφ' ὧν ἔπασχε
πρότερον, ἐγένετο αὐτοῦ μαθήτρια πιστὴ καὶ ἀχώριστος, ἀκολουθοῦσα αὐτῷ καὶ
διακονοῦσα ἕως ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ καὶ τοῦ τάφου· καὶ τότε ὑποστρέψασα εἰς Ἱε-
ρουσαλὴμ μετὰ τῶν λοιπῶν Μυροφόρων, ἠτοίμασαν τὰ πρὸς ἄλειμμα τοῦ Κυρια-
κοῦ Σώματος ἀρώματα. Τῇ δὲ Κυριακῇ λίαν πρωτὶ ἔρχονται εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ
πρὶν ἔτι φανῶσιν οἱ τὴν Ἀνάστασιν τοῦ Κυρίου μηνύσαντες Ἄγγελοι, ἰδοῦσα ἡ
Μαγδαληνὴ τὸν λίθον ἡρμένον ἐκ τοῦ μνημεῖου, τρέχει καὶ ἀναγγέλλει τοῦτο εἰς
τὸν Πέτρον καὶ Ἰωάννην. Ἐπανελθοῦσα εὐθύς εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ κλαίουσα ἔξω,
ἠξιώθη πρώτη ἰδεῖν τὸν Κύριον ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν· ὅτε καὶ προσπεσοῦσα εἰς
τοὺς πόδας αὐτοῦ, ἤκουσε τὸ, Μήμου ἄπτου. Μετὰ δὲ τὴν Ἀνάληψιν τοῦ
Κυρίου, ἀδέδαια πάντα τὰ τῆς Μαγδαληνῆς. Τινὲς δὲ λέγουσιν, ὅτι ἐτελεύτησεν
ἐν Ἐφέσῳ κηρύττουσα ἐκεῖ τὸν Χριστόν.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Χριστῷ τῷ δὲ ἡμᾶς, ἐκ Παρθένου τεχθέντι, σεμνὴ Μαγδαληνή, ἠκολούθεις Μαρία, αὐτοῦ τὰ δικαιώματα, καὶ τοὺς νόμους φυλάττουσα· ὅθεν σήμερον, τὴν παναγίαν σου μνήμην, ἐορτάζοντες, ἀμαρτημάτων τὴν λύσιν, εὐχαῖς σου λαμβάνομεν.

Κοντάκιον, Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ο ὑπερούσιος Θεὸς ἐν τῷ κόσμῳ, μετὰ σαρκὸς ἐπιφαιτήσας Μαρία, σὲ ἀληθῆ μαθήτριαν προσήκατο, ὅλην σου τὴν ἔφεσιν, πρὸς αὐτὸν κεκτημένην· ὅθεν καὶ ἰάματα, ἐπετέλεσας πλείω· καὶ μεταστᾶσα νῦν ἐν οὐρανοῖς, ὑπὲρ τοῦ κόσμου πρεσβεύεις ἐκάστοτε.

* 23. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Φωκᾶ· καὶ τοῦ ἁγίου Προφήτου Ἰεζεκιήλ.

Περὶ μὲν τοῦ Ἱερομάρτυρος, ὅρα Σεπτεμβρίου 22. Ὁ δὲ Προφήτης ἦν υἱὸς Βουζεῖ, ἱερεὺς τὸ ἀξίωμα, αἰχμαλωτὸς ἄχθεις εἰς Βαβυλῶνα ἐπὶ Ἰωακὶμ (Ἰεχονίου). Τῷ δὲ πέμπτῳ ἔτει τῆς αἰχμαλωσίας ταύτης, περὶ τὸ 593, ἢ 594 πρὸ Χριστοῦ, ἠρέξατο προφητεύειν. Αἱ ὑπὸ Θεοῦ προσταχθεῖσαι εἰς αὐτὸν πολλαὶ συμβαλικάι πράξεις, ἔδωκαν ἀφορμὴν εἰς τοὺς γλωσσαλγήσαντας κατὰ τῆς ἱερᾶς θρησκείας ἀτοπωτάτων χλευασμῶν. Προφητεύσας δὲ περίπου 20 ἔτη, ἐφονεύθη, ὡς λέγουσιν, ὑπάτινος ἄρχοντος Ἰουδαίου, διότι ἤλεγχε τὴν εἰδωλολατρείαν αὐτοῦ. Ἡ προφητεία αὐτοῦ, εἰς 48 κεφάλαια διηρημένη, τάττεται ἡ τρίτη τῶν μειζόνων Προφητῶν.

Ἀπολυτίκιον· Καὶ τρόπων μέτοχος. Σελ. 333.

Καὶ τοῦ Προφήτου· Τοῦ Προφήτου σου Ἰεζεκιήλ. Σελ. 309.

* 24. Τῆς ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Χριστίνης.

Ἦθλησεν ἐν ἔτει 200, ἐπὶ τῆς Σεβήρου βασιλείας.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Η ἀμνάς σου Ἰησοῦ, κράζει μεγάλη τῇ φωνῇ· Σὲ Νυμφίε μου ποθῶ, καὶ σὲ ζητοῦσα ἀθλῶ, καὶ συσταυροῦμαι καὶ συνθάπτομαι τῷ βαπτισμῷ σου· καὶ πάσχω διὰ σέ, ὡς βασιλεύσω σὺν σοί· καὶ θνήσκω ὑπὲρ σου, ἵνα καὶ ζήσω ἐν σοί· ἀλλ' ὡς θυσίαν ἄμωμον, προσδέχου τὴν μετὰ πόθου τυθεῖσάν σοι. Αὐτῆς πρεσβείαις, ὡς ἐλεήμων, σῶσον ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ωτοειδὴς περιστέρα ἐγνωρίσθης, πτέρυγας ἔχουσα χρυσᾶς, καὶ πρὸς ὕψος, τῶν οὐρανῶν κατέπαυσας Χριστίνα σεμνή. Ὅθεν σου τὴν ἔνδοξον, ἑορτὴν ἐκτελοῦμεν, πίστει προσκυνοῦντές σου, τῶν λειψάνων τὴν θήκην, ἐξ ἧς πηγάζεις πᾶσιν ἀληθῶς, ἱαμα θείον ψυχῆς τε καὶ σώματος.

* 25. Ἡ Κοίμησις τῆς ἀγίας Ἀννης, Μητρὸς τῆς Θεοτόκου.

Ἡ μὲν Θεοπρομήτωρ Ἀννα, κατὰ τὴν παράδοσιν, ἔζησεν 69 ἔτη, ὁ δὲ σύζυγος αὐτῆς Ἰωακείμ, 80. Τίς δὲ ἐκ τῶν δύο ἀπέθανε πρότερον, οὐδὲν οὐδεὶς ἀναφέρει, εἰ μὴ ὅτι ἡ Θεοτόκος ἀπωφανίσθη ἀμφοτέρων τῶν γονέων, τῷ ἐνδεκάτῳ ἔτει τῆς ἡλικίας αὐτῆς, ὅτε διέτριβεν ἔτι ἐν τῷ Ναῷ. Ὁρα Νοεμβρ. 21, καὶ Σεπτεμβρ. 8.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ζωὴν τὴν κυήσασαν ἐκυοφόρησας, ἀγνὴν Θεομήτορα θεόφρον Ἀννα· διὸ πρὸς λῆξιν οὐράνιον, ἐνθα εὐφραινομένων, κατοικία ἐν δόξῃ, χαίρουσα νῦν μετέστης, τοῖς τιμῶσί σε πόθῳ, πταισμάτων αἰτουμένη ἱλασμόν ἀειμακάριστε.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Προγόνων Χριστοῦ, τὴν μνήμην ἑορτάσωμεν, τὴν τούτων πιστῶς, αἰτούμενοι βοήθειαν, τοῦ ρύσθῃναι ἅπαντας, ἀπὸ πάσης θλίψεως τοὺς κράζοντας· Ὁ Θεὸς γενοῦ μεθ' ἡμῶν, ὁ τούτους δοξάσας ὡς εὐδόκησας.

* 26. Τοῦ ἀγίου Ἱερομάρτυρος Ἑρμολάου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ Ἑρμίππου, καὶ Ἑρμοκράτους· καὶ τῆς ἀγίας Ὀσιομάρτυρος Παρασκευῆς.

Ὁ μὲν Ἑρμόλαος καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ ἦσαν ἱερεῖς τῆς ἐν Νικομηδείᾳ Ἐκκλησίας· ἤθλησαν δὲ ἐπὶ Μαξιμιανοῦ τῷ 306 ἔτει. — Ἡ δὲ Παρασκευὴ ἦν ἐκ κώμης τινὸς τῆς Ῥώμης, γονέων εὐσεβῶν, Ἀγάθωνος, καὶ Πολιτείας, θυγάτηρ· ἣτις γεννηθεῖσα τῇ Παρασκευῇ τῆς ἑβδομάδος ἡμέρᾳ, ἔλαβεν ἐξ αὐτῆς καὶ τὸ ὄνομα. Παιδιώθεν δὲ τὰ ἱερὰ γράμματα διδαχθεῖσα, ἐσχόλαζεν εἰς τὴν μελέτην τῶν θείων Γραφῶν, βίον μοναδικὸν διάγουσα, καὶ πολλοὺς ὁδηγοῦσα εἰς τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ. Ἐν δὲ τοῖς χρόνοις Ἀντωνίνου τοῦ Εὐσεβοῦς, δι' αὐτὸ τοῦτο συλληφθεῖσα, καὶ προτρεπομένη εἰς τὴν τῶν εἰδώλων προσκύνησιν, ἀπεκρίθη τὸ τοῦ Ἱερεμίου· Θεοί, οἳ τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν οὐκ ἐποίησαν, ἀπολέσθωσαν ἐκ τῆς γῆς (ἰ. 11). Ἐκ τούτου πολυώδυνα βάσανα ὑπομείνας, τελευταῖον ἀπετηνῆται τὴν κεφαλὴν τῷ 140 ἔτει.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτῶν, στεφαίνους ἐκομίσαντο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· σχόντες γὰρ τὴν ἰσχὺν σου, τοὺς τυράννους καθεῖλον· ἔθραυσαν καὶ δαιμόνων, τὰ ἀνίσχυρα θράση. Αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τῆς Ἀγίας, Ἦχος α'.

Τὴν σπουδὴν σε τῇ κλήσει κατάλληλον, ἐργασαμένη φερώ-
νυμε, τὴν ὁμώνυμόν σου πίστιν εἰς κατοικίαν κεκλήρω-
σαι, Παρασκευὴ ἀθλοφόρε· ὅθεν προχέεις ἰάματα, καὶ πρεσ-
βεύεις ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Τῇ ἀθλοφόρῳ οἱ πιστοὶ τὸν ὑμνητήριον, Παρασκευῇ δεῦτε
συμφώνως ἀναμέλψωμεν· ἀπαστράπτει γὰρ τοῖς θαύ-
μασιν ἐν τῷ κόσμῳ, ἀπελαύνουσα τῆς πλάνης τὴν σκοτόμαι-
ναν, καὶ παρέχουσα πιστοῖς τὴν χάριν ἄφθονον, τοῖς κραυ-
γάζουσι· Χαῖρε Μάρτυς πολυάθλε.

✠ 27. Τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρ. καὶ ἱαματικῆ Παντελεήμονος.

Οὗτος ἦν Νικομηδεὺς τὴν πατρίδα, Εὐστοργίου καὶ Εὐβούλης υἱός, εἰδωλολά-
τρου μὲν ὄντος τοῦ πατρὸς, χριστιανῆς δὲ τῆς μητρός ἐκ προγόνων· ὑφ' ἧς καὶ
εἰς τὴν εὐσέβειαν ὁδηγηθεὶς, καὶ τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ παρὰ τοῦ ἀνωτέρω (εἰς
τάς 26) Ἑρμολάου κατηχηθεὶς, ἐδαπτίσθη. Διδαχθεὶς δὲ τὴν ἱατρικὴν τέχνην,
μετῆρχετο αὐτὴν φιλανθρωπῶς, πᾶσαν νόσον ἰώμενος τῇ χάριτι μᾶλλον τοῦ Χρι-
στοῦ, ἢ τῇ τέχνῃ, καὶ πᾶσαν ἐπιμέλειαν ψυχῶν καὶ σωμάτων πρὸς πάντας ἐπιδει-
κνύμενος συμπαθῶς, ἀφ' οὗ καὶ Παντελεήμων ἐπαξίως μετωνομάσθη ἀντὶ Παν-
τολέοντος, ὅπερ ἐκαλεῖτο πρότερον. Ἀνοιξας δέ ποτε, διὰ τῆς ἐπικλήσεως τοῦ
θεοῦ ὀνόματος, τυφλοῦ τινος τοὺς ὀφθαλμοὺς, ἐφώτισεν ἐκ τούτου καὶ τὰ τῆς ψυ-
χῆς αὐτοῦ ὅμματα, εἰς ἐπίγνωσιν τῆς ἀληθείας, ὅπερ καὶ τοῦ μαρτυρίου αὐτοῦ
ἐγένετο αἷτιον. Καθότι ἐρωτηθεὶς ὁ πρῶην τυφλός, ὑπό τινος, καὶ πῶς οἱ ὀφ-
θαλμοὶ αὐτοῦ ἠνεψήθησαν, καὶ ὁμολογήσας παρρησίᾳ, κατὰ μίμησιν τοῦ Εὐαγγε-
λικοῦ ἐκείνου τυφλοῦ, τόν τε ἱατράν, καὶ τῆς ἱατρείας αὐτοῦ τὸν τρόπον, αὐτὸς
μὲν ἀναιρεῖται παρευθὺς· ὁ δὲ Παντελήμων συλληφθεὶς, καὶ πολλὰς μαστίγας
ὑπομείνας, τελευταῖον ἀποτέμενεται καὶ τὴν τιμίαν κεφαλὴν, τῷ 305 ἔτει, ἐπὶ τῆς
βασιλείας Μαξιμιανοῦ.

Ἀργία, καὶ Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Αθλοφόρε ἅγιε, καὶ ἱαματικὲ Παντελεήμον, πρέσβευε τῷ
ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν, παράσχῃ ταῖς
ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. β'. Αὐτόμελον.

Μιμητῆς ὑπάρχων τοῦ ἐλεήμονος, καὶ ἱαμάτων τὴν χάριν παρ' αὐτοῦ κομισάμενος, ἀθλοφόρε καὶ Μάρτυς Χριστῆ τοῦ Θεοῦ, ταῖς εὐχαῖς σου ταῖς ψυχικαῖς ἡμῶν νόσους θεράπευσον, ἀπελαύνων τοῦ αἰεὶ πολεμίου τὰ σκάνδαλα, ἐκ τῶν βωόντων ἀπαύστως· Σῶσον ἡμᾶς Κύριε.

✠ 28. Τῶν ἀγίων Ἀποστόλων καὶ Διακόνων, Προχόρου, Νικάνορος, Τίμωνος, καὶ Παρμενᾶ.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ'.

Α'πόστολοι ἅγιοι, πρεσβεύσατε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν, παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Διάκονοι σεπτοὶ, καὶ αὐτόπται τοῦ Λόγου, καὶ σκευὴ ἐκλογῆς, ἀνεδείχθητε πίστει, Νικάνορ καὶ Πρόχορε, Παρμενᾶ, Τίμων ἐνδοξε· ὅθεν σήμερον, τὴν ἱερὰν ὑμῶν μνήμην, ἐορτάζομεν, ἐν εὐφροσύνῃ καρδίας, ὑμᾶς μακαρίζοντες.

✠ 29. Τοῦ ἀγίου Μάρτυρος Καλλινίκου, καὶ τῆς ἀγίας Μάρτυρος Θεοδότης.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Ο' Μάρτυς σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτοῦ, τὸ στέφος ἐκομίσατο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ἔχων γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννους καθεῖλεν· ἔθραυσε καὶ δαιμόνων, τὰ ἀνίσχυρα θράση. Αὐτοῦ ταῖς ἱκεσίαις Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Τῆς Μάρτυρος· Ἡ ἀμνάς σου Ἰησοῦ. Ὅρα σελ. 340.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὰ ἄνω τερπνὰ, ἀξίως νῦν κεκλήρωσαι· Χριστοῦ γὰρ σφοδρῶς, τῷ πόθῳ πυρακτούμενος, τοῦ πυρὸς Καλλίνικε, δι' αὐτοῦ ἀνδρείως κατετόλμησας· ὧ καὶ νῦν παριστάμενος, μὴ παύσῃ πρεσβεύων ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

✠ 30. Τῶν ἀγίων Ἀποστόλων ἐκ τῶν Ἑβδομήκοντα, Σίλα, Σιλουανοῦ, Κρήσκεντος, Ἐπαινετοῦ καὶ Ἀνδρονίκου.

Απόστολοι ἅγιοι, πρεσβεύσατε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν, παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

* 31. Τοῦ ἁγίου καὶ δικαίου Εὐδόκιμου· καὶ Προεόρτια τῆς προελεύσεως τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιῦ Σταυροῦ.

Ὁ μὲν Εὐδόκιμος ἦν υἱὸς εὐσεβῶν καὶ λαμπροτάτων γονέων, Πατρικίων τὸ ἀξίωμα, ἐκ τῆς Καππαδοκίας καταγομένων. Ζήσας δὲ ἐν εὐσεβείᾳ καὶ δικαιοσύνῃ καὶ ὁσιότητι, καὶ εἰς πᾶσαν ἀρετὴν εὐδόκιμος τῶντι φανείς, ἐτελεύτησε περὶ τὰ 840, ἐν τοῖς χρόνοις Θεοφίλου τοῦ Εἰκονομάχου. Περί δὲ τῆς προελεύσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ, ὄρα Αὐγούστου 1.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Εκ γῆς ὃ καλέσασε, πρὸς οὐρανίους σκηναῖς, τηρεῖ καὶ μετὰ θάνατον ἀδιαλώβητον, τὸ σῶμά σου Ἁγιε· σὺ γὰρ ἐν σωφροσύνῃ, καὶ σεμνῇ πολιτείᾳ, μάκαρ ἐπολιτεύσω, μὴ μολύνας τὴν σάρκα. Διὸ ἐν παρρήσίᾳ Χριστῷ, πρέσβευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Τοῦ Σταυροῦ· Σῶσον Κύριε. Ὁρα ἔμπροσθεν.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Η σεπτὴ σου σήμερον, ἡμᾶς συνήθροισε μνήμη, ἐν τῇ θείᾳ λάρνακι, τῶν ἱερῶν σε λειψάνων· πάντες ὅν οἱ προσιόντες καὶ προσκυνῶντες, ἅπασαν δαιμόνων βλάβην ἀποσοβοῦνται, καὶ ποικίλων νοσημάτων, λυτρῶνται τάχος, μάκαρ Εὐδόκιμε.

ΜΗΝ ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ.

Ἔχων ἡμέρας 31. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 13, καὶ ἡ νύξ ὥρας 11.

* 1. Ἡ πρόοδος τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιῦ Σταυροῦ· καὶ μνήμη τῶν ἁγίων Ἑπτὰ Παίδων τῶν Μακκαβαίων, καὶ τῆς μητρὸς αὐτῶν Σολομονῆς, καὶ τοῦ διδασκάλου αὐτῶν Ἐλεαζάρου.

Διὰ τὰς κατὰ τὸν Αὐγούστου μῆνα, ὡς ἐπιτοπολύ, συμβαινούσας ἀσθενείας, ἐπεκράτει τὸ πάλαι συνήθεια ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἵνα περιφέρηται κατ' αὐτὰς εἰς τὰς ὁδοὺς αὐτῆς καὶ πλατείας τὸ τίμιον ξύλον τοῦ Σταυροῦ, πρὸς ἁγιασμόν τοῦ τόπου, καὶ νόσων ἀπαλλαγὴν. Καὶ κατὰ μὲν τὴν χθεσινὴν ἡμέραν ἐκφέροντες αὐτὸν ἀπὸ τοῦ βασιλικοῦ θησαυροφυλακίου, ἀπετίθουν ἐπὶ τῆς ἱερᾶς τραπέζης τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας (τῆς ἁγίας Σοφίας)· κατὰ δὲ τὴν σήμερον, καὶ ἐφεξῆς ἕως

τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, λιτανεύοντες μετ' αὐτοῦ κατ' ὅλην τὴν πόλιν, προστίθουν αὐτὸν ἔπειτα τῷ λαῷ εἰς προσκύνησιν. Καὶ αὕτη μένεσθιν ἡ πρόοδος τοῦ τιμίου Σταυροῦ.

Οἱ δὲ ἅγιοι Μακκαβαῖοι, ὧν τὰ ὀνόματα εἰσὶν· Ἀβείμ, Ἀντώνιος, Γουρίας, Ἐλεάζαρος, Εὐσεβωνᾶς, Ἀχειμ, καὶ Μάρκελλος· οὗτοι, Ἰουδαῖοι ὄντες τὸ γένος καὶ τῶν πατρῶων νόμων φύλακες ἀκριβεῖς, ἦσαν ἐν τοῖς χρόνοις Ἀντιόχου, τοῦ ἐπονομαζομένου Ἐπιφανοῦς, βασιλέως τῆς Συρίας, καὶ τῶν Ἰουδαίων ἀσπόνδῳ ἐχθρῷ· ὃς τις ἅπαν τὸ ἔθνος αὐτῶν καταδουλώσας, καὶ πολλὰ ποιήσας κακὰ, ἕως καὶ εἰς αὐτὰ τὰ ἱερά τῆς θρησκείας πράγματα, ἠνάγκαζεν αὐτοὺς πρὸς τοὺς ἄλλοις, ἵνα καὶ κρέας φάγῳσι χοίρινον, ἀπηγορευμένον ὑπὸ τοῦ Νόμου. Τότε καὶ οἱ εὐσεβεῖς οὗτοι Παῖδες, συλληφθέντες μετὰ τῆς Μητρὸς αὐτῶν καὶ τοῦ Διδασκάλου, καὶ καταδυναστευόμενοι εἰς τὴν ἀθέτησιν τῶν νομίμων, καθυπεβλήθησαν εἰς μύρια κολαστήρια, ὅσα γνώμη τυραννικὴ καὶ ψυχὴ θηριώδης δύναται ἐφευρεῖν. Οἱ δὲ, πάντα γενναίως ὑπομείναντες, καὶ δείξαντες διὰ τῶν ἔργων, ὅτι ὁ λογισμὸς ἐστὶν αὐτοκράτωρ τῶν παθῶν, καὶ δύναται νικῆσαι αὐτὰ, εἰάν θέλῃ, ἐτελεύτησαν ἐνδόξως ἐν ταῖς βασάνοις, προδόντες τὴν ζωὴν διὰ τοῦ θείου Νόμου τὴν τήρησιν, πρῶτον μὲν ὁ γηραιὸς διδάσκαλος Ἐλεάζαρ, εἶτα καὶ οἱ ἀδελφοὶ πάντες, κατὰ τὴν τάξιν τῆς ἡλικίας αὐτῶν. Ἡ δὲ θυμαστὴ μήτηρ Σολομονή, γενναίου πεπληρωμένη φρονήματος, καὶ τὸν θῆλυν λογισμὸν ἄρρένι θυμῷ διεγείρασσα (β'. Μακκ. ζ'. 21), παρίστατο εἰς τὸν κατὰ τοῦ τυράννου θρίαμβον τῶν τέκνων, ἐνισχύουσα ἕκαστον αὐτῶν εἰς τὸν ὑπὲρ πίστεως ἀγῶνα, καὶ ὑποφέρουσα εὐψύχως τὰς ὀδύνας αὐτῶν διὰ τὰς ἐπὶ Κύριον ἐλπίδας. Ἰδοῦσα δὲ καὶ τὸν νεώτατον αὐτῆς υἱὸν τελειωθέντα, ρίπτεται ἐσχάτῃ καὶ αὕτῃ εἰς τὸ πῦρ, καὶ ἀξιοῦται μετὰ τῶν τέκνων αὐτῆς τοῦ μακαρίου τέλους, τῷ 168 ἔτει πρὸ Χριστοῦ.

Ἀπο ταύτης τῆς ἡμέρας ἀρχομένη τῆς Νηστείας τῆς Θεοτόκου.

Ἀπολυτίκιον τῶν Ἀγίων, Ἦχος α'.

Ταῖς ἀληθόνας τῶν Ἀγίων, ἃς ὑπὲρ σοῦ ἔπαθον, δυσωπή-
 ητι Κύριε, καὶ πάσας ἡμῶν τὰς ὀδύνας, ἴασαι φιλάν-
 θρωπε δεόμεθα.

Τοῦ Σταυροῦ.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν
 σου, νίκας τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος,
 καὶ τὸ σὸν φυλάττων διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Κοντάκιον τῶν Ἀγίων, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Σοφίας Θεοῦ, οἱ στύλοι οἱ ἐπτάριθμοι, καὶ θείου φωτὸς οἱ
 λύχνοι οἱ ἐπτάφωτοι, Μακκαβαῖοι πάνσοφοι, πρὸ Μαρ-
 τύρων μέγιστοι Μάρτυρες, σὺν αὐτοῖς τὸν πάντων Θεὸν αἰ-
 τεῖσθε, σωθῆναι τοὺς τιμῶντας ὑμᾶς.

✠ 2. Ἡ Ἀνακομιδὴ τῶν Λειψάνων τοῦ ἁγίου Πρωτομάρτυ-
 ρος καὶ Ἀρχιδιακόνου Στεφάνου.

Μετὰ τὸν λιθασμὸν τοῦ Πρωτομάρτυρος ὑπὸ τῶν Χριστοκτόνων Ἰουδαίων (Δε-
 κεμβ. 27), Γαμαλιὴλ ὁ τούτου διδάσκαλος ἐνεθάρρυνε τινὰς τῶν Χριστιανῶν,
 ἵνα, ἐλθόντες νυκτὸς, καὶ τὸ σῶμα τοῦ ἁγίου ἄραντες, θάψωσιν αὐτὸ εἰς τὸν ἐαυ-
 τοῦ ἀγρόν, ἀπέχοντα τῆς Ἱερουσαλὴμ ἕως 20 μίλλια, καὶ καλούμενον ἐκ τοῦ ὀνόμα-

τος αὐτῷ Καφα-γαμαλά, ὃ ἐστὶν ἀγρὸς Γαμαλά, ὅπου καὶ αὐτὸς ὁ Γαμαλιήλ μετὰ ταῦτα ἐτάφη. Κατὰ δὲ τὸ 415 ἔτος, ἀνῆρ τις εὐσεβὴς, Ληκιανὸς τὴν κλησιν, ἱερεὺς τὸ ἀξίωμα, ἐφημέριος ἐκκλησίας τινός, πλησίον τοῦ ἀγροῦ ἐκείνου, ἀπεκαλήφθη δι' ὁράματος ἐκ Θεοῦ τὸν τόπον, ἐνθα ἦν τεθαρμένος ὁ Πρωτομάρτυς, ὅπερ καὶ ἀνήγγειλεν εὐθὺς εἰς Ἰωάννην τὸν τότε Πατριάρχην Ἱεροσολύμων. Ἀπελθόντες δὲ εἰς τὸν ὑποδειχθέντα τόπον, καὶ σκάψαντες, εὗρον λάρνακα, Ἑβραϊστὶ ἐπιγεγραμμένην, Στέφανος· καὶ ἀνοίξαντες αὐτήν, καὶ τὸ ἱερώτατον Λείψανον λαβόντες, μετεκόμισαν αὐτὸ εἰς Ἱερουσαλήμ μετὰ μεγάλης δορυφορίας.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Βασίλειον διαδῆμα, ἐστέφθη σὴ κορυφῇ, ἐξ ἄθλων ὧν ὑπέμεινας, ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ Μαρτύρων Πρωτόαθλε· σὺ γὰρ τὴν Ἰουδαίων, ἀπελέγξας μανίαν, εἶδές σου τὸν Σωτήρα, τοῦ Πατρὸς δεξιόθεν. Αὐτὸν οὖν ἐκδυσώπει αἰεὶ, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'. Αὐτόμελον.

Πρῶτος ἐσπάρας ἐπὶ γῆς ὑπὸ τοῦ οὐρανίου γεωργοῦ Πανεύφημε· πρῶτος τὸ αἷμα ἐπὶ γῆς διὰ Χριστὸν ἐξέχεας μακάριε· πρῶτος ὑπ' αὐτοῦ τὸν τῆς νίκης σέφανον ἀνεδήσω ἐν οὐρανοῖς, ἀθλητῶν προοίμιον, στεφανῖτα τῶν Μαρτύρων ὁ Πρώταθλος.

✠ 3. Τῶν ὁσίων Πατέρων ἡμῶν Ἰσαακίου, Δαλμάτου, καὶ Φαύστου.

Τούτων ὁ μὲν Ἰσαάκιος, ὃς τις καὶ Ἰσαάκιος, καὶ Ἰσαάκης εὐρίσκεται γεγραμμένος, καὶ κατὰ τὴν 80 τοῦ Μαΐου ἰδιαιτέρως ἐορτάζεται, ἐγένετο μοναστῆς ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας, ἐργάτης πάσης ἀρετῆς, ζηλωτῆς τῆς ὀρθοδόξου πίστεως, καὶ προφητικοῦ χαρίσματος ἡξωμένος, οἰκῶν πλησίον τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἐν καλύβῃ μικρᾷ. Ὅτε δὲ Οὐάλης ὁ ἀρειανόφρων ἐξεστράτευσεν αὐτοπροσώπως κατὰ τῶν Γότθων, τῶν περὶ τὸν Δούναβιν ποταμὸν, ἐξελθὼν ὁ Ὅσιος εἰς συνάντησιν αὐτοῦ, εἶπε παρρησίᾳ ὅτι ὁ Θεὸς ἐκίνησε τοὺς βαρβάρους κατ' αὐτοῦ, ἐπειδὴ καὶ αὐτὸς ἐκίνησε κατὰ τοῦ Θεοῦ πολλὰς γλώσσας εἰς βλασφημίαν, καὶ τοὺς ὑμνοῦντας αὐτὸν ἀπεδίωξεν ἐκ τῶν θείων οἰκῶν· καὶ ὅτι, εἰάν παύσῃ πολεμῶν τῷ Θεῷ διὰ τῆς αἰρέσεως, καὶ ἀποδώσῃ τοὺς ἀρίστους ποιμένας εἰς τὰ ποίμνια τοῦ Χριστοῦ, κερδήσει τὴν νίκην ἀπόνως· εἰάν δὲ, μὴ ποιήσας ταῦτα, μηδὲ ἔχων σύμμαχον τὸν Θεόν, κροτήσῃ τὴν μάχην, ἢ καταστροφή αὐτοῦ καὶ τοῦ στρατεύματος ἐστὶ βεβαία· « Μαθήσῃ, εἶπεν, ἐκ τῆς πείρας, ὅσον ἐστὶ σκληρὸν τό· πρὸς κέντρα λακτίζειν· οὔτε γὰρ ἐπανήξεις καὶ προσαπολέσεις τὴν στρατιάν ». Ὁ δὲ Βασιλεὺς ὀργισθεὶς, καὶ εἰς φυλακὴν κατακλείσας τὸν Ὅσιον, ἵνα τιμωρήσῃ αὐτὸν καὶ θανατώσῃ ἐν τῇ ἐπιστροφῇ, ἐκίνησε κατὰ τῶν βαρβάρων· ἀλλὰ κατακράτος νικηθεὶς ὑπ' αὐτῶν, κατεκαύθη ζῶν ἐν τινὶ κώμῃ τῷ 378 ἔτει (Θεοδώρ. Κύρου, Ἱστορ. Ἐκκλ. Λόγ. δ'. 31-32). Ὁ δὲ Ὅσιος ἀπολυθεὶς τῆς φυλακῆς, καὶ θαυμασθεὶς διὰ τὴν πρόρρησιν ταύτην, ἐθαυμάσθη ἔτι μᾶλλον διὰ τὸν ζῆλον αὐτοῦ, ὃν ἔδειξεν ὑπὲρ τῆς ὀρθοδοξίας εἰς τὴν ἐν ἔτει 381 συγκροτηθεῖσαν Β'. Οἰκουμενικὴν Σύνοδον. Μετὰ ταῦτα, μονῆς ἀνεγερθείσης ἐν Κωνσταντινουπόλει χάριν αὐτοῦ, ἐποίησανεν εὐσεβῶς τοὺς μετ' αὐτοῦ συνασκοῦντας· καὶ δούς αὐτοῖς τυ-

πον μοναδικῷ βίου τὸ ἑαυτοῦ παράδειγμα, ἐκοιμήθη ἐν εἰρήνῃ περὶ τὰ τέλη τοῦ Δ'. αἰῶνος, καταλιπὼν διάδοχον αὐτοῦ τὸν Δαλμάτον.

Ὁ δὲ Δαλμάτος οὗτος κατ' ἀρχάς μὲν ὑπῆρχε στρατιώτης, ἐν τῇ Β'. σχολῇ τῶν καλουμένων Σχολαρίων στρατιωτῶν συνηριθμημένος· ὕστερον δὲ καταλιπὼν πάντα, καὶ παραλαβὼν τὸν υἱὸν αὐτοῦ Φαῦστον, ἀπῆλθεν εἰς τὴν εἰρημένην τοῦ Ἰσαακίου μονήν, ἐν ἣ ἐνδυσθεὶς τὸ μοναχικὸν σχῆμα, ἐγένετο διὰ τῆς ἀρετῆς αὐτῆ αἰδέσιμος εἰς πάντας· ἐπαρουσίασεν εἰς τὴν ἐν Ἐφέσῳ, τῷ 431 ἔτει, συγκροτηθεῖσαν Δ'. Οἰκουμενικὴν Σύνοδον· καὶ δείξας ἐν αὐτῇ κατὰ τοῦ Νεστορίου τὸν ὀρθόδοξον ζῆλον αὐτοῦ, ἐψηφίσθη ὑπὸ τῶν τῆς Συνόδου Πατέρων Ἀρχιμανδρίτης τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει Μοναστηρίων. Ζήσας δὲ ἔτη ὑπὲρ τὰ 80, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Ο Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, ὁ ποιῶν αἰεὶ μεθ' ἡμῶν, κατὰ τὴν σὴν ἐπιείκειαν, μὴ ἀποσηήσης τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν· ἀλλὰ ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις, ἐν εἰρήνῃ κυβέρνησον τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὴν ἐν πρεσβείαις.

Τοὺς ἐν ἀσκήσει ἐκλάμπαντας ὡς φωστῆρας, καὶ ταῖς αἰρέσεις ἀνατρέψαντας τῇ πίστει, ὕμνοις Ἰσαάκιον εὐφημήσωμεν, καὶ σὺν Δαλμάτῳ Φαῦστον, ὡς τοῦ Χριστοῦ θεράποντας, αὐτὸν δυσωποῦντας ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

✠ 4. Τῶν ἁγίων Ἑπτὰ Παίδων τῶν ἐν Ἐφέσῳ.

Ὅρα τῇ 22 Ὀκτωβρίου.

Ἀπολυτίκιον· Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε. Ὅρα σελ. 333.

Κοντάκιον, Ἦχος ὁ αὐτός. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Οἱ τὰ τοῦ κόσμου ὡς φθαρτὰ παριδόντες, καὶ ταῖς ἀφθάρτους δωρεαῖς εἰληφότες, διαφθορᾶς διέμειναν θανόντες παρεκτός· ὅθεν ἐξανίστανται, μετὰ πλείονας χρόνους, ἅπασαν ἐνθάψαντες, δισμενῶν ἀπιστίαν. Οὓς ἐν αἰνέσει σήμερον πιστοὶ, ἀνειφημοῦντες Χριστὸν ἀνυμνήσωμεν.

✠ 5. Προεόρτια τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· καὶ μνήμη τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Εὐσιγνίου.

Οὗτος ἦν Ἀντιοχεὺς τὴν πατρίδα, στρατιώτης τὴν τάξιν ἀπὸ τῶν χρόνων ἔτι Κωνσταντίνου τοῦ Χλωροῦ, πατρὸς τοῦ Μ. Κωνσταντίνου, ἕως Ἰουλιανοῦ τοῦ Παραβάτου. Ἐλέγχων δὲ τὴν τούτου ἀσέβειαν, καὶ ἐνθυμίζων αὐτὸν, ὅτι ἦν ἀνεψιὸς τοῦ Μ. Κωνσταντίνου, τοῦ πρώτου βασιλέως τῶν Χριστιανῶν, ὅτι ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων ἀνετράφη τῷ γάλακτι τῆς εὐσεβείας, καὶ τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ ἐδιδάχθη, καὶ συμμαθητῆς ἐχρημάτισε Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, καὶ Γρηγορίου τοῦ Ναζιανζηνοῦ, καὶ ἀναγνώστης ἐγένετο τῆς ἐν Νικομηδείᾳ Ἐκκλησίας· καὶ ὅτι

ἀθετήσας ἤδη τὰ πάντα, καὶ παραβάτης γενόμενος τῶν εἰς τὸ Δεῖον Βάπτισμα ὑποσχέσεων αὐτοῦ, προσέφερεν εἰς τὰ εἰδῶλα τὴν εἰς μόνον τὸν Θεὸν ὀφειλομένην προσκύνησιν· ταῦτα, λέγω, ἐνθυμίζων τὸν ἀποστάτην ἐλεγκτικῶς, ἀπειτιμήθη τὴν κεφαλὴν περὶ τὸ 361 ἔτος, ζήσας τὰ πάντα ἔτη 110, ἐν δὲ τοῖς στρατιωτικοῖς πλέον τῶν 60.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Χριστοῦ τὴν Μεταμόρφωσιν προὔπαντήσωμεν, φαιδρῶς πανηγυρίζοντες τὰ Προεόρτια, πιστοὶ καὶ βοήσωμεν· Ἐφθασεν ἡ ἡμέρα τῆς ἐνθέου εὐφροσύνης· ἄνεισιν εἰς τὸ ὄρος τὸ Θαβώρ ὁ Δεσπότης, τῆς Θεότητος αὐτοῦ ἀπαστραψαί τὴν ὠραιότητα.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εν τῇ Δεῖα σήμερον Μεταμορφώσῃ, ἡ βροτεία ἅπασα, φύσις προλάμπει Δεῖκῶς, ἐν εὐφροσύνῃ κραυγάζουσα· Μεταμορφοῦται Χριστός, σῶζων ἅπαντας.

Η ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΙΣ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ.

✠ 6. Ἡ ἀγία Μεταμόρφωσις τοῦ Κυρίου, καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἐπειδὴ πολλάκις προεῖπεν ὁ Κύριος εἰς τοὺς Μαθητὰς αὐτοῦ, οὐ μόνον περὶ τοῦ ἰδίου πάθους καὶ τοῦ Σταυροῦ καὶ τοῦ θανάτου, ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν μελλόντων διωγμῶν καὶ θλίψεων αὐτῶν τῶν Μαθητῶν· καὶ ἐπειδὴ τὰ μὲν δεινὰ ἦσαν πρόχειρα, ἡ δὲ ἀντὶ τούτων ἀπόλαυσις τῶν ἀγαθῶν, μέλλουσα καὶ ἐλπιζομένη· διὰ τοῦτο, ἵνα πληροφορήτῃ αὐτοὺς ὀφθαλμοφανῶς περὶ τῆς δόξης ἐκείνης, ἣτις ἐστὶν ἡτομιασμένη διὰ τοὺς ἕως τέλους ὑπομείναντας, παραλαμβάνει τοὺς τρεῖς προκρίτους αὐτοῦ μαθητὰς, Πέτρον καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην, καὶ ἀναβιβάσας αὐτοὺς εἰς τὸ Θαβώριον ὄρος καταμόνας, μετεμορφώθη ἔμπροσθεν αὐτῶν, καὶ ἔλαμψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος, τὰ δὲ ἱμάτια αὐτοῦ ἐγένοντο λευκὰ ὡς τὸ φῶς. Ἐξαίφνης, μετὰ τῆς ὑπερφουῦς καὶ ἐξαισίου ταύτης φωτοχυσίας, ἐπιφαίνονται

διαμίας τῶν Προφητῶν οἱ ἀκρότατοι, Μωϋσῆς, καὶ Ἡλίας, συλλαλοῦντες μετὰ τῷ Ἰησοῦ περὶ τοῦ μέλλοντος αὐτοῦ σωτηρίου πάθους, καὶ δεικνύοντες ἐνταυτῷ, ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ Κύριος καὶ ζώντων καὶ νεκρῶν, παραστάντες ἔμπροσθεν αὐτοῦ δουλοπρεπῶς, ὁ μὲν Μωϋσῆς ἐκ τοῦ Ἄδου, ὡς πρὸ πολλῶν αἰώνων ἀποθανὼν (Σεπτεμβρίου 4), ὁ δὲ Ἡλίας ὡς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ὅπου ἔτι ζῶν ἀνελήφθη (Ἰουλ. 20). Μετ' ὀλίγον ἐπισκιάζει αὐτοὺς νεφέλη φωτεινὴ, καὶ ἐκ τῆς νεφέλης ἀκούεται πάλιν ἡ αὐτὴ φωνή, ἣτις ἠκούσθη καὶ ἐν τῷ Ἰορδάνῃ (Ἰανουα. 6), μαρτυροῦσα τοῦ Ἰησοῦ τὴν Θεότητα, καὶ λέγουσα· Οὗτός ἐστιν ὁ Υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ εὐδόκησα· αὐτοῦ ἀκούετε (Ματθ. ιζ'. 1-5). Ταῦτά εἰσι τὰ θεοπρεπῆ καὶ παράδοξα τῆς παρούσης Ἑορτῆς, ἣτις ἐστὶν εἰκὼν καὶ προτύπωσις τῆς μελλούσης καταστάσεως τῶν Δικαίων, ὧν τὴν λαμπρότητα ἐδήλωσεν ὁ Κύριος εἰπὼν· Τότε οἱ Δίκαιοι ἐκλάμψουσιν ὡς ὁ ἥλιος (Ματθ. ιγ'. 43). Διὰ τοῦτο καὶ τὸ Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς ταύτης ψάλλεται καθ' ἐκάστην ἐν ταῖς Ὁραῖς (σελ. 102), εἰς ὑπόμνησιν παντοτεινῆς τῆς δόξης ἐκείνης.

Ἀργία, καὶ ἰχθύος Κατάλυσις.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος βαρύς.

Μετεμορφώθης ἐν τῷ Ὄρει Χριστέ ὁ Θεός, δείξας τοῖς Μαθηταῖς σου τὴν δόξαν σου, καθὼς ἠδύναντο. Λάμψον καὶ ἡμῖν τοῖς ἁμαρτωλοῖς τὸ φῶς σου τὸ αἰδίου, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου. Φωτοδότα, δόξα σοι.

Κοντάκιον, Ἦχος ὁ αὐτός.

Επὶ τοῦ Ὄρους μετεμορφώθης, καὶ ὡς ἐχώρουν οἱ Μαθηταί σου τὴν δόξαν σου, Χριστέ ὁ Θεός, ἐθεάσαντο· ἵνα ὅταν σε ἴδωσι σταυρούμενον, τὸ μὲν πάθος νοήσωσιν ἐκέσιον, τῷ δὲ κόσμῳ κηρύξωσιν, ὅτι σὺ ὑπάρχεις ἀληθῶς, τοῦ Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα.

✠ 7. Τοῦ ἁγίου Ὁσιομάρτυρος Δομετίου.

Οὗτος ἦν Πέρσης τὸ γένος, ἐν τοῖς χρόνοις τοῦ Μ. Κωνσταντίνου, εἰδωλολάτρης πρότερον. Κατηχηθεὶς δὲ ὑπὸ τινος Χριστιανοῦ, Ἀδάρου τὸ ὄνομα, ἀπῆλθεν εἰς Νίσιβιν, πόλιν τῆς Μεσοποταμίας, ὅπου βαπτισθεὶς, ἐνεδύθη τὸ μοναδικὸν σχῆμα ἐν τινι μοναστηρίῳ. Μετὰ ταῦτα ἀναβάς ἐπὶ τινος ὄρους, διεκαρτέρησεν ἐκεῖ ἐν ἄκρᾳ ἀσκήσει, θαύματα τελῶν εἰς τοὺς προσεχομένους αὐτῷ, καὶ πολλοὺς τῶν ἀπίστων ἐπιστρέφων. Ταῦτα δὲ μαθὼν Ἰουλιανὸς ὁ Παραβάτης, ὅτε κατὰ τῶν Περσῶν ἐξεστράτευσεν ἐν ἔτει 363, ἀπέστειλε κατ' ἐλιθοδόλησαν αὐτόν τε καὶ δύο μαθητάς αὐτοῦ, ἡνίκα ἔψαλλον τὴν Τρίτην Ὁραν.

Ἀπολυτίκιον καὶ Κοντάκιον τῆς Μεταμορφώσεως.

✠ 8. Τοῦ ἁγίου Αἰμιλιανοῦ τοῦ Ὁμολογητοῦ, ἐπισκόπου Κυζίκου.

Ἐπῆρχεν ἐν τοῖς χρόνοις Λέοντος τοῦ εἰκονομάχου, ἴσως τοῦ Ἀρμενίου, περὶ τὰ 815, ὑφ' οὗ ἐξορίας καὶ θλίψεως πολλὰς ὑπομείνας, διὰ τὴν τῶν ἁγίων Εἰκόνων προσκύνησιν, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ.

Ἀπολυτίκιον καὶ Κοντάκιον τῆς Μεταμορφώσεως, ὡς ἄνω.

✠ 9. Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Μαθθία.

Ἀφ' οὗ ὁ προδότης Ἰούδας ἔλαβεν ἀντάξιον τῆς παρανομίας αὐτοῦ τὸν μισθόν, κρεμασθεὶς ὑπὸ ἀπελπισίας, καὶ τελειώσας τὴν ζωὴν αὐτοῦ διὰ τοῦ ἐλεεινοῦ καὶ κατησχυμμένου ἐκείνου θανάτου (καθότι πεσὼν ἀπὸ τῆς κρεμάστρας ἐπίστομα, ἔσκασε κατὰ τὸ μέσον τῆς κοιλίας, καὶ πάντα τὰ σπλάγχνα αὐτοῦ ἐξεχύθησαν). τότε, ἵνα μὴ κολοβωθῇ ὁ ἀριθμὸς τῶν Δώδεκα, εὐρισκόμενοι πάντες οἱ Μαθηταὶ τοῦ Σωτῆρος, μετὰ τὴν Ἀνάληψιν αὐτοῦ, εἰς ἓν συνηγμένοι, ἄνδρες ὁμοῦ καὶ γυναῖκες, τὸν ἀριθμὸν ὡς 120, ἐκλέξαντες δύο ἄνδρας ἐξ ἑαυτῶν, Ἰωσήφ τὸν καλούμενον Βαρσαβάν, ὃς ἐπεκλήθη Ἰούστος (ὃ ἐστὶ Δίκαιος), καὶ τὸν Μαθθίαν τοῦτον, ἔστησαν αὐτοὺς εἰς τὸ μέσον· εἶτα εὐξάμενοι πρὸς Θεόν, ἔβαλον εἰς αὐτοὺς κλήρας (λαχνούς), καὶ ἔπεσεν ὁ κλήρος ἐπὶ Μαθθίαν, καὶ συγκατεψηφίσθη μετὰ τῶν ἑνδεκα Ἀποστόλων (Ματθ. κζ'. 5. Πράξ. 15-26). Καὶ οὕτως ἀναπληρώσας ὁ Μαθθίας τὸν κενὸν τοῦ Ἰούδα τόπον, καὶ τὸ ἔργον τῆς ἀποστολῆς αὐτοῦ, ἐπλήρωσε καὶ τὴν περὶ αὐτοῦ προφητείαν, ἣν προεῖπε τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον διὰ στόματος Δαυΐδ· Γεννηθήτω ἡ ἑπαυλὶς αὐτοῦ ἡρημωμένη· καὶ τὴν ἐπισκοπὴν αὐτοῦ λάβοι ἕτερος (Ψαλμ. ξη'. 25, ρή. 8). Μετὰ ταῦτα, ὡς λέγουσι, κηρύξας ὁ Μαθθίας τὸ Εὐαγγέλιον ἐν Αἰθιοπία, ἐτελεύτησεν ἐκεῖ μαρτυρικῶς.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ'.

Απόστολε ἅγιε Μαθθία, πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεςιν, παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Φωταυγῆς ὡς ἥλιος, εἰς πάντα κόσμον, ἐξελθὼν ὁ φθόγγος σου, καταφωτίζει τῶν ἐθνῶν, τὴν Ἐκκλησίαν ἐν χάριτι, θαυματοφόρε Μαθθία Απόστολε.

✠ 10. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος, καὶ Ἀρχιδιακόνου Λαυρεντίου.

Οὗτος ὑπῆρχεν Ἀρχιδιάκονος τῆς ἐν Ῥώμῃ Ἐκκλησίας, τὰ σκευὴ αὐτῆς διοικῶν, καὶ τὰ χρήματα διαμερίζων εἰς τοὺς πένητας. Σκληροτάτου δὲ διωγμοῦ κατὰ τῶν Χριστιανῶν κινηθέντος ὑπὸ τῷ Οὐάλλεριανῷ, καὶ τῷ τότε ἀρχιεπισκόπῳ τῆς Ῥώμης Εὐσέβῳ, ἡ Σίξτῳ Β', ἐπὶ σταυροῦ τελειωθέντος, συλληφθεὶς καὶ ὁ Λαυρέντιος οὗτος, ἤχθη πρὸς τὸν ἐπαρχον· καὶ ἐρωτηθεὶς περὶ τῶν θησαυρῶν τῆς Ἐκκλησίας, ἐζήτησεν ἄδειαν τριῶν ἡμερῶν πρὸς ἐτοιμασίαν· καὶ ἐν τοσούτῳ συναθροίσας πάντας τοὺς πτωχοὺς, καὶ παραστήσας τῷ ἐπάρχῳ, Ἰδοὺ, εἶπε, τῆς Ἐκκλησίας οἱ θησαυροί. Ἐκ τούτου ὀργισθεὶς ἐκεῖνος, ἐκέλευσεν ἀπλωθῆναι αὐτὸν ἐπὶ ἐσχάρας σιδηρᾶς πεφυρακτωμένης. Ὁ δὲ γενναῖος τοῦ Χριστοῦ ἀθλητῆς, ἀξεννακτὶ ἐγκαρτερήσας καίόμενος ἐκ τοῦ ἐνὸς μέρους, Στρέψατέ με, εἶπε, καὶ ἐπὶ τὸ ἕτερον, ἵνα ὁλος καλῶς ὀπτηθῶ. Καὶ τούτου γενομένου, λέγει τότε πρὸς τοὺς τυράννους ὁ Μάρτυς· Γεῦσασθε ἡδὴ καὶ ἴδετε, εἰ αἱ σάρκες τῶν Χριστιανῶν εἰσὶν ἡδύτεραι ὥπτημέναι μᾶλλον, ἢ ὡμαί. Ταῦτα εἰπὼν, καὶ εὐξάμενος χριστομιμήτως ὑπὲρ τῶν διωκτῶν καὶ τῶν δημίων αὐτοῦ, ἀφῆκε τὸ πνεῦμα τῇ 10 Αὐγούστου ἐν ἔτει 258.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ο Μάρτυς σε Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτοῦ, τὸ στέφος ἐκομίσατο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ἔχων

γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννους καθεῖλεν· ἔθραυσε καὶ δαιμόνων, τὰ ἀνίσχυρα θράση. Αὐτοῦ ταῖς ἰκεσίαις Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Πυρὶ θεϊκῷ, φλεχθεὶς τὴν καρδίαν σε, τὸ πῦρ τῶν παθῶν, εἰς τέλος ἀπετέφρωσας, ἀθλητῶν ἐδραῖωμα, θεοφόρε Μάρτυς Λαυρέντιε, καὶ ἐν ἄθλοις ἐβόας πιστῶς· Οὐδέν με χωρίσει τῆς ἀγάπης Χριστοῦ.

✠ 11. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Εὐπλου τοῦ Διακόνου.

Ἐπὶ ἤρχεν ἐκ Κατάνης τῆς Σικελίας· ἠθλησεν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ, δριμυτάτας πρότερον ὑπομείνας βασάνους, εἶτα καὶ τὴν ἀποτομὴν τῆς τιμίας αὐτοῦ κεφαλῆς τῷ 296 ἔτει.

Ἀπολυτίκιον· Ὁ Μάρτυς σου Κύριε, ὡς ἀνωτέρω.

Κοντάκιον, Ἦχος α'. Χορὸς ἁγγελικός.

Τοὺς νόμους τοῦ Χριστοῦ, ἐν χερσὶ περιφέρων, ἐπέστης ἐκβοῶν, τοῖς ἐχθροῖς ἐν σταδίῳ· Αὐτόκλητος πάρεμι, ἐναθλήσων σερρότατα· ὦθεν κλίνας σου, περιχαρῶς τὸν αὐχένα, ὑποδέδεξαι, τὴν ἐκτομὴν τὴν τοῦ ξίφους, τελέσας τὸν δρόμον σου.

✠ 12. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Φωτίου καὶ Ἀνικητοῦ.

ἠθλησαν ἐν Νικομηδείᾳ τῷ 288 ἔτει, ἐπὶ τῆς βασιλείας Διοκλητιανοῦ. Ἦν δὲ ὁ Φώτιος ἀνεψιὸς τοῦ Ἀνικητοῦ.

Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ συμπάλλεται καὶ ἡ Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Μαξίμου, διὰ τὸ ἀποδίδοσθαι αὐρίον τὴν Ἑορτήν.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτῶν, στεφάνους ἐκομίσαντο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· σχόντες γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννους καθεῖλον· ἔθραυσαν καὶ δαιμόνων, τὰ ἀνίσχυρα θράση. Αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τοῦ Ὁσίου, Ἦχος πλ. δ'.

Ορθοδοξίας ὁδηγέ, εὐσεβείας διδάσκαλε καὶ σεμνότητος, τῆς οἰκουμένης ὁ φωστήρ, τῶν μοναζόντων θεόπνευστον ἐγκαλλώπισμα, Μάξιμε σοφὲ, ταῖς διδαχαῖς σε πάντας ἐφώτισας, λύρα τοῦ Πνεύματος. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ήχος β'. Τὴν ἐν πρεσβείαις.

Τῆς Ἐκκλησίας ὑπέρμαχε Στεγόρε, ὀρθοδοξίας ἀσφάλεια καὶ λαμπρότης, λύρα τῆς εὐσεβείας καὶ ὄργανον, καὶ μοναζῶν τὸ Σεῖον καὶ ἱερὸν ἀγλαῖσμα, μὴ παύσῃ πρεσβεύων ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

✠ 13. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαξίμου τοῦ Ὁμολογητοῦ. Ὁῖρα Ἰανουαρίου 21.

Σήμερον ἀποδίδεται τῆς θείας Μεταμορφώσεως ἡ Ἑορτή, καὶ ψάλλονται πάντα τὰ αὐτῆς.

✠ 14. Προεόρτια τῆς Κοιμήσεως τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου καὶ μνήμη τοῦ ἁγίου Προφήτου Μιχαίου.

Οὗτος, κατὰ τὴν ἐπιγραφὴν τῆς ἰδίας αὐτοῦ προφητείας, ὑπῆρχε Μωρασθίτης τὴν πατρίδα, ἐκ γῆς Ἰούδα, προφητεύσας ὑπὲρ τὰ 50 ἔτη, ἐν ἡμέραις Ἰωάθαμ, καὶ Ἀχαζ, καὶ Ἐζεκίου, βασιλέων Ἰούδα, ὧν ὁ μὲν Ἰωάθαμ ἐδασίλευσε περὶ τὰ 758 πρὸ Χριστοῦ, ὁ δὲ Ἐζεκίας ἐτελεύτησε κατὰ τὸ 698 πρὸ Χ. Ἐκ τούτου δῆλον, ὅτι οὐκ ἔστιν ὁ Μιχαίας ἐκεῖνος, ὁ υἱὸς Ἰεμβλαὰ, ἢ Ἰεμβλά (Γ'. Βασ. κβ'), ὁ ἐλέγξας τὸν Ἀχαάβ, καὶ ὑπὸ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ἰωράμ φονευθεὶς, κατὰ τὸν Συναξαριστὴν· καθότι ὁ μὲν Ἰωράμ οὗτος ἐδασίλευσε τῷ 896 ἔτει πρὸ Χριστοῦ, ὁ δὲ Μιχαίας προεφήτευσεν ἔτι, ὡς εἴρηται, ἐπὶ τῶν ἡμερῶν Ἐζεκίου, ὃς τις ἦν σύγχρονος τοῦ Ὁσηέ, ἐσχάτου βασιλέως τῶν δέκα φυλῶν τοῦ Ἰσραὴλ, ἐφ' οὗ καὶ τὸ βασίλειον ἐκεῖνο κατεστράφη ὑπὸ Σαλμανασσάρ βασιλέως Ἀσσυρίων (Δ'. Βασ. ιζ'. 1-6, καὶ ιη'. 1). Ἔστι δὲ ὁ Μιχαίας οὗτος ἐκ τῶν Ἐλασσόνων Προφητῶν ἐκτος τῇ τάξει· ἡ δὲ προφητεία αὐτοῦ διαίρεται εἰς 7 κεφάλαια.

Ἀπολυτίκιον, Ήχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Λαοὶ προσκირτήσατε, χεῖρας κροτοῦντες πιστῶς, καὶ πόθῳ ἀθροίσθητε, σήμερον χαίροντες, καὶ παιδρῶς ἀλάζοντες, πάντες ἐν εὐφροσύνῃ· τοῦ Θεοῦ γὰρ ἡ Μήτηρ, μέλλει τῶν ἐπιγείων, πρὸς τὰ ἄνω ἀπαίρειν, ἐνδόξως· ἦν ἐν ὕμνοις αἰεὶ, ὡς Θεοτόκον δοξάζομεν.

Κοντάκιον, Ήχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῇ ἐνδόξῳ μνήμῃ σου, ἡ οἰκουμένη, προσκирτῶσα σήμερον, μετ' εὐφροσύνης μυστικῶς, Θεοκυῆτορ κραυγάζει σοι· Χαῖρε Παρθένε Χριστιανῶν τὸ καύχημα.

Η ΚΟΙΜΗΣΙΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

✠ 15. Ἡ Κοίμησις τῆς ὑπεραγίας ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Περὶ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου ταῦτα παρέλαβεν ἡ Ἐκκλησία ἐξ ἀρχαίας τῶν Πατέρων παραδόσεως. Ὅτι, πλησιάσαντος τοῦ καιροῦ, κατ'ὃν ὁ Σωτὴρ ἡμῶν εὐδόκησεν ἵνα παραλάβῃ πρὸς ἑαυτὸν τὴν ἑαυτοῦ Μητέρα, ἐμήνυσεν αὐτῇ δι' Ἀγγέλου, πρὸ τριῶν ἡμερῶν, τὴν ἀπὸ τῆς προσκαίρου ζωῆς μετάβασιν αὐτῆς εἰς τὴν αἰώνιον καὶ μακαρίαν. Ἡ δὲ, τοῦτο ἀκούσασα, ἀνέβη μετὰ σπουδῆς εἰς τὸ ὄρος τῶν Ἑλαιῶν, ὅπου συνεχῶς ἀπερχομένη προσήυχετο καὶ εὐχαριστήσασα τῷ Θεῷ, ὑπέστρεψεν εἰς τὴν οἰκίαν, καὶ ἡτοίμαζε τὰ πρὸς ἐνταφιασμόν. Ἐνῷ ταῦτα ἐγίνοντο, νεφέλαι ἀρπάσασαι τοὺς Ἀποστόλους ἐκ τῶν περάτων τῆς γῆς, ἔνθα ἔτυχεν ἕκαστος κηρύττων, παρέστησαν αὐτοὺς διαμίας εἰς τὴν οἰκίαν τῆς Θεομήτορος ἥτις, τὴν αἰτίαν τῆς αἰφνιδίου αὐτῶν συνδρομῆς δηλοποιήσασα, καὶ τὴν θλίψιν αὐτῶν, ὡς εἰκὸς, μητρικῶς παραμυθησαμένη, ὕψωσεν ἔπειτα τὰς χεῖρας εἰς οὐρανόν, ἔδεήθη ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου εἰρήνης, εὐλόγησε τοὺς Ἀποστόλους, εἶτα ἐπὶ τῆς κλίνης ἀναπεσοῦσα, καὶ τὸ σῶμα αὐτῆς σχηματίσασα, ὡς αὐτὴ ἠβουλήθη, οὕτω τὴν παναγίαν αὐτῆς ψυχὴν παρέθετο εἰς χεῖρας τοῦ ἑαυτῆς Υἱοῦ καὶ Θεοῦ.

Οἱ δὲ Ἀπόστολοι, ἄραντες μετ' εὐλαβείας καὶ λαμπαδοφορίας πολλῆς τῷ δεσδόχῳ ἐκείνου σώματος τὴν κλίνην, καὶ ὕμνους ἐπιταφίους ψάλλοντες, ἐκόμιζον ἐπὶ τὸ μνήμα, ὅτε καὶ Ἄγγελοι συνέψαλλον οὐρανόθεν, προπέμποντες τὴν ἀνωτέραν τῶν Χερουβίμ. Εἰς δὲ τῶν Ἰουδαίων, φθόνῳ κινηθεῖς, καὶ αὐθαδῶς ἐπὶ τὴν κλίνην τὰς χεῖρας ἀπλώσας, ἔλαβεν ἀμέσως τῆς αὐθαδείας αὐτοῦ τὰ ἐπίχειρα παρὰ τῆς δειῆς δίκης, κοπεῖς τὰς τολμηρὰς ταύτας χεῖρας ἀοράτῳ πληγῇ. Φθάσαντες δὲ εἰς χωρίον, καλούμενον Γεθσημανῇ, ἔθαψαν ἐκεῖ ἐντίμως τὸ πανάχραντον καὶ ζωαρχικόν τῆς Θεοτόκου Σῶμα. Ἀλλὰ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ μετὰ τὴν ταφὴν, ὅτε, παραμυθίαν ὁμοθυμαδὸν ποιούμενοι, ἀνύψουν, κατὰ τὸ σῶντες, τὸν εἰς ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ κείμενον ἄρταν, ἐπιφαίνεται ἡ Θεοτόκος ἐν τῷ αἱρί, λέγουσα αὐτοῖς τό· Χαίρετε, καὶ ὅσα ἐφεξῆς ἐγράφησαν, σελ. 130, ἅπερ ἀνάγνωθι ἐκεῖ· ἐξ ὧν ἐπέγνωσαν τὴν εἰς οὐρανοὺς ἐνσωμὸν μετάστασιν τῆς Θεοτόκου.

Ταῦτα παραλαβοῦσα ἡ Ἐκκλησία ἐκ παραδόσεων πατρικῶν, καὶ πολλὰ ἐξ αὐτῶν ἀσματογράφησασα, ὡς ὑπόθεσιν εὐλαβείας, ψάλλει κατὰ τὴν σήμερον εἰς δόξαν τῆς Μητρὸς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Ἀργία, καὶ ἰχθύος Κατάλυσις.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α΄.

Εν τῇ Γεννήσει τὴν παρθενίαν ἐφύλαξας, ἐν τῇ Κοιμήσει τὸν κόσμον οὐ κατέλιπες Θεοτόκε· μετέστης πρὸς τὴν ζωὴν, Μήτηρ ὑπάρχουσα τῆς ζωῆς, καὶ ταῖς πρεσβείαις ταῖς σαῖς λυτρουμένη ἐκ θανάτου ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον αὐτόμελον, Ἦχος β΄.

Τὴν ἐν πρεσβείαις ἀκοίμητον Θεοτόκον, καὶ προστασίαις ἀμετάθετον ἐλπίδα, τάφος καὶ νέκρωσις οὐκ ἐκράτησεν· ὡς γὰρ ζωῆς Μητέρα, πρὸς τὴν ζωὴν μετέστησεν, ὁ μήτραν οἰκήσας ἀειπάρθενον.

✠ 16. Ἡ ἐξ Ἐδέσσης Ἀνακομιδὴ τῆς ἀχειροποιήτου Εἰκόνης τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἥτοι τοῦ ἁγίου Μανδηλίου· καὶ μνήμη τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Διομήδους.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος β΄.

Τὴν ἄχραντον Εἰκόνα σου προσκυνοῦμεν ἀγαθὲ, αἰτούμενοι συγχώρησιν τῶν πταισμάτων ἡμῶν Χριστέ ὁ Θεός· βουλήσει γὰρ νυδόκησας σαρκὶ ἀνελθεῖν ἐν τῷ Σταυρῷ, ἵνα ρύσῃ οὓς ἐπλάσας ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ· ὅθεν εὐχαρίστως βοῶμέν σοι· Χαράς ἐπλήρωσας τὰ πάντα ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, παραγενόμενος εἰς τὸ σῶσαι τὸν κόσμον.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς· Ἐν τῇ Γεννήσει τὴν παρθενίαν.

✠ 17. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Μύρωνος.

Ἀπολυτίκιον, καὶ Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

✠ 18. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Φλώρου καὶ Λαύρου.

Ἀπολυτίκιον, καὶ Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

✠ 19. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Ἀνδρέου τοῦ Στρατηλάτου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ δισχιλίων πεντακοσίων ἐννευήκοντα τριῶν.

Ἀπολυτίκιον, καὶ Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

✠ 20. Τοῦ ἁγίου Προφήτου Σαμουὴλ.

Ὁ ἀγιώτατος οὗτος ἀνὴρ, ὁ παιδιώθεν Προφήτης τοῦ Θεοῦ, καὶ Κριτὴς τῶν Ἰσραηλιτῶν ὁ ἔσχατος, ὑπῆρχεν ἐκ πόλεως Ἀρμαθαίμ, ἐκ φυλῆς Λευὶ, υἱὸς Ἐλκανὰ καὶ Ἄννης τῆς Προφητίδος, γεννηθεὶς περὶ τὸ 1155 ἔτος πρὸ Χριστοῦ. Ὀνομάσθη ὑπὸ τῆς μητρὸς αὐτοῦ, Σαμουὴλ, ὅ ἐστι μεθερμηνευόμενον, Θεοῦ-

τητος· διότι στεῖρα οὖσα πρότερον, ἠτήσατα τέκνον παρὰ Θεοῦ διὰ πολλῶν δεήσεων καὶ δακρύων θερμῶν· τεκοῦσα δὲ τοῦτον καὶ ἀπογαλακτίσασα, ἤγαγεν αὐτὸν εἰς τὴν πόλιν Σηλὼμ, ἐν ἣ εὐρίσκετο τότε ἡ θεία Κιδωτός· καὶ νήπιον ἔτι ὄντα ἀφιερῶσασα αὐτὸν, κατὰ τὴν ὑπόσχεσιν, εἰς λειτουργίαν Θεοῦ, εὐχαρίστησεν αὐτῷ, ψάλλουσα τὴν Γ'. Ὡδὴν τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης· Ἐστερεώθη ἡ καρδιά μου ἐν Κυρίῳ, κτλ. σελ. 53. Εἶτα αὕτη μὲν ὑποστρέψασα εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς, ἐγέννησεν ἔπειτα τρεῖς ἑτέρους υἱούς, καὶ δύο θυγατέρας· ὁ δὲ Σαμουὴλ ἔμεινεν εἰς Σηλὼμ ὑπὸ τὴν προστασίαν Ἡλὶ, τοῦ τότε ἀρχιερέως τῶν Ἰουδαίων, ὑπηρετῶν εἰς τὴν Σκηνὴν τοῦ Θεοῦ, καὶ διὰ τοῦ σεμνοτάτου αὐτοῦ πολιτεύματος εὐαρεστῶν Θεῷ καὶ ἀνθρώποις, κατὰ τὴν μαρτυρίαν τῆς θείας Γραφῆς· Καὶ τὸ παιδάριον Σαμὴλ ἐπορεύετο καὶ ἐμεγαλύνετο, καὶ ἦν ἀγαθὸν μετὰ Κυρίου καὶ μετὰ ἀνθρώπων (Α'. Βασ. β'. 26). Κοιμώμενον δὲ τὸ ἀγαθὸν τοῦτο παιδάριον ἐν τῷ ναῷ, ὅπου ἦν ἡ τοῦ Θεοῦ Κιδωτός, ἀκούει φωνὴν τρεῖς καὶ τετράκις καλοῦσαν αὐτὸ ἐξ ὀνόματος, καὶ λέγουσαν· Σαμὴλ, Σαμουὴλ. Ἡ φωνὴ αὕτη ἦν φωνὴ τοῦ Θεοῦ, ὃς τις ἀνήγγειλεν εἰς τὸν Σαμὴλ τὴν ἀπόφασιν αὐτοῦ περὶ τῆς μελλούσης καταστροφῆς τοῦ Ἡλὶ· διότι οὗτος, ἔχων δύο υἱούς, Ὁφνὶ καὶ Φινεὲς καλουμένους, νέους παρανομωτάτους καὶ τοῦ Θεοῦ καταφρονητάς, οὐκ ἐφρόντισε παντοίῳ τρόπῳ τὴν τούτων διόρθωσιν. Καὶ ἡ μὲν θεία ἀπόφασις ἐπληρώθη ἐν καιρῷ, καὶ πᾶσα ἡ οἰκογένεια τοῦ Ἡλὶ ἐξωλοθρεύθη ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ· παράδειγμα φοβερὸν τῶν ἀμελούντων τῶν ἰδίων τέκνων τὴν καλὴν ἀνατροφὴν, καὶ τῶν παρανομῶν αὐτῶν τὴν πρέπουσαν παιδείαν.

Ὁ δὲ Σαμουὴλ, ἐκλεχθεὶς μετὰ ταῦτα εἰς τὴν προστασίαν τοῦ λαοῦ, ἔκρινεν αὐτὸν ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ, γινόμενος εἰς αὐτὸν τύπος καλῶν ἔργων, καὶ νομίζων μέγα ἀμάρτημα, εἰ μὴ παύσῃ ποτὲ προσευχόμενος ὑπὲρ αὐτοῦ, καὶ τὴν ἄφεσιν τῶν πλημμελημάτων αὐτοῦ παρὰ Θεοῦ ἐξαιτούμενος, ὡς εἶπεν ὁ ἴδιος ἐνώπιον πάντων· Ἐμοὶ μὴ δαμῶς (γένοιτο) τῇ ἀμαρτεῖν τῷ Κυρίῳ ἀνιέναι τοῦ προσεύχεσθαι περὶ ὑμῶν· καὶ δουλεύσω τῷ Κυρίῳ, καὶ δεῖξω ὑμῖν τὴν ὁδὸν τὴν ἀγαθὴν καὶ τὴν εὐθεΐαν (αὐτ. ιβ'. 23). Τὴν δὲ δικαιοσύνην αὐτοῦ καὶ ἀφιλοκέρδειαν, δι' ἧς ἐκυβέρνα τὸν λαόν, καὶ ἐδίκαζε τὰς ὑποθέσεις ἐκάστου, ὡμολόγησαν πάντες, ὅτε ἠρώτησεν αὐτοῦς, ἐπὶ Θεῷ μάρτυρι, ἵνα εἴπωσιν ἐν συνειδήσει, εἰ μὴ ἠδίκησε ποτέ τινα, ἢ ἔλαβε παρὰ τινος ἢ κτῆμα, ἢ χρῆμα, ἢ δῶρον, μέχρι καὶ ἐνὸς ὑποδήματος εὐτελοῦς. Οἱ δὲ ἀπεκρίθησαν ὁμοφώνως λέγοντες· Οὐκ ἠδίκησας ἡμᾶς, καὶ οὐ κατεδυνάστευσας ἡμᾶς, καὶ οὐκ ἐθλιψας ἡμᾶς, καὶ οὐκ εἴληψας ἐκ χειρὸς οὐδενὸς οὐδὲν (αὐτ. 2-4). Αἰτήσαντος δὲ τοῦ λαοῦ βασιλέα, περὶ τὸ γῆρας αὐτοῦ, ἔχρισεν αὐτοῖς τὸν Σαοὺλ· ἀλλὰ παρακούσαντα μετ' ὀλίγον τοῦ θείου προστάγματος, ἤλεγξεν αὐτὸν ἐκ προσώπου τοῦ Κυρίου, καὶ ἀπειθῶν ἔχρισεν τὸν Δαυὶδ, τοῦ Θεοῦ τοῦτο κελεύσαντος. Ζήσας δὲ ἀνεπίληπτος κατὰ πάντα ἔτη 98, καὶ γενόμενος τοῖς πᾶσι παράδειγμα ζωῆς θαυμάσιου, ἐτελεύτησε περὶ τὰ 1057 πρὸ Χριστοῦ. Εἰς τοῦτον ἀποδίδεται ὑπὸ τῶν πλειόνων τὸ βιβλίον τῶν Κριτῶν, τῆς Ρούτ, καὶ τὰ 24 πρῶτα κεφάλαια τοῦ Α'. τῶν Βασιλειῶν βιβλίου.

Ἀπολυτίκιον, καὶ Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς.

✠ 21. Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Θαδδαίου· καὶ τῆς ἁγίας Μάρτυρος Βάσσης, καὶ τῶν τέκνων αὐτῆς, Θεογνίου, Ἀγαπίου, καὶ Πιστοῦ.

Οἱ μὲν Μάρτυρες ἦσαν ἐκ πόλεως Ἐδέσσης τῆς ἐν Μεσοποταμίᾳ· ἠθλήσαν δὲ ἐπὶ Μαξιμιανῷ τῷ 290 ἔτει. Ὁ δὲ, Ἀπόστολος, Ἐδεσσηνὸς ὢν καὶ αὐτὸς τὴν πατρίδα, Ἰουδαῖος δὲ τὸ γένος, ἐλθὼν εἰς Ἱερουσαλὴμ, ἐγένετο μαθητὴς τοῦ Χριστοῦ, ᾧ καὶ ἠκουλούθησε μέχρι τοῦ πάθους. Μετὰ δὲ τὴν Ἀνάληψιν αὐτοῦ,

περὶ τὸ 36 σωτήριον ἔτος, ἀπελθὼν εἰς τὴν ἑαυτοῦ πατρίδα, καὶ κατηχήσας καὶ βαπτίσας τὸν τοπάρχην αὐτῆς Ἀβγαρον, ἐθεράπευσεν αὐτὸν ἀπὸ τοῦ αἰσίου τοῦ πάθους, ὑφ' οὗ ἔπασχε δεινῶς. Κηρύξας δὲ ἐν Μεσοποταμίᾳ, ἐτελεύτησε μαρτυρικῶς. Περὶ ταύτου οἱ μὲν λέγουσιν, ὅτι ἑστὶν ἐκ τοῦ χοροῦ τῶν Δώδεκα, δ' ὑπὸ τοῦ Ματθαίου ὀνομαζόμενος Λεβδαῖος, ὃ ἐπικληθεὶς Θαδδαῖος (ἰ. 3). Ο' δὲ Εὐσέβιος λέγει αὐτὸν ἐκ τῶν Ἑβδομήκοντα, ταῦτα ἐπὶ λέξεως γράφων περὶ αὐτοῦ· « Μετὰ γοῦν τὴν ἐκ νεκρῶν Ἀνάστασιν, καὶ τὴν εἰς οὐρανούς ἄνοδον αὐτοῦ (τοῦ Χριστοῦ), Θωμᾶς, τῶν Ἀποστόλων εἰς τῶν Δώδεκα, Θαδδαῖον, ἐν ἀριθμῷ καὶ αὐτὸν τῶν Ἑβδομήκοντα τοῦ Χριστοῦ Μαθητῶν κατεileγμένον, κινήσει θειοτέρα ἐπὶ τὴν Ἑδεσσαν κήρυκα καὶ Εὐαγγελιστὴν τῆς περὶ τοῦ Χριστοῦ διδασκαλίας ἐκπέμπει (Ἰσορ. Ἐκκλ. α. 13) ». Τὸ δὲ, Ἀβγαρος, γράφεται παρ' αὐτῷ Ἀγδαρος· ὅπερ ἕτεροι γράφουσιν, Αὐγαρος.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ'.

Απόστολε ἅγιε Θαδδαῖε, πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν, παράσχῃ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

✠ 22. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Ἀγαθονίου.

Σήμερον συμπάλλεται καὶ ἡ Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Λούππου, διὰ τὸ ἀποδίδεσθαι αἱρετικὴν τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον τῶν Μαρτύρων.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, Σελ. 351.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Κοντάκιον, Ἦχος α'. Χορὸς ἀγγελικός.

Τὴν κλῆσιν ἀγαθὴν, κεντημένος θεόφρον, ἀνδρῶν τῶν πανηρῶν, ἀπεστράφης τὸ σέβας, μὴ πτήξας τὰ βάσανα. Ἀγαθόνικε ἔνδοξε· ὅθεν γέγονας, τῶν ἀγαθῶν κληρονόμος, καὶ ἀπείληφας, σὺν τοῖς συνάθλοις ἀξίως, τὸν ἄφθαρτον στέφανον.

✠ 23. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Λούππου.

Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀποδίδεται ἡ Ἑορτὴ τῆς Θεοτόκου καὶ ψάλλονται πάντα τὰ αὐτῆς.

✠ 24. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Εὐτυχοῦς, μαθητοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Καὶ τρόπων μέτοχος, καὶ θρόνων διάδοχος, τῶν Ἀποστόλων γενόμενος, τὴν πράξιν εὗρες θεόπνευστε, εἰς θεωρίας ἐπίβασιν· διὰ τοῦτο τὸν λόγον τῆς ἀληθείας ὀρθοτομῶν, καὶ τῇ πίστει ἐνήθλησας μέχρις αἵματος, Ἱερομάρτυς Εὐτυχές. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

✠ 25. Ἡ ἐπάνοδος τοῦ Λειψάνου τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Βαρθολομαίου· καὶ μνήμη τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Τίτου.

Περὶ μὲν τοῦ Βαρθολομαίου ἔρα Ἰουνίου 11. Ὁ δὲ Τίτος ἦν Ἕλλην τὸ γένος, καὶ τὴν ᾠρησκείαν ἐθνικός. Πιστεύσας δὲ εἰς Χριστὸν διὰ τῆς Ἀποστόλου Παύλου, ἐγένετο μαθητὴς αὐτοῦ καὶ ἀκόλουθος, καὶ μεγάλως συνήργησεν εἰς τὸ κήρυγμα τῆς Εὐαγγελίας. Χειροτονήσας δὲ αὐτὸν ὁ Παῦλος τῆς Κρήτης ἐπίσκοπον, ἔγραψεν ἔπειτα καὶ τὴν εἰς ὄνομα αὐτοῦ ἐπιγραφομένην Ἐπιστολήν. Ὁ δὲ, ἀποστολικῶς ποιμάνας τὸ ἐμπιστευθὲν αὐτῷ ποίμνιον, καὶ γενόμενος πλήρης ἡμερῶν, ἐτελεύτησεν ἐν εἰρήνῃ, ζήσας ἔτη περὶ 94.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ'.

Απόστολοι ἅγιοι, πρεσβεύσατέ τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν, παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον τοῦ Βαρθολομαίου.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Η καθόδος τῶν σῶν, παναγίων Λειψάνων, ὑπόθεσις ἡμῖν, ἑορτῆς παιδροτάτης, πανεύφημε γέγονε, τοῦ Κυρίου Ἀπόστολε· ἦν γεραίροντες, εὐσεβοφρόνως τιμῶμεν, σὲ τὸν ἄδυτον, Βαρθολομαῖε λαμπτήρα, Χριστὸν μεγαλύνοντες.

Καὶ τοῦ Τίτου, Ἦχος β'. Ταῖς ἁνὼ ζητῶν.

Τοῦ Παύλου δειχθεὶς συνόμιλος Ἀπόστολε, σὺν τούτῳ ἡμῖν, τὸν λόγον προκατήγγειλας, τῆς ἐνθέου χάριτος, μυστολέκτα Τίτε αἰοῖδιμε· διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι· Πρεσβεύων μὴ παύσῃ ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

✠ 26. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Ἀδριανοῦ καὶ Ναταλίας.

Ἀπολυτίκιον· Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε. Σελ. 351.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Γυναικὸς θεόφρονος, τοὺς θεῖους λόγους, ἐν καρδίᾳ θεμένος Ἀδριανὲ Μάρτυς Χριστοῦ, ἐν ταῖς βασάνοις προσέδραμες, σὺν τῇ συζύγῳ τὸ στέφος δεξάμενος.

✠ 27. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ποιμένος.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Ταῖς τῶν δακρύων σου ροαῖς, τῆς ἐρήμου τὸ ἄγονον ἐγεώργησας· καὶ τοῖς ἐκ βάθους στεναγμοῖς, εἰς ἑκατὸν τοὺς πόνους ἐκαρποφόρησας· καὶ γέγονας φωστήρ, τῇ οἰκουμένη λαμπρῶν τοῖς θαύμασι, Ποιμὴν Πατὴρ ἡμῶν ὅσιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῶν λαμπρῶν ἀγώνων σου, ὅσιε Πάτερ, ἡ ἀγία σήμερον, ἐπέστη μνήμη ταῖς ψυχαῖς, τῶν εὐσεβῶν κατευφραίνουσα, Ποιμὴν Θεόφρον, Πατὴρ ἡμῶν ὅσιε.

* 28. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μωϋσέως τοῦ Αἰθίοπος.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τῆς ἐρήμου πολίτης, καὶ ἐν σώματι ἄγγελος, καὶ θαυματουργὸς ἀνεδείχθης, Θεοφόρε Πατὴρ ἡμῶν Μωϋσῇ· νηστεία, ἀγρυπνία, προσευχῇ, οὐράνια χαρίσματα λαβὼν, Θεραπεύεις τὴς νοσούντας, καὶ ταῖς ψυχαῖς τῶν πίστει προστρέχόντων σοι. Δόξα τῷ δεδοκῶτι σοι ἰσχύ· δόξα τῷ σε σεφανώσαντι· δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Θείαν ἔλλαμψιν καταπλουτήσας, σκότος ἔλυσας παθῶν παμμακάρ, καὶ εὐχαῖς σου ταῖς ἀγρύπνοις ἐμάραντας, τὸ τῆς σαρκὸς ἐπαιρόμενον φρόνημα, καὶ πρὸς τὴν ἄνω ἐπέβης ἀκρόπολιν. Πάτερ ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

* 29. Ἡ Ἀποτομὴ τῆς τιμίας Κεφαλῆς τοῦ ἁγίου καὶ ἐνδόξου Προφήτου, Προδρόμου, καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Ὁ δεῖος οὗτος Βαπτιστής, ὁ ἐκ Προφήτου Προφήτης, καὶ πάντων τῶν Προφητῶν ἡ σφραγίς, καὶ τῶν Ἀποστόλων ἡ ἐναρξίς, ὁ μεσίτης τῆς Παλαιᾶς καὶ τῆς Νέας τοῦ Θεοῦ Διαθήκης, ἡ Φωνὴ τοῦ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὁ Θεόπεμπτος Ἄγγελος τοῦ σαρκωθέντος Μεσσίου, καὶ τῆς ἐν τῷ κόσμῳ παρουσίας αὐτοῦ Πρόδρομος καὶ προετοιμαστής (Ἠσ. μ'. 3. Μαλαχ. γ'. 1)· ὁ διὰ πολλῶν θαυμασιῶν καὶ συλληφθεὶς καὶ γεννηθεὶς, καὶ Πνεύματος ἁγίου πλησθεὶς ἔτι ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ, καὶ προελθὼν ὡς ἄλλος Ἠλίας ζηλωτής, οὐ τινοῦ ἐμιμήθη καὶ τὸν ἐρημικὸν βίον, καὶ τὸ ἀσκητικὸν ἔνδυμα, καὶ τὴν δερματίνην ζώνην περὶ τὴν ὀσφύν, καὶ τὸν ἐνθεὸν ζῆλον ὑπὲρ τῆς τοῦ νόμου φυλακῆς (ὄρα Σεπτεμβρ. 23. Μαρτ. 25. Ἰουν. 24. Ἰουλ. 20)· οὗτος, λέγω, ἀφ' οὗ ἐκήρυξεν εἰς τὸν λαὸν τὸ βάπτισμα τῆς μετανοίας, κατὰ τὴν θεῖαν ἐπιταγὴν (Ἰαν. 6)· ἀφ' οὗ ἐδίδαξε τὰ πρακτέα καὶ ἰδιώτας καὶ ἀξιωματικούς, καὶ ὑπέδειξε παντὸς ἐπαγγέλματος τὰ χρεῖ· ἀφ' οὗ κατέπληξε τοὺς βαπτιζομένους ὑπ' αὐτοῦ διὰ τοῦ θείου φόβου, ὅτι οὐδεὶς δύναται φυγεῖν ἀπὸ τῆς μελλούσης ὀργῆς, εἰ μὴ ποιήσῃ καρποὺς ἀγίων τῆς μετανοίας· ἀφ' οὗ διὰ τοῦ τοιούτου κηρύγματος ηὐτρέπισε ταῖς καρδίαις αὐτῶν εἰς ὑποδοχὴν τῆς εὐαγγελικῆς τοῦ Σωτῆρος διδασκαλίας· ἀφ' οὗ, τέλος πάντων, καὶ αὐτὸν τοῦτον τὸν Σωτῆρα δακτυλοδεικτήσας αὐτοῖς, εἶπεν· Ἴδε ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου (Λουκ. γ'. 2-18. Ἰωάν. α'. 29)· ἐπεσφράγισεν ὕστερον καὶ διὰ τοῦ ἰδίου ἁΐματος τὴν ἀληθεῖαν τῶν ἑαυτοῦ λόγων, γενόμενος ὑπὲρ τοῦ θείου νόμου σφάγιον ἱερὸν· πό χεῖρὸς ἀνδρὸς παρανόμου.

Ἡρώδης ἦν οὗτος, ὁ Τετράρχης τῆς Γαλιλαίας, ὁ τοῦ Μ. Ἡρώδου υἱός, ὁ ἐπονομαζόμενος Ἀντίπας· ὃς τις, ἔχων γυναῖκα νόμιμον, τὴν θυγατέρα τοῦ βασιλέως τῆς Ἀραβίας Ἀρέτα, ἢ Ἀρέθα, αὐτὴν μὲν ἀναιτίως ἀπέβαλεν, ἤρπασε δὲ, παρὰ πᾶσαν νόμου διαταγὴν, τὴν γυναῖκα Φιλίππου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Ἡρωδιάδα, τεκοῦσαν καὶ θυγάτριον ἐξ ἐκείνου, Σαλώμην τὸ ὄνομα. Τὴν ἀρπαγὴν ταύτην καὶ μίξιν τὴν ἄθεσμον οὐκ ἐπαύετο ἐλέγχων ὁ κήρυξ τῆς μετανοίας, καὶ τῶν ἀνομούντων εὐπαρρήσιαστος καὶ αὐστηρὸς ἐπιπλήκτωρ, Οὐκ ἔξεστί σοι, λέγων αὐτῷ, ἔχειν τὴν γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ σου (Μάρ. ε'. 18). Ὁ Ἡρώδης, πρὸς τοῖς ἄλλοις αὐτοῦ ἀνοσιουργήμασι, προσέθηκεν ἔτι καὶ τοῦτο, καὶ συλλαβὼν τὸν Ἰωάννην, κατέκλεισεν εἰς δεσμωτήριον· καὶ ἐφόνευεν ἰσως αὐτὸν παρευθὺς, εἰάν ἐλειπε τοῦ τυράννου ἢ συστολή, διὰ τὴν τοῦ ὄχλου πρὸς τὸν Ἰωάννην ἄκραν εὐλάβειαν, καὶ προσέτι διὰ τὸ ὅπως δὴποτε σέβας, ὅπερ ἐξ ἀρχῆς καὶ αὐτὸς πρὸς τὸν δίκαιον καὶ ἅγιον τοῦτον ἄνδρα ὑπέτρεφεν. Ἀλλὰ τελευταῖον, ὑπὸ τοῦ οἴστρου τῆς θηλυμανίας κεντούμενος, ἐπέβαλε τὰς μιὰς αὐτοῦ χεῖρας ἐπὶ τὸν τῆς ἀγνείας διδάσκαλον, κατὰ τὴν ἐορτάσιμον τῶν γενεθλίων αὐτοῦ ἡμέραν· ὅτε ἡ μὲν Σαλώμη ὠρχήσατο κατ' ἀρέσκειαν αὐτοῦ, καὶ τῶν μετ' αὐτοῦ συμποσιζόντων, αὐτὸς δὲ ἐποίησε πρὸς αὐτὴν μεθ' ὅρκου τὴν πάσης ἀφροσύνης ἀφρονεστέραν ὑπόσχεσιν, ὅτι, κἂν τὸ ἡμῖς τῆς βασιλείας αὐτοῦ αἰτήσῃ, δώσει αὐτῇ εἰς μισθὸν τῆς ὀρχήσεως. Καὶ ἡ μὲν ἀναιδὴς ὀρχήστρια, τὴν μητέρα συμβουλευθεῖσα, αἰτεῖ πάραυτα ἐπὶ δίσκου τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ. Ὁ δὲ παραβάτης τοῦ θείου νόμου, νόμου τήρησιν περὶ τὸν ὅρκον ὑποκρινόμενος, βάλλει εἰς πρᾶξιν τῆς ψυχῆς αὐτοῦ τὴν διάθεσιν, καὶ πληροῖ τὸ ἐναγὲς αὐτοῦ συμπόσιον αἱμάτων προφητικῶν· καὶ ἡ πάντιμος ἐκείνη κεφαλὴ, αἰδέσιμος καὶ εἰς τοὺς Ἀγγέλους, δίδοται βραβεῖον βεδήλου ὀρχήματος, καὶ γίνεται παίγνιον ἀκολάστου θυγατρὸς, καὶ μητρὸς μοιχαλίδος. Τὸ δὲ πανίερρον σῶμα τοῦ θείου Βαπτιστοῦ, ἐλθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, ἦραν καὶ ἔθηκαν ἐν μνημεῖῳ (Μάρ. ε'. 21-29).

Ἀργία, καὶ Νηστεία.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος β'.

Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων· σοὶ δὲ ἀρκέσει ἡ μαρτυρία τοῦ Κυρίου Προδρόμε· ἀνεδείχθης γὰρ ὄντως καὶ Προφητῶν σεβασμιώτερος, ὅτι καὶ ἐν ρείθροις βαπτίσαι κατηξιώθης τὸν κηρυττόμενον. Ὅθεν τῆς ἀληθείας ὑπεραθλήσας, χαίρων εὐηγγελίσω καὶ τοῖς ἐν Ἀδῃ, Θεὸν φανερωθέντα ἐν σαρκί, τὸν αἶροντα τὴν ἀμαρτίαν τοῦ κόσμου, καὶ παρέχοντα ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. α'.

Π τοῦ Προδρόμου ἐνδοξος ἀποτομή, οἰκονομία γέγονέ τις θεϊκῇ, ἵνα καὶ τοῖς ἐν Ἀδῃ τοῦ Σωτῆρος κηρύξῃ τὴν ἔλευσιν. Θρηνεῖτω οὖν Ἡρωδιάς, ἄνομον φόνον αἰτήσασα· οὐ νόμον γὰρ τὸν τοῦ Θεοῦ, οὐ ζῶντα αἰῶνα ἠγάπησεν, ἀλλ' ἐπίπλαστον πρόσκαιρον.

✠ 30. Τῶν ἐν ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν, Ἀρχιεπισκόπων Κωνσταντινουπόλεως, Ἀλεξάνδρου, Ἰερώνου, καὶ Παύλου τοῦ Νέου

Ἀπολυτίκιον τοῦ Προδρόμου, ὡς ἄνω.

Καὶ τῶν Ἀγίων, Ἦχος δ'.

Ο Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, ὁ ποιῶν αἰεὶ μεθ' ἡμῶν κατὰ τὴν σὴν ἐπιείκειαν, μὴ ἀποστήσης τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν· ἀλλὰ ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις ἐν εἰρήνῃ κυβέρνησον τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Κοντάκιον τοῦ Προδρόμου, ὡς ἄνω.

✠ 31. Ἡ κατάθεσις τῆς τιμίας Ζώνης τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Θεοτόκε αἰειπάρθενε, τῶν ἀνθρώπων ἡ σκέπη, Ἐσθῆτα καὶ Ζώνην τοῦ ἀχράντου σου σώματος, κραταιὰν τῇ Πόλει σου περιβολὴν ἐδωρήσω, τῷ ἀσπόρῳ τόκῳ σου ἄφθαρτα διαμείναντα· ἐπὶ σοὶ γὰρ καὶ φύσις καινοτομεῖται καὶ χρόνος. Διὸ δυσωποῦμέν σε, εἰρήνην τῇ πολιτείᾳ σου δώρησαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὴν ἐν πρεσβείαις.

Τὴν Θεοδόχον γαστέρα σου Θεοτόκε, περιλαβοῦσα ἡ Ζώνη σου ἡ τιμία, κράτος τῇ πόλει σου ἀπροσμάχητον, καὶ θησαυρὸς ὑπάρχει τῶν ἀγαθῶν ἀνέκλειπτος, ἡ μόνη τεκοῦσα αἰειπάρθενος.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΛΟΓΙΟΥ.

Τ Ρ Ο Π Α Ρ Ι Α

ΤΩΝ ΕΝ ΤΩ ΤΡΙΩΔΙΩ ΚΑΙ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΑΡΙΩ
ΚΙΝΗΤΩΝ ΕΟΡΤΩΝ.

Τ Ρ Ι Ω Δ Ι Ο Ν.

✠ Τῇ Κυριακῇ τοῦ Τελώνου καὶ τοῦ Φαρισαίου. ✠

Αἵρεσις παλαιὰ καὶ ἐπίσημος μεταξὺ τῶν Ἰουδαίων ἦσαν οἱ Φαρισαῖοι, οἵτινες, πονηροὶ ὄντες καὶ ὑποκριταί, τὰς μὲν κακίας αὐτῶν ἔκρυπτον, πᾶσαν δὲ ὑποκριτικὴν αὐτῶν ἀρετὴν ἐδημοσίεουν, ποιοῦντες πάντα τὰ ἔργα αὐτῶν πρὸς τὸ θεαθῆναι τοῖς ἀνθρώποις (Ματ. κγ'. 5)· διὸ καὶ ἐνομίζοντο ὑπὸ πάντων ἐνάρετοι καὶ δίκαιοι, καὶ, κατὰ τὴν φαινομένην τῆς ζωῆς ἀγιότητα, κεχωρισμένοι τῶν λοιπῶν, ὅπερ δηλοῖ τὸ ὄνομα Φαρισαῖος. Ἐξ ἐναντίας οἱ Τελῶναι, τουτέστιν οἱ ἀγοράζοντες τὰ βασιλικὰ δόσιμα, ἐπειδὴ, συλλέγοντες αὐτὰ, ἐποίουν πολλὰς ἀδικίας καὶ ἀρπαγὰς δι' αἰσχροκέρδιαν, διὰ τοῦτο πάντες ἐστοχάζοντο αὐτοὺς ἀμαρτωλοὺς καὶ ἀδίκους. Κατὰ τὴν τότε οὖν κοινὴν γνώμην, λαβὼν ὁ Ἰησοῦς ἓνα Φαρισαῖον, σημαίνοντα τὸν ἐνάρετον, καὶ ἓνα Τελῶνην, δηλοῦντα τὸν ἀμαρτωλόν, ἐδίδαξε παραβολικῶς τῆς ὑπερηφανείας τὴν βλάβην, καὶ τῆς ταπεινοφροσύνης τὴν ὠφέλειαν.

Ἐπειδὴ δέ, μετὰ τρεῖς ἑβδομάδας, ἐμβαίνομεν εἰς τὸ στάδιον τῆς ἀγίας Τεσσαρακοστῆς, καὶ εἰς τοὺς πνευματικούς τῆς ἀρετῆς ἀγῶνας, καὶ ἐπειδὴ πρῶτον ὄπλον πρὸς ἀρετὴν ἐστὶν ἡ ταπείνωσις, καθὼς ἐξ ἐναντίας ἡ ὑπερηφάνεια μέγιστον ἐμπόδιον εἰς αὐτὴν, διὰ τοῦτο οἱ θεῖοι Πατέρες τὰς μὲν ἑβδομάδας ταύτας ἐπενόησαν, ὡς προετοιμασίαν ἡμῶν εἰς τοὺς εἰρημένους ἀγῶνας· δι' ἣν αἰτίαν καὶ τὴν παρῶσαν ἑβδομάδα ἐκάλεσαν Προφωνήσιμον, ὡς προλέγουσαν τρόπον τινὰ καὶ κηρύττουσαν, ὅτι ἤγγικε τῆς νηστείας ὁ καιρὸς. Τὴν δὲ ἀνάγνωσιν τῆς τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου παραβολῆς ἔταξαν σήμερον, διδάσκοντες ἡμᾶς δι' αὐτῆς, ἵνα μὴ ἐπαιρώμεθα, ὅταν πράττωμεν τὸ καλόν, μηδὲ καυχώμεθα δι' αὐτό, ὡς ὁ μέγιστος Φαρισαῖος· ἀλλὰ, μαθόντες ἐκ τοῦ παραδείγματος ἐκείνου, ὅτι ὁ καπνὸς τῆς οἰήσεως, καὶ τῆς καυχήσεως ἡ δυσωδία, διώκει τὴν χάριν τοῦ Πνεύματος, καὶ ἀπογυμνοῦσα τὸν ἄνθρωπον πάσης ἀρετῆς, κρημνίζει αὐτὸν εἰς τοῦ Ἀδου τὰ βάραθρα, δεώμεθα μετὰ συντετριμμένης καρδίας τοῦ Θεοῦ, μμώμενοι τοῦ Τελώνου τὴν ταπείνωσιν, ἥτις, καὶ ἀμαρτωλὸς ὑπάρχει ὁ ἄνθρωπος, καὶ εἰς ἔσχατα περιπέσῃ κακὰ, δικαιοῖ αὐτόν, καὶ εἰς ὕψος ἀναδιδάσκει μέγα.

Ἀπολυτ. τὸ Ἀνασάσιμον τοῦ Ἦχου, καὶ τὸ Θεοτοκίον αὐτοῦ.

Κοντάκιον τοῦ Τριωδίου, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Φαρισαίου φύγωμεν ὑψηγορίαν, καὶ Τελώνου μάθωμεν, τὸ ταπεινὸν ἐν στεναγμοῖς, πρὸς τὸν Σωτῆρα κραυγάζοντες· Ἰλάσθητι μόνε ἡμῖν εὐδιάλλακτε.

ΕΙΔΗΣΙΣ.

Ἰστέον, ὅτι ἐν ὅλῃ τῇ ἐφεξῆς Ἑβδομάδι γίνεται κατάλυσις εἰς πάντα.

✠ Τῇ Κυριακῇ τοῦ Ἀσώτου ✠

Τρία πράγματα παρέστησεν ἡμῖν ὁ Σωτὴρ διὰ τῆς παραβολῆς τοῦ σημερινοῦ Εὐαγγελίου· Τὴν κατάσασιν τοῦ ἀμαρτωλοῦ, τῆς μετανοίας τὸν κανόνα, καὶ τῆς θείας εὐσπλαγχνίας τὸ μέγεθος. Ἐτάχθη δὲ ὑπὸ τῶν θείων Πατέρων ἐνταῦθα, μετὰ τὴν τῆς Τελώνου καὶ Φαρισαίου παραβολὴν, πρὸς ἡμετέραν καὶ αὕτη διδασκαλίαν· ἵνα, δηλαδή, βλέποντες εἰς τοῦ Ἀσώτου τὸ πρόσωπον τὴν ἀθλίαν κατάστασιν ἡμῶν, ἐνόσῃ κυλιόμεθα εἰς τὴν ἀμαρτίαν, ἐνόσῃ εὐρισκόμεθα μακρὰν τοῦ Θεοῦ καὶ τῶν αὐτοῦ μυστηρίων, ἔλθωμεν τέλος πάντων εἰς αἴσθησιν καὶ ἡμεῖς, καὶ ταχύνωμεν τὴν ἐπιστροφὴν ἡμῶν πρὸς αὐτὸν διὰ τῆς μετανοίας, καὶ εἰς τὰς ἀγίας ταύτας ἡμέρας τῶν Νηστειῶν.

Καὶ ἄλλο. Ἐπειδὴ τινες, πολλὰ καὶ μεγάλα πράξαντες ἀνομήματα, καὶ χρονίσαντες εἰς αὐτὰ, ἔρχονται πολλάκις εἰς ἀπόγνωσιν, νομίζοντες ὅτι οὐκέτι ἐστὶ συγχώρησις δι' αὐτούς· καὶ οὕτως ἀπηλπισμένοι πίπτουσι τὸ λοιπὸν κατ' ἐκάστην εἰς τὰ αὐτὰ, καὶ ἔτι χείρονα κακὰ τῶν προτέρων· διὰ τοῦτο οἱ θεοὶ Πατέρες, ἵνα ἐκκριώσωσι τῆς ἀπογνώσεως τὸ πάθος ἐκ τῆς καρδίας αὐτῶν, καὶ ἐνθαρρύναντες αὐτούς, διεγείρουν εἰς τῆς ἀρετῆς τὰ ἔργα, ἔταξαν τὴν παροῦσαν παραβολὴν εἰς τῆς νηστείας τὰ πρόθυρα, δεικνύοντες εἰς αὐτούς τὰ φιλόπρωπα καὶ ὑπεράγαθα σπλάγχνα τοῦ Θεοῦ, ἐκ τῆς ἱστορίας τοῦ Ἀσώτου· καὶ ὅτι οὐκ ἐστὶν ἀμάρτημα, ὅσον μέγα καὶ ἂν ὑποτεθῇ, δυνατόν νὰ νικήσῃ ποτε τὴν φιλόπρωπον αὐτοῦ γνώμην.

Ἀπολυτ. τὸ Ἀναξάσιμον τῷ Ἰησοῦ, καὶ τὸ Θεοτοκίον αὐτοῦ.
Κοντάκιον τοῦ Τριωδίου.

Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Τῆς πατρῴας δόξης σου, ἀποσκιρτήσας ἀφρόνως, ἐν κακοῖς ἐσκόρπισα, ὃν μοι παρέδωκας πλοῦτον· ὅθεν σοὶ τὴν τοῦ Ἀσώτου φωνὴν κραυγάζω· Ἠμαρτον, ἐνώπιόν σου Πάτερ οἰκτίρμον· δέξαι με μετανοοῦντα, καὶ ποιήσόν με ὡς ἓνα τῶν μισθίων σου.

✠ Τῷ Σαββάτῳ τῆς Ἀπόκρεω ✠

Μνήμην ἐπιτελοῦμεν πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος κεκοιμημένων εὐσεβῶν πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν.

Ἐξ αὐτῶν τῶν Ἀποστολικῶν Διαταγῶν (Βιβλ. ἡ. 42), ἔλαβεν ἡ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία τὴν συνήθειαν τοῦ ἐπιτελεῖν τὰ λεγόμενα Τρίτα, καὶ Ἑννατα, καὶ Τεσσαρακοστά, καὶ λοιπὰ μνημόσυνα τῶν κεκοιμημένων. Ἐπειδὴ δὲ πολλοὶ κατὰ καιροὺς ἀπέθανον ἄωρα ἢ εἰς ξενιτείαν, ἢ εἰς θάλασσαν, ἢ εἰς ὄρη καὶ κρημούς· ἴσως δὲ καὶ πένητες ὄντες, οὐκ ἠξιώθησαν τῶν διατεταγμένων μνημοσύνων· διὰ τῆτο, φιλοπρωπῶς οἱ θεοὶ Πατέρες κινούμενοι, ἐθέσπισαν σήμερον μνημόσυνον κοινὸν πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος εὐσεβῶς τελευτησάντων ἀνθρώπων, ἵνα, καὶ ὅσοι τῶν μερικῶν μνημοσύνων οὐκ ἔτυχον, δι' ὅποιονδήποτε συμβεβηκός, συμπεριλαμβανῶνται εἰς τὸ κοινὸν τοῦτο καὶ κείνοι.

Πρὸς τούτοις, ἐπεὶ αὐριον ποιῶμεν τὴν ἀνάμνησιν τῆς Δευτέρας Παρουσίας τοῦ Χριστοῦ, καὶ ἐπεὶ οἱ κεκοιμημένοι οὐδὲ ἐκρίθησαν, οὐδὲ ἔλαβον ἐπὶ τὴν τελείαν ἀντάμειψιν (Πράξ. ιζ'. 31. Β'. Πέτρ. β'. 9. Ἑβρ. ια'. 39-40), εὐκαίρως μνημονεύει σήμερον τῶν ψυχῶν ἡ Ἐκκλησία, καὶ εἰς τὸ ἄπειρον ἔλεος τοῦ Θεοῦ θάρρῳσα, δέεται ἵνα ἐλεήσῃ τοὺς ἀμαρτωλοὺς. — Ὅτι δὲ ἀπάντων κοινῶς τῶν τεθνεώτων ἡ μνήμη ἀναμνησκει τὸν κοινὸν θάνατον καὶ εἰς ἡμᾶς ἐν καιρῷ ἀρμοδίῳ, καὶ διεγείρει πρὸς μετάνοιαν, τοῦτό ἐστι τρίτον αἷτιον τοῦ παρόντος μνημοσύνου, καὶ τῶν ἁγίων Πατέρων ἄλλος ἅγιος σκοπός.

Ἀπολυτίκιον Νεκρώσιμον, Ἦχος πλ. δ'.

Ο βάθει σοφίας φιλανθρώπως πάντα οἰκονομῶν, καὶ τὸ συμφέρον πᾶσιν ἀπονέμων μόνη Δημιουργέ, ἀνάπαυσον, Κύριε, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου· ἐν σοὶ γὰρ τὴν ἐλπίδα ἀνέθεντο, τῷ ποιητῇ καὶ πλάστῃ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Θεοτοκίον, Ἦχος ὁ αὐτός.

Σὲ καὶ τεῖχος, καὶ λιμένα ἔχομεν, καὶ πρέσβιν εὐπρόσδεκτον, πρὸς ὃν ἔτεκες Θεόν, Θεοτόκε ἀνύμφευτε, τῶν πιστῶν ἡ σωτηρία.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Μετὰ τῶν Ἀγίων ἀνάπαυσον Χριστέ, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου, ἐνθα οὐκ ἔστι πόνος, οὐ λύπη, οὐ στεναγμός, ἀλλὰ ζωὴ ἀτελεύτητος.

✠ Τῇ Κυριακῇ τῆς Ἀπόκρεω ✠

Αἱ προλαβοῦσαι δύο παραβολαί, καὶ μάλιστα ἡ τοῦ Ἀσώτου, παρέστησαν ἡμῖν τὴν ἄκραν τοῦ Θεοῦ φιλανθρωπίαν καὶ ἀγαθότητα. Ἀλλ' ἵνα μή τινες, εἰς ταύτην μόνην θάρρουντες, διαγῶσιν ἀμελῶς, καὶ τὸν καιρὸν τῆς ἑαυτῶν σωτηρίας παραματευόμενοι, ἐπιμένωσιν εἰς τὴν ἀμαρτίαν, καὶ οὕτως ἀρπάσῃ αὐτοὺς αἰφνιδίως ὁ θάνατος· διὰ τοῦτο οἱ θειότατοι Πατέρες ἔταξαν σήμερον τὴν ἑορτὴν καὶ ἀνάμνησιν τῆς ἀδεκάστου Δευτέρας Παρουσίας τοῦ Χριστοῦ, ἐνθυμίζοντες δι' αὐτῆς τοὺς ποιούτους, ὅτι οὐ μόνον φιλάνθρωπός ἐστιν ὁ Θεός, ἀλλὰ καὶ κριτὴς δικαιοτάτος, καὶ ἀποδίδωσιν ἐκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ.

Σκοπὸς οὖν τῶν ἁγίων Πατέρων ἐστὶν ἵνα, διὰ τῆς ἐνθυμήσεως τῆς φοβεράς ἐκείνης ἡμέρας, διεγείρῳσιν ἡμᾶς ἐκ τοῦ ὕπνου τῆς ἀμελείας πρὸς ἐργασίαν τῆς ἀρετῆς, καὶ προτρέψωσιν εἰς φιλαδελφίαν καὶ συμπάθειαν. Ἐπεὶ δὲ, τῇ ἐρχομένῃ Κυριακῇ τῆς Τυροφάγου, ποιῶμεν τὴν ἀνάμνησιν τῆς τοῦ Ἀδὰμ ἐξορίας ἐκ τοῦ Παραδείσου τῆς τρυφῆς, ἥτις ἐστὶν ἡ ἀρχὴ τοῦ παρόντος βίου, δῆλον ὅτι ἡ σημερινὴ ἑορτὴ λογίζεται ὡς τελευταία πασῶν· διότι εἰς ταύτην ἀληθῶς τελευτῶσι καὶ τὰ ἡμέτερα πάντα, καὶ ὁ κόσμος αὐτός.

Ἀπολυτ. τὸ Ἀναστάσιμον τῇ Ἦχου, καὶ τὸ Θεοτοκίον αὐτοῦ.

Κοντάκιον τοῦ Τριωδίου, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Οταν ἔλθῃ ὁ Θεός, ἐπὶ γῆς μετὰ δόξης, καὶ τρέμωσι τὰ σύμπαντα, ποταμός δὲ τοῦ πυρός, πρὸ τοῦ βήματος ἔλκη, καὶ βίβλοι ἀνοίγονται, καὶ τὰ κρυπτά δημοσιεύονται.

τότε ῥῦσαί με, ἐκ τοῦ πυρός τοῦ ἀσβέστου, καὶ ἀξιώσον, ἐκ δεξιῶν σου μέ στήναι, Κριτὰ δικαιοτάτε.

ΕΙΔΗΣΙΣ.

Ἰστέον, ὅτι, ἐν τῇ ἐφεξῆς Ἑβδομάδι τῆς Τυροφάγου, καταλύομεν ἐπίσης Τετάρτην καὶ Παρασκευὴν εἰς τυρόν καὶ ὡά, ὡς καὶ τὰς λοιπὰς τῆς αὐτῆς Ἑβδομάδος ἡμέρας.

✠ Τῷ Σαββάτῳ τῆς Τυροφάγου ✠

Μνήμην ἐπιτελοῦμεν πάντων τῶν ἐν ἀσκήσει λαμψάντων ὁσίων καὶ Θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν.

Ἀφ' οὗ ἐπαιδαγωγήσαν ἡμᾶς οἱ Θεοφόροι Πατέρες διὰ τῶν, ὅσα εἶπομεν εἰς τὰς προλαβούσας ἑορτάς, καὶ κατ' ὀλίγον ἡτοίμασαν εἰς τὸ στάδιον τῶν πνευματικῶν ἀγώνων, ἰδοὺ προβάλλουσιν ἤδη καὶ τοὺς Θεαρέστως βιώσαντας, ἄνδρας τε καὶ γυναῖκας ὁμοῦ· ἵνα, διὰ τοῦ παραδείγματος τούτων, ποιήσωσιν ἡμᾶς προθυμότερους εἰς τὴν ἐργασίαν τῶν ἀρετῶν, καὶ κατὰ τῶν παθῶν ἀνδρειότερους. Καὶ καθὼς οἱ ἔμπειροι στρατηγοί, ὅταν τὰ στρατεύματα ἐτοιμάσθωσιν εἰς μάχην, καὶ ἴστανται ἤδη κατὰ πρόσωπον, οὐ μόνον διὰ λόγου προτρέπουσι τοὺς ἑαυτῶν στρατιώτας, ἀλλὰ καὶ ἀνδρῶν ἀρίστων ἀνδραγαθίας ἀναφέρουσιν εἰς αὐτούς, ἐξ ὧν ἐγκαρδιούμενοι ἐκεῖνοι, ὁρμῶσιν ὀλοφύχως κατὰ τῶν ἐχθρῶν· οὕτω καὶ οἱ Θεοσοφοὶ Πατέρες ποιοῦσι νῦν εἰς ἡμᾶς, διορίσαντες σήμερον κοινὴν μνήμην καὶ ἑορτὴν πάντων τῶν Ἀγίων, ὅσοι, διὰ κόπων πολλῶν νικήσαντες τὰ πάθη, εὐηρέστησαν τῷ Θεῷ· ἵνα καὶ ἡμεῖς, πρὸς τὴν ζωὴν ἐκείνων ἀποβλέποντες, ἀγωνιζώμεθα γενναίως κατὰ τῶν παθῶν, καὶ τὰς διαφόρους ἀρετάς ἐργαζώμεθα, μιμούμενοι αὐτούς, ὅσον τὸ δυνατόν, καὶ ἀναλογιζόμενοι, ὅτι ἄνθρωποι ἦσαν καὶ αὐτοί, καὶ τὴν αὐτὴν ἡμῖν εἶχον φύσιν.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Ο Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, ὁ ποιῶν ἀεὶ μεθ' ἡμῶν, κατὰ τὴν σὴν ἐπιείκειαν, μὴ ἀποστήσης τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν· ἀλλὰ ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις, ἐν εἰρήνῃ κυβέρνησον τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Μήτηρ ἀγία, ἡ τοῦ ἀφράστου φωτός, ἀγγελικοῖς σε ὕμνοις τιμῶντες, εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'. Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

Ως εὐσεβείας κήρυκας, καὶ ἀσεβείας φίμωτρα, τῶν Θεοφόρων τὸν δῆμον ἐφαῖδρυνας, Κύριε, τὴν ὑψηλὴν λάμποντα. Ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις, ἐν εἰρήνῃ τελείᾳ τοὺς σὲ δοξαζοντας, καὶ μεγαλύνοντας, διαφυλάξον ψάλλειν καὶ ᾄδειν σοι· Ἀλληλουῖα.

✠ Τῇ Κυριακῇ τῆς Τυροφάγου ✠

Τὴν ἀνάμνησιν τῆς τοῦ Ἀδὰμ ἐξορίας ἀπὸ τοῦ Παραδείσου τῆς τρυφῆς ἔταξαν ἐνταῦθα, τῇ παραμονῇ τῆς ἀγίας Τεσσαρακοστῆς, οἱ θειότατοι Πατέρες, δεικνύοντες οὐχὶ διὰ λόγων ἀπλῶν, ἀλλ' ἐξ αὐτῶν τῶν πραγμάτων, πόσον ὠφελιμὸν ἐστὶν εἰς τὸν ἄνθρωπον τὸ τῆς νηστείας καλόν· καὶ ἐκ τοῦ ἐναντίου πόσον ἐπιβλαδές καὶ ὀλέθριον ἡ ἀκρασία, καὶ τῶν θείων ἐντολῶν ἡ παράδασις· καὶ ὅτι πρώτη ἐντολὴ τοῦ Θεοῦ πρὸς τοὺς ἀνθρώπους ἐστὶν ἡ τῆς νηστείας ἐντολὴ, ἣν λαβόντες οἱ Πρωτόπλαστοι, καὶ μὴ φυλάξαντες αὐτήν, οὐ μόνον θεοὶ οὐκ ἐγένοντο, ὡς ἐφαντάσθησαν, ἀλλ' ἀπώλεσαν καὶ ἣν εἶχον μακαρίαν ζωὴν· καὶ πεσόντες εἰς φθοράν καὶ εἰς θάνατον, μετέδωκαν αὐτὰ ταῦτα, καὶ μυρία ἄλλα κακὰ, ὅσα ἐκείθεν ἐπήγασαν, εἰς ὅλον τὸ ἀνθρώπινον γένος. Ταῦτα πάντα βάλλουσιν ὑπ' ὀψιν ἡμῶν σήμερον οἱ θεοφόροι Πατέρες· ἵνα, ἐνθυμούμενοι τὸ, Πόθεν ἐξεπέσαμεν, καὶ τί ἐπάθομεν διὰ τὴν τῶν Προτοπλάστων ἀκρασίαν καὶ παρακοήν, σπουδάσωμεν ἐπανελθεῖν πάλιν εἰς τὴν ἀρχαίαν ἐκείνην μακαριότητα καὶ δόξαν, διὰ νηστείας καὶ ὑπακοῆς εἰς πάντα τὰ θεῖα προστάγματα.

Α' πολυτ. τὸ Ἀναξάσιμον τοῦ Ἰηχβ, καὶ τὸ Θεοτοκίον αὐτοῦ.

Κοντάκιον τοῦ Τριωδίου αὐτόμελον, Ἦχος πλ. β'.

Τῆς σοφίας ὁδηγέ, φρονήσεως χορηγέ, τῶν ἀφρόνων παιδευστά, καὶ τῶν πτωχῶν ὑπερασπιστά, στήριξον, συνέτισον τὴν καρδίαν μου, Δέσποτα. Σὺ δίδου μοι λόγον, ὁ τοῦ Πατρὸς Λόγος· ἰδοὺ γὰρ τὰ χεῖλη μου οὐ μὴ κωλύσω ἐν τῷ κρᾶζειν σοι· Ἐλεῆμον ἐλέησόν με τὸν παραπεσόντα.

Τῇ Κυριακῇ ταύτῃ τῆς Τυροφάγου, ὁμοίως καὶ τῇ Β'. καὶ Δ'. Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν, ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, ψάλλομεν τὸ παρὸν Προκείμενον μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ.

Ἦχος πλ. δ'.

Μὴ ἀποσρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τοῦ παιδός σου, ὅτι θλίβομαι· ταχὺ ἐπάκουσόν μου, πρόσχες τῇ ψυχῇ μου, καὶ λύτρωσαι αὐτήν.

Στίχος α'. Ἡ σωτηρία σου ὁ Θεὸς ἀντιλάβοιτό μου.

Στίχος β'. Ἰδέτωσαν πτωχοὶ, καὶ εὐφρανθήτωσαν.

✠ Τῷ Πρῶτῳ Σαββάτῳ τῶν Νηστειῶν ✠

Ἀνάμνησιν ποιούμεθα τοῦ διὰ τῶν Κολλύβων γενομένου θαύματος παρὰ τῇ ἀγίῃ Μεγαλομάρτυρος Θεοδώρῃ τῇ Τήρωνος.

Ἰουλιανὸς ὁ Παραβάτης, γινώσκων ὅτι οἱ Χριστιανοὶ καθαίρονται μᾶλλον διὰ νηστείας τὴν πρώτην Ἑβδομάδα τῆς ἀγίας Τεσσαρακοστῆς, ἣν καὶ ἡμεῖς διὰ τοῦτο Καθαράν Ἑβδομάδα καλοῦμεν, ἠβουλήθη ἵνα τότε μάλιστα μολύνῃ αὐτούς· διὸ καὶ προσέταξε κρυφίως, ἵνα τεθῶσιν εἰς τὴν ἀγοράν, κατ' ἐκείνας τὰς

ἡμέρας, βρώματα μεμιασμένα ἐκ τῶν αἱμάτων τῶν εἰδωλικῶν θυσιῶν. Ἀλλὰ νεύσει θεῖα, ἐπιφανεῖς κατ' ὕπνον ὁ Μάρτυς Θεόδωρος εἰς τὸν τότε Ἀρχιεπίσκοπον Κωνσταντινουπόλεως Εὐδόξιον, καὶ φανερώσας τὸ πρᾶγμα, παρήγγειλεν αὐτῷ, ἵνα συγκαλέσῃ τοὺς πιστοὺς εὐθὺς τὸ πρωῒ τῆς Δευτέρας, καὶ ἐμποδίσῃ αὐτοῖς τῶν βρωμάτων ἐκείνων τὴν χρῆσιν, τὴν δὲ ἔλλειψιν τῆς ἀναγκαίας τροφῆς ἀναπληρώσῃ ἐκ τοῦ προχείρου διὰ Κολλύδων· καὶ ἐρμηνεύων αὐτὰ, εἶπεν· ὅτι Κόλλυθα ὀνομάζομεν ἡμεῖς εἰς τὰ Εὐχαῖστα (Φεβρ. 17) τὸν βρασμένον σῖτον. Τοιοτρόπως ὁ μὲν σκοπὸς τοῦ Τυράννου ἐματαιώθη· ὁ δὲ εὐσεδῆς λαὸς, διαφυλαχθεὶς ἀμόλυντος κατ' ὅλην τὴν καθάρσιμον Ἑβδομάδα, ἀπέδωκεν εἰς τὸν Μάρτυρα τὴν εὐχαριστίαν κατὰ τοῦτο τὸ Σάββατον, ποιήσαντες τὴν μνήμην αὐτοῦ διὰ Κολλύδων. Καὶ ταῦτα μὲν συνέδησαν τῷ 362 ἔτει· ἡ δὲ Ἐκκλησία ἐπιτελεῖ κατ' ἔτος τὴν ἀνάμνησιν εἰς δόξαν Θεοῦ, καὶ τιμὴν τοῦ Μάρτυρος.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος β'.

Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως κατορθώματα! Ἐν τῇ πηγῇ τῆς φλογός, ὡς ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως, ὁ ἅγιος Μάρτυς Θεόδωρος ἠγάλλετο· πυρὶ γὰρ ὀλοκαυτωθεὶς, ὡς ἄρτος ἡδὺς τῇ Τριάδι προσήνεκται. Ταῖς αὐτοῦ ἱκεσίαις Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν, πάντα ὑπερένδοξα τὰ σὰ Θεοτόκε Μυστήρια· τῇ ἀγνείᾳ ἐσφραγισμένη, καὶ παρθενίᾳ φυλαττομένη, Μήτηρ ἐγνώσθης ἀψευδῆς, Θεὸν τεκοῦσα ἀληθινόν. Αὐτὸν ἱκέτευε σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Πίστιν Χριστοῦ ὡσεὶ θώρακα, ἔνδον λαβὼν ἐν καρδίᾳ σου, ταῖς ἐναντίας δυνάμεις κατεπάτησας Πολύαθλε, καὶ σέφει οὐρανίῳ ἐστέφθης αἰωνίως, ὡς ἀήττητος.

✠ Τῇ Πρώτῃ Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν ✠

Ἀνάμνησιν ποιούμεθα τῆς ἀναστηλώσεως τῶν ἀγίων καὶ σεπτῶν Εἰκόνων.

Ἐκατὸν ἔτη καὶ ἐπέκεινα κατετάραξε τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ ὁ διωγμὸς τῶν κακοδόξων Εἰκονομάχων, ὧν πρῶτος ὑπῆρξε Λέων ὁ Ἰσαυρος, ἐσχάτος δὲ ὁ Θεόφιλος, ὁ ἀνὴρ τῆς ἀγίας Θεοδώρας (Φεβρ. 11), ἥτις μετὰ τὸν θάνατον αὐτοῦ, τῷ 842 ἔτει, ἐστερέωσε πάλιν τὴν ὀρθοδοξίαν. Αὕτη οὖν ἡ αἰμίνηστος Βασιλεῖς, πρῶτον μὲν ἠσπάσθη τὴν εἰκόνα τῆς Θεομήτορος ἐνώπιον Μεθοδίου τοῦ Πατριάρχου (Ἰουν. 14), καὶ πολλῶν ἄλλων Ὁμολογητῶν καὶ Ὁσίων ἀνδρῶν, ἐκδοήσασα παρρησίᾳ τὰ ἅγια ταῦτα λόγια· Εἴ τις ταύτας οὐ προσκυνεῖ καὶ ἀσπάζεταιται σχετικῶς, οὐ λατρευτικῶς, οὐχ ὡς Θεοῦς, ἀλλ' ὡς εἰκόνας ἀρχετύπων, διὰ τὸν πόθον, εἴη τὸ ἀνάθεμα. Εἶτα ἐζήτησε παρὰ Θεοῦ τοῦ ἀνδρός τὴν συγχώρησιν, διὰ κοινῆς νηστείας καὶ δεήσεως καθ' ὅλην τὴν πρώτην Ἑβδομάδα τῆς Τεσσαρακοστῆς. Μετὰ ταῦτα, κατὰ τὴν πα-

ροῦσαν Κυριακὴν, λιτανεύσαντες καὶ αὐτὴ καὶ ὁ υἱὸς αὐτῆς Μιχαὴλ ὁ Αὐτοκράτωρ, μετὰ παντὸς τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ, ἀνεστήλωσαν τὰς ἀγίας Εἰκόνας, καὶ ἐστόλισαν πάλιν δι' αὐτῶν τὴν τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν. Τοῦ ἀγίου τούτου ἔργου τὴν ἀνάμνησιν ἐορτάζομεν σήμερον οἱ Ὁρθόδοξοι πάντες, καὶ δι' αὐτὸ τοῦτο τὴν λαμπρὰν καὶ σεβάσμιον ταύτην ἡμέραν ὀνομάζομεν· Κυριακὴν τῆς Ὁρθοδοξίας.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον· καὶ τὸ ἐπόμενον, Ἦχος β'.

Τὴν ἄχραντον Εἰκόνα σου προσκυνοῦμεν Ἀγαθὲ, αἰτούμενοι συγχώρησιν τῶν πταισμάτων ἡμῶν, Χριστέ ὁ Θεός· βουλήσει γὰρ νῦν δόκησας σαρκὶ ἀνελθεῖν ἐν τῷ Σταυρῷ, ἵνα ῥύσῃ οὓς ἐπλάσας ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ. Ὅθεν εὐχαρίστως βοῶμέν σοι· Χαράς ἐπλήρωσας τὰ πάντα, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, παραγενόμενος εἰς τὸ σῶσαι τὸν κόσμον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν, πάντα ὑπερένδοξα τὰ σὰ Θεοτόκε Μυστήρια· τῇ ἀγνείᾳ ἐσφραγισμένη, καὶ παρθενίᾳ φυλαττομένη, Μήτηρ ἐγνώσθης ἀψευδῆς, Θεὸν τεκοῦσα ἀληθινόν. Αὐτὸν ἱκέτευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον αὐτόμελον, Ἦχος πλ. δ'.

Ο ἄπερίγραπτος Λόγος τοῦ Πατρὸς, ἐκ σοῦ Θεοτόκε περιεγράφη σαρκούμενος, καὶ τὴν ῥυπωθεῖσαν εἰκόνα εἰς τὸ ἀρχαῖον ἀναμορφώσας, τῷ θείῳ κάλλει συγκατέμιξεν. Ἀλλ' ὁμολογοῦντες τὴν σωτηρίαν, ἔργῳ καὶ λόγῳ ταύτην ἀνιστοροῦμεν.

Τῇ Πρώτῃ ταύτῃ Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν, ὁμοίως καὶ τῇ Γ' καὶ Ε'. ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, ψάλλομεν τὸ παρὸν Προκείμενον μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ.

Ἦχος πλ. δ'.

Εἴδωκας κληρονομίαν τοῖς φοβουμένοις τὸ ὄνομά σου, Κύριε.

Στίχος α'. Ἀπὸ τῶν περάτων τῆς γῆς πρὸς σὲ ἐκέκραξα.

Στίχος β'. Σκεπασθήσομαι ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου.

✠ Τῇ Δευτέρᾳ Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν ✠

Ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου, ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης τοῦ Παλαμᾶ.

Ὁ θεῖος οὗτος Πατὴρ, ἐξ Ἀσίας καταγόμενος, ἀνετράφη παιδιόθεν ἐν τῇ βασιλικῇ τῆς Κωνσταντινουπόλεως αὐλῇ, ὅπου καὶ τὴν κατ' ἡμᾶς, καὶ τὴν θύρα-

δεν ἐπαιδεύθη σοφίαν. Μετὰ ταῦτα, καταλιπὼν τὰ βασίλεια, ἤσκησεν ἐκ νεότη-
τος ἐν τῷ ἁγίῳ ὄρει τοῦ Ἄθωνος, καὶ ἐν τῇ κατὰ τὴν Βέρροϊαν Σκήτη. Διέτρι-
ψεν ἐν Θεσσαλονίκῃ, πρὸς ᾤθευσιν τῶν ἐκ τῆς σκληραγωγίας ἀσθενειῶν αὐτοῦ.
Παρέστη εἰς τὰς ἐν Κωνσταντινουπόλει συγκροτηθείσας Συνόδους τῷ 1341 ἔτει
κατὰ Βαρλαάμ τοῦ Καλαβροῦ, καὶ τῷ 1347 κατὰ τοῦ ὁμόφρονος αὐτοῦ Ἀκινδύ-
νου, ἐν αἷς γενναίως ἠγωνίσαστο ὑπὲρ τῶν ὀρθῶν τῆς Ἀνατολικῆς τοῦ Χριστοῦ
Ἐκκλησίας δογμάτων. Κατὰ δὲ τὸ 1349 ἔτος προχειρισθεὶς Θεσσαλονίκης Ἀρ-
χιεπίσκοπος, καὶ ποιμάνας τὸ ποίμνιον αὐτοῦ ἀποστολικῶς 13 ἔτη, καὶ ζήσας
τὰ πάντα 63, καὶ πολλὰ συγγράψας, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ. — Τὸ ἱερὸν
τούτου λείψανον σώζεται ἐν τῇ τῆς Θεσσαλονίκης Μητροπόλει· τὴν δὲ ἀσμα-
τικὴν αὐτοῦ Ἀκολουθίαν ἐποίησε Φιλόθεος ὁ Πατριάρχης τῷ 1368 ἔτει, ὅτε καὶ
ἡ ἑορτὴ αὐτοῦ ἐθεσπίσθη κατὰ τὴν σήμερον ἡμέραν.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον· καὶ τοῦ Ἀγίου, Ἦχος πλ. δ'.

Ορθοδοξίας ὁ φωστήρ, Ἐκκλησίας τὸ στήριγμα καὶ διδά-
σκαλε, τῶν μοναστῶν ἡ καλλονή, τῶν θεολόγων ὑπέρ-
μαχος ἀπροσμάχητος, Γρηγόριε θαυματουργέ, Θεσσαλονίκης
τὸ καύχημα, κήρυξ τῆς Χάριτος, ἰκέτευε διαπαντός, σωθῆναι
ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος ὁ αὐτός. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Τὸ τῆς σοφίας ἱερὸν καὶ θεῖον ὄργανον, θεολογίας τὴν
λαμπρὰν συμφώνως σάλπιγγα, ἀνυμνοῦμέν σε Γρηγόριε
θεορρήμον. Ἀλλ' ὡς νοῦς Νοῦ τῷ πρώτῳ παριστάμενος, πρὸς
αὐτὸν τὸν νοῦν ἡμῶν Πάτερ ὁδήγησον, ἵνα κράζωμεν· Χαῖρε
κήρυξ τῆς χάριτος.

✠ Τῇ Τρίτῃ Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν ✠

Ἐορτάζομεν τὴν προσκύνησιν τῇ τιμῇ καὶ ζωοποιῷ Σταυροῦ.

Παντὸς ἔργου κοπιαστικοῦ ἡ ἐκτέλεσις ἔχει δυσκολίαν μεγάλην, ἀλλὰ τῆς δυ-
σκολίας ταύτης τὸ μέγεθος ἀναφαίνεται εἰς τὸ μέσον αὐτοῦ· διότι ὁ ἕως τότε
καταβληθεὶς κόπος φέρει ἀδυναμίαν, ἡ δὲ ἀδυναμία ποιεῖ δυσκολώτερον τὸ λοιπὸν
τοῦ ἔργου. Ἐπειδὴ οὖν καὶ ἡμεῖς ἐφθάσαμεν θεῖα χάριτι εἰς αὐτὸ τὸ μέσον σχε-
δὸν τοῦ τῆς νηστείας δρόμου, ὅπου καὶ ἡ ἀδυναμία περιεκύκλωσεν ἡμᾶς, καὶ ἡ
δυσκολία ἡὔξησε· διὰ τοῦτο ἡ ἁγία ἡμῶν μήτηρ, ἡ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία,
προβάλλει σήμερον εἰς ἡμᾶς, ὡς βοήθημα κραταιότατον, τὸν πανάγιον Σταυρόν,
τὴν χαρὰν τοῦ κόσμου, τῶν πιστῶν τὴν δύναμιν, τῶν δικαίων τὸ στήριγμα, καὶ
τῶν ἀμαρτωλῶν τὴν ἐλπίδα· ἵνα, εὐλαβῶς αὐτὸν κατασπαζόμενοι, λάβωμεν χά-
ριν καὶ δύναμιν, πρὸς τελείωσιν τοῦ θεοῦ τῆς νηστείας ἀγῶνος.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον· καὶ τοῦ Σταυροῦ, Ἦχος α'.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν
σου, νίκας τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος,
καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Κοντάκιον αὐτόμελον, Ἦχος βαρύς.

Οὐκ ἔτι φλογίνη ρομφαία φυλάττει τὴν πύλην τῆς Ἑδέμ· αὐτῇ γὰρ ἐπῆλθε παράδοξος σβέσις, τὸ ξύλον τῆ Σταυροῦ· θανάτου τὸ κέντρον, καὶ Ἄδου τὸ νῆκος ἐλήλαται. Ἐπέστης δὲ Σωτήρ μου βοῶν τοῖς ἐν Ἄδῃ· Εἰσάγεσθε πάλιν εἰς τὸν Παράδεισον.

✠ Τῇ Τετάρτῃ Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν ✠

Ψάλλομεν τὴν Ἀκολουθίαν τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου, τοῦ Συγγραφέως τῆς Κλίμακος.

Ἡ τούτου μνήμη τελεῖται κατ' αὐτὸ τῇ τριακοστῇ Μαρτίου, ὅπου ἐτέθη καὶ ὁ βίος αὐτοῦ· ἐορτάζεται δὲ καὶ σήμερον, ἵσως διότι, ἀπ' ἀρχῆς τῆς ἀγίας Τεσσαρακοστῆς, ἄρχεται συνήθως ἀναγινώσκεσθαι ἐν τοῖς ἱεροῖς Μοναστηρίοις ἡ Κλίμαξ τῶν λόγων αὐτοῦ.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον· καὶ τοῦ Ὁσίου, Ἦχος πλ. δ'.

Ταῖς τῶν δακρύων σου ροαῖς, τῆς ἐρήμου τὸ ἄγονον ἐγεώργησας, καὶ τοῖς ἐκ βάθους στεναγμοῖς, εἰς ἑκάτὸν τοὺς πόνους ἐκαρποφόρησας· καὶ γέγονας φωστήρ, τῇ οἰκουμένῃ λάμπων τοῖς θαύμασι, Ἰωάννη Πατὴρ ἡμῶν ὅσιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος α'. Χορὸς ἀγγελικός.

Καρπούς ἀειθαλεῖς, ἐκ τῆς βίβλου προσφέρων, διδάγματα σοφῆ, καθηδύνεις καρδίαις, τῶν τούτοις μετὰ νήψεως, προσεχόντων μακάριε. Κλίμαξ γάρ ἐστι, ψυχὰς ἀνάγουσα γῆθεν, πρὸς οὐράνιον, καὶ διαμένουσιν δόξαν, τῶν πίστει τιμώντων σε.

✠ Τῇ Πέμπτῃ τῆς Ε'. Ἑβδομάδος ✠

Ψάλλομεν τὴν Ἀκολουθίαν τοῦ Μεγάλου Κανόνος.

Τὸν κατανυκτικώτατον καὶ μέγαν ὄντως τοῦτον Κανόνα, οὐ μόνον διὰ τῶν Τροπαρίων τὴν ποσότητα, ὡς πρὸς πάντας τοὺς λοιπούς, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ πλῆθος τῶν τροπολογικῶν ἐννοιῶν καὶ ἐνθυμημάτων, συνέγραψεν ἄριστα Ἀνδρέας ὁ Κρήτης (Ἰουλ. 4). Οὗτος οὖν ὁ θεῖος Πατήρ, ἐρανισάμενος πᾶσαν ἱστορίαν τῆς ἀγίας Γραφῆς Παλαιᾶς τε καὶ Νέας, καὶ εἰς τὸ παρὸν μέλος τεχνηέντως ἀρμολογούμενος, προτρέπει διὰ τούτου πᾶσαν ψυχὴν πρὸς μίμησιν μὲν τῶν καλῶν, ἀποφυγὴν δὲ τῶν κακῶν, καὶ εἰς Θεὸν ἐπιστροφὴν διὰ μετανοίας.

Κοντάκιον αὐτόμελον, Ἦχος πλ. β'.

Ψυχὴ μου, ψυχὴ μου, ἀνάστα, τί καθεύδεις; τὸ τέλος ἐγγίζει, καὶ μέλλεις θορυβεῖσθαι· ἀνάνηψον οὖν, ἵνα φεί-

σηταί σου Χριστός ὁ Θεός, ὁ πανταχοῦ παρὼν καὶ τὰ πάντα πληρῶν.

✠ Τῷ Σαββάτῳ τῆς Ε'. Ἑβδομάδος ✠

Ψάλλομεν τὸν εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον Ἀκάθιστον Ὑμνον.

Περὶ τὸ 620 ἔτος, οἱ Πέρσαι ἐξ ἀνατολῶν, καὶ ἐκ δυσμῶν οἱ Ἀβαροὶ, γένος Σκυθικόν, ἐλθόντες ἀμφότεροι μετὰ στρατοῦ πολυαρίθμου, ἐπολιόρχησαν τὴν Βασιλεύουσαν, ἀπόντος τότε τοῦ βασιλέως Ἡρακλείου· καὶ τὴν μὲν θάλασσαν, καὶ μάλιστα τὸν Κεράτιον Κόλπον, πλοιαρίων γεμίσαντες, τὴν δὲ ξηρὰν πεζῶν καὶ ἱππέων καὶ μηχανῶν, ἦσαν ἤδη πρὸς ἐφοδὸν ἐτοιμοί. Οἱ δὲ πολῖται, καὶ τοὶ γενναίως ἀνθιστάμενοι, ἀλλ' ὀλιγώτατοι ὄντες πρὸς ἀντίκρουσιν τοσαύτης ὁρμῆς, εἰς οὐδὲν ἕτερον ἠλπίζον τὴν ἑαυτῶν σωτηρίαν, εἰμὴ εἰς τὴν προσασίαν τῆς Θεοτόκου. Καὶ τῶντι, ἐξαίφνης ἀνεμοστρόβιλος φοβερός τὰ μὲν πλοκάρια πάντα συντρίψας ἐβύθισε, τῶν δὲ ἐν αὐτοῖς βαρβάρων τὰ πτώματα ἐξέδρασεν ἔμπροσθεν τοῦ ἐν Βλαχέρναις ναοῦ τῆς Θεοτόκου (Ἰουλ. 2). Ἐκ τούτου θάρρησας ὁ λαός, ἐξῆλθε τῆς πόλεως, καὶ κατεδίωξε τοὺς λοιποὺς, φεύγοντας ὑπὸ τοῦ φόβου. Τὸ δὲ ἑσπέρας, συναχθέντες εἰς τὸν εἰρημένον τῆς Θεοτόκου ναόν, ἀπέδωκαν αὐτῇ τὸν εὐχαριστήριον ὕμνον, μηδὲν ὡς καθίσαντες δι' ὅλης τῆς νυκτός, ἀφ' οὗ καὶ ὁ ὕμνος ἐκεῖνος ἐπωνομάσθη Ὑμνος Ἀκάθιστος. Τῆς παραδόξου ταύτης σωτηρίας τῶν τότε πιστῶν τὴν ἀνάμνησιν ἐπιτελοῦμεν σήμερον, εἰς δόξαν τῆς Μητρὸς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Τοὺς δὲ Οἴκους τῆς Θεοτόκου, οὓς ἀναγινώσκομεν σήμερον κατ' ἐξοχὴν, οἱ μὲν ἀποδίδουσιν εἰς Σέργιον τὸν τότε Πατριάρχην, οἱ δὲ, εἰς Γεώργιον τὸν Πισίδην, σύγχρονον ὄντα καὶ αὐτὸν, καὶ Χαρτοφύλακα τῆς Μ. Ἐκκλησίας, οὗ τινος καὶ ποίημα σώζεται, ἔχον τοιαύτην ἐπιγραφὴν· « Εἰς τὴν γενομένην ἐφοδὸν τῶν βαρβάρων καὶ τὴν αὐτῶν ἀστοχίαν· ἦτοι, Ἐκθεσις τοῦ γενομένου πολέμου εἰς τὸ τεῖχος τῆς Κωνσταντινουπόλεως μετὰ Ἀδάρων καὶ πολιτῶν ».

Ἀπολυτίκιον αὐτόμελον, Ἦχος πλ. δ'.

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς λαβὼν ἐν γνώσει, ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ Ἰωσήφ σπουδῇ ἐπέστη, ὁ Ἀσώματος λέγων τῇ Ἀπειρογάμῳ· Ὁ κλίνας τῇ καταβάσει τοὺς οὐρανοὺς, χωρεῖται ἀναλλοιώτως ὅλως ἐν σοί· ὃν καὶ βλέπων ἐν μήτρᾳ σου, λαβόντα δούλου μορφὴν, ἐξίσταμαι κραυγάζειν σοι· Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Κοντάκιον αὐτόμελον, Ἦχος πλ. δ'.

Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια, ὡς λυτρωθεῖσα τῶν δεινῶν εὐχαριστήρια, ἀναγράφω σοι ἡ Πόλις σὺ Θεοτόκε. Ἀλλ' ὡς ἔχυσα τὸ κράτος ἀπροσμάχητον, ἐκ παντοίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον, ἵνα κράζω σοι· Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

✠ Τῇ Πέμπτῃ Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν ✠

Ψάλλομεν τὴν Ἀκολουθίαν τῆς ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας.

Τῆς ὁσίας ταύτης ἡ μνήμη τελεῖται μὲν κατὰ τὴν πρώτην Ἀπριλίου, ἐνθα

ἡ γράφη καὶ ὁ βίος αὐτῆς· ἐτάχθη δὲ ἡ αὐτὴ καὶ σήμερον, ἐγγίζοντος ἤδη τοῦ τέλους τῆς ἀγίας Τεσσαρακοστῆς, πρὸς διέγερσιν τῶν βαθύμων, καὶ ἀμαρτωλῶν εἰς μετάνοιαν, ἐχόντων ὑπόδειγμα τὴν ἑορταζομένην Ἀγίαν.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον τοῦ Ἦχου.

Καὶ τῆς Ἀγίας, Ἦχος πλ. δ'.

Εν σοὶ Μῆτερ ἀκριβῶς διεσώθη τὸ κατ' εἰκόνα· λαβοῦσα γὰρ τὸν σταυρὸν, ἠκολούθησας τῷ Χριστῷ, καὶ πράττουσα ἐδίδασκες, ὑπερορᾶν μὲν σαρκὸς, παρέρχεται γάρ· ἐπιμελεῖσθαι δὲ ψυχῆς, πράγματος ἀθανάτου· διὸ καὶ μετὰ Ἀγγέλων συναγάζεται, ὅσια Μαρία τὸ πνεῦμά σου.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῆς ἀμαρτίας τὴν ἀχλὺν ἐκφυγοῦσα, τῆς μετανοίας τῷ φωτὶ αὐγασθεῖσα, τὴν σὴν καρδίαν Ἐνδοξε προσῆξας τῷ Χριστῷ, τούτου τὴν πανάμωμον, καὶ ἀγίαν Μητέρα, πρέσβιν συμπαθέστατον, προσενέγκασα· ὅθεν, καὶ τῶν παισμάτων εὗρες ἀποχὴν, καὶ σὺν Ἀγγέλοις αἰεὶ ἐπαγάζεσαι.

Η ΕΓΕΡΣΙΣ ΤΟΥ ΛΑΖΑΡΟΥ.

✠ Τῷ Σαβδᾶτῳ τοῦ ἀγίου καὶ δικαίου Λαζάρου ✠

Φίλος ἦν τοῦ Ἰησοῦ ὁ Λάζαρος, καὶ αἱ τοῦτου ἀδελφαί, Μάρθα καὶ Μαρία, αἵ τινες καὶ ἐφιλοξένησαν αὐτόν, καὶ διηκόνησαν πολλάκις (Λουκ. ι. 38-40. Ἰωάν. ιβ'. 2-3). Ἦσαν δὲ ἐκ κώμης τινὸς τῆς Ἰουδαίας, Βηθανίας τὸ ὄνομα, κατὰ τοὺς πρὸς τὰ ἀνατολικά μέρη πρόποδας τοῦ Ὄρους τῶν Ἐλαιῶν κειμένης, ἐγγυὲς τῆς Ἱερουσαλὴμ ἕως δύο μίλια Ῥωμαϊκά. Τούτου οὖν τοῦ Λαζάρου ἀσθενήσαντος ἡμέρας τινὰς πρὸ τοῦ σωτηρίου πάθους, διαμηνύουσι τὴν ἀσθένειαν αὐτοῦ αἱ ἀδελφὴ καὶ εἰς τὸν Ἰησοῦν, διατρίβοντα τότε ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ. Ὁ δὲ, μείνας ἐπίτηδες ἐκεῖ δύο ἡμέρας, ἕως οὗ ἀπέθανεν ὁ Λάζαρος, τότε εἶπε πρὸς τοὺς Μαθητάς αὐτοῦ· Ἀγωμεν εἰς τὴν Ἰουδαίαν, ἵνα ἐξυπνίσω τὸν φίλον κοιμώμενον, ἐννοῶν δηλαδὴ τὸν βαρὺν τοῦ θανάτου ὕπνον. Φθάσας δὲ εἰς Βηθανίαν, ἐπα-

ραμύθησε τὰς ἀδελφὰς τοῦ πρὸ τεσσάρων ἡμερῶν τεθαμμένου ἤδη Λαζάρου· ἐνεβριμήσατο τῷ πνεύματι, καὶ ἐτάραξεν ἑαυτὸν ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ ἀγαπητοῦ φίλου· ἠρώτησε· Ποῦ ἐναπετέθη τὸ λείψανον; ἐδάκρυσεν ἐπ' αὐτῷ· προσῆλθεν εἰς τὸ μνημεῖον· προσέταξεν ἵνα ἄρῃσι τὸν λίθον· ὕψωσεν ἄνω τοὺς ὀφθαλμούς· καὶ εὐχαριστήσας τῷ Θεῷ καὶ Πατρὶ, ἔκραξε φωνῇ μεγάλη· Λάζαρε, δεῦρο ἔξω· καὶ τοῦ τεταρταίου νεκροῦ ἐξελθόντος εὐθύς, ἐντετυλιγμένον εἰς τὰ σάβανα, εἶπε πρὸς τὴς παρεστῶτας· Λύσατε αὐτόν, καὶ ἄφετε ὑπάγειν (Ἰωάν. ια.). Τῷτό ἐστι τὸ ὑπερφυῖς τοῦ Σωτῆρος θαῦμα, ὅπερ ἐορτάζομεν σήμερον.

Λέγεται δὲ ἐξ ἀρχαίας παραδόσεως, ὅτι ὁ Λάζαρος ἦν τριακοντούτης, ὅτε ἀνέστησεν αὐτὸν ὁ Κύριος· ὅτι ἐπιζήσας ἄλλα τριάκοντα, ἐτελεύτησεν ἐν Κύπρῳ τὸ 63 ἔτος· καὶ ὅτι ὁ τάφος αὐτοῦ ἔκειτο πλησίον τῆς πόλεως Κιτιέων, ἔχων ἐπιγραφὴν· « Λάζαρος ὁ τετραήμερος καὶ φίλος Χριστοῦ ». Τῷ δὲ 890 ἔτει μετεκόμισεν εἰς Κωνσταντινούπολιν τὸ ἱερόν αὐτοῦ Λείψανον Λέων ὁ Σοφός, ὅτε ἀναμφιβόλως ἐποίησε καὶ τὰ εἰς τὸν Ἑσπερινὸν αὐτοῦ Ἰδιόμελα· Κύριε, Λαζάρου θέλων τάφον ἰδεῖν, κτλ.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α΄.

Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν πρὸ τοῦ σοῦ πάθους πιστούμενος, ἐκ νεκρῶν ἠγειρας τὸν Λάζαρον, Χριστέ ὁ Θεός· ὅθεν καὶ ἡμεῖς ὡς οἱ Παῖδες, τὰ τῆς νίκης σύμβολα φέροντες, σοὶ τῷ νικητῇ τοῦ θανάτου βοῶμεν· Ὡσαννά ἐν τοῖς ὑψίστοις, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Κοντάκιον, Ἦχος β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Η πάντων χαρὰ, Χριστὸς ἡ ἀλήθεια, τὸ φῶς ἡ ζωὴ, τοῦ κόσμου ἡ ἀνάσσις, τοῖς ἐν γῇ πεφανέρωται, τῇ αὐτοῦ ἀγαθότητι, καὶ γέγονε τύπος τῆς Ἀναστάσεως, τοῖς πᾶσι παρέχων θείαν ἄφεσιν.

Η Β Α Ι Ο Φ Ο Ρ Ο Σ.

✠ Τῇ Κυριακῇ τῶν Βαΐων ✠

Κατὰ τὴν 18 τοῦ Μαρτίου, ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ, πέντε ἡμέρας πρὸ τοῦ νομικοῦ Πάσχα, ἐρχόμενος ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τῆς Βηθανίας εἰς Ἱεροσόλυμα, ἀπέστειλε δύο

τῶν Μαθητῶν αὐτοῦ, καὶ ἔφερον πρὸς αὐτὸν ἀνάριον, καὶ καθίσας ἐπ' αὐτοῦ, εἰσ-
ἤρχετο εἰς τὴν πόλιν. Τὸ δὲ ἐν αὐτῇ πλῆθος τοῦ λαοῦ, ἀκούσαντες, ὅτι ὁ Ἰη-
σοῦς ἔρχεται, λαβόντες εὐθὺς εἰς τὰς χεῖρας αὐτῶν τὰ βαῖα τῶν φοινίκων, ἐξῆλ-
θον εἰς ἀπάντησιν αὐτοῦ· καὶ ἄλλοι μὲν τὰ ἑαυτῶν ἱμάτια, ἄλλοι δὲ κόπτοντες
κλάδους ἀπὸ τῶν δένδρων, ἐστρώννουν τὴν ὁδόν, δι' ἧς ὁ Ἰησοῦς ἔμελλε διέρχε-
σθαι· καὶ πάντες ὁμοῦ, καὶ αὐτὰ ἔτι τὰ νήπια, προπορευόμενοι καὶ ἀκολουθοῦντες,
ἔκραζον λέγοντες· Ὡσαννά, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυ-
ρίου, ὁ Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ (Ἰωάν. ιβ'. 13). Καὶ ταύτην μὲν τὴν λαμ-
πρὰν καὶ ἐνδοξὸν πανήγυριν τῆς εἰς Ἱερουσαλὴμ εἰσόδου τοῦ Κυρίου ἡμῶν ἐορ-
τάζομεν σήμερον.

Ἐσήμεριον δὲ τὰ μὲν Βαῖα, τρυτέστιν οἱ ἀπαλοὶ τῶν φοινίκων κλάδοι, τὴν
κατὰ τοῦ διαδόλου καὶ τοῦ θανάτου νίκην τοῦ Χριστοῦ. Τὸ δὲ, Ὡσαννά, ἐρ-
μηνεύεται, σῶσον, παρακαλῶ· ἦ, σῶσον δὴ. Τὸ δὲ πωλάριον τῆς ὄνου,
καὶ τὸ κάθισμα τοῦ Ἰησοῦ ἐπ' αὐτοῦ (ζώου ἀδαμιάστου ἔτι, καὶ κατὰ τὸν νόμον
ἀκαθάρτου), ἐσήμαινε τὴν πρώην ἀκαθαρσίαν καὶ ἀγριότητα τῶν ἐθνῶν, καὶ τὴν
μετὰ ταῦτα ὑποταγὴν αὐτῶν εἰς τὸν ἅγιον τοῦ Εὐαγγελίου νόμον.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α'. Τὴν κοινὴν Ἀνάσασιν, ὡς ἀνωτέρω.

Ἔτερον, Ἦχος δ'.

Συνταφέντες σοι διὰ τοῦ Βαπτίσματος, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡ-
μῶν, τῆς ἀθανάτου ζωῆς ἠξιώθημεν τῇ Ἀναστάσει σου,
καὶ ἀνυμνοῦντες κρίζομεν· Ὡσαννά ἐν τοῖς ὑψίστοις, εὐλο-
γημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Ἀπὸ γ'. Ὠδῆς, ἡ Ὑπακοή, Ἦχος πλ. β'.

Μετὰ κλάδων ὑμνήσαντες πρότερον, μετὰ ξύλων συνέλα-
βον ὑττερον, οἱ ἀγνώμονες Χριστὸν, Ἰουδαῖοι τὸν Θεόν.
Ἡμεῖς δὲ πίστει ἀμεταθέτω αἰεὶ τιμῶντες ὡς εὐεργέτην, δια-
παντὸς βοήσωμεν αὐτῷ· Εὐλογημένος εἶ ὁ ἐρχόμενος, τὸν
Ἀδὰμ ἀνακαλέσασθαι.

Κοντάκιον αὐτόμελον, Ἦχος πλ. β'.

Τῷ θρόνῳ ἐν οὐρανῷ, τῷ πῶλῳ ἐπὶ τῆς γῆς, ἐποχοῦμενος
Χριστέ ὁ Θεὸς, τῶν Ἀγγέλων τὴν αἴνεσιν, καὶ τῶν Παί-
δων ἀνύμνησιν, προσεδέξω βοώντων σοι· Εὐλογημένος εἶ ὁ
ἐρχόμενος, τὸν Ἀδὰμ ἀνακαλέσασθαι.

✠ Τῇ ἀγίᾳ καὶ Μεγάλῃ Δευτέρᾳ ✠

Ἀπὸ τῆς σήμερον ἄρχονται τὰ ἅγια πάθη τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν· καὶ πρῶτον
πάντων λαμβάνεται εἰς τύπον αὐτοῦ Ἰωσήφ ὁ Πάγκalos. Ἦν δὲ οὗτος υἱὸς τοῦ
Γακωβ ἐνδέκατος· ὃς τις, φθονηθεὶς ὑπὸ τῶν ἰδίων ἀδελφῶν, καὶ εἰς λάκκον
βληθεὶς, εἶτα πωληθεὶς εἰς ἄλλοφύλους, καὶ ὑπ' ἐκείνων πάλιν εἰς Αἴγυπτον, καὶ
διὰ τὴν σωφροσύνην αὐτοῦ συκοφαντηθεὶς, καὶ εἰς φυλακὴν καταδικασθεὶς, καὶ
τελευταῖον, ἐξαχθεὶς ἐκεῖθεν μετὰ δόξης πολλῆς, καὶ τιμηθεὶς ὡς βασιλεὺς, καὶ
γενόμενος κύριος πάσης γῆς Αἰγύπτου, καὶ σιτοδότης παντὸς τοῦ λαοῦ, διὰ
τούτων πάντων ἐτύπωσε εἰς ἑαυτὸν τὰ πάθη, καὶ τὴν μετὰ ταῦτα δόξαν τοῦ
Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ (Γέν. λζ'. μα').

Εἰς τὴν μνήμην ταύτην τοῦ Ἰωσήφ ἐπισυνάπτεται καὶ ἡ ἱστορία τῆς ὑπὸ τοῦ Κυρίου, κατὰ τὴν σήμερον τὸ πρωῒ, 19 Μαρτίου, καταραθείσης καὶ ξηρανθείσης συκῆς διὰ τὴν ἐαυτῆς ἀκαρπίαν. Εἰκόνιζε δὲ αὕτη τῶν Ἰουδαίων τὴν Συναγωγὴν, ἣτις μὴ ἔχουσα τὸν ἀπαιτούμενον καρπὸν τῆς ἀρετῆς καὶ εὐσεβείας, ἐγυμνώθη πάσης χάριτος πνευματικῆς διὰ τῆς θείας κατάρας (Ματθ. κα. 18-20).

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ, εἰς τὸ, Ἀλληλουῖα, ψάλλομεν τὸ παρὸν
Τροπάριον, Ἦχος πλ. δ'.

Ιδοὺ ὁ Νυμφίος ἔρχεται ἐν τῷ μέσῳ τῆς νυκτός· καὶ μακάριος ὁ δοῦλος, ὃν εὐρήσει γρηγοροῦντα· ἀνάξιος δὲ πάλιν, ὃν εὐρήσει ῥαθυμῶντα. Βλέπε οὖν ψυχὴ μου, μὴ τῷ ὕπνῳ κατενεχθῆς, ἵνα μὴ τῷ θανάτῳ παραδοθῆς, καὶ τῆς βασιλείας ἔξω κλεισθῆς· ἀλλὰ ἀνάνηψον κράζουσα· Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος εἰ ὁ Θεὸς, διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'. Ὡς ἀπαρχαῖς τῆς φύσεως.

Ο Ἰακώβ ὠδύρετο τοῦ Ἰωσήφ τὴν στέρησιν· καὶ ὁ γενναῖος ἐκάθητο ἄρματι ὡς βασιλεὺς τιμώμενος· τῆς Αἰγυπτίας γὰρ τότε ταῖς ἡδοναῖς μὴ δουλεύσας, ἀντεδοξάζετο παρὰ τοῦ βλέποντος ταῖς τῶν ἀνθρώπων καρδίας, καὶ νέμοντος στέφος ἀφθαρτον.

✠ Τῇ ἀγίᾳ καὶ Μεγάλῃ Τρίτῃ ✠

Τῆς τῶν Δέκα Παρθένων παραβολῆς τὴν ἀνάμνησιν ποιούμεθα σήμερον, ἣν ἐλάλησεν ὁ Ἰησοῦς μετὰ καὶ ἄλλων τοιούτων παραβολῶν, ἐρχόμενος ἐπὶ τὸ πάθος. Διδάσκει δὲ ἡμᾶς ἡ παραβολὴ αὕτη, ἵνα μὴ, τὸ μέγα τῆς παρθενίας ἔργον κατορθοῦντες, ἀμελῶμεν τὰ λοιπὰ, καὶ μάλιστα τὴν ἐλεημοσύνην, δι' ἧς ἡ λαμπὰς τῆς παρθενίας φαιδρύνεται. Ἐτι δὲ ἵνα, τὸ τέλος τῆς ζωῆς ἡμῶν ἀγνοοῦντες, ὑπάρχωμεν πᾶσαν ὥραν ἑτοιμοὶ πρὸς αὐτὸ, ὡς αἱ φρόνιμοι Παρθένοι, πρὸς τὴν τοῦ Νυμφίου ἀπάντησιν· μήποτε, αἰφνιδίως ἐλθόντος αὐτοῦ, καὶ κλεισθείσης τῆς θύρας τοῦ οὐρανοῦ νυμφῶνος, ἀκούσωμεν καὶ ἡμεῖς, ὡς αἱ Μωραὶ, τὴν φρικτὴν ἐκείνην ἀπόφασιν. Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐκ οἶδα ὑμεῖς (Ματθ. κα. 1-13).

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ, Ἰδοὺ ὁ Νυμφίος, ὡς ἀνωτέρω.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὴν ὥραν ψυχὴ, τοῦ τέλους ἐννοήσασα, καὶ τὴν ἐκκοπὴν, τῆς συκῆς δειλιάσασα, τὸ δοθέν σοι τάλαντον, φιλοπόνως ἔργασαι ταλαίπωρε, γρηγοροῦσα καὶ κράζουσα· Μὴ μείνωμεν ἔξω τοῦ νυμφῶνος Χριστοῦ.

✠ Τῇ ἀγίᾳ καὶ Μεγάλῃ Τετάρτῃ ✠

Δύο γυναῖκες, λέγουσιν οἱ κριτικώτεροι τῶν Εὐαγγελίων ἐρμηνευταί, ἡλεεσαν τὸν Κύριον μύρω, ἡ μὲν πολὺν καιρὸν πρὸ τοῦ πάθους αὐτοῦ, ἡ δὲ πρὸ ἐλίγων ἡμερῶν· καὶ ἡ μὲν ὑπῆρχε πόρνη καὶ ἀμαρτωλὸς, ἡ δὲ σώφρων καὶ ἐνάρετος.

Τοῦ εὐλαβοῦς τούτου ἔργου τὴν μνήμην ἐπιτελοῦσα σήμερον ἡ Ἐκκλησία, καὶ εἰς τὸ πρόσωπον τῆς πόρνῃς αὐτὸ ἀναφέρουσα, συναναφέρει ἐνταυτῷ καὶ τὴν προδοσίαν τοῦ Ἰούδα, ἅπερ ἀμφότερα ἐπράχθησαν, κατὰ τὴν ἱστορικὴν τοῦ Ματθαίου σειρὰν, δύο ἡμέρας πρὸ τοῦ νομικοῦ Πάσχα, Μαρτίου 21, ἡμέρα δ' τῆς Ἑβδομάδος.

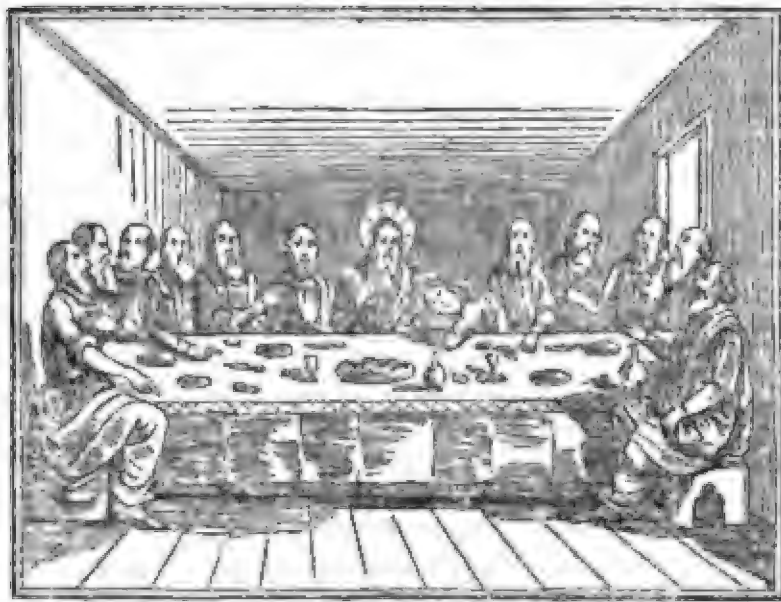
Ἡ γυνὴ λοιπὸν ἐκείνη ἤλειψε διὰ τοῦ μύρου τὴν κεφαλὴν καὶ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ, καὶ διὰ τῶν τριχῶν τῆς κεφαλῆς αὐτῆς ἀπὲσπόγγισεν αὐτούς. Τὸ πολὺτιμον ἐκεῖνο μύρον ἐξετιμήθη 300 δηνάρια, ἢ περίπου 15 φλωρία Βενετικά. Οἱ Μαθηταί, καὶ ἐξόχως ὁ φιλάργυρος Ἰούδας σκανδαλίζεται, τάχα διὰ τὴν ἀπώλειαν τοσούτου μύρου. Ὁ Ἰησοῦς ἐπιπλήττει αὐτόν, ἵνα μὴ ἐνοχλῇ τὴν γυναῖκα· καὶ ὁ Ἰούδας ἀγανακτῶν, πορεύεται πρὸς τοὺς Ἀρχιερεῖς, συνηγμένους εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ Καϊάφα, καὶ συμβουλευομένους ἤδη κατὰ τοῦ Ἰησοῦ· καὶ συμφωνήσας μετ' αὐτῶν τὴν προδοσίαν τοῦ Διδασκάλου διὰ 30 ἀργύρια, ἀπὸ τότε ἐζήτει εὐκαιρίαν, ἵνα αὐτόν παραδῷ (Ματθ. κστ'. 2-15). Ἐκ τούτου ἔλαβεν ἀρχὴν, ἀπ' αὐτῶν τῶν ἀποστολικῶν χρόνων, ἡ νηστεία τῆς Τετράδος.

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ, Ἰδοὺ ὁ Νυμφίος, ὡς ἀνωτέρω.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Υπὲρ τὴν Πόρνην Ἀγαθὴ ἀνομήσας, δακρύων ὄμβρους οὐδαμῶς σοι προσῆξα· ἀλλὰ σιγῇ δεόμενος προσπίπτω σοι, πόθῳ ἀσπαζόμενος, τοὺς ἀχράντους σου πόδας, ὅπως μοι τὴν ἄφεσιν, ὡς Δεσπότης παράσχῃς, τῶν ὀφλημάτων, κράζοντι Σωτήρ· Ἐκ τοῦ βορβόρου τῶν ἔργων μου ρῦσαί με.

Ο ΔΕΙΠΝΟΣ Ο ΜΤΣΤΙΚΟΣ.

✠ Τῇ αἰγίᾳ καὶ Μεγάλῃ Πέμπτῃ ✠

Κατὰ τὸ ἑσπέρας τῆς σήμερον, ἥτις ἦν τότε ἡ πρὸ τῶν Ἀζύμων ἡμέρα, τουτέστιν ἡ τοῦ νομικοῦ Πάσχα παραμονή, Μαρτίου 22, ἡμέρα ε' τῆς Ἑβδομάδος, συνεδείπνησεν ἐν τῇ πόλει ὁ Ἰησοῦς μετὰ τῶν Δώδεκα. Εὐλόγησε τὸν ἄρτον καὶ τὸν οἶνον, καὶ παρέδωκε τὸ Μυστήριον τῆς θείας Εὐχαριστίας. Ἐνίψε τοὺς πόδας τῶν Μαθητῶν, εἰς ὑπόδειγμα ταπεινώσεως. Εἶπε παρρησίᾳ, ὅτι εἰς ἐξ αὐτῶν ἐμελέτα τὴν κατ' αὐτοῦ προδοσίαν· καὶ ἔδειξε τὸν προδότην, δούς εἰς τὸν Ἰούδαν ψωμίου κομματίον, βεβαμμένον εἰς τοῦ τρυβλίου (πιάτου) τὸν ζυμόν.

Ἐξελθόντος ἐκείνου εὐθύς, ἐδίδαξε τοὺς Μαθητάς τὰ ὑπερφυῆ καὶ τελευταία μαθήματα, ὅσα ἐμπεριέχονται εἰς τὸ α'. Εὐαγγέλιον τῶν ἀγίων Παθῶν. — Ἐξέρχεται μετὰ ταῦτα ὁ Θεάνθρωπος εἰς τὸ Ὅρος τῶν Ἑλαιῶν, καὶ ἐκεῖ ἄρχεται λυπεῖσθαι καὶ ἀδημονεῖν. Ἀναχωρεῖ κατ' ἰδίαν, καὶ κλίνας τὰ γόνατα προσεύχεται ἐκτενωῶς· καὶ ἐκ τῆς πολλῆς ἀγωνίας γίνεται ὁ ἰδρῶς αὐτοῦ ὡς αἵματος πηκτοῦ κόμδοι, πίπτοντες εἰς τὴν γῆν. Μόλις πληροῖ τὴν ἐναγώνιον ἐκείνην προσηχὴν, καὶ ἰδοὺ φθάνει καὶ ὁ Ἰούδας μετὰ στρατιωτῶν ἐνόπλων καὶ ὄχλου πολλοῦ, καὶ χαιρετήσας, καὶ φιλήσας δολίως τὸν Διδάσκαλον, παραδίδει αὐτόν.

Συλλαμβάνεται τὸ λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς καὶ φέρεται δέσμιος πρὸς τοὺς Ἀρχιερεῖς Ἀνναν καὶ Καϊάφαν. Οἱ Μαθηταὶ σκορπίζονται· καὶ ὁ θερμότερος τῶν ἄλλων Πέτρος, ἀκολουθήσας αὐτόν ἕως εἰς τὴν ἀρχιερατικὴν αὐλὴν, ἀρνεῖται καὶ αὐτὸς τελευταῖον, ὅτι ἐστὶν αὐτοῦ Μαθητῆς. Ὁ δὲ δεῖος Διδάσκαλος παριστάνεται ἔμπροσθεν τοῦ παρανόμου συνεδρίου, ἐξετάζεται περὶ τῶν μαθητῶν καὶ τῆς διδασχῆς αὐτοῦ, ἐξορκίζεται εἰς τὸν Θεόν ἵνα εἴπῃ, εἰ ἂν αὐτὸς ὑπάρχη τῶντι ὁ Χριστός· καὶ εἰπὼν τὴν ἀλήθειαν, κρίνεται θανάτου ἑνοχος, τάχα ὡς βλασφημήσας. Ἐφεξῆς ἐμπτύεται εἰς τὸ πρόσωπον, ραπίζεται, γρονθοκοπεῖται, ἐμπαίζεται παντοιοτρόπως δι' ὅλης τῆς νυκτός ἕως πρωΐας.

Ἐν τῷ Ὁρθρῳ, εἰς τὸ, Ἀλληλουῖα, ψάλλομεν τὸ παρὸν

Τροπάριον, Ἦχος πλ. δ'.

Ο "τε οἱ ἑνδοξοὶ Μαθηταί, ἐν τῷ νιπτῆρι τοῦ Δείπνου ἐφωτίζοντο, τότε Ἰούδας ὁ δυσσεβής, φιλαργυρίαν νοσήσας ἐσκοτίζετο· καὶ ἀνόμοις κριταῖς, σὲ τὸν δίκαιον Κριτὴν παραδίδωσι. Βλέπε χρημάτων ἑραστά, τὸν διὰ ταῦτα ἀγχόνη χρησάμενον· φεῦγε ἀκόρεσον ψυχὴν, τὴν Διδασκάλῳ τοιαῦτα τόλμήσασαν. Ὁ περὶ πάντας ἀγαθός, Κύριε δόξα σοι.

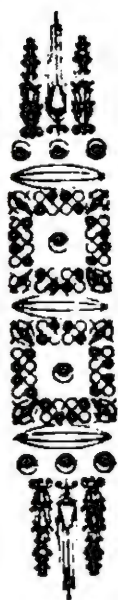
Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὸν ἄρτον λαβὼν, εἰς χεῖρας ὁ Προδότης, κρυφίως αὐτὰς, ἐκτείνει καὶ λαμβάνει, τὴν τιμὴν τοῦ πλάσαντος ταῖς οἰκείαις χερσὶ τὸν ἄνθρωπον· καὶ ἀδιόρθωτος ἔμεινεν, Ἰούδας ὁ δοῦλος καὶ δόλιος.

Η ΣΤΑΥΡΩΣΙΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

✠ Τῇ ἀγίᾳ καὶ Μεγάλῃ Παρασκευῇ ✠

Ἀποῦ ἀνέτειλεν ἡ 23 τοῦ Μαρτίου, ἡμέρα τῆς ἐβδομάδος Παρασκευῇ, ἀποστέλλεται ὁ Ἰησοῦς δέσμιος ἀπὸ τοῦ Καϊάφα πρὸς τὸν τότε ἡγεμόνα τῆς Ἰουδαίας, Πόντιον Πιλάτον τὸ ὄνομα· ὃς τις, πολυτρόπως ἀνακρίνας αὐτὸν, καὶ ἅπαξ καὶ δις ὁμολογήσας ἄθῳ, πρὸς εὐχαρίστησιν ἔπειτα τῶν Ἰουδαίων, ψηφίζει θάνατον κατ' αὐτοῦ· καὶ φραγγελώσας ὡς δοῦλον φυγάδα τὸν Δεσπότην τοῦ παντός, παρέδωκεν εἰς τὸ σταυρωθῆναι. — Ἐντεῦθεν ὁ Ἰησοῦς, παραδοθείς εἰς τοὺς στρατιώτας, γυμνοῦται τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, ἐνδύεται χλαμύδα κοκκίνην, στεφανοῦται ἀκάνθας, σκηπτροφορεῖ κάλαμον, προσκυνεῖται χλευαστικῶς, ἐμπτύεται, κρούεται κατὰ τοῦ προσώπου καὶ τῆς κεφαλῆς. Εἵτα, ἐνδυθεὶς πάλιν τὰ ἑαυτοῦ ἱμάτια, καὶ βαστάζων τὸν σταυρὸν, ἔρχεται εἰς τὸν Γολγοθᾶ, τόπον τῆς καταδίκης, καὶ ἐκεῖ, περὶ ὥραν γ'. τῆς ἡμέρας, σταυροῦται μεταξύ δύο ληστών, βλασφημεῖται ὑπὸ τῶν παραπορευομένων, μυχτηρίζεται ὑπὸ τῶν Ἀρχιερέων, ποτίζεται ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν ὄξος μεμιγμένον μετὰ χολῆς. Περὶ δὲ τὴν 5. ὥραν κράξας φωνῇ μεγάλῃ, καὶ εἰπὼν, Τετέλεσται, ἐκπνέει ὁ Ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ αἵρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου (Ἰωάν. α'. 29) κατ' ἥν ὥραν, πανσελήνου οὔσης τῆς ἡμέρας, ἐσφάζετο κατὰ τὸν νόμον ὁ Πασχάλιος ἀμνός, ὁ εἰς τύπον αὐτοῦ διαταχθεὶς τοῖς Ἰουδαίοις πρὸ 1643 ἐτῶν (Ἐξ. ιβ').

Τὸν δεσποτικὸν τοῦτον θάνατον καὶ ἡ ἄψυχος κτίσις πενθοῦσα, τρέμει καὶ ἀλλοιῦται ἀπὸ τοῦ φόβου· ἀλλ' ὁ Δημιουργὸς τῆς κτίσεως, καὶ νεκρὸς ἤδη ὢν, λογχεύεται προσέτι καὶ τὴν πλευράν, καὶ ῥέει ἐξ αὐτῆς αἷμα καὶ ὕδωρ. Τέλος, περὶ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου, ἔρχεται Ἰωσήφ ὁ ἀπὸ Ἀριμαθαίας, καὶ Νικόδημος μετ' αὐτοῦ, ἀμφότεροι μαθηταὶ τοῦ Ἰησοῦ κεκρυμμένοι, ἀποκαθηλοῦσιν ἀπὸ τοῦ Σταυροῦ τὸ πανάγιον τοῦ Διδασκάλου σῶμα, ἀρωματίζουν αὐτὸ, ἐντυλίσσουσιν εἰς σινδόνα καθαρὰν, καὶ θάψαντες αὐτὸ ἐν μνημείῳ καινῷ, προσκυλίουσιν ἐπὶ τὸ στόμιον αὐτοῦ λίθον μέγαν.

Ταῦτα τὰ φρικτὰ καὶ σωτήρια πάθη τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐπιτελοῦμεν σήμερον, καὶ εἰς ἀνάμνησιν αὐτῶν παρελάβομεν, ἐξ Ἀποστολικῆς διαταγῆς, τὴν τῆς Παρασκευῆς νηστείαν.

Ἐν τῇ Ἀκολουθίᾳ τῶν ἁγίων Παθῶν, εἰς τὸ Ἀλληλουϊα·
Ὅτε οἱ ἐνδοξα Μαθηταί, ὡς ἀνωτέρω.

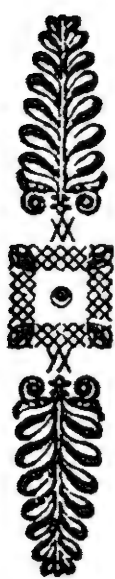
Κοντάκιον αὐτόμελον, Ἦχος πλ. δ'.

Τὸν δὲ ἡμᾶς σταυρωθέντα δεῦτε πάντες ὑμνήσωμεν· αὐτὸν γὰρ κατεῖδε Μαρία ἐπὶ τοῦ ξύλου, καὶ ἔλεγεν· Εἰ καὶ Σταυρὸν ὑπομένεις, σὺ ὑπάρχεις ὁ Υἱὸς καὶ Θεὸς μου.

Εἰς τὴν Ἀπόλυσιν τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος δ'.

Εξηγόρασας ἡμᾶς, ἐκ τῆς κατάρας τοῦ νόμου, τῷ τιμίῳ σου αἵματι· τῷ Σταυρῷ προσηλωθεῖς, καὶ τῇ λόγχῃ κεντηθεῖς, τὴν ἀθανασίαν ἐπήγασας ἀνθρώποις. Σωτὴρ ἡμῶν, δόξα σοι.

Ο ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ ΘΡΗΝΟΣ.

✠ Τῷ ἁγίῳ καὶ Μεγάλῳ Σαββάτῳ ✠

Τῇ ἐπαύριον, μετὰ τὴν Παρασκευὴν, ἡμέρᾳ Σαββάτου, Μαρτίου 24, συναχθέντες οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι πρὸς τὸν Πιλάτον, παρεκάλεσαν αὐτὸν, ἵνα ἀσφαλίσῃ τὸν τάφον τοῦ Ἰησοῦ ἕως τῆς τρίτης ἡμέρας· διότι (ἔλεγον οἱ θεομάχοι) ἔχομεν ὑποψίαν, μήπως οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ, κλέψαντες διὰ νυκτὸς τὸ ἐνταφιασθὲν αὐτοῦ σῶμα, κηρύξωσιν ἔπειτα εἰς τὸν λαὸν ὡς ἀληθινὴν τὴν Ἀνάστασιν, ἣν προεῖπεν ὁ πλάνος ἐκεῖνος, ἔτι ζῶν· καὶ τότε ἔσται ἡ ἐσχάτη πλάνη χείρων τῆς πρώτης. Ταῦτα εἰπόντες πρὸς τὸν Πιλάτον, καὶ λαβόντες ἄδειαν παρ' αὐτοῦ, ἀπῆλθον καὶ ἐσφράγισαν τὸν τάφον, διορίσαντες πρὸς ἀσφάλειαν αὐτοῦ καὶ Κουστωδίαν (Custodiam), τουτέστι φύλακας, ἐκ τῶν φυλασσόντων τὴν πόλιν στρατιωτῶν (Ματθ. κζ'. 62-66).

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος β'.

Ο εὐσχήμων Ἰωσήφ, ἀπὸ τοῦ ξύλου καθελὼν, τὸ ἄχραντόν σου Σῶμα, σινδόνι καθαρᾷ εἰλήσας καὶ ἀρώμασιν, ἐν μνήματι καιρῷ κηδεύσας ἀπέθετο. Δόξα.

Ο τε κατῆλθες πρὸς τὸν Θάνατον, ἡ ζωὴ ἡ ἀθάνατος, τότε τὸν Ἄδην ἐνέκρωσας τῇ ἀστραπῇ τῆς Θεότητος· ὅτε

δὲ καὶ τοὺς τεθνεῶτας ἐκ τῶν καταχθονίων ἀνέστησας, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις τῶν ἐπερανίων ἐκραύγαζον· Ζωοδότα Χριστὲ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι. Καὶ νῦν.

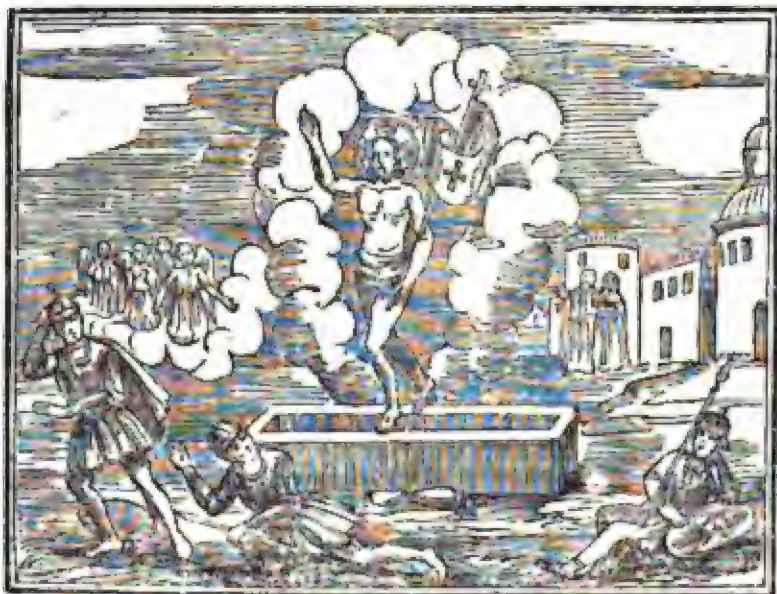
Ταῖς Μυροφόροις γυναιξί, παρὰ τὸ μνημα ἐπιστὰς, ὁ Ἅγγελος ἐβόα· Τὰ μύρα τοῖς θνητοῖς ὑπάρχει ἀρμόδια, Χριστὸς δὲ διαφθορᾶς ἐδείχθη ἀλλότριος.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Χειρόγραφον εἰκόνα.

Τὴν ἄβυσσον ὁ κλείσας, νεκρὸς ὁράται· καὶ σμύρνη καὶ σινδόνι ἐνείλημμένος, ἐν μνημείῳ κατατίθεται, ὡς θνητὸς ὁ ἀθάνατος. Γυναῖκες δὲ αὐτὸν ἦλθον μυρίσαι, κλαίῃσαι πικρῶς καὶ ἐκβοῶσαι· Τοῦτο Σάββατόν ἐστι τὸ ὑπερευλογημένον, ἐν ᾧ Χριστὸς ἀφύπνῳσας, ἀναστήσεται τριήμερος.

ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΑΡΙΟΝ.

Ἡ ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

✠ Τῇ ἀγίᾳ καὶ Μεγάλῃ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα ✠

Αἱ εἰς τὸν ἐνταφιασμὸν τοῦ Σωτῆρος κατὰ τὴν ἐσπέραν τῆς Παρασκευῆς, παρευρεθεῖσαι γυναῖκες, Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ μετὰ τῶν λοιπῶν (Κυριακ. τῶν Μυροφ.), ὑποστρέψασαι ἀπὸ τοῦ Γολγοθᾶ εἰς τὴν πόλιν, ἡτοίμασαν ἀρώματα καὶ μύρα, ἵνα ἐλθοῦσαι μετὰ ταῦτα, ἀλείψωσι τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. Καὶ τῇ μὲν ἐπαύριον, διὰ τὴν περὶ τῆς ἀργίας τοῦ Σαββάτου ἐντολὴν, ἡσύχασαν δι' ὅλης τῆς ἡμέρας. Κατὰ δὲ τὸν βαθὺν ὄρθρον τῆς ἐφεξῆς Κυριακῆς, ἣτις ὑπὸ τῶν Εὐαγγελιστῶν ὀνομάζεται πρώτη Σαββάτου, καὶ μία Σαββάτων, ἡγουν πρώτη τῆς ἐβδομάδος ἡμέρα, Μαρτίου τότε 25, μετὰ 36 ὥρας σχεδὸν ἀπὸ τῆς τοῦ Ζωοδότου νεκρώσεως, ἔρχονται μετὰ τῶν νεκρωσίων ἀρωμάτων εἰς τὸ μνημεῖον. Καὶ ἐνῷ αὐταὶ διαλογίζονται τὴν δυσκολίαν τῆς τοῦ λίθου ἀποκυλίσεως ἐκ τῆς θύρας τοῦ μνημείου, ἰδοὺ γίνεται σεισμὸς φοβερός· καὶ Ἄγγελος Κυρίου, ἀστρα-

πηφόρος τὴν ὄψιν, χιονόφωτοῦ τὴν στολὴν, ἀποκυλίσας τὸν λίθον, καὶ καθίσας ἐπ' αὐτοῦ, ἀπενέκρωσεν ἀπὸ τοῦ φόβου τοὺς φύλακας, καὶ ἔβαλεν αὐτοὺς εἰς φυγὴν. Αἱ δὲ γυναῖκες, εἰσελθοῦσαι εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ μὴ εὐροῦσαι τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ, βλέπουσιν ἄλλους δύο Ἀγγέλους λευκοφοροῦντας, ἐν σχήματι ἀνδρικῶ, οἱ, καὶ μηνύσαντες τὴν ἔγερσιν τοῦ Σωτῆρος, ἀποστέλλουσιν αὐτάς ἵνα, δραμοῦσαι ταχέως, ἀπαγγείλωσιν εἰς τοὺς Μαθητάς τὰ φαιδρὰ Εὐαγγέλια. Ἐν τοσοῦτῳ φθάνει καὶ ὁ Πέτρος μετὰ τοῦ Ἰωάννου, μαθόντες τὰ γενόμενα παρὰ τῆς Μαγδαληνῆς, ὡς εἴρηται (Ἰουλ. 22)· καὶ εἰσελθόντες εἰς τὸν τάφον, εὐρίσκουσι μόνα τὰ σάβανα. Διὸ ἐπανέρχονται πάντες εἰς τὴν πόλιν μετὰ χαρᾶς, κήρυκες ἡδὴ τῆς ὑπερφυοῦς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ, ὃν καὶ εἶδον ζῶντα πραγματικῶς πεντάκις κατὰ τὴν σήμερον ἡμέραν.

Ταύτην οὖν τὴν χαρμόσυνον Ἀνάστασιν ἐορτάζοντες σήμερον, ἀσπαζόμεθα ἀλλήλους τὸν ἐν Χριστῷ ἀσπασμόν, δεικνύοντες διὰ τούτου τὴν κατάλυσιν τῆς πρώην ἔχθρας μετὰ τὴν καὶ τοῦ Θεοῦ, καὶ τὴν πρὸς ἡμᾶς πάλιν αὐτοῦ διαλλαγὴν διὰ τοῦ πάθους τοῦ Σωτῆρος. Καὶ ἡ μὲν ἐορτὴ ὀνομάζεται Πάσχα, ὁμωνύμως τῷ Πάσχα τῶν Ἑβραίων, ὅπερ, κατὰ τὴν γλῶσσαν αὐτῶν, σημαίνει διαβάσιν· διότι ὁ παθὼν καὶ ἀναστὰς Ἰησοῦς διεδίδασεν ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας τοῦ Ἀδάμ, καὶ τῆς δουλείας τοῦ διαδόλου, εἰς τὴν ἀρχαίαν ἐλευθερίαν καὶ μακαριότητα. Ἡ δὲ παρούσα τῆς ἐβδομάδος ἡμέρα, ἣτις ἐστὶν ἡ πρώτη τῶν λοιπῶν, ἀφιερωθείσα εἰς τιμὴν τοῦ Κυρίου, ἐπωνομάσθη ἐκ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ, Κυριακὴ, καὶ εἰς αὐτὴν μετετέθη ὑπὸ τῶν Ἀποστόλων ἡ ἀργία καὶ ἀνάπαυσις τῆς τοῦ Σαββάτου ἐορτῆς τοῦ πάλαιου νόμου.

Τροπάριον, ᾠδὴ πλ. α'.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι ζωὴν χαρισάμενος.

Ἦ Ὑπακοή, ᾠδὴ δ'.

Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον αἱ περὶ Μαριὰμ, καὶ εὐροῦσαι τὸν λίθον ἀποκυλισθέντα τοῦ μνήματος, ἤκουον ἐκ τοῦ Ἀγγέλου· Τὸν ἐν φωτὶ αἰδίδω ὑπάρχοντα, μετὰ νεκρῶν τί ζητεῖτε ὡς ἄνθρωπον; βλέπετε τὰ ἐντάφια σπάργανα· δράμετε, καὶ τῷ κόσμῳ κηρύξατε, ὡς ἠγέρθη ὁ Κύριος, θανατώσας τὸν θάνατον· ὅτι ὑπάρχει Θεοῦ Υἱός, τοῦ σώζοντος τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Κοντάκιον αὐτόμελον, ᾠδὴ πλ. δ'.

Εἰ καὶ ἐν τάφῳ κατηλθες ἀθάνατε, ἀλλὰ τῷ Ἄδῃ καθεῖλες τὴν δύναμιν, καὶ ἀνέστης ὡς νικητής, Χριστέ ὁ Θεός, γυναιξὶ Μυροφόροις φθεγξάμενος, Χαίρετε, καὶ τοῖς σοῖς Ἀποστόλοις εἰρήνην δωρέμενος, ὁ τοῖς πεσῶσι παρέχων Ἀνάστασιν.

ΕΙΔΗΣΙΣ.

Δεῖ εἰδέναι, ὅτι ἀπὸ ταύτης τῆς ἡμέρας τῆς ἀγίας καὶ Μεγάλης Κυριακῆς τοῦ Πάσχα, μέχρι τοῦ Σαββάτου τῆς Διακαινησίμου, αἱ Ὁραι, τὰ Ἀπόδειπνα, καὶ τὸ Μεσονυκτικὸν ψάλλονται οὕτω·

Μετὰ τὸν Εὐλογητόν.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι ζωὴν χαρισάμενος. Ἐκ γ'.

Α'νάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν Ἅγιον Κύριον, Ἰησοῦν τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Τὸν Σταυρόν σου Χριστέ προσκυνοῦμεν, καὶ τὴν ἀγίαν σου Ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν· σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἀγίαν Ἀνάστασιν· ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ, χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. Διαπαντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὑμνοῦμεν τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ· Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν. Ἐκ γ'.

Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον αἱ περὶ Μαριάμ, καὶ εὑροῦσαι τὸν λίθον ἀποκυλισθέντα τοῦ μνήματος, ἤκουον ἐκ τοῦ Ἀγγέλου· Τὸν ἐν φωτὶ αἰδίδῳ ὑπάρχοντα, μετὰ νεκρῶν τί ζητεῖτε ὡς ἄνθρωπον; βλέπετε τὰ ἐντάφια σπάργανα· δράμετε, καὶ τῷ κόσμῳ κηρύξατε, ὡς ἠγέρθη ὁ Κύριος, θανατώσας τὸν θάνατον· ὅτι ὑπάρχει Θεοῦ Υἱὸς, τοῦ σώζοντος τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Εἰ καὶ ἐν τάφῳ κατηλθες ἀθάνατε, ἀλλὰ τῇ Ἄδῃ καθεῖλες τὴν δύναμιν· καὶ ἀνέστης ὡς νικητὴς, Χριστέ ὁ Θεός, γυναιξὶ Μυροφόροις φθεγξάμενος, Χαίρετε, καὶ τοῖς σοῖς Ἀποστόλοις εἰρήνην δωρέμενος, ὁ τοῖς πεσοῦσι παρέχων Ἀνάστασιν.

Ε'ν τάφῳ σωματικῶς, ἐν Ἄδου δὲ μετὰ ψυχῆς ὡς Θεός, ἐν Παραδείσῳ δὲ μετὰ Ληστοῦ, καὶ ἐν θρόνῳ ὑπῆρχες Χριστέ, μετὰ Πατρὸς καὶ Πνεύματος, πάντα πληρῶν ὁ ἀπερίγραπτος. Δόξα.

Ω'ς ζωηφόρος, ὡς Παραδείσου ὠραιότερος, ὄντως καὶ πασάδος πάσης βασιλικῆς, ἀναδέδεικται λαμπρότερος Χριστέ ὁ τάφος σου, ἡ πηγὴ τῆς ἡμῶν Ἀναστάσεως.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸ τοῦ Ὑψίστου ἡγιασμένον θεῖον σκῆνωμα, χαῖρε· διὰ σοῦ γὰρ δέδοται ἡ χαρὰ, Θεοτόκε τοῖς κραυγάζουσιν· Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξίν, ὑπάρχεις πανάμωμε Δέσποινα.

Τὸ, Κύριε ἐλέησον, μ'. Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ. Εἴτα, Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν. Τρισσεύεται δὲ ἡ τοιαύτη Ἀκολουθία ἔντε τῷ Μεσονυκτικῷ, καὶ ταῖς Ὁραῖς, καὶ τῷ Ἀποδείπνῳ· ἐν τούτῳ δὲ λέγομεν καὶ τὴν ἐπομένην

ΕΥΧΗΝ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα παντοκράτορ, ὁ φωτίσας τὴν ἡμέραν τῷ φωτὶ τῷ ἡλιακῷ, καὶ τὴν νύκτα φαιδρύνας ταῖς αὐγαῖς τοῦ πυρός· ὁ τὸ μῆκος τῆς ἡμέρας διελθεῖν ἡμᾶς καταξιώσας, καὶ προσεγγίσει ταῖς ἀρχαῖς τῆς νυκτός, ἐπάκουσον τῆς δεήσεως ἡμῶν, καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ σου· καὶ πᾶσιν ἡμῖν συγχωρήσας τὰ ἐκούσια καὶ τὰ ἀκούσια ἁμαρτήματα, πρόσδεξαι τὰς ἐσπερινὰς ἡμῶν ἱκεσίας, καὶ κατὰ πεμψον τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου καὶ τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου. Τείχισον ἡμᾶς ἁγίοις Ἀγγέλοις σου· ὅπλισον ἡμᾶς ὅπλοις δικαιοσύνης σου· περιχαράκωσον ἡμᾶς τῇ ἀληθείᾳ σου· φρούρησον ἡμᾶς τῇ δυνάμει σου· ῥῦσαι ἡμᾶς ἐκ πάσης περιστάσεως, καὶ πάσης ἐπιβουλῆς τοῦ ἀντικειμένου. Παράσχῃ δὲ ἡμῖν καὶ τὴν παροῦσαν ἐσπέραν, σὺν τῇ ἐπερχομένῃ νυκτὶ, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν, ἀναμάρτητον, ἀσκανδάλιστον, ἀφάνταστον, καὶ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν· πρεσβείαις τῆς ἁγίας Θεοτόκου, καὶ πάντων τῶν Ἀγίων, τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι εὐαρεστησάντων. Ἀμήν.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, ἐκ γ'· καὶ ἀπόλυσις.

ΕΙΔΗΣΙΣ.

Ἐν ὅλῃ ταύτῃ τῇ Διακαινησίμῳ Ἑβδομάδι, ἥτις ὡς μία λαμπροφόρος ἡμέρα λογίζεται, καταλύομεν εἰς πάντα.

✠ Τῇ Παρασκευῇ τῆς Διακαινησίμου ✠
Ψάλλομεν τὴν Ἀκολουθίαν τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς.

Ἐξω τῆς Κωνσταντινουπόλεως, πρὸς τὰ μέρη τῶν Ἑπτὰ Πύργων, ὑπῆρχε τὸ πάλαι ναὸς μέγιστος καὶ περικαλλής, ἐπ' ὀνόματι τῆς Θεοτόκου, ἀνεγερθεὶς περὶ τὰ μέσα τοῦ Ε'. αἰῶνος ὑπὸ Λέοντος τοῦ Θρακῆος, τοῦ καὶ Μακέλλη καλουμένου, πλησίον πηγῆς τινος, ἥς τὸ ὕδωρ πολλὰς ἰάσεις ἐποίησε κατὰ καιροῦς, καὶ παντοίας νόσους ἐθεράπευσε τῇ χάριτι τῆς Θεοτόκου, ἀφ' ἧς καὶ ἐπωνομάσθη Ζωοδόχος, ἢ μᾶλλον Ζωηφόρος Πηγὴ. Τοῦ ναοῦ τούτου τὰ Ἐγκαίνια ἐπιτελεῖ σήμερον ἡ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία· οὐτινος ὁμως ναοῦ, μετὰ τὴν

πτῶσιν τοῦ βασιλείου, κατεδαφισθέντος δὲ ἀνωτέρας ἐπιταγῆς, καὶ τῆς ὕλης αὐτοῦ μετακομισθείσης εἰς κατασκευὴν τοῦ Σουλτὰν Βαγιαζιτίου, οὐδὲν ἑτερον ἔμεινεν ἐκ τῆς ἀρχαίας ἐκείνης καλλονῆς, εἰ μὴ σμικρότατον καὶ εὐτελὲς παρεκκλήσιον, ὅλον σχεδὸν εἰς τὰ ἐρείπια κεχωσμένον, ἔχον 25 βαθμίδας πρὸς κατὰ-βασιν, καὶ φεγγίτας ἀνωθεν τῆς στέγης, δι' ὧν ἐδέχετο ὀλίγον φῶς. Πρὸς δὲ τὴν δυτικὴν πλευρὰν τοῦ ἐδάφους αὐτοῦ, ἔκειτο ἡ ῥηθεῖσα τοῦ Ἀγιάσματος πηγή, διὰ κιγκλίδων πεφραγμένη, ἐν ᾗ ἐφαίνοντο κολυμβῶντα καὶ ὀψάρια τινά. Τοιαύτη μὲν ἦν ἡ κατάστασις αὐτοῦ μέχρι τοῦ 1821 ἔτους· τότε δὲ κατεδαφισθὲν καὶ τὸ μικρὸν ἐκεῖνο λείψανον, συγκατέχωσεν ἐν ἑαυτῷ καὶ τὸ ἱερὸν Ἀγίασμα, καὶ ἐγένετο πάντῃ ἀφανές.

Ἄλλ' ἐπὶ τῶν εὐκλεῶν ἡμερῶν τοῦ Σουλτὰν Μαχμούτ, ὅτε οἱ ὑπήκοοι αὐτοῦ ἔχαιρον ἐλευθερίαν εἰς τῶν θρησκευτικῶν αὐτῶν ἐθίμων τὴν ἐκτέλεσιν, ἐζητήθη ἄδεια ὑπὸ τῶν ὁμογενῶν πρὸς ἀνοικοδομὴν τοῦλάχιστον τοῦ εἰρημένου παρεκκλησίου. Καὶ ἤρξατο μὲν τὸ ἔργον τῇ 27 Ἰουλίου τοῦ 1833 ἔτους· ἀνασκαφῆς δὲ γενομένης, καὶ τῶν θεμελίων τοῦ ἀρχαίου ναοῦ εὐρεθέντων, ἀνηγέρθη, διὰ νεωτέρας ἀδείας βασιλικῆς, οὐ μόνον τὸ τοῦ Ἀγιάσματος παρεκκλήσιον, λαμπρότερον τοῦ προτέρου, ἀλλὰ καὶ ἕτερος νέος, ἐπὶ τῶν θεμελίων τοῦ παλαιοῦ, μέγιστος, περικαλλέστατος, καὶ μεγαλοπρεπέστατος ναός. Καὶ τὰ μὲν θεμέλια τούτου, κατεβλήθησαν τῇ 14 Σεπτεμβρίου τοῦ 1833 ἔτους· τὸ δὲ ἔργον ἀπηρτίσθη τῇ 30 Δεκεμβρίου τοῦ 1834· κατὰ δὲ τὴν β'. Φεβρουαρίου τοῦ 1835, ὁ παναγιώτατος καὶ οἰκουμενικός Πατριάρχης Κωνσταντίας ὁ β'. ἔχων συλλειτουργοὺς καὶ δώδεκα τῶν προκρίτων Ἀρχιερέων, μετὰ μεγάλης καὶ ἐκκλησιαστικῆς παρατάξεως, καὶ ἀπείρου πλήθους Χριστιανῶν, ἐξετέλεσε τὰ Ἐγκαίνια τοῦ ἱεροῦ τούτου ναοῦ, εἰς δόξαν τῆς Θεομήτορος, καὶ καύχημα τοῦ γένους ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Ε'ξ ἀκενώτου σου πηγῆς Θεοχαρίτῳτε, ἐπιβραβεύοις μοι πηγάζουσα τὰ νάματα, ἀεννάως τῆς σῆς χάριτος ὑπὲρ λόγον· τὸν γὰρ Λόγον ὡς τεκοῦσαν ὑπὲρ ἔννοιαν, ἱκετεύω σε δροσίζειν με σῇ χάριτι, ἵνα κράζω σοι· Χαῖρε ὕδωρ σωτήριον.

Η ΨΗΛΑΦΗΣΙΣ ΤΟΥ ΘΩΜΑ .

✠ Τῇ Κυριακῇ τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Θωμᾶ ✠

Κεκλησμέναι ἦσαν αἱ σύραι τοῦ οἰκήματος, ἔνθα ἦσαν οἱ Μαθηταὶ συνηγμένοι, κατὰ τὴν ἐσπέραν τῆς παρελθούσης τοῦ Πάσχα Κυριακῆς, ὅτε, ἐλθὼν πα-

ραδόξως ὁ Ἰησοῦς, ἔσθη ἐν τῷ μέσῳ· καὶ ἀσπασάμενος αὐτοὺς κατὰ τὸ σῆμα, Εἰρήνη ὑμῖν, ἐπέδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας, καὶ τοὺς πόδας, καὶ τὴν πλευράν· καὶ προσέτι, λαβὼν παρ' αὐτῶν μέρος ἰχθύος ὀπτοῦ, καὶ κηρόμελι, ἔφαγεν ἐνώπιον αὐτῶν, καὶ οὕτως ἐπιστοποίησεν αὐτοῖς τὴν ἑαυτοῦ ἀνάστασιν. Ὁ δὲ Θωμᾶς, μὴ εὕρεθεις τότε μετὰ τῶν λοιπῶν, οὐκ ἐπίστευσεν εἰς τὴν περὶ τῆς ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ μαρτυρίαν ἐκείνων, ἀλλ' εἶπεν ἀποφασιστικῶς· « Ἐὰν μὴ ἴδω καὶ ψηλαφήσω τὰς τρυπηθείσας αὐτοῦ χεῖρας καὶ τὴν λογχευθεῖσαν πλευράν, οὐ μὴ πιστεύσω ». Ὅθεν μετ' ἡμέρας ὀκτῶ, τουτέστι κατὰ τὴν σήμερον, ὅταν πάλιν τῶν Μαθητῶν συνηγμένων, ὁμοῦ καὶ τοῦ Θωμᾶ, ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς, τῶν θυρῶν πάλιν κεκλεισμένων, ὡς καὶ πρότερον· καὶ σταῖς εἰς τὸ μέσον, καὶ εἰπὼν τὸ, Εἰρήνη ὑμῖν, λέγει ἔπειτα πρὸς τὸν Θωμᾶν· Φέρε τὸν δάκτυλόν σου ὧδε, καὶ ἴδε τὰς χεῖράς μου· καὶ φέρε τὴν χεῖρά σου, καὶ βάλε εἰς τὴν πλευράν μου· καὶ μὴ γίνου ἄπιστος, ἀλλὰ πιστός.

Ὁ δὲ Θωμᾶς, ἰδὼν καὶ ψηλαφήσας ἀκριβῶς τὰς χεῖρας καὶ τὴν πλευράν τοῦ Δεσπότου, ἀνεδόησε μετὰ πίστεως· Ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου· καὶ οὕτως ἐκήρυξε τρανῶς τοῦ Θεανθρώπου τὰς δύο φύσεις, τὴν ἀνθρώπινον καὶ τὴν θεϊαν (Λουκ. κδ. 36-43 Ἰωάν. κ'. 19-28).

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος βαρύς.

Ε'σφραγισμένου τοῦ μνήματος, ἡ ζωὴ ἐκ τάφου ἀνέτειλας, Χριστέ ὁ Θεός· καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, τοῖς Μαθηταῖς ἐπέστης ἡ πάντων Ἀνάστασις, Πνεῦμα εὐθὲς δι' αὐτῶν ἐγκαινίζων ἡμῖν, κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Τῇ φιλοπράγμονι δεξιᾷ, τὴν ζωοπάροχόν σου πλευράν, ὁ Θωμᾶς ἐξηρεύνησε, Χριστέ ὁ Θεός· συγκεκλεισμένων γὰρ τῶν θυρῶν ὡς εἰσῆλθες, σὺν τοῖς λοιποῖς Ἀποστόλοις ἐβόᾳ σοι· Κύριος ὑπάρχεις καὶ Θεός μου.

✠ Τῇ Κυριακῇ τῶν Μυροφόρων ✠

Περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ 32 ἔτους, ὅτε ὁ Ἰησοῦς περιήρχετο τὴν Γαλιλαίαν κηρύττων καὶ θαυματουργῶν, πολλαὶ γυναῖκες, εὐεργετηθεῖσαι παρ' αὐτοῦ, κατέλιπον τὴν οἰκίαν πατρίδα· καὶ ἀκολουθοῦνται εἰς τὸ ἐξῆς κατόπιν, διηκόνουν αὐτῷ ἀπὸ τῶν ὑπαρχόντων αὐταῖς, ἕως ἐπὶ τοῦ σταυροῦ καὶ τοῦ τάφου, ὅπου καὶ ἦλθον ἔπειτα φέρουσαι τὰ πρὸς ἀλειψιν τοῦ δεσποτικοῦ σώματος ἐτοιμασθέντα μύρα (Κυρ. τοῦ Πάσχα). Ἐκ τούτων οὖν τῶν μύρων, ἅπερ ἔφερον αἱ θεοφιλεῖς αὗται γυναῖκες ἐπὶ τὸν τάφον τοῦ Ἰησοῦ, ἐπωνομάσθησαν Μυροφόροι· καὶ αἱ μὲν ἐξ ὀνόματος γνωστὰί εἰσὶ, Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ (Ἰουλ. 22), Μαρία, ἡ τοῦ Γαλιλάου καὶ Ἰωσή μῆτηρ, ἣτις καὶ Μαρία τοῦ Κλωπᾶ λέγεται (Ὀκτωβρ. 23), Γωάννα γυνὴ Χουζᾶ ἐπιτρόπου Ἡρώδου τοῦ Ἀντίπα, Σαλώμῃ ἡ μῆτηρ τῶν υἱῶν Ζεβεδαίου, καὶ Σωσάννα· τῶν δὲ λοιπῶν τὰ ὀνόματα ἀπεσιωπήθησαν ὑπὸ τῶν Εὐαγγελιστῶν (Ματθ. κγ'. 56. Λουκ. κ'. 3. Ἰωάν. ιθ'. 25). Καὶ αὗται μὲν αἱ Μυροφόροι.

Συνηγοροῦνται δὲ μετ' αὐτῶν καὶ οἱ πρῶην κεκρυμμένοι τοῦ Σωτῆρος μαθηταὶ Ἰωσήφ, καὶ Νικόδημος· ὧν ὁ μὲν Νικόδημος ἦν πιθανῶς Ἱεροσολυμίτης τὴν πατρίδα, ἄρχων τῶν Ἰουδαίων κατὰ τὸ ἀξίωμα, Φαρισαῖος τὸ τάγμα, νομομαθὴς καὶ πεπαιδευμένος τὰς ἀγίας Γραφάς, πιστεύσας εἰς τὸν Χριστὸν, ὅτε, ἐν ἀρχῇ τοῦ σωτηρίου κηρύγματος, ὑπῆγε πρὸς αὐτὸν τὴν νύκτα (Ἰωάν. γ'. 1-21). Εἰς δὲ τὸν ἐνταφιασμὸν αὐτοῦ ἦλθε φέρων σμύρνης καὶ ἀλόης μίγμα ἀρωματι-

στιχὸν ὁμοῦ καὶ βαλσαμωτικόν, ἕως 100 λίτρας, δεῖγμα εὐλαδείας καὶ ἀγάπης πρὸς τὸν Σείον Διδάσκαλον. Ὁ δὲ Ἰωσήφ ἦν ἐκ πόλεως Ἀριμαθαίας ἀνὴρ πλούσιος καὶ εὐγενής, καὶ εἰς τῶν Βουλευτῶν τῶν ἐν Ἱεροσολύμοις. Οὗτος τολμήσας εἰσῆλθε πρὸς Πιλάτον, καὶ αἰτήσας τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ, ἐκήδευσεν αὐτὸ μετὰ τοῦ Νικοδήμου. — Λέγουσι δέ τινες, ὅτι ὁ ἐν Γολγοθᾶ κήπος, ὅπου ἐτάφη ὁ Ἰησοῦς, ἦν τοῦ Ἰωσήφ τούτου κτῆμα, ἐν ᾧ εἶχε καὶ τὸν ἑαυτοῦ τάφον ἐτοιμον ἐσκαμμένον εἰς πέτρᾳ (βράχον)· μὴ συγχωροῦντος δὲ τοῦ καιροῦ πρὸς ἐτοιμασίαν ἑτέρου τάφου, ἔθηκεν ἐκεῖ τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. Τοῦτο φαίνεται ὅτι ἐννοεῖ καὶ ὁ Εὐαγγελιστής, λέγων· Καὶ ἔθηκεν αὐτὸ ἐν τῷ καινῷ αὐτοῦ μνημεῖῳ, ὃ ἐλατόμησεν ἐν τῇ πέτρᾳ (Ματθ. κζ'. 60).

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος β'.

Οτε κατήλθες πρὸς τὸν Θάνατον, ἡ ζωὴ ἡ ἀθάνατος, τότε τὸν Ἄδην ἐνέκρωσας, τῇ ἀσραπῇ τῆς Θεότητος· ὅτε δὲ καὶ τοὺς τεθνεῶτας ἐκ τῶν καταχθονίων ἀνέστησας, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις τῶν ἐπουρανίων ἐκραύγαζον· Ζωοδότα Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι. Δόξα.

Ο εὐσχήμων Ἰωσήφ, ἀπὸ τοῦ ξύλου καθελὼν, τὸ ἄχραντόν σου Σῶμα, σινδόνι καθαρᾷ εἰλήσας καὶ ἀρώμασιν, ἐν μνήματι καινῷ κηδεύσας ἀπέθετο· ἀλλὰ τριήμερος ἀνέστης Κύριε, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος. Καὶ νῦν.

Ταῖς Μυροφόροις γυναιξί, παρὰ τὸ μνῆμα ἐπιστάς, ὁ Ἄγγελος ἐβόα· Ταῦ μύρα τοῖς θνητοῖς ὑπάρχει ἀρμόδια, Χριστὸς δὲ διαφθορᾶς ἐδείχθη ἀλλότριος· ἀλλὰ κραυγάσατε· Ἀνέστη ὁ Κύριος, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Κοντάκιον αὐτόμελον, Ἦχος β'.

Τὸ Χαῖρε ταῖς Μυροφόροις φθεγξάμενος, τὸν θρῆνον τῆς προμήτορος Εὐας κατέπαυσας, τῇ Ἀναστάσει σου Χριστέ ὁ Θεός· τοῖς Ἀποστόλοις δὲ τοῖς σοῖς κηρύττειν ἐπέταξας· Ὁ Σωτὴρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

✠ Τῇ Κυριακῇ τοῦ Παραλύτου ✠

Πλησίον μιᾶς τῶν πυλῶν τῆς Ἱερουσαλὴμ, Προδατικῆς καλουμένης (Νοεμ. γ'. 4), ὑπῆρχε ποτὲ κολυμβήθρα, ἡ ὡς ἡμεῖς κοινότερον λέγομεν, Στέρνα (ἐκ τῆς Λατινικοῦ Κιστέρνα, Cisterna), Προδατικῆ καλουμένη καὶ αὕτη· διότι εἰς αὐτὴν φέροντες ἐπλυνον τὰ ἐντόσθια τῶν δυσιαζομένων ζώων· ἡ δὲ πύλη ἔλαβεν ἴσως τὴν αὐτὴν ἐπωνυμίαν ἐκ τῆς κολυμβήθρας αὐτῆς· ἡ, ὡς τινες λέγουσιν, ὅτι δι' αὐτῆς εἰσῆγοντο εἰς τὴν πόλιν τὰ πρόδατα, καὶ τὰ λοιπὰ πρὸς δυσίαν ζῶα. Ἡ κολυμβήθρα ἐκείνη πεντάγωνος οὖσα τὸ σχῆμα, κατὰ τὸ φαινόμενον, εἶχε κύκλῳ αὐτῆς β' στοᾶς, ὁέστι β' σειρὰς στύλων παραλλήλων βασταζόντων στέγην καμαρωτὴν· ὑπὸ δὲ τὴν στέγην αὐτὴν κατέκειντο διάφορων ἀρρώστημάτων πάμπολλοι ἀσθενεῖς, ἀναμένοντες τὴν τοῦ ὕδατος κίνησιν· διότι Ἄγγελος Κυρίου, καταβαίνων εἰς τὴν κολυμβήθραν κατὰ καιρὸν, ἐτάραττεν αὐτῆς

τὸ ὕδωρ· ὁ δὲ πρῶτος ἐμβὰς εἰς αὐτὸ μετὰ τὴν παραχὴν, ἰατρεύετο πάραυτα, ὅποιονδήποτε πάθος καὶ ἂν εἶχεν.

Ἐκεῖ οὖν κατέκειτο καὶ ὁ Παράλυτος τῆς σημερινῆς τοῦ Εὐαγγελίου ἱστορίας, βασανιζόμενος ὑπὸ τῆς ἀσθενείας αὐτοῦ 38 ἔτη. Τοῦτον ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς, ἠρώτησε λέγων· Θέλεις ὑγιὴς γενέσθαι; Ὁ δὲ, πτωχὸς ὢν ἀναμφιβόλως καὶ ἄπορος, ἰσως δὲ καὶ ξένος, ἀπεκρίνατο μετὰ πραείας καὶ ἡσύχου φωνῆς· Κύριε, ἄνθρωπον οὐκ ἔχω, ἵνα, ὅταν παραχθῇ τὸ ὕδωρ, βάλη με εἰς τὴν κολυμβήθραν. Τότε λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς· Ἐγείραι, ἄρον τὸν κράββατόν σου, καὶ περιπάτει. Καὶ εὐθὺς, ὑγιὴς γενόμενος ὁ ἄνθρωπος, ἤρει τὸν κράββατον αὐτοῦ, καὶ περιπατῶν ἐνώπιον πάντων, ἀπῆλθε χαίρων εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ. — Ἐθεράπευσε δὲ τὸν Παράλυτον τοῦτον ὁ Ἰησοῦς, κατὰ τοὺς ἀρμονιογράφους, τῷ 32 ἔτει, ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ Πάσχα, ὅτε, ἀναβὰς ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα διὰ τὴν ἑορτὴν, διέτριβεν ἐκεῖ θαυματουργῶν καὶ διδάσκων· πάντως δὲ ἐν ἡμέρᾳ Σαββάτου, κατὰ τὸν Εὐαγγελιστὴν (Ἰωάν. ἐ. 4-9).

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον, Ἦχος γ'.

Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια, ἀγαλλιάσθω τὰ ἐπίγεια, ὅτι ἐποίησε κράτος, ἐν βραχίονι αὐτοῦ ὁ Κύριος· ἐπάτησε τῷ θανάτῳ τὸν θάνατον, πρωτότοκος τῶν νεκρῶν ἐγένετο, ἐκ κοιλίας Ἀδου ἐρρύσατο ἡμᾶς, καὶ παρέσχε τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον.

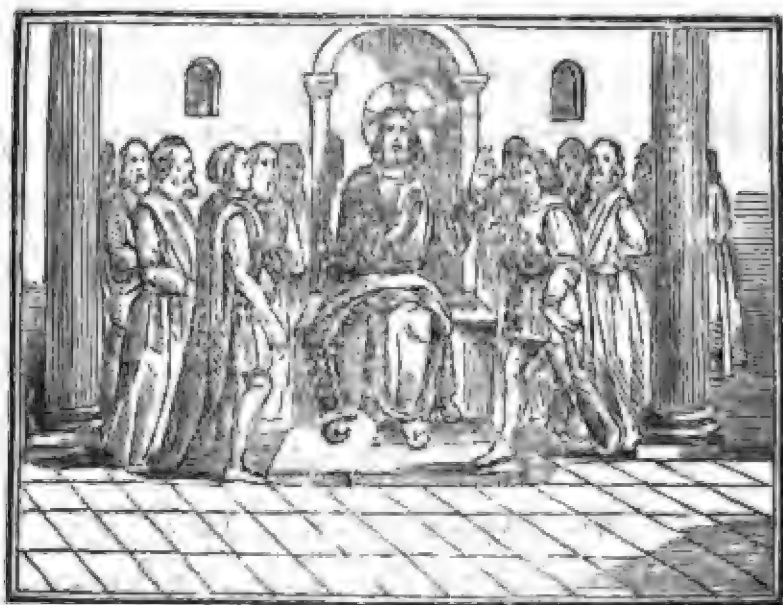
Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν τὴν σωτηρίαν τοῦ γένους ἡμῶν, ἀνυμνοῦμεν Θεοτόκε Παρθένε· ἐν τῇ σαρκὶ γὰρ τῇ ἐκ σοῦ προσληφθείσῃ, ὁ Υἱός σου καὶ Θεὸς ἡμῶν, τὸ διὰ Σταυροῦ καταδεξάμενος πάθος, ἐλυτρώσατο ἡμᾶς ἐκ φθορᾶς, ὡς φιλάνθρωπος.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Τὴν ψυχὴν μου Κύριε, ἐν ἀμαρτίαις παντοίαις, καὶ ἀτόποις πράξεσι, δεινῶς παραλελυμένην, ἔγειρον τῇ θείκῃ σου ἐπιστάσιᾳ, ὥσπερ καὶ τὸν Παράλυτον ἠγείρας πάλαι, ἵνα κράζω σεσωσμένος· Οἰκτίρμον δόξα, Χριστέ, τῷ κράτει σου.

Η ΜΕΣΟΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗ.

✠ Τῇ Τετάρτῃ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς ✠

Μετὰ τὴν εἰς τὸν Παράλυτον θαυματουργίαν τοῦ Ἰησοῦ, φθόνῳ κινούμενοι οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ ἐξαιρέτως οἱ Φαρισαῖοι καὶ Γραμματεῖς, ἐδίωκον αὐτὸν, καὶ ἐζήτουν ἀποκτεῖναι ἐπὶ προφάσει, ὅτι οὐκ ἐτήρει τὸ Σάββατον, θαυματουργῶν ἐν αὐτῷ. Ὁ δὲ Ἰησοῦς, τότε μὲν ἀνεχώρησεν εἰς τὰ μέρη τῆς Γαλιλαίας· περὶ δὲ τὰ μέσα τῆς ἑορτῆς, τῆς λεγομένης Σκηνοπηγίας, ἀνέβη πάλιν εἰς τὸ Γερὸν καὶ ἐδίδασκεν· ὅτε, καὶ θαυμάζοντες οἱ Ἰουδαῖοι τὴν σοφίαν τῶν λόγων αὐτοῦ, ἔλεγον· Πῶς οὗτος γράμματα οἶδε, μὴ μεμαθηκώς; Ὁ δὲ, ἐλέγξας πρότερον τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν καὶ παρανομίαν, ἀπέδειξεν ἔπειτα διὰ τοῦ νόμου, ὅτι ἀδίκως ζητοῦσιν αὐτὸν ἀποκτεῖναι, τάχα ὡς τοῦ νόμου καταφρονητὴν, διότι ἐθεράπευσε τὸν Παράλυτον ἐν ἡμέρᾳ Σαββάτου.

Ἐπειδὴ οὖν τὰ ἐν τῷ μέσῳ τῆς ἑορτῆς ἐκείνης λαληθέντα ὑπὸ τοῦ Ἰησοῦ σχέσιν ἔχουσι πρὸς τὰ τῆς παρελθούσης Κυριακῆς τοῦ Παραλύτου, καὶ ἐπειδὴ ἐφθάσαμεν ἤδη εἰς τὸ μέσον τοῦ ἀπὸ τοῦ Πάσχα μέχρι τῆς Πεντηκοστῆς πεντηκονθημέρου διαστήματος, διὰ τοῦτο ἡ Ἐκκλησία, μετὰ τὴν τοῦ Παραλύτου ἱστορίαν, ἔταξεν ἐνταῦθα τὴν παροῦσαν ἑορτὴν, ὡσπερ σύνδεσμον τῶν εἰρημένων δύο μεγάλων ἑορτῶν, καὶ τρόπον τινὰ ἑνωσιν ἀμφοτέρων εἰς μίαν. Ὅθεν καὶ Μεσοπεντηκοστὴν ἐκάλεσε τὴν σημερινὴν ἑορτὴν, καὶ τὴν περικοπὴν ἐκείνην τοῦ Εὐαγγελίου, Τῆς ἑορτῆς μεσοῦσης, κτλ. ἐφήρμοσεν εἰς αὐτὴν κατὰ τὸ γράμμα, ἐνῷ ταῦτα ἱστοροῦνται κατ' αὐτὸ περὶ τῆς Σκηνοπηγίας (Ἰωάν. ζ').

Σημειωτέον δὲ, ὅτι τρεῖς ἦσαν αἱ μέγισται τῶν Ἰουδαίων ἑορταί· τὸ Πάσχα, ἡ Πεντηκοστή, καὶ ἡ Σκηνοπηγία. Καὶ τὸ μὲν Πάσχα ἐποίουν τῇ 15 τοῦ παρ' αὐτοῖς πρώτου μηνός, συμπίπτοντος τῷ παρ' ἡμῖν Μαρτίῳ, εἰς ἀνάμνησιν, ὅτι κατ' αὐτὴν διστάχθησαν ἵνα φαίωσιν ἀφ' ἐσπέρας τὸν ἀμνόν, καὶ ἀλείψωσιν ἐκ τοῦ αἵματος αὐτοῦ τῶν οἰκῶν αὐτῶν τὰς θύρας· καὶ οὕτω, διαφυγόντες τῶν Αἰγυπτίων τὸν θάνατον καὶ τὴν δουλείαν, διέδησαν τὴν Ἐρυθρὰν θάλασσαν, διὰ τὴν γῆν τῆς Ἐπαγγελίας. Ἐλέγετο δὲ ἡ αὕτη καὶ ἑορτὴ τῶν Ἀζύμων, διότι ἄρτον ἄζυμον ἔτρωγον εἰς αὐτὴν 7 ἡμέρας. — Ἡ δὲ Πεντηκοστή ἐτελεῖτο μετὰ 50 ἡμέρας ἀπὸ τοῦ Πάσχα, τὸ μὲν, ὅτι τότε φθάσαντες ἐκ τῆς Αἰγύπτου εἰς τὸ Ὅρος Σινᾶ, ἔλαβον ἐκ Θεοῦ τὸν Νόμον· τὸ δὲ, καὶ εἰς ἀνάμνησιν τῆς εἰσόδου αὐτῶν εἰς τὴν γῆν τῆς Ἐπαγγελίας, ὅτε καὶ ἄρτον ἔφαγον, τραφέντες πρότερον ἐν τῇ ἐρήμῳ διὰ τοῦ Μάννα ἐτῆ 40· διὸ καὶ προσέφερον κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν θυσίαν τῷ Θεῷ, ἄρτους ἐκ νέου σίτου κατεσκευασμένους. — Τὴν δὲ Σκηνοπηγίαν ἐώρταζον ἀπὸ τῆς 15 ἕως τῆς 22 τοῦ Σεπτεμβρίου, κα-

Σήμενοι ὑπὸ καλύβας καὶ σκηναίς, ἐκ διαφόρων κλάδων κατεσκευασμένους, πρὸς ἐνθύμησιν, ὅτι τὰ εἰρημένα 40 ἔτη διέτριψαν εἰς τὴν ἔρημον, κατοικοῦντες ἐν σκηναῖς (Ἐξ. ιβ'. ιδ'. Λευϊτ. κγ').

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ δ'.

Μεταρρύσεως τῆς Ἑορτῆς, διψῶσάν μου τὴν ψυχὴν, εὐσεβείας πότισοννάματα· ὅτι πᾶσι Σωτὴρ ἐβόησας· Ὁ διψῶν ἐρχέσθω πρὸς με καὶ πινέτω. Ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῆς Ἑορτῆς τῆς νομικῆς μεσαζούσης, ὁ τῶν ἀπάντων ποιητῆς καὶ Δεσπότης, πρὸς τοὺς παρόντας ἔλεγες, Χριστέ ὁ Θεός· Δεῦτε καὶ ἀρύσασθε, ὕδωρ ἀθανασίας. Ὅθεν σοι προσπίπτομεν, καὶ πιστῶς ἐκβοῶμεν· Τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι ἡμῖν· σὺ γὰρ ὑπάρχεις πηγὴ τῆς ζωῆς ἡμῶν.

✠ Τῇ Κυριακῇ τῆς Σαμαρείτιδος ✠

Μία τῶν ἀρχαιοτάτων πόλεων τῆς γῆς τῆς Ἑπαγγελίας ὑπῆρχεν ἡ Συχέμ, ἥ τις καὶ Σίχιμα ἐκαλεῖτο, κεκμηνη εἰς τοὺς πρόποδας τοῦ κατὰ τὰ ἀνατολικά μέρη τῆς Ἱεριχώ ὄρους Γαριζίν, ἅπου ποτὲ ἀνέγνωσαν οἱ Ἰσραηλῖται τὰς Εὐλογίας (Δευτ. ια'. 29). Πλησίον τῆς πόλεως ταύτης, ἐπανερχόμενος ὁ Ἰακώβ ἀπὸ τῆς Μεσοποταμίας, πρὸ Χριστοῦ περίπου 1887 ἔτη, ἠγόρασεν ὑποστατικόν, ἐν ᾧ ὑπῆρχε καὶ φρέαρ, σωζόμενον ἕως ἐπὶ Χριστοῦ, καὶ καλούμενον Πηγὴ τοῦ Ἰακώβ. Ὑστερον δέ, ἀποθνήσκων ἐν Αἰγύπτῳ, κατέλιπε τὸ ὑποστατικόν ἐκεῖνο εἰς κληρονομίαν ἐξαίρεται τῷ υἱῷ αὐτοῦ Ἰωσήφ (Γέν. μγ'. 19, λη'. 29). Ἡ πόλις αὕτη, πρὶν κτισθῇ ἡ Σαμάρεια, ἐχρημάτισε καὶ μητρόπολις τοῦ βασιλείου τῶν δέκα φυλῶν· καὶ ἐπειδὴ ὁ λαὸς τούτων, καταλιπόντες τὴν λατρείαν τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ, ἐδόθησαν μανικῶς εἰς τὴν εἰδωλολατρείαν, ἐμπαίζοντες αὐτοὺς οἱ εἰς τὴν εὐσέβειαν ἐμμενῶντες Ἰουδαῖοι, ὡς τινες λέγουσι, μετωνόμασαν τὴν πόλιν αὐτῶν Σιχαρ, ὅπερ σημαίνει μέθην· ὡς καὶ τὸ ἐξ αὐτοῦ παραγόμενον Σικερα, πᾶν εἶδος μεθυστικοῦ ποτοῦ.

Εἰς ταύτην οὖν τὴν πόλιν ἐλθὼν ὁ Ἰησοῦς ἐν ᾧρα μεσημβρίας, καὶ ἐκ τῆς ὁδοπορίας καὶ τῆς καύσεως κεκοπιακῶς, ἐκάθισεν ἐπὶ τῆς εἰρημένης πηγῆς εἰς τὸν τυχόντα τόπον. Μετ' ὀλίγον ἦλθεν ἐκεῖ καὶ ἡ σήμερον ἱστορουμένη Σαμαρείτις γυνή, ἀντλήσαι ὕδωρ, καὶ συνομιλήσασα μετὰ τοῦ Ἰησοῦ διεξοδικῶς, καὶ ἀκούσασα παρ' αὐτοῦ τὰ ἑαυτῆς ἀπόκρυφα, ἐπίστευσεν εἰς αὐτόν· δι' αὐτῆς δὲ καὶ πολλοὶ ἄλλοι συμπολῖται αὐτῆς Σαμαρεῖται (Ἰωάν. δ'. 5-42).

Περὶ δὲ τῶν Σαμαρειτῶν τούτων ἰστέον ὅτι, τὸ 721 ἔτος πρὸ Χριστοῦ, Σαλμανάσαρ, ὁ τῶν Ἀσσυρίων βασιλεὺς, αἰχμαλωτίσας τὰς ἀνωτέρω δέκα φυλάς τῶν Ἰσραηλιτῶν, μετῴκισεν ἅπαντα τὸν λαὸν εἰς τὴν Βαβυλωνίαν καὶ Μηδίαν· ἐκεῖθεν δὲ συναγαγὼν διάφορα ἔθνη, ἀπέστειλεν αὐτὰ εἰς τὴν Σαμάρειαν. Τὰ ἔθνη ταῦτα ἦσαν εἰδωλολάτραι ἐξ ἀρχῆς· διδαχθέντες δὲ ὕστερον καὶ τὴν Ἰουδαϊκὴν πίστιν, ἐπίστευον μὲν εἰς τὸν ἀληθινὸν Θεόν, ἐλάτρευον ὁμῶς καὶ τὰ εἰδωλά· καὶ δεχόμενοι τὴν Πεντάτευχον μόνον τοῦ Μωϋσέως, ἀποστρεφόμενοι δὲ τὰ λοιπὰ βιβλία τῆς ἀγίας Γραφῆς, ἐνόμιζον ἑαυτοὺς τοῦ Ἀβραάμ καὶ τοῦ Ἰακώβ ἀπογόνους. — Τούτους οὖν τοὺς Ἰουδαίζοντας, καὶ εἰδωλολατροῦντας ἐν ταυτῷ, ὠνόμαζον οἱ εὐσεβεῖς Ἰουδαῖοι Σαμαρεῖτας, ὡς κατοικοῦντας τὴν

Σαμαρείαν τὴν πρῶν μητρόπολιν τῶν Ἰσραηλιτῶν, καὶ τὰς λοιπὰς αὐτῶν πόλεις· ἀπεστρέφοντο δὲ αὐτοὺς, ὡς ἐθνικοὺς καὶ ἄλλοφύλους, καὶ οὐδεμίαν κοινωνίαν εἶχον πρὸς αὐτούς, κατὰ τὸ, Οὐ συγχρῶνται Ἰουδαῖοι Σαμαρείταις (Ἰωάν. 8. 9). Ἐντεῦθεν τὸ ὄνομα Σαμαρείτης ἀναφέρεται καταφρονητικῶς πολλοῦ τῆς εὐαγγελικῆς ἱστορίας.

Απολυτίκιον Ἀναστάσιμον, Ἦχος δ'.

Τὸ παιδρὸν τῆς Ἀναστάσεως κήρυγμα, ἐκ τοῦ Ἀγγέλου μαθοῦσαι αἱ τοῦ Κυρίου Μαθήτραι, καὶ τὴν προγονικὴν ἀπόφασιν ἀπορρίψασαι, τοῖς Ἀποστόλοις καυχώμεναι, ἔλεγον· Ἐσκύλευται ὁ θάνατος, ἠγέρθη Χριστὸς ὁ Θεός, δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς. Μεσούσης τῆς ἑορτῆς, ὡς ἄνω.

Κοντόκιον, Ἦχος πλ. δ'. Πίστιν Χριστοῦ.

Πίστει ἔλθοῦσα ἐν τῷ φρέατι, ἡ Σαμαρεῖτις ἐθεάσατο, τὸ τῆς σοφίας ὕδωρ σε, ᾧ ποτισθεῖσα δαψιλῶς, βασιλείαν τὴν ἄνωθεν ἐκληρώσατο, αἰώνίως ἡ αἰδίδιμος.

✠ Τῇ Κυριακῇ τοῦ Τυφλοῦ ✠

Ἐκ τοῦ Ἱεροῦ ἐξήρχετο δ' Ἰησοῦς ἐν ἡμέρᾳ Σαββάτου, ὅτε, διαβαίνων διὰ τῆς ὁδοῦ, εἶδε τὸν Τυφλὸν τοῦ σημερινοῦ Εὐαγγελίου, νέον, οὕτω γεννηθέντα ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτῆς, καὶ ἡλικίαν ἱκανὴν ἤδη ἔχοντα, καὶ ἐπομένως ἀνεπιδέκτον θεραπείας τινὸς ἐξ ἀνθρωπίνης τέχνης. Τοῦτον ἰδὼν ὁ Θεάνθρωπος, ἔπτυσε χαμαὶ καὶ ἐκ τοῦ πτύσματος ἐποίησε πηλόν, καὶ χρίσας αὐτὸν ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ Τυφλοῦ, εἶπε πρὸς αὐτόν· Ὑπάγε, νίψαι εἰς τὴν κολυμβήθραν τοῦ Σιλωάμ. Ἦν δὲ ὁ Σιλωάμ (ὁ ἐρμηνεύεται ἀπεσταλμένος) πηγὴ ἐν Ἱερουσαλὴμ περίφημος, διὰ τὴν εἰς τοὺς ἐγκατοίκους μεγάλην χρῆσιν τῶν ὑδάτων αὐτῆς, ἅπερ, περιχεόμενα εἰς τὰ πρὸς ἀνατολὰς τεῖχη τῆς πόλεως, ὑπεδέχετο εὐρυχωροτάτῃ κολυμβήθρᾳ, ὀνομαζομένη Κολυμβήθρα τοῦ Σιλωάμ.

Εἰς ταύτην οὖν ἀπέστειλεν ὁ Ἰησοῦς τὸν Τυφλόν, ἵνα νίψῃ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, τοὺς ἐκ τοῦ πηλοῦ κεχρισμένους· οὐχ ὅτι τὸ ὕδωρ αὐτῆς εἶχε τοιαύτην δύναμιν ὥστε ἀνοίγειν τυφλῶν ὀφθαλμοὺς, ἀλλ' ἵνα καὶ τοῦ ἀποσταλέντος ἡ πίστις καὶ ἡ ὑπακοὴ δοκιμασθῇ, καὶ τὸ θαῦμα κατασταθῇ ἐπιστημότερον, γνωστὸν εἰς πάντα, καὶ ἀναμφίβολον. Ἐπίστευσε λοιπὸν ὁ Τυφλὸς εἰς τοῦ Ἰησοῦ τοὺς λόγους, ὑπήκουσεν εἰς τὸ πρόσταγμα αὐτοῦ, ὑπήγεν, ἐνίφθη, καὶ ὑπέστρεψεν οὐκέτι τυφλός, ἀλλ' ὕγιής καὶ βλέπων. — Πόσον δὲ φιλαλήθως ἀπεκρίθη ἔπειτα εἰς τοὺς ἐρωτῶντας αὐτὸν τῆς ἰατρείας αὐτοῦ τὸν τρόπον, μετὰ πόσης παρρησίας ὡμολόγησε τὸ ὄνομα τοῦ θείου ἱατροῦ, καὶ ἐκήρυξεν αὐτὸν ἐνώπιον τῶν Φαρισαίων, καὶ πῶς τελευταῖον, μαρτυρῶν τὴν ἀλήθειαν, ἐδιώχθη μετὰ ὕδρων ὑπὸ τῶν τῆς ἀληθείας ἐχθρῶν, ταῦτα πάντα διηγεῖται λεπτομερῶς ἡ σημερινὴ τοῦ Εὐαγγελίου ἱστορία (Ἰωάν. 9. 1-38).

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον, Ἦχος πλ. α'.

Τὸν συνάναρχον Λόγον Πατρὶ καὶ Πνεύματι, τὸν ἐκ Πατρὸς τεχθέντα εἰς σωτηρίαν ἡμῶν, ἀνυμνήσωμεν πιστοὶ καὶ προσκυνήσωμεν· ὅτι ηὐδόκησε σαρκί, ἀνελθεῖν ἐν τῷ

Σταυρῷ, καὶ Θάνατον ὑπομεῖναι, καὶ ἐγείραι τοὺς τεθνεῶτας, ἐν τῇ ἐνδόξῳ Ἀναστάσει αὐτοῦ. Θεοτοκίον.

Χαῖρε πύλη Κυρίου ἡ ἀδιόδευτος. Χαῖρε τεῖχος καὶ σκέπη τῶν προσρεχόντων εἰς σέ. Χαῖρε ἀχέϊμαστε λιμὴν, καὶ Ἀπειρόγαμε. Ἡ τεκοῦσα ἐν σαρκί, τὸν ποιητὴν σε καὶ Θεόν, πρεσβεύουσα μὴ ἐλλείπης, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων, καὶ προσκυνούντων τὸν τόκον σου.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῆς ψυχῆς τὰ ὄμματα, πεπληρωμένος, σοὶ Χριστέ προσέρχομαι, ὡς ὁ Τυφλὸς ἐκ γενετῆς, ἐν μετανοίᾳ κραυγάζων σοι. Σὺ τῶν ἐν σκότει, τὸ φῶς τὸ ὑπέρλαμπρον.

✠ Τῇ Τετάρτῃ πρὸ τῆς Ἀναλήψεως ✠
Γίνεται ἡ Ἀπόδοσις τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ.

Ἀπολυτίκιον. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

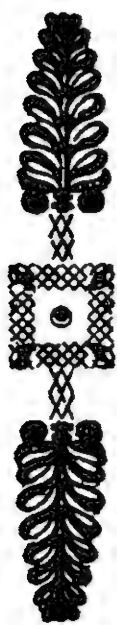
Καὶ τὸ Θεοτοκίον. Χαῖρε πύλη Κυρίου.

Κοντάκιον. Τῆς ψυχῆς τὰ ὄμματα.

Καὶ τοῦ Πάσχα. Εἰ καὶ ἐν τάφῳ κατῆλθες. Σελ. 380.

ὡς ἀνωτέρω.

Ἡ ΑΝΑΛΗΨΙΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

✠ Τῇ Πέμπτῃ τῆς Ἀναλήψεως. ✠

Τεσσαράκοντα ἡμέρας διέτριψεν ἐπὶ τῆς γῆς ὁ Ἰησοῦς μετὰ τὴν ἐκ νεκρῶν αὐτοῦ Ἀνάστασιν, ἐμφανιζόμενος συνεχῶς, ἐν διαφόροις τόποις, εἰς τοὺς ἑαυτοῦ Μαθητάς, μεθ' ὧν καὶ συνωμίλησε, καὶ συνέφαγε, καὶ συνέπιε, παριστάνων διὰ πάντων βεβαιωτέραν τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ. Κατὰ δὲ τὴν σήμερον, ἥτις ἐστὶν ἡ τεσσαρακοστὴ ἀπὸ τοῦ Πάσχα, καὶ τρίτη τότε τοῦ Μαΐου, ἐφανίσθεις πάλιν εἰς αὐτοὺς ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ πολλὰ πρότερον πρὸς αὐτοὺς διαλεχθεὶς, ἔδωκεν αὐτοῖς ἔπειτα τὴν τελευταίαν ἐντολήν, ἵνα ἀπελθόντες κηρύξωσιν αὐτοῦ τὸ ὄνομα.

μα εἰς πάντα τὰ ἔθνη, ἀρξάμενοι ἀπὸ τῆς Ἱερουσαλήμ· ἐν τοσούτῳ ὁμως παρήγγειλεν αὐτούς, ἵνα μὴ ἀναχωρήσωσιν ἀπ' αὐτῆς, ἀλλ' ἐκεῖ περιμένωσι συνηνωμένοι, ἕως ἂν λάβωσιν ἐντὸς ὀλίγου τὴν ἐξ ὕψους δύναμιν, ἐπελθόντος τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἐπ' αὐτούς.

Ταῦτα εἰπὼν, ἐξήγαγεν αὐτούς εἰς τῶν Ἑλαιῶν τὸ ὄρος, καὶ ὑψώσας τὰς χεῖρας αὐτοῦ εὐλόγησεν αὐτούς· καὶ λέγων ἔτι τῆς πατρικῆς αὐτοῦ εὐλογίας τὰ ῥήματα, ἀπεχωρίσθη ἀπ' αὐτῶν, καὶ ἐπήρθη εἰς τὰ ἄνω. Ἀμέσως νεφέλη φωτεινὴ, δεῖγμα τῆς δειᾶς αὐτοῦ μεγαλειότητος, ὑπεδέξατο αὐτόν, ἐφ' ἧς καὶ καθήμενος, ὡς ἐπ' ὀχήματος βασιλικοῦ, ἀνεφέρετο εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ κατ' ὀλίγον ἀπεκρύπτετο ἀπ' ἐμπροσθεν τῶν Μαθητῶν, οἳ τινες ἔμενον προσηλωμένοι τὰ ὄμματα ἐπ' αὐτόν. Ἐν τούτῳ, ἐπιφανέντες δύο Ἄγγελοι λευκοφοροῦντες ἐν σχήματι ἀνδρικῷ, εἶπον πρὸς αὐτούς· Ἄνδρες Γαλιλαῖοι, τί ἐστήκατε ἐμβλέποντες εἰς τὸν οὐρανόν; Οὗτος ὁ Ἰησοῦς, ὁ ἀναληφθεὶς ἀφ' ὑμῶν εἰς τὸν οὐρανόν, ἐλεύσεται πάλιν ὁ αὐτός τοιουτοτρόπως, καθὼς εἶδετε αὐτόν πορευόμενον εἰς τὸν οὐρανόν. Λόγοι, οἳ τινες συμπληροῦσι καὶ ἀπαρτίζουσι τὰ περὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ Λόγου τοῦ Θεοῦ δογματιζόμενα ἐν τῷ τῆς πίστεως Συμβόλῳ. — Οὕτω λοιπὸν ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, πληρώσας πᾶσαν τὴν ὑπὲρ ἡμῶν οἰκονομίαν, ἀνῆλθε μετὰ δόξης εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρός. Οἱ δὲ ἱεροὶ αὐτοῦ Μαθηταὶ ὑπέστρεψαν ἀπὸ τοῦ Ὄρους τῶν Ἑλαιῶν εἰς Ἱερουσαλήμ, χαίροντες διὰ τὴν τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἐπαγγελίαν (Λουκ. κδ'. 46-52. Πράξ. α'. 1-12).

Ἰστέον δὲ, ὅτι τῶν Ἑλαιῶν τὸ ὄρος ἀπέειχε τῆς Ἱερουσαλήμ τοσοῦτον διάστημα, ὅσον ἦν ὠρισμένον εἰς τοὺς Ἰουδαίους βαδίζειν τὴν ἡμέραν τοῦ Σαββάτου διὸ καὶ Σαββάτου ὁδὸς ἐλέγετο τὸ διάστημα ἐκεῖνο. Περὶ δὲ τοῦ μήκους αὐτοῦ οὕτω γράφει ὁ Οἰκουμένιος. « Μίλιον ἓν, ἢ τοῦ Σαββάτου ὁδός, ὡς φησιν Ὀριγένης ἐν τῷ πέμπτῳ στρωματεῖ, δισχιλίων πηχῶν ὑπῆρχεν » (Ἑρμην. εἰς τὰς Πράξεις). Αἰτιολογοῦσι δὲ τὸν προσδιορισμὸν τοῦτον, ὅτι καὶ τῶν πάλαι Ἰσραηλιτῶν τὰ σκηνώματα ἐν τῇ ἐρήμῳ τοσοῦτον ἀπέειχον τῆς ἁγίας Σκηνῆς, ὅπου καὶ τὴν ἡμέραν τῇ Σαββάτῳ βαδίζοντες, ἀπῆρχοντο εἰς προσκύνησιν τῇ Θεῷ.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Ανελήφθης ἐν δόξῃ, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, χαροποιήσας τοὺς Μαθηταίς, τῇ ἐπαγγελίᾳ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, βεβαιωθέντων αὐτῶν διὰ τῆς εὐλογίας, ὅτι σὺ εἶ ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Λυτρωτὴς τοῦ κόσμου.

Κοντάκιον αὐτόμελον, Ἦχος πλ. β'.

Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας οἰκονομίαν, καὶ τὰ ἐπὶ γῆς ἐνώσας τοῖς οὐρανίοις, ἀνελήφθης ἐν δόξῃ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὐδαμόθεν χωριζόμενος, ἀλλὰ μένων ἀδιάστατος, καὶ βοῶν τοῖς ἀγαπῶσί σε· Ἐγὼ εἰμι ὑμῶν, καὶ ὁδεῖς καθ' ἡμῶν.

✠ Τῇ Ζ'. Κυριακῇ ἀπὸ τοῦ Πάσχα ✠

Ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τῶν ἁγίων τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτὼ Θεοφόρων Πατέρων τῆς ἐν Νικαίᾳ Α'. Οἰκουμενικῆς Συνόδου.

Ἄρειος, ὁ τοῖς πᾶσι γνωστὸς αἵρεσιάρχης, ὁ Αἰδύς μὲν τὸ γένος, πρωτοπρεσβύτερος δὲ τῆς τῶν Ἀλεξανδρέων Ἐκκλησίας, ἤρξατο, περὶ τὸ 318 ἔτος, βλα-

σφημεῖν εἰς τὸν Υἱὸν καὶ Λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ λέγειν, ὅτι οὐκ ἔστι Θεὸς ἀληθινὸς ὁμοούσιος τῷ Πατρὶ, ἀλλὰ κτίσμα καὶ ποίημα, καὶ ξένος τῆς οὐσίας καὶ δόξης τοῦ Πατρός. Ἡ φρικτὴ αὕτη βλασφημία ἐτάραξε τῆς Ἀλεξανδρείας τοὺς πιστοὺς· καὶ ὁ τότε Ἀρχιεπίσκοπος αὐτῆς Ἀλέξανδρος, ἀφ' οὗ ματαίως ἐδοκίμασε τὴν διόρθωσιν αὐτοῦ διὰ νοθεσίας, ἀφώρισεν αὐτὸν, καὶ διὰ τοπικῆς Συνόδου ἐκάθηρε, κατὰ τὸ 321 ἔτος. Ἀλλ' ὁ βλάσφημος οὐδὲ οὕτως ἠδουλήθη σωφρονισθῆναι, ἐδὲ ἐπαύετο σπεύρων τῶν αἵρετικῶν αὐτοῦ δογμάτων τὰ θανατηφόρα ζιζάνια· καὶ τῆς αἵρέσεως ταύτης ἡ πλάνη ἐφαπλουμένη πολλαχοῦ, καὶ καθ' ἐκάστην αὐξανομένη, ἐσπάραττε δεινῶς τὴν τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν.

Διὰ τοῦτο, θείῳ ζήλῳ κινούμενος ὁ πρῶτος τῶν Χριστιανῶν βασιλεὺς, Κωνσταντῖνος ὁ Μέγας καὶ Ἰσαπόστολος, συνεκάλεσε τὴν περίφημον Α'. Οἰκουμενικὴν Σύνοδον εἰς Νίκαιαν πόλιν τῆς Βιθυνίας· ἐκεῖ συναχθέντες πανταχόθεν τῷ 325 ἔτει οἱ τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ ποιμένες καὶ διδάσκαλοι, ἅπαντες, ἐν ἐνὶ στόματι καὶ μιᾷ φωνῇ, τὸν μὲν Υἱὸν καὶ Λόγον τοῦ Θεοῦ ἀνεκήρυξαν ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, καὶ Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, συγγράψαντες καὶ τὸ ἅγιον τῆς πίστεως Σύμβολον μέχρι τοῦ, Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον (ἐπειδὴ τὰ λοιπὰ ἕως τέλους ἀνεπλήρωσεν ἡ Β'. Οἰκουμενικὴ Σύνοδος)· τὸν δὲ δυσσεβῆ καὶ κακόδοξον Ἀρειον, καὶ τοὺς ὁμόφρονάς αὐτοῦ, ἀνεθεμάτισαν, καὶ ὡς μέλη σεσηπότα ἀπέκοψαν τοῦ ὅλου σώματος τῶν πιστῶν.

Τούτους οὖν τοὺς θείους Πατέρας γνωρίζουσα ἡ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία κήρυκας τῆς πίστεως, μετὰ τοὺς θεηγόρους Ἀποστόλους, ὥρισε, κατὰ τὴν παροῦσαν Κυριακὴν, ἐτήσιον αὐτῶν μνήμην, εἰς δόξαν καὶ εὐχαριστίαν τοῦ Θεοῦ, εἰς ἐπαινον καὶ τιμὴν αὐτῶν, καὶ εἰς στερέωσιν τῆς ἀληθινῆς πίστεως.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον, Ἦχος πλ. β'.

Αγγελικαὶ Δυνάμεις ἐπὶ τὸ μνήμά σε, καὶ οἱ φυλάσσοντες ἀπενεκρώθησαν· καὶ ἴσατο Μαρία ἐν τῷ τάφῳ, ζητῆσα τὸ ἄχραντόν σε Σῶμα· ἐσκύλευσας τὸν Ἄδην, μὴ πειρασθεῖς ὑπ' αὐτοῦ· υπήντησας τῇ Παρθένῳ, δωρούμενος τὴν ζωὴν. Ὁ ἀναστάς ἐκ τῶν νεκρῶν Κύριε, δόξα σοι.

Τῶν Πατέρων, Ἦχος πλ. δ'.

Υπερδεδοξασμένος εἰ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ φωστῆρας ἐπὶ γῆς τοὺς Πατέρας ἡμῶν θεμελιώσας, καὶ δι' αὐτῶν πρὸς τὴν ἀληθινὴν πίστιν πάντας ἡμᾶς ὁδηγήσας. Πολυεύσπλαγγνε δόξα σοι.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς· Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ, ὡς ὁπισθεν.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Τῶν Ἀποστόλων τὸ κήρυγμα, καὶ τῶν Πατέρων τὰ δόγματα, τῇ Ἐκκλησίᾳ μίαν τὴν πίστιν ἐσφράγισαν· ἥ καὶ χιτῶνα φοροῦσα τῆς ἀληθείας, τὸν ὑφαντὸν ἐκ τῆς ἁνῶ Θεολογίας, ὀρθοτομεῖ καὶ δοξάζει, τῆς εὐσεβείας τὸ μέγα Μυστήριον.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς· Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας ὡς ὁπισθεν.

✠ Τῇ Παρασκευῇ πρὸ τῆς Πεντηκοστῆς ✠

Ἀποδίδεται ἡ Ῥοπή τῆς Ἀναλήψεως, καὶ φάλλονται πάντα τὰ αὐτῆς, ὡς τῷ Ἐσπερινῷ, καὶ τῷ Ὄρθρῳ καὶ τῇ Λειτουργίᾳ.

✠ Τῷ Σαββάτῳ τῆς Πεντηκοστῆς ✠

Μνήμην ἐπιτελοῦμεν τῶν ἀπ' αἰῶνος κεκοιμημένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Ο βάθει σοφίας φιланθρώπως πάντα οἰκονομῶν, καὶ τὸ συμφέρον πᾶσιν ἀπονέμων, μόνε Δημιουργέ, ἀνάπαυσον Κύριε, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου· ἐν σοὶ γὰρ τὴν ἐλπίδα ἀνέθεντο, τῷ ποιητῇ καὶ πλάστῃ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Σὲ καὶ τεῖχος, καὶ λιμένα ἔχομεν, καὶ πρέσβιν εὐπρόσδεκτον, πρὸς ὃν ἔτεκες Θεόν, Θεοτόκε ἀνύμφευτε, τῶν πιστῶν ἡ σωτηρία.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Μετά τῶν Ἀγίων ἀνάπαυσον, Χριστέ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου, ἐνθα οὐκ ἔστι πόνος, οὐ λύπη, οὐ στεναγμός, ἀλλὰ ζωὴ ἀτελεύτητος.

Ἡ ΑΓΙΑ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗ.

✠ Τῇ Κυριακῇ τῆς ἀγίας Πεντηκοστῆς ✠

Μετά τὴν εἰς οὐρανοὺς τοῦ Σωτῆρος Ἀνάληψιν, οἱ ἑνδεκα Ἀπόστολοι καὶ λοιποὶ αὐτοῦ Μαθηταί, αἱ ἀπ' ἀρχῆς ἀκολουθήσασαι αὐτῷ θεοφιλεῖς γυναῖκες, ἡ ἀγιωτάτη Παρθένος Μαρία ἡ Μήτηρ αὐτοῦ, καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, πάντες ὁμοῦ ψυχαὶ ὡς 120, ὑπέστρεψαν ἀπὸ τοῦ Ὄρους τοῦ Ἐλαιῶνος εἰς Ἱερουσαλήμ· καὶ εἰσελθόντες εἰς τὸν οἶκον, ἐν ᾧ ἔμενον, ἀνέβησαν εἰς τὸ ὑπερῶν, ὃ ἐστὶ τὸ ἀνώγειον αὐτοῦ, καὶ ἐκεῖ, προσκαρτεροῦντες τῇ προσευχῇ καὶ τῇ δεήσει, περιέμενον

τὴν τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἐπέλευσιν, κατὰ τὴν τοῦ θείου Διδασκάλου ἐπαγγελίαν. Ἐκεῖ, ἐκλεχθεῖς καὶ ὁ Μαθθίας ἐν τούτῳ τῷ μεταξύ, συγκατεψηφίσθη μετὰ τῶν ἑνδεκα Ἀποστόλων (Αὐγούστ. 9).

Κατὰ δὲ τὴν σήμερον, ἡμέραν τῆς Ἑβδομάδος Κυριακῆν, καὶ δεκάτην μὲν ἀπὸ τῆς Ἀναλήψεως, πεντηκοστὴν δὲ ἀπὸ τοῦ Πάσχα, 13 δὲ τότε τοῦ Μαΐου, περὶ ὥραν γ'. τῆς ἡμέρας ἀπὸ τῆς τοῦ ἡλίου ἀνατολῆς, ἐξαίφνης ἐγένετο τοιοῦτος ἦχος, ἐκ τοῦ οὐρανοῦ κατερχόμενος, ὡς ὅταν πνέῃ ἄνεμος σφοδρὸς, καὶ ἐγένισεν ὅλον τὸν οἶκον, ἐν ᾧ ἐκάθηντο οἱ Ἀπόστολοι καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς. Εὐθύς μετὰ τὸν ἦχον ἐφάνησαν γλῶσσαι πυροειδεῖς, αἵ τινες διαμερισθεῖσαι, ἐκάθισαν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ἑνὸς ἑκάστου· καὶ πάντες οἱ ἐκεῖ, πνευματέμφοροι γενόμενοι, ἤρξαντο λαλεῖν, οὐχὶ διὰ τῆς πατρικῆς αὐτῶν γλώσσης, ἀλλὰ δι' ἑτέρων γλωσσῶν καὶ διαλέκτων, ὅπως καὶ ὁ, τι ὑπηγόρευεν εἰς αὐτοὺς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον.

Τὰ ἀπὸ διαφόρων τόπων συρρέυσαντα τότε πλήθη διὰ τὴν ἑορτὴν, Πάρθοι, καὶ Μηῆδοι, καὶ Ἑλαμίται, κτλ., Ἰουδαῖοι μὲν πάντες τὸ γένος καὶ τὴν θρησκείαν, οὕτω δὲ καλούμενοι ἐκ τοῦ τόπου, ἐν ᾧ, διεσκορπισμένοι ὄντες πρὸ πολλοῦ, ἐγεννήθη καὶ ἀνετράφη ἕκαστος· οὗτοι, λέγω, οἱ 18 σχεδὸν διαλέκτων ἑτερόγλωσσοι Ἰουδαῖοι, εὐρεθέντες τότε κατὰ θείαν οἰκονομίαν ἐν Ἱερουσαλὴμ, ἀκούσαντες τὸν ἦχον ἐκεῖνον, τὸν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ κατερχόμενον, ἐνθα ἦσαν οἱ Μαθηταὶ τοῦ Χριστοῦ, συνέδραμον πάντες ἐκεῖ, ἵνα μάθωσι, τί ἄρα συνέβη. Ἀλλ' ἔμειναν ἐκστατικοί, ὅτε ἦλθον, καὶ ἤκουσεν ἕκαστος τοὺς Ἀποστόλους λαλοῦντας τὴν πατρικὴν αὐτοῦ διάλεκτον· καὶ θαυμάζοντες, ἔλεγον πρὸς ἀλλήλους· Οὐκ ἰδοὺ πάντες οὗτοι εἰσὶν οἱ λαλοῦντες Γαλιλαῖοι; καὶ πῶς ἡμεῖς ἀκούομεν ἕκαστος τῇ ἰδίᾳ διαλέκτῳ ἡμῶν, ἐν ᾗ ἐγεννήθημεν; Ἄλλοι δὲ, διὰ μωρίας καὶ κακίας ὑπερβολῆν (καὶ ἴσως πάλιν οἱ τυφλοὶ Γραμματεῖς, καὶ Φαρισαῖοι), χλευάζοντες τὸ θαῦμα, ἔλεγον τοὺς Ἀποστόλους μεθύοντας.

Τότε, σταθεῖς ὁ Πέτρος μετὰ τῶν ἑνδεκα, καὶ ὑψώσας τὴν φωνὴν αὐτοῦ, ἐδημηγόρησεν ἐνώπιον πάντων ἀποδεικτικῶς, ὅτι τὸ πρᾶγμα οὐκ ἦν μέθης ἀποτελεσμα, ἀλλ' ἦν ἡ ἐκπλήρωσις τῆς ἐπαγγελίας τοῦ Θεοῦ, τῆς διὰ τοῦ προφήτου Ἰωὴλ εἰρημένης· Καὶ ἔσται ἐν ταῖς ἐσχάταις ἡμέραις, ἐκχεῶ ἀπὸ τοῦ Πνεύματός μου ἐπὶ πᾶσαν σάρκα, καὶ προφητεύσουσιν οἱ υἱοὶ ὑμῶν, καὶ αἱ θυγατέρες ὑμῶν, κτλ. (β'. 28). Ἐπομένως κηρύττει τὸν Ναζωραῖον Ἰησοῦν, καὶ διὰ πολλῶν ἀποδεικνύει, ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ Κύριος ὁ Χριστός, ὃν οἱ μὲν Ἰουδαῖοι ἐσταύρωσαν, ὁ δὲ Θεὸς ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν. Ἐκ τούτου καταφυγόντες πολλοί, καὶ τὸν λόγον ἀποδεξάμενοι, ἐβαπτίσθησαν, καὶ προσετέθησαν τὴν ἡμέραν ἐκείνην εἰς τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ ψυχαὶ ὡς 3000 (Πράξ. α'. 12. — β'. 41).

Ἰδοὺ πᾶσα ἡ ὑπόθεσις τῆς παρούσης ἑορτῆς· Τὴν ἐν κόσμῳ δηλαδὴ ἐπιδημίαν τοῦ παναγίου Πνεύματος, τὴν τελείωσιν τῆς ὑποσχέσεως τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τὴν συμπλήρωσιν τῆς ἐλπίδος τῶν ἱερῶν αὐτοῦ Μαθητῶν ἑορτάζομεν σήμερον. Αὕτη ἐστὶν ἡ μετέορτος καὶ τελευταία ἑορτὴ τοῦ τῆς ἐνσάρκου οἰκονομίας τοῦ Θεοῦ μεγάλου μυστηρίου. Ἐν ταύτῃ τῇ ἐσχάτῃ, καὶ μεγάλῃ, καὶ σωτηρίῳ ἡμέρᾳ τῆς Πεντηκοστῆς, οἱ Ἀπόστολοι τοῦ Σωτῆρος, οἱ πρῶην ἰδιῶται καὶ ἀγράμματοι ἁλιεῖς, σοφισθέντες διαμίας ὑπὸ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, ἐθεολόγησαν τρανῶς τὰ οὐράνια δόγματα, καὶ ἐγένοντο οἱ κήρυκες τῆς ἀληθείας, καὶ τοῦ κόσμου παντός οἱ διδάσκαλοι. Ἀπὸ ταύτης τῆς ἡμέρας ἤρξαντο τῆς ἀποστολῆς αὐτῶν τὸ ἔργον, οὗ ὁ ὠραίος καὶ θαυμασιὸς πρῶτος καρπὸς· ὑπῆρξεν αὐθημερόν τρισχιλίων ψυχῶν ἡ σωτηρία.

Σημειωτέον ἐνταῦθα, ὅτι τὸ εἰρημένον ὑπερφῶν, ὅπερ οἱ Ἑβραῖοι συνήθως εἶχον διωρισμένον εἰς τόπον Εὐκτήριον, τινὲς μὲν νομίζουσιν, ὅτι ἦν ἐκεῖνο αὐτὸ τὸ ὑπερφῶν, ἐνθα ὁ Σωτὴρ παρέδωκε τὸ μυστήριον τῆς θείας Εὐχαριστίας· καὶ τοῦτο πάλιν, οἱ μὲν θέλουσιν ἐν τῷ οἴκῳ Ἰωάννου τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, οἱ δὲ ἐν τῷ τῆς Μαρίας τῆς μητρὸς Ἰωάννου τοῦ ἐπονομαζομένου Μάρκου (Πράξ. β'. 12)· ὅς τις οἶκος, γενόμενος Ἐκκλησία μετέπειτα, ἐλέγετο Ἀνωτέρα τῶν Ἀποστόλων Ἐκκλησία (Κύριλλ. Ἱεροσολ. Κατηχ. ιε'). Ἄλλοι τελευταῖον λέγου-

σιν, ὅτι ἦν ἐν τῶν ὑπερφῶν, τῶν ἐπὶ τῆς ἐξωτέρας αὐλῆς τοῦ Ναοῦ, ἐνθα ἦσαν ὑπερφῶα διάφορα, ἀνεωγμένα εἰς ὑποδοχὴν τῶν εἰς τὸ Ἱερὸν συντρεχόντων, καὶ ἔτοιμα παντὶ τῷ βουλομένῳ εἰσερχεσθαι. Οἱ τῆς γνώμης ταύτης ἐπιφέρουσι καὶ λόγον, τὸ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ· Καὶ ἦσαν διαπαντὸς ἐν τῷ Ἱερῷ, αἰνοῦντες καὶ εὐλογοῦντες τὸν Θεόν (Λουκ. κδ. 53). — Σημειωτέον προσέτι ὅτι ἐνταῦθα τελευταῖον ἀναφέρεται, ἐν τῇ Καινῇ Διαθήκῃ, τῆς Θεοτόκου Μαρίας τὸ ὄνομα, καὶ πλεον οὐ.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Εὐλογητὸς εἶ, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ πανσόφους τῆς ἀλγιῆς ἀναδείξας, καταπέμψας αὐτοῖς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, καὶ δι' αὐτῶν τὴν οἰκουμένην σαγηνεύσας. Φιλάνθρωπε, δόξα σοι.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Ο "τε καταβάς τὰς γλῶσσας συνέχεε, διεμέριζεν ἔθνη ὁ Ὑψιστος· ὅτε τοῦ πυρὸς τὰς γλῶσσας διένειμεν, εἰς ἐνότητα πάντας ἐκάλεσε· καὶ συμφώνως δοξάζομεν τὸ παν-
ἅγιον Πνεῦμα.

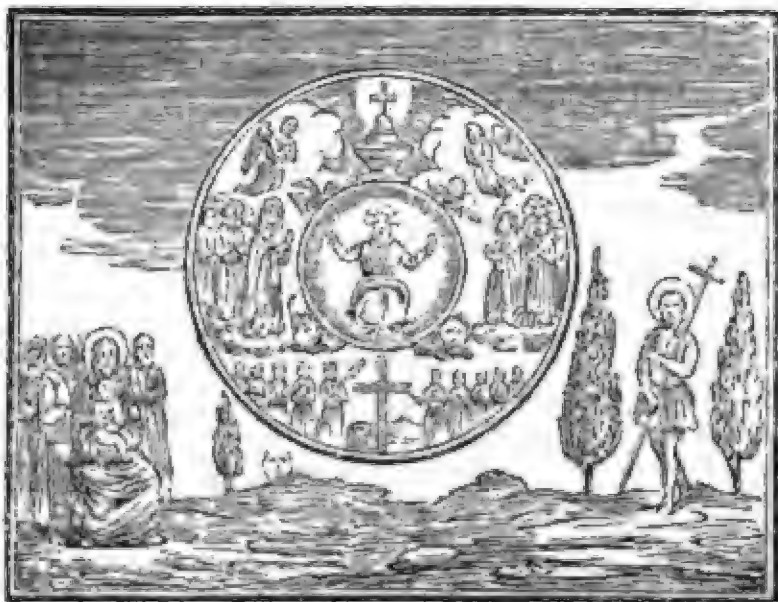
ΕΙΔΗΣΙΣ.

Ἰστίον, ὅτι κατ' ὅλην τὴν Ἑβδομάδα ταύτην τῆς Πεντηκοστῆς καταλύομεν εἰς πάντα.

✠ Τῷ Σαββάτῳ τῆς Πεντηκοστῆς ✠

Ἀποδίδεται ἡ Ἑορτὴ τῆς σιδασμίου ταύτης ἡμέρας, καὶ φαίλονται πάντα τὰ αὐτῆς· ἴντε τῷ Ἐσπερινῷ, καὶ τῷ Ὄρθρῳ, καὶ τῇ Λειτουργίᾳ.

ΟΙ ΑΓΙΟΙ ΠΑΝΤΕΣ.

✠ Τῇ Κυριακῇ τῶν Ἀγίων Πάντων ✠

Ὁ μὲν προφητὰν ἀξ Δαυὶδ, μετὰ πολλῆς εὐλαθείας τιμῶν τοὺς φίλους τοῦ Θεοῦ, ἔλεγεν· Ἐμοὶ δὲ λίαν ἐτιμήθησαν οἱ φίλοι σου ὁ Θεός (Ψαλμ. ρλή. 17). Ὁ δὲ θεῖος Ἀπόστολος, ἀπαριθμήσας τὰ κατορθώματα τῶν Ἀγίων, καὶ τὴν μνήμην αὐτῶν προβάλλων ἡμῖν ὡς παράδειγμα, πρὸς ἀποστροφὴν μὲν τῶν γηϊνων πραγμάτων καὶ τῆς ἁμαρτίας, μίμησιν δὲ τῆς ὑπομονῆς αὐτῶν καὶ ἀνδρείας

εἰς τοὺς ἀγῶνας τῆς ἀρετῆς, οὕτω λέγει· Τοιγαροῦν καὶ ἡμεῖς τοσοῦτον ἔχοντες περικεείμενον ἡμῖν νέφος Μαρτύρων, ὅγκον ἀποθέμενοι πάντα, καὶ τὴν εὐπερίστατον ἀμαρτίαν, δι' ὑπόμονης τρέχωμεν τὸν προκείμενον ἡμῖν ἀγῶνα (Ἑβρ. ιβ'. 1).

Ἐκ τῆς διδασκαλίας οὖν τῶν θείων Γραφῶν, καὶ τῆς ἀποστολικῆς παραδόσεως, ὁδηγηθέντες ἡμεῖς οἱ εὐσεβεῖς, τιμῶμεν ἅπαντας τοὺς φίλους τοῦ Θεοῦ, τοὺς Ἀγίους, ὡς φύλακας τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ, ὡς ἀρετῆς λαμπρὰ παρδείγματα, ὡς τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως εὐεργέτας. Καὶ ἕκαστον μὲν τῶν γνωρίμων Ἀγίων τιμῶμεν ἰδικῶς εἰς μίαν τινὰ τοῦ ἐνιαυτοῦ ἡμέραν, ὡς φαίνεται εἰς τὸ Μηνολόγιον· ἐπειδὴ δὲ πολλοὶ εἰσιν ἡμῖν ἄγνωστοι, καὶ ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν ἐποπλασσιάσθη κατὰ καιροῦς, καὶ ἔτι πολλαπλασιάζεται, καὶ οὐ παύσεται πληθυνόμενος ἕως τῆς συντελείας, διὰ τοῦτο ἡ Ἐκκλησία ἔταξεν, ἅπασι τοῦ ἐνιαυτοῦ, πάντων τῶν Ἀγίων κοινὴν μνήμην, ἥτις ἐστὶν ἡ παρούσα ἑορτή.

Ταύτην οὖν ἐπιτελοῦντες σήμερον, τιμῶμεν εὐλαδῶς καὶ μακαρίζομεν πάντας, Δικαίους, Προφήτας, Ἀποστόλους, Μάρτυρας, Ὁμολογητάς, Ποιμένας, Διδασκάλους, Ὁσίους, ἄνδρας καὶ γυναῖκας ὁμοῦ, γνωστούς καὶ ἀγνώστους, τοὺς προστεθέντας καὶ τοὺς προστιθεμένους, ὅσοι ἀπὸ Ἀδὰμ ἕως τοῦ νῦν ἐτελειώθησαν ἐν εὐσεβείᾳ, καὶ διὰ τῶν καλῶν ἔργων ἐδόξασαν τὸν Θεόν. Τούτους πάντας, καὶ αὐτὰ προσέτι τῶν Ἀγγέλων τὰ πάγματα, πρὸ πάντων δὲ καὶ μετὰ πάντων, τὴν ὑπεραγίαν Δέσποιναν καὶ Κυρίαν ἡμῶν Θεοτόκον, Μαρίαν τὴν ἀειπάρθενον τιμῶμεν σήμερον διὰ τῆς παρουσίας ἑορτῆς, προτιθέμενοι τὸν βίον αὐτῶν ἀρετῆς παρδείγμα, καὶ παρακαλοῦντες αὐτούς, ἵνα πρεσβεύωσιν ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς τὸν Θεόν. Οὐ ἡ χάρις καὶ τὸ ἄπειρον ἔλεος εἴη μετὰ πάντων ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον, Ἦχος πλ. δ'.

Εξ ὕψους κατηλθες ὁ εὐσπλαγχνός, ταφὴν κατεδέξω τριήμερον, ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσης τῶν παθῶν. Ἡ ζωὴ καὶ ἡ Ἀνάστασις ἡμῶν, Κύριε δόξα σοι. Τῶν Ἀγίων, Ἦχος δ'.

Τῶν ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ Μαρτύρων σου, ὡς πορφύραν καὶ βύσσον τὰ αἵματα, ἡ Ἐκκλησία σου στόλισαμένη, δι' αὐτῶν βοᾷ σοι, Χριστέ ὁ Θεός· Γῶ λαῶ σου τοὺς οἰκτιρμούς σου κατὰπεμψον, εἰρήνην τῇ πολιτείᾳ σου δώρησαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος. Θεοτοκίον.

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ Ἀγγέλοις ἄγνωστον Μυστήριον, διὰ σοῦ Θεοτόκε τοῖς ἐπὶ γῆς πεφανέρωται· Θεὸς ἐν ἀσυγχύτῳ ἐνώσει σαρκούμενος, καὶ Σταυρὸν ἐκυσίως ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος· δι' οὗ ἀναστήσας τὸν Πρωτόπλαστον, ἔσωσεν ἐκ θανάτου ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'. Αὐτόμελον.

Ως ἀπαρχαῖς τῆς φύσεως, τῷ φυτουργῷ τῆς κτίσεως, ἡ οἰκουμένη προσφέρει σοι, Κύριε, τοὺς θεοφόρους Μάρτυρας. Ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις, ἐν εἰρήνῃ βαθεῖα τὴν Ἐκκλησίαν σου, διὰ τῆς Θεοτόκου συντήρησον πολυέλεε.

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΑ

ΤΩΝ ΟΚΤΩ ΗΧΩΝ

ΣΤΗΝ ΤΟΙΣ ΘΕΟΤΟΚΙΟΙΣ ΚΑΙ ΤΑΙΣ ΥΠΑΚΟΑΙΣ ΑΥΤΩΝ

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α΄.

Τῷ λίθῳ σφραγισθέντος ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων, καὶ στρατιωτῶν φυλασσόντων τὸ ἄχραντόν σου Σῶμα, ἀνέστης τριήμερος Σωτὴρ, δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὴν ζωὴν. Διὰ τοῦτο αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν, ἐβόων σοι Ζωοδότα. Δόξα τῇ Ἀναστάσει σου Χριστέ· δόξα τῇ βασιλείᾳ σου· δοξα τῇ οἰκονομίᾳ σου, μόνε Φιλάνθρωπε.

Θεοτοκίον.

Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι Παρθένε τὸ Χαῖρε, σὺν τῇ φωνῇ ἐσαρκουῖτο ὁ τῶν ὅλων Δεσπότης, ἐν σοὶ τῇ ἀγίᾳ κιβωτῷ, ὡς ἔφη ὁ δίκαιος Δαυὶδ. Ἐδείχθης πλατυτέρα τῶν οὐρανῶν, βαστάσασα τὸν Κτίστην σου· Δόξα τῷ ἐνοικήσαντι ἐν σοί· δόξα τῷ προσελθόντι ἐκ σοῦ· δόξα τῷ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς διὰ τοῦ τόκου σου.

Ἦ Ὑπακοή.

Ἦ τοῦ Ἀηστοῦ μετάνοια τὸν Παραδείσον ἐσύλησεν· ὁ δὲ θρῆνος τῶν Μυροφόρων τὴν χαρὰν ἐμήνυσεν, ὅτι ἀνέστης Χριστέ ὁ Θεός, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος β΄.

Οὔτε κατῆλθες πρὸς τὸν θάνατον, ἡ ζωὴ ἡ ἀθάνατος, τότε τὸν Ἄδην ἐνέκρωσας, τῇ ἀσραπῇ τῆς Θεότητος· ὅτε δὲ καὶ τοὺς τεθνεῶτας ἐκ τῶν καταχθονίων ἀνέστησας, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις τῶν ἐπουρανίων ἐκραύγαζον· Ζωοδότα Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Θεοτοκίον.

Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν, πάντα ὑπερένδοξα, τὰ σὰ Θεοτόκε Μυστήρια· τῇ ἀγνείᾳ ἐσφραγισμένη, καὶ παρθενία φυλαττομένη, Μήτηρ ἐγνώσθης ἀψευδῆς, Θεὸν τεκοῦσα αἰληθινόν. Αὐτὸν ἱκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἡ Ὑπακοή.

Μετὰ τὸ πάθος πορευθεῖσαι ἐν τῷ μνήματι, πρὸς τὸ μύρσαι τὸ σῶμά σου αἱ Γυναῖκες, Χριστὲ ὁ Θεός, εἶδον Ἀγγέλους ἐν τῷ τάφῳ, καὶ ἐξέστησαν· φωνῆς γὰρ ἤκουον ἐξ αὐτῶν, ὅτι ἀνέστη ὁ Κύριος, δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ'.

Εὐφραινέσθω τὰ ἑράνια, ἀγαλλιάσθω τὰ ἐπίγεια, ὅτι ἐποίησε κράτος, ἐν βραχίονι αὐτῷ ὁ Κύριος· ἐπάτησε τῷ θανάτῳ τὸν θάνατον, πρωτότοκος τῶν νεκρῶν ἐγένετο, ἐκ κοιλίας Ἀδου ἐρρύσατο ἡμᾶς, καὶ παρέσχε τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν τὴν σωτηρίαν τοῦ γένους ἡμῶν, αἰνυμένομεν Θεοτόκε Παρθένε· ἐν τῇ σαρκὶ γὰρ τῇ ἐκ σοῦ προσληφθείσῃ, ὁ Υἱός σου καὶ Θεὸς ἡμῶν, τὸ διὰ Σταυροῦ καταδεξάμενος πάθος, ἐλυτρώσατο ἡμᾶς ἐκ φθορᾶς ὡς φιλάνθρωπος.

Ἡ Ὑπακοή.

Εκπλήττων τῇ ὁράσει, δροσίζων τοῖς ῥήμασιν, ὁ ἀστράπτων Ἀγγελός, ταῖς Μυροφόροις ἔλεγε· Τὸν ζῶντα τί ζητεῖτε ἐν μνήματι; ἠγέρθη, κενώσας τὰ μνήματα· τῆς φθορᾶς ἀλλοιωτὴν γνῶτε τὸν ἀναλλοίωτον· εἶπατε τῷ Θεῷ· Ὡς φοβερά τὰ ἔργα σου, ὅτι τὸ γένος ἔσωσας τῶν ἀνθρώπων.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Τὸ φαιδρὸν τῆς Ἀναστάσεως κήρυγμα, ἐκ τοῦ Ἀγγέλου μαθοῦσαι αἱ τοῦ Κυρίου Μαθήτριά, καὶ τὴν προγονικὴν ἀπόφασιν ἀπορρίψασαι, τοῖς Ἀποστόλοις καυχώμεναι ἔλεγον· Ἐσκύλευται ὁ θάνατος, ἠγέρθη Χριστὸς ὁ Θεός, δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον καὶ Ἀγγέλοις ἄγνωστον Μυστήριον, διὰ σοῦ Θεοτόκε τοῖς ἐπὶ γῆς πεφανέρωται·

Θεὸς ἐν ἀσυγχύτῳ ἐνώσει σαρκούμενος, καὶ Σταυρὸν ἐκουσίως ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος· δι' οὗ ἀναστήσας τὸν Πρωτόπλαστον, ἔσωσεν ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἡ Ὑπακοή.

Τὰ τῆς σῆς παραδόξου ἐγέρσεως, προδραμαῦσαι αἱ Μυροφόροι, τοῖς Ἀποστόλοις ἐκήρυττον Χριστέ· ὅτι ἀνέστης ὡς Θεὸς, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. α'.

Τὸν συνάναρχον Λόγον Πατρὶ καὶ Πνεύματι, τὸν ἐκ Παρθένου τεχθέντα εἰς σωτηρίαν ἡμῶν, ἀνυμνήσωμεν πιστοὶ καὶ προσκυνήσωμεν· ὅτι ἠυδόκησε σαρκί, ἀνελθεῖν ἐν τῷ Σταυρῷ, καὶ θάνατον ὑπομεῖναι, καὶ ἐγεῖραι τοὺς τεθνεώτας, ἐν τῇ ἐνδόξῳ Ἀναστασίᾳ αὐτοῦ. Θεοτοκίον.

Χαῖρε πύλη Κυρίου ἡ ἀδιόδευτος· Χαῖρε τεῖχος καὶ σιέπη τῶν προστρεχόντων εἰς σέ· Χαῖρε ἀχείμαστε λιμὴν, καὶ Ἀπειρόγαμε· Ἡ τεκοῦσα ἐν σαρκί, τὸν ποιητὴν σε καὶ Θεόν, πρεσβεύσας μὴ ἐλλείπης, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων, καὶ προσκυνούντων τὸν τόκον σου. Ἡ Ὑπακοή.

Αγγελικῇ ὁράσει τὸν νῦν ἐκθαμβούμεναι, καὶ θείκῃ ἐγέρσει τὴν ψυχὴν φωτιζόμεναι, αἱ Μυροφόροι τοῖς Ἀποστόλοις εὐηγγελίζοντο· Ἀναγγεῖλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὴν Ἀνάστασιν τοῦ Κυρίου, συνεργοῦντος ταῖς θαύμασι, καὶ παρέχοντος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. β'.

Αγγελικαὶ Δυνάμεις ἐπὶ τὸ μνήμά σε, καὶ οἱ φυλάσσοντες ἀπενεκρώθησαν· καὶ ἴσατο Μαρία ἐν τῷ τάφῳ, ζητῶσα τὸ ἄχραντόν σε Σῶμα· Ἐσκύλευσας τὸν Ἄδην, μὴ πειρασθεῖς ὑπ' αὐτοῦ· ὑπὴντησας τῇ Παρθένῳ, δωρούμενος τὴν ζωὴν· Ὁ ἀναστάς ἐκ τῶν νεκρῶν, Κύριε δόξα σοι.

Θεοτοκίον.

Ο τὴν εὐλογημένην καλέσας σου Μητέρα, ἦλθες ἐπὶ τὸ πάθος ἐκουσίᾳ βουλῇ, λάμπας ἐν τῷ Σταυρῷ, ἀναζητῆσαι θέλων τὸν Ἀδὰμ, λέγων τοῖς Ἀγγέλοις· Συγχαίρητέ μοι, ὅτι εὐρέθη ἡ ἀπολυμένη δραχμή· Ὁ πάντα σοφῶς οἰκονομήσας, δόξα σοι.

Ἡ Ὑπακοή.

Τῷ ἐκουσίῳ καὶ ζωοποιῷ σου θανάτῳ Χριστέ, πύλας τοῦ Ἄδου συντρίψας ὡς Θεός, ἠνοιξας ἡμῖν τὸν πάλαι Παράδεισον· καὶ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, ἐρρύσω ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος βαρὺς.

Κατέλυσας τῷ Σταυρῷ σε τὸν θάνατον· ἠνέωξας τῷ Ἀηστῇ τὸν Παράδεισον· τῶν Μυροφόρων τὸν θρήνον μετέβαλες· καὶ τοῖς σοῖς Ἀποστόλοις κηρύττειν ἐπέταξας· Ὅτι ἀνέστης Χριστέ ὁ Θεός, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Ως τῆς ἡμῶν ἀναστάσεως θησαύρισμα, τοὺς ἐπὶ σοὶ πεποιθότας Πανύμνητε, ἐκ λάκκου καὶ βυθοῦ πταισμάτων ἀνάγαγε. Σὺ γὰρ τοὺς ὑπευθύνους τῇ ἁμαρτίᾳ ἔσωσας, τεκοῦσα τὴν σωτηρίαν, ἢ πρὸ τέκου Παρθένος, καὶ ἐν τόκῳ Παρθένος, καὶ μετὰ τέκον πάλιν οὔσα Παρθένος.

Ἡ Ὑπακοή.

Ο ἡμετέραν μορφήν ἀναλαβὼν, καὶ ὑπομείνας Σταυρὸν σωματικῶς, σῶσόν με τῇ Ἀναστάσει σου, Χριστέ ὁ Θεός, ὡς φιλόανθρωπος.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Εξ ὕψους κατήλθες ὁ εὐσπλαγχνος, ταφὴν κατεδέξω τριήμερον, ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσης τῶν παθῶν. Ἡ ζωὴ καὶ ἡ Ἀνάστασις ἡμῶν, Κύριε δόξα σοι.

Θεοτοκίον.

Ο δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ σταύρωσιν ὑπομείνας Ἀγαθὲ, ὁ θανάτῳ τὸν θάνατον σκυλεύσας, καὶ ἔγερσιν δείξας ὡς Θεός, μὴ παρίδης οὓς ἔπλασας τῇ χειρὶ σου· δείξον τὴν φιλανθρωπίαν σου ἐλεῆμον· δέξαι τὴν τεκοῦσάν σε Θεοτόκον, πρεσβεύουσαν ὑπὲρ ἡμῶν· καὶ σῶσον Σωτὴρ ἡμῶν, λαὸν ἀπεγνωσμένον.

Ἡ Ὑπακοή.

Αἱ Μυροφόροι τοῦ Ζωοδότου ἐπιστάσαι τῷ μνήματι, τὸν Δεσπότην ἐζήτουν ἐν νεκροῖς τὸν ἀθάνατον· καὶ χαρᾶς εὐαγγέλια ἐκ τῆς Ἀγγελῆς δεξάμεναι, τοῖς Ἀποστόλοις ἐκήρυττον, ὅτι ἀνέστη ὁ Κύριος, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

ΕΝ ΤΑΙΣ ΛΟΙΠΑΙΣ

ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΗΜΕΡΑΙΣ ΨΑΛΛΟΜΕΝΑ,

ΟΤΕ ΟΥΚ ΕΣΤΙΝ ΕΟΡΤΗ.

Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας, καὶ τῇ Δευτέρᾳ πρωί.

Ἦχος δ'.

Τῶν οὐρανίων στρατιῶν Ἀρχιστράτηγοι, δυσωποῦμεν ὑμᾶς ἡμεῖς οἱ ἀνάξιοι, ἵνα ταῖς ὑμῶν δεήσεσι τειχίσητε ἡμᾶς, σκέπη τῶν πτερύγων τῆς αὐτοῦ ὑμῶν δόξης, φρουροῦντες ἡμᾶς προσπίπτοντας, ἐκτενῶς καὶ βοῶντας· Ἐκ τῶν κινδύνων λυτρώσασθε ἡμᾶς, ὡς Ταξιαρχαὶ τῶν ἄνω Δυνάμεων.

Θεοτοκίον.

Τῇ ἀνατραφείσῃ ἐν τῷ ναῷ εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἀγίων, τῇ περιβεβλημένῃ τὴν πίστιν καὶ τὴν σοφίαν, καὶ τὴν ἄμετρον παρθενίαν ὁ Ἀρχιστράτηγος Γαβριήλ, προσέφερεν οὐρανόθεν τὸν ἀσπασμόν, καὶ τὸ Χαῖρε· Χαῖρε εὐλογημένη· Χαῖρε δεδοξασμένη· ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Τῇ Δευτέρᾳ ἐσπέρας, καὶ τῇ Τρίτῃ πρωί.

Ἦχος β'.

Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων· σοὶ δὲ ἀρκέσει ἡ μαρτυρία τοῦ Κυρίου Πρόδρομε· ἀνεδείχθης γὰρ ὄντως καὶ Προφητῶν σεβασμιώτερος, ὅτι καὶ ἐν ρείθροις βαπτίσει κατηξιώθης τὸν κηρυττόμενον. Ὅθεν τῆς ἀληθείας ὑπεραθλήσας, χαίρων εὐηγγελίσω καὶ τοῖς ἐν Ἀδῇ, Θεὸν φανερωθέντα ἐν σαρκί, τὸν αἴροντα τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, καὶ παρέχοντα ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Θείας γεγόναμεν κοινωνοὶ φύσεως, διὰ σοῦ Θεοτόκε ἀει-
πάρθενε· Θεὸν γὰρ ἡμῖν σεσαρκωμένον τέτοκας· διὸ
κατὰ χρέος σε πάντες, εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Τῇ Τρίτῃ ἐσπέρας, καὶ τῇ Τετάρτῃ πρωΐ.

Ἦχος α΄.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν
σου, νίκας τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος,
καὶ τὸ σὸν φυλάττων διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Σταυροθεοτοκίον.

Οὐ τὴν σὴν προστασίαν κεκτημένοι Ἀχραντε, καὶ ταῖς
σαῖς ἱκεσίαις τῶν δεινῶν ἐκλυτρούμενοι, τῷ Σταυρῷ
τοῦ Υἱοῦ σου ἐν παντὶ φρουρούμενοι, κατὰ χρέος σε πάντες,
εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Τῇ Τετάρτῃ ἐσπέρας, καὶ τῇ Πέμπτῃ πρωΐ.

Ἦχος γ΄.

Απόστολοι ἅγιοι, πρεσβεύσατε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πται-
σμάτων ἄφεσιν, παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ἔτερον, Ἦχος δ΄.

Κανόνα πίστεως, καὶ εἰκόνα πραότητος, ἐγκρατείας διδά-
σκαλον, ἀνέδειξέ σε τῇ ποιμένῃ σου, ἡ τῶν πραγμάτων
ἀλήθεια· διὰ τοῦτο ἐκτήσω τῇ ταπεινώσει τὰ ὑψηλά, τῇ
πτωχείᾳ τὰ πλούσια. Πάτερ ἱεράρχα Νικόλαε, πρέσβευε
Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Τὸν Λόγον τοῦ Πατρὸς, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἐκ σοῦ
σαρκωθέντα ἐγνώμεν, Θεοτόκε Παρθέने, μόνη ἀγνή, μόνη
εὐλογημένη· διὸ ἀπαύστως σὲ ἀνυμνοῦντες μεγαλύνομεν.

Τῇ Πέμπτῃ ἐσπέρας, καὶ τῇ Παρασκευῇ πρωΐ.

Ἦχος α΄.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σε, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν
σου, νίκας τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος,
καὶ τὸ σὸν φυλάττων διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Σταυροθεοτοκίον.

Οὐ τὴν σὴν προστασίαν κεκτημένοι Ἀχραντε, καὶ ταῖς
σαῖς ἱκεσίαις τῶν δεινῶν ἐκλυτρούμενοι, τῷ Σταυρῷ

τοῦ Υἱοῦ σου ἐν παντί φρουρούμενοι, κατὰ χρέος σε πάντες, εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας, καὶ τῷ Σαββάτῳ πρωΐ.

Ἦχος β'.

Α'πόστολοι, Μάρτυρες, καὶ Προφῆται, Ἱεράρχαι, Ὅσιοι, καὶ Δίκαιοι, οἱ καλῶς τὸν ἀγῶνα τελέσαντες, καὶ τὴν πίσιν τηρήσαντες, παρρησίαν ἔχοντες πρὸς τὸν Σωτῆρα, ὑπὲρ ἡμῶν αὐτὸν ὡς ἀγαθὸν ἱκετεύσατε, σωθῆναι δεόμεθα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Δόξα. Νεκρώσιμον.

Μνήσθητι Κύριε, ὡς ἀγαθὸς τῶν δούλων σου, καὶ ἕσα ἐν βίῳ ἡμάρτον, συγχώρησον· οὐδεὶς γὰρ ἀναμάρτητος, εἰμὴ σὺ ὁ δυνάμενος, καὶ τοῖς μετασᾶσι δῆναι τὴν ἀνάπαυσιν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μήτηρ ἀγία ἡ τοῦ ἀφράστου φωτός, ἀγγελικαῖς σε ὕμνοις τιμῶντες, εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Θ Ε Ο Τ Ο Κ Ι Α

ΕΙΣ ΕΚΑΣΤΟΝ ΗΧΟΝ,

ΨΑΛΛΟΜΕΝΑ ΕΝ ΟΛΩ ΤΩ ΕΝΙΑΤΤΩ,

ΜΕΤΑ ΤΑ ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ ΤΩΝ ΜΗ ΒΟΡΤΑΖΟΜΕΝΩΝ ΑΓΙΩΝ.

ΕΙΣ ΤΟΝ Α' ΗΧΟΝ.

Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας, καὶ τῇ Δευτέρᾳ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, ᾠχος α'.

Θαῦμα θαυμαίων κεχαριτωμένη, ἐν σοὶ θεωροῦσα ἡ κτίσις ἀγάλλεται· συνέλαβες γὰρ ἀσπόρως, καὶ ἔτεκες ἀφράστως, ὃν ταξιαρχίαι Ἀγγέλων ὁρᾶν οὐ δεδύνηνται. Αὐτὸν ἰκέτευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, ᾠχος α'.

Αᾠχραντε Θεοτόκε, ἡ ἐν οὐρανοῖς εὐλογημένη, καὶ ἐπὶ γῆς δοξολογουμένη, χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Τῇ Δευτέρᾳ ἐσπέρας, καὶ τῇ Τρίτῃ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, ᾠχος α'.

Συλλαβοῦσα ἀφλέκτως τὸ πῦρ τῆς Θεότητος, καὶ τεκοῦσα ἀσπόρως πηγὴν ζωῆς τὸν Κύριον, κεχαριτωμένη Θεοτόκε, περίσωζε τοὺς σέ μεγαλύνοντας.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, ᾠχος α'.

Τὸν ἀμήτορα ἐν οὐρανῷ, ὑπὲρ ἔννοιαν καὶ ἀκοήν, ἐπὶ γῆς ἀπάτορα ἔτεκες. Αὐτὸν Θεοτόκε, ἰκέτευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τῇ Τρίτῃ ἑσπέρᾳ, καὶ τῇ Τετάρτῃ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος αΐ.

Οἱ τὴν σὴν προστασίαν κεκτημένοι Ἀχραντε, καὶ ταῖς
σαῖς ἱκεσίαις τῶν δεινῶν ἐκλυτρούμενοι, τῷ Σταυρῷ
τοῦ Υἱοῦ σου ἐν παντὶ φρουρούμενοι, κατὰ χρέος σε πάντες,
εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος αΐ.

Αἰχραντε Θεοτόκε, ἡ ἐν οὐρανοῖς εὐλογημένη, καὶ ἐπὶ γῆς
δοξολογουμένη, χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Τῇ Τετάρτῃ ἑσπέρᾳ, καὶ τῇ Πέμπτῃ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος αΐ.

Συλλαβοῦσα ἀφλέκτως τὸ πῦρ τῆς Θεότητος, καὶ τεκοῦσα
ἀσπόρως πηγὴν ζωῆς τὸν Κύριον, κεχαριτωμένη Θεοτόκε,
περίσωζε τοὺς σὲ μεγαλύνοντας.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος αΐ.

Τὸν ἀμήτορα ἐν οὐρανῷ, ὑπὲρ ἔννοιαν καὶ ἀκοήν, ἐπὶ γῆς
ἀπάτορα ἔτεκες. Αὐτὸν Θεοτόκε, ἱκέτευε ὑπὲρ τῶν
ψυχῶν ἡμῶν.

Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρᾳ, καὶ τῇ Παρασκευῇ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος αΐ.

Οἱ τὴν σὴν προστασίαν κεκτημένοι Ἀχραντε, καὶ ταῖς
σαῖς ἱκεσίαις τῶν δεινῶν ἐκλυτρούμενοι, τῷ Σταυρῷ
τοῦ Υἱοῦ σου ἐν παντὶ φρουρούμενοι, κατὰ χρέος σε πάντες,
εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος αΐ.

Αἰχραντε Θεοτόκε, ἡ ἐν οὐρανοῖς εὐλογημένη, καὶ ἐπὶ γῆς
δοξολογουμένη, χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρᾳ, καὶ τῷ Σαββάτῳ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος αΐ.

Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι Παρθένε τὸ Χαῖρε, σὺν τῇ
φωνῇ ἐσαρκοῦτο ὁ τῶν ὅλων Δεσπότης, ἐν σοὶ τῇ ἀγία
κιβωτῷ, ὡς ἔφη ὁ δίκαιος Δαυΐδ. Ἐδείχθης πλατυτέρα τῶν
οὐρανῶν, βαστάσασα τὸν Κτίστην σου. Δόξα τῷ ἐνοικήσαν-
τι ἐν σοὶ· δόξα τῷ προελθόντι ἐκ σοῦ· δόξα τῷ ἐλευθερώσαν-
τι ἡμᾶς διὰ τοῦ τόκου σου.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ "Ορθρου, Ἦχος α'.

Τὸν ἀμήτορα ἐν οὐρανῷ, ὑπὲρ ἔννοιαν καὶ ἀκοήν, ἐπὶ γῆς ἀπάτορα ἔτεκες. Αὐτὸν Θεοτόκε, ἱκέτευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν Β'. ΗΧΟΝ.

Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας, καὶ τῇ Δευτέρᾳ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος β'.

Εὐσπλαγχνίας ὑπάρχουσα πηγὴ, συμπαθείας ἀξιώσον ἡμᾶς Θεοτόκε· βλέψον εἰς λαὸν τὸν ἀμαρτήσαντα, δείξον ὡς αἰεὶ τὴν δυναστείαν σου· εἰς σέ γάρ ἐλπίζοντες, τὸ Χαῖρε βοῶμέν σοι, ὡς ποτὲ ὁ Γαβριὴλ, ὁ τῶν ἀσωμάτων Ἀρχιστράτηγος.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ "Ορθρου, Ἦχος β'.

Μήτηρ ἀγία ἡ τοῦ ἀφράστου φωτός, ἀγγελικοῖς σε ὕμνοις τιμῶντες, εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Τῇ Δευτέρᾳ ἐσπέρας, καὶ τῇ Τρίτῃ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος β'.

Θείας γεγόναμεν κοινωνοὶ φύσεως, διὰ τοῦ Θεοτόκε αἰεπαίρθενε· Θεὸν γάρ ἡμῖν σαρκαρῶμενον τέτοκας· διὸ κατὰ χρέος σε πάντες, εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ "Ορθρου, Ἦχος β'.

Σὲ μεγαλύνομεν Θεοτόκε βοῶντες· Χαῖρε ἀδύτη φωτὸς νεφέλη, αὐτὸν βασιάσασα ἐν κόλποις τῆς δόξης τὸν Κύριον.

Τῇ Τρίτῃ ἐσπέρας, καὶ τῇ Τετάρτῃ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος β'.

Υπερδοξασμένη ὑπάρχεις, Θεοτόκε Παρθένε, ὑμνοῦμέν σε· διὰ γὰρ τοῦ Σταυροῦ τοῦ Υἱοῦ σου, κατεβλήθη ὁ Ἄδης, καὶ ὁ Θάνατος τέθηκε· νεκρωθέντες ἀνέστημεν, καὶ ζωῆς ἠξιώθημεν· τὸν Παράδεισον ἐλάβομεν, τὴν ἀρχαίαν ἀπάλαυσιν. Διὸ εὐχαριστοῦντες δοξολογοῦμεν, ὡς κραταιὸν Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ μόνον πολυέλεον.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ "Ορθρου, Ἦχος β'.

Σὲ μεγαλύνομεν Θεοτόκε βοῶντες· Χαῖρε ἡ ράβδος, ἐξ ἧς ἀσπάρως Θεὸς βλαστήσας, ἀνείλεν ἐν ξύλῳ τὸν Θάνατον.

Τῇ Τετάρτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Πέμπτῃ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος β'.

Θεῖας γεγόναμεν κοινωνοὶ φύσει, διὰ σοῦ Θεοτόκε ἀει-
πάρθενε· Θεὸν γὰρ ἡμῖν σεσαρκωμένον τέτοκας· διὸ
κατὰ χρέος σε πάντες, εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος β'.

Σὲ μεγαλύνομεν Θεοτόκε βοῶντες· Χαῖρε ἀδύτη φωτὸς νεφέ-
λη, αὐτὸν βασιάσασα ἐν κόλποις τῆς δόξης τὸν Κύριον.

Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Παρασκευῇ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος β'.

Υπερδεδοξασμένη ὑπάρχεις, Θεοτόκε Παρθέने, ὑμνουμένη
σε· διὰ γὰρ τοῦ Σταυροῦ τοῦ Υἱοῦ σου, κατεβλήθη ὁ
Ἄδης, καὶ ὁ θάνατος τέθηκε· νεκρωθέντες ἀνέστημεν, καὶ
ζωῆς ἠξιώθημεν· τὸν Πραῖδεισον ἐλάβομεν, τὴν ἀρχαίαν ἀ-
πόλαυσιν. Διὸ εὐχαριστοῦντες δοξολογοῦμεν, ὡς κραταῖον
Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ μόνον πολυέλεον.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος β'.

Σὲ μεγαλύνομεν Θεοτόκε βοῶντες· Χαῖρε ἡ ῥάβδος, ἐξ ἧς
ἀσπόρως Θεὸς βλαστήσας, ἀνεῖλεν ἐν ξύλῳ τὸν θάνατον.

Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας, καὶ τῷ Σαββάτῳ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος β'.

Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν, πάντα ὑπερένδοξα, τὰ σὰ Θεοτόκε
Μυστήρια· τῇ ἀγνείᾳ ἐσφραγισμένη, καὶ παρθενία φυ-
λαττομένη, Μήτηρ ἐγνώσθης ἀψευδῆς, Θεὸν τεκοῦσα ἀληθι-
νόν. Αὐτὸν ἱκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος β'.

Μήτηρ ἀγία ἡ τοῦ ἀφράστου φωτὸς, ἀγγελικοῖς σε ὕμνοις
τιμῶντες, εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Εἴαν δὲ τύχη, Ἀλληλεῖα, ἐν οἰωδήποτε Ἦχῳ, λέγονται ταῦτα.
Ἦχος β'.

Απόστολοι, Μάρτυρες, καὶ Προφῆται, Ἱεράρχαι, Ὅσιοι,
καὶ Δίκαιοι, οἱ καλῶς τὸν ἀγῶνα τελέσαντες, καὶ τὴν
πίστιν τηρήσαντες, παρρησίαν ἔχοντες πρὸς τὸν Σωτῆρα,
ὑπὲρ ἡμῶν αὐτὸν ὡς ἀγαθὸν ἱκετεύσατε, σωθῆναι δεόμεθα
τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα . Νεκρώσιμον .

Μνήσθητι Κύριε, ὡς ἀγαθὸς τῶν δούλων σου, καὶ ὅσα ἐν βίῳ ἡμάρτον, συγχώρησον· οὐδεὶς γὰρ ἀναμάρτητος, εἰ μὴ σὺ ὁ δυνάμενος, καὶ τοῖς μεταξ᾿ αὐτῶν δῆναι τὴν ἀνάπαυσιν.

Καὶ νῦν . Θεοτοκίον .

Μήτηρ ἀγία ἡ τοῦ ἀφράστου φωτὸς, ἀγγελικοῖς σε ὕμνοις τιμῶντες, εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

ΕΙΣ ΤΟΝ Γ'. ΗΧΟΝ .

Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας, καὶ τῇ Δευτέρᾳ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος γ'.

Τὴν ὡραιότητα τῆς παρθενίας σου, καὶ τὸ ὑπέρλαμπρον τὸ τῆς ἀγνείας σου, ὁ Γαβριὴλ καταπλαγεῖς, ἐβόᾳ σοι Θεοτόκε· Ποῖόν σοι ἐγκώμιον, προσαγάγω ἐπ' αὐτόν; τί δὲ ὀνομάσω σε; ἀπορῶ καὶ ἐξίσταμαι· διὸ ὡς προσετάγην βοῶ σοι· Χαῖρε ἡ κεχαριτωμένη.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος γ'.

Ε'καστος ὅπου σῴζεται, ἐκεῖ δικαίως καὶ προστρέχει· καὶ ποία ἄλλη τοιαύτη καταφυγή, ὡς σὺ Θεοτόκε, σκέπουσα τὰς ψυχὰς ἡμῶν;

Τῇ Δευτέρᾳ ἐσπέρας, καὶ τῇ Τρίτῃ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος γ'.

Καταφυγή καὶ δύναμις ἡμῶν Θεοτόκε, ἡ κραταιὰ βοήθεια τοῦ κόσμου, ταῖς πρεσβείαις σε σκέπε τοὺς δούλους σου, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, μόνη εὐλογημένη.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος γ'.

Ε'καστος ὅπου σῴζεται, ἐκεῖ δικαίως καὶ προστρέχει· καὶ ποία ἄλλη τοιαύτη καταφυγή, ὡς σὺ Θεοτόκε, σκέπουσα τὰς ψυχὰς ἡμῶν;

Τῇ Τρίτῃ ἐσπέρας, καὶ τῇ Τετάρτῃ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος γ'.

Ρ'άβδον δυνάμεως κεκτημένοι, τὸν Σταυρὸν τοῦ Υἱοῦ σου Θεοτόκε, ἐν αὐτῷ καταβάλλομεν τῶν ἐχθρῶν τὰ φρυάγματα, οἱ πόθῳ σε ἀπαύστως μεγαλύνοντες.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος γ'.

Καταφυγή καὶ δύναμις, ἡμῶν Θεοτόκε, ἡ κραταιὰ βοήθεια τοῦ κόσμου, ταῖς πρεσβείαις σου σκέπε τοὺς δούλους σου, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, μόνη εὐλογημένη.

Τῇ Τετάρτῃ ἐσπέρας, καὶ τῇ Πέμπτῃ πρωΐ.

Εἰς τὸ. Θεὸς Κύριος, Ἦχος γ'.

Προφῆται προεκήρυξαν, Ἀπόστολοι ἐδίδαξαν, Μάρτυρες ὡμολόγησαν, καὶ ἡμεῖς ἐπιστεύσαμεν, Θεοτόκον σε κυρίως ὑπάρχουσαν· διὸ καὶ μεγαλύνομεν, τὸν τόκον σου τὸν ἄφραστον.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος γ'.

Ε'καστος ὅπου σῴζεται, ἐκεῖ δικαίως καὶ προστρέχει· καὶ ποία ἄλλη τοιαύτη καταφυγή ὡς σὺ Θεοτόκε, σκέπουσα τὰς ψυχὰς ἡμῶν;

Τῇ Πέμπτῃ ἐσπέρας, καὶ τῇ Παρασκευῇ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος γ'.

Ρ'άβδον δυνάμεως κεκτημένοι, τὸν Σταυρὸν τοῦ Υἱοῦ σου Θεοτόκε, ἐν αὐτῷ καταβάλλομεν τῶν ἐχθρῶν τὰ φρυάγματα, οἱ πόθῳ σε ἀπαύστως μεγαλύνοντες.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος γ'.

Καταφυγή καὶ δύναμις ἡμῶν Θεοτόκε, ἡ κραταιὰ βοήθεια τοῦ κόσμου, ταῖς πρεσβείαις σε σκέπε τοὺς δούλους σου, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, μόνη εὐλογημένη.

Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας, καὶ τῷ Σαββάτῳ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος γ'.

Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν τὴν σωτηρίαν τοῦ γένους ἡμῶν, ἀνυμνοῦμεν Θεοτόκε Παρθένε· ἐν τῇ σαρκὶ γὰρ τῇ ἐκ σοῦ προσληφθείσῃ, ὁ Υἱός σου καὶ Θεὸς ἡμῶν, τὸ διὰ Σταυροῦ καταδεξάμενος πάθος, ἐλυτρώσατο ἡμᾶς ἐκ φθορᾶς ὡς φιλάνθρωπος.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος γ'.

Προφῆται προεκήρυξαν, Ἀπόστολοι ἐδίδαξαν, Μάρτυρες ὡμολόγησαν, καὶ ἡμεῖς ἐπιστεύσαμεν, Θεοτόκον σε κυρίως ὑπάρχουσαν· διὸ καὶ μεγαλύνομεν, τὸν τόκον σου τὸν ἄφραστον.

ΕΙΣ ΤΟΝ Δ΄ ΗΧΟΝ.

Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας, καὶ τῇ Δευτέρᾳ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος δ΄.

Τῇ ἀνατραφείσῃ ἐν τῷ ναῷ, εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἀγίων, τῇ περιβεβλημένῃ τὴν πίστιν καὶ τὴν σοφίαν, καὶ τὴν ἄμειπτον παρθενίαν, ὁ Ἀρχιστράτηγος Γαβριήλ, προσέφερεν οὐρανόθεν, τὸν ἀσπασμὸν καὶ τὸ Χαῖρε· Χαῖρε εὐλογημένη· χαῖρε δεδοξασμένη· ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὄρθρου, Ἦχος δ΄.

Οτι πάντων ὑπάρχεις τῶν ποιημάτων ὑπερτέρα, ἀνυμνεῖν σε ἀξίως μὴ εὐποροῦντες Θεοτόκε, δωρεὰν αἰτοῦμέν σε· Ἐλέησον ἡμᾶς.

Τῇ Δευτέρᾳ ἐσπέρας, καὶ τῇ Τρίτῃ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος δ΄.

Τῇ Θεοτόκῳ ἐκτενῶς νῦν προσδράμωμεν, α�μαρτωλοὶ καὶ ταπεινοὶ, καὶ προσπέσωμεν ἐν μετανοίᾳ, κρᾶζοντες ἐκ βάθους ψυχῆς· Δέσποινα βοήθησον, ἐφ' ἡμῖν σπλαγχνισθεῖσα· σπεῦσον ἀπολλύμεθα, ὑπὸ πλήθους πταισμάτων· μὴ ἀποστρέψῃς σοὺς δούλους κενούς· σὲ γὰρ καὶ μόνην ἐλπίδα κεκτήμεθα.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὄρθρου, Ἦχος δ΄.

Σὲ μεγαλύνομεν Θεοτόκε, βοῶντες· Σὺ εἶ ἡ βάτος, ἐν ἣ ἀφλέκτως Μωσῆς κατεῖδεν ὡς φλόγα, τὸ πῦρ τῆς Θεότητος.

Τῇ Τρίτῃ ἐσπέρας, καὶ τῇ Τετάρτῃ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος δ΄.

Παρθένε πανάμωμε, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ρομφαία διηλθέ σου, τὴν παναγίαν ψυχὴν, ἡνίκα σταυρούμενον, ἔβλεψας ἐκουσίως, τὸν Υἱὸν καὶ Θεόν σου· ὃν περ εὐλογημένη, δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, συγχώρησιν πταισμάτων ἡμῖν δωρήσασθαι.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὄρθρου, Ἦχος δ΄.

Σὲ μεγαλύνομεν Θεοτόκε, βοῶντες· Σὺ εἶ τὸ ὄρος, ἐξ οὗ ἀρρήτως ἐτμήθη λίθος, καὶ πύλας τοῦ Ἄδου συνέτριψεν.

Τῇ Τετάρτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Πέμπτῃ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος δ'.

Τὸν Λόγον τῷ Πατρὸς Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἐκ σὲ σαρκωθέντα ἔγνωμεν, Θεοτόκε Παρθέने, μόνη ἀγνή, μόνη εὐλογημένη· διὸ ἀπαύστως σὲ ἀνυμνοῦντες μεγαλύνομεν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὄρθρου, Ἦχος δ'.

Οτι πάντων ὑπάρχεις τῶν ποιημάτων ὑπερτέρα, ἀνυμνεῖν σε ἀξίως μὴ εὐποροῦντες Θεοτόκε, δωρεὰν αἰτοῦμέν σε· Ἐλέησον ἡμᾶς.

Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Παρασκευῇ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος δ'.

Παρθέने πανάμωμε, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ρομφαία διηλθέ σου, τὴν παναγίαν ψυχὴν, ἥνικα σταυρούμενον, ἔβλεψας ἐκουσίως, τὸν Υἱὸν καὶ Θεὸν σου· ὃν περ εὐλογημένη, δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, συγχώρησιν πταισμάτων ἡμῖν δωρήσασθαι.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὄρθρου, Ἦχος δ'.

Σὲ μεγαλύνομεν Θεοτόκε, βοῶντες· Σὺ εἶ τὸ ὄρος, ἐξ οὗ ἀρρήτως ἐτμήθη λίθος, καὶ πύλας τοῦ Ἄδου συνέτριψεν.

Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας, καὶ τῷ Σαββάτῳ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος δ'.

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ Ἀγγέλοις ἄγνωστον Μυσήριον, διὰ σοῦ Θεοτόκε τοῖς ἐπὶ γῆς πεφανέρωται, Θεὸς ἐν ἀσυγχύτῳ ἐνώσει σαρκούμενος, καὶ Σταυρὸν ἐκουσίως ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος· δι' οὗ ἀναστήσας τὸν Πρωτόπλαστον, ἔσωσεν ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὄρθρου, Ἦχος δ'.

Σὲ μεγαλύνομεν Θεοτόκε, βοῶντες· Σὺ εἶ ἡ βάτος, ἐν ἣ ἀφλέκτως Μωσῆς καταΐδεν ὡς φλόγα, τὸ πῦρ τῆς Θεότητος.

Εἰς τὸν ΠΑ. Α'. ΗΧΟΝ.

Τῇ Κυριακῇ ἑσπέρας, καὶ τῇ Δευτέρᾳ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος πλ. α'.

Μετὰ Ἀγγέλων τὰ οὐράνια, μετὰ ἀνθρώπων τὰ ἐπίγεια, ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως, Θεοτόκε βοῶμέν σοι· Χαῖρε πύλη

τῶν οὐρανῶν πλατυτέρα· χαῖρε μόνη τῶν γηγενῶν σωτηρία·
χαῖρε σεμνὴ Κεχαριτωμένη, ἡ τεκοῦσα Θεὸν σεσαρκωμένον.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθροῦ, Ἦχος πλ. α΄.

Ο΄ ἐκ Παρθένου ἀνατείλας τῷ κόσμῳ, Χριστέ ὁ Θεὸς, υἱοὺς
φωτὸς δι’ αὐτῆς ἀναδείξας, ἐλέησον ἡμᾶς.

Τῇ Δευτέρᾳ ἑσπέρας, καὶ τῇ Τρίτῃ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος πλ. α΄.

Τὴν ταχεῖάν σου σκέπην καὶ τὴν βοήθειαν, καὶ τὸ ἔλεος
δείξον ἐπὶ τοὺς δούλους σου· καὶ τὰ κύματα ἀγνὴ κα-
ταπραΰνον, τῶν ματαίων λογισμῶν· καὶ τὴν πεσοῦσάν μου
ψυχὴν, ἀνάστησον Θεοτόκε· οἶδα γὰρ οἶδα Παρθέने, ὅτι
ἰσχύεις ὅσα καὶ βούλοιο.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθροῦ, Ἦχος πλ. α΄.

Μήτηρ Θεοῦ παναγία, τὸ τεῖχος τῶν Χριστιανῶν, ρῦσαι
λαόν σου συνήθως, κραυγάζοντά σοι ἐκτενῶς· Ἀντιτά-
χθητι αἰσχροῖς, καὶ ἀλαζόσι λογισμοῖς, ἵνα βοῶμέν σοι· Χαῖ-
ρε ἀειπάρθεने.

Τῇ Τρίτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Τετάρτῃ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος πλ. α΄.

Τῷ Σταυρῷ τοῦ Υἱοῦ σου Θεοχαρίτωτε, τῶν εἰδώλων ἡ
πλάνη πᾶσα κατήργηται, καὶ τῶν δαιμόνων ἡ ἰσχύς
καταπεπάζεται· διὰ τοῦτο οἱ πιστοὶ, κατὰ χρέος σε αἰεὶ,
ὑμνοῦμεν καὶ εὐλογοῦμεν, καὶ Θεοτόκον κυρίως ὁμολογοῦν-
τες, σέ μεγαλύνομεν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθροῦ, Ἦχος πλ. α΄.

Ο΄ ἐκ Παρθένου ἀνατείλας τῷ κόσμῳ, Χριστέ ὁ Θεὸς, υἱοὺς
φωτὸς δι’ αὐτῆς ἀναδείξας, ἐλέησον ἡμᾶς.

Τῇ Τετάρτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Πέμπτῃ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος πλ. α΄.

Τὸ ξένον τῆς Παρθένου Μυστήριον, τῷ κόσμῳ ἀνεδείχθη
σωτήριον· ἐξ αὐτῆς γὰρ ἐτέχθη ἀνευ σποράς, καὶ σαρκὶ
ἀνεδείχθη δίχα φθοράς, ἡ πάντων χαρά· Κύριε δόξα σοι.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθροῦ, Ἦχος πλ. α΄.

Μήτηρ Θεοῦ παναγία, τὸ τεῖχος τῶν Χριστιανῶν, ρῦσαι
λαόν σου συνήθως, κραυγάζοντά σοι ἐκτενῶς· Ἀντιτά-

χθητι αἰσχροῖς, καὶ ἀλαζόσι λογισμοῖς, ἵνα βοῶμέν σοι· Χαῖ-
ρε αἰειπαρθένε .

Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Παρασκευῇ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος πλ. α'.

Τῷ Σταυρῷ τοῦ Υἱοῦ σου Θεοχαρίτωτε, τῶν εἰδώλων ἡ
πλάνη πᾶσα κατήργηται, καὶ τῶν δαιμόνων ἡ ἰσχὺς
καταπεπάζεται· διὰ τοῦτο οἱ πιστοὶ, κατὰ χρέος σε αἰεὶ,
ὑμνοῦμεν καὶ εὐλογοῦμεν, καὶ Θεοτόκον κυρίως ὁμολογῶντες,
σέ μεγαλύνομεν .

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος πλ. α'.

Ο΄ ἐκ Παρθένου ἀνατείλας τῷ κόσμῳ, Χριστέ ὁ Θεός, υἱοῦς
φωτὸς δι' αὐτῆς ἀναδείξας, ἐλέησον ἡμᾶς .

Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας, καὶ τῷ Σαββάτῳ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος πλ. α'.

Χαῖρε πύλη Κυρίου ἡ ἀδιόδευτος· χαῖρε τεῖχος καὶ σκέπη
τῶν προστρεχόντων εἰς σέ· χαῖρε ἀχείμαστε λιμὴν, καὶ
ἀπειρόγαμε· ἡ τεκοῦσα ἐν σαρκί, τὸν ποιητὴν σου καὶ Θεόν,
πρεσβεύουσα μὴ ἐλλείπῃς, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων, καὶ προσ-
κυνούντων τὸν τόκον σου .

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος πλ. α'.

Ο΄ ἐκ Παρθένου ἀνατείλας τῷ κόσμῳ, Χριστέ ὁ Θεός, υἱοῦς
φωτὸς δι' αὐτῆς ἀναδείξας, ἐλέησον ἡμᾶς .

ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΛ. Β'. ΗΧΟΝ .

Τῇ Κυριακῇ ἑσπέρας, καὶ τῇ Δευτέρᾳ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος πλ. β'.

Αρχὴ σωτηρίας, ἡ τῷ Γαβριὴλ προσηγορία, πρὸς τὴν Παρ-
θένον γέγονεν· ἤκουσε γὰρ τὸ Χαῖρε, καὶ ἐκ ἀπέφυγε τὸν
ἀσπασμόν· ἐκ ἐδίδασεν, ὡς ἡ Σάρρα ἐν τῇ σκηνῇ, ἀλλ' ἔτι
ἔλεγεν· Ἴδου ἡ δούλη Κυρίου, γένοιτό μοι κατὰ τὸ ῥῆμά σου .

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος πλ. β'.

Αρχαγγελικὸν λόγον ὑπεδέξω, καὶ χερουβικὸς θρόνος ἀ-
νεδείχθη, καὶ ἐν ἀγκάλαις σου ἐβάστασας, Θεοτόκε,
τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν .

Τῇ Δευτέρᾳ ἑσπέρᾳ, καὶ τῇ Τρίτῃ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος πλ. β'.

Ελπίς τοῦ κόσμου ἀγαθή, Θεοτόκε Παρθένε, τὴν σὴν καὶ μόνην κραταιὰν προστασίαν αἰτοῦμεν· Σπλαγχνίσθητι εἰς ἀπροστάτευτον λαόν, δυσώπησον τὸν ἐλεήμονα Θεόν, ῥύσθηται τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ἐκ πάσης ἀπειλῆς, μόνῃ εὐλογημένη.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος πλ. β'.

Οὐδεὶς προσρέχων ἐπὶ σοί, κατησχυμμένος ἀπὸ σῆ ἐκπορεύεται, ἀγνή Παρθένε Θεοτόκε· ἀλλ' αἰτεῖται τὴν χάριν, καὶ λαμβάνει τὸ δῶρημα, πρὸς τὸ συμφέρον τῆς αἰτήσεως.

Τῇ Τρίτῃ ἑσπέρᾳ, καὶ τῇ Τετάρτῃ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος πλ. β'.

Θεοτόκε Παρθένε, ἱκέτευε τὸν Υἱόν σου, τὸν ἐκουσίως προσπαγέντα ἐν Σταυρῷ, καὶ τὸν κόσμον ἐκ πλάνης ἐλευθερώσαντα, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, τῇ ἐλεῆσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος πλ. β'.

Τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς, ἄνευ Μητρὸς γεννηθέντα, Υἱὸν καὶ Λόγον τῇ Θεῷ, ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων, ἐκύησας σεσαρκωμένον, ἐξ ἀγνῶν αἱμάτων σου, Θεοκυῆτορ ἄνευ ἀνδρός· ὃν αἰτῆσαι δωρήσασθαι ἡμῖν, ἀμαρτιῶν ἄφεσιν πρὸ τῆ τέλους.

Τῇ Τετάρτῃ ἑσπέρᾳ, καὶ τῇ Πέμπτῃ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος πλ. β'.

Αγία Δέσποινα ἀγνή, τοῦ Θεοῦ ἡμῶν Μήτηρ, ἡ τὸν ἀπάντων ποιητὴν, ἀπορρήτως τεκοῦσα, ἱκέτευε σὺν Ἀποστόλοις ἱεροῖς, ἐκάστοτε τὴν ἀγαθότητα αὐτοῦ, παθῶν ἡμᾶς λυτρώσασθαι, καὶ ἄφεσιν ἡμῖν δοῦναι ἀμαρτημάτων.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος πλ. β'.

Μεγάλων χαρισμάτων ἀγνή, Παρθένε Θεομήτορ σὺ ἡξιώθης, ὅτι ἔτεκες σαρκὶ τὸν ἕνα τῆς Τριάδος, Χριστὸν τὸν ζωοδότην, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρᾳ, καὶ τῇ Παρασκευῇ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος πλ. β'.

Θεοτόκε Παρθένε, ἱκέτευε τὸν Υἱόν σου, τὸν ἐκισίως προσπαγέντα ἐν Σταυρῷ, καὶ τὸν κόσμον ἐκ πλάνης ἐλευθερώσαντα Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, τοῦ ἐλεῆσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος πλ. β'.

Τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς, ἄνευ Μητρὸς γεννηθέντα, Υἱὸν καὶ Λόγον τῆ Θεῖ, ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων, ἐκύησας σεσαρκωμένον, ἐξ ἀγνῶν αἱμάτων σε, Θεοκυῆτορ ἄνευ ἀνδρός· ὃν αἵτησαι δωρήσασθαι ἡμῖν, ἀμαρτιῶν ἄφεσιν πρὸ τοῦ τέλους.

Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας, καὶ τῷ Σαββάτῳ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος πλ. β'.

Προϊστορεῖ ὁ Γεδεὼν τὴν σύλληψιν, καὶ ἐρμηνεύει ὁ Δαυὶδ τὸν τόκον σε Θεοτόκε· κατέβη γὰρ ὡς ὑετὸς ἐπὶ πόκον, ὁ Λόγος ἐν τῇ γαστρί σου, καὶ ἐβλάστησας ἄνευ σποράς, γῆ ἀγία, τοῦ κόσμου τὴν σωτηρίαν, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἡ κεχαριτωμένη.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος πλ. β'.

Τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς, ἄνευ Μητρὸς γεννηθέντα, Υἱὸν καὶ Λόγον τῆ Θεοῦ, ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων, ἐκύησας σεσαρκωμένον, ἐξ ἀγνῶν αἱμάτων σου, Θεοκυῆτορ ἄνευ ἀνδρός· ὃν αἵτησαι δωρήσασθαι ἡμῖν ἀμαρτιῶν ἄφεσιν πρὸ τοῦ τέλους.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΒΑΡΥΝ ΗΧΟΝ.

Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας, καὶ τῇ Δευτέρᾳ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος βαρύς.

Θεοτόκε Παρθένε ἀμίαντε, τὸν Υἱόν σου δυσώπει, σὺν ταῖς ἁγίαις Δυναμέσι, συγχώρησιν πταισμάτων ἡμῖν πρὸ τοῦ τέλους δωρήσασθαι, ταῖς πιστῶς σε δοξαζουσι.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος βαρύς.

Υ'περέβης τὰς Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν, ὅτι ναὸς ἐδείχθης θεῖκος, εὐλογημένη Θεοτόκε, ὡς τεκοῦσα Χριστὸν, τὸν Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τῇ Δευτέρᾳ ἐσπέρας, καὶ τῇ Τρίτῃ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος βαρύς.

Γοῦ Χαῖρέ σοι προσάγομεν Θεοτόκε· τῶν Ἀγγέλων γὰρ ἁγνότερα ἐδείχθης, Θεὸν κηύσασα.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος βαρύς.

Εἰρήνευσον πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, τὴν ζωὴν ἡμῶν τῶν βωόντων σοι· Ἐλεῆμον Κύριε, δόξα σοι.

Τῇ Τρίτῃ ἑσπέρᾳ, καὶ τῇ Τετάρτῃ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος βαρὺς.

Τὸν σταυρωθέντα ὑπὲρ ἡμῶν Χριστὸν τὸν Θεόν, καὶ κατελόντα τοῦ θανάτου τὸ κράτος, ἀπαύστως ἰκέτευς, Θεοτόκε Παρθέने, ἵνα σώσῃ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος βαρὺς.

Λύτρωσαι Θεοτόκε, τῶν συνεχουσῶν ἡμᾶς ἀμαρτιῶν, ὅτι ἄλλην ἐλπίδα οἱ πιστοὶ οὐκ ἔχομεν, εἰμὴ σέ, καὶ τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα Θεόν.

Τῇ Τετάρτῃ ἑσπέρᾳ, καὶ τῇ Πέμπτῃ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος βαρὺς.

Οἰ καρπὸς τῆς καλίας σε Ἀχραντε, τῶν Προφητῶν ὑπάρχει, καὶ τοῦ νόμου τὸ πλήρωμα· διό σε Θεοτόκον ἐν ἐπιγνώσει δοξάζοντες, εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος βαρὺς.

Οἰ καρπὸς τῆς γαστρὸς σου Θεόνυμφε, τοῖς ἀνθρώποις ἐδείχθη σωτηρίας πρόξενος· διό σε Θεοτόκον, γνώμη καὶ γλώσση δοξάζοντες, οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρᾳ, καὶ τῇ Παρασκευῇ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος βαρὺς.

Τὸν σταυρωθέντα ὑπὲρ ἡμῶν Χριστὸν τὸν Θεόν, καὶ κατελόντα τοῦ θανάτου τὸ κράτος, ἀπαύστως ἰκέτευς, Θεοτόκε Παρθέने, ἵνα σώσῃ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος βαρὺς.

Λύτρωσαι Θεοτόκε, τῶν συνεχουσῶν ἡμᾶς ἀμαρτιῶν, ὅτι ἄλλην ἐλπίδα οἱ πιστοὶ οὐκ ἔχομεν, εἰμὴ σέ, καὶ τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα Θεόν.

Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρᾳ, καὶ τῷ Σαββάτῳ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος βαρὺς.

Ως τῆς ἡμῶν ἀναστάσεως θησαύρισμα, τοὺς ἐπὶ σοὶ πεποιθότας Πανύμνητε, ἐκ λαΐκου καὶ βυθοῦ πταισμάτων ἀνάγαγε· σὺ γὰρ τοὺς ὑπευθύνους τῇ ἀμαρτίᾳ ἔσωσας, τεκοῦσα τὴν σωτηρίαν· ἢ πρὸ τόκου Παρθένος, καὶ ἐν τόκῳ Παρθένος, καὶ μετὰ τόκον πάλιν οὔσα Παρθένος.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθροῦ, Ἦχος βαρύς.

Χαῖρε ἡ τὸν ἀχώρητον ἐν οὐρανοῖς, χωρήσασα ἐν μήτρᾳ σου· χαῖρε Παρθένε, τῶν Προφητῶν τὸ κήρυγμα, δι' ἧς ἔλαμψεν ὁ Ἐμμανουήλ· χαῖρε Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ.

Εἰς τὸν ΠΑ. Δ'. ΗΧΟΝ.

Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας, καὶ τῇ Δευτέρᾳ πρωί.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος πλ. δ'.

Χαῖρε ἡ δι' Ἀγγέλου τὴν χαρὰν τοῦ κόσμου δεξαμένη· χαῖρε ἡ τεκοῦσα τὸν Ποιητὴν σου καὶ Κύριον· χαῖρε ἡ ἀξιωθεῖσα γενέσθαι Μητέρα Θεοῦ.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθροῦ, Ἦχος πλ. δ'.

Χαῖρε ἡ πύλη τοῦ Βασιλείως τῆς δόξης, ἣν ὁ Ὑψιστος μόνος διώδευσε, καὶ μόνην ἐσφραγισμένην ἐφύλαξεν, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τῇ Δευτέρᾳ ἐσπέρας, καὶ τῇ Τρίτῃ πρωί.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος πλ. δ'.

Τὸ ἀσάλευτον στήριγμα τὸ τῆς πίστεως, καὶ σεβάσμιον δώρημα τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνωμεν πιστοί. Χαῖρε, ἡ τὴν πέτραν τῆς ζωῆς ἐν γαστρὶ σου χωρήσασα· χαῖρε τῶν περάτων ἡ ἐλπίς, θλιβομένων ἀντίληψις· χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθροῦ, Ἦχος πλ. δ'.

Παρθένε ἀχραντε, σῶσον ἡμᾶς ταῖς πρεσβείαις σου, κινῆσαι σπλάγχνα μητρικά, τῷ Υἱῷ σου καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Τῇ Τρίτῃ ἐσπέρας, καὶ τῇ Τετάρτῃ πρωί.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος πλ. δ'.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα, καὶ Σωτῆρα τοῦ κόσμου, ἐν τῷ Σταυρῷ θεωροῦσα ἡ τεκοῦσα, ἔλεγε δακρύνουσα· Ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὁρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν ὑπὲρ πάντων ὑπομένεις, ὁ Υἱὸς καὶ Θεός μου.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθροῦ, Ἦχος πλ. δ'.

Ο καρπὸς τῆς κοιλίας σου· ἀχραντε, τῶν Προφητῶν ὑπάρχει καὶ τοῦ νόμου τὸ πλήρωμα· διό σε Θεοτόκον ἐν ἐπιγνώσει δοξάζοντες, εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Τῇ Τετάρτῃ ἐσπέρας, καὶ τῇ Πέμπτῃ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος πλ. δ'.

Η' νοητὴ πύλη τῆς ζωῆς, ἄχραντε Θεοτόκε, τῆς προστρέ-
χοντάς σοι πισῶς, λύτρωσαι τῶν κινδύνων, ἵνα δοξαί-
μεν τὸν πανάγιον τόκον σου, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος πλ. δ'.

Παρθένε ἄχραντε, σῶσον ἡμᾶς ταῖς πρεσβείαις σου, κινῶσα
σπλάγχνα μητρικὰ, τῷ Υἱῷ σου καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Τῇ Πέμπτῃ ἐσπέρας, καὶ τῇ Παρασκευῇ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος πλ. δ'.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα, καὶ Σωτῆρα τοῦ κόσμου, ἐν τῷ
Σταυρῷ θεωροῦσα ἡ τεκοῦσα, ἔλεγε δακρύουσα· Ὁ μὲν
κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα
μου φλέγονται ὀρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν ὑπὲρ πάντων
ὑπομένεις, ὁ Υἱὸς καὶ Θεὸς μου.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος πλ. δ'.

Ο' καρπὸς τῆς κοιλίας σε ἄχραντε, τῶν Προφητῶν ὑπάρ-
χει καὶ τοῦ νόμου τὸ πλήρωμα· διό σε Θεοτόκον ἐν ἐπι-
γνώσει δοξαῖζοντες, εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας, καὶ τῷ Σαββάτῳ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος πλ. δ'.

Ο' δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ σταύρωσιν ὑπο-
μείνας Ἀγαθὲ, ὁ θανάτῳ τὸν θάνατον σκυλεύσας, καὶ
ἐγερσιν δείξας ὡς Θεὸς, μὴ παρίδης ὅς ἐπλασας τῇ χειρὶ σου·
δεῖξον τὴν φιλανθρωπίαν σε ἐλεῆμον, δέξαι τὴν τεκοῦσάν σε
Θεοτόκον, πρεσβεύουσαν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ σῶσον Σωτὴρ ἡ-
μῶν, λαὸν ἀπεγνωσμένον.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος πλ. δ'.

Παρθένε ἄχραντε, σῶσον ἡμᾶς ταῖς πρεσβείαις σου, κινῶ-
σα σπλάγχνα μητρικὰ, τῷ Υἱῷ σου καὶ Θεῷ ἡμῶν.

ΤΕΛΟΣ ΤΩΝ ΕΝ Τῷ ΔΕΥΤΕΡῳ ΜΕΡΕΙ ΤΟΥ ΩΡΟΛΟΓΙΟΥ
ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

ΩΡΟΛΟΓΙΟΥ

ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ

ΜΕΡΟΣ Γ'.

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Ν

Τὴν Ἀκολουθίαν τοῦ Ἀκαθίστου Ὑμνου εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον.

Τὴν Ἀκολουθίαν τῶν δύο Παρακλητικῶν Κανόνων εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον.

Τὴν Ἀκολουθίαν τῆς Σείας Μεταλήψεως.

Κανόνα ἱκετήριον εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν.

Κανόνα ἱκετήριον εἰς τὸν Ἄγγελον, τὸν φύλακα τῆς τοῦ ἀνθρώπου ζωῆς.

Κανόνα ἱκετήριον εἰς τὰς ἐπουρανίους Δυνάμεις, καὶ πάντας τὰς Ἁγίας.

Καὶ τοὺς εἰκοσιτέσσαρας Οἴκους εἰς τὴν νοτιήν Κλίμακα, τὸν τίμιον Σταυρόν.

Χαῖρε Κεχαριτωμένη· ὁ Κύριος μετὰ σοῦ·
εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξί.

Λουκ. Α'. 28.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΟΥ ΑΚΑΘΙΣΤΟΥ ΤΜΝΟΥ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ.

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα,
Στιχηρὰ προσόμοια,

Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Βουλὴν προαιώνιον, ἀποκαλύπτων σοι Κόρη, Γαβριὴλ ἐφέστηκε, σὲ κατασπαζόμενος καὶ φθεγγόμενος· Χαῖρε γῆ ἄσπορε· χαῖρε βάτε ἄφλεκτε· χαῖρε βάθος δυσθεώρητον· χαῖρε ἡ γέφυρα, πρὸς τοὺς οὐρανούς ἡ μετὰγούσα· καὶ κλίμαξ ἡ μετάρσιος, ἣν ὁ Ἰακώβ ἐθεάσατο· χαῖρε θεία στάμνε τοῦ Μάννα· χαῖρε λύσις τῆς ἀρᾶς· χαῖρε Ἀδὰμ ἡ ἀνάκλησις, μετὰ σοῦ ὁ Κύριος.

Φαίνη μοι ὡς ἄνθρωπος, φησὶν ἡ ἄφθορος Κόρη, πρὸς τὸν Ἀρχιστράτηγον, καὶ πῶς φθέγγῃ ῥήματα ὑπὲρ ἀνθρώπων; μετ' ἐμοῦ ἔφησ γάρ, τὸν Θεὸν ἔσεσθαι, καὶ σκηνώσειν ἐν τῇ μήτρᾳ μου· καὶ πῶς γενήσομαι, λέγε μοι, χωρίον εὐρύχωρον, καὶ τόπος ἀγιάσματος, τοῦ τοῖς Χερουβὶμ ἐπιβαίνοντος; Μὴ με δελεάσης ἀπάτη· οὐ γὰρ ἔγνω ἡδονήν· γάμου ὑπάρχω ἀμύητος, πῶς οὖν παῖδα τέξομαι;

Θεὸς ὅπου βούλεται, νικᾶται φύσεως τάξις, φησὶν ὁ Ἀσώματος, καὶ τὰ ὑπὲρ ἀνθρώπον διαπράττεται· τοῖς ἐμοῖς πίστευε, ἀληθείᾳ ῥήμασι, Παναγία ὑπεράμωμε. Ἡ δὲ ἐβόησε· Γένοιτό μοι νῦν ὡς τὸ ῥῆμά σε, καὶ τέξομαι τὸν ἄσαρκον, σάρκα ἐξ ἐμοῦ δανεισάμενον, ὅπως ἀναγάγῃ, τὸν ἀνθρώπον, ὡς μόνος δυνατὸς, εἰς τὸ ἀρχαῖον ἀξίωμα, διὰ τῆς συγκράσεως.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος β'.

Τὸ ἀπ' αἰῶνος Μυστήριον, ἀνακαλύπτεται σήμερον, καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, Υἱὸς ἀνθρώπου γίνεται, ἵνα τοῦ χειρόνος μεταλαβὼν, μεταδῶ μοι τῇ βελτίονος· ἐψεύσθη πάλαι Ἀδὰμ, καὶ Θεὸς ἐπιθυμήσας ἔγενονεν· ἄνθρωπος γίνεται Θεός, ἵνα Θεὸν τὸν Ἀδὰμ ἀπεργάσῃται. Εὐφραινέσθω ἡ κτίσις, χορευέτω ἡ φύσις, ὅτι Ἀρχάγγελος Παρθένω, μετὰ δέους παρίσταται, καὶ τὸ Χαῖρε κομίζει, τῆς λύπης ἀντίθετον. Ὁ διασπλάγχνα ἐλέους ἐνανθρωπήσας, Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἀπόστιχα προσόμοια, Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμαίων.

Τῶν οὐρανίων ἀψίδων ὁ Γαβριὴλ καταπτάς, εἰς Ναζαρέτ ἐπέστη, πρὸς Παρθένον Μαρίαν, βοῶν αὐτῇ τὸ Χαῖρε· συλλήψη Υἱόν, τοῦ Ἀδὰμ ἀρχαιότερον, τὸν ποιητὴν τῶν αἰώνων καὶ λυτρωτὴν, τῶν βοώντων σοι τὸ Χαῖρε Ἀγνή.

Στίχ. Ἀκουσον Θύγατερ, καὶ ἴδε.

Ο Ἰ Γαβριὴλ τῇ Παρθένω τὸ εὐαγγέλιον, ἐξ οὐρανῶ κομίσας, ἀνεβόα τὸ Χαῖρε· συλλήψη ἐν γαστρί σου, τὸν σοὶ χωρητὸν, καὶ τοῖς πᾶσιν ἀχώρητον· καὶ κυφόρος ὀφθήσῃ τοῦ ἐκ Πατρὸς, πρὸ ἐωσφόρου ἀνατείλαντος.

Στίχ. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν.

Ο συναῖδιος Λόγος τοῦ προανάρχου Πατρὸς, μὴ χωρισθεὶς τῶν ἄνω, νῦν ἐπέσῃ τοῖς καίτω, δι' ἄκραν εὐσπλαγχνίαν, οἶκτον λαβὼν, τοῦ κατ' ἡμᾶς ὀλισθήματος· καὶ τοῦ Ἀδὰμ τὴν πτωχείαν ἀναλαβὼν, ἐμορφώθη τὸ ἄλλοτρίον.

Στίχ. Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι.

Ο ἐκ Πατρὸς αἰδίως, καὶ ἐκ Μητρὸς χρονικῶς, φανερωθεὶς τῷ κόσμῳ, ὑπερούσιος Λόγος, μορφήν δούλου λαμβάνει, καὶ γίνεται σὰρξ, μὴ ἐκσταὶς τῆς Θεότητος· καὶ τὸν Ἀδὰμ ἀναπλάττει ἐν τῇ γαστρί, τῆς ἀσπόρου συλλαβούσης αὐτόν.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος β'.

Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριὴλ, τῇ Κεχαριτωμένῃ σήμερον· Χαῖρε ἀνύμφευτε Κόρη καὶ ἀπειρόγαμε· μὴ καταπλαγῇς τῇ ξένη μου μορφῇ, μηδὲ δειλιάσης· Ἀρχάγγελός εἰμι· ὅφεις ἐξηπάτησεν Εὐᾶν ποτὲ, νῦν εὐαγγελίζομαί σοι τὴν χαρὰν, καὶ μενεῖς ἀφθορος, καὶ τέξεις τὸν Κύριον Ἀχραντε.

Ἐν τῷ Ὁρθρῳ, εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος,

Ἀπολυτίκιον αὐτόμελον, Ἦχος πλ. δ'.

Τὸ προσταχθέν μυστικῶς λαβὼν ἐν γνώσει, ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ Ἰωσήφ σπουδῇ ἐπέστη ὁ Ἀσώματος λέγων τῇ Ἀπειρογάμῳ· Ὁ κλίνας τῇ καταβάσει τοὺς οὐρανοὺς, χωρεῖται ἀναλλοιώτως ὅλος ἐν σοί· ὃν καὶ βλέπων ἐν μήτρᾳ σου, λαβόντα δούλου μορφὴν, ἐξίσταμαι κραυγάζειν σοι· Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Τοῦτο λέγεται ἐκ τρίτου, ἀργῶς καὶ μετὰ μέλους.

Μετὰ δὲ τὴν Στιχολογίαν τοῦ Α'. Καθίσματος τοῦ Ψαλτηρίου, λέγομεν εὐθὺς, ἀργῶς πάλιν καὶ μετὰ μέλους.

Κοντάκιον δίχορον αὐτόμελον, Ἦχος πλ. δ'.

Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια,
Ὡς λυτρωθεῖσα τῶν δεινῶν εὐχαριστήρια,
Ἀναγράφω σοι ἡ Πόλις σου Θεοτόκε.
Ἀλλ' ὡς ἔχουσα τὸ κράτος ἀπροσμάχητον,
Ἐκ παντοίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον,
Ἰνα κράζω σοι· Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Εἰς οὕτω τοὺς ἐπομένους ἔξ Οἴκους.

Ἄγγελος πρωτοστάτης οὐρανόθεν ἐπέμφθη, εἰπεῖν τῇ Θεοτόκῳ τὸ, Χαῖρε· καὶ σὺν τῇ ἀσωμάτῳ φωνῇ, σωματούμενόν σε θεωρῶν Κύριε, ἐξίστατο, καὶ ἴστατο κραυγάζων πρὸς αὐτὴν τοιαῦτα·

Χαῖρε, δι' ἧς ἡ χαρὰ ἐκλάμπει· χαῖρε, δι' ἧς ἡ ἀρὰ ἐκλείψει.

Χαῖρε, τοῦ πσιόντος Ἀδάμ ἡ ἀνάκλησις· χαῖρε, τῶν δακρύων τῆς Εὐας ἡ λύτρωσις.

Χαῖρε, ὕψος δυσανάβατον ἀνθρωπίνοις λογισμοῖς· χαῖρε, βάθος δυσθεώρητον καὶ Ἀγγέλων ὀφθαλμοῖς.

Χαῖρε, ὅτι ὑπάρχεις Βασιλέως καθέδρα· χαῖρε, ὅτι βαστάζεις τὸν βαστάζοντα πάντα.

Χαῖρε, ἀστὴρ ἐμφαίνων τὸν ἥλιον· χαῖρε, γαστήρ ἐνθεῖς σαρκώσεως.

Χαῖρε, δι' ἧς νεουργεῖται ἡ κτίσις· χαῖρε, δι' ἧς βρεφουργεῖται ὁ Κτίστης.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Βλέπουσα ἡ Ἀγία ἑαυτὴν ἐν ἀγνείᾳ, φησὶ τῷ Γαβριὴλ
Θαρσαλέως· Τὸ παραδόξόν σου τῆς φωνῆς, δυσπαραδέ-
κτόν μου τῇ ψυχῇ φαίνεται· ἀσπόρου γοῖ συλλήψεως τὴν
κῆσιν πῶς λέγεις; κρίζων·

Ἀλληλουῖα.

Γνώσιν ἄγνωστον γνῶναι ἡ Παρθένος ζητοῦσα, ἐβόησε πρὸς
τὸν λειτουργοῦντα· Ἐκ λαγόνων ἀγνῶν Υἱὸν πῶς ἔστι
τεχθῆναι δυνατόν; λέξον μοι. Πρὸς ἣν ἐκεῖνος ἔφησεν ἐν φό-
βῳ, πλὴν κραυγάζων οὕτω·

Χαῖρε, βουλῆς ἀπορρήτου μύστις· χαῖρε, σιγῆς δεομένων
πίστις.

Χαῖρε, τῶν θαυμάτων Χριστοῦ τὸ προοίμιον· χαῖρε, τῶν
δογμάτων αὐτοῦ τὸ κεφάλαιον.

Χαῖρε, κλίμαξ ἐπεράνιε, δι' ἧς κατέβη ὁ Θεός· χαῖρε, γέφυρα
μετάγουσα τοὺς ἐκ γῆς πρὸς οὐρανόν.

Χαῖρε, τὸ τῶν Ἀγγέλων πολυθρύλλητον θαῦμα· χαῖρε, τὸ
τῶν δαιμόνων πολυθρήνητον τραῦμα.

Χαῖρε, τὸ φῶς ἀρρήτως γεννήσασα· χαῖρε, τὸ πῶς μηδένα
διδάξασα.

Χαῖρε, σοφῶν ὑπερβαίνουσα γνῶσιν· χαῖρε, πιστῶν καταυγαί-
ζουσα φρένας.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Δύναμις τοῦ Ὑψίστου ἐπεσκίασε τότε πρὸς συλληψιν τῇ
Ἀπειρογάμῳ, καὶ τὴν εὐκαρπον ταύτης νηδύν, ὡς ἀγρόν
ὑπέδειξεν ἡδὺν ἅπασιν τοῖς θείουσι θεριζέειν σωτηρίαν, ἐν τῷ
ψάλλειν οὕτως·

Ἀλληλουῖα.

Εᾶχουσα Θεοδόχον ἡ Παρθένος τὴν μήτραν, ἀνέδραμε πρὸς
τὴν Ἑλισάβετ· τὸ δὲ βρέφος ἐκείνης εὐθύς, ἐπιγνοῦν
τὸν ταύτης ἀσπασμόν, ἔχαιρε· καὶ ἄλμασιν ὡς ἄσματος
ἐβόα πρὸς τὴν Θεοτόκον·

Χαῖρε, βλαστοῦ ἀμαράντου κλῆμα· χαῖρε, καρποῦ ἀκηραί-
του κτῆμα.

Χαῖρε, γεωργὸν γεωργοῦσα φιλανθρώπον· χαῖρε, φυτουργὸν
τῆς ζωῆς ἡμῶν φύουσα.

Χαῖρε, ἄρουρα βλαστάνουσα εὐφορίαν οἰκτιρμῶν· χαῖρε, τράπεζα βάστάζουσα εὐθηνίαν ἰλασμῶν.

Χαῖρε, ὅτι λειμῶνα τῆς τρυφῆς ἀναθάλλεις· χαῖρε, ὅτι λιμένα τῶν ψυχῶν ἐτοιμάζεις.

Χαῖρε, δεκτὸν πρεσβείας θυμίαμα· χαῖρε, παντὸς τοῦ κόσμου ἐξίλασμα.

Χαῖρε, Θεοῦ πρὸς θνητοὺς εὐδοκία· χαῖρε, θνητῶν πρὸς Θεὸν παρρησία.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Ζαῖλην ἔνδοθεν ἔχων λογισμῶν ἀμφιβόλων, ὁ σώφρων Ἰωσήφ ἐταράχθη, πρὸς τὴν ἄγαμόν σε θεωρῶν, καὶ κλεψίγαμον ὑπονοῶν· Ἀμεμπτε· μαθὼν δέ σου τὴν σύλληψιν ἐκ Πνεύματος ἁγίου, ἔφη· Ἀλληλουῖα.

Εἰδ' οὕτω τὸ εἰρημένον Κοντάκιον.

Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια.

Μετὰ ταῦτα στιχολογοῦμεν τὸν Ἀμωμον· μεθ' ὃν λέγομεν πάλιν, Τῇ ὑπερμάχῳ, καὶ ἑτέροισ ἐξ Οἴκους.

Πῶκουσαν οἱ Ποιμένες τῶν Ἀγγέλων ὑμνοῦντων τὴν ἔνσαρκον Χριστοῦ παρουσίαν· καὶ δραμόντες ὡς πρὸς ποιμένα, θεωροῦσι τοῦτον ὡς ἄμνον ἄμωμον ἐν τῇ γαστρὶ Μαρίας βοσκηθέντα, ἣν ὑμνοῦντες εἶπον·

Χαῖρε, ἄμνου καὶ ποιμένος Μήτηρ· χαῖρε, αὐλὴ λογικῶν προβάτων.

Χαῖρε, ἀοράτων ἐχθρῶν ἀμυντήριον· χαῖρε, Παραδείσου θυρῶν ἀνοικτήριον.

Χαῖρε, ὅτι τὰ οὐράνια συναγάλλεται τῇ γῇ· χαῖρε, ὅτι τὰ ἐπίγεια συγχορεύει οὐρανοῖς.

Χαῖρε, τῶν Ἀποστόλων τὸ ἀσίγητον στόμα· χαῖρε, τῶν ἁθλοφόρων τὸ ἀνίκητον θάρσος.

Χαῖρε, στερρόν τῆς πίστεως ἔρεισμα· χαῖρε, λαμπρόν τῆς χάριτος γνώρισμα.

Χαῖρε, δι' ἧς ἐγυμνώθη ὁ Ἄδης· χαῖρε δι' ἧς ἐνεδύθημεν δόξαν.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Θεοδρόμον Ἀστέρα θεωρήσαντες Μάγοι, τῇ τούτου ἠκολούθησαν αἴγλη· καὶ ὡς λύχνον κρατοῦντες αὐτόν, δι'

αὐτοῦ ἡρεύνων κραταίῳ ἄνακτα· καὶ φθάσαντες τὸν ἄφθαστον, ἐχάρησαν, αὐτῷ βοῶντες· Ἀλληλουῖα.

Ιδὸν παῖδες Χαλδαίων ἐν χερσὶ τῆς Παρθένου, τὸν πλάσαντα χειρὶ τοὺς ἀνθρώπους· καὶ Δεσπότην νοοῦντες αὐτόν, εἰ καὶ δούλου ἔλαβε μορφήν, ἔσπευσαν τοῖς δώροις θεραπεῦσαι, καὶ βοῆσαι τῇ Εὐλογημένῃ.

Χαῖρε, ἀστέρος ἀδύτου Μήτηρ· χαῖρε, αὐγὴ μουσικῆς ἡμέρας.

Χαῖρε, τῆς ἀπάτης τὴν κάμινον σθέσασα· χαῖρε, τῆς Τριάδος τοὺς μύστας φωτίζουσα.

Χαῖρε, τύραννον ἀπάνθρωπον ἐκβαλοῦσα τῆς ἀρχῆς· χαῖρε, Κύριον φιλάνθρωπον ἐπιδείξασα Χριστόν.

Χαῖρε, ἡ τῆς βαρβαρίου λυτρουμένη Ὀρησκείας· χαῖρε, ἡ τοῦ βορβόρου ῥυομένη τῶν ἔργων.

Χαῖρε, πυρὸς προσκύνησιν παύσασα· χαῖρε, φλογὸς παθῶν ἀπαλλάττουσα.

Χαῖρε, πιστῶν ὁδηγὲ σωφροσύνης· χαῖρε, πασῶν γενεῶν εὐφροσύνη.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Κήρυκες Θεοφόροι γεγονότες οἱ Μάγοι, ὑπέσχεσαν εἰς τὴν Βαβυλῶνα· ἐκτελέσαντές σου τὸν χρησμόν, καὶ κηρύξαντές σε τὸν Χριστόν ἅπασιν, ἀφέντες τὸν Ἡρώδη ὡς ληρῶδη, μὴ εἰδότα ψάλλειν· Ἀλληλουῖα.

Λάμψας ἐν τῇ Αἰγύπτῳ, φωτισμὸν ἀληθείας, ἐδίωξας τοῦ ψεύδους τὸ σκότος· τὰ γὰρ εἰδῶλα ταύτης Σωτήρ, μὴ ἐνέγκαντά σου τὴν ἰσχύν, πέπτωκεν· οἱ τούτων δὲ ῥυσθέντες ἐβόων πρὸς τὴν Θεοτόκον.

Χαῖρε, ἀνόρθωσις τῶν ἀνθρώπων· χαῖρε, κατὰπτωσις τῶν δαιμόνων.

Χαῖρε, τῆς ἀπάτης τὴν πλάνην πατήσασα· χαῖρε, τῶν εἰδῶλων τὸν δόλον ἐλέγξασα.

Χαῖρε, θάλασσα ποντίσασα Φαραὼ τὸν νοητόν· χαῖρε, πέτρα ἡ ποτίσασα τοὺς διψῶντας τὴν ζωὴν.

Χαῖρε, πύρινε στύλε, ὁδηγῶν τοὺς ἐν σκότει· χαῖρε, σκέπη τοῦ κόσμου, πλατυτέρα νεφέλης.

Χαῖρε, τροφή τοῦ Μάννα διαδόχε· χαῖρε, τρυφῆς ἀγίας διάκονε.

Χαῖρε, ἡ γῆ τῆς ἐπαγγελίας· χαῖρε, ἐξ ἧς ῥέει μέλι καὶ γάλα.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Μέλλοντος Συμεῶνος τοῦ παρόντος αἰῶνος μεθίστασθαι τοῦ ἀπατεῶνος, ἐπεδόθης ὡς βρέφος αὐτῷ, ἀλλ' ἐγνώσθης τούτῳ καὶ Θεὸς τέλειος· διό περ ἐξεπλάγη σου τὴν ἄρρητον σοφίαν, κράζων· Ἀλληλουῖα.

Καὶ πάλιν τὸ Κοντ. Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια.

Εἶτα τὸν Ν'. καὶ εὐθύς τὸν Κανόνα, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Χαρᾶς δοχεῖον, σοὶ πρέπει χαίρειν μόνη. Ἰωσήφ.

Ποίημα Ἰωσήφ τῇ Ὑμνογράφῃ. Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Α**νοίξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται πνεύματος,
» καὶ λόγον ἐρεῦξομαι, τῇ βασιλίδι Μητρί· καὶ ὀφθή-
» σομαι, παιδρῶς πανηγυρίζων, καὶ ἄσω γηθόμενος, ταύτης
» τὰ θαύματα. Τροπάρια.

Χριστοῦ βίβλον ἔμψυχον, ἐσφραγισμένην σε Πνεύματι, ὁ μέ-
γας Ἀρχάγγελος, Ἀγνὴ θεώμενος, ἐπεφώνει σοι· Χαῖρε
χαρᾶς δοχεῖον, δι' ἧς τῆς Προμήτορος ἀρὰ λυθήσεται.

Ἀδὰμ ἐπανόρθωσις, χαῖρε Παρθένε Θεόνυμφε, τοῦ Ἄδου
ἡ νέκρωσις· χαῖρε Πανάμωμε, τὸ παλάτιον τοῦ μόνου Βασι-
λέως· χαῖρε θρόνε πύρινε, τοῦ Παντοκράτορος.

Ῥόδον τὸ ἀμάραντον, χαῖρε ἡ μόνη βλαστήσασα· τὸ μῆ-
λον τὸ εὖοσμον, χαῖρε ἡ τέξασα· τὸ ὀσφράδιον, τοῦ πάντων
Βασιλέως· χαῖρε ἀπειρόγαμε, κόσμου διάσωσμα.

Ἀγνείας θαυασύρισμα, χαῖρε, δι' ἧς ἐκ τοῦ πτώματος, ἡ-
μῶν ἐξανέστημεν· χαῖρε ἡδύπνοον, κρίνον Δέσποινα, πιστοὺς
εὐωδιάζον· θυμίαμα εὖοσμον, μύρον πολύτιμον.

Καταβάσια· Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**οὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε, ὡς ζῶσα καὶ ἄφθονος
» πηγὴ, θίασον συγκροτήσαντας, πνευματικὸν στερέω-
» σον· καὶ ἐν τῇ θείᾳ δόξῃ σου, στεφαίνων δόξης ἀξίωσον.

Τροπάρια.

Στάχυν ἡ βλαστήσασα τὸν θείον, ὡς χώρα ἀνήροτος σαφῶς,
χαῖρε ἔμψυχε τράπεζα, ἄρτον ζωῆς χωρήσασα· χαῖρε
τοῦ ζῶντος ὕδατος, πηγὴ ἀκένωτος Δέσποινα.

Δάμαλις τὸν μόσχον ἢ τεκοῦσα, τὸν ἄμωμον, χαῖρε τοῖς πιστοῖς· χαῖρε ἀμναῖς κυήσασα, Θεοῦ ἀμνὸν τὸν αἴροντα, κόσμου παντός τὰ πταίσματα· χαῖρε θερμὸν ἱλαστήριον.

Ὁρθρος φαινὸς χαῖρε ἢ μόνη, τὸν Ἥλιον φέρουσα Χριστὸν, φωτὸς κατοικητήριον· χαῖρε τὸ σκότος λύσασα, καὶ τοὺς ζοφῶδεις δαίμονας ὀλοτελῶς ἐκμειώσασα.

Χαῖρε πύλη μόνη, ἣν ὁ Λόγος, διώδευσε μόνος ἢ μοχλοῦς, καὶ πύλας Ἄδου Δέσποινα, τῷ τόκῳ σου συντρίψασα· χαῖρε ἢ θεία εἴσοδος, τῶν σωζομένων πανύμνητε.

Καταβασία· Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε.

Εἶτα τὸ Κοντάκιον. Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια.

Καὶ πάλιν ἄλλους ἐξ Οἴκους.

Νέαν ἔδειξε κτίσιν, ἐμφανίσας ὁ Κτίστης, ἡμῖν τοῖς ὑπ' αὐτοῦ γενομένοις, ἐξ ἀσπόρου βλαστήσας γαστροῦς, καὶ φυλάξας ταύτην, ὥσπερ ἦν, ἀφθορον· ἵνα τὸ θαῦμα βλέποντες, ὑμνήσωμεν αὐτὴν βοῶντες.

Χαῖρε, τὸ ἄνθος τῆς ἀφθαρσίας· χαῖρε τὸ στέφος τῆς ἐγκρατείας.

Χαῖρε, ἀναστάσεως τύπον ἐκλάμπουσα· χαῖρε, τῶν Ἀγγέλων τὸν βίον ἐμφαίνουσα.

Χαῖρε, δένδρον ἀγλαόκαρπον, ἐξ οὗ τρέφονται πιστοί· χαῖρε, ξύλον εὐσκιόφυλλον, ὑφ' οὗ σκέπονται πολλοί.

Χαῖρε, κυοφοροῦσα ὁδηγὸν πλανωμένοις· χαῖρε, ἀπογεννώσα λυτρωτὴν αἰχμαλώτοις.

Χαῖρε, Κριτοῦ δικαίου δυσώπησις· χαῖρε, πολλῶν πταιόντων συγχώρησις.

Χαῖρε, στολή τῶν γυμνῶν παρρήσίας· χαῖρε, στοργὴ πάντα πόθον νικῶσα.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Ἦ ἐνον τόκον ἰδόντες, ξενωθῶμεν τοῦ κόσμου, τὸν νοῦν εἰς οὐρανὸν μεταθέντες· διὰ τοῦτο γὰρ ὁ ὑψηλὸς Θεὸς ἐπὶ γῆς ἐφάνη ταπεινὸς ἄνθρωπος, βουλόμενος ἐλκύσαι πρὸς τὸ ὕψος τοὺς αὐτῷ βοῶντας· Ἀλληλουῖα.

Ολος ἦν ἐν τοῖς κάτω, καὶ τῶν ἄνω οὐδόλως ἀπῆν ὁ ἀπερίγραπτος Λόγος· συγκατάβασις γὰρ Θεϊκὴ, οὐ μετὰ-

βασίς δὲ τοπικὴ γέγονε· καὶ τόκος ἐκ Παρθένου Θεολήπτου, ἀκουούσης ταῦτα·

Χαῖρε, Θεὸ ἀχωρήτου χώρα· χαῖρε, σεπτοῦ μυστηρίου θύρα.

Χαῖρε, τῶν ἀπίστων ἀμφίβολον ἄκουσμα· χαῖρε, τῶν πιστῶν ἀναμφίβολον καύχημα.

Χαῖρε, ὄχημα πανάγιον τοῦ ἐπὶ τῶν Χερουβίμ· χαῖρε, οἶκημα πανάριστον τοῦ ἐπὶ τῶν Σεράφίμ.

Χαῖρε, ἡ τάναντία εἰς ταύτῃ ἀγαθοῦσα· χαῖρε, ἡ παρθενίαν καὶ λοχείαν ζευγνύσα.

Χαῖρε, δι' ἧς ἐλύθη παράβασις· χαῖρε, δι' ἧς ἠνοίχθη Παράδεισος.

Χαῖρε, ἡ κλεῖς τῆς Χριστοῦ βασιλείας· χαῖρε, ἐλπίς ἀγαθῶν αἰωνίων.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Πᾶσα φύσις Ἀγγέλων κατεπλάγη τὸ μέγα τῆς σῆς ἐνανθρωπήσεως ἔργον· τὸν ἀπρόσιτον γὰρ ὡς Θεόν, ἐθεώρει πᾶσι προσιτὸν ἄνθρωπον, ἡμῖν μὲν συνδιαγόντα, ἀκούοντα δὲ παρὰ πάντων οὕτως· Ἀλληλουῖα.

Ρήτορας πολυφθόγγους, ὡς ἰχθύας ἀφώνους, ὁρῶμεν ἐπὶ σοὶ Θεοτόκε· ἀποροῦσι γὰρ λέγειν τὸ, Πῶς καὶ Παρθένος μένεις, καὶ τεκεῖν ἰσχύσας· ἡμεῖς δὲ τὸ Μυστήριον θαυμάζοντες, πιστῶς βοῶμεν·

Χαῖρε, σοφίας Θεοῦ δοχεῖον· χαῖρε, προνοίας αὐτοῦ ταμεῖον, Χαῖρε, φιλοσόφους ἀσόφους δεικνύουσα· χαῖρε, τεχνολόγους ἀλόγους ἐλέγχουσα.

Χαῖρε, ὅτι ἐμωράνθησαν οἱ δεινοὶ συζητηταί· χαῖρε, ὅτι ἐμωράνθησαν οἱ τῶν μύθων ποιηταί.

Χαῖρε, τῶν Ἀθηναίων τὰς πλοκάς διασπῶσα· χαῖρε, τῶν Ἀλiviῶν τὰς σαγήνας πληροῦσα.

Χαῖρε, βυθοῦ ἀγνοίας ἐξέλκουσα· χαῖρε, πολλοὺς ἐν γνώσει φωτίζουσα.

Χαῖρε, ὀλκάς τῶν θελόντων σωθῆναι· χαῖρε, λιμὴν τῶν τοῦ βίου πλωτήρων.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Σῶσαι θέλων τὸν κόσμον ὁ τῶν ὅλων κοσμήτωρ, πρὸς τοῦτον αὐτεπάγγελτος ἦλθε· καὶ ποιμὴν ὑπάρχων ὡς Θεός,

δι' ἡμᾶς ἐφάνη καὶ ἡμᾶς ἄνθρωπος· ὁμοίῳ γὰρ τὸ ὅμοιον καλέσας, ὡς Θεὸς ἀκούει· Ἀλληλουϊα.

Καὶ πάλιν τὸ Κοντ. Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια·
Εἴτα ἐξακολουθοῦμεν ψάλλοντες τὸν Κανόνα.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** καθήμενος ἐν δόξῃ, ἐπὶ θρόνου Θεότητος, ἐν νεφέλῃ
» κούφῃ ἦλθεν Ἰησοῦς ὁ ὑπέρθεος, τῇ ἀκηρατῷ πα-
» λάμῃ, καὶ διέσωσε, τοὺς κραυγαῖζοντας· Δόξα Χριστὲ τῇ
» δυνάμει σου. Τροπάρια.

Εν φωναῖς ᾠσμάτων πίσει, σοὶ βοῶμεν Πανύμνητε· Χαῖρε
πῖον ὄρος, καὶ τετυρωμένον ἐν Πνεύματι· χαῖρε λυχνία
καὶ στάμνε, Μάιννα φέρουσα, τὸ γλυκαῖνον, τὰ τῶν εὐσεβῶν
αἰσθητήρια.

Ἰλαστήριον τοῦ κόσμου, χαῖρε ἀχράντε Δέσποινα· χαῖρε
κλίμαξ γῆθεν, πάντας ἀνυψώσασα χάριτι· χαῖρε ἡ γέφυρα
ὄντως ἡ μετάγουσα, ἐκ θανάτου πάντας, πρὸς ζωὴν τοὺς
ὑμνοῦντάς σε.

Οὐρανῶν ὑψηλότερα, χαῖρε γῆς τὸ θεμέλιον, ἐν τῇ σῇ νη-
δυϊ, Ἀχράντε ἀκόπως βασιλεύσασα· χαῖρε κογχύλη πορφύραν
θεῖαν βάψασα, ἐξ αἱμάτων σου, τῷ βασιλεῖ τῶν Δυνάμεων.

Νομοθέτην ἡ τεκοῦσα, ἀληθῶς χαῖρε Δέσποινα, τὸν ταῖς
ἀνομίαις πάντων δωρεὰν ἐξαλείφοντα· ἀκατανόητον βάθος
ὑψος ἄρρήτον, ἀπειρόγαμε, δι' ἧς ἡμεῖς ἐθεωθήμεν.

Σὲ τὴν πλέξασαν τῷ κόσμῳ, ἀχειρόπλοκον στέφανον, ἀ-
νυμνολογοῦμεν, Χαῖρέ σοι Παρθένε κραυγαῖζοντες, τὸ φυλα-
κτήριον πάντων καὶ χαράκωμα, καὶ κραταίωμα, καὶ ἱερὸν
καταφύγιον.

Καταβασία· Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ξέστη τὰ σύμπαντα, ἐπὶ τῇ θεῇ δόξῃ σου· σὺ γὰρ
» ἀπειρόγαμε Παρθένε, ἔσχες ἐν μήτρᾳ τὸν ἐπὶ πάντων
» Θεόν, καὶ τέτοκας ἄχρονον Υἱόν, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε,
» σωτηρίαν βραβεύοντα. Τροπάρια.

Οδὸν ἡ κυήσασα, ζωῆς χαῖρε Πανάμωμε, ἡ κατακλυσμοῦ
τῆς ἀμαρτίας, σῶσασα κόσμον· χαῖρε Θεόνυμφε, ἀκου-

σμα καὶ λαίλημα φρικτόν· χαῖρε ἐνδικαίτημα, τοῦ Δεσπότης τῆς κτίσεως.

Ἰσχύς καὶ ὀχύρωμα, ἀνθρώπων χαῖρε Ἀχραντε, τόπε ἀγία-
σματος τῆς δόξης· κέκρωσις Ἄδῃ, νυμφῶν ὀλόφωτε· χαῖρε τῶν
Ἀγγέλων χαρμονή· χαῖρε ἡ βοήθεια, τῶν πιστῶς δεομένων σε.

Πυρίμορφον ὄχημα, τοῦ Λόγου χαῖρε Δέσποινα, ἔμψυχε
Παράδεισε τὸ ξύλον, ἐν μέσῳ ἔχων ζωῆς τὸν Κύριον· οὐ ὁ
γλυκασμός ζωοποιεῖ, πιστεῖ τοὺς μετέχοντας, καὶ φθορὰ
ὑποκύψαντας.

Ῥωννύμενοι σθένει σου, πτωχῶς ἀναβοῶμέν σοι· Χαῖρε πόλις
τῆ παμβασιλείας, δεδοξαμένα καὶ ἀξιάκυστα, περὶ ἧς λελά-
ληνται σαφῶς· ὅρος ἀλατόμητον, χαῖρε βάθος ἀμέτρητον.

Εὐρύχωρον σκήνωμα, τοῦ Λόγου χαῖρε Ἀχραντε· κόχλος
ἡ τὸν Θεῖον μαργαρίτην, προαγαγοῦσα χαῖρε πανθαύμαστε·
πάντων πρὸς Θεὸν καταλλαγή, τῶν μακαριζόντων σε, Θεο-
τόκε ἐκαστοτε.

Καταβασία· Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ὡδὴ 5. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὴν Θεῖαν ταύτην καὶ πάντιμον, τελοῦντες ἑορτὴν οἱ
• Θεόφρονες, τῆς Θεομήτορος, δεῦτε τὰς χεῖρας κροτή-
• σωμεν, τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Θεὸν δοξάζοντες.

Τροπάρια.

Πασταῖς τοῦ Λόγου ἀμόλυντε, αἰτία τῆς τῶν πάντων Θεώ-
σεως, χαῖρε Πανάχραντε, τῶν Προφητῶν περὶήχημα·
χαῖρε τῶν Ἀποστόλων τὸ ἐγκαλλώπισμα.

Ἐκ σοῦ ἡ δρόσος ἀπέσταξε, φλογμὸν πολυθείας ἡ λύσα-
σα· ὅθεν βοῶμέν σοι· Χαῖρε ὁ πόκος ὁ ἑνδροσος, ὃν Γεδεὼν
Περθένης προεθεάσατα.

Ἰδού σοι Χαῖρε κραυγάζομεν, λιμὴν ἡμῖν γενεῇ Θαλαττεύου-
σι καὶ ὀρμητήριον, ἐν τῷ πελάγει τῶν θλίψεων, καὶ τῶν
σκανδάλων πάντων τοῦ πολεμήτορος.

Χαρᾶς αἰτία χαρίτωσον, ἡμῶν τὸν λογισμόν τοῦ κραυγά-
ζειν σοι· Χαῖρε ἡ ἀφλεκτος, βάτος νεφέλη ὀλόφωτε, ἡ τοὺς
πιστοὺς ἀπαύστως ἐπισκιάζουσα.

Καταβασία· Τὴν Θεῖαν ταύτην καὶ πάντιμον.

Εἶτα τὸ Κοντάκιον· Τῇ ὑπερμάχῳ ραββίῳ τὰ νικητήρια.

Καὶ τοὺς λοιποὺς ἐξ Οἴκου.

Τεῖχος εἰ τῶν Παρθένων, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ πάντων τῶν εἰς σέ προστρεχόντων· ὁ γὰρ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, κατεσκεύασέ σε Ποιητὴς ἄχραντε, οἰκήσας ἐν τῇ μήτρᾳ σου, καὶ πάντα σοι προσφωνεῖν διδάξας·

Χαῖρε, ἡ στήλη τῆς παρθενίας· χαῖρε, ἡ πύλη τῆς σωτηρίας·
Χαῖρε, ἀρχηγὲ νοσητῆς ἀναπλασέως· χαῖρε, χορηγὲ θεϊκῆς ἀγαθότητος.

Χαῖρε, σὺ γὰρ ἀνεγέννησας τοὺς συληθέντας αἰσχροῦς· χαῖρε, σὺ γὰρ ἐνουθέτησας τοὺς συληθέντας τὸν νοῦν.

Χαῖρε, ἡ τὸν φθορέα τῶν φρενῶν καταργοῦσα· χαῖρε, ἡ τὸν σπορέα τῆς ἀγνείας τεκοῦσα.

Χαῖρε, πᾶστας ἀσπόρου νυμφεύσεως· χαῖρε, πιστοὺς Κυρίῳ ἀρμόζουσα.

Χαῖρε, καλὴ κουροτρόφε Παρθένων· χαῖρε, ψυχῶν κυμφοστόλε Ἀγίων.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Υμνος ἅπας ἡττάται, συνεκτείνεσθαι σπεύδων, τῷ πλήθει τῶν πολλῶν ἀκτιρμῶν σου· ἰσαριθμούς γὰρ τῇ ψάμμῳ ὧδ' ἀν' προσφέρωμέν σοι, Βασιλεῦ ἅγιε, οὐδὲν τελοῦμεν ἄξιον, ὧν δέδωκας ἡμῖν τοῖς σοὶ βοῶσιν· Ἀλληλουῖα.

Φωτοδόχον λαμπάδα, τοῖς ἐν σκότει φανεῖσαι, ὁρῶμεν τὴν αἰγίαν Παρθένον· τὸ γὰρ αὐτὸν ἄπτουσα φῶς, ὁδηγεῖ πρὸς γνῶσιν θεϊκὴν ἅπαντας, αὐγῇ τὸν νοῦν φωτίζουσα, κραυγῇ δὲ τιμωμένη ταῦτα.

Χαῖρε, ἀκτὶς νοσητῆ Ἡλίου· χαῖρε, βολὴ τῆ ἀδύτου φέγγους.

Χαῖρε, ἀσραπὴ τὰς ψυχὰς καταλάμπουσα· χαῖρε, ὡς βροντὴ τοὺς ἐχθροὺς καταπλήττουσα.

Χαῖρε, ὅτι τὸν πολύφωτον ἀνατέλλεις φωτισμόν· χαῖρε, ὅτι τὸν πολύρρυθτον ἀναβλύζεις ποταμόν.

Χαῖρε, τῆς κολυμβήθρας ζωγραφοῦσα τὸν τύπον· χαῖρε, τῆς αἵμαρτίας ἀναιρουῦσα τὸν ῥύπον.

Χαῖρε, λουτήρ ἐκπλύνων συνειδήσιν· χαῖρε, κρατὴρ κερνῶν ἀγαλλίασιν.

Χαῖρε, ὁσμή τῆς Χριστῆ εὐωδίας· χαῖρε, ζωὴ μουσικῆς εὐωχίας.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Χάριν δοῦναι θελήσας ὀφλημάτων ἀρχαίων, ὁ πάντων
 χρεωλύτης ἀνθρώπων, ἐπεδήμησε δι' ἑαυτοῦ πρὸς τοὺς
 ἀποδήμους τῆς αὐτοῦ χάριτος· καὶ σχίσας τὸ χειρόγραφον,
 ἀκούει παρὰ πάντων οὕτως· Ἀλληλουῖα.

Ψάλλοντές σου τὸν τόκον, ἀνυμνοῦμέν σε πάντες ὡς ἔμψυ-
 χον ναὸν Θεοτόκε· ἐν τῇ σῇ γὰρ οἰκῆσας γαστρὶ ὁ συνέ-
 χων πάντα τῇ χειρὶ Κύριος, ἡγίασεν, ἐδόξασεν, ἐδίδαξε βοᾶν
 σοι πάντας·

Χαῖρε, σκηνὴ τοῦ Θεοῦ καὶ Λόγου· χαῖρε, Ἀγία Ἀγίων
 μέζων.

Χαῖρε, κιβωτὲ χρυσεῖσα τῷ Πνεύματι· χαῖρε, θησαυρὲ
 τῆς ζωῆς ἀδαπάνητε.

Χαῖρε, τίμιον διάδημα βασιλέων εὐσεβῶν· χαῖρε, καύχημα
 σεβάσμιον ἱερέων εὐλαβῶν.

Χαῖρε, τῆς Ἐκκλησίας ὁ ἀσάλευτος πύργος· χαῖρε, τῆς βα-
 σιλείας τὸ ἀπόρρητον τεῖχος.

Χαῖρε, δι' ἧς ἐγείρονται τρόπαια· χαῖρε, δι' ἧς ἐχθροὶ κατα-
 πίπτουσι.

Χαῖρε, χρωτὸς τοῦ ἐμοῦ Θεραπεία· χαῖρε, ψυχῆς τῆς ἐμῆς
 σωτηρία.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Ω πανύμνητε Μήτηρ, ἡ τεκοῦσα τὸν πάντων Ἀγίων ἀγιώ-
 τατον Λόγον, δεξαμένη τὴν νῦν προσφορὰν, ἀπὸ πάσης
 ῥῦσαι συμφορᾶς ἅπαντας· καὶ τῆς μελλούσης λύτρωσαι κο-
 λάσεως τοὺς συμβαῶντας· Ἀλληλουῖα.

Καὶ πάλιν τὸν πρῶτον Οἶκον·

Αγγελος πρωτοστάτης οὐρανόθεν ἐπέμφθη, εἰπεῖν τῇ Θεο-
 τόκῳ τὸ, Χαῖρε· καὶ σὺν τῇ ἀσωμάτῳ φωνῇ, σωματού-
 μενόν σε θεωρῶν Κύριε, ἐξίστατο, καὶ ἴστατο κραυγάζων
 πρὸς αὐτὴν τοιαῦτα·

Χαῖρε, δι' ἧς ἡ χαρὰ ἐκλάμψει· χαῖρε, δι' ἧς ἡ ἀρὰ ἐκλείψει.

Χαῖρε, τοῦ πεσόντος Ἀδάμ ἡ ἀνάκλησις· χαῖρε, τῶν δακρύων
 τῆς Εὐας ἡ λύτρωσις.

Χαῖρε, ὕψος δυσανάβατον ἀνθρωπίνοις λογισμοῖς· χαῖρε, βάθος δυσθεώρητον καὶ Ἀγγέλων ὀφθαλμοῖς.

Χαῖρε, ὅτι ὑπάρχεις Βασιλέως καθέδρα· χαῖρε, ὅτι βαστάζεις τὸν βαστάζοντα πάντα.

Χαῖρε, ἀστήρ ἐμφαίνων τὸν ἥλιον· χαῖρε, γαστήρ ἐνθέου σαρκώσεως.

Χαῖρε, δι' ἧς νεουργεῖται ἡ κτίσις· χαῖρε, δι' ἧς βρεφουργεῖται ὁ Κτίστης.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Καὶ πάλιν τὸ εἰρημένον κοντάκιον.

Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια,
Ὡς λυτρωθεῖσα τῶν δεινῶν εὐχαριστήρια,
Ἀναγράφω σοι ἡ Πόλις σου Θεοτόκε.
Ἀλλ' ὡς ἔχουσα τὸ κράτος ἀπροσμάχητον,
Ἐκ παντοίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον.
Ἰνα κράζω σοι· Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Εἶτα ἀποπληροῦμεν τὰ λοιπὰ τῆς Ἀκολουθίας.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες, παρὰ τὸν κτίσαντα· ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλὴν, ἀνδρείως πατήσαντες,
» χαίροντες ἔψαλλον· Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος,
» καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.
Τροπάρια.

Ανυμνοῦμέν σε, βοῶντες· Χαῖρε ὄχημα, Ἡλίου τοῦ νοητοῦ·
Ἄμπελος ἀληθινή, τὸν βότρυν τὸν πέπειρον, ἡ γεωργήσασα,
οἶνον στάζοντα, τὸν τὰς ψυχὰς εὐφραίνοντα, τῶν πιστῶς σε δοξαζόντων.

Ἰατῆρα, τῶν ἀνθρώπων ἡ κυήσασα, χαῖρε Θεόνυμφε· ἡ
ράβδος ἡ μουσική, ἄνθος τὸ ἀμάραντον, ἡ ἐξανθήσασα· χαῖρε
Δέσποινα, δι' ἧς χαρὰς πληρέμεθα, καὶ ζωὴν κληρονομοῦμεν.

Ῥητορεύουσα, οὐ σθένει γλῶσσα Δέσποινα, ὑμνολογῆσαί σε·
ὑπὲρ γὰρ τὰ Σεραφίμ, ὑψώθης κυήσασα, τὸν Βασιλέα Χριστόν·
ὃν ἰκέτευε, πάσης νῦν βλάβης ῥύσασθαι, τοὺς πιστῶς σε προσκυνοῦντας.

Εὐφημεῖ σε, μακαρίζοντα τὰ πέρατα, καὶ ἀνακραίξει σα·
Χαῖρε ὁ τόμος ἐν ᾧ, δακτύλῳ ἐγγέγραπται, Πατὴρ ὁ Λόγος

Ἀγνή· ὃν ἱκέτευε, βίβλω ζωῆς τοὺς δούλους σου, καταγράψαι Θεοτόκε.

Ἰκετεύομεν, οἱ δοῦλοί σου καὶ κλίνομεν, γόνυ καρδίας ἡμῶν· Κλῖνον τὸ οὖς σου Ἀγνή, καὶ σῶσον τοὺς θλίψεσι βυθιζομένους ἡμᾶς, καὶ συντήρησον, πάσης ἐχθρῶν ἀλώσεως, τὴν σὴν Πόλιν Θεοτόκε.

Καταβασία· Οὐκ ἐλάτρευσαν, τῇ κτίσει.

Ὡδὴ ἡ. Ὁ Εἰρμός.

» Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὃ τόκος τῆς Θεοτόκου διε-
 » σῶσατο, τότε μὲν τυπούμενος· νῦν δὲ ἐνεργούμενος,
 » τὴν οἰκουμένην ἅπασαν, ἀγείρει ψάλλουσιν· Τὸν Κύριον
 » ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Νηδυῖ τὸν Λόγον ὑπεδέξω, τὸν πάντα βαστάζοντα ἐβάστασας· γάλακτι ἐξέθρεψας, νεύματι τὸν τρέφοντα, τὴν οἰκουμένην ἅπασαν, Ἀγνή, ὧ ψάλλομεν· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μωσῆς κατενόησεν ἐν βάτῳ, τὸ μέγα Μυστήριον τοῦ τόκου σου· Παῖδες προεικόνισαν, τοῦτο ἐμφανέστατα, μέσον πυρὸς ἱσάμενοι, καὶ μὴ φλεγόμενοι, ἀκήρατε ἁγία Παρθένε· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Οἱ πρῶν ἀπάτη γυμνωθέντες, σολὴν ἀφθαρσίας ἐνεδύθημεν, τῇ κυοφορίᾳ σου· καὶ οἱ καθεζόμενοι, ἐν σκότει παραπτώσεων, φῶς κατωπτεύσαμεν, φωτὸς κατοικητήριον Κόρη· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νεκροὶ διὰ σοῦ ζωοποιοῦνται· ζωὴν γὰρ τὴν ἐνυπόστατον ἐκύησας· εὐλαλοὶ οἱ ἄλαλοι, πρῶν χρηματίζοντες· λεπροὶ ἀποκαθαίρονται· νόσοι διώκονται· πνευμάτων ἀερίων τὰ πλήθη, ἡττηνται Παρθένε, βροτῶν ἡ σωτηρία.

Ἡ κόσμῳ τεκοῦσα σωτηρίαν, δι' ἧς ἀπὸ γῆς εἰς ὕψος ἤρ-
 θημεν, χαίροις παντευλόγητε, σκέπη καὶ κραταίωμα, τεῖχος
 καὶ ὀχύρωμα, τῶν μελωδούντων Ἀγνή· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε
 τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία· Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ.

Ὡδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Α**πας γηγενής, σκιρτάτω τῷ πνεύματι, λαμπαδεχούμε-
 » νος· πανηγυρίζετω δέ, αὐτῶν Νόων φύσις γεραίρουσα,
 » τὴν ἱεράν πανήγυριν, τῆς Θεομήτορος, καὶ βοάτω· Χαίροις
 » παμμακάριστε, Θεοτόκε ἀγνή ἀειπάρθενε. · Τροπάρια.

Ινα σοι πιστοὶ, τὸ Χαῖρε κραυγάζωμεν, οἱ διὰ σοῦ τῆς χα-
 ρᾶς, μέτοχοι γενόμενοι, τῆς αἰδίου, ῥύσαι ἡμᾶς πειρασμοῦ,
 βαρβαρικῆς αἰλώσεως, καὶ πάσης ἄλλης πληγῆς, διὰ πλῆθος,
 Κόρη παραπτώσεων, ἐπιούσης βροτοῖς ἀμαρτάνουσιν.

Ὡφθης φωτισμός, ἡμῶν καὶ βεβαίωσις· ὅθεν βοῶμέν σοι·
 Χαῖρε ἄστρον ἄδυτον, εἰσάγον κόσμῳ τὸν μέγαν Ἥλιον· χαῖρε
 Εἰδὲμ ἀνοίξασα, τὴν κεκλεισμένην Ἀγνή· χαῖρε στύλε, πύρινε
 εἰσάγουσα, εἰς τὴν ἄνω ζωὴν τὸ ἀνθρώπινον.

Στῶμεν εὐλαβῶς, ἐν οἴκῳ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ ἐκβοήσωμεν
 Χαῖρε κόσμου Δέσποινα· χαῖρε Μαρία Κυρία πάντων ἡμῶν·
 χαῖρε ἡ μόνη ἄμωμος, ἐν γυναιξὶ καὶ καλή· χαῖρε σκεῦος,
 μύρον τὸ ἀκένωτον, ἐπὶ σέ κενωθὲν εἰσδεξάμενον.

Ἡ περιστέρα, ἡ τὸν ἐλεήμονα, ἀποκυήσασα, χαῖρε Ἀει-
 πάρθενε· Ὅσίων πάντων χαῖρε τὸ καύχημα, τῶν Ἀθλητῶν
 βεφάνωμα· χαῖρε ἀπάντων τε, τῶν Δικαίων, θεῖον ἐγκαλλώ-
 πισμα, καὶ ἡμῶν τῶν πιστῶν τὸ διάσωσμα.

Φεῖσαι ὁ Θεός, τῆς κληρονομίας σου, τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν,
 πάσας παραβλέπων νῦν, εἰς τοῦτο ἔχων ἐκδυσωποῦσάν σε,
 τὴν ἐπὶ γῆς ἀσπόρως σε κυοφορήσασαν, διὰ μέγα ἔλεος
 θελήσαντα, μορφωθῆναι Χριστὲ τὸ ἀλλότριον.

Καταβασία· Ἀπας γηγενής.

Ἐξαποστειλάριον, Ἦχος β'. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Σκιρτήσατε, χορεύσατε, μετ' εὐφροσύνης ἄσατε· ὁ Γαβριὴλ
 τῇ Παρθένῳ, χαρὰν κομίζων ἐπέστη, εἰς Ναζαρέτ νῦν
 τὴν πόλιν, χαρᾶς τὰ εὐαγγέλια· Χαῖρε Ἀγνή πανάμωμε, τοῦ
 κόσμου ἡ προστασία· χαῖρε οὐράνιε θρόνε.

Εἰς τοὺς Λῖνους, Στιχηρὰ προσόμοια, Ἦχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Κεκρυμμένον Μυστήριον, καὶ Ἀγγέλοις ἀγνώριστον, Γα-
 βριὴλ πιστεύεται ὁ Ἀρχάγγελος· καὶ ἐπὶ σέ νῦν ἐλεύ-

σεται, τὴν μόνην ἀκήρατον, καὶ καλὴν περιστερὰν, καὶ τοῦ γένους ἀνάπλασιν, καὶ βοήσῃ σοι, Παναγία τὸ, Χαῖρε· ἐτοιμάζῃ, διὰ λόγου Θεὸν Λόγον, σοῦ ταῖς λαγόσιν εἰσδέξασθαι.

Δίς.

Φωτοφόρον παλάτιον, ἡτοιμάσθη σοι Δέσποτα, ἡ νηδὺς ἡ ἄχραντος τῆς Θεόπαιδος· Δεῦρο πρὸς τοῦτο κατὰβηθι, οἰκτείρας τὸ πλάσμα σου, φθονερῶς πολεμηθὲν, καὶ δουλείᾳ κρατούμενον, τοῦ ἀλάστορος, καὶ τὸ κάλλος τὸ πρῶν ἀπόλεσαν, καὶ τὴν σὴν σωτηριῶδη, προσαναμένον κατὰβασιν.

Γαβριὴλ ὁ Ἀρχάγγελος, ἐπὶ σέ παναμώμητε, ἐμφανῶς ἐλεύσεται, καὶ βοήσῃ σοι· Χαῖρε κατάρας λυτήριον, πεσόντων ἀνόρθωσις· χαῖρε μόνη ἐκλεκτή, τῷ Θεῷ χρηματίσασα· χαῖρε ἐμψυχε, τοῦ Ἡλίου νεφέλη· ὑποδέχου, τὸν ἀχώρητον ἐν μήτρᾳ, τῇ σῇ οἰκῆσαι θελήσαντα.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος δ'.

Γλῶσσαν ἣν οὐκ ἔγνων, ἤκουσεν ἡ Θεοτόκος· ἐλάλει γὰρ πρὸς αὐτὴν ὁ Ἀρχάγγελος, τοῦ εὐαγγελισμοῦ τὰ ῥήματα· ὅθεν πιστῶς δεξαμένη τὸν ἀσπασμόν, συνέλαβέ σε τὸν προαιώνιον Θεόν. Διὸ καὶ ἡμεῖς ἀγαλλόμενοι, βοῶμέν σοι· Ὁ ἐξ αὐτῆς σαρκωθείς ἀτρέπτως Θεός, εἰρήνην τῷ κόσμῳ δώρησαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Πολλὰ ἰσχύει δέησις Μητρὸς, πρὸς εὐμένειαν
Δεσπότην .

Ἡ Ἐκκλησία. Σελ. 94.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΟΥ ΜΙΚΡΟΥ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΥ ΚΑΝΟΝΟΥ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ.

Ψαλλομένου ἐν πάσῃ περιστάσει, καὶ θλίψει ψυχῆς.
Ποίημα Θεοσηρίκτη μοναχῆ· οἱ δὲ, Θεοφάνους.

Εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως, λέγομεν τὸν παρόντα Ψαλμόν.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΒ΄. 142.

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου
ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ
δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐταπείνωσεν εἰς
γῆν τὴν ζωὴν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἠκηδία-
σεν ἐπ' ἐμέ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδίᾳ μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις
σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου· ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄ-
νυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθή-
σομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ακουσὸν ποίησόν μοι τὸ πρῶτον τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἠλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν, ἐν ᾗ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σέ ἦρα τὴν ψυχὴν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σέ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ· ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντα τοὺς θλίβοντας, τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμί.

Καὶ εὐθύς τὸ, Θεὸς Κύριος, μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ ἐξ ἑκατέρων τῶν Χορῶν.

Εἶτα τὰ παρόντα Τροπάρια, Ἦχος δ'.

Τῇ Θεοτόκῳ ἐκτενῶς νῦν προσδράμωμεν, ἁμαρτωλοὶ καὶ ταπεινοὶ καὶ προσπέσωμεν ἐν μετανοίᾳ, κρίζοντες ἐκ βάθους ψυχῆς· Δέσποινα βοήθησον, ἐφ' ἡμῖν σπλαγχνισθεῖσα· σπεῦσον ἀπολλύμεθα, ὑπὸ πλήθους πταισμάτων· μὴ ἀποσρέψῃς τοὺς δούλους κενούς· σέ γὰρ καὶ μόνην ἐλπίδα κεκτήμεθα.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, τὸ ἐξῆς.

Οὐ σιωπήσομεν ποτὲ Θεοτόκε, τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι. Εἰμὶ γὰρ σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ τοσούτων κινδύνων; τίς δὲ διεφύλαξεν ἕως νῦν ἐλευθέρους; Οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ σοῦ· τοὺς γὰρ δούλους σῴζεις αἰεὶ, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Τὸν Ν'. Ψαλμὸν, σελ. 175. Καὶ ἀρχόμεθα τοῦ Κανόνος.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ὑγρὰν διοδεύσας ὥσεί ξηρὰν, καὶ τὴν αἰγυπτίαν, μο-
» χθηρίαν διαφυγὼν, ὁ Ἰσραηλῆτης ἀνεβόα· Τῷ λυτρωτῇ
» καὶ Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν. Τροπάρια.

Πολλοῖς συνεχόμενος πειρασμοῖς, πρὸς σέ καταφεύγω, σωτηρίαν ἐπιζητῶν. ὦ Μητὲρ τοῦ Λόγου, καὶ Παρθένε, τῶν δυσχερῶν καὶ δεινῶν με διάσωσον.

Παθῶν με ταραττοῦσι προσβολαί, πολλῆς ἀθυμίας, ἐμπιπλῶσαί μου τὴν ψυχὴν. Εἰρήνευσον Κόρη τῇ γαλήνῃ, τῇ τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου πανάμωμε.

Σωτήρα τεκοῦσάν σε καὶ Θεόν, δυσωπῶ Παρθένε, λυτρω-
θῆναί με τῶν δεινῶν· σοὶ γὰρ νῦν προσφεύγων ἀνατείνω, καὶ
τὴν ψυχὴν καὶ τὴν διάνοιαν.

Νοσοῦντα τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν, ἐπισκοπῆς Θείας, καὶ
προνοίας τῆς παρὰ σοῦ, ἀξιώσον μόνη Θεομήτορ, ὡς ἀγαθὴ
ἀγαθοῦ τε λοχεύτρια.

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» Οὐρανίας ἀψίδος, ὀροφουργὲ Κύριε, καὶ τῆς Ἐκκλησίας
» δομήτορ, σύ με σερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφε-
» τῶν ἢ ἀκρότης, τῶν πιζῶν τὸ στήριγμα, μόνε φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Προστασίαν καὶ σκέπην, ζωῆς ἐμῆς τίθημι, σὲ Θεογεννητορ
Παρθένε· σύ με κυβέρνησον, πρὸς τὸν λιμένα σου, τῶν
ἀγαθῶν ἢ αἰτία, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνη πανύμνητε.

Ἰκετεύω Παρθένε, τὸν ψυχικὸν τάραχον, καὶ τῆς ἀθυμίας
τὴν ζάλην διασκεδάσαι μου· σὺ γὰρ Θεόνυμφε, τὸν ἀρχηγὸν
τῆς γαλήνης, τὸν Χριστὸν ἐκύησας, μόνη πανάχραντε.

Εὐεργέτην τεκοῦσα, τὸν τῶν καλῶν αἴτιον, τῆς εὐεργεσίας
τὸν πλοῦτον, πᾶσιν ἀνάβλυσον· πάντα γὰρ δύνασαι, ὡς δυ-
νατὸν ἐν ἰσχυρί, τὸν Χριστὸν κυήσασα, Θεομακάριστε.

Χαλεπαῖς ἀρρώστίαις, καὶ νοσεροῖς πάθεσιν, ἐξεταζομένῳ
Παρθένε, σύ μοι βοήθησον· τῶν ἱαμάτων γὰρ, ἀνελλιπῆ σε
γινώσκω, θησαυρὸν πανάμωμε τὸν ἀδαπάνητον.

Διάσωσον, ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους σου Θεοτόκε, ὅτι
πάντες μετὰ Θεὸν εἰς σὲ καταφεύγομεν, ὡς ἀρρήκτον τεῖχος
καὶ προστασίαν.

Ἐπίβλεψον, ἐν εὐμενείᾳ πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν
χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἱάσαι τῆς ψυχῆς μου τὸ
ἄλγος.

Εἶτα μνημονεύει ὁ Ἱερεὺς, δι' οὗς ἡ Παράκλησις γίνεται·
καὶ ἡμεῖς ψάλλομεν τὸ, Κύριε ἐλέησον, ἰ.ε. Μετὰ δὲ τὴν Ἐκ-
φώνησιν, τὸ ἐπόμενον·

Κάθισμα, Ἦχος β'. Ταῦτα ἄνω ζητῶν.

Πρεσβεῖα θερμῇ, καὶ τεῖχος ἀπροσμάχητον, ἐλέους πηγὴ,
τοῦ κόσμου καταφύγιον, ἐκτενῶς βοῶμέν σοι· Θεοτόκε

Δέσποινα πρόφθασον, καὶ ἐκ κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, ἡ μόνη ταχέως προστατεύουσα.

Ὦδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Εἰ**σακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ μυστήριον· κα-
» **Τ**ενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐδόξασά σου τὴν Θεότητα.

Τροπάρια.

Τῶν παθῶν μου τὸν τάραχον, ἡ τὸν κυβερνήτην τεκοῦσα
Κύριον, καὶ τὸν κλυδωνα κατεύνασον, τῶν ἐμῶν πται-
σμάτων Θεοnúμφευτε.

Εὐσπλαγχνίας τὴν ἄβυσσον, ἐπικαλουμένῳ τῆς σῆς παρά-
σχου μοι, ἡ τὸν εὐσπλαγχνον κυήσασα, καὶ Σωτῆρα πάντων
τῶν ὑμνούντων σε.

Ἀπολαύοντες Πάναγνε, τῶν σῶν δωρημάτων εὐχαριστήριον,
ἀναμέλπομεν ἐφύμνιον, οἱ γινώσκοντές σε Θεομήτορα.

Οἱ ἐλπίδα καὶ στήριγμα, καὶ τῆς σωτηρίας τεῖχος ἀκρά-
δαντον, κεκτημένοι σε Πανύμνητε, δυσχερείας πάσης ἐκλυ-
τρούμεθα.

Ὦδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Φ**ώτισον ἡμᾶς, τοῖς προστάγμασί σου Κύριε, καὶ τῷ
» **Β**ραχίονί σου τῷ ὑψηλῷ, τὴν σὴν εἰρήνην παράσχου
» ἡμῖν φιλόανθρωπε.

Τροπάρια.

Εμπλησον Ἀγνή, εὐφροσύνης τὴν καρδίαν μου, τὴν σὴν
ἀκήρατον διδοῦσα χαρὰν, τῆς εὐφροσύνης ἡ γεννήσασα
τὸν αἵτιον.

Λύτρωσαι ἡμᾶς, ἐκ κινδύνων Θεοτόκε ἀγνή, ἡ αἰωνίαν τε-
κῆσα λύτρωσιν, καὶ τὴν εἰρήνην τὴν πάντα νῦν ὑπερέχουσιν.

Λῦσον τὴν ἀχλὺν, τῶν πταισμάτων μου Θεόνυμφε, τῷ φω-
τισμῷ τῆς σῆς λαμπρότητος, ἡ Φῶς τεκοῦσα τὸ Δεῖον καὶ
προαιώνιον.

Ἰασαι Ἀγνή, τῶν παθῶν με τὴν ἀσθένειαν, ἐπισκοπῆς σε
ἀξιώσασα, καὶ τὴν ὑγείαν τῇ πρεσβείᾳ σου παράσχου μοι.

Ὦδὴ ς'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὴν δέησιν ἐκχέω πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ ἀπαγγελῶ μου
» **Τ**ὰς θλίψεις, ὅτι κακῶν, ἡ ψυχὴ μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ

» ζωῇ μου τῷ Ἄδῃ προσήγγισε· καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς· Ἐκ
» φθορᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε. Τροπάρια.

Θανάτου καὶ τῆς φθορᾶς ὃς ἔσωσεν, ἑαυτὸν ἐκδεδωκώς
τῷ Θανάτῳ, τὴν τῇ φθορᾷ, καὶ Θανάτῳ μου φύσιν, κα-
τασχεθεῖσαν Παρθένε δυσώπησον, τὸν Κύριόν σου καὶ Υἱόν,
τῆς ἐχθρῶν κακουργίας με ρύσασθαι.

Προσάτιν σε τῆς ζωῆς ἐπίσταμαι, καὶ φρουρὰν ἀσφαλεστά-
την Παρθένε, τῶν πειρασμῶν, διαλύσας ὄχλον, καὶ ἐπηρείας
δαιμόνων ἐλάυνυσαν· καὶ δέομαι διαπαντός· Ἐκ φθορᾶς τῶν
παθῶν μου ρυσθῆναί με.

Ὡς τεῖχος καταφυγῆς κεκτήμεθα, καὶ ψυχῶν σε παντελῆ
σωτηρίαν, καὶ πλατυσμόν, ἐν ταῖς θλίψεσι Κόρη, καὶ τῷ
φωτί σου αἰεὶ ἀγαλλόμεθα. Ὡ Δέσποινα καὶ νῦν ἡμᾶς, τῶν
παθῶν καὶ κινδύνων διάσωσον.

Ἐν κλίνῃ νῦν ἀσθενῶν κατὰκειμαι, καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις τῇ
σαρκί μου· ἀλλ' ἡ Θεόν, καὶ σωτῆρα τοῦ κόσμου, καὶ τὸν
λυτῆρα τῶν νόσων κυήσασα, σοῦ δέομαι τῆς ἀγαθῆς· Ἐκ
φθορᾶς νοσημάτων ἀνάστησον.

Διάσωσον, ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους σου Θεοτόκε, ὅτι
πάντες μετὰ Θεὸν εἰς σὲ καταφεύγομεν, ὡς ἀρρήκτον τεῖχος
καὶ προστασίαν.

Ἀχραντε, ἡ διὰ λόγου τὸν Λόγον ἀνερμηνεύτως, ἐπ' ἐσχά-
των τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα, δυσώπησον, ὡς ἔχουσα μητρικὴν
παρρησίαν.

Ὁ Ἱερεὺς μνημονεύει, ὡς δεδηλωται.

Μετὰ δὲ τὴν Ἐκφώνησιν, Κοντάκιον, Ἦχος β'.

Προσασία τῶν Χριστιανῶν ἀκαταίσχυντε, μεσιτεία πρὸς τὸν
Ποιητὴν ἀμετάθετε, μὴ παρίδῃς ἀμαρτωλῶν δεήσεων
φωνάς· ἀλλὰ πρόφθασον ὡς ἀγαθὴ, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν,
τῶν πιστῶς κραυγαζόντων σοι· Τάχυνον εἰς πρεσβείαν, καὶ
σπεῦσον εἰς ἱκεσίαν, ἡ προστατεύουσα αἰεὶ, Θεοτόκε τῶν
τιμώντων σε.

Εἶτα, τὸ Α'. Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν τοῦ δ'. Ἦχου.

Ε'κ νεότητός μου, πολλὰ πολεμεῖ με πάθη· ἀλλ' αὐτὸς ἀν-
τιλαβοῦ, καὶ σῶσον Σωτήρ μου. Δις.

Οἱ μισοῦντες Σιών, αἰσχύνθητε ἀπὸ τοῦ Κυρίου· ὡς χόρ-
τος γὰρ, πυρὶ ἔσεσθε ἀπεξηραμμένοι. Δίς.

Δόξα.

Αἰγίῳ Πνεύματι, πᾶσα ψυχὴ ζωοῦται, καὶ καθάρσει, ὑψοῦ-
ται λαμπρύνεται, τῇ Τριαδικῇ Μονάδι, ἱεροκρυφίως.
Καὶ νῦν.

Αἰγίῳ Πνεύματι, ἀναβλύζει τὰ τῆς χάριτος ρεῖθρα, ἀρ-
δεύοντα, ἅπασαν τὴν κτίσιν, πρὸς ζωογονίαν.
Καὶ εὐθὺς τὸ Προκείμενον·

Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου, ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ.

Στίχ. "Ακουσον, Θύγατερ, καὶ ἴδε, καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ
ἐπιλάβου τοῦ λαοῦ σου, καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου,
καὶ ἐπιθυμήσει ὁ βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. Κεφ. Α'. 39.

Εν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἀναστᾶσα Μαριάμ, ἐπορεύθη εἰς
τὴν ὄρεινὴν μετὰ σπουδῆς εἰς πόλιν Ἰούδα· καὶ εἰσῆλθεν
εἰς τὸν οἶκον Ζαχαρίου, καὶ ἡσπάσατο τὴν Ἐλισάβετ. Καὶ
ἐγένετο, ὡς ἤκουσεν ἡ Ἐλισάβετ τὸν ἀσπασμὸν τῆς Μαρίας,
ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς· καὶ ἐπλήσθη Πνεύ-
ματος ἁγίου ἡ Ἐλισάβετ, καὶ ἀνεφώνησε φωνῇ μεγάλῃ, καὶ
εἶπεν· Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξί, καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς
τῆς κοιλίας σου. Καὶ πόθεν μοι τοῦτο, ἵνα ἔλθῃ ἡ Μήτηρ τοῦ
Κυρίου με πρὸς με; Ἰδοὺ γὰρ, ὡς ἐγένετο ἡ φωνὴ τοῦ ἀσπα-
σμοῦ σου εἰς τὰ ὠτά μου, ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν ἀγαλλιάσει
ἐν τῇ κοιλίᾳ μου. Καὶ μακαρία ἡ πιστεύσασα, ὅτι ἔσαι τελείω-
σις τοῖς λελαλημένοις αὐτῇ παρὰ Κυρίου. Καὶ εἶπε Μαριάμ·
Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά
μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου· ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν τα-
πείνωσιν τῆς δούλης αὐτῆς. Ἰδοὺ γὰρ, ἀπὸ τῆ νῦν μακαριῶσί
με πᾶσαι αἱ γενεαί· ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατὸς, καὶ
ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Ἐμεινε δὲ Μαριάμ σὺν αὐτῇ, ὥσει
μῆνας τρεῖς, καὶ ὑπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς.

Δόξα, Ἦχος β'.

Πάτερ, Λόγε, Πνεῦμα, Τριάς ἡ ἐν Μοναδί, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων. Καὶ νῦν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου, πρεσβείαις Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Εἶτα, Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σε ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά με.

Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Μὴ καταπιστεύσης με, ἀνθρωπίνη προστασία, Παναγία Δέσποινα, ἀλλὰ δέξαι δέησιν τοῦ οἰκέτου σου· θλίψις γὰρ ἔχει με, φέρειν οὐ δύναμαι, τῶν δαιμόνων τὰ τοξεύματα· σκέπην οὐ κέκτημαι, οὐδὲ ποῦ προσφύγω ὁ ἄθλιος, πάντοθεν πολεμούμενος, καὶ παραμυθίαν οὐκ ἔχω πλήν σου. Δέσποινα τοῦ κόσμου, ἐλπίς καὶ προστασία τῶν πιστῶν, μή μου παρίδῃς τὴν δέησιν, τὸ συμφέρον ποιήσον.

Οὐδεὶς προσρέχων ἐπὶ σοὶ, κατησχυμμένος ἀπὸ σῆ ἐκπορεύεται, ἀγνὴ Παρθένε Θεοτόκε· ἀλλ' αἰτεῖται τὴν χάριν, καὶ λαμβάνει τὸ δῶρημα, πρὸς τὸ συμφέρον τῆς αἰτήσεως.

Μεταβολὴ τῶν θλιβομένων, ἀπαλλαγὴ τῶν ἀσθενούντων ὑπάρχουσα, Θεοτόκε Παρθένε, σῶζε, πόλιν καὶ λαόν, τῶν πολεμουμένων ἢ εἰρήνη, τῶν χειμαζομένων ἢ γαλήνη, ἢ μόνη προστασία τῶν πιστῶν.

Ο ΙΕΡΕΥΣ.

Σῶσον ὁ Θεός τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου· ἐπίσκεψαι τὸν κόσμον σου ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς· ὕψωσον κέρας Χριστιανῶν ὀρθοδόξων, καὶ κατὰπεμψον ἐφ' ἡμᾶς τὰ ἐλεή σου τὰ πλούσια· πρεσβείαις τῆς παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπθρανίων Δυνάμεων ἀσωμάτων· ἱκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου Προφήτου, Προδρόμου, καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων, καὶ πανευφύμων Ἀποστόλων· τῶν ἐν ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν, μεγάλων Ἱεραρχῶν, καὶ οἰκουμενικῶν

Διδασκάλων, Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου· τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Νικολάου, ἀρχιεπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας, τῆ Θαυματουργοῦ· τῶν ἁγίων, ἐνδόξων, καὶ καλλινίκων Μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ Θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης· τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας), καὶ πάντων σου τῶν Ἀγίων. Ἰκετεύομέν σε, πολυέλεε Κύριε· Ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν δεομένων σου, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε ἐλέησον, ιβ'. Μετὰ δὲ τὸ,· Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς, ἀποπληροῦμεν τὰς λοιπὰς Ὁδοὺς τοῦ Κανόνος.

Ὁδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας, καταντήσαντες Παῖδες ἐν Βαβυλῶ-
 » νι ποτὲ, τῇ πίστει τῆς Τριάδος, τὴν φλόγα τῆς καμί-
 » νου, κατεπάτησαν ψάλλοντες· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν
 » Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Τροπάρια.

Τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, ὡς ἠθέλησας Σῶτερ οἰκονομήσασθαι, ἐν μήτρᾳ τῆς Παρθένου, κατώκησας τῷ κόσμῳ, ἦν προσάτιν ἀνέδειξας· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Θελητὴν τοῦ ἐλέους, ὃν ἐγέννησας Μῆτερ ἁγνή, δυσώπησον, ῥυσθῆναι τῶν πταισμάτων, ψυχῆς τε μολυσμάτων, τοὺς ἐν πίστει κραυγάζοντας· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Θησαυρὸν σωτηρίας, καὶ πηγὴν ἀφθαρσίας τὴν σὲ κυήσασαν, καὶ πύργον ἀσφαλείας, καὶ θύραν μετανοίας, ταῖς κραυγάζουσιν ἔδειξας· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Σωμάτων μαλακίας, καὶ ψυχῶν ἀρρώστίας Θεογεννήτρια, τῶν πόθῳ προσιόντων, τῇ σκέπῃ σου τῇ θείᾳ, θεραπεύειν ἀξίωσον, ἢ τὸν σωτῆρα Χριστὸν, ἡμῖν ἀποτεκοῦσα.

Ὁδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν Βασιλέα τῶν οὐρανῶν, ὃν ὑμνοῦσι, στρατιαὶ τῶν
 » Ἀγγέλων, ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς
 » αἰῶνας.

Τροπάρια.

Τοὺς βοηθείας τῆς παρὰ σοῦ δεομένους, μὴ παρίδης Παρθένε ὑμνοῦντας, καὶ ὑπερυψοῦντάς σε Κόρη εἰς αἰῶνας.

Τῶν ἱαμάτων τὸ δαψιλὲς ἐπιχέεις, τοῖς πιστῶς ὑμνοῦσί σε Παρθένε, καὶ ὑπερυψοῦσι τὸν ἄφραστόν σου τόκον.

Ταῖς ἀσθενείας μου τῆς ψυχῆς ἰατρεύεις, καὶ σαρκὸς ταῖς ὀδύνας Παρθένε, ἵνα σε δοξάζω τὴν κεχαριτωμένην.

Τῶν πειρασμῶν σὺ ταῖς προσβολαῖς ἐκδιώκεις, καὶ παθῶν ταῖς ἐφόδους Παρθένε· ὅθεν σε ὑμνῶμεν εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

Ὡδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Κ**υρίως Θεοτόκον, σὲ ὁμολογοῦμεν, οἱ διὰ σοῦ σεσωσμέ-
» νοι Παρθένε ἀγνή, σὺν ἀσωμάτοις χορείαις σὲ μεγα-
» λύνοντες.

Τροπάρια.

Ροήν μου τῶν δακρύων, μὴ ἀποποιήσης, ἢ τὸν παντὸς ἐκ προσώπου πᾶν δάκρυον, ἀφηρηκότα Παρθένε Χριστὸν κυήσασα.

Χαρᾶς με τὴν καρδίαν, πλήρωσον Παρθένε, ἢ τῆς χαρᾶς δεξαμένη τὸ πλήρωμα, τῆς ἀμαρτίας τὴν λύπην ἐξαφανίσασα.

Λιμὴν καὶ προστασία, τῶν σοὶ προσφευγόντων, γενεὴ Παρθένε καὶ τεῖχος ἀκράδαντον, καταφυγὴ τε καὶ σκέπη καὶ ἀγαλλίαμα.

Φωτὸς σε ταῖς ἀκτῖσι, λάμπρυνον Παρθένε, τὸ ζοφερόν τῆς ἀγνοίας διώκῃσα, τῆς εὐσεβῶς Θεοτόκον σὲ καταγγέλλοντας.

Κακώσεως ἐν τόπῳ, τῷ τῆς ἀσθενείας ταπεινωθέντα Παρθένε θειράπευσον, ἐξ ἀρρώστιας εἰς ῥῶσιν μετασκευάζουσα.

Καὶ εὐθύς τὸ, "Ἄξιον ἐστὶν ὡς ἀληθῶς.

Καὶ θυμιᾷ ὁ Ἱερεὺς τὸ Θυσιαστήριον, καὶ τὸν λαόν, ἢ τὸν οἶκον, ὅπου ψάλλεται ἡ Παράκλησις· καὶ ἡμεῖς ψάλλομεν τὰ παρόντα Μεγαλυνάρια·

Τὴν ὑψηλοτέραν τῶν οὐρανῶν, καὶ καθαρωτέραν, λαμπηδό-
νων ἡλιακῶν, τὴν λυτρωσαμένην ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας, τὴν Δέσποιναν τοῦ κόσμου, ὕμνοις τιμήσωμεν.

Ἀπὸ τῶν πολλῶν μου ἀμαρτιῶν, ἀσθενεῖ τὸ σῶμα, ἀσθενεῖ μου καὶ ἡ ψυχὴ· πρὸς σὲ καταφεύγω τὴν Κεχαριτωμένην· ἐλπίς ἀπηλπισμένων, σὺ μοι βοήθησον.

Δέσποινα καὶ Μήτηρ τοῦ Λυτρωτοῦ, δέξαι παρακλήσεις, ἀναξίων σῶν οἰκετῶν, ἵνα μεσιτεύσῃς πρὸς τὸν ἐκ σὲ τεχθέντα. ὦ Δέσποινα τοῦ κόσμου, γενοῦ μεσίτρια.

Ψάλλομεν προθύμως σοὶ τὴν ᾠδὴν, νῦν τῇ παννυμνῇ, Θεοτόκῳ χαρμονικῶς. Μετὰ τοῦ Προδρόμου, καὶ πάντων τῶν Ἀγίων, δυσώπει Θεοτόκε, τοῦ οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς.

Ἀλλὰ τὰ χεῖλη τῶν ἀσεβῶν, τῶν μὴ προσκυνούντων, τὴν Εἰκόνα σου τὴν σεπτὴν, τὴν ἱστορηθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Ἀποστόλου, Λουκᾶ ἱερωτάτου, τὴν Ὁδηγήτριαν.

Ἰᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου, Ἀποστόλων ἡ δωδεκάς, οἱ Ἅγιοι πάντες μετὰ τῆς Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Εἶτα Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σὲ ἐσι. Καὶ τὰ Τροπάρια ταῦτα. Ἦχος πλ. β'.

Ελέησον ἡμᾶς Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς· πάσης γὰρ ἀπολογίας ἀποροῦντες, ταύτην σοὶ τὴν ἱκεσίαν, ὡς Δεσπότη, οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν. Ἐλέησον ἡμᾶς. Δόξα.

Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς· ἐπὶ σοὶ γὰρ πεποίθαμεν. Μὴ ὀργισθῇς ἡμῖν σφόδρα, μηδὲ μνησθῇς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν· ἀλλ' ἐπίβλεψον καὶ νῦν ὡς εὐσπλαγχνος, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν· σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἡμεῖς λαός σου· πάντες ἔργα χειρῶν σου, καὶ τὸ ὄνομά σου ἐπικεκλήμεθα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην, ἀνοιξον ἡμῖν εὐλογημένη Θεοτόκε· ἐλπίζοντες εἰς σέ, μὴ ἀστοχήσαιμεν· ῥυσθείημεν διὰ σοῦ τῶν περιστάσεων· σὺ γὰρ εἶ ἡ σωτηρία τοῦ γένους τῶν Χριστιανῶν.

Ὁ Ἱερεὺς· Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός, κτλ.

Καὶ μνημονεύσας πάλιν, ὑπὲρ ὧν ἡ Παράκλησις γίνεται, ποιεῖ τὴν Ἀπόλυσιν.

Μετ' αὐτὴν δέ, ἐν ᾧ οἱ ἀδελφοὶ ἀσπάζονται τὴν Εἰκόνα τῆς Θεοτόκου, ψάλλονται τὰ παρόντα Τροπάρια.

Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Πάντων προσατεύεις ἀγαθὴ, τῶν καταφευγόντων ἐν πίστει, τῇ κραταιᾷ σου χειρὶ· ἄλλην γὰρ οὐκ ἔχομεν, ἁμαρτωλοὶ

πρὸς Θεόν, ἐν κινδύνοις καὶ θλίψεσιν, αἰεὶ μεσιτείαν, οἱ κατακαμπτόμενοι, ὑπὸ πταισμάτων πολλῶν. Μητέρα τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, ὅθεν σοι προσκίπτομεν· Ῥῦσαι, πάσης περιστάσεως τοὺς δούλους σου.

Ὅμοιον.

Πάντων θλιβομένων ἡ χαρὰ, καὶ ἀδικουμένων προστατίς, καὶ πεινομένων τροφή, ξένων τε παράκλησις, καὶ βακτηρία τυφλῶν, ἀσθενούντων ἐπίσκεψις, καταπεινυμένων σκέπη καὶ ἀντίληψις, καὶ ὀρφανῶν βοηθός, Μητέρα τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, σὺ ὑπάρχεις. Ἀχραντε σπεῦσον, δυσωποῦμεν, ῥύσασθαι τοὺς δούλους σου.

Ἦχος πλ. δ'.

Δέσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Ἦχος β'.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς σε ἀνατίθαι, Μητέρα τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΥ ΚΑΝΟΝΟΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ.

Μετὰ τὸν Εὐλογητὸν, καὶ τὰ λοιπὰ, ὅσα προεγράφησαν,
σελ. 439-440 ἀρχόμεθα τοῦ Κανόνος.

Ποῖημα τῆ βασιλέως Θεοδώρης Δέκα τῆ Λασκάρως.

Ὦδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ἀρματηλάτην Φαραὼ ἐβύθισε, τερατηργῆσα ποτέ, Μω-
» σαϊκὴ ράβδος, σταυροτύπως πλήξασα, καὶ διελοῦσα
» θάλασσαν· Ἰσραὴλ δὲ φυγάδα, πεζὸν ὁδίτην διέσωσεν, ἄσ-
» μα τῷ Θεῷ ἀναμέλποντα. Τροπάρια.

Τῶν λυπηρῶν ἐπαγωγαὶ χειμαῖζουσι, τὴν ταπεινὴν μου ψυ-
χὴν, καὶ συμφορῶν νέφη, τὴν ἐμὴν καλύπτουσι, καρδίαν
Θεοσύμφευτε· ἀλλ' ἡ Φῶς τετοκυῖα, τὸ θεῖον καὶ προαιώ-
νιον, λάμψον μοι τὸ φῶς τὸ χαρμόσυνον.

Ἐξ ἀμετρήτων ἀναγκῶν καὶ θλίψεων, καὶ ἐξ ἐχθρῶν δυσ-
μενῶν, καὶ συμφορῶν βίου, λυτρωθεὶς Πανάχραντε, τῇ κρα-
ταιᾷ δυνάμει σου, ἀνυμνῷ μεγαλύνω, τὴν ἄμετρόν σου συμ-
πάθειαν, καὶ τὴν εἰς ἐμέ σου παράκλησιν.

Νῦν πεποιθὼς ἐπὶ τὴν σὴν κατέφυγον, ἀντίληψιν κραταεῖαν,
καὶ πρὸς τὴν σὴν σκέπην, ὀλοψύχως ἔδραμον, καὶ γόνυ κλίνω
Δέσποινα, καὶ θρηνῶ καὶ σεναῶ, μή με παρίδῃς τὸν ἄθλιον,
τῶν Χριστιανῶν καταφύγιον.

Οὐ σιωπήσω τῆ βοᾶν τρανότατα, τὰ μεγαλεῖα τὰ σά· εἰμὴ
γὰρ σὺ Κόρη, πάντοτε προΐστασο, ὑπὲρ ἐμοῦ πρεσβεύουσα

τῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ σου, τίς ἐκ τοσούτου με κλύδωνος, καὶ δεινῶν κινδύνων ἐρρύσατο;

Διάσωσον, ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους σου Θεοτόκε, ὅτι πάντες μετὰ Θεὸν εἰς σέ καταφεύγομεν, ὡς ἄρρήκτον τεῖχος καὶ προστασίαν.

Ἐπίβλεψον, ἐν εὐμενείᾳ πακύνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» Οὐρανίας ἀψίδος, ὀροφουργέ Κύριε, καὶ τῆς Ἐκκλησίας
» δομῆτορ, σύ με σερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφε-
» τῶν ἡ ἀκρότης, τῶν πιζῶν τὸ στήριγμα, μόνε φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Απορήσας ἐκ πάντων, ὀδυνηρῶς κράζω σοι· Πρόφθασον θερμὴν προστασίαν, καὶ σὴν βοήθειαν, δός μοι τῷ δούλῳ σου, τῷ ταπεινῷ καὶ ἀθλίῳ, τῷ τὴν σὴν ἀντίληψιν ἐπιζητοῦντι θερμῶς.

Ἐθαυμάστωσας ὄντως, νῦν ἐπ' ἐμοὶ Δέσποινα, ταῖς εὐεργεσίας σου Κόρη, καὶ τὰ ἐλέησες· ὅθεν δοξάζω σε, καὶ ἀνυμνῶ καὶ γεραίρω, τὴν πολλὴν καὶ ἄμετρον, κηδεμονίαν σου.

Καταιγίς με χειμάζει, τῶν συμφορῶν Δέσποινα, καὶ τῶν λυπηρῶν τρικυμῖαι καταποντίζουσιν· ἀλλὰ προφθάσασα, χεῖρά μοι δός βοηθείας, ἡ θερμὴ ἀντίληψις, καὶ προστασία μου.

Ἀληθῇ Θεοτόκον, ὁμολογῶ Δέσποινα, σέ τὴν τοῦ θανάτου τὸ κράτος ἐξαφανίσασαν· ὡς γὰρ φυσίζωος, ἐκ τῶν δεσμῶν τῶν τοῦ Ἄδου, πρὸς ζωὴν ἀνήγαγες, εἰς γῆν με ρεύσαντα.

Διάσωσον, ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους σου Θεοτόκε, ὅτι πάντες μετὰ Θεὸν εἰς σέ καταφεύγομεν, ὡς ἄρρήκτον τεῖχος καὶ προστασίαν.

Ἐπίβλεψον, ἐν εὐμενείᾳ πακύνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Κάθισμα, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Πρεσβεῖα θερμὴ καὶ τεῖχος ἀπροσμάχητον, ἐλέους πηγὴ, τοῦ κόσμου καταφύγιον, ἐκτενῶς βοῶμέν σοι· Θεοτόκε Δέσποινα πρόφθασον, καὶ ἐκ κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, ἡ μόνη ταχέως προστατεύουσα.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

- » Σὺ μου ἰσχύς, Κύριε, σὺ με καὶ δύναμις, σὺ Θεός μου, σὺ
  - » με ἀγαλλίαμα, ὁ πατρικὲς κόλπος μὴ λιπὼν, καὶ τὴν
  - » ἡμετέραν, πτωχείαν ἐπισκεψάμενος· διὸ σὺν τῷ Προφῆτῃ,
  - » Ἀββακὺμ σοὶ κραυγάζω· Τῇ δυνάμει σε δόξα φιλάνθρωπε.
- Τροπάρια.

Καὶ ποῦ λοιπὸν, ἄλλην εὐρήσω ἀντίληψιν; πῃ προσφύγω;
 ποῦ δὲ καὶ σωθήσομαι; τίνα θερμὴν ἔξω βοηθόν, θλί-
 ψει τοῦ βίου, καὶ ζάλαις οἴμοι! κλονούμενος; Εἰς σὲ μόνην
 ἐλπίζω, καὶ θαρρῶ καὶ καυχῶμαι, καὶ προστρέχω τῇ σκέπῃ
 σου, σῶσόν με.

Τὸν ποταμὸν, τὸν γλυκερὸν τοῦ ἐλέους σου, τὸν πλουσίαις,
 δωρεαῖς δροσίσαντα, τὴν παναθλίαν καὶ ταπεινὴν, Πάναγνε
 ψυχὴν μου, τῶν συμφορῶν καὶ τῶν θλίψεων, καμίνῳ φλογι-
 σθεῖσαν, μεγαλύνω, κηρύττω, καὶ προστρέχω τῇ σκέπῃ σου,
 σῶσόν με.

Σὲ τὴν ἀγνὴν, σὲ τὴν Παρθένον καὶ ἄσπιλον, μόνην φέρω,
 τεῖχος ἀπροσμάχητον, καταφυγὴν, σκέπην κραταιὰν, ὄπλον
 σωτηρίας. Μὴ με παρίδῃς τὸν ἄσωτον, ἐλπίς ἀπηλπισμένων,
 ἀσθενῶν συμμαχία, θλιβομένων χαρὰ καὶ ἀντίληψις.

Πῶς ἐξεῖπεν, σοῦ κατ' ἀξίαν δυνήσομαι, τοὺς ἀμέτρος,
 οἰκτιρμούς ὡς Δέσποινα, τοὺς τὴν ἐμὴν πάντοτε ψυχὴν, δεινῶς
 πυρκαϊμένην, ὡς ὕδωρ περιδροσίσαντας; Ἀλλ' ὡς τῆς σῆς προ-
 νοίας, καὶ τῆς εὐεργεσίας, ἧς ἀφθόνως αὐτὸς παραπήλαυσα!

Διάσωσον, ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους σου Θεοτόκε, ὅτι
 πάντες μετὰ Θεὸν εἰς σὲ καταφεύγομεν, ὡς ἄρρηκτον τεῖχος
 καὶ προστασίαν.

Ἐπίβλεψον, ἐν εὐμενείᾳ πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν
 χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ
 ἄλγος.

Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

- » Ἴνα τί με ἀπώσω, ἀπὸ τῆ προσώπῃ σου, τὸ φῶς τὸ αἶδυ-
- » τον, καὶ ἐκάλυψέ με, τὸ ἀλλότριον σκότος τὸν δειλαίον;
- » ἀλλ' ἐπίστρεψόν με, καὶ πρὸς τὸ φῶς τῶν ἐντολῶν σου, ταῖς
- » ὁδοῦς μου κατεύθυνον δέομαι.

Τροπάρια .

Εὐχαρίσως βοῶ σοι· Χαῖρε Μητροπαρθενε· χαῖρε Θεόνυμφε· χαῖρε θεία σκέπη· χαῖρε ὄπλον καὶ τεῖχος ἀπόρρητον· χαῖρε προστασία, καὶ βοηθὲ καὶ σωτηρία, τῶν εἰς σὲ προστρέχόντων ἐκ πίστεως .

Οἱ μισοῦντές με μάτην, βέλεμνα καὶ ξίφη, καὶ λαίικον ὑπρέπισαν, καὶ ἐπιζητοῦσι, τὸ πανάθλιον σῶμα σπαράξαι με, καὶ καταβιβάσαι πρὸς γῆν Ἀγνή ἐπιζητοῦσιν· ἀλλ' ἐκ τούτων προφθάσασα σῶσόν με .

Ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, θλίψεως καὶ νόσου, καὶ βλάβης με λύτρωσαι· καὶ τῇ σῇ δυνάμει, ἐν τῇ σκέπῃ σου φύλαξον ἄτρωτον, ἐκ παντὸς κινδύνου, καὶ ἐξ ἐχθρῶν τῶν πολεμούντων, καὶ μισούντων με Κόρη πανύμνητε .

Τί σοι δῶρον προσάξω, τῆς εὐχαριστίας, ἀνθ' ὧν περ ἀπήλαυσα, τῶν σῶν δωρημάτων, καὶ τῆς σῆς ἀμετρήτου χρηστότητος; Τοιγαροῦν δοξάζω, ὑμνολογῶ καὶ μεγαλύνω, σοῦ τὴν ἄφατον πρὸς με συμπάθειαν .

Διάσωσον, ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους σου Θεοτόκε, ὅτι πάντες μετὰ Θεὸν εἰς σὲ καταφεύγομεν, ὡς ἀρρήκτον τεῖχος καὶ προστασίαν .

Ἐπίβλεψον, ἐν εὐμενείᾳ πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἰάσαι, τῆς ψυχῆς με τὸ ἄλγος .

Ὡδὴ 5'. Ὁ Εἰρμός .

» Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ ἀπαγγελῶ με
» ταῖς θλίψεσι, ὅτι κακῶν ἡ ψυχὴ με ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωὴ
» με τῷ Ἄδῃ προσήγγισε· καὶ δέομαι ὡς Ἰωναῖ· Ἐκ φθορᾶς
» ὁ Θεός με ἀνάγαγε .

Τροπάρια .

Τὰ νέφη τῶν λυπηρῶν ἐκάλυψαν, τὴν ἀθλίαν μου ψυχὴν καὶ καρδίαν, καὶ σκοτασμὸν ἐμποιοῦσί μοι Κόρη· ἀλλ' ἡ γεννήσασα Φῶς τὸ ἀπρόσιτον, ἀπέλασον ταῦτα μακράν, τῇ ἐμπνεύσει τῆς θείας πρεσβείας σου .

Παράκλησιν ἐν ταῖς θλίψεσιν οἶδα, καὶ τῶν νόσων ἰατρὸν σε γινώσκω, καὶ παντελῆ, συντριμμὸν τοῦ θανάτου, καὶ ποταμὸν τῆς ζωῆς ἀνεξάντλητον, καὶ πάντων τῶν ἐν συμφοραῖς, ταχινὴν καὶ ὀξεῖαν ἀντίληψιν .

Οὐ κρύπτω σου τὸν βυθὸν τοῦ ἐλέους, καὶ τὴν βρύσιν τῶν ἀπείρων θαυμάτων, καὶ τὴν πηγὴν, τὴν ἀένναον ὄντως, τῆς πρὸς ἐμὲ συμπαθείας σου Δέσποινα· ἀλλ' ἅπασιν ὁμολογῶ, καὶ βοῶ καὶ κηρύττω καὶ φθέγγομαι.

Ἐκύκλωσαν αἱ τοῦ βίου με ζάλαι, ὥσπερ μέλισσαι κηρίον Παρθένε, καὶ τὴν ἐμὴν, κατασχοῦσαι καρδίαν, κατατιτρώσκουσι βέλει τῶν θλίψεων· ἀλλ' εὖροιμί σε βοηθόν, καὶ δώκτην καὶ ρύστην πανάχραντε.

Διάσωσον, ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους σου Θεοτόκε, ὅτι πάντες μετὰ Θεὸν εἰς σὲ καταφεύγομεν, ὡς ἄρρηκτον τεῖχος καὶ προστασίαν.

Ἐπίβλεψον, ἐν εὐμενείᾳ πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τῷ σώματι κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Κοντάκιον, Ἦχος β'.

Προσασία τῶν Χριστιανῶν ἀκαταίσχυντε, μεσιτεία πρὸς τὸν Ποιητὴν ἀμετάθετε, μὴ παρίδῃς ἀμαρτωλῶν δεήσεων φωνάς, ἀλλὰ πρόφθασον ὡς ἀγαθὴ, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, τῶν πιζῶς κραυγαζόντων σοι· Τάχυνον εἰς πρεσβείαν, καὶ σπεῦσον εἰς ἰκεσίαν, ἢ προσατεύουσα αἰεὶ, Θεοτόκε τῶν τιμώντων σε.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. Κεφ. ι. 38, καὶ ια'. 27.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κώμην τινὰ· γυνὴ δέ τις, ὀνόματι Μάρθα, ὑπεδέξατο αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς. Καὶ τῇδε ἦν ἀδελφὴ, καλουμένη Μαρία, ἣ καὶ παρακαθίσασα παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ, ἤκουε τῶν λόγων αὐτοῦ· ἡ δὲ Μάρθα περιεσπᾶτο περὶ πολλὴν διακονίαν· ἐπιστάσα δὲ εἶπε· Κύριε, οὐ μέλει σοι, ὅτι ἡ ἀδελφὴ μου μόνην με κατέλιπε διακονεῖν; εἶπε οὖν αὐτῇ, ἵνα μοι συναντιλάβηται. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῇ· Μάρθα, Μάρθα, μεριμνᾷς καὶ τυρβάζῃ περὶ πολλά· ἐνὸς δέ ἐστι χρεία· Μαρία δὲ τὴν ἀγαθὴν μερίδα ἐξελέξατο, ἣτις οὐκ ἀφαιρεθήσεται ἀπ' αὐτῆς. Ἐγένετο δὲ, ἐν τῷ λέγειν αὐτὸν ταῦτα, ἐπάρασαι τις γυνὴ φωνὴν ἐκ τοῦ ὄχλου, εἶπεν αὐτῷ· Μακαρία

ἡ κοιλία ἢ βαστάσασά σε, καὶ μαστοὶ οὓς ἐθήλασας. Αὐτὸς δὲ εἶπε· Μενοῦνγε μακάριοι οἱ ἀκούοντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ φυλάσσοντες αὐτόν.

Μετὰ ταῦτα λέγε ὅσα προεγράφησαν, σελ. 445-446.

Εἶτα τὰς λοιπὰς ᾠδαὶς τοῦ Κανόνος.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

- Παιῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ, κατεπαίτησαν τὴν φλόγα
- Σαρσαλέως, καὶ εἰς δρόσον τὸ πῦρ, μετέβαλον βοῶν-
- τες· Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Φῶς ἡ τεκοῦσα Θεοτόκε, σκοτισθέντα με νυκτὶ ἁμαρτημάτων, φωταγωγήσον σὺ, φωτὸς οὖσα δοχεῖον, τὸ καθαρὸν καὶ ἁμωμον, ἵνα πόθῳ σε δοξάζω.

Σκέπη γενοῦ καὶ προστασία, καὶ ἀντίληψις, καὶ καύχημα Παρθέने, γυμνωθέντι μοι νῦν, ἀπάσης βοηθείας, ἀβοηθήτων δυνάμεις, καὶ ἐλπίς ἀπηλπισμένων.

Ὅλη ψυχῇ καὶ διανοίᾳ, καὶ καρδίᾳ σε καὶ χεῖλεσι δοξάζω, ἀπολαύσας τῶν σῶν, μεγάλων χαρισμάτων. Ἀλλ' ὦ τῆς σῆς χρηστότητος, καὶ ἀπείρων σου θαυμάτων!

Βλέψον ἰλέῳ ὀμματί σου, καὶ ἐπίσκεψαι τὴν κἀκωσιν, ἣν ἔχω· καὶ δεινῶν συμφορῶν, καὶ βλάβης καὶ κινδύνων, καὶ πειρασμῶν με λύτρωσαι, ἀμετρήτῳ σου ἐλέει.

Διάσωσον, ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους σου Θεοτόκε, ὅτι πάντες μετὰ Θεὸν εἰς σέ καταφεύγομεν, ὡς ἄρρήκτον τεῖχος καὶ προστασίαν.

Ἐπίβλεψον, ἐν εὐμενείᾳ πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κἀκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

ᾠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

- Τὸν ἐν ὄρει ἀγίῳ δοξασθέντα, καὶ ἐν βάτῳ, πυρὶ τὸ τῆς
- Ἀειπαρθένου, τῷ Μωϋσῇ μυστήριον γνωρίσαντα, Κύ-
- ριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Διὰ σπλάγχνα ἐλέους σου Παρθέने, μὴ παρίδῃς σεμνὴ, ποντούμενόν με σάλῳ, βωτικῶν κυμάτων· ἀλλὰ δίδου μοι, χεῖρα βοηθείας, καταπονουμένῳ κακώσεσι τοῦ βίου.

Περισταῖσεις, καὶ θλίψεις, καὶ ἀνάγκαι, εὐροσάν με Ἀγνή, καὶ συμφοραὶ τοῦ βίου, καὶ πειρασμοί με πάντοθεν ἐκύκλωσαν· ἀλλὰ πρόστηθί μοι, καὶ ἀντιλαβοῦ μου τῇ κραταιᾷ σου σκέπῃ.

Ἐν ταῖς ζάλαις, ἐφεῦρόν σε λιμένα· ἐν ταῖς λύπαις, χαρὰν καὶ εὐφροσύνην· καὶ ἐν ταῖς νόσοις ταχινὴν βοήθειαν· καὶ ἐν τοῖς κινδύνοις ῥύστην· καὶ προστατίν ἐν τοῖς πειρατηρίοις.

Χαῖρε θρόνε, πυρίμορφε Κυρίου· χαῖρε θεία, καὶ μανναδόχε στάμνε· χαῖρε χρυσῇ λυχνία, λαμπὰς ἄσβεστε· χαῖρε τῶν παρθένων δόξα, καὶ μητέρων ὠραῖσμα καὶ κλέος.

Δάσωσον, ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους σου Θεοτόκε, ὅτι πάντες μετὰ Θεὸν εἰς σέ καταφεύγομεν, ὡς ἀρρήκτον τεῖχος καὶ προστασίαν.

Ἐπίβλεψον, ἐν εὐμενείᾳ πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Ὡδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός, καὶ τῆς γῆς κατεπλάγη
 » τὰ πέρατα, ὅτι Θεός, ὥφθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ γαστήρ σου γέγονεν, εὐρυχωρότερα τῶν οὐρανῶν· διό σε Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, ταξιαρχίαι
 » μεγαλύνουσιν.

Τροπάρια.

Πρὸς τίνα καταφύγω ἄλλην Ἀγνή; ποῦ προσδράμω λαπὸν καὶ σωθήσομαι; ποῦ πορευθῶ; ποίαν δὲ ἐφεύρω καταφυγὴν; ποίαν θερμὴν ἀντίληψιν; ποίαν ἐν ταῖς θλίψεσι βοηθόν; Εἰς σέ μόνην ἐλπίζω, εἰς σέ μόνην καυχῶμαι, καὶ ἐπὶ σέ θαρρῶν κατέφυγον.

Οὐκ ἔστιν ἀριθμήσασθαι δυνατὸν, μεγαλεῖα τὰ σὰ Θεοτύμφευτε, καὶ τὸν βυθόν, τὸν ἀνεξερευνήτον ἐξειπεῖν, τῶν ὑπὲρ νῦν θαυμαμάτων σου, τῶν τετελεσμένων διηνεκῶς, τοῖς πόθῳ σε τιμῶσι, καὶ πίστει προσκυνοῦσιν, ὡς ἀληθῇ Θεοῦ λοχεύτριαν.

Ἐν ὕμνοις εὐχαρίστοις δοξολογῶ, καὶ γεραίρω τὸ ἄμετρον ἔλεος, καὶ τὴν πολλὴν, δυνάμιν σου πᾶσιν ὁμολογῶ· καὶ ταῖς εὐεργεσίαις σου, ἃς ὑπερεκένωσας εἰς ἐμέ, κηρύττω, μεγαλύνω, ψυχῇ τε καὶ καρδίᾳ, καὶ λογισμῶ καὶ γλώσσει πάντοτε.

Τὴν δέησίν μου δέξαι τὴν πενιχράν, καὶ κλαυθμὸν μὴ παρίδῃς καὶ δάκρυα, καὶ στεναγμὸν· ἀλλ' ἀντιλαβοῦ μου ὡς ἀγαθὴ, καὶ τὰς αἰτήσεις πλήρωσον· δύνασαι γὰρ πάντα, ὡς πανσθενοῦς, Δεσπότης Θεοῦ Μήτηρ, εἰ νεύσεις ἔτι μόνον, πρὸς τὴν ἐμὴν οἰκτρὰν ταπείνωσιν.

Διάσωσον, ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους σου Θεοτόκε, ὅτι πάντες μετὰ Θεὸν εἰς σέ καταφεύγομεν, ὡς ἄρρήκτον τεῖχος καὶ προστασίαν.

Ἐπίβλεψον, ἐν εὐμενείᾳ πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Καὶ τὰ ἐξῆς, ὅσα προεγράφησαν, σελ. 447-448.

Μετὰ δὲ τὸ Τρισάγιον, ψάλλομεν ἀργότερον, καὶ γεγωνοτέρᾳ τῇ φωνῇ, τὰ παρόντα Ἑξαποστειλάρια.

Ἦχος γ'.

Απόστολοι ἐκ περάτων, συναθροισθέντες ἐνθάδε, Γεθσημανῇ τῷ χωρίῳ, κηδεύσατέ μου τὸ σῶμα· καὶ σὺ Υἱὲ καὶ Θεέ μου, παραλάβέ μου τὸ πνεῦμα.

Ο γλυκασμός τῶν Ἀγγέλων, τῶν θλιβομένων ἡ χαρὰ, Χριστιανῶν ἡ προσάτις, Παρθένε Μήτηρ Κυρίου, ἀντιλαβοῦ μου καὶ ῥῦσαι, τῶν αἰωνίων βασάνων.

Καὶ σέ μεσίτριαν ἔχω, πρὸς τὸν φιλόανθρωπον Θεόν· μὴ μου ἐλέγξῃ τὰς πράξεις, ἐνώπιον τῶν Ἀγγέλων. Παρακαλῶ σε Παρθένε, βοήθησόν μοι ἐν τάχει.

Χρυσοπλοκώτατε πύργε, καὶ δωδεκάτειχε πόλις, ἡλιοστάλακτε θρόνε, καθέδρα τοῦ Βασιλέως, ἀκατανόητον θαῦμα, πῶς γαλουχεῖς τὸν Δεσπότην.

Ὁ τρώγων μου τὴν σάρκα, καὶ πίνων μου τὸ αἷμα,
ἐν ἐμοὶ μένει, καὶ γὰρ ἐν αὐτῷ.

Ἰωάν. ῥ'. 56.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΗΣ ΘΕΙΑΣ

Μ Ε Τ Α Λ Η Ψ Ε Ω Σ .

Μέλλων προσελθεῖν τοῖς ἀχράντοις Μυστηρίοις, μετὰ τὴν ἀφ' ἐσπέρας εἰθισμένην Ἀκολουθίαν τῇ Ἀποδείπνῳ, σελ. 175, ἕως τέλους τοῦ, Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, λέγε μετὰ κατανύξεως τὸν παρόντα Κανόνα, οὗ ἡ Ἀκροστιχὶς κατὰ Ἀλφάβητον.

Ὠδὴ α'. Ἦχος β'. Δεῦτε λαοί.

Αῖρος ζωῆς, αἰωνιζούσης γενέσθω μοι, τὸ Σῶμά σου τὸ ἅγιον, εὐσπλαγχνε Κύριε, καὶ τὸ τίμιον Αἷμα, καὶ νόσων πολυτρόπων ἀλεξητήριον.

Πεβηλωθεὶς, ἔργοις ἀτόποις ὁ δειλαιο, τοῦ σοῦ ἀχράντου Σώματος, καὶ θείου Αἵματος, ἀνάξιος ὑπάρχω, Χριστέ τῆς μετουσίας, ἧς με ἀξιώσον.

Θεοτοκίον.

Πῆ ἀγαθὴ, εὐλογημένη Θεόνυμφε, τὸν εἶχυν ἢ βλαστήσασα τὸν ἀγεώργητον, καὶ σωτήριον κόσμῳ, ἀξιώσόν με τοῦτον τρώγοντα σώζεσθαι.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν πέτρᾳ με τῆς πίστεως στερεώσας, ἐπλάτυνας τὸ
» στόμα μου ἐπ' ἐχθρούς μου· εὐφράνθη γὰρ τὸ πνεῦμά
» μου ἐν τῷ ψάλλειν· Οὐκ ἔστιν ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν,
» καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλὴν σου Κύριε.

Τροπάρια.

Δακρύων μοι παράσχου Χριστέ ρανίδας, τὸν ρύπον τῆς καρδίας μου καθαιρούσας, ὡς ἂν εὐσυνειδότης κεκαθαρ-

μένος, πίστει προσέρχωμαι, καὶ φόβῳ Δέσποτα, ἐν τῇ μεταλήψει τῶν θείων δώρων σου.

Εἰς ἄφεσιν γενέσθω μοι τῶν πταισμάτων, τὸ ἄχραντόν σου Σῶμα καὶ θεῖον Αἷμα, εἰς Πνεύματος ἁγίου τε κοινωνίαν, καὶ εἰς αἰώνιον ζωὴν Φιλάνθρωπε, καὶ παθῶν καὶ θλίψεων ἀλλοτριώσιν. Θεοτοκίον.

Ζωῆς τοῦ Ἄρτου τράπεζα Παναγία, τοῦ ἄνωθεν δι' ἔλεον καταβάντος, καὶ κόσμῳ καινότεραν ζωὴν διδόντος, καὶ μὲ ἀξιώσον νῦν τὸν ἀνάξιον, μετὰ φόβου γεύσασθαι τούτου καὶ ζήσεσθαι.

Ὦδὴ δ'. Ἐλήλυθας ἐκ Παρθένου.

Ηθέλησας, δι' ἡμᾶς σαρκωθείς Πολυέλεε, τυθῆναι ὡς πρόβατον, διὰ βροτῶν ἁμαρτήματα· ὅθεν ἰκετεύω σε, καὶ τὰ ἐμὰ ἐξαλεῖψαι πλημμελήματα.

Θεράπευσον, τῆς ψυχῆς μου τὰ τραύματα Κύριε, καὶ ὅλον ἁγίασον, καὶ καταξιώσον Δέσποτα, ὅπως κοινωνήσω σου, τοῦ μυστικοῦ θείου δείπνου ὁ ταλαίπωρος.

Θεοτοκίον.

Ιλέωσαι, καὶ ἐμοὶ τὸν ἐκ σπλάγχχνων σου Δέσποινα, καὶ τήρει με ἄρρυπον, τὸν σὸν ἰκέτην, καὶ ἄμεμπτον, ὅπως εἰσδεχόμενος, τὸν νοητὸν μαργαρίτην ἁγιάζωμαι.

Ὦδὴ ε'. Ὁ τοῦ φωτός χορηγός.

Καθὼς προέφης Χριστέ, γενέσθω δὴ τῷ εὐτελεῖ δούλῳ σου· καὶ ἐν ἐμοί, μείνον ὡς ὑπέσχου· ἰδοὺ γὰρ τὸ Σῶμα, τρώγω σου τὸ θεῖον, καὶ πίνω τὸ Αἷμά σου.

Λόγε Θεοῦ καὶ Θεέ, ὁ ἄνθραξ γένοιτο τοῦ σου Σώματος, εἰς φωτισμὸν τῷ ἐσκοτισμένῳ ἐμοί, καὶ καθαρισμὸν, τῆς βεβηλωθείσης ψυχῆς μου τὸ Αἷμά σου. Θεοτοκίον.

Μαρία Μήτηρ Θεοῦ, τῆς εὐωδίας τὸ σεπτὸν σκήνωμα, ταῖς σαῖς εὐχαῖς, σκεῦος ἐκλογῆς με ἀπέργασαι, ὅπως τῶν ἁγιασμάτων μετέχω τοῦ τόκου σου.

Ὦδὴ ς'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Νῦν ψυχὴν καὶ καρδίαν ἁγίασον, Σῶτερ, καὶ τὸ σῶμαί με, καὶ καταξιώσον, ἀκατακρίτως Δέσποτα, τοῖς φρικταῖς μυστηρίαις προσέρχεσθαι.

Ενωθείην παθῶν, καὶ τῆς χάριτος, σχοίην τε προσθήκην, ζωῆς τε ἀσφάλειαν, διὰ τῆς μεταλήψεως, τῶν ἁγίων Χριστέ Μυστηρίων σου.

Θεοτοκίον.

Ο Θεῷ Θεὸς Λόγος ὁ ἅγιος, ὅλον με ἁγίασον, νῦν προσερχόμενον, τοῖς θείαις Μυστηρίαις σου, τῆς ἁγίας Μητρὸς σου δεήσῃσιν,

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὸν Ἄρτον Χριστέ, λαβεῖν μὴ ὑπερίδῃς με, τὸ Σῶμα τὸ σὸν, καὶ τὸ θείον νῦν Αἷμά σου· τῶν ἀχράντων Δέσποτα, καὶ φρικτῶν Μυστηρίων σου, μετασχεῖν τῷ ἀθλίῳ, μὴ εἰς κρίμα μοι γένοιτο· γένοιτο δέ μοι εἰς ζωὴν αἰώνιον καὶ ἀθάνατον.

Ὦδὴ ζ'. Εἰκόνες χρυσῆς.

Πηγὴ ἀγαθῶν, ἡ μεταίληψις Χριστέ τῶν ἀθανάτων σου, νῦν Μυστηρίων γεννηθήτω μοι, φῶς καὶ ζωὴ καὶ ἀπάθεια, καὶ πρὸς ἀρετῆς θειοτέρας, προκοπὴν καὶ ἐπίδοσιν, πρόξενος μόνη ἀγαθῆ, ὅπως δοξάζω σε.

Ρυσθείην παθῶν, καὶ ἐχθρῶν, καὶ ἀναγκῶν, καὶ πάσης θλίψεως, τρόμῳ καὶ πόθῳ προσιῶν τανῦν, μετ' εὐλαβείας Φιλάνθρωπε, σοῦ τοῖς ἀθανάτοις, καὶ θείοις Μυστηρίοις, καὶ ψάλλων σα· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Σωτῆρα Χριστόν, ἡ τεκοῦσα ὑπὲρ νοῦν, Θεοχαρίτωτε, ἐκδυσωπῶ σε νῦν ὁ δοῦλός σου, τὴν καθαρὰν ὁ ἀκάθαρτος· Μελλοντά με νῦν τοῖς ἀχράντοις Μυστηρίοις προσέρχεσθαι, κάθαρον ὅλον μολυσμοῦ, σαρκὸς καὶ πνεύματος.

Ὦδὴ η'. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Τῶν οὐρανίων καὶ φρικτῶν, καὶ ἁγίων σου Χριστέ νῦν Μυστηρίων, καὶ τοῦ θείου σου δείπνου καὶ μυστικοῦ, κοινωνὸν γενέσθαι καὶ με καταξιώσον, τὸν ἀπεγνωσμένον ὁ Θεός ὁ Σωτήρ μου.

Υπό τὴν σὴν καταφυγών, εὐσπλαγχνίαν ἀγαθῆ, κράζω σοι φόβῳ· Ἐν ἐμοὶ μείνον Σῶτερ, καὶ γὰρ ὡς ἔφης ἐν σοί·

ἰδοὺ γάρ, θάρρῶν τῷ ἐλέει σου, τρώγω σου τὸ Σῶμα, καὶ πίνω σου τὸ Αἷμα.

Θεοτοκίον.

Φρίττω δεχόμενος τὸ πῦρ, μὴ φλεχθῶ ὥσει κηρὸς καὶ ὥσει χόρτος. Ὡ φρικτοῦ Μυστηρίου! ὦ εὐσπλαγχνίας Θεοῦ! Πῶς θείου Σώματος καὶ Αἵματος, ὁ πηλὸς μετέχω, καὶ ἀφθαρτοποιοῦμαι;

Ὡδὴ θ'. Ἀνάρχου γεννήτορος.

Χρησὸς ἐσι γεύσασθε, καὶ ἴδετε ὁ Κύριος· δι' ἡμᾶς καὶ ἡμᾶς γὰρ παῖλαι γενόμενος, ἅπαξ ἑαυτὸν τε προσάξας, ὡς προσφοράν, Πατρὶ τῷ ἰδίῳ, αἰεὶ σφαγιαῖζεται, ἀγιάζων τοὺς μετέχοντας.

Ψυχὴν σὺν τῷ σώματι, ἀγιασθεῖν Δέσποτα, φωτισθεῖν, σωθεῖν, γενοίμην οἶκός σου, τῇ τῶν Μυστηρίων μεθέξει τῶν ἱερῶν, ἐνοικόν σε ἔχων, σὺν Πατρὶ καὶ Πνεύματι, εὐεργέτα πολυέλεε.

Ως πῦρ γενηθήτω μοι, καὶ ὥσει φῶς τὸ Σῶμά σου, καὶ τὸ Αἷμα Σωτήρ μου τὸ τιμιώτατον, φλέγον ἀμαρτίας τὴν ὕλην, καὶ ἐμπιπρῶν παθῶν τὰς ἀκάνθας, καὶ ὅλον φωτίζον με, προσκυνεῖν σου τὴν Θεότητα.

Θεοτοκίον.

Θεὸς σεσωμάτῳται, ἐκ τῶν ἀγνῶν αἱμάτων σου· ὅθεν πᾶσα ὑμνεῖ σε γενεὰ Δέσποινα, Νόων τε τὰ πλήθη δοξάζει, ὡς διὰ σοῦ σαφῶς κατιδόντα, τὸν πάντων δεσπόζοντα, οὐσιωθέντα τὸ ἀνθρώπινον.

Καὶ εὐθύς τὸ, Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς. Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστι. Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ἀποδείπνου, καὶ ἀπόλυσις.

ΤΗ ΔΕ ΕΠΑΥΡΙΟΝ,

Μετὰ τὴν συνήθη Ἑωθινὴν προσευχὴν, λέγε· Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστὶ. Κύριε ἐλέησον ιβ'. Δόξα, καὶ νῦν. Δεῦτε προσκυνήσωμεν γ'. καὶ τοὺς ἐπομένους ψαλμούς.

ΨΑΛΜΟΣ κβ'. 22.

Κύριος ποιμαίνει με, καὶ οὐδέν με ὑστερήσει· εἰς τόπον χλόης ἐκεῖ με κατεσκήνωσεν.

Ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως ἐξέθρεψέ με· τὴν ψυχὴν μου ἐπέστρεψεν.

ᾠδήγησέ με ἐπὶ τρίβους δικαιοσύνης, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ.

Ἐὰν γὰρ καὶ πορευθῶ ἐν μέσῳ σκιᾶς θανάτου, οὐ φοβηθήσομαι κακὰ, ὅτι σὺ μετ' ἐμοῦ εἶ.

Ἡ ῥάβδος σου, καὶ ἡ βακτηρία σου, αὐταί με παρεκάλεσαν.

Ἡ τοίμασας ἐνώπιόν μου τράπεζαν, ἐξ ἐναντίας τῶν θλιβόντων με.

Ἐλίπανας ἐν ἐλαίῳ τὴν κεφαλὴν μου· καὶ τὸ ποτήριόν σου μεθύσκον με ὥσεί κράτιστον.

Καὶ τὸ ἔλεός σου καταδιώξει με, πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου.

Καὶ τὸ κατοικεῖν με ἐν οἴκῳ Κυρίου, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

ΨΑΛΜΟΣ κγ'. 23.

Τοῦ Κυρίου ἡ γῆ, καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς· ἡ οἰκουμένη, καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ.

Αὐτὸς ἐπὶ θαλασσῶν ἐθεμελίωσεν αὐτήν, καὶ ἐπὶ ποταμῶν ἡτοίμασεν αὐτήν.

Τίς ἀναθήσεται εἰς τὸ ὄρος τοῦ Κυρίου; ἢ τίς στήσεται ἐν τόπῳ ἁγίῳ αὐτοῦ;

Ἄθως χερσὶ, καὶ καθαρὸς τῇ καρδίᾳ, ὃς οὐκ ἔλαβεν ἐπὶ ματαίῳ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, καὶ οὐκ ὤμωσεν ἐπὶ δόλῳ τῷ πλησίον αὐτοῦ.

Οὗτος λήψεται εὐλογίαν παρὰ Κυρίου, καὶ ἐλεημοσύνην παρὰ Θεοῦ σωτῆρος αὐτοῦ.

Αὕτη ἡ γενεὰ, ζητούντων τὸν Κύριον, ζητούντων τὰ πρόσωπον τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ.

Ἄρατε πύλας οἱ ἄρχοντες ὑμῶν· καὶ ἐπάρθητε πύλαι αἰώνιοι, καὶ εἰσελεύσεται ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης.

Τίς ἐστὶν οὗτος ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης; Κύριος κραταιὸς καὶ δυνατὸς, Κύριος δυνατὸς ἐν πολέμῳ.

Ἄρατε πύλας αἱ ἄρχοντες ὑμῶν· καὶ ἐπάρθητε πύλαι αἰώνιοι, καὶ εἰσελεύσεται ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης.

Τίς ἐστὶν οὗτος ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης; Κύριος τῶν δυνάμεων, αὐτός ἐστιν ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης.

ΨΑΛΜΟΣ ριέ. 115.

Επίστευσα, διό ἐλάλησα· ἐγὼ δὲ ἐταπενώθην σφόδρα.

Ἐγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ ἐκστάσει μου· Πᾶς ἄνθρωπος ψεύστης.

Τί ἀνταποδώσω τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων, ὧν ἀνταπέδωκέ μοι;

Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι, καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπικαλέσομαι.

Τὰς εὐχαῖς μου τῷ Κυρίῳ ἀποδώσω, ἐναντίον παντὸς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τῶν ὁσίων αὐτοῦ.

ὦ Κύριε, ἐγὼ δοῦλος σός, ἐγὼ δοῦλος σός καὶ υἱὸς τῆς παιδείας σου· διέρρηξας τοὺς δεσμούς μου.

Σοὶ θύσω θυσίαν ἀνέσεως, καὶ ἐν ὀνόματι Κυρίου ἐπικαλέσομαι.

Τὰς εὐχαῖς μου τῷ Κυρίῳ ἀποδώσω, ἐναντίαν παντὸς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, ἐν αὐλαῖς οἴκου Κυρίου, ἐν μέσῳ σου Ἱερουσαλήμ. Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα γ'. Κύριε ἐλέησον γ'. Καὶ τὰ παρόντα Τροπαῖρια.

Ἦχος πλ. β'.

Ταῖς ἀνομίας με παίριδε Κύριε, ὁ ἐκ Παρθένου τεχθεὶς, καὶ τὴν καρδίαν με καθάρισον, ναὸν αὐτὴν ποιῶν τῷ ἀχράντου σου Σώματος καὶ Αἵματος· μή με ἐξουδενώσης ἀπὸ τοῦ σου προσώπου, ὁ ἀμέτρητον ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα.

Εἰς τὴν μετάληψιν τῶν ἀγιασμάτων σε, πῶς ἀναιδесθῶ ὁ ἀνάξιος; εἰ γὰρ τολμήσω σοι προσελθεῖν σὺν τοῖς ἀξίοις, ὁ χιτῶν με ἐλέγχει, ὅτι οὐκ ἔστι τοῦ Δείπνου, καὶ κατὰ κρυσιν προξενήσω τῇ πολυμαρτητῇ με ψυχῇ. Καθάρισον Κύριε, τὸν ῥύπον τῆς ψυχῆς μου, καὶ σῶσόν με ὡς φιλάνθρωπος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πολλὰ τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν Θεοτόκε πταισμάτων· πρὸς σὲ κατέφυγον ἀγνή, σωτηρίας δεόμενος. Ἐπίσκεψαι τὴν ἀσθενοῦσάν μου ψυχὴν, καὶ πρέσβευε τῷ Υἱῷ σου καὶ Θεῷ ἡμῶν, δοθῆναί μοι τὴν ἄφεσιν, ὧν ἔπραξα δεινῶν, μόνη εὐλογημένη.

Τῇ δὲ ἀγίᾳ καὶ μεγάλῃ Πέμπτῃ, τὸ παρόν.

Οτε οἱ ἑνδοξοὶ Μαθηταί, ἐν τῷ νικητῇ τοῦ Δείπνου ἐφωτίζοντο, τότε Ἰούδας ὁ δυσσεβής, φιλαργυρίαν νοσήσας ἐσκοτίζετο, καὶ ἀνόμοις κριταῖς, σὲ τὸν δίκαιον Κριτὴν παραδίδωσι. Βλέπε χρημάτων ἐρασταί, τὸν διὰ ταῦτα ἀγχόνῃ χρησάμενον· φεῦγε ἀκόρετον ψυχὴν, τὴν Διδασκάλῳ τοιαῦτα τολμήσασαν. Ὁ περὶ πάντας ἀγαθός, Κύριε δόξα σοι.

Τὸ, Κύριε ἐλέησον μί. Μετανοίας ὅσας βούλει· καὶ εὐθύς ταῖς ἐπομέναις ἱκετηρίους Εὐχαῖς.

ΣΤΙΧΟΙ ΔΙΔΑΚΤΙΚΟΙ

Περὶ τοῦ, πῶς δεῖ προσέρχεσθαι τοῖς ἀχράντοις
Μυστηρίοις.

Μέλλων φαγεῖν, ἄνθρωπε, σῶμα Δεσπότη, φόβῳ πρόσελθε, μὴ φλεγῆς· πῦρ τυγχάνει.
Θεῖον δὲ πίνων Αἶμα πρὸς μετουσίαν, πρῶτον καταλλάγηθι τοῖς σὲ λυποῦσιν, ἔπειτα θάρρῶν, μυστικὴν βρῶσιν φάγε.

Ἕτεροι ὅμοιοι.

Ἰπὸ τοῦ μετασχεῖν τῆς φρικώδους θυσίας,
τοῦ ζωοποιοῦ σώματος τοῦ Δεσπότη,·
τῷ δὲ πρόσευξαι τῷ τρόπῳ μετὰ τρόμου.

ΕΥΧΗ Α΄. ΤΟΥ Μ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ.

Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς καὶ τῆς ἀθανασίας, ὁ πάσης ὁρατῆς καὶ ἀοράτου κτίσεως δημιουργός, ὁ τοῦ ἀνάρχου Πατρὸς συναΐδιος Υἱὸς καὶ συνάναρχος, ὁ δι' ὑπερβολὴν ἀγαθότητος, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν, σάρκα φορέσας, καὶ σταυρωθεὶς, καὶ τυθεὶς ὑπὲρ τῶν ἀχαρίστων καὶ ἀγνωμόνων ἡμῶν, καὶ τῷ οἰκείῳ σου Αἵματι ἀναπλάσας τὴν φθαρεῖσαν ὑπὸ τῆς ἁμαρτίας φύσιν ἡμῶν· αὐτὸς, ἀθάνατε Βασιλεῦ, πρόσδεξαι καί μου τοῦ ἁμαρτωλοῦ τὴν μετάνοιαν, καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου ἐμοί, καὶ εἰσάκουσον τῶν ῥημάτων μου· ἥμαρτον γὰρ Κύριε, ἥμαρτον εἰς τὸν ἔρανόν καὶ ἐνώπιόν σου, καὶ ἔκ εἰμι ἄξιός ἀτενίσαι εἰς τὸ ὕψος τῆς δόξης σου· παρώργισα γὰρ σου τὴν ἀγαθότητα, ταῖς σαῖς ἐντολαῖς παραβαίς, καὶ μὴ ὑπακούσας τοῖς σοῖς προσταύμασιν. Ἀλλὰ σὺ, Κύριε, ἀνεξίκακος ὢν, μακρόθυμός τε καὶ πολυέλεος, οὐ παρέδωκάς με συναπολέσθαι ταῖς ἀνομίαις μου, τὴν ἐμὴν πάντως ἀναμένων ἐπιστροφὴν. Σὺ γὰρ εἶπας, φιλόανθρωπε, διὰ τῆ Προφήτευσθαι, ὅτι ἔθελήσει θέλω τὸν θάνατον τῆ ἁμαρτωλῆ, ὡς τὸ ἐπιςτρέψαι καὶ ζῆν αὐτόν· ἔγάρ βύλει, Δέσποτα, τὸ πλάσμα τῶν σῶν ἀπολέσθαι χειρῶν, οὐδὲ εὐδοκεῖς ἐπ' ἀπωλείᾳ ἀνθρώπων, ἀλλὰ θέλεις πάντας σωθῆναι, καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν. Διὸ καί γω, εἰ καὶ ἀνάξιός εἰμι τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, καὶ αὐτῆς τῆς προσκαίρου ζωῆς, ὅλον ἐμαυτὸν ὑποτάξας τῇ ἁμαρτίᾳ, καὶ ταῖς ἡδοναῖς δαλώσας, καὶ τὴν σὴν ἀχρειώσας εἰκόνα, ἀλλὰ ποῖημα καὶ πλάσμα σὸν γεγωνώς, οὐκ ἀπογινώσκω τὴν ἐμαυτοῦ σωτηρίαν ὁ ἄθλιος· τῇ δὲ σῇ ἀμετρήτῳ εὐσπλαγχνίᾳ θαρρήσας προσέρχομαι. Δέξαι οὖν καί με, φιλόανθρωπε Χρι-

στὲ, ὡς τὴν Πόρνην, ὡς τὸν Ληστὴν, ὡς τὸν Τελώνην, καὶ ὡς τὸν Ἀσωτον· καὶ ἄρόν μου τὸ βαρὺ φορτίον τῶν ἁμαρτιῶν, ὃ τὴν ἁμαρτίαν αἴρων τῇ κόσμῃ, καὶ ταῖς ἀσθενείαις τῶν ἀνθρώπων ἰώμενος· ὃ τοὺς κοπιῶντας καὶ πεφορτισμένους πρὸς σεαυτὸν καλῶν καὶ ἀναπαύων· ὃ μὴ ἐλθὼν καλέσαι δικαίους, ἀλλὰ ἁμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν· καὶ καθαρίζόν με ἀπὸ παντὸς μολυσμῆ σαρκὸς καὶ πνεύματος· δίδαξόν με ἐπιτελεῖν ἁγίωσύνην ἐν φόβῳ σου· ἵνα, ἐν καθαρῷ τῷ μαρτυρίῳ τῆς συνειδήσεώς μου, τῶν ἁγιασμάτων σου τὴν μερίδα ὑποδεχόμενος, ἐνώθῃ τῷ ἁγίῳ Σώματί σου καὶ Αἵματι, καὶ ἔξω σε ἐν ἐμοὶ κατοικοῦντα καὶ μένοντα, σὺν τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ ἁγίῳ σου Πνεύματι. Ναὶ, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεός μου· καὶ μὴ εἰς κρίμα μοι γένοιτο ἡ μεταλήψις τῶν ἀχράντων καὶ ζωοποιῶν Μυστηρίων σου, μηδὲ ἀσθενὲς γενοίμην ψυχῇ τε καὶ σώματι, ἐκ τοῦ ἀναξίως αὐτῶν μεταλαμβάνειν· ἀλλὰ δός μοι, μέχρι τελευταίας μου ἀναπνοῆς, ἀκατακρίτως ὑποδέχεσθαι τὴν μερίδα τῶν ἁγιασμάτων σου, εἰς Πνεύματος ἁγίου κοινωνίαν, εἰς ἐφόδιον ζωῆς αἰωνίου, καὶ εἰς εὐπρόσδεκτον ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματός σου· ὅπως ἂν καὶ γώ, σὺν πᾶσι τοῖς ἐκλεκτοῖς σου, μέτοχος γένωμαι τῶν ἀκηράτων σου ἀγαθῶν, ὧν ἡτοίμασας τοῖς ἀγαπῶσί σε, Κύριε· ἐν οἷς δεδοξασμένος ὑπάρχεις εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ Β'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Οἶδα, Κύριε, ὅτι ἀναξίως μεταλαμβάνω τοῦ ἀχράντου σου Σώματος, καὶ τοῦ τιμίου σου Αἵματος, καὶ ἔνοχός εἰμι, καὶ κρίμα ἐμαυτῷ ἐσθίω καὶ πίνω, μὴ διακρίνων τὸ Σῶμα καὶ Αἷμα σου τοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ με· ἀλλὰ τοῖς οἰκτιρμοῖς σου θάρρῶν, προσέρχομαί σοι τῷ εἰπόντι· Ὁ τρώγων μου τὴν Σάρκα, καὶ πίνων με τὸ Αἷμα, ἐν ἐμοὶ μένει καὶ γώ ἐν αὐτῷ. Σπλαγχνίσθητι οὖν, Κύριε, καὶ μὴ παραδειγματίσης με τὸν ἁμαρτωλόν, ἀλλὰ ποιήσον μετ' ἐμοῦ κατὰ τὸ ἔλεός σου· καὶ γενέσθω μοι τὰ ἅγια ταῦτα εἰς ἴασιν, καὶ

κάθαρσιν, καὶ φωτισμόν, καὶ φυλακτήριον, καὶ σωτηρίαν, καὶ ἁγιασμόν ψυχῆς καὶ σώματος· εἰς ἀποτροπὴν πάσης φαντασίας, καὶ πονηρᾶς πράξεως, καὶ ἐνεργείας διαβολικῆς, κατὰ διάνοιαν τῆς ἐν τοῖς μέλεσί μου ἐνεργουμένης· εἰς παρρησίαν καὶ ἀγάπην τὴν πρὸς σέ· εἰς διόρθωσιν βίου καὶ ἀσφάλειαν· εἰς αὐξήσιν ἀρετῆς καὶ τελειότητος· εἰς πλήρωσιν ἐντολῶν· εἰς Πνεύματος ἁγίου κοινωνίαν· εἰς ἐφόδιον ζωῆς αἰωνίου, καὶ εἰς ἀπολογίαν εὐπρόσδεκτον τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματός σου· μὴ εἰς κρίμα, ἢ εἰς κατάκριμα.

ΕΥΧΗ Γ'. ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ.

Κύριε ὁ Θεός μου, οἶδα, ὅτι ἐκ εἰμὶ ἄξιος, ἔδὲ ἰκανός, ἵνα με ὑπὸ τὴν στέγην εἰσέλθῃς τῆ οἴκου τῆς ψυχῆς, διότι ὅλη ἔρημος καὶ καταπεσοῦσά ἐστι, καὶ οὐκ ἔχεις παρ' ἐμοὶ τόπον ἄξιον τοῦ κλῖναι τὴν κεφαλὴν. Ἀλλ' ὥς ἐξ ὕψους δι' ἡμᾶς ἐταπείνωσας σεαυτὸν, συμμετρίασον καὶ νῦν τῇ ταπεινώσει μου. Καὶ ὥς, κατεδέξω ἐν σπηλαίῳ καὶ φάτνῃ ἀλόγων ἀνακλιθῆναι, οὕτω κατὰδεξαι καὶ ἐν τῇ φάτνῃ τῆς ἀλόγου μου ψυχῆς, καὶ ἐν τῷ ἐσπιλωμένῳ μου σώματι εἰσελθεῖν. Καὶ ὥς οὐκ ἀπηξίωσας εἰσελθεῖν, καὶ συνδειπνήσαι ἁμαρτωλοῖς, ἐν τῇ οἰκίᾳ Σίμωνος τοῦ λεπροῦ, οὕτω κατὰδεξαι εἰσελθεῖν καὶ εἰς τὸν οἶκον τῆς ταπεινῆς μου ψυχῆς, τοῦ λεπροῦ καὶ ἁμαρτωλοῦ. Καὶ ὥς οὐκ ἀπώσω τὴν ὁμοίαν μοι Πόρνην καὶ ἁμαρτωλὸν, προσερχομένην καὶ ἀπτομένην σου, οὕτω σπλαγχνίσθητι καὶ ἐπ' ἐμοὶ τῷ ἁμαρτωλῷ, προσερχομένῳ καὶ ἀπτομένῳ σου. Καὶ ὥς οὐκ ἐβδελύξω τὸ ρύπαρὸν ἐκείνης στόμα καὶ ἐναγὲς καταφιλοῦν σε, μηδὲ ἐμοῦ βδελύξῃ τὸ ρύπαρὸν ἐκείνης στόμα καὶ ἐναγέστερον, μηδὲ τὰ ἔμμυσσα καὶ ἀκάθαρτά μου χεῖλη καὶ βέβηλα, καὶ τὴν ἀκαθαρτοτέραν μου γλῶσσαν. Ἀλλὰ γενέσθω μοι ὁ ἄνθραξ τοῦ παναγίου σου Σώματος καὶ τοῦ τιμίου σου Αἵματος εἰς ἁγιασμόν, καὶ φωτισμόν, καὶ ῥῶσιν τῆς ταπεινῆς μου ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος· εἰς κουφισμόν τοῦ βάρους τῶν πολλῶν μου πλημμελημάτων· εἰς φυλακτήριον πάσης διαβολικῆς ἐνεργείας· εἰς

ἀποτροπὴν καὶ ἐμπόδιον τῆς φαύλης μου καὶ πονηρᾶς συνηθείας· εἰς ἀπονέκρωσιν τῶν παθῶν· εἰς περιποίησιν τῶν ἐντολῶν σου· εἰς προσθήκην τῆς θείας σου χάριτος, καὶ τῆς σῆς βασιλείας οἰκείωσιν. Οὐ γὰρ ὡς καταφρονῶν προσέρχομαι σοι, Χριστέ ὁ Θεός, ἀλλ' ὡς θάρρῶν τῇ ἀφάτῳ σου ἀγαθότητι· καὶ ἵνα μὴ, ἐπιπολὺ ἀφιστάμενος τῆς κοινωνίας σου, θηριαίωτος ὑπὸ τοῦ νοητοῦ λύκου γένωμαι. Διὸ δέομαί σε, ὡς μόνος ὢν ἅγιος, Δέσποτα, ἀγίασόν με τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα, τὸν νῆν καὶ τὴν καρδίαν, τῆς νεφρὸς καὶ τὰ σπλάγχνα, καὶ ὅλον με ἀνακαίνισον, καὶ ρίζωσον τὸν φόβον σου ἐν τοῖς μέλεσί μου, καὶ τὸν ἀγίασμόν σε ἀνεξάλειπτον ἀπ' ἐμῆ ποίησον. Καὶ γενοῦ μοι βοηθός, καὶ ἀντιλήπτωρ, κυβερνῶν ἐν εἰρήνῃ τὴν ζωὴν μου, καταξιῶν με καὶ τῆς ἐκ δεξιῶν σου παραστάσεως μετὰ τῶν Ἀγίων σου· εὐχαῖς καὶ πρεσβείαις τῆς παναχράντου σου Μητρὸς, τῶν αὐλῶν σου λειτουργῶν καὶ ἀχράντων Δυνάμεων, καὶ πάντων τῶν Ἀγίων, τῶν ἀπ' αἰῶνος σοι εὐαρεστησάντων. Ἀμήν.

Ἡ εὐχή ἐστὶν τοῦ Μηνταφάρδου ὁμολογίας καὶ
εὐχῆς ὑπὲρ τοῦ ἀντιῶ ἡμῶν

ΕΥΧΗ Δ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Οὐκ εἰμί ἱκανός, Δέσποτα Κύριε, ἵνα εἰσεέλθῃς ὑπὸ τὴν στέγην τῆς ψυχῆς μου· ἀλλ' ἐπειδὴ βούλει σὺ, ὡς φιάνθρωπος, οἰκεῖν ἐν ἐμοί, θάρρῶν προσέρχομαι. Κελεύεις, ἀναπετάσω τὰς πύλας, ἃς σὺ μόνος ἐδημιούργησας, καὶ εἰσέρχῃ μετὰ φιλανθρωπίας, ὡς πέφυκας· εἰσέρχῃ, καὶ φωτίζεις τὸν ἐσκοτισμένον μου λογισμόν. Πιστεύω, ὡς τοῦτο ποιήσεις· οὐ γὰρ Πόρνην προσελθοῦσάν σοι μετὰ δακρύων ἀπέφυγες, οὐδὲ Τελώνην ἀπεβάλλου μετανοήσαντα, οὐδὲ Ληστὴν ἐπιγνόντα τὴν βασιλείαν σου ἀπεδίωξας, οὐδὲ Διώκτην μετανοήσαντα κατέλιπες, ὃ ἦν· ἀλλὰ τοὺς ὑπὸ τῆς μετανοίας σοι προσαχθέντας, ἅπαντας ἐν τῷ χορῷ τῶν σῶν φίλων κατέταξας, ὁ μόνος ὑπάρχων εὐλογημένος πάντοτε, νῦν, καὶ εἰς τοὺς ἀπεράντους αἰῶνας. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ Ε' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεός μου, ἄνες, ἄφες, ἰλάσθητι, καὶ συγχώρησόν μοι τῷ ἁμαρτωλῷ καὶ ἀχρείῳ, καὶ ἀναξίῳ δούλῳ σου τὰ πταίσματα, καὶ πλημμελήματα, καὶ παραπτώματά μου, ὅσα σοι ἐκ νεότητός μου μέχρι τῆς παρούσης ἡμέρας καὶ ὥρας ἥμαρτον, εἴτε ἐν γνώσει καὶ ἀγνοίᾳ, εἴτε ἐν λόγοις, ἢ ἔργοις, ἢ ἐνθυμήμασιν ἢ διανοήμασι καὶ ἐπιτηδεύμασι, καὶ πάσαις μου ταῖς αἰσθήσεσι. Καὶ τῇ πρεσβείᾳ τῆς ἀσπύρους κυΗΣάσης σε παναχράντης καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας τῆς Μητρός σου, τῆς μόνης ἀκαταισχύντου ἐλπίδος, καὶ προστασίας, καὶ σωτηρίας μου, καταξιώσόν με ἀκατακρίτως μεταλαβεῖν τῶν ἀχράντων, καὶ ἀθανάτων, καὶ ζωοποιῶν καὶ φρικτῶν Μυστηρίων σου, εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον· εἰς ἁγιασμόν, καὶ φωτισμόν, καὶ ῥώμην, καὶ ἰασιν, καὶ ὑγείαν ψυχῆς τε καὶ σώματος· καὶ εἰς ἐξάλειψιν καὶ παντελῆ ἀφανισμόν τῶν πονηρῶν μου λογισμῶν, καὶ ἐνθυμήσεων, καὶ προλήψεων, καὶ νυκτερινῶν φαντασιῶν τῶν σκοτεινῶν καὶ πονηρῶν πνευμάτων. Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, καὶ ἡ τιμὴ, καὶ ἡ προσκύνησις, σὺν τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ Σ' ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΥ.

Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεός ἡμῶν, ὁ μόνος ἔχων ἐξουσίαν ἀνθρώποις ἀφιέναι ἁμαρτίας, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος, πάριδέ μου πάντα τὰ ἐν γνώσει καὶ ἀγνοίᾳ πταίσματα, καὶ ἀξιώσόν με ἀκατακρίτως μεταλαβεῖν τῶν θείων, καὶ ἐνδόξων, καὶ ἀχράντων, καὶ ζωοποιῶν σε Μυστηρίων, μὴ εἰς κόλασιν, μὴ εἰς προσθήκην ἁμαρτιῶν, ἀλλ' εἰς καθαρισμόν, καὶ ἁγιασμόν, καὶ ἀρράβωνα τῆς μελλούσης ζωῆς καὶ βχσιλείας· εἰς τεῖχος καὶ βοήθειαν, καὶ ἀνατροπὴν τῶν ἐναντίων, καὶ εἰς ἐξάλειψιν τῶν πολλῶν μου πλημ-

μελημάτων. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἐλέους, καὶ οἰκτιρμῶν, καὶ φι-
λανθρωπίας, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ Πατρὶ,
καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ Ζ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ, Η ΜΑΛΛΟΝ

ΣΥΜΕΩΝ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΘΕΟΛΟΓΟΥ (*).

Απὸ ῥυπαρῶν χειλέων,
ἀπὸ βδελυρᾶς καρδίας,
ἀπὸ ἀκαθάρτου γλώττης,
ἐκ ψυχῆς ἐρρύπωμένης,
δέξαι δέησιν, Χριστέ μου·
καὶ μὴ παρωσάμενός μου,
μὴ τοὺς λόγους, μὴ τοὺς τρόπους,
μηδὲ τὴν ἀναισχυντίαν,

δός μοι παρρησίᾳ λέγειν,
ᾧ βεβούλευμαι, Χριστέ μου·
μᾶλλον δὲ καὶ δίδαξόν με,
τί με δεῖ ποιεῖν καὶ λέγειν.
Ἡμαρτον ὑπὲρ τὴν Πόρνην,
ἦ, μαθεῖσα ποῦ κατὰ γεις,
μύρον ἐξωνησαμένη,
ἦλθε τολμηρῶς ἀλεῖψαι,

(*) Ἡ Εὐχή αὕτη, ἐν μὲν ταῖς ἀρχαιοτέραις τοῦ Ὁρολογίου ἐκδόσεσιν ἐπεγρά-
φετο τῷ ὀνόματι Συμεὼν τοῦ Νέου Θεολόγου· ἐν τισι δὲ τῶν νεωτέρων, ἔφερε τὸ
ὄνομα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ. Καὶ ὅτι μὲν εὐρίσκεται τῶντι συντετυπωμένη
τοῖς τούτου συγγράμμασι, σελ. 691 τοῦ Α'. Τόμ. τῆς ἐν Παρασ. ἐκδόσ. 1712,
ἐδηλώθη τοῦτο εἰς τὴν ἔτει 1832 γενομένην παρὰ Φ. Ἀνδρεῶλα ἐκδοσιν τοῦ
Ὁρολογίου, κατ' ὃν χρόνον ἐγένετο καὶ ἡ τούτου μεταρρύθμισις· ὅτε καὶ αἱ μικραὶ
ἐκείνης διαφοραὶ πρὸς τὴν ἐν τῷ Ὁρολόγιῳ καὶ πάλαι καὶ νῦν συνήθως ἀναγι-
νωσκομένην, ὑπεσημειώθησαν, χάριν περιεργείας, αἱ τινες οὐκ ἔπαυσαν ἀνατυπού-
μεναι καὶ εἰς τὰς ἐφεξῆς αὐτοῦ γενομένας ἐκδόσεις μέχρι τοῦ νῦν, παρὰ τῷ ἡμετέ-
ρῳ Φοίνικι. Φαίνεται ὁμως, ὅτι συγγραφεὺς τῆς Εὐχῆς ταύτης ἐστὶν ὁ Συμεὼν.
Α'. διότι αὕτη εὐρίσκεται ἐν τῷ τέλει τῶν διὰ στίχων θεολογικῶν αὐτοῦ συγγραμ-
μάτων, τῶν ἐν Βενετίᾳ τῷ 1790 ἔτει ὑπὸ Διονυσίου τοῦ Ζαγοραίου ἐκδοθέντων,
ἀπαράλλακτος, ὡς ἐτυποῦτο ἐξ ἀρχῆς, καὶ εἰσέτι τυποῦται ἐν τῷ Ὁρολόγιῳ,
Β'. διότι εἰς τὴν εἰρημένην ἐκδοσιν τῶν συγγραμμάτων Ἰ. τοῦ Δαμασκηνοῦ ὑπο-
σημειοῦται, ὅτι οἱ στίχοι οὗτοι εἰσὶν Ἀνακρεόντειοι, ὅπερ οὐκ ἀληθεύει. Καθότι
οἱ μὲν Ἀνακρεόντειοι, κατὰ τοὺς Μετρικοὺς, συνίστανται ἐκ τριῶν ἰάμβων καὶ
μιάς συλλαβῆς, ἢ ἐξ ἐνός τῶν τρισυλλάδων ποδῶν, ἀντὶ τοῦ πρώτου ἰάμβου·
ὥστε γίνεσθαι τὰς πάσας τοῦ στίχου συλλαβὰς 7 ἢ 8, π. χ. ὡς τό· Νόμον
Θεοῦ φύλακτε· ἢ τὸ τοῦ Ἀνακρεόντος αὐτοῦ· Μακαρίζομέν σε τέττιξ.
Οἱ δὲ παρόντες στίχοι, ὀκτασύλλαβοι ὄντες ἐκ τῶν λεγομένων Πολιτικῶν, οὐδὲν
ἄλλο μέτρον ἔχουσιν, εἰμὴ αὐτὸ τοῦτο τὸ ὀκτασύλλαβον μόνον, καὶ ἐπὶ τέλους
τὸ παροξύτονον. Ἀλλ' οὐδὲ ἀρμόζει ἴσως εἰς τὸν κάλαμον τοῦ θείου Δαμασκη-
νοῦ τοιοῦτον μέτρον. Ταῦτα οὖν, καὶ προσέτι ἡ ἀρχαία ἐπιγραφή τῆς Εὐχῆς
ταύτης, πιθανολογοῦσι μᾶλλον, ὅτι πατήρ αὐτῆς γνήσιος ἐστὶν οὐχ ὁ Δαμασκη-
νός, ἀλλὰ Συμεὼν ὁ Νέος Θεολόγος.

Ἰκμασε δὲ ὁ Συμεὼν οὗτος περὶ τὰ 1030, ἐπ' ἀρετῇ καὶ ἀγιότητι διαβεδοη-
μένος, Ἰγούμενος ὦν τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει τοῦ Ἁγίου Μάμαντος Μονῆς,

σοῦ τοὺς πόδας τοῦ Χριστοῦ μου,
 τοῦ Δεσπότου καὶ Θεοῦ μου.
 Ὡς ἐκείνην οὐκ ἀπώσω,
 προσελθοῦσαν ἐκ καρδίας,
 μηδ' ἐμέ βδελύξῃ, Λόγε·
 σοὺς δὲ πάρασχέ μοι πόδας,
 καὶ κρατῆσαι, καὶ φιλῆσαι,
 καὶ τῷ ρείθρῳ τῶν δακρύων,
 ὡς πολυτιμήτῳ μύρῳ,
 τούτους τολμηρῶς ἀλείψαι.
 Ἰλύνόν με τοῖς δάκρυσί μου,
 καθαρόν αὐτοῖς με, Λόγε·
 ἄφες καὶ τὰ πταισμάτά μου,
 καὶ συγγνώμην πάρασχέ μοι.
 Οἶδας τῶν κακῶν τὸ πλήθος,
 οἶδας καὶ τὰ τραύματά μου,
 καὶ τοὺς μώλωπας ὁράς μου·
 ἀλλὰ καὶ τὴν πίστιν οἶδας,
 καὶ τὴν προθυμίαν βλέπεις,
 καὶ τοὺς στεναγμοὺς ἀκούεις.
 Οὐ λαμβάνει σε, Θεέ μου,
 ποιητά μου, λυτρωτά μου,
 οὐδὲ σταλαγμὸς δακρύων,
 οὐδὲ σταλαγμοῦ τι μέρος.
 Τὸ μὲν ἀκατέργαστόν μου
 ἔγνωσαν οἱ ὀφθαλμοί σου·
 ἐπὶ τὸ βιβλίον δέ σου,
 καὶ τὰ μήπω πεπραγμένα,
 γεγραμμένα σοι τυγχάνει.
 Ἰδὲ τὴν ταπείνωσίν μου,
 ἴδε μου τὸν κόπον, ὅσος!
 καὶ τὰς ἀμαρτίας πάσας
 ἄφες μοι, Θεέ τῶν ὅλων·
 ἵνα καθαρᾷ καρδίᾳ,

περιτρόμῳ διανοίᾳ,
 καὶ ψυχῇ συντετριμμένη,
 τῶν ἀχράντων σου μετᾴχω,
 καὶ πανάγνων Μυστηρίων,
 οἷς ζωοῦται καὶ θεοῦται
 πᾶς ὁ τρώγων σε καὶ πίνων
 ἐξ εἰλικρινοῦς καρδίας.
 Σὺ γὰρ εἶπας, Δέσποτά μου·
 Πᾶς ὁ τρώγων μου τὴν Σάρκα,
 πίνων δέ μου καὶ τὸ Αἷμα,
 ἐν ἐμοὶ μὲν οὗτος μένει,
 ἐν αὐτῷ δ' ἐγὼ τυγχάνω.
 Ἀληθὴς ὁ λόγος πάντως
 τοῦ Δεσπότου καὶ Θεοῦ μου.
 Τῶν γὰρ θεῶν ὁ μετέχων
 καὶ θεοποιῶν χαρίτων,
 οὐ μὲνουν, οὐκ ἔστι μόνος,
 ἀλλὰ μετὰ σοῦ, Χριστέ μου,
 τοῦ φωτὸς τοῦ τρισηλίου,
 τοῦ φωτίζοντος τὸν κόσμον.
 Ἵνα γοῦν μὴ μόνος μένω,
 δίχα σοῦ τοῦ Ζωοδότου,
 τῆς πνοῆς μου, τῆς ζωῆς μου,
 τοῦ ἀγαλλιάματός μου,
 τῆς τοῦ κόσμου σωτηρίας,
 διὰ τοῦτό σοι προσῆλθον,
 ὡς ὁράς, μετὰ δακρύων,
 καὶ ψυχῆς συντετριμμένης·
 λύτρον τῶν ἐμῶν πταισμάτων
 ἱκετεύων τοῦ λαβεῖν με,
 καὶ τῶν σῶν ζωοπαρόχων
 καὶ ἀμέμπτων Μυστηρίων
 μετασχεῖν ἀκατακρίτως·
 ἵνα μένης, καθὼς εἶπας,

τῆς ἐπικαλουμένης Ευλοκέρκου. Συνέγραψεν Ἐκκλησιαστικά, Θεολογικά, καὶ Ἀσκητικά πολλά· ἅπερ, ἀνανεωθέντα ἔπειτα ὑπὸ Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ, ἐξεδόθησαν Ἑλληνιστὶ ἐν Ἰγγολοσταδίῳ, τῷ 1603 ἔτει. Ἐξ ἐκείνων δὲ μεταφράσας ὕστερον εἰς τὸ ἀπλοῦν, τὰ λογογραφικὰ μόνον, ὁ προρρήθεις Διονύσιος, συνεξέδωκε μετὰ καὶ τῶν ποιητικῶν αὐτοῦ. Τούτου τὸν βίον συγγραψάμενος Νικήτας ὁ Στηθάτος, λέγει περὶ αὐτοῦ· « Οὐκ εἶχεν αὐτὸς ἑαυτὸν, ἀλλ' ἡ τοῦ Θεοῦ » χάρις ὅλον αὐτὸν πρὸς ἑαυτὴν ἐπεσπάσατο· καὶ τὴν μὲν γλῶτταν αὐτοῦ κάλαμον ὀξύγραφου, τὴν δὲ διάνοιαν πηγὴν σοφίας Θεοῦ ἀπειργάσατο. Διὰ τῆς » καὶ ἀμαθὲς ὧν πάντα τῶν θύραθεν μαθημάτων, ὡς ὁ Ἠγαπημένος (Ἰωάννης » δηλ.) ἐθεολόγει, καὶ τὰ τῆς θεολογίας ὅλαις νυξίν ἀνετάττετο ». (Μελετ. Ἐκκλ. Ἱστορ. Βιβλ. Γ'. κεφ. η'. 3).

μετ' ἐμοῦ τοῦ τρισαθλοῦ·
 ἵνα μὴ, χωρὶς εὐρών με
 τῆς σῆς χάριτος ὁ πλάνος,
 ἀφαρπάσῃ με δολίως,
 καὶ πλανήσας ἀπαγάγῃ
 τῶν θεοποιῶν σου λόγων.
 Διὰ τοῦτό σοι προσπίπτω,
 καὶ θερμῶς ἀναβοῶ σοι·
 Ὡς τὸν Ἄσωτον ἐδέξω,
 καὶ τὴν Πόρνην προσελθοῦσαν,
 εὖτω δέξαι με τὸν πόρνον,
 καὶ τὸν ἄσωτον, οἰκτίρμον,
 ἐν ψυχῇ συντετριμμένη,
 νῦν με προσερχόμενόν σοι.
 Οἶδα, Σῶτερ, ὅτι ἄλλος,
 ὡς ἐγώ, οὐκ ἔπαισέ σοι,
 οὐδὲ ἔπραξε τὰς πράξεις,
 ἃς ἐγὼ κατειργάσαμην.
 Ἀλλὰ τοῦτο πάλιν οἶδα,
 ὡς οὐ μέγεθος πταισμάτων,
 οὐχ ἁμαρτημάτων πλήθος,
 ὑπερβαίνει τοῦ Θεοῦ μου
 τὴν πολλὴν μακροθυμίαν,
 καὶ φιλανθρωπίαν ἄκραν·
 ἀλλ' ἐλαίῳ συμπαθείας,
 τοὺς θερμῶς με ανοοῦντας,

καὶ καθαίρεις, καὶ λαμπρύνεις,
 καὶ φωτὸς ποιεῖς μετόχους,
 κοινωνοὺς Θεότητός σου
 ἐργαζόμενος ἀφθόνως·
 καὶ, τὸ ξένον καὶ Ἀγγέλοις
 καὶ ἀνθρώπων διανοίαις,
 ὁμιλεῖς αὐτοῖς πολλάκις,
 ὥσπερ φίλοις σου γνησίοις.
 Ταῦτα τολμηρὸν ποιεῖ με,
 ταῦτά με πτεροῖ, Χριστέ μου·
 καὶ παρρῶν ταῖς σαῖς πλουσίαις
 πρὸς ἡμᾶς εὐεργεσίαις,
 χαίρων τε καὶ τρέμων ἅμα,
 τοῦ πυρὸς μεταλαμβάνω,
 χόρτος ὢν, καὶ, ξένον παῦμα!
 δροσιζόμενος ἀφράστως,
 ὥσπερ οὖν ἡ βάτος πάλαι,
 ἢ ἀφλέκτως καιομένη.
 Ταῖνυν εὐχαρίστῳ γνώμῃ,
 εὐχαρίστῳ δὲ καρδίᾳ,
 εὐχαρίστοις μέλεσί μου,
 τῆς ψυχῆς καὶ τῆς σαρκός μου,
 προσκυνῶ, καὶ μεγαλύνω,
 καὶ δοξάζω σε, Θεέ μου,
 ὡς εὐλογημένον ὄντα,
 νῦν τε καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας.

ΕΥΧΗ Η'. ΣΥΜΕΩΝ ΤΟΥ ΜΕΤΑΦΡΑΣΤΟΥ.

Ο μόνος καθαρὸς καὶ ἀκήρατος Κύριος, ὁ δὲ οἶκτον φι-
 λανθρωπίας ἀνεκδιήγητον τὸ ἡμέτερον ὅλον προσλαβό-
 μενος φύραμα, ἐκ τῶν ἀγνῶν καὶ παρθενικῶν αἱμάτων τῆς
 ὑπερφυῶς κυησάσης σε, Πνεύματος Θείου ἐπελεύσει, καὶ εὐ-
 δοκίᾳ Πατρὸς αἰδίου, Χριστέ Ἰησοῦ, σοφία Θεοῦ, καὶ εἰρήνη,
 καὶ δύναμις· ὁ τῷ προσλήμματί σου τὰ ζωοποιὰ καὶ σω-
 τήρια πάθη καταδεξάμενος, τὸν Σταυρὸν, τοὺς Ἥλους, τὴν
 Λόγχην, τὸν Θάνατον, νέκρωσόν μου τὰ ψυχοφθόρα πάθη
 τοῦ σώματος. Ὁ τῇ ταφῇ σου τὰ τοῦ Ἄδου σκυλεύσας βα-
 σίλεια, θάψον με διὰ τῶν ἀγαθῶν λογισμῶν τὰ πονηρὰ δια-
 βούλια, καὶ τὰ τῆς πονηρίας πνεύματα διασκεδάσον. Ὁ τῇ
 τριημέρῳ σου καὶ ζωηφόρῳ Ἀναστάσει τὸν πεπτωκότα Προ-

πάτορα ἀναστήσας, ἀνάστησόν με τῇ ἀμαρτίᾳ κατολισθήσαντα, τρόπους μοι μετανοίας ὑποτιθέμενος. Ὁ τῇ ἐνδόξῳ σου Ἀναλήψει τῆς σαρκὸς θεώσας τὸ πρόσλημμα, καὶ τοῦτο τῇ δεξιᾷ καθέδρᾳ τιμήσας τοῦ Πατρὸς, ἀξιώσόν με, διὰ τῆς τῶν ἁγίων σου Μυστηρίων μεταλήψεως, τῆς δεξιᾶς μερίδος τῶν σωζομένων τυχεῖν. Ὁ τῇ ἐπιδημίᾳ τοῦ παρακλήτου Πνεύματος σκεύη τίμια τοὺς ἱερούς σου Μαθηταῖς ἐργασάμενος, δοχεῖον καὶ μετὰ τῆς αὐτοῦ ἀνάδειξον ἐπελεύσεως. Ὁ μέλλων πάλιν ἔρχεσθαι κρῖναι τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ, εὐδόκησον καὶ μετὰ προὔπαντῆσαί σοι ἐν νεφέλαις τῷ ποιητῇ καὶ πλάσῃ μου σὺν πᾶσι τοῖς Ἀγίοις σου ἵνα ἀτελευτήτως δοξολογῶ καὶ ἀνυμνῶ σε, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ Θ'. ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΥ.

Πρὸ τῶν θυρῶν τοῦ ναοῦ σου παρέστηκα, καὶ τῶν δεινῶν λογισμῶν οὐκ ἀφίσταμαι· ἀλλὰ σὺ, Χριστέ, ὁ Θεός, ὁ Τελώνην δικαιοῦσας, καὶ Χαναναίαν ἐλεήσας, καὶ τῷ Ληστῇ Παραδείσου πύλας ἀνοίξας, ἀνοίξόν μοι τὰ σπλάγχνα τῆς φιλάνθρωπίας σου, καὶ δέξαι με προσερχόμενον καὶ ἀπτόμενόν σου, ὡς τὴν Πόρνην καὶ τὴν Αἰμόρρουν· ἡ μὲν γὰρ τοῦ κρασπέδου σου ἀψαμένη, εὐχερῶς τὴν ἴασιν ἔλαβεν· ἡ δὲ τοὺς σούς ἀχράντης πόδας κρατήσασα, τὴν λύσιν τῶν ἀμαρτημάτων ἐκομίσαστο. Ἐγὼ δὲ ὁ ἐλεεινός, ὅλον σου τὸ Σῶμα τολμῶν δέξασθαι, μὴ καταφλεχθεῖν· ἀλλὰ δέξαι με, ὥσπερ ἐκείνας, καὶ φώτισόν μου τὰ τῆς ψυχῆς αἰσθητήρια, καταφλέγων μου τὰ τῆς ἀμαρτίας ἐγκλήματα· πρεσβείαις τῆς ἀσπάρως τεκούσης σε, καὶ τῶν ἐπουρανίων Δυνάμεων. Ὅτι εὐλογητὸς εἶ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ Ι'. ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ.

Πιστεύω, Κύριε, καὶ ὁμολογῶ, ὅτι σὺ εἶ ἀληθῶς ὁ Χριστός, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος, ὁ ἐλθὼν εἰς

τὸν κόσμον ἁμαρτωλοὺς σῶσαι, ὃν πρῶτος εἰμί
ἐγώ. "Ετι πιστεύω, ὅτι τοῦτο αὐτό ἐστι τὸ ἄχραντον Σῶμά
σου, καὶ τοῦτο αὐτό ἐστι τὸ τίμιον Αἷμά σου. Δέομαι ἔν σου.
Εἰλήσόν με, καὶ συγχώρησόν μοι τὰ παραπτώματά μου, τὰ
ἐκούσια καὶ τὰ ἀκούσια, τὰ ἐν λόγῳ τὰ ἐν ἔργῳ, τὰ ἐν γνώ-
σει καὶ ἀγνοίᾳ· καὶ ἀξιώσόν με ἀκατακρίτως μετασχεῖν τῶν
ἀχράντων σου Μυστηρίων, εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, καὶ εἰς ζωὴν
αἰώνιον. Ἀμήν.

Ἀπερχόμενος δὲ μεταλαβεῖν, λέγε τοὺς παρόντας

Στίχους τοῦ Μεταφραστοῦ.

Ἰδοὺ βαδίζω πρὸς Θεῖαν Κοινωνίαν.

Πλαστουργέ, μὴ φλέξης με τῇ μετουσίᾳ·

πῦρ γὰρ ὑπάρχεις τοὺς ἀναξίους φλέγον·

ἀλλ' οὖν κάθαρὸν ἐκ πάσης με κηλίδος.

Εἶτα·

Τοῦ Δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ σήμερον, Υἱὲ Θεοῦ, κοινο-
νόν με παράλαβε· οὐ μὴ γὰρ τοῖς ἐχθροῖς σου τὸ Μυ-
στήριον εἶπω· οὐ φίλημά σοι δώσω, καθάπερ ὁ Ἰουδας· ἀλλ'
ὡς ὁ Ληστής ὁμολογῶ σοι· Μνησθητί μου, Κύριε, ἐν τῇ
Βασιλείᾳ σου.

Καὶ τοὺς Στίχους τούτους·

Θεουργὸν Αἷμα φρίξον, ἄνθρωπε, βλέπων·

ἄνθραξ γὰρ ἐστὶ τοὺς ἀναξίους φλέγων.

Θεοῦ τὸ Σῶμα, καὶ Θεοῖ με, καὶ τρέφει·

Θεοῖ τὸ πνεῦμα, τὸν δὲ νοῦν τρέφει ξένως.

Καὶ τὰ Τροπάρια ταῦτα·

Εἰθελξας πόθῳ με, Χριστέ, καὶ ἡλλοίωσας τῷ Θείῳ σου ἔ-
ρωτι· ἀλλὰ κατάφλεξον πυρὶ αὐτῷ τὰς ἁμαρτίας μου,
καὶ ἐμπλησθῆναι τῆς ἐν σοὶ τρυφῆς καταξίωσον, ἵνα τὰς
δύο σκιρτῶν, μεγαλύνῳ ἀγαθὴ παρουσίας σου.

Εν ταῖς λαμπρότησι τῶν Ἀγίων σου, πῶς εἰσελεύσομαι ὁ
ἀνάξιος; εἰάν γὰρ τολμήσω συνεισελθεῖν εἰς τὸν νυμφῶ-
να, ὁ χιτῶν με ἐλέγχει, ὅτι οὐκ ἐστὶ τοῦ γάμου, καὶ δέσμιος
ἐκβαλοῦμαι ὑπὸ τῶν Ἀγγέλων. Καθάρισον Κύριε τὸν ῥύπον
τῆς ψυχῆς μου, καὶ σῶσόν με ὡς φιλάνθρωπος.

Καὶ τὴν παροῦσαν Εὐχὴν·

Δέσποτα φιλόανθρωπε, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεός μου, μὴ εἰς κρίμα μοι γένοιτο τὰ ἅγια ταῦτα, διὰ τὸ ἀνάξιον εἶναί με, ἀλλ' εἰς κάθαρσιν καὶ ἁγιασμόν ψυχῆς τε καὶ σώματος, καὶ εἰς ἀρράβωνα τῆς μελλούσης ζωῆς καὶ βασιλείας. Ἐμοὶ δὲ τὸ προσκολλησθαι τῷ Θεῷ ἀγαθόν ἐστι, τίθεσθαι ἐν τῷ Κυρίῳ τὴν ἐλπίδα τῆς σωτηρίας μου.

Καὶ πάλιν· Τοῦ Δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ, κτλ.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑ

μετὰ τὴν Θείαν Μετάληψιν.

Στίχοι εἰς τὴν Εὐχαριστίαν ταύτην προτρεπτικοί.

Ἐπὰν δὲ τύχῃς τῆς καλῆς μετουσίας
τῶν ζωοποιῶν μυστικῶν δωρημάτων,
ὑμνησον εὐθύς, εὐχαρίστησον μέγα,
καὶ τὰδε θερμῶς ἐκ ψυχῆς Θεῷ λέγε·

Δόξα σοι, ὁ Θεός. Δόξα σοι, ὁ Θεός. Δόξα σοι, ὁ Θεός.

Καὶ εὐθύς τὰς ἐπομένας εὐχαριστηρίου Εὐχάς.

ΑΝΩΝΥΜΟΥ.

Εὐχαριστῶ σοι, Κύριε, ὁ Θεός μου, ὅτι οὐκ ἀπώσω με τὸν ἀμαρτωλὸν, ἀλλὰ κοινωνόν με γενέσθαι τῶν ἁγιασμάτων σου κατηξίωσας. Εὐχαριστῶ σοι, ὅτι με τὸν ἀνάξιον μεταλαβεῖν τῶν ἀχράντων σου καὶ ἐπουρανίων δωρεῶν κατηξίωσας. Ἀλλὰ, Δέσποτα φιλόανθρωπε, ὁ ὑπὲρ ἡμῶν ἀποθανών τε καὶ ἀναστὰς, καὶ χαρισάμενος ἡμῖν τὰ φρικτὰ ταῦτα καὶ ζωοποιὰ σου Μυστήρια, ἐπ' εὐεργεσίᾳ καὶ ἁγιασμῷ τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, δὸς γενέσθαι ταῦτα καὶ μοι εἰς ἴασιν ψυχῆς τε καὶ σώματος, εἰς ἀποτροπὴν παντὸς ἐναντίου, εἰς φωτισμὸν τῶν ὀφθαλμῶν τῆς καρδίας μου, εἰς εἰρή-

νην τῶν ψυχικῶν μου δυνάμεων, εἰς πίστιν ἀκαταίσχυτον, εἰς ἀγάπην ἀνυπόκριτον, εἰς πλησμονὴν σοφίας, εἰς περιποίησιν τῶν ἐντολῶν σου, εἰς προσθήκην τῆς θείας σου χάριτος, καὶ τῆς σῆς βασιλείας οἰκείωσιν· ἵνα ἐν τῷ ἁγιασμῷ σου δι' αὐτῶν φυλαττόμενος, τῆς σῆς χάριτος μνημονεύω διαπαντός, καὶ μηκέτι ἐμαυτῷ ζῶ, ἀλλὰ σοὶ τῷ ἡμετέρῳ Δεσπότη καὶ εὐεργέτῃ. Καὶ οὕτω τοῦ τῇδε βίου ἀπάρας ἐπ' ἐλπίδι ζωῆς αἰωνίου, εἰς τὴν αἰδίων καταντήσω ἀνάπαυσιν, ἔνθα ὁ τῶν ἑορταζόντων ἡχος ὁ ἀκατάπαυστος, καὶ ἡ ἀπέραντος ἡδονὴ τῶν καθορώντων τοῦ σου προσώπου τὸ κάλλος τὸ ἄρρητον. Σὺ γὰρ εἶ τὸ ὄντως ἐφετόν, καὶ ἡ ἀνέκφραστος εὐφροσύνη τῶν ἀγαπώντων σε, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σὲ ὑμνεῖ πᾶσα ἡ κτίσις εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ.

Δέσποτα Χριστέ, ὁ Θεὸς, Βασιλεῦ τῶν αἰώνων, καὶ δημιουργέ τῶν ἀπάντων, εὐχαριστῶ σοὶ ἐπὶ πᾶσιν, οἷς παρέσχου μοι ἀγαθοῖς, καὶ ἐπὶ τῇ μεταλήψει τῶν ἀχράντων καὶ ζωοποιῶν σου Μυστηρίων. Δέομαι οὖν σου, ἀγαθὲ, καὶ φιλάνθρωπε· Φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου, καὶ ἐν τῇ τῶν πτερύγων σου σκιᾷ· καὶ δώρησαί μοι ἐν καθαρῷ συνειδότι, μέχρις ἐσχάτης μου ἀναπνοῆς, ἐπαξίως μετέχειν τῶν ἁγιασμάτων σου, εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον. Σὺ γὰρ εἶ ὁ ἄρτος τῆς ζωῆς, ἡ πηγὴ τοῦ ἁγιασμοῦ, ὁ δοτὴρ τῶν ἀγαθῶν· καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΤΟΥ ΜΕΤΑΦΡΑΣΤΟΥ.

Ο δούς τροφήν μοι σάρκα σὴν ἐκουσίως, ὁ πῦρ ὑπάρχων, καὶ φλέγων ἀναξίους, μὴ δὴ καταφλέξης με, μὴ πλαστοργέ μου· μάλλον διέλθε πρὸς μελῶν μου συνθέσεις,

εἰς πάντας ἄρμους, εἰς νεφρούς, εἰς καρδίαν.
 Φλέξον δ' ἀκάνθας τῶν ὅλων μου πταισμάτων·
 ψυχὴν κάθαρον, ἀγίασον τὰς φρένας·
 τὰς ἰγνύας στήριξον ὅστέοις ἅμα·
 αἰσθήσεων φώτισον ἀπλὴν πεντάδα·
 ὅλον με τῷ σῷ συγκαθήλωσον φόβῳ.
 Ἀεὶ σκέπε φρούρει τε, καὶ φύλαττέ με,
 ἐκ παντὸς ἔργου, καὶ λόγου ψυχοφθόρου.
 Ἀγνίζε, καὶ κάθαρε, καὶ ρύθμιζέ με·
 κάλλυνε, συνέτιζε, καὶ φώτιζέ με·
 δεῖξόν με σὸν σκῆνωμα Πνεύματος μόνου,
 καὶ μηκέτι σκῆνωμα τῆς ἀμαρτίας·
 ἵν' ὡς σὸν οἶκον εἰσὸδῶ κοινωνίας,
 ὡς πῦρ με φεύγῃ πᾶς κακοῦργος, πᾶν πάθος.
 Πρέσβεις φέρω σοι πάντας ἡγιασμένους,
 τὰς ταξιαρχίας τε τῶν Ἀσωμάτων,
 τὸν Πρόδρομόν σου, τοὺς σοφοὺς Ἀποστόλους,
 πρὸς τοῖς δε, σὴν ἄχραντον ἀγνὴν Μητέρα·
 ὧν τὰς λιτὰς εὐσπλαγχνε, δέξαι, Χριστέ μου,
 καὶ φωτὸς παῖδα τὸν σὸν ἔργασαι λάτριν.
 Σὺ γὰρ ὑπάρχεις ἀγιασμὸς καὶ μόνος,
 ἡμῶν ἀγαθὲ τῶν ψυχῶν, καὶ λαμπρότης·
 καὶ σοὶ πρεπόντως, ὡς Θεῷ καὶ Δεσπότῃ,
 δόξαν ἅπαντες πέμπομεν κατ' ἡμέραν.

ΑΝΩΝΥΜΟΥ.

Τὸ Σῶμά σου τὸ ἅγιον, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
 γένοιτό μοι εἰς ζωὴν αἰώνιον, καὶ τὸ Αἷμά σου τὸ τίμιον
 εἰς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν. Γένοιτο δέ μοι ἡ εὐχαριστία αὕτη εἰς
 χαρὰν, ὑγείαν, καὶ εὐφροσύνην· καὶ ἐν τῇ φοβερᾷ καὶ δευ-
 τέρᾳ ἐλεύσει σου, ἀξιώσόν με τὸν ἀμαρτωλὸν στήναι ἐκ δε-
 ξιῶν τῆς σῆς δόξης· πρεσβείαις τῆς παναχράντου σου Μητρὸς
 καὶ πάντων σου τῶν Ἀγίων. Ἀμήν.

ΑΝΩΝΥΜΟΥ.

Εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον.

Παναγία Δέσποινα Θεοτόκε, τὸ φῶς τῆς ἐσκοτισμένης μου ψυχῆς, ἡ ἐλπίς, ἡ σκέπη, ἡ καταφυγή, ἡ παραθυμία, τὸ ἀγαλλίαμά μου, εὐχαρισῶ σοι, ὅτι ἠξίωσάς με τὸν ἀνάξιον κοινωνὸν γενέσθαι τοῦ ἀχράντου Σώματος, καὶ τοῦ τιμίου Αἵματος τοῦ Υἱοῦ σου. Ἀλλ' ἡ τεκοῦσα τὸ ἀληθινὸν φῶς, φωτισόν μου τῆς νοητοῦς ὀφθαλμοῦς τῆς καρδίας· ἡ τὴν πηγὴν τῆς ἀθανασίας κυήσασα, ζωοποίησόν με τὸν τεθνατωμένον τῇ ἀμαρτίᾳ· ἡ τοῦ ἐλεήμονος Θεοῦ φιλεῦσπλαγχνος Μήτηρ, ἐλέησόν με, καὶ δὸς κατάνυξιν καὶ συντριβὴν ἐν τῇ καρδίᾳ μου, καὶ ταπείνωσιν ἐν τοῖς διανοήμασί μου, καὶ ἀνάκλησιν ἐν ταῖς αἰχμαλωσίαις τῶν λογισμῶν μου. Καὶ ἀξίωσόν με, μέχρι τελευταίας μου ἀναπνοῆς, ἀκατακρίτως ὑποδέχεσθαι τῶν ἀχράντων Μυστηρίων τὸν ἀγιασμόν, εἰς ἴασιν ψυχῆς τε καὶ σώματος· καὶ παράσχου μοι δάκρυα μετανοίας καὶ ἐξομολογήσεως, εἰς τὸ ὑμνεῖν καὶ δοξάζειν σε πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου. Ὅτι εὐλογημένη καὶ δεδοξασμένη ὑπάρχεις εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Δεῦτε πρὸς με πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι,
καὶ ἐγὼ ἀναπαύσω ὑμᾶς.

Ματθ. ΙΑ'. 28.

ΚΑΝΟΝ ΙΚΕΤΗΡΙΟΣ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΥΡΙΟΝ ΗΜΩΝ

Ι Η Σ Ο Τ Ν Χ Ρ Ι Σ Τ Ο Ν.

Ὡδὴ α΄. Ἦχος β΄. Ἐν βυθῷ κατέστρωσέ ποτε .

Ιησοῦ γλυκύτατε Χριστέ, Ἰησοῦ μακρόθυμε, τὰ τῆς ψυχῆς μου θανάπτεισον τραύματα, Ἰησοῦ καὶ γλύκανον, τὴν καρδίαν μου πολυέλεε δέομαι, Ἰησοῦ Σωτήρ μου, ἵνα μεγαλύνω σε σωζόμενος .

Ἰησοῦ γλυκύτατε Χριστέ, Ἰησοῦ διάνοιξον, τῆς μετανοίας μοι πύλας φιλόανθρωπε, Ἰησοῦ καὶ δέξαι με, σοὶ προσπίπτοντα καὶ θερμῶς ἐξαιτούμενον, Ἰησοῦ Σωτήρ μου, τῶν πλημμελημάτων τὴν συγχώρησιν .

Ἰησοῦ γλυκύτατε Χριστέ, Ἰησοῦ ἐξάρπασον, ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ δολίου Βελίαρ με, Ἰησοῦ καὶ ποιήσον, δεξιὸν παραστάτην τῆς δόξης σου, Ἰησοῦ Σωτήρ μου, μοίρας εὐωνύμου λυτρωσάμενος .

Θεοτοκίον .

Ἰησοῦν γεννήσασα Θεόν, Δέσποινα δυσώπησον, ὑπὲρ ἀχρείων οἰκετῶν πανάχραντε, ὅπως τῆς κολάσεως, ταῖς πρεσβείαις σου λυτρωθῶμεν ἀμόλυντε, οἱ μεμολυσμένοι, δόξης αἰδίου ἀπολαύσαντες .

Ὡδὴ γ΄. Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως στερεώσας .

Εἰσάκουσον φιλόανθρωπε Ἰησοῦ μου, τοῦ δούλου σου βοῶντος ἐν κατανύξει· καὶ ῥῦσαι Ἰησοῦ με τῆς καταδίκης,

καὶ τῆς κολάσεως, μόνε μακρόθυμε, Ἰησοῦ γλυκύτατε πολυέλεε.

Ὑπόδεξαι τὸν δοῦλόν σου Ἰησοῦ μου, προσπίπτοντα σὺν δάκρυσιν Ἰησοῦ μου, καὶ σῶσον Ἰησοῦ μου μετανοοῦντα, καὶ τῆς γεέννης, Δέσποτα λύτρωσαι, Ἰησοῦ γλυκύτατε πολυέλεε.

Τὸν χρόνον Ἰησοῦ μου, ὃν δέδωκάς μοι, εἰς πάθη ἔδαπανησα Ἰησοῦ μου· διό με Ἰησοῦ μου μὴ ἀπορρίψης, ἀλλ' ἀνγκάλεσαι, δέομαι Δέσποτα, Ἰησοῦ γλυκύτατε, καὶ διάσωσον.

Θεοτοκίον.

Παρθένε ἡ τεκοῦσα τὸν Ἰησοῦν μου, ἰκέτευε ῥυσθῆναί με τῆς γεέννης, ἡ μόνη προστασία τῶν θλιβομένων, Θεοχαρίτωτε, καὶ καταξίωτον, τῆς ζωῆς Πανάμωμε τῆς ἀγήρω με.

Κάθισμα, Ἦχος α'.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Σωτήρ μου Ἰησοῦ, ὁ τὸν Ἄσωτον σῶσας, Σωτήρ μου Ἰησοῦ, ὁ δεξάμενος Πόρνην, καὶ ἐν νῦν ἐλέησον, Ἰησοῦ πολυέλεε· σῶσον οἴκτειρον, ὡς Ἰησοῦ εὐεργέτα, ὥσπερ ὦκτειρας, τὸν Μανασσὴν Ἰησοῦ μου, ὡς μόνος φιλόανθρωπος.

Ὡδὴ δ'. Ἐλήλυθας ἐκ Παρθένου.

Θεράπευσον, Ἰησοῦ μου ψυχῆς μου τὰ τραύματα, Ἰησοῦ μου δέομαι, καὶ τῆς χειρός με ἐξάρπασον, Ἰησοῦ μου εὐσπλαγχνε, τοῦ ψυχοφθόρου Βελίαρ, καὶ διάσωσον.

Ἦμάρτηκα, Ἰησοῦ μου γλυκύτατε εὐσπλαγχνε, Ἰησοῦ μου σῶσόν με, τὸν προσφυγόντα τῇ σκέπῃ σου, Ἰησοῦ μακρόθυμε, καὶ βασιλείας τῆς σῆς με καταξίωσον.

Οὐχ ἥμαρτεν, Ἰησοῦ μου οὐδεὶς ὥσπερ ἥμαρτον, ἐγὼ ὁ ταλαίπωρος· νῦν δὲ προσπίπτω δεόμενος· Ἰησοῦ μου σῶσόν με, καὶ τὴν ζωὴν Ἰησοῦ μου κληροδότησον.

Θεοτοκίον.

Πανύμνητε, Ἰησοῦν ἡ γεννήσασα Κύριον, αὐτὸν κατεκέντευε, τοῦ λυτρωθῆναι κολάσεως, πάντας τοὺς ὑμνοῦντάς σε, καὶ Θεοτόκον κυρίως ὀνομάζοντας.

Ὡδὴ ε'. Ὁ φωτισμός.

Σὺ φωτισμός, Ἰησοῦ μου νοός μου, σὺ σωτηρία, τῆς ἀπεγνωσμένης ψυχῆς μου Σῶτερ, σὺ Ἰησοῦ μου, τῆς κολά-

σεως ῥῦσαι, καὶ γεέννης, ἐμὲ κραυγάζοντα· Σῶσον Ἰησοῦ μου, Χριστέ με τὸν ἄθλιον.

Ὁλοσχερῶς Ἰησὺ μου πρὸς πάθη τῆς ἀτιμίας, καταβεβλημένος, ἤδη κραυγάζω· Σὺ Ἰησοῦ μου, βοηθείας μοι χεῖρα, καταπέμψας ἐκσπασον κράζοντα· Σῶσον Ἰησοῦ μου, Χριστέ με τὸν ἄθλιον.

Βέβηλον νοῦν, Ἰησοῦ περιφέρων ἀναβοῶ σοι· Κάθαρον τοῦ ῥύπου με τῶν πταισμάτων, καὶ λύτρωσαί με τὸν εἰς βάθη κακίας, ἐξ ἀγνοίας κατολισθήσαντα, Σῶτερ Ἰησοῦ μου, καὶ σῶσόν με δέομαι.

Θεοτοκίον.

Τὸν Ἰησοῦν, ἡ γεννήσασα Κόρη Θεογεννήτορ, τοῦτον ἐκδυσώπει σωθῆναι πάντας τοὺς ὀρθοδόξους, μονασταῖς καὶ μιγάδας, καὶ γεέννης ῥυσθῆναι, κράζοντας· Πλήν σου προστασίαν, βεβαίαν οὐκ ἐγνώμεν.

Ὠδὴ 5'. Ἐν ἀθύρσῳ πταισμάτων.

Ιησοῦ μου Χριστέ πολυέλεε, ἐξομολογούμενον δέξαι με Δέσποτα, ὃ Ἰησοῦ καὶ σῶσόν με, καὶ φθορᾶς Ἰησοῦ με ἐξάρπασον.

Ἰησοῦ μου οὐ γέγονεν ἕτερος, ἄσωτος ἕδεις, ὡς ἐγὼ ὁ ταλαίπωρος, ὃ Ἰησοῦ φιλάνθρωπε· ἀλλὰ σὺ Ἰησοῦ με διάσωσον.

Ἰησοῦ μου καὶ Πόρνην καὶ Ἄσωτον, καὶ τὸν Μανασσὴν καὶ Τελώνην νενίκηκα, ὃ Ἰησοῦ μου πάθῃσι, καὶ Ληστήν, Ἰησοῦ, Νινευίτας τε.

Θεοτοκίον.

Ἰησοῦν τὸν Χριστόν μου κυήσασα, ἄχραντέ Παρθένε, ἡ μόνη ἀμόλυντος, μεμολυσμένον ὄντα με, πρεσβειῶν σου ὑσώπω νῦν κάθαρον.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ιησοῦ γλυκύτατε, τὸ φῶς τοῦ κόσμου, τῆς ψυχῆς μου φωτίσον, τοὺς ὀφθαλμούς, Υἱὲ Θεοῦ, τῇ Θεαυγεῖ σου λαμπρότητι, ἵνα ὑμνῶ σε, τὸ φῶς τὸ ἀνέσπερον.

Ὠδὴ 7'. Εἰκόνοσ χρυσῆς.

Χριστέ Ἰησοῦ, οὐδεὶς ἥμαρτεν ἐν γῇ ἐκ τοῦ αἰῶνος, ὃ Ἰησοῦ μου, ὥσπερ ἥμαρτον, ἐγὼ ὁ τάλαια καὶ ἄσωτος·

ὄθεν Ἰησοῦ μου βοῶ σοι· Μελωδοῦντά με οἴκτειρον, Εὐλογη-
τὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Χριστέ Ἰησοῦ, ἐν τῷ φόβῳ σου βοῶ καθήλωσόν με, ὡς Ἰη-
σοῦ μου, καὶ κυβέρνησον, νῦν πρὸς λιμένα τὸν εὐδιον· ὅπως
Ἰησοῦ μου οἴκτίρμον, μελωδῶ σοι σωζόμενος· Εὐλογητὸς εἶ
ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Χριστέ Ἰησοῦ, μυριάκις ὑπεσχέθην σοι ὁ τάλας, ὡς Ἰησοῦ
μη, τὴν μετάνοιαν, ἀλλ' ἐψευσάμην ὁ ἄθλιος· ὄθεν Ἰησοῦ μου
βοῶ σοι· Τὴν ἀναίσθητον μένουσαν, ψυχὴν μου φώτισον Χρι-
στέ, ὁ τῶν Πατέρων Θεός.

Θεοτοκίον.

Χριστὸν Ἰησοῦν, ἡ γεννήσασα φρικτῶς καὶ ὑπὲρ φύσιν,
αὐτὸν δυσώπει παναμώμητε, τὰ παρὰ φύσιν μη πταίσματα,
πάντα συγχωρῆσαί μοι Κόρη, ἵνα κράζω σωζόμενος· Εὐλο-
γημένη ἡ Θεὸν σαρκὶ κυήσασα.

Ὡδὴ ἡ. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Σὲ Ἰησοῦ μου δυσωπῶ· Ὡς τὴν Πόρνην Ἰησοῦ μου ἐλυ-
τρώσω, τῶν πολλῶν ἐγκλημάτων, οὕτω καὶ ἐγὼ Ἰησοῦ,
Χριστέ μου λύτρωσαι καὶ κάθαρσον, τὴν ῥερυπωμένην ψυχὴν
μου Ἰησοῦ μου.

Καθυποκύψας Ἰησοῦ, ταῖς ἀλόγοις ἡδοναῖς ἀλογος ὥφθην,
καὶ τοῖς κτήνεσιν ὄντως, ὡς Ἰησοῦ μου οἴκτρως, ὁ τάλας Σῶ-
τερ ἀφωμοίωμαι· ὄθεν Ἰησοῦ με τῆς ἀλογίας ῥύσαι.

Περιπεσὼν ὡς Ἰησοῦ, ψυχοφθόροις ἐν λησταῖς ἀπεγυμνώ-
θην, τὴν στολὴν Ἰησοῦ μου, τὴν Θεοῦφαντον νῦν, καὶ κεί-
μαι μώλωπι κατάστικτος· ἔλαιον Χριστέ μου ἐπείχε καὶ
οἶνον.

Θεοτοκίον.

Τὸν Ἰησοῦν μου καὶ Θεόν, ἡ βαστάσασα Χριστὸν ἀνερ-
μηνεύτως, Θεοτόκε Μαρία, τοῦτον δυσώπει αἰεὶ, κινδύνων
σώζεσθαι τοὺς δούλους σου, καὶ τοὺς ὑμνητάς σου ἀπείρα-
θρε Παρθένε.

Ὡδὴ Σ'. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Τὸν Μανασσὴν Ἰησοῦ μου, τὸν Τελώνην, τὴν Πόρνην, τὸν
Ι"Ασωτον, οἴκτίρμον Ἰησοῦ, καὶ τὸν Ληστὴν ὑπερβέβηκα,

Ἰησοῦ μου ἐν ἔργοις, αἰσχίστοις καὶ ἀτόποις Ἰησοῦ· ἀλλὰ σὺ Ἰησοῦ μου, προφθάσας με διάσωσον.

Τοὺς ἐξ Ἀδὰμ Ἰησοῦ μου, ἀμαρτήσαντας πάντας πρὸ νόμου καὶ ἐν νόμῳ Ἰησοῦ, καὶ μετὰ νόμον ὁ ἄθλιος, Ἰησοῦ μου καὶ χάριν, νενίκηκα τοῖς πάθεσιν οἰκτρῶς· ἀλλὰ σὺ Ἰησοῦ μου, τοῖς κρίμασί σου σῶσόν με.

Μὴ χωρισθῶ Ἰησοῦ μου, τῆς ἀφράστου σου δόξης, μὴ τύχω τῆς μερίδος Ἰησοῦ, τῆς εὐωνύμου γλυκύτατε, Ἰησοῦ· ἀλλὰ σὺ με, τοῖς δεξιοῖς προβάτοις σου Χριστέ, Ἰησοῦ μου συντάξας, ἀνάπαυσον ὡς εὐσπλαγχνος.

Θεοτόκιον.

Τὸν Ἰησοῦν Θεοτόκε, ὃν ἐβάστασας μόνη, ἀπείρανδρε Παρθένε Μαριὰμ, τοῦτον ἀγνή ἐξιλέωσαι, ὡς Υἱόν σου καὶ Κτίσιν, ῥυσθῆναι τοὺς προσρέχοντας εἰς σέ, πειρασμῶν καὶ κινδύνων, καὶ τοῦ πυρὸς τοῦ μέλλοντος.

Στιχηρὰ προσόμοια.

Ίχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ἰησοῦ γλυκύτατε, ψυχῆς ἐμῆς θυμηδία, Ἰησοῦ ἡ κάθαρισ, τοῦ νοός μου, Δέσποτα πολυέλεε, Ἰησοῦ σῶσόν με, Ἰησοῦ Σωτήρ μου, Ἰησοῦ μου παντοδύναμε, μὴ καταλίπης με, Σῶτερ Ἰησοῦ με ἐλέησον, καὶ λύτρωσαι κολάσεως, πάσης Ἰησοῦ καὶ ἀξιώσον, τῆς τῶν σωζομένων, μερίδος Ἰησοῦ μου τῷ χορῷ, τῶν ἐκλεκτῶν σου με σύνταξον, Ἰησοῦ φιλαίνθρωπε.

Ὅμοιον.

Ἰησοῦ γλυκύτατε, τῶν Ἀποστόλων ἡ δόξα, Ἰησοῦ μου καύχημα, τῶν Μαρτύρων, Δέσποτα παντοδύναμε· Ἰησοῦ σῶσόν με, Ἰησοῦ Σωτήρ μου, Ἰησοῦ μου ὡραιότατε, τὸν σοὶ προσρέχοντα, Σῶτερ Ἰησοῦ με ἐλέησον, πρεσβείαις τῆς τεκούσης σε, πάντων Ἰησοῦ τῶν Ἀγίων σου, Προφητῶν τε πάντων, Σωτήρ μου Ἰησοῦ, καὶ τῆς τρυφῆς, τοῦ Παραδείσου ἀξιώσον, Ἰησοῦ φιλαίνθρωπε.

Δόξα.

Ιησοῦ γλυκύτατε, τῶν μοναζόντων τὸ κλέος, Ἰησοῦ μακρόθυμε, ἀσκητῶν ἐντρύφημα καὶ καλλώπισμα, Ἰησοῦ σῶσόν με, Ἰησοῦ Σωτήρ μου, Ἰησοῦ μου ὑπεράγαθε, χειρὸς ἐξάρπασον, Σῶτερ Ἰησοῦ με τοῦ δράκοντος, καὶ τούτου τῶν παγίδων νῦν, Σῶτερ Ἰησοῦ ἐλευθέρωσον, λάκκου κατωτάτου, Σωτήρ μου Ἰησοῦ ἀναγαγών, καὶ δεξιοῖς συναρίθμησον, Ἰησοῦ προβάτοισ με.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μὴ καταπιστεύσης με, ἀνθρωπίνῃ προστασίᾳ, Παναγία, Δέσποινα, ἀλλὰ δέξαι δέησιν τοῦ ἱκέτου σου· θλίψις γὰρ ἔχει με, φέρειν οὐ δύναμαι, τῶν δαιμόνων τὰ τοξεύματα· σκέπην οὐ κέκτημαι, οὐδὲ ποῦ προσφύγω ὁ ἄθλιος, πάντοθεν πολεμούμενος, καὶ παραμυθίαν οὐκ ἔχω πλήν σου. Δέσποινα τοῦ κόσμου, ἐλπίς καὶ προστασία τῶν πιστῶν, μή μου παρίδῃς τὴν δέησιν, τὸ συμφέρον ποιήσον.

ΕΥΧΗ ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΥΡΙΟΝ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥΝ ΧΡΙΣΤΟΝ.

Δέσποτα Χριστέ, ὁ Θεός, ὁ τοῖς πάθεσί σου τὰ πάθη μου θεραπεύσας, καὶ τοῖς τραύμασί σου τὰ τραύματά μου ἰατρεύσας, χάρισαί μοι τῷ πολλὰ σοι πταίσαντι δάκρυα κατανύξεως· συγκέρασόν μου τὸ σῶμα, ἀπὸ ὁσμῆς τοῦ ζωοποιοῦ σώματός σου, καὶ γλύκανόν μου τὴν ψυχὴν, τῷ σῷ τιμίῳ αἵματι, ἀπὸ τῆς πικρίας, ἣν με ὁ ἀντίδικος ἐπότισεν. Ὑψώσόν μου τὸν νοῦν πρὸς σέ, κάτω ἐλκυσθέντα, καὶ ἀνάγαγέ με ἀπὸ τοῦ χάσματος τῆς ἀπωλείας· ὅτι οὐκ ἔχω μετάνοιαν, ἕκ ἔχω κατάνυξιν, οὐκ ἔχω δάκρυον παρακλητικόν, τὰ ἐπανάγοντά με τέκνα πρὸς τὴν ἰδίαν κληρονομίαν. Ἐσκότισμαι τὸν νοῦν ἐν τοῖς βιωτικοῖς πάθεσι, καὶ οὐκ ἰσχύω ἀτενίσαι πρὸς σέ ἐν ὁδύνῃ, οὐ δύναμαι θερμανθῆναι τοῖς δάκρυσι τῆς πρὸς σέ ἀγάπης. Ἀλλὰ, Δέσποτα Κύριε, Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν, δώρησαί μοι μετάνοιαν ὁλο-

κληρον, καὶ καρδίαν ἐπίπονον εἰς ἀναζήτησίν σου· χάρισαί μοι τὴν χάριν σου, καὶ ἀνακαίνισον ἐν ἐμοὶ τὰς μορφαὶς τῆς σῆς εἰκόνης. Κατέλιπόν σε, μή με ἐγκαταλίπῃς· ἔξελθε εἰς ἀναζήτησίν μου, ἐπανάγαγέ με πρὸς τὴν νομὴν σου, συναρίθμησόν με τοῖς προβάτοις τῆς ἐκλεκτῆς σου ποιμένης, καὶ διάθρεψόν με σὺν αὐτοῖς ἐκ τῆς χλόης τῶν θείων σου Μυστηρίων· πρεσβείαις τῆς πανάγνου Μητρός σου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων σου. Ἀμήν.

Τοῖς Ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ σοῦ, τοῦ διαφυλάξαι σε ἐν
πάσαις ταῖς ὁδοῖς σου, μήποτε προσκέψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου.

Ψαλμ. η': 11. 12.

ΚΑΝΩΝ ΙΚΕΤΗΡΙΟΣ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΓΕΛΟΝ

ΤΟΝ ΦΥΛΑΚΑ ΤΗΣ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΖΩΗΣ.

Ποίημα Ἰωάννου Μοναχοῦ τοῦ Μαυρόποδος. Οὐ ἡ Ἀκροστιχίς·

Τὸν Ἀγγελοῦ μέλπω σε τὸν φύλακά μου.
Ὡδὴ Μοναχοῦ Ἰωάννου.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὑγραὶν διοδεύσας ὡσεὶ ξηράν.

Τὸν ἄγρυπνον φύλακα τῆς ἐμῆς, ψυχῆς καὶ προσάτην, τῆς
ζωῆς μου καὶ ὁδηγόν, θεόθεν ὃν ἔλαχον ὑμνωῶ σε, Ἀγγελε
θεῖε Θεοῦ παντοκράτορος.

Ὁ θέλων σωθῆναι πάντας βροτῆς, ἀγίους Ἀγγέλους, ὁδη-
γοὺς καὶ φωταγωγούς, ἐπέστησας Λόγε τοῖς ἀνθρώποις, χει-
ραγωγοῦντας ἡμᾶς πρὸς τὸν φόβον σου.

Νυκτὶ συνεχόμενον ζοφερά, καὶ μέλανι γνόφῳ, καλυπτέ-
μενον τῶν παθῶν, φωτὶ μετανοίας αὐγασόν με, ὁ ὁδηγὸς καὶ
προστάτης καὶ φύλαξ μου.

Αἰσχυρῶν ἐνθυμήσεων ἐν ἐμοί, πηγαίνει πλημμύρα, βορβο-
ρώδης καὶ ζοφερά, τοῦ Θεοῦ χωρίζουσα τὸν νοῦν μου· ἦν ἀ-
ποξήρανον, ὃ ἀντιληπτόρ μου.

Θεοτοκίον.

Γαλήνη σὺ Δέσποινα καὶ λιμὴν, τῶν χειμαζομένων, ἐν πε-
λάγει ἀμαρτιῶν· διό σου προστρέχω τῷ λιμένι, κλυδωνιζόμε-
νος σάλῳ ποικίλων παθῶν.

Ὡδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Γεηροῦ καὶ πηλίνου, καὶ χοῖκου κράματος, ἐσχηκὼς τὴν ὑ-
παρξιν, τῇ γῇ προσήλωμαι· ἀλλ' ὃ προστάτα μου, καὶ ὁ-
δηγέ μου καὶ ῥύστα, τρέψον με τὴν ἔφεσιν, πρὸς τὰ οὐράνια.

Ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρα, τοῖς πονηροῖς ἔργοις μου, καὶ παραπικραίνω καὶ θλίβω, καὶ παροξύνω σε, καὶ οὐκ ἐθέλοντα, ἀπὸ μακρόθεν ἐξάναι, τὸν ἐμὸν ὑπέρμαχον, καταναγκάζω σε.

Λύπης καὶ ἀθυμίας, παρεκτικὸς γίνομαι, ὡς ἀμετανόητος μένων, καὶ ἀδιόρθωτος· διό μοι δώρησαι, μετανοῆσαι γνησίως, καὶ χαροποιῆσαί σε, τὸν ἐμὸν φύλακα.

Ὁ ὁρῶν ἀοράτως, τὸ τοῦ Θεοῦ πρόσωπον, τοῦ ἐν οὐρανοῖς καθημένου, καὶ ἐπιβλέποντος, ἐπὶ τὴν γῆν νοερῶς, καὶ τρέμειν ταύτην ποιῶντος, αἴτησαι σωθῆναί με, ἅγιε Ἀγγελε.

Θεοτοκίον.

Νοῦν καὶ φρένα καὶ λόγον, δῶρον Θεοῦ εἴληφα, ὅπως ἐπιγνῆς τὸν Δεσπότην, ἔργοις τιμήσω καλοῖς· ἐγὼ δὲ πάθεσι, τὴν δωρεὰν ἀτιμάσας, τὸν δοτῆρα ὕβρισα. Δέσποινα σῶσόν με.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ο τῆς ψυχῆς μου φυλακτὴρ καὶ τοῦ σώματος, ἀφορισθεὶς μοι ἐκ Θεοῦ, θεῖε Ἀγγελε, θεομιμήτως πάριδε πανάγιε, ἅπαντα τὰ πταίσματα, τῆς ἀθλίας ψυχῆς μου· ῥύσαι τοῦ δολίε με, τῶν ποικίλων παγίδων, καὶ τὸν κοινὸν ἰλέωσαι Θεόν, ἵνα ἐν κρίσει παράσχῃ μοι ἄφεσιν.

Ὡδὴ δ'. Σὺ μου ἰσχύς Κύριε.

Μὴ ἐννοῶν, τὸ φοβερὸν δικαστήριον, ἐν ᾧ μέλλω, Σῶτερ παραστήσεσθαι, καὶ δοῦναι λόγον περὶ παντός, ἔργου τε καὶ λόγου, μηδὲ θανάτου τὸ ἄδηλον, εἰς νοῦν λαμβάνων ὅλως, ἀδιόρθωτος μένω. Ὁδηγέ μου μὴ ἐγκαταλίπῃς με.

Ἐπιμελῶς πᾶσαν κακίαν ἐτέλεσα, νηπιόθεν, καὶ οὐκ ἐπαυσάμην σε, τὸν ἀντιλήπτορα τὸν ἐμὸν, τοῦ παραπικραίνειν, ἀθέσμοις λόγοις καὶ πράξεσιν· ἀλλ' ἔν μὴ ἐκκακίσῃς, ἀλλ' ἐπίμεινον ἔτι, συνετίζων φωτίζων στηρίζων με.

Λόγου Θεοῦ, μακροθυμίαν μιμούμενος, τοῦ ἐλθόντος, ὅπως εἰς μετάνοιαν, καλέσῃ πάντας ἁμαρτωλοὺς, καὶ ἐκδεχομένη, αὐθαίρετον τὴν διόρθωσιν, καὶ μὴ βιαζομένου, καὶ αὐτὸς ὁδηγέ μου, ἐπ' ἐμοὶ μακροθύμως παραμένειν.

Ἠόρῳ Θεοῦ, ἡ ἁμαρτία με ἔβαλε, τὸν ἀχρεῖον, δοῦλον καὶ ἀνάξιον· ἀλλ' ὁ Δεσπότης μου Ἰησοῦς, προσελαίβετό με, εὐσπλαγχνῶς καὶ ὠκειώσατο· ἐγὼ δὲ τὴν τοσαύτην, ἀθετοῶν αὐτοῦ χάριν, ἔτι θλίβω καὶ σέ, θεῖε Ἀγγελε.

Θεοτοκίον.

Ὡς ἀληθῶς, ὁ Κύριος ἐβασίλευσε, βασιλείαν, τὴν μὴ δια-
πίπτουσιν· καὶ ἐνεδύσατο ψαλμικῶς, ἐκ σοῦ Θεομῆτορ, ὡ-
ραιота́την εὐπρέπειαν, τὴν σάρκα τὴν ἀγίαν, δι' ἧς θάνατον
εἶλε, καὶ καθεῖλεν αὐτοῦ τὰ βασίλεια.

Ὡδὴ ε'. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Σὲ φρουρὸν κεκτημένος, σύνοικον, συνόμιλον, ἄγιε Ἀγγελε,
συμπαρομαρτοῦντα, συνοδεύοντα, συμπαραμένοντα, τὰ
σωτηριώδη, ὑποτιθέμενον αἰέ μοι, ποίαν ἔξω συγγνώμην ἀ-
σύνητος ὢν.

Ἐν πολλῇ παρρήσίᾳ, θρόνῳ παριζάμενος τοῦ Παντοκρά-
τορος, καὶ περιχορεύων, περὶ τὸν Βασιλέα τῆς κτίσεως, τῶν
πολλῶν κακῶν μου, παρασχεθῆναί μοι συγγνώμην, ὃ ὑπερα-
σπιστής μου δεήθητι.

Τὰς βασάνους προβλέπων, καὶ τὰς τιμωρίας τὰς ἀναμενέ-
σας με, καὶ τὴν πώρωσίν μου, καὶ τὴν ἀναλγησίαν καὶ τύ-
φλωσιν, ἐλεῶν στεναῖζεις, καὶ σκυθρωπάζεις, καὶ στυγνάζεις,
κατηφείας πληρούμενος, ῥῦστά μου.

Ὑδερμίαν πρὸς ὥραν, ἀλλ' οὐδὲ σιγμὴν, ἣ καὶ ταύτης βρα-
χυτέρον, συνεχώρησά σοι, τῷ ἐμῷ εὐεργέτῃ καὶ φύλακι, ἐπ' ἐ-
μοὶ χαρῆναι, καὶ εὐφρανθῆναι, καὶ σκιρτῆσαι, ἀμαρτίαις αἰεὶ
συμφθειρόμενος.

Θεοτοκίον.

Νέον βρέφος ὥράθη, ὃ ἀπερινόητος ἐκ σοῦ Πανάμωμε· ὃ
σταθμῷ τὰς νάπας, καὶ τὰ ὄρη ζυγῷ σήσας γνώσεως· ὃ χο-
ρὸν ἀστέρων διαριθμῶν, καὶ βῶλον δρόσου, καὶ ἀνέμων πνοὴν
μεταθέμενος.

Ὡδὴ ς'. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον.

Φυλάσσων καὶ παρεμβάλλων κύκλω μου, καὶ ὁρμαῖς ἀνα-
χαιτίζων δαιμόνων, καὶ τὰς αὐτῶν θηριώδεις ἐφόδους,
τὰς κατ' ἐμοῦ ἀναστελλων ἐκάστοτε, μὴ λίπῃς ὁ φύλαξ ὁ ἐ-
μός· σὲ γὰρ ἔχω θερμὸν ἀντιλήπτορα.

Ὑπέρτιμον καὶ εὐῶδες ὢν μύρον, μὴ βδελύξῃ τὴν ἐμὴν
δυσωδίαν, μὴ ἀποστῇς ἀπ' ἐμοῦ μέχρι τέλους, ἀλλ' ἀδιάστα-
τος ἔσο μοι φύλαξ αἰεὶ· καὶ ἥλιος τόπους ῥυπαροὺς, διερχόμε-
νος γὰρ οὐ μολύνεται.

Διβάδας δακρυομβρύτης ὀμβρίζειν, τὸν στεγάζοντα ἐν ὕδασι λόγῳ, τὰ ἐαυτοῦ ὑψηλὰ ὑπερῶα, χάριν μοι δοῦναι δυσώπει προστάτα μου· ὥς ἂν δι' ἐκείνων καθαρθῇ ἡ καρδία μου, καὶ καθορᾷ τὸν Θεόν.

Ἄ ὕλως ὡς καθαρὸς καὶ ἄῦλος, παρεστῶς τῷ καθαρῷ καὶ αὔλῳ, καὶ πρὸς αὐτὸν κεκτημένος πλουσίαν, τὴν παρρήσίαν καὶ τὴν οἰκειότητα, δυσώπησον τοῦτον ἐκτενῶς, τὴν ψυχὴν μου σωθεῖσαν χάρισαι μοι.

Καλύψειεν ἐντροπὴ καὶ αἰσχύνη, ταῖς αἰσχραῖς καὶ δυσειδεῖς καὶ ζοφώδεις, ὅψεις ἐχθρῶν, ὀπηνίκα τοῦ σκήνους, ἡ ταπεινή μου ψυχὴ διαζεύγνυται· αὐτὴν δὲ σκεπάσαις, ὁδηγέσαις λαμπραῖς πανιέροις τε πτέρυξι. Θεοτοκίον.

Ἄ γίων ἀγιωτέρα Ἀγγέλων, Χερουβὶμ καὶ Σεραφὶμ ὑπερτέρα, τὸν χαμερπῇ καὶ χαμαίζηλον νοῦν μου, τῆς γεηρᾶς καὶ προσύλου ἐφέσεως, ὑπέρτερον δεῖξον ἀπὸ γῆς, πρὸς οὐράνιον πόθον ὑψώσασα.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Θεοῦ λειτουργέ, καὶ φύλαξ μου πανάριστε, τῷ ἁμαρτωλῷ, αἰεὶ μοι συμπαράμενε, κακούργιας πάσης με τῶν δαιμόνων ἐκλυτρούμενος, καὶ πρὸς θείας τρίβους ὁδηγῶν, ζωὴν προξενούσας τὴν ἀκήρατον.

Ὠδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Μυριάδας τῶν κύκλῳ, συνεπιτιθεμένων ἐμοὶ ληστῶν ἀφανῶν, ζητῶντων τὴν ψυχὴν με, ἀρπάσαι καὶ σπαράξαι, τῇ πυρίνῃ ῥομφαίᾳ σε, ἀποσοβῶν κραταιῶς, μὴ λίπης βοηθέ μου.

Ὅταν μέλλῃ με κρίναι, ὁ Κριτὴς καὶ Θεός με καὶ κατακρίναί με, τὸν κατακεκριμένον, ὑπὸ τοῦ συνειδότος, πρὸ ἐκείνης τῆς κρίσεως, μὴ ἐπιλάβῃ τοῦ σου, δούλου χειραγωγέ μου.

Ὑλὴν σχῶν τὴν μητέρα, καὶ πηλὸν τὸν πατέρα, καὶ τὸν προπάτορα χοῦν, τῇ τούτων συγγενείᾳ, εἰς γῆν διόλου βλέπω· ἀδεῶς δὲ προστάτα μου, καὶ ἄνω βλέψαι ποτέ, πρὸς οὐρανοῦ τὸ κάλλος.

Ὡς ὥραϊος τῷ κάλλει, καὶ γλυκὺς καὶ χαρίεις, ὁ ἡλιόμορφος νῆς, παιδρῶς παράστηθί μοι, προσώπῳ μειδιῶντι, ἱλαρῶ τε προσβλέμματι, ἥνίκα μέλλω τῆς γῆς, ἀπαίρειν ὁδηγέ μου.

Διὰ σπλάγχνα ἐλέους, διὰ φιλάνθρωπίας περισσίαν πολλήν, τῶν σῶν πτερύγων σκέπη, φρουρέ με σκέπασόν με, ἐκδημῶντα τοῦ σώματος, ὡς μὴ ἰδεῖν δυσειδῆ, πρόσωπα τῶν δαιμόνων.

Θεοτοκίον.

Ἦ οὐράνιος πύλη, ἡ σωτήριος θύρα, ἡ κλίμαξ ἡ νοητή, δι' ἧς Θεὸς κατέβη, καὶ ἄνθρωπος ἀνέβη, οὐρανῶν βασιλείας με, ταῖς οἰκτιρμοῖς σου Σεμνή, ἀξιώσον σὸν δοῦλον.

Ὁδὴ ἡ Ἑπταπλασίως κάμινον.

Μετὰ Θεὸν σὲ ἔλαβον, ἐκ Θεῆ ἀντιλήπτορα, καὶ χειραγωγόν, καὶ βοηθόν καὶ πρόμαχον, πανάγιε Ἀγγελε· διὸ μὴ παύσῃ δέομαι, καὶ παιδαγωγῶν, καὶ νουθετῶν, καὶ διδασκων, τὰ δέοντά με πράττειν, καὶ φωτίζων τὸν νοῦν μου, ἕως με παραστήσης, τῷ Χριστῷ σεσωσμένον.

Ὅταν οἱ θρόνοι τίθωνται, καὶ αἱ βίβλοι ἀνοίγωνται, καὶ ὁ παλαιὸς τῶν ἡμερῶν καθέζηται, καὶ κρίνωνται ἄνθρωποι, καὶ Ἀγγελοι παρίστανται, καὶ κλονῆται γῆ, καὶ πάντα φρίσση καὶ τρέμη, τὴν σὴν φιλάνθρωπίαν, ἐπ' ἐμοὶ δεῖξον τότε, καὶ ῥῦσαί με γεέννης, Χριστὸν καθικετεύων.

Νῦν ὡς κηρίον μέλισσαι, ἀοράτως κυκλοῦσί με, οἱ Θεοστυγεῖς καὶ λυμεῶνες δαίμονες, ὡς ἄρπαγες ὄρνιθες, ὡς δολεραὶ ἀλώπεκες, καὶ ὡς αἰμοφάγα, πετεινὰ σαρκοβόρα, κυκλόθεν ἵπτανταί μου. Σκέπασόν με φρουρέ μου, ὡς αἰετὸς σκεπάζει τὰ ἑαυτοῦ νοσσία.

Ἀπὸ βλεφάρων δάκρυα, ἀστακτὶ καταρρέοντα, μετὰ δαψιλοῦς τῆς προχοῆς παράσχου μοι, δι' ὅλου με πλύνοντα, ἐκ κορυφῆς μέχρι ποδῶν, ὡς ὑπὲρ χιόνα, λευκανθέντα χιτῶνα, φορέσας μετανοίας, εἰς νυμφῶνα τὸν θειόν, εἰσέλθω σε γεραίρων τὸν ὑπερασπιστήν μου.

Χριστοῦ ναὸν ὑπάρχουσαν, τὴν καρδίαν μου πάθεσι, χοίρων νοητῶν, διατριβὴν ἐτέλεσα· ἀλλὰ με δυνάμωσον, ὃ τῆς ἐμῆς ψυχῆς βοηθός, ταύτην καθαρίσαι, θυμιάσαι, ῥαντίσαι, αἰρώμασι καὶ μύροις, προσευχῶν καὶ ἀγνείας, ὡς ἂν ὑπάρξῃ πάλιν, ναὸς Χριστοῦ εὐώδης.

( ) Ὁδηγός καὶ φύλαξ μου, καὶ προστάτης καὶ ῥύστης μου, τῆς ἀπεγνωσμένης μου ψυχῆς ὁ ἔφορος, ἡνίκα τῆς σάλπιγγος,

τὸ φοβερόν ἀπήχημα, μέλλῃ με τῆς γῆς, ἐξανασηῆσαι εἰς κρίσιν, ἐγγύς μου στῆθι τότε, ἰλαρὸς καὶ χαρίεις, ἐλπίδι σωτηρίας, ἐξαίρων μου τὸν φόβον. Θεοτοκίον.

Ὑπερβολῇ χρηστότητος, δωρεάν με ἐλέησον, ἢ τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πηγὴν κυήσασα· ἐλέους γὰρ ἄξιον, οὐκ ἔχω τί προσάξω σοι· τῶν γὰρ ἀγαθῶν μου, οὐδαμῶς χρεῖαν ἔχεις, ὡς τὸν ἀγαθοδότην, καὶ σωτῆρα τοῦ κόσμου, ἀρρήτως συλλαβοῦσα, ἡ Κεχαριτωμένη.

Ὤδὴ Δ'. Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή.

Ι"δοίμὶ σε ἐκ δεξιῶν, τῆς ἀθλίας μου ψυχῆς παριστάμενον, παιδρὸν καὶ ἡμερον, τὸν ἀντιλήπτορα καὶ προστάτην μου, ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ, βιαίως τὸ πνεῦμά μου, καὶ τοὺς ζητοῦντάς με, συλλαβεῖν πικροὺς ἐχθροὺς φυγαδεύοντα.

Ὡς Θεῷ Δεῖος λειτουργός, ποιῶν αὐτοῦ τὰ Δεῖα Δελήματα, πολλὴν πλουτεῖς πρὸς αὐτόν, τὴν παρρήσίαν, ἅγιε Ἀγγελε· διὸ Δερμῶς ὑπὲρ ἐμοῦ, αὐτόν παρακάλεσον, ὡς ἂν σωθεῖς διὰ σοῦ, ἀνυμνῶ τὴν προστασίαν καὶ σκέπην σου.

Ἀπασαν τὴν ἐμὴν ζωὴν, ἐν πολλῇ διαδραμῶν ματαιότητι, τῷ τέλει ἤγγισα, καὶ δυσωπῶ σε τὸν ἐμὸν φύλακα· Γενοῦ μοι ὑπερασπιστῆς, καὶ πρόμαχος ἅμαχος, ὅταν διέρχωμαι τοὺς τελῶνας τοῦ δεινοῦ κοσμοκράτορος.

Νοός με τὰς παρεκτροπὰς, ρεμβασμὸς, αἰχμαλωσίας, φανλότητας, καὶ τὴν αἰσχρονομίαν, τῶν ἀκαθάρτων καὶ ῥυπαρῶν λογισμῶν, τρέπειν ἐννοίας εἰς καλὰς, μὴ λίπης προσάτα μου, καὶ ἀγαθοὺς λογισμοὺς, κατανύξεως ἐμπύρου γεννήτορας.

Νίκησον τῶν ἐμῶν κακῶν, Ἰησοῦ μονογενὲς ὑπεράγαθε, τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου, τὴν ἀμετρίαν καὶ πολυπλήθειαν, τοῦ σοῦ αὐτοῦ λειτουργοῦ, Δείαις παρακλήσεσιν, ὃν μοι ἐπέστησας, νηπιόθεν, ὡς φιλάνθρωπος φύλακα.

Ὁλην με σοὶ μετὰ Θεόν, σωτηρίας τὴν ἐλπίδα ἀνέθηκα, τῷ ἐμῷ φύλακι, καὶ κηδεμόνι καὶ ἀντιλήπτορι· κοινὴν πρεσβείαν πρὸς Θεόν, ὑπὲρ ἐμοῦ ποιήσον, συμπρεσβευταῖς προσλαβὼν, τῶν Ἀγγέλων τοὺς χοροὺς καὶ συλλήπτορας. Θεοτοκίον.

Ὑψωσον κέρας εὐσεβῶν, καὶ κατάβαλε βαρβάρων φρυάγματα, Θεογεννήτρια, ἀπολιόρκητον διασώζουσα ταύτην τὴν

ποίμνην σου, ἐν ἣ τὸ μέγα σου ὄνομα, καὶ πολυδόξαστον, μεγαλύνεται πιστῶς καὶ δοξάζεται.

Στιχηρὰ προσόμοια.

Ίηχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθαΐ.

Ω Ἄγγελε Θεοῦ ὁ παρεστῶς ἀμέσως, τῇ ἀγίᾳ Τριάδι, μὴ παύσῃ ἱκετεύων, ὑπὲρ ἐμοῦ τοῦ δούλου σου.

Ω ὅς ἔλαβες ἰσχὺν, φυλάττειν τὴν ψυχὴν μου, παρὰ Θεοῦ μὴ παύσῃ, σκέπη τῶν σῶν πτερύγων, αὐτὴν σκέπων ἐκάστοτε.

Χ ἄρισ τῷ Ἰησοῦ, τῷ δόντι μοί σε μέγαν, φύλακα τῆς ψυχῆς μου, καὶ ὄπλον κατ' ἐχθρῶν μου, Ἄγγελε Θεοτίμητε.

Α ἕξιόν καὶ ἐμὲ, τυχεῖν τῆς βασιλείας, τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, ἵνα σὺν σοὶ κραυγάζω, τὸν ὕμνον τὸν Τρισάγιον.

Θ ὥς δεύτερον σὺ εἶ, μετὰ Θεὸν φηρέ με· μὴ παύσῃ προσαιτούων, ἰδεῖν καὶ ἐμὲ τὸ σέλας, τῆς τριλαμποῦς Θεότητος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Α ἄγγέλων καὶ βροτῶν, Δέσποινα Θεοτόκε, μὴ παύσῃ ἱκετεύειν, Παρθένε τὸν Υἱόν σου, ὑπὲρ ἐμοῦ τοῦ δούλου σου.

Ε Υ Χ Η

Εἰς τὸν αὐτὸν Φύλακα τῆς τοῦ ἀνθρώπου ζωῆς.

Α ἄγιε Ἄγγελε, ὁ ἐφεσῶς τῆς ἀθλίας μου ψυχῆς, καὶ ταλαιπώρου μου ζωῆς, μὴ ἐγκαταλίπῃς με τὸν ἀμαρτωλόν, μηδὲ ἀποστῆς ἀπ' ἐμῶ διατὴν ἀκрасίαν μου· μὴ δώῃς χώραν τῷ πονηρῷ δαίμονι, κατακυριεῦσαί με τῇ καταδυναστείᾳ τοῦ θνητοῦ τούτου σώματος· κράτησον τῆς ἀθλίας καὶ παρειμένης χειρός μου, καὶ ὁδήγησόν με εἰς ὁδὸν σωτηρίας. Ναί, ἄγιε Ἄγγελε τοῦ Θεοῦ, ὁ φύλαξ καὶ σκεπαστὴς τῆς ἀθλίας μου ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος, πάντα μοι συγχώρησον, ὅσα σοι ἔθλιψα πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου, καὶ εἴ τι ἥμαρτον τὴν σήμερον ἡμέραν· σκέπασόν με ἐν τῇ παρούσῃ νυκτὶ καὶ διαφύλαξόν με ἀπὸ πάσης ἐπηρείας τοῦ ἀντικειμένου, ἵνα μὴ ἐν τινὶ ἀμαρτήματι παροργίσω τὸν Θεόν· καὶ πρέσβευε ὑπὲρ ἐμοῦ πρὸς τὸν Κύριον, τοῦ ἐπιστηρίξαι με ἐν τῷ φόβῳ αὐτοῦ, καὶ ἄξιον ἀναδειξαί με δοῦλον τῆς αὐτοῦ ἀγαθότητος. Ἀμήν.

Πολύ ἰσχύει δέησις Δικαίου ἐνεργουμένη .

Ἰάκ. β. 16.

ΚΑΝΩΝ ΙΚΕΤΗΡΙΟΣ

ΕΙΣ ΤΑΣ ΕΠΟΥΡΑΝΙΟΥΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ ΚΑΙ ΕΙΣ ΠΑΝΤΑΣ
ΤΟΥΣ ΑΓΙΟΥΣ.

ΠΟΙΗΜΑ ΙΩΣΗΦ ΤΟΥ ΥΜΝΟΓΡΑΦΟΥ.

Ὡδὴ ἡ Ἀχροστιχίς, κατ' Ἀλφάβητον. Ὡδὴ Ἰωσήφ.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἀρματηλάτην Φαραώ.

Αναρχε Λόγε, ἱεραῖς δεήτεσι, τῶν Χερουβὶμ Σεραφίμ, Ἐξουσιῶν Θρόνων, καὶ θείων Δυνάμεων, Ἀγγέλων Ἀρχαγγέλων τε, Ἀρχῶν Κυριοτήτων, τὰ σὰ ἐλέη τὰ πλούσια, δώρησαι ἡμῖν ὡς φιάνθρωπος.

Βοήθησόν μοι τοῦ Κυρίου Πρόδρομε, Χριστοῦ δεόμενος· τῶν Προφητῶν δῆμος, Ἀποστόλων σύλλογος, Μαρτύρων τὰ στρατεύματα, τὸν τῶν ὅλων Δεσπότην, ἐκδυσωπεῖτε σωθῆναί με, πταίσμασι πολλοῖς συνεχόμενον.

Γυναῖκες θεῖαι, αἱ καλῶς ἀθλήσασαι, καὶ ἐξασκήσασαι, Ἱεραρχῶν δῆμος, Ὅσιοι καὶ Δίκαιοι, σεπτοὶ Ἱερομάρτυρες, ἀγαθῶν αἰώνιων, ἐπιτυχεῖν ἱκετεύσατε, πίστει τοὺς ὑμᾶς μακαρίζοντας. Θεοτοκίον.

Δεδουλωμένον ἡδοναῖς τοῦ σώματος, τὸν νοῦν μου Δέσποινα, καὶ ἀγαθὴ μόνη, ὅλον ἐλευθέρωσον, καὶ δοῦλον γνησιώτατον, ἀγαθῶν ἐργασίαις, τοῦ σοῦ Υἱοῦ με ἀνάδειξον, ὅπως κατὰ χρέος δοξάζω σε.

Ὡδὴ γ'. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχαίς.

Εκ τῶν σκανδάλων τοῦ ἐχθροῦ, ὦ Σεραφίμ ρύσασθαί με, Ἐξουσίαι Χερουβὶμ ἱκετεύω, Κυριότητες Ἀρχαί, καὶ

Θρόνοι, καὶ Ἀρχάγγελοι, σὺν ταῖς Ἀγγέλοις πᾶσι, τὸν Λυτρωτὴν ἱκετεύσατε.

Ζωῆς ἀρίστης με τυχεῖν, Πρόδρομε ἐκδυσώπει, σὺν Προφήταις καὶ Μαρτύρων χορείαις, Ἀποστόλων ἱερῶν, Ἱεραρχῶν ὁσίων τε, καὶ Ἱερομαρτύρων, τελειωθέντων δι' αἵματος.

Ἦς ἡξιώθητε τρυφῆς καὶ δόξης ἀδιαδόχου, αἱ ἀθλήσασαι Γυναῖκες ἀνδρείως, καὶ ἀσκήσασαι παιδρῶς, καὶ τὸν ἐχθρὸν νικήσασαι, ταύτης ἡμᾶς γενέσθαι, ἐν μετοχῇ ἱκετεύσατε.

Θεοτοκίον.

Θεοχαρίτωτε Ἀγνή, μετὰ τῶν ἄνω ταγμάτων, μετὰ πάντων τῶν σοφῶν Ἀποστόλων, καὶ Μαρτύρων ἱερῶν, καὶ Προφητῶν ἱκέτευε, ὅπως τελείαν λύσιν, ἀμαρτημάτων ληψώμεθα.

Ὡδὴ δ'. Σὺ μου ἰσχὺς, Κύριε.

Ι"δε Χριστέ, καὶ μὴ παρίδης με δέομαι, ἀμαρτίαις πάσαις συνεχόμενον, ἀλλ' ἱκεσίαις τῶν ἱερῶν, πάντων σου Ἀγγέλων, Μαρτύρων καὶ Ἀποστόλων σε, οἰκτείρησόν με σῶσον, καὶ τῆς σῆς βασιλείας, κληρονόμον με δεῖξον ὡς εὐσπλαγχνος.

Κήρυξ Χριστοῦ, Πρόδρομε τὸν ἐσθεςμένον με, τῆς καρδίας λύχνον νῦν ἐπάναψον, λύχνος Ἡλίου τοῦ νοητοῦ, ἥδη χρηματίσας, καὶ σὺν Προφήταις ἱκέτευε, καὶ πᾶσι τοῖς Ἀγίοις, ἐν θερμῇ μετανοίᾳ, τὴν ζωὴν μετελθεῖν με τὴν πρόσκαιρον.

Λάμψον μοι φῶς, τῆς μετανοίας φιλάνθρωπε, μεσιτείαις, τῶν ἐν ὁσιότητι, Θεραπευσάντων σε Ἰησοῦ, ἱερῶν Γυναίων, Ἱεραρχῶν καὶ Μαρτύρων σου, Κηρύκων Ἀποστόλων, καὶ Ἱερομαρτύρων, καὶ τυχεῖν σωτηρίας ἀξιώσον.

Θεοτοκίον.

Μόνη Θεὸν, σωματωθέντα κυήσασα, Παναγία, τῆτον καθικέτευε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ φοβερᾷ, πάντας ἡμᾶς σῶσαι, καὶ τῆς κολάσεως ρύσασθαι, ζωῆς αἰωνιζέσης, καὶ φωτὸς ἀξιώσαι, καὶ σὺν τούτοις καλῶς Θεραπεύσαι.

Ὡδὴ ε'. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Νοεραί σε Δυνάμεις, νῦν καθικετεύουσιν εὐσπλαγχνε Κύριε, Ἐξουσίαι Θρόνοι, Σεραφίμ Κυριότητες Ἀγγελοι, σὺν τοῖς Ἀρχαγγέλοις, καὶ ταῖς Ἀρχαῖς Ἰλεως ἔσο, τῷ λαῷ σου, καὶ σῶσον ὡς εὐσπλαγχνος.

Ξενοτρόπως βιώσας, Πρόδρομε μακάριε, ξένον με ποίησον, πάσης τιμωρίας, Ἰησοῦν δυσωπῶν τὸν φιλάνθρωπον, σὺν Προφήταις θείοις, καὶ Ἀποστόλοις Ἱεράρχαις, καὶ Μαρτύρων ἀγίοις στρατεύμασιν.

Ὁ τῆς σῆς Ἱεράρχας, καὶ Ἱερομάρτυρας λαμπρύνας Κύριε, καὶ σεπτῶν Γυναίων, ἀθλησάντων τὸν θεῖον κατάλογον, μεγαλύνας τούτων, ταῖς προσευχαῖς οἰκτείρησόν με, ὃ εἰδώς μου τὰ ἄμετρα πταίσματα. Θεοτοκίον.

Παναγία Παρθένε, Λόγον τὸν πανάγιον ἀποκυήσασα, τῆς ψυχῆς μου πᾶσαν, ἀθυμίαν καὶ λύπην ἀπέλασον, καὶ εὐδωσόν μου, τὸν λογισμόν τὰ θεία πράττειν, ἵνα πίστει καὶ πόθῳ δοξάζω σε.

Ὠδὴ ε'. Ἰλασθητί μοι Σωτήρ.

Ῥυσθῆναί με τῆς ἐκεῖ, ἀποκειμένης κολάσεως, δεήθητε Χερουβὶμ, Θρόνοι Κυριότητες, Ἄγγελοι Ἀρχάγγελοι, Ἀρχαὶ καὶ Δυνάμεις, τὸν Δεσπότην πάσης κτίσεως.

Σὺν Ἀποστόλων χοροῖς, καὶ τῶν Μαρτύρων στρατεύμασι, Πρόδρομε κήρυξ Χριστοῦ, εὐρεῖν ἡμᾶς ἔλεος, ἐν ᾧ ῥα τῆς κρίσεως, Ἰησοῦν δυσώπει, τὸν φιλάνθρωπον Θεὸν ἡμῶν.

Τῶν ἀθλησάντων σεργύως, Γυναίων θέκλα ἐξάρχουσα, ἐκέτευε σὺν αὐταῖς, τὸν εὐσπλαγχνον Κύριον, παθῶν ἀμαυρώσεως, καὶ πειρατηρίων, πολυτρόπων λυτρωθῆναι ἡμᾶς.

Θεοτοκίον.

Ὑμνοῦμέν σε οἱ πιστοί, θεοχαρίτῳτε Δέσποινα, τὸν ὑπερύμνητον γάρ, Θεὸν ἀπεκύησας· ὃν δυσώπει ἄχραντε, πόλιν καὶ λαόν σου, ἐν εἰρήνῃ διασώζεσθαι.

Ὠδὴ ζ'. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Φωτὸς φῶτα δεύτερα, τοῦ πρώτου ὄντες, ἅγιοι Ἄγγελοι, ἐν μεθέξει αὐτῷ, καὶ πανολβίῳ καταφαιδρύνεσθε· ὅθεν κραυγάζω· Τὸν νοῦν μου φωτίσατε, ἐσκοτισμένον αἰεὶ βίου τοῖς πάθεσιν.

Χορὸς ὁ μακάριος, τῶν Ἀποστόλων καθικετεύει σε, σὺν τῷ θείῳ Προδρόμῳ, τῶν Ἀθλοφόρων καὶ ἱερῶν Προφητῶν, Ἱεραρχῶν τε Ὀσίων φιλάνθρωπε· πάριδε πάντων ἡμῶν τὰ πλημμελήματα.

Ψυχῆς μου κατάβαλε, Χριστέ τὸν πόνον, καὶ ταύτην ᾧ-
πτερον, τῶν Ἱερομαρτύρων, Ἱεραρχῶν τε καὶ τῶν Ὁσίων
σε, ταῖς μεσιτείαις μὴ κατασχύνης με, ἥνικα μέλλω τῷ σῶ,
Θρόνῳ παρίστασθαι.

Θεοτοκίον.

Ὡς Θρόνος πυρίμορφος, τὸν Βασιλέα φέρεις τῆς κτίσεως,
ὃν δυσώπει Παρθένε, σὺν μακαρίαις καὶ ἱεραῖς Γυναιξί, τῆς
βασιλείας αὐτοῦ ἀξιῶσαί με, ὑμνολογοῦντα πιστῶς τὴν προ-
στασίαν σου.

Ὡδὴ ἡ. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ως Χερουβὶμ πυρίμορφα, Σεραφὶμ πολυόμματα, Θρόνοι
Ἐξουσίαι, καὶ Ἀρχαὶ καὶ Ἄγγελοι, καὶ πάντες Ἀρ-
χάγγελοι, καὶ Κυριότητες ἱεραὶ, σὺν τῷ μακαρίῳ, δυσωπεῖτε
Προδρόμῳ, Προφήταις Ἀποστόλοις, Ἱεράρχαις Ὁσίοις, καὶ
πᾶσι τοῖς Δικαίοις ἡμᾶς ἐλεηθῆναι.

Δότε ἡμῖν βοήθειαν, Πέτρε, Παῦλε, Ἰάκωβε, καὶ Βαρθολο-
μαῖε, καὶ Θωμᾶ, καὶ Φίλιππε, Ἀνδρέα, Μάρκε, Λουκᾶ, καὶ
Ἰωάννη φίλε Χριστοῦ, Σίμων καὶ Ἰούδα, παμμακάρισοι Θεῖα,
καὶ μέγιστε Ματθία, ἐπηρείαις τοῦ πλάνου, καταπεπονημέ-
νοις καὶ ἐξηπορημένοις.

Ἡλιακῶν λαμπρότερος, χρηματίσας ἐλλάμπσεως, Στέφανε
ὁ πρῶτος, Ἀθλητῶν γενόμενος, σὺν τούτοις ἰκέτευε, κατα-
γασθῆναι πάντας ἡμᾶς, καὶ τῆς ἀμαρτίας ἐκφυγεῖν πάντα
ζόφον, βοῶντας τῷ Δεσπότη· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυ-
ψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἰχνηλατεῖν με Πάναγνε, τοὺς ὁσίως βιώσαντας, διὰ πολι-
τείας ἐναρέτου ποίησον, ἐχθροὺς καταρράσσεισα, τοὺς ἀφει-
δῶς με θλίβοντας, καὶ πρὸς τῆς σαρκὸς κατολισθαίνειν τὰ
πάθη, ἀπαύστως ἐνοχλοῦντας, ἵνα χαίρων κραυγάζω· Λαὸς
ὑπερυψοῦτε Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ θ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός.

Ως Θεῖαι Ἐξουσίαι καὶ Χερουβὶμ, Σεραφὶμ Κυριότητες
Ἄγγελοι, Θρόνοι, Ἀρχαὶ, πᾶσαι καὶ Δυνάμεις πανευ-
κλεεῖς, καὶ ἱεροὶ Ἀρχάγγελοι, δέησιν ποιεῖτε πρὸς τὸν Θεόν,

καλῶς ἡμᾶς βιώσαι, τυχεῖν τε σωτηρίας, καὶ τῶν δεινῶν ἀπολυτρώσασθαι.

Σὺν πᾶσι τοῖς Προφήταις ὡς Προφητῶν, χρηματίσας ὑπέρτερος Πρόδρομε, τῶν ἀγαθῶν, πάντων καταξίωσον καὶ ἡμᾶς, τοὺς κακωθέντας πάθεσι, καὶ ταῖς ἐπηρείαις τοῦ πονηροῦ, αἰεὶ συνεχομένους, καὶ βίου ταῖς ἀπάταις, ὅπως ὑμᾶς πίστει γεραίρωμεν.

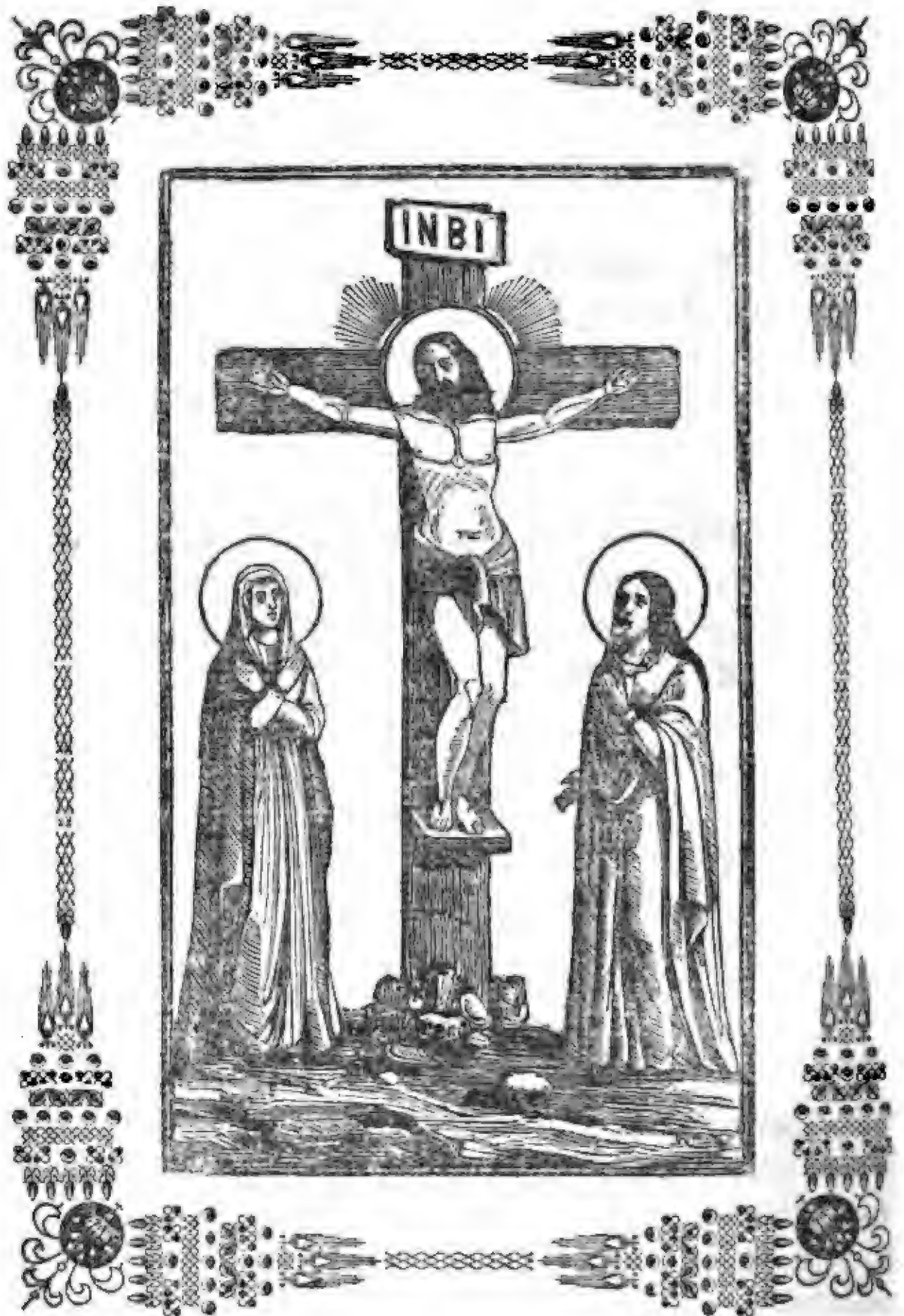
Ἡ Θεία Ἀποστόλων πανευκλεής, δωδεκαὶς σὺν τοῖς Μάρτυσιν ἅπασιν, Ἱεουργοῖς, καὶ Ἱερομάρτυσιν ἱεροῖς, Προφήταις μακαρίοις τε, Ὅσιοι καὶ Δίκαιοι, αἱ στερόρῳς, ἀθλήσασαι Γυναῖκες, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεῖαν, πρὸς τὸν Φιλάνθρωπον ποιήσατε.

Θεοτοκίον.

Φιλάγαθε Παρθένε τὸν ἀγαθόν, ἐκδυσώπει Υἱόν σου καὶ Κύριον, διαπαντός, τὴν κεκακωμένην ταῖς προσβολαῖς, τοῦ ψυχοφθόρου δράκοντος, καὶ ἐξασθενήσασάν μου ψυχὴν, ἰάσασθαι καὶ σῶσαι, καὶ πάσαις ἀγαθῦναι, ταῖς φωτοφόροις ἀναβάσεσιν.

Ἐμοὶ μὴ γένοιτο καυχᾶσθαι, εἰ μὴ ἐν τῷ Σταυρῷ
τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ψαλμ. γ'. 14.

ΟΙ ΕΙΚΟΣΙΤΕΣΣΑΡΕΣ ΟΙΚΟΙ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΝΟΗΤΗΝ ΚΑΙΝΑΚΑ

ΤΟΝ ΤΙΜΙΟΝ ΣΤΑΥΡΟΝ.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Ω τρισμακάρισε Σταυρέ καὶ πανσεβάσμιε, σὲ προσκυνοῦμεν οἱ πιστοὶ καὶ μεγαλύνομεν, ἀγαλλόμενοι τῇ Δείᾳ σου ἀνυψώσει. Ἀλλ' ὡς τρόπαιον καὶ ὄπλον ἀπροσμάχητον, περιφρούρει τε καὶ σκέπε τῇ σῇ χάριτι, τοὺς σοὶ κράζοντας· Χαῖρε, Εὐλον μακάριον.

ΟΙ ΟΙΚΟΙ.

Αγγελοι οὐρανόθεν ἀοράτως κυκλοῦσι Σταυρόν τὸν ζωηφόρον ἐν φόβῳ· καὶ φωτοπάροχον χάριν λαμπρῶς παρεχόμενον νῦν τοῖς πιστοῖς βλέποντες, ἐξίστανται, καὶ ἴστανται βοῶντες πρὸς αὐτὸν τοιαῦτα·

Χαῖρε, Σταυρέ αἰκουμένης φύλαξ· χαῖρε, ἡ δόξα τῆς Ἐκκλησίας.

Χαῖρε, ὁ πηγάζων ἀφθόνως ἰάματα· χαῖρε, ὁ φωτίζων τοῦ κόσμου τὰ πέρατα.

Χαῖρε, Εὐλον ζωομύριστον, καὶ θαυμαίων θαυμαρέ· χαῖρε, συνθετοτρισόλβιε, καὶ χαρίτων παροχεῦ.

Χαῖρε, ὅτι ὑπάρχεις ὑποπόδιον Θεῖον· χαῖρε, ὅτι ἐτέθης εἰς προσκύνησιν πάντων.

Χαῖρε, κρατὴρ τοῦ νέκταρος ἑμπλεως· χαῖρε, λαμπτήρ τῆς αἰνῶ λαμπρότητος.

Χαῖρε, δι' οὗ εὐλογεῖται ἡ κτίσις· χαῖρε, δι' οὗ προσκυνεῖται ὁ Κτίστης.

Χαῖρε, Ξύλον μακάριον.

Βλέπουσα ἡ Ἑλένη ἑαυτὴν ἐν ἐφέσει, φησὶ τῷ Βασιλεῖ Θαρσαλέως· Τὸ παμπόθητόν σου τῆς ψυχῆς εὐχερέστατόν μου τῇ σπουδῇ φαίνεται· ζητοῦσα γοῦν τὸ κράτιστόν σου τρόπαιον, ὡς λέγεις, κράζω· Ἀλληλουῖα.

Γινῶσιν ἄγνωστον πρῶην ἡ Βασίλισσα γνοῦσα, ἐβόησε πρὸς τοὺς ὑπουργοῦντας· Ἐκ λαγόνων τῆς γῆς εὐρεῖν ἐν τάχει, καὶ δοῦναι τὸν Σταυρὸν σπεύσατε· πρὸς ὃν ἰδοῦσα ἔφησεν ἐν φόβῳ, πλὴν κράζουσα οὕτω·

Χαῖρε, χαρᾶς τῆς ὄντως σημείου· χαῖρε, ἀρᾶς τῆς ἀρχαίας λύτρου.

Χαῖρε, Θησαυρὸς ἐν τῇ γῇ φθόνῳ κρυπτόμενος· χαῖρε, ὁ φανεῖς ἐν τοῖς ἀστροῖς τυπούμενος.

Χαῖρε, τετρακτινοπύρσευτε καὶ πυρίμορφε Σταυρέ· χαῖρε, κλίμαξ ὑψοστήρικτε, προοραθεῖσα ποτέ.

Χαῖρε, τὸ τῶν Ἀγγέλων γαληνόμορφον Θαῦμα· χαῖρε, τὸ τῶν δαιμόνων πολυστένακτον τραῦμα.

Χαῖρε, τερπνὸν τοῦ Λόγου κειμήλιον· χαῖρε, πυρὸς τῆς πλάνης σβεστήριον.

Χαῖρε, Σταυρέ, ἀπορούντων προστάτα· χαῖρε, στερρότε εὐδρομούντων ἀλείπτα.

Χαῖρε, Ξύλον μακάριον.

Δύναμις ἡ τοῦ Ξύλου, ἐπιδέδεικται τότε, πρὸς πίστωσιν ἀληθῇ τοῖς πᾶσι· καὶ τὴν ἄφωνόν τε καὶ νεκράν πρὸς ζωὴν ἀνέστησε, φρικτὸν Θέαμα τοῖς μέλλουσι καρποῦσθαι σωτηρίαν, ἐν τῷ μέλπειν οὕτως·

Ἀλληλουῖα.

Εᾔχουσα ἡ Ἑλένη τὰ ἀήττητον ὄπλον, ἀνέδραμε πρὸς τὸν ταύτης γόνον· ὁ δέ, μέγα σκιρτήσας εὐθύς, ἐπιγνοὺς τὸν μέγιστον Σταυρὸν, ἔχαιρε, καὶ ἄλμασιν ὡς ἄσμασιν, ἐβόα πρὸς αὐτὸν τοιαῦτα·

Χαῖρε, Σταυρέ, τοῦ φωτός δοχεῖον· χαῖρε, Σταυρέ, τῆς ζωῆς ταμεῖον.

Χαῖρε, ὁ δοτὴρ χαρισμάτων τοῦ Πνεύματος· χαῖρε, ὁ λιμὴν ποντοπόρων ἀχείμαστος.

Χαῖρε, τράπεζα βασταύουσα ὥσπερ Πῦμα τὸν Χριστόν· χαῖρε, κλῆμα, βότρυν στάζοντα φέρον οἶνον μυστικόν.

Χαῖρε, ὅτι τὰ σκῆπτρα τῶν ἀνάκτων φυλάττεις· χαῖρε, ὅτι τὰς κάρας τῶν δρακόντων συνθλάττεις.

Χαῖρε, λαμπρὸν τῆς πίστεως γνώρισμα· χαῖρε, παντὸς τοῦ κόσμου διάσωμα.

Χαῖρε, Θεοῦ πρὸς θνητοὺς εὐλογία· χαῖρε, θνητῶν πρὸς Θεὸν μεσιτεία.

Χαῖρε, Ξύλον μακάριον.

Ζῆλον ἔνδοθεν θείον, ἡ Ἑλένη λαβοῦσα, ἐζήτησε καὶ εὔρε σπουδαίως τὸν ἐν γῇ κρυπτόμενον Σταυρόν, καὶ δεικνύμενον ἐν οὐρανῷ Ἀνακτι· ὃν ὑψωσε· καὶ βλέπον τὸ πολίτευμα, ἐν πίστει ἔφη· Ἀλληλουῖα.

Ηλιόμορφος ὥφθη ὁ Σταυρὸς ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ πάντες φωτισμοῦ ἐμπλησθέντες, καὶ δραμόντες ὡς πρὸς ἀσέρα, θεωροῦσι τοῦτον ὡς καλῶν αἴτιον, ἐν ταῖς χερσὶ ταῖς θείαις ὑψωθέντα· ὃν ὑμνοῦντες εἶπον·

Χαῖρε, αὐγὴ νοητοῦ Ἡλίου· χαῖρε, πηγὴ ἀκενώτου μύρου.

Χαῖρε, τοῦ Ἀδάμ καὶ τῆς Εὕας ἀνάκλησις· χαῖρε, τῶν ἀρχόντων τοῦ Ἄδου ἡ νέκρωσις.

Χαῖρε, ὅτι ἀνυψούμενος, συνανυψοῖς νῦν ἡμᾶς· χαῖρε, ὅτι προσκυνούμενος, καθαγιαζεις τὰς ψυχάς.

Χαῖρε, τῶν Ἀποστόλων κοσμοκήρυκτον κλέος· χαῖρε, τῶν ἀθλοφόρων εὐμενέστατον σθένος.

Χαῖρε, Σταυρέ, Ἑβραίων ὁ ἔλεγχος· χαῖρε, Πιστῶν ἀνθρώπων ὁ ἔπαινος.

Χαῖρε, δι' οὗ κατεβλήθη ὁ Ἄδης· χαῖρε, δι' οὗ ἀνατέταλκε χάρις.

Χαῖρε, Ξύλον μακάριον.

Θεοβράβευτον Ξύλον θεωρήσαντες πάντες, τῇ τούτου νῦν προσέλθωμεν σκέπη· καὶ ὡς ὄπλον κρατοῦντες αὐτό, δι' αὐτοῦ τροπῶμεν τῶν ἐχθρῶν φάλαγγας, καὶ ψαύοντες τὸν ἄψαυστον, τοῖς χεῖλεσιν αὐτῷ βοῶμεν· Ἀλληλουῖα.

Ι"δε φῶς ἔρανόθεν Κωνσταντῖνος ὁ μέγας, δεικνύμενον Σταυροῦ τὸ σημεῖον δι' αἰσέρων, ἐν ᾧ καὶ νικᾶν πολεμίων πληθύν, ἔσπευσε τὸ Ξύλον φανερώσαι, καὶ βοῆσαι πρὸς αὐτὸ τοιαῦτα·

Χαῖρε, βουλῆς τῆς ἀρρήτου πέρας· χαῖρε, λαοῦ εὐσεβοῦντος κέρας.

Χαῖρε, πολεμίων ὁ τρέπων τὰς φαλαγγας· χαῖρε, φλόξ κα-
θάπερ ὁ φλέγων τοὺς δαίμονας.

Χαῖρε, σκῆπτρον ἐπεράνιον τοῦ Βασιλέως τοῦ πιστοῦ· χαῖ-
ρε, τρόπαιον ἀήττητον τοῦ φιλοχρίστου στρατοῦ.

Χαῖρε, ὁ τῶν βαρβάρων τὴν ὀφρὺν καταβάλλων· χαῖρε, ὁ
τῶν ἀνθρώπων τὰς ψυχὰς περιέπων.

Χαῖρε, κακῶν πολλῶν ἀμυντήριον· χαῖρε, καλῶν πολλῶν
βραβευτήριον.

Χαῖρε, δι' οὗ χριστοφόροι σκιρτῶσι· χαῖρε, δι' οὗ Ἰουδαῖα
θρηνοῦσι.

Χαῖρε, Ξύλον μακάριον.

Κλίμαξ οὐρανομήκης, ὁ Σταυρὸς τοῦ Κυρίου, ἐγένετο, τοὺς
πάντας ἀνάγων, ἀπὸ γῆς πρὸς ὕψος οὐρανοῦ, τοῦ χο-
ροῖς Ἀγγέλων συνοικεῖν πάντοτε, ἀφέντας τὰ νῦν ὄντα ὡς
μὴ ὄντα, καὶ εἰδότες ψάλλειν· Ἀλληλουῖα.

Λάμψας φῶς ἐπὶ πᾶσιν ὁ Σωτὴρ τοῖς ἐν Ἄδῃ, ἐφώτισας
τοὺς κάτω κειμένους· πυλωροὶ δὲ Ἄδου τὴν αὐγὴν μὴ
ἐνέγκαντές σου, ὡς νεκροὶ πεπτώκασιν· οἱ τούτων δὲ ῥυσθέν-
τες, νῦν ὁρῶντες τὸν Σταυρὸν βοῶσι·

Χαῖρε, ἀνάστασις τεθνεώτων· χαῖρε, παράκλησις τῶν πεν-
θούντων.

Χαῖρε, τῶν ταμείων τοῦ Ἄδου ἡ κένωσις· χαῖρε, Παραδείσου
τρυφῆς ἡ ἀπόλαυσις.

Χαῖρε, ῥάβδος ἡ ποντίσασα τὸν Αἰγύπτιον στρατὸν· χαῖρε,
αὕθις ἡ ποτίσασα Ἰσραηλίτην λαόν.

Χαῖρε, ἔμψυχον Ξύλον, τοῦ Ληστοῦ σωτηρία· χαῖρε, εὖοσμον
ρόδον, εὐσεβῶν εὐωδία.

Χαῖρε, τροφή πεινώντων ἐν πνεύματι· χαῖρε, σφραγίς, ἣν ἔ-
λαβον ἄνθρωποι.

Χαῖρε, Σταυρέ, μυστηρίων ἡ θύρα· χαῖρε, ἐξ οὗ ρεῖθρα χέον-
ται θεία. Χαῖρε, Ξύλον μακάριον.

Μέλλοντος Μωϋσέως τὸ πολύμοχθον γένος λυτρώσασθαι
ἐκ τῆ λυμεῶνος, ἐπεδόθης ὡς ῥάβδος αὐτῷ, ἀλλ' ἐγνώ-
σθης τούτῳ καὶ Θεοῦ σύμβολον· διόπερ κατεπλάγη σου,
Σταυρέ, τὴν δυναστείαν, κράζων· Ἀλληλουῖα.

Τὸ Κοντάκιον· Ὡ τρισμακάριστε Σταυρέ. Σελ. 503.

Τὸν Ν'. ψαλμὸν, καὶ τὸν Κανόνα, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
Χαρὰς δοχεῖον, σοὶ πρέπει χαίρειν μόνῳ. Ἰησοῦς.

Ποῖημα Κωνσταντίνου Δαπόντε.

Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Α**'νοίξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται πνεύματος,
» καὶ λόγον ἐρεῦξομαι, τῷ ζωηφόρῳ Σταυρῷ, καὶ ὀφθί-
» σομαι, φαιδρῶς πανηγυρίζων, καὶ ἄσω γηθόμενος, τούτου
» τὰ θαύματα. Τροπάρια.

Χριστὶ σκῆπτρον ἅγιον, ἐμψυχωμένον σε Πνεύματι, Σταυρέ
πανσεβάσμιε, Ἑλένη βλέπουσα, προσεφώνει σοι· Χαῖρε
Χριστοῦ ἡ δόξα, δι' οὗ δόξαν ἅπαντες, προσενεδύθημεν.

Ἀήττητος δύναμις, Χαῖρε Σταυρέ τρισμακάριστε, πιστῶν
δεομένων σου· χαῖρε ἡ μάχαιρα, ἡ ἐκκόπτουσα, τὰ κέρατα
δαιμόνων· χαῖρε ἀγλαόκαρπον, δένδρον πανάγιον.

Ῥάβδος ἡ βλαστήσασα, χαῖρε Χριστὸν τὸν ζωήρρυτον,
καρπὸν ἐξ οὗ τρώγοντες, ζωὴν καρπούμεθα· Χαῖρε ἐνδοξον,
σημεῖον τῆ Δεσπότῃς, ἀφ' οὗ σαλευθήσονται, γῆ καὶ οὐράνια.

Ἀγγέλων ἀγλαῖσμα, Χαῖρε βροτῶν τὸ διάσωσμα, δαιμό-
νων πολύστονον, τραῦμα πανύμνητε, ζωοπάροχε, Σταυρέ ἡ
σωτηρία, καταπονουμένων τε, καὶ ἡ ἀντίληψις.

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**οὺς σοὺς ὑμνολόγους ζωοδότα, ἰάσεων ἄφθονος πηγὴ,
» Δίασον συγκροτήσαντας, πνευματικὸν στερέωσον, καὶ
» ἐν τῇ θείᾳ δόξῃ σου, στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

Τροπάρια.

Σταυρέ ἡ ἀρχὴ τῆς σωτηρίας, Σταυρέ τῶν Μαρτύρων ἡ
χαρὰ, κήρυγμα Ἀποστόλων τε, Ἐκκλησιῶν ὁμόνοια, σκέ-
πε φρούρει καὶ φύλαττε, τοὺς καυχωμένους τῷ κράτει σου.

Διώκονται φάλαγγες δαιμόνων, τῇ σῇ σημειώσει δυνατέ·
ὄθεν βοῶμεν· Χαῖρέ σοι· χαῖρε δὲ οὗ ἡνώθησαν, ἡ γῆ καὶ
τὰ οὐράνια, καὶ ἐθεώθη ὁ ἄνθρωπος.

Ὁδὸς πρὸς μονὰς τὰς οὐρανίους, ἀπάγουσα, χαῖρε τὸ
λαμπρὸν, τοῦ Ἰησοῦ μου τρόπαιον· χαῖρε ἀνάκτων στέφανος·
χαῖρε σωτὴρ παγκόσμιος· χαῖρε ἡ ῥάβδος εὐθύτητος.

Χαῖρε σὺ ἡ ῥάβδος βασιλείας, δυνάμεως· χαῖρε τοῦ Χρι-
στοῦ, ἡ ῥάβδος ἣν ἀπέστειλεν, ἐκ τῆς Σιών ὁ Κύριος· χαῖρε
φυτὸν ἀθάνατον, ὑφ' οὗπερ σκέπονται ἅπαντες.

Τὸ Κοντάκιον· Ὡ τρισμακάριστε Σταυρέ.

Εἵτα ἑτέρους ἐξ Οἴκους.

Νόμον ὁ ἐν Σιναίῳ τῷ Θεόπτη δούς πάλαι, Σταυρῷ ἐθε-
λοντὶ προσηλοῦται, ὑπὲρ ἀνόμων ἀνόμως ἀνδρῶν, καὶ
κατάραν νόμου παλαιαν ἔλυσεν, ἵνα Σταυροῦ τὴν δύναμιν
ὁρῶντες ἅπαντες νῦν βοῶμεν·

Χαῖρε, ἀνόρθωσις πεπτωκότων· χαῖρε, κατὰπτωσις κοσμο-
λάτρων.

Χαῖρε, ἀναστάσεως Χριστοῦ τὸ ἐγκαίνισμα· χαῖρε, μονα-
ζόντων τὸ θεῖον ἐντρύφημα.

Χαῖρε, δένδρον εὐσκιόφυλλον, ὑφ' οὗ σκέπονται πιστοί· χαῖ-
ρε, ξύλον προφητόφθεγκτον, πεφυτευμένον ἐν γῇ.

Χαῖρε, τῆς βασιλείας κατ' ἐχθρῶν συμμαχία· Χαῖρε, τῆς πο-
λιτείας κραταιὰ προστασία.

Χαῖρε, Κριτοῦ δικαίου φανέρωσις· χαῖρε, βροτῶν πταιόντων
κατάκρισις.

Χαῖρε, Σταυρὲ ὀρφανῶν ἀντιλήπτορ· χαῖρε, Σταυρὲ πλουτι-
στὰ τῶν πενήτων.

Χαῖρε, Ξύλον μακάριον.

Ἦένον θαῦμα ἰδόντες, ξένον βίον βιώμεν, τὸν νοῦν εἰς οὐ-
ρανὸν ἀνυψοῦντες· διὰ τοῦτο γὰρ ἐν τῷ Σταυρῷ ὁ Χρι-
στὸς ἐπάγη, καὶ σαρκὶ πέπονθε, βουλόμενος ἐλκύσαι πρὸς
τὸ ὕψος τοὺς αὐτῷ βοῶντας·

Ἀλληλουῖα.

Οἷος ἦλθεν ἐξ ὕψους, τὴν Θεότητα ἔχων, ὁ μόνος προαιω-
νιος Λόγος· καὶ τεχθεὶς ἐκ Παρθένου Μητρὸς, καὶ φα-

νεῖς τῷ κόσμῳ ταπεινὸς ἄνθρωπος, Σταυρὸν καταδεξάμενος, ἐζώωσε τοὺς αὐτῷ βοῶντας·

Χαῖρε, Σταυρὲ τῆς εἰρήνης ὄπλον· χαῖρε, βαλθῖς τῶν ὁδοιπορούντων·

Χαῖρε, σωζομένων σοφία καὶ στήριγμα· χαῖρε, ἀπολλυμένων μωρία καὶ σύντριμμα·

Χαῖρε, εὐκαρπον, ἀθάνατον καὶ ζωηφόρον φυτόν· χαῖρε, ἄνθος, ὅπερ ἤνθησε τὴν σωτηρίαν ἡμῶν·

Χαῖρε, ὅτι συνάπτεις τὰ ἐν γῇ σὺν τοῖς ἄνω· χαῖρε, ὅτι φωτίζεις τὰς καρδίας τῶν καίτω·

Χαῖρε, δι' οὗ φθορὰ ἐξωστράκισται· χαῖρε, δι' οὗ ἡ λύπη ἠφάνισται·

Χαῖρε, καλῶν μυριάριθμος ὄλβος· χαῖρε, πιστῶν μυριώνυμον εὖχος·

Χαῖρε, Ξύλον μακάριον·

Πέπτωκε τῶν δαιμόνων ἡ παμβέβηλος φαλαγξ, καὶ γένος τῶν Ἑβραίων ἡσχύνθη, προσκυνούμενον τὸν Σταυρὸν παρὰ πάντων, μετὰ πόθου βλέποντες, αἰεὶ δὲ ἀναβλύζοντα· ἰάματα τοῖς ἐκβοῶσιν· Ἀλληλουῖα·

Ρεύματα συνεσταῖλη λογισμῶν κακοδόξων, παγέντος σου Χριστὲ ἐπὶ ξύλου· ἀποροῦσι γὰρ ὄντως τὸ, Πῶς καὶ Σταυρὸν ὑπέστης, καὶ φθορὰν πέφευγας· ἡμεῖς δὲ τὴν Ἀνάστασιν δοξαῖζοντες, ἀναβοῶμεν·

Χαῖρε, σοφίας Θεοῦ τὸ ὕψος· χαῖρε, προνοίας αὐτοῦ τὸ βάθος·

Χαῖρε, μωρολόγων ἀλόγων ἡ ἄγνοια· χαῖρε, μαντιπόλων ἀφρόνων ἀπώλεια·

Χαῖρε, ὅτι τὴν Ἀνάστασιν ἐμφανίζεις τοῦ Χριστοῦ· χαῖρε, ὅτι τὰ παθήματα ἀνακαινίζεις αὐτοῦ·

Χαῖρε, τῶν πρωτοπλάστων τὴν παράβασιν λύσας· χαῖρε, τοῦ Παραδείσου τὰς εἰσόδους ἀνοίξας·

Χαῖρε, Σταυρὲ τοῖς πᾶσι σεβάσμιε· χαῖρε, ἐθνῶν ἀπίστων ἀντίπαλε·

Χαῖρε, Σταυρὲ ἱατρὲ τῶν νοσούντων· χαῖρε, αἰεὶ βοηθὲ τῶν βοώντων·

Χαῖρε, Ξύλον μακάριον·

Σῶσαι θείων τὸν κόσμον ὃ τῷ κόσμου κοσμήτωρ, κατήλθε πρὸς αὐτὸν ἀπορρήτως· καὶ Σταυρὸν ὑπέστη, Θεὸς ὢν, δι' ἡμᾶς, τὰ πάντα κατ' ἡμᾶς δέχεται· διὸ καὶ λυτρωσάμενος ἡμᾶς, ἀκούει παρὰ πάντων· Ἀλληλουϊα.

Τὸ Κοντάκιον· Ὡ τρισμακάριστε Σταυρέ.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

- » **Ο** καθήμενος ἐν δόξῃ, ἐπὶ θρόνου Θεότητος, ἐν Σταυροῦ
- » τῷ ξύλῳ, ἦλθεν Ἰησοῦς ὁ ὑπέρθεος, τῇ ἀκηράτῳ πα-
- » λάμῃ, καὶ διέσωσε, τοὺς κραυγάζοντας· Δόξα Χριστὲ τῇ
- » δυνάμει σου.

Τροπάρια.

Εὐφημοῦμέν σε προθύμως, ὑποπόδιον λέγοντες, τῶν ποδῶν Κυρίου, ἐν ᾧ προσκυνοῦμεν πανάγιε, Χαῖρε Σταυρέ· καὶ ὑψοῦμεν τὸν ὑψώσαντα, τὴν πεσοῦσαν φύσιν παραβάσει Προπάτορος.

Ἰορδάνης μαρτυρεῖ σου, τὴν φρικτὴν θείαν δύναμιν, Σταυρὲ τοῦ Κυρίου, ἀναχαιτισθεῖς ὑπὲρ λόγον τε, καὶ τόπον δούς Πατριάρχῃ διαβαίνοντι, καὶ ἀνάξας τῷ Ἐλισσεὲ τὸ σιδήριον.

Ὅφεις χαῖρε ὁ κτιννύων, ἐν ἐρήμῳ βλεπόμενος· χαῖρε φῶς Κυρίου, τὸ φωτίζον πάντα τὰ πέρατα· χαῖρε ὁ σκόλοψ βαρβάρων, ἡ κατάλυσις, τῶν ξοάνων τε, καὶ Ἰουδαίων ἀπώλεια.

Νῆσοι, ἡπειρος ἡ πᾶσα, σῶ τιμίῳ κλείζονται, κλέος οἴκου μένης, Σταυρὲ ζωηφόρε ὀνόματι· ὕψωσον κέρας ἀπάντων, χριστωνύμων τε, καὶ κατὰβαλε τῶν ἐναντίων τὸ φρύαγμα.

Σοὶ βοῶμεν ὡς ἐμψύχῳ· Χαῖρε Ξύλον τρισόλβιον· χαῖρε ζωῆς Ξύλον· χαῖρε προσκυνούμενον πάντοτε, ὑπὸ Ἀγγέλων, ἀνθρώπων· χαῖρε καύχημα, οὐρανοῦ καὶ γῆς, σῶσον ἡμᾶς τῇ δυνάμει σου.

Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

- » **Ε**ξέστη τὰ σύμπαντα, ἐπὶ τῇ θείᾳ δόξῃ σου· σὺ γὰρ
- » τρισμακάριστον ὦ Ξύλον, ἔσχες εἰς ὕψος τὸν ἐπὶ πᾶν-
- » των Θεόν, καὶ ἔδειξας ἄχρονον ἡμῖν, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί
- » σε, σωτηρίαν δωρούμενος.

Τροπάρια.

Οπλον θεοχάλκευτον, ὁ θυρεὸς τῆς πίστεως, κράτος τὸ ἀκράδαντον ἐν μάχαις, Σταυρὲ Κυρίου, χαῖρε ἡ δίστο-

μος, σπάθη τῶν πιστῶν· χαῖρε δι' ἧς, "Ἄγαρ κατασφάττεται, καὶ ἐγείρονται τρόπαια.

Ἰσχύς καὶ ὀχύρωμα, ἀνθρώπων Σταυρὲ τίμιε, κλίμαξ τὸν Θεὸν ἐστηριγμένον, ἐπὶ σὲ ἔχουσα, χαῖρε κήρυγμα, πάντων Προφητῶν· χαῖρε δι' οὗ, ὁ κόσμος ἡγίασται, καὶ Σατᾶν καταβέβληται.

Πάθος τὸ κεφάλαιον, παθῶν Κυρίου ἐνδοξε, χαῖρε τῇ παθόντος ἐκουσίως, ἐξ οὗ τὸ θείον πόμα ἀνέβλυσε, πᾶσι τὸ πανάχραντον αὐτοῦ, Αἷμα καὶ ἐπίομεν, ἐκτακέντες οἱ ἄνθρωποι.

Ῥεῖθροις θείου Αἵματος, ἐπαρδευθεὶς πανάγιε, Σταυρὲ θεοτίμητε τοὺς πίστει, σῶζε κινδύνων, καὶ τοῦ λοιμοῦ καὶ λιμοῦ, βοῶντάς σοι· Χαῖρε ἡ πηγὴ, ἄρδουσα τὰ σύμπαντα, τὰ σωτήρια νάματα.

Εὐλόγησον Κύριε, τοῦ σου Σταυροῦ τῇ χάριτι, τὸν ἐνιαυτὸν χρηστότητός σου, τοὺς ἱερέας, τοὺς βασιλεῖς, τὸν στρατὸν, πάντα περιούσιον λαόν, πιστῶς προσκυνοῦντάς σου, τὸν Σταυρὸν τὸν φωτόμορφον.

Ὡδὴ 5'. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον, τελοῦντες Ἑορτὴν οἱ
• θεόφρονες, τοῦ θεοδέγμονος, Σταυροῦ, τὰς χεῖρας κρο-
• τήσωμεν, τὸν ἐπ' αὐτῷ τεθέντα Θεὸν δοξάζοντες.

Τροπάρια.

Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνοῦμέν σε, καὶ ψάλλομεν τῷ θείῳ ὀνόματι, σου Σταυρὲ ὑψιστε, σεπτῷ Ἀγγέλοις ὑπάρχοντι, καὶ φοβερῷ καὶ αυτοῖς τοῖς δαιμόνων ἄρχουσι.

Ἐλένη γῆθεν τὸ Λάβαρον, ἐκλάμψαν βασιλείας τοῦπίσημον, Χριστιανῶν ἡμῶν, γνοῦσα τὸ, Χαῖρέ σοι ἔκραζε, χαῖρε ἡμῶν ἡ δόξα καὶ τὸ κραταίωμα.

Ἴδου καὶ αυτοὶ σοι κραυγάζομεν· Χαῖρε Σταυρὲ Κυρίου παν-ἐνδοξε· χαῖρε ἐλπίς ἡμῶν· χαῖρε ὑψὼν ἡμᾶς ἅπαντας, τῇ παγκοσμίῳ ἤδη θείᾳ ὑψώσει σου.

Χαρᾶς αἰτίου ὑπάρξαντος, πιστοὶ νῦν τῇ δυνάμει σου χαίρομεν, καὶ προσκυνοῦμέν σε· Χαῖρε λαμπτήρ παμφαέστατε· χαῖρε νηπίων φύλαξ, καὶ πολυῦμνητε.

Τὸ Κοντάκιον· Ὡ τρισμακάριστε Σταυρέ.

Εἶτα τοὺς λοιποὺς ἐξ Οἴκους.

Τεῖχος τῆς οἰκουμένης, ὦ Σταυρέ ζωηφόρε, ἀπόρθητον καὶ
Θεῖον νοοῦμεν· ὁ γὰρ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς κατα-
σκευάσας σε Ποιητής, τάννυσι τὰς χεῖρας, ξένον ἄκουσμα!
καὶ ἅπαντας ἐκφωνεῖν διδάσκει.

Χαῖρε, ἡ βάσις τῆς εὐσεβείας· χαῖρε, τὸ νῆκος τῆς κλη-
ρουχίας.

Χαῖρε, Ἀμαλήκ νοητὸν ὁ τροπύμενος· χαῖρε, Ἰακώβ ταῖς
χερσὶ προτυπούμενος.

Χαῖρε, σὺ γὰρ ἀνεμόρφωσας τὰς παλαιτάτας σκιὰς· χαῖρε,
σὺ γὰρ ἀνεπλήρωσας προφητοφθέγκτους φωναίς.

Χαῖρε, ὁ τὸν Σωτῆρα τῶν ἀπάντων βαστάσας· χαῖρε, ὁ τὸν
φθορέα τῶν ψυχῶν καταργήσας.

Χαῖρε, δι' οὗ Ἀγγέλοις ἠνώθημεν· χαῖρε, δι' οὗ φωτὶ κατη-
γιάσθημεν.

Χαῖρε, σὲ γὰρ προσκυνοῦμεν τιμῶντες· χαῖρε, σοὶ γὰρ προσ-
φωνοῦμεν, βοῶντες.

Χαῖρε, Ξύλον μακάριον.

Υμνος ἅπας μειοῦται, συνακολουθεῖν θέλων, τῷ πλήθει
τῶν πολλῶν σου θαυμάτων· ἐγκωμίων πληθὺν καὶ γὰρ
ἂν προσάξωμέν σοι, ὦ Σταυρέ τίμιε, οὐδὲν τελοῦμεν ἄξιον, ὧν
δέδωκας ἡμῖν· ἀλλ' οὖν βοῶμεν· Ἀλληλουῖα.

Φωτοπάροχον αἴγλην, τοῖς ἐν σκότει δωρεῖται, Σταυρὸς ὁ
ζωοδώρητος οὗτος· τὸ γὰρ αὔλον δέδεκται φῶς, καὶ
πρὸς γνῶσιν Θεῖαν δαδουχεῖ ἅπαντας· ὑψοὶ δὲ νῦν ὑψούμε-
νος τὸν νοῦν ἡμῶν, ἀναμέλπειν ταῦτα.

Χαῖρε, φωστήρ τοῖς ἐν σκότει φαίνων· χαῖρε, ἀστήρ τὸν κόσ-
μον αὐγάζων.

Χαῖρε, ἀστραπὴ χριστοκτόνους ἀμβλύνουσα· χαῖρε, ἡ βροντὴ
τοὺς ἀπίστους ἐκπλήττουσα.

Χαῖρε, ὅτι κατελάμπρυνας ὀρθοδόξων τοὺς χορούς· χαῖρε,
ὅτι κατηδάφισας τῶν εἰδώλων τοὺς βωμούς.

Χαῖρε, ὕπερ ὁ τύπος οὐρανόθεν ἐφάνη· χαῖρε, οὐπερ ἡ χαίρις
πονηρίας ἐλαύνει.

Χαῖρε, σαρκὸς σημαίνων τὴν νέκρωσιν· χαῖρε, παθῶν ὁ κτεί-
νων ἐπέγερσιν.

Χαῖρε, ἐν ᾧ ὁ Χριστὸς ἐσταυρώθη· χαῖρε, δι' οὗ πᾶς ὁ κόσμος ἐσώθη.

Χαῖρε, Ξύλον μακάριον.

Χαῖριν δοῦναι θελήσας ὁ Χριστὸς τοῖς ἀνθρώποις, τὰς χεῖ-
ρας ἐπὶ ξύλου ἐκτείνει, καὶ τὰ ἔθνη πάντα συγκαλεῖ,
καὶ βασιλείαν πᾶσιν οὐρανῶν δίδωσι, τοῖς μέλπουσι τὸν ὕ-
μνον ἐπαξίως, καὶ πιστῶς βοῶσιν· Ἀλληλουῖα.

Ψάλλοντές σου τὸν ὕμνον, εὐφημοῦμεν ἐκ πόθου, ὡς ἔμψυ-
χον Κυρίου σε Ξύλον· ἐπὶ σοὶ γὰρ παγεῖς ἐν σαρκὶ ὁ
δεσπότης τῶν ἄνω δυνάμεων, ἡγίασεν, ἐδόξασεν, ἐδίδαξε
βοᾶν σοι ταῦτα.

Χαῖρε, Σταυρέ, νοητὴ ρομφαία· χαῖρε, Ἀγίων ἅγιον βλέμμα.

Χαῖρε, Προφητῶν καὶ Δικαίων προκήρυγμα· χαῖρε, τοῦ Χρι-
στοῦ λαμπροφόρον στρατήγημα.

Χαῖρε, κάλλος καὶ διάδημα βασιλέων εὐσεβῶν· χαῖρε, κρά-
τος καὶ ὀχύρωμα ἱερέων εὐλαβῶν.

Χαῖρε, τῆς ἀληθείας εὐκλεέστατος κόσμος· χαῖρε, τῆς σω-
τηρίας εὐτυχέστατος ὅρμος.

Χαῖρε, φαιδρὸν ἀπάντων ἀγλαῖσμα· χαῖρε, υἱῶν τῆς Ἀγαρ
φυγάδευμα.

Χαῖρε, φωτὸς ἀκηράτου λυχνία· χαῖρε, ψυχῆς τῆς ἐμῆς θυ-
μηδία.

Χαῖρε, Ξύλον μακάριον.

Ω πανύμνητον Ξύλον, τὸ βαστάσαν τὸν πάντων Ἀγίων
ἀγιώτατον Λόγον· δεδεγμένον ἡμῶν τὰς λιταῖς, ἀπὸ
πάσης ῥῦσαι συμφορᾶς, ἅπαντας, καὶ αἰωνίου λύτρωσαι κο-
λαίσεως τοὺς σοὶ βοῶντας·

Ἀλληλουῖα.

Καὶ πάλιν· Ἀγγελοι οὐρανόθεν. Καὶ τό· Ω τρισμακάριστε
Σταυρέ. Σελ. 503.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ο**ὐκ ἐλάτρευσαν, τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες, παρὰ τὸν κτί-
• σαντα· ἀλλὰ πῦρὸς ἀπειλήν, ἀνδρείως πατήσαντες,

- χαίροντες ἔψαλλον· Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος
- καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τροπάρια.

Αναφέρουσα, ἐκ γῆς πρὸς τὰ οὐράνια, χαῖρε ἡ γέφυρα· χαῖρε· σημεῖον ἐν ᾧ, φλογίνη ρομφαία μὲν ὑποκεχώρηκε· Ληστής ἦλθε δὲ, χαίρων εἰς τὸν Παραδείσον· Ἀνυμῶ τὴν δυνάμιν σου.

Ἰερέων, ἡ εὐπρέπεια ζωήρῳτε, χαῖρε Θεμέλιον, τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν, γαλήνη τοῦ σύμπαντος· χαῖρε ἀνάκλησις, μετανοίας τε, καὶ παρθενίας τήρησις· χαῖρε Ξύλον ἀφθαρσίας.

Ρόδον εὖοσμον, ἄνθος χαῖρε ἀμάραντον, ῥάβδος βλαστήσασα, τὴν σωτηρίαν ἡμῶν· Ζωῆς χαῖρε τράπεζα, παρατιθέμενον, ἄρτον ἔχουσα· χαῖρε τροφή πεινῶντων τε, καὶ λιμὴν χειμαζομένων.

Εὐφημεῖ σε, μακαρίζοντα τὰ πέρατα, καὶ ἀνακραΐζει· Χαῖρε τὸ ἄρμα Θεῷ, ἐν ᾧ περιέδραμεν ἀγαλλιωμένος, ὥσπερ γίγας τις, τὸν οὐρανόν, τὴν ἄβυσσον, ἕως ἁκρῶν οὐρανίων.

Ἰλαστήριον, ἀπάντων χαῖρε τίμιε· χαῖρε ἡ σύστασις παντὸς τοῦ κόσμου Σταυρὲ, δι' οὗ ὑψουμένους τε συνανηψόμεθα, καὶ διάβολος, πίπτει εἰς Ἄδου πέταυρον, τὸ αὐτῷ ἡτοιμασμένον.

Ὡδὴ ἡ· Ὁ Εἰρμός.

- **Π**αῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ ἀβύσσῳ, ὁ τύπος τοῦ Θεοδόχου
- διεσώσατο, τότε μὲν τυπούμενος· νῦν δὲ ἐνεργούμενος,
- τὴν οἰκουμένην ἅπασαν ἀγείρει ψάλλουσιν· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Ναμάτων πηγῆς ἐκ σωτηρίου, τοῦ Θεοῦ Σταυροῦ, πλυσίως ἀρυσώμεθα, Θεορρύτων ἅπαντες, τῆς πλευρᾶς τοῦ πλάσαντος, ἡμᾶς προθύμως κράζοντες, καὶ πίστει ψάλλοντες· Τὸν τίμιον ὑμνοῦμεν Κυρίου, καὶ ὑπερυψοῦμεν Σταυροῖ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Μέσον οὐρανοῦ καὶ γῆς ἰδρύθης, ὡς κλίμαξ Σταυρὲ Κυρίου ὡραιότατε, ἵνα ἀνατρέχωμεν, πρὸς τὰ ἐπουράνια, δε

τῆς σῆς οἱ ἄνθρωποι ἀνόδου, ψάλλοντες· Τὸν τίμιον Σταυρὸν ἀνυμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ τόπος Κυρίου, οὗ οἱ πόδες, οἱ ἅγιοι σὺ πρὸς σωτηρίαν ἔστησαν· ὅθεν προσκυνοῦμέν σε, Σταυρέ ἡλιόμορφε, τῶν ἀσκητῶν ἐντρύφημα, τοῦ Παντοκράτορος, ἡ ἔκλαμπρος σημαία τῆς νίκης, κατὰ τοῦ Βελίαρ, ἡ Θεοδόχος κλίνη.

Νεκροὶ διὰ σοῦ ζωοποιοῦνται· Θανάτου καὶ γὰρ τὸν νεκρωτὴν ἐβάστασας· τυφλοὶ ἀναβλέπουσιν, ὧτα διανοίγονται, δαίμονες διώκονται, πάθη ἀφίστανται, μυρίων ἀγαθῶν ταμειοῦχε, Σταυρέ τοῦ Σωτῆρος, ἡ κλεῖς τοῦ Παραδείσου.

Ὡφθης Κωνσταντίνῳ τῷ μεγάλῳ, τῷ κράτορι εὐσεθείας, ὃ πανσέβαστε, Σταυρέ Θεοδώρητε, καὶ πανυπερθαύμαστε, ἡλιακῶν λαμπρότερος βολίδων· ὅθεν σε, τὸν Κύριον ὑμνοῦμεν τὸν δόντα, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Α**ἴπας γηγενῆς, σκίρτάτω τῷ πνεύματι λαμπαδουχούμε-
 » **Α**νος, πανηγυριζέτω δέ, αὐτῶν Νόων φύσις γεραίρουσα,
 » τὰ ἱερὰ θαυμάσια τῆς Θεομήτορος, καὶ βοάτω· Χαίροις
 » παμμακάριστε, Θεοτόκε ἀγνή ἀειπαύρθε.

Τροπάρια.

Ιθυνον ἡμῶν, Σταυρέ παμμακάριστε, τῶν προσκυνούντων σε, πρὸς ταῖς ἐντολαῖς Χριστοῦ, τὴν ζωὴν, ἵνα σοι Χαῖρε κράζωμεν· χαῖρε κατάρας λύτρωσις, ὡς τανυσθέντος σοι, τοῦ Κυρίου, καὶ κατάραν λύσαντος, εὐλογίαν ἡμῖν ἀντεισάξαντος.

Ἦρθη ἐπὶ γῆς, ἀπάσης ἡ δόξα σου, Σταυρέ καὶ ἔπλησε, καὶ τὰ ἐπουράνια· διό σοι, Χαῖρε αἰεὶ κραυγάζομεν· χαῖρε δι' οὗ ἐσώθημεν, τὰ ἔθνη ἅπαντα, προσκυνοῦντες, Τριάδα ἀχώριστον, τὸν Πατέρα Υἱὸν σὺν τῷ Πνεύματι.

Σὺ εἰ ὁ Σταυρός, δι' οὗ πάλαι ἔσχισε, Μωσῆς τὴν θάλασσαν· σὺ εἰ ἡ ἐκφύσασα, Ἀαρωνῆτις ῥάβδος τὰ κάρυα· σὺ τὸ γλυκᾶναν ξύλον Μερρᾶς τὰ νάματα. Σοὶ βοῶμεν· Χαίροις προφητόφθεγκτε, αὐτουργέ τεραστίων ἐκάστοτε.

Ὡς ἐκ ψυχῆς, τὸ Χαῖρέ σοι κράζομεν, Σταυρέ πανάγιε, καὶ κατασφραγίζομεν, αὐτὴς, καὶ πόλεις πλοῖά τε, καὶ ἱερὰ,

καὶ ἅπαντα τὰ ἐγχειρήματα, σοῦ τὸ θεῖον, ὄνομα χαράττοντες, πεποιθότες ἐν σοὶ καὶ τροπούμενοι.

Ὑψωσον Χριστέ, ἡμῶν λατρευόντων σοι, καὶ προσκυνούντων σου, τὸν ζωοποιὸν Σταυρὸν, καὶ τὰ φρικτά σου θεῖα παθήματα, τὴν πολιτείαν· δραῦσον δέ, τοὺς ἀντιλέγαντας, ἵνα γνῶσι, πάντες τὴν ἀήττητον, τοῦ τιμίου Σταυροῦ σου τὴν δύναμιν.

Σῶσόν με Μητρός, τῇ χάριτι δέομαι τῆς παναχράντου σου, καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, θεῖα δύναμει, ὃν καὶ ὑπέμεινας, ὡς Ἰησοῦ μακρόθυμε, καὶ πολυέλεε, ἵνα σώσης, ῥεῦσαν τὰ εἰκόνα σὴν, καὶ ὁμοίωσιν φέρον πλαστούργημα.

**ΤΕΛΟΣ ΤΩΝ ΕΝ Τῷ ΤΡΙΤῳ ΜΕΡΕΙ ΤΟΥ ΩΡΟΛΟΓΙΟΥ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ,
ΚΑΙ ΠΑΝΤΩΝ ΤΩΝ ΠΟΙΟΥΝΤΩΝ ΜΕΡΟΣ ΠΡΟΣΕΥΧΗΣ.**

ΩΡΟΛΟΓΙΟΤ

Τ Ο Υ Μ Ε Γ Α Λ Ο Υ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Ν

Τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα.

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου.

Σύνοψιν μικρὰν ἱερῶν Κανόνων.

Ἀλφαβητικὸν Πίνακα πάντων τῶν ἐν τῇ ἱερᾷ ταύτῃ Βίβλῳ ὀνομαστί ἀναφερομένων Ἀγίων.

Κανόνιον τῷ εὕρισκειν ἐν ποίᾳ ἡμέρᾳ τῆς ἐβδομάδος ἄρχεται ἕκαστος μῆν.

Ἑρμηνείαν τοῦ αὐτοῦ Κανονίου.

Σεληνοδρόμιον παντοτεινόν.

Ἑρμηνείαν τοῦ αὐτοῦ Σεληνοδρομίου.

Καὶ Πασχάλια 68 ἐτῶν.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.

Κ Α Τ Α Ι Ω Α Ν Ν Η Ν Α'. 1.

Εν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος, καὶ ὁ Λόγος ἦν πρὸς τὸν Θεόν, καὶ Θεὸς ἦν ὁ Λόγος. Οὗτος ἦν ἐν ἀρχῇ πρὸς τὸν Θεόν. Πάντα δι' αὐτοῦ ἐγένετο, καὶ χωρὶς αὐτοῦ ἐγένετο οὐδὲ ἓν, ὃ γέγονεν. Ἐν αὐτῷ ζωὴ ἦν, καὶ ἡ ζωὴ ἦν τὸ φῶς τῶν ἀνθρώπων. Καὶ τὸ φῶς ἐν τῇ σκοτίᾳ φαίνει, καὶ ἡ σκία αὐτὸ οὐ κατέλαβεν. Ἐγένετο ἄνθρωπος ἀπισταλμένος παρὰ Θεοῦ, ἐν αὐτῷ Ἰωάννης. Οὗτος ἦλθεν εἰς μαρτυρίαν, ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τούτου, ἵνα πάντες πιστεύσωσι δι' αὐτοῦ. Οὐκ ἦν ἐκεῖνος τὸ φῶς, ἀλλ' ἐκ μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ φωτός. Ἦν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ὃ φωτίζει πάντα τὸν ὄντα, ὃν ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον. Ἐν τῷ κόσμῳ ἦν, καὶ ὁ κόσμος ἐκ αὐτοῦ ἐγένετο, καὶ ὁ κόσμος αὐτὸν οὐκ ᾔγνω. Εἰς τὰ ἴδια ἦλθε, καὶ οἱ ἴδιοι αὐτὸν οὐ παρέλαβον. Ὅσοι δὲ ἔλαβον αὐτόν, ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν τέκνα Θεοῦ γενέσθαι, τοῖς πιστεύουσιν εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Οἱ οὐκ ἐκ σαρκὸς, οὐδὲ ἐκ θελήματος σαρκὸς, οὐδὲ ἐκ θελήματος ἀνδρὸς, ἀλλ' ἐκ Θεοῦ ἐγεννήθησαν. Καὶ ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο, καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν (καὶ ἐθαυμάσαμεθα τὴν δόξαν αὐτοῦ, δόξαν ὡς μονογενοῦς παρὰ Πατρός)· πλήρης χάριτος καὶ ἀληθείας. Ἰωάννης μαρτυρεῖ περὶ αὐτοῦ, καὶ κέκραγε λέγων· Οὗτος ἦν ὃν εἶπον· Ὁ ὀπίσω μου ἐρχόμενος, ἔμπροσθέν μου γέγονεν, ὁ πρῶτός μου ἦν. Καὶ ἐκ τοῦ πληρώματος αὐτοῦ ἡμεῖς πάντες ἐλάβομεν, καὶ χάριν ἀντὶ χάριτος. Ὅτι ὁ νόμος διὰ Μωσέως ἐδόθη· ἡ χάρις καὶ ἡ ἀλήθεια διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐγένετο.

ΣΥΜΒΟΛΟΝ ΤΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ.

Οἱ τις βούλεται σωθῆναι, πρὸ πάντων χρή αὐτῷ τὴν Καθολικὴν κρατῆσαι Πίστιν, ἣν εἰ μή τις σώαν καὶ ἁμωμον τηρήσειεν, ἄνευ δισταγμοῦ, εἰς τὸν αἰῶνα ἀπολεῖται. Πίστις δὲ Καθολικὴ αὕτη ἐστίν, ἵνα ἓνα Θεὸν ἐν Τριάδι, καὶ Τριάδα ἐν Μονάδι σεβώμεθα, μήτε συγχέοντες τὰς ὑποστάσεις, μήτε τὴν οὐσίαν μερίζοντες· ἄλλη γάρ ἐστιν ἡ τοῦ Πατρὸς ὑπόστασις, ἄλλη τοῦ Υἱοῦ, καὶ ἄλλη τοῦ ἁγίου Πνεύματος· ἀλλὰ Πατὴρ καὶ Υἱὸς καὶ ἁγίου Πνεύματος μία ἐστὶ Θεότης, ἴση δόξα, συναῖδιος ἡ μεγαλειότης. Οἷος ὁ Πατήρ, τοιοῦτος καὶ ὁ Υἱός, τοιοῦτο καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον. Ἀκτιστος ὁ Πατήρ, ἀκτιστος ὁ Υἱός, ἀκτιστον καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα. Ἀκατάληπτος ὁ Πατήρ, ἀκατάληπτος ὁ Υἱός, ἀκατάληπτον καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον. Αἰώνιος ὁ Πατήρ, αἰώνιος ὁ Υἱός, αἰώνιον καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα· πλὴν οὐ τρεῖς αἰώνιοι, ἀλλ' εἰς αἰώνιος· ὥσπερ οὐδὲ τρεῖς ἀκτιστοί, οὐδὲ τρεῖς ἀκατάληπτοι, ἀλλ' εἰς ἀκτιστος, καὶ εἰς ἀκατάληπτος. Ὁμοίως, παντοκράτωρ ὁ Πατήρ, παντοκράτωρ ὁ Υἱός, παντοκράτωρ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον· πλὴν οὐ τρεῖς παντοκράτορες, ἀλλ' εἰς παντοκράτωρ. Οὕτω, Θεὸς ὁ Πατήρ, Θεὸς ὁ Υἱός, Θεὸς καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον· πλὴν οὐ τρεῖς Θεοὶ, ἀλλ' εἰς Θεός. Ὡσαύτως, Κύριος ὁ Πατήρ, Κύριος ὁ Υἱός, Κύριον καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον· πλὴν οὐ τρεῖς Κύριοι, ἀλλ' εἰς ἐστὶ Κύριος· ὅτι ὥσπερ μοναδικῶς ἑκάστην ὑπόστασιν Θεὸν καὶ Κύριον ὁμολογεῖν Χριστιανικῇ ἀληθείᾳ ἀναγκαζόμεθα, οὕτω τρεῖς Θεοὺς, ἢ τρεῖς Κυρίους λέγειν, Καθολικῇ εὐσεβείᾳ κωλυόμεθα. Ὁ Πατήρ ἀπ' οὐδενός ἐστι πεποιημένος, οὔτε δεδημιουργημένος, οὔτε γεγεννημένος· ὁ Υἱὸς ἀπὸ μόνου τοῦ Πατρὸς ἐστίν, οὐ πεποιημένος, οὐδὲ δεδημιουργημένος, ἀλλὰ γεγεννημένος· τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἀπὸ τοῦ Πατρὸς, οὐ πεποιημένον, οὔτε δεδημιουργημένον, οὔτε γεγεννημένον, ἀλλ' ἐκπορευτόν. Εἰς οὖν ἐστὶ Πατήρ, οὐ τρεῖς Πατέρες· εἰς

Υἱός, οὐ τρεῖς Υἱοί· ἐν Πνεῦμα ἅγιον, οὐ τρία Πνεύματα ἅγια· καὶ ἐν ταύτῃ τῇ Τριάδι, οὐδὲν πρῶτον, ἢ ὕστερον· οὐδὲν μείζον, ἢ ἐλάττον· ἀλλ' ὅλαι αἱ τρεῖς ὑποστάσεις συνδιαϊωνίζουσαι ἑαυταῖς εἰσὶ καὶ ἴσαι· ὥστε κατὰ πάντα, ὡς εἴρηται, καὶ Τριάς ἐν Μονάδι, καὶ Μονάς ἐν Τριάδι λατρεύεται. Ὁ θελὼν οὖν σωθῆναι, οὕτω περὶ τῆς ἁγίας Τριάδος φρονέτω· πλὴν ἀναγκαῖον ἔτι ἐστὶ, πρὸς αἰωνίαν σωτηρίαν, ὅπως καὶ τὴν ἐνανθρώπησιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ὀρθῶς πιστεύῃ. Ἔστιν ὅτι Πίστις ὀρθή ἵνα πιστεύωμεν καὶ ὁμολογῶμεν, ὅτι ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός ὁ τοῦ Θεοῦ Υἱός, καὶ Θεὸς καὶ Ἄνθρωπός ἐστι. Θεὸς ἐστὶν ἐκ τῆς οὐσίας τοῦ Πατρὸς, πρὸ αἰώνων γεννηθείς· καὶ Ἄνθρωπός ἐστιν ἐκ τῆς οὐσίας τῆς Μητρὸς, ἐν χρόνῳ γεννηθείς. Τέλειος Θεός, καὶ τέλειος Ἄνθρωπος, ἐκ ψυχῆς λογικῆς, καὶ ἀνθρωπίνης σαρκὸς ὑποστάς· ἴσος τῷ Πατρί, κατὰ τὴν Θεότητα· ἐλάττων τοῦ Πατρὸς, κατὰ τὴν ἀνθρωπότητα· ὅς, καὶ Θεὸς ὑπάρχει καὶ Ἄνθρωπος, ὅμως οὐ δύο, ἀλλ' εἷς ἐστὶ Χριστός· εἷς δὲ, οὐ τροπῇ Θεότητος εἰς σάρκα, ἀλλὰ προσλήψει ἀνθρωπότητος εἰς Θεότητα· εἷς πάντως, οὐ συγχύσει φύσεων, ἀλλ' ἐνώσει ὑποστάσεων· ὥστε γὰρ ψυχὴ λογικὴ καὶ σὰρξ, εἷς ἐστὶν ἄνθρωπος, οὕτω Θεὸς καὶ Ἄνθρωπος, εἷς ἐστὶ Χριστός· ὁ παθὼν διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, καὶ κατελθὼν εἰς τὴν Ἀθῆν, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, καὶ ἀνελθὼν εἰς τοὺς οὐρανοὺς, καὶ καθημένος ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς τοῦ παντοκράτορος· ὅθεν ἐλεύσεται κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὐ τῇ παρουσίᾳ πάντες ἄνθρωποι ἀναστήσονται σὺν τοῖς ἑαυτῶν σώμασιν, ἀποδώσונτες περὶ τῶν ἰδίων ἔργων λόγον· καὶ οἱ μὲν τὰ ἀγαθὰ πράξαντες, πορεύσονται εἰς ζωὴν αἰώνιον· οἱ δὲ τὰ φαῦλα, εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον. Αὕτη ἐστὶν ἡ Καθολικὴ Πίστις, ἣν εἰ μή τις πιστῶς τε καὶ βεβαίως πιστεύσῃ, σωθῆναι οὐ δύνησεται.

Σημειῶσαι, ὅτι τὸ ἄνωθεν Σύμβολον τοῦ Μεγάλου Ἀθανασίου, συγκριθέναι τοῖς ἀρχαιοτάταις χειρογράφοις τοῖς σωζομένοις ἐν τῇ τοῦ ἁγίου Μάρκου Βιβλιοθήκῃ, καὶ σύμφωνον εὑρεθὲν γνήσιόν τε καὶ ὁμοφωνοῦν τῇ γνώμῃ τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἔδοξε τοῦτο τυπωθῆναι· τὰ γὰρ τυπωθέντα ἐν Παρισίοις καὶ ἄλλῃ διαφέρουσι κατὰ τε τὴν φράσιν καὶ τὴν ἐννοιαν· τοῦτο δὲ, ἀπαράλλακτον ἐστὶ τοῦ ἐν Μοσχιδίᾳ τυπωθέντος, εὐσεβεῖ γνώμῃ ἐνταῦθα προσετέθη.

ΣΥΝΟΨΙΣ ΚΑΝΟΝΩΝ ΙΕΡΩΝ

ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ, ΤΩΝ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΟΠΙΚΩΝ ΣΥΝΟΔΩΝ, ΚΑΙ ΤΙΝΩΝ ΑΓΙΩΝ
ΠΑΤΕΡΩΝ ΜΕΡΙΚΩΝ, ΠΕΡΙ ΚΗΣΤΕΙΩΝ, ΚΑΙ ΕΤΕΡΩΝ ΤΠΟΘΕΣΕΩΝ, ΚΑΤ' ΕΚΛΟΓΗΝ ΣΤΑ-
ΛΕΧΘΕΝΤΩΝ ΕΝΤΑΤΘΑ, ΕΙΣ ΠΡΟΧΕΙΡΟΝ ΧΡΗΣΙΝ ΚΑΙ ΟΔΗΓΙΑΝ ΠΑΝΤΟΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΥ,
ΕΞΑΙΡΕΤΟΣ ΔΕ ΤΩΝ ΙΕΡΩΜΕΝΩΝ.

Κανὼν ξγ'. τῶν Ἀποστόλων.

Εἴ τις Ἐπίσκοπος, ἢ Πρεσβύτερος, ἢ Διάκονος, ἢ ὅλως τοῦ καταλόγου τοῦ
ἱερατικοῦ, φάγη κρέας ἐν αἵματι ψυχῆς αὐτοῦ, ἢ Σηριαλώτον, ἢ Σνησι-
μαῖον, καθαιρείσθω· εἰδὲ λαϊκὸς εἴη, ἀφοριζέσθω.

Κανὼν ξδ'. τῶν αὐτῶν.

Εἴ τις Κληρικὸς εὗρεθῇ τὴν Κυριακὴν ἡμέραν νηστεύων, ἢ τὸ Σάββα-
τον, πλὴν τοῦ ἐνὸς καὶ μόνου, καθαιρείσθω· εἰδὲ λαϊκὸς, ἀφοριζέσθω.

Κανὼν ξθ'. τῶν αὐτῶν.

Εἴ τις Ἐπίσκοπος, ἢ Πρεσβύτερος, ἢ Διάκονος, ἢ Ὑποδιάκονος, ἢ Ἀνα-
γνώστης, ἢ Ψάλτης, τὴν ἀγίαν Τεσσαρακοστὴν οὐ νηστεύει, ἢ Τετράδα,
ἢ Παρασκευὴν, καθαιρείσθω· ἐκτὸς εἰμὴ δι' ἀσθένειαν σωματικὴν ἐμποδί-
ζοιτο· εἰ δὲ λαϊκὸς ᾗ, ἀφοριζέσθω.

Κανὼν ν'. τῆς ἐν Λαοδικείᾳ.

Ὅτι οὐ δεῖ ἐν Τεσσαρακοστῇ, τῇ ὑστερᾷ Ἑβδομάδι τὴν Πέμπτην λύειν,
καὶ ὅλην τὴν Τεσσαρακοστὴν ἀτιμάζειν· ἀλλὰ δεῖ πᾶσαν τὴν Τεσσαρα-
κοστὴν νηστεύειν, ξηροφαγοῦντας.

Κανὼν ιε'. Πέτρου Ἀλεξανδρείας.

Οὐκ ἐγκαλέσει τις ἡμῖν παρατηρουμένοις Τετράδα καὶ Παρασκευὴν, ἐν
αἷς καὶ νηστεύειν ἡμῖν κατὰ παράδοσιν εὐλόγως προστέτακται· τὴν μὲν
γὰρ Τετράδα, διὰ τὸ γενόμενον συμβούλιον ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων ἐπὶ τῇ προ-
δοσίᾳ τοῦ Κυρίου· τὴν δὲ Παρασκευὴν, διὰ τὸ πεπονθέναι αὐτὸν ὑπὲρ ἡ-
μῶν· τὴν δὲ Κυριακὴν, χαρμοσύνης ἡμέραν ἄγομεν, διὰ τὸν ἀναστάντα
ἐν αὐτῇ· ἐν ᾗ οὐδὲ γόνατα κλίνειν παρελήφαμεν.

Ἐρώτησις ιβ'. τοῦ ἀγιωτάτου Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας,
κυρίου Μάρκου· καὶ Ἀπόκρισις τοῦ ἀγιωτάτου Πατριάρχου
Ἀντιοχείας, κυρίου Θεοδώρου τοῦ Βαλσαμῶνος.

Ὁ καταλύων τὰς Τετράδας καὶ Παρασκευὰς ὅλου τοῦ χρόνου, ἀνευ σω-
ματικῆς ἀσθενείας, κολάζεται, κατὰ τὸν Κανόνα τῶν ἀγίων Ἀποστόλων·

ὑπέξελίμοι τὰς Τετράδας καὶ τὰς Παρασκευὰς τῆς Ἀπόκριω, τῆς Τυροφάγου, τῆς Διακαινησίμου, καὶ τοῦ Δωδεκαημέρου· ἐν ταύταις γὰρ καὶ διὰ κρέατος ἀκινδύνως καταλύομεν.

Κανὼν ιθ'. τῆς ἐν Γάγγρα Συνόδου.

Εἴ τις, χωρὶς σωματικῆς ἀνάγκης, ὑπερηφανεύοιτο, καὶ τὰς παραδεδομένας νηστείας εἰς τὸ κοινόν, καὶ φυλασσομένας ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας, παραλύοι, ἀποκυροῦντος ἐν αὐτῷ οἰκείου λογισμοῦ, ἀνάθεμα ἔστω.

Ἐκ τοῦ Τόμου τῆς ἐνώσεως ἐπὶ Κωνσταντίνου καὶ Ῥωμανοῦ τῶν Βασιλέων, εἰς τὰ 910 ἔτη ἀπὸ Χριστοῦ.

Τρεῖς τοῦ ἐνιαυτοῦ μόνον ἀξιωθήσεται ὁ Τρίγαμος τῆς μεταλήψεως τῶν Μυστηρίων· ἅπαξ μὲν, ἐν τῇ σωτηρίῳ τοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ ἡμῶν Ἀναστάσει· δεύτερον δέ, ἐν τῇ Κοιμήσει τῆς ἀχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου· καὶ τρίτον, ἐν τῇ Γενεθλίῳ ἡμέρᾳ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· διὰ τὸ καὶ ἐν ταύταις προηγέσθαι νηστείαν καὶ τὸ ἐκ ταύτης ὄφελος.

Κανὼν νθ'. τῆς ἐν Λαοδικείᾳ.

Ὅτι οὐ δεῖ ἰδιωτικούς ψαλμοὺς λέγεσθαι ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, οὐδὲ ἀκρόνιστα βιβλία, ἀλλὰ μόνον τὰ κανονικὰ τῆς Καινῆς καὶ Παλαιᾶς Διαθήκης.

Κανὼν λγ'. τῆς ς'. Συνόδου, ἣτις καὶ ἐν Τρούλλῳ λέγεται.

Τὰ θεῖα λόγια ἐπ' ἁμβωνος μὴ ἀναγινωσκέτω ὁ μὴ κεκαρμένος, καὶ μὴ τυχὼν εὐλογίας· ὁ δὲ παρὰ ταῦτα ποιῶν ἀφορίζεσθω.

Κανὼν ιδ'. τῆς ζ'.

Καὶ ὁ μὴ χειροθεσίας τυχὼν, εἰ καὶ Μοναχὸς εἴη, τὰς ἱεράς ἐπ' ἁμβωνος βίβλους μὴ ἀναγινωσκέτω. Χειροθετεῖτω δὲ Ἀναγνώστας καὶ ὁ Ἡγούμενος ἐν τῷ ἰδίῳ Μοναστηρίῳ, εἰ ἱερωμένος εἴη, καὶ παρ' Ἐπισκόπου χειροθεσίαν ἔχοι· καὶ Χωρεπίσκοπος, κατ' ἐπιτροπὴν Ἐπισκόπου.

Κανὼν οε'. τῆς ἐν Τρούλλῳ.

Οἱ ψάλλοντες, μετὰ πολλῆς προσοχῆς καὶ κατανύξεως, ψαλλέτωσαν, βοαῖς ἀτάκτοις καὶ ἀναρμόστοις μὴ χρώμενοι.

Κανὼν δ'. τῆς ζ'.

Ὁ χρυσίον, ἢ ἀργύριον, ἢ ἕτερον εἶδος τοῦς ὑπ' αὐτὸν ἀπαιτῶν, καὶ διὰ τι τούτων τῆς Λειτουργίας ἀπείργων τινὰ, ἢ ἀφορίζων, ἢ σεπτὸν κλείειναον, μὴ γίνεσθαι ἐν αὐτῷ τὰς Λειτουργίας, ὑποκείσθω ταυτοπαθείᾳ.

Κανὼν λβ'. τῶν Ἀποστόλων.

Εἴ τις Πρεσβύτερος, ἢ Διάκονος ὑπὸ Ἐπισκόπου γίνηται ἐν ἀφορισμῷ, τοῦτον μὴ ἐξεῖναι παρ' ἑτέρου δεχθῆναι, ἀλλ' ἢ παρὰ τοῦ ἀφορίσαντος αὐτόν· εἰ μὴ ἂν κατὰ συγκυρίαν τελευτήσῃ ὁ ἀφορίσας αὐτὸν Ἐπίσκοπος.

Κανὼν θ'. τοῦ Πατριάρχου Νικολάου.

Ὁ ἄλογος δισμός, ἀνίσχυρος, καὶ παρ' Ἀρχιερέως λύεται.

Ἐκ τῶν Διαταγῶν τῶν Ἀποστόλων, Βιβλ. ἡ. Κεφ. 42.

Ἐπιτέλεισθω δὲ Τρίτα τῶν κεκοιμημένων ἐν ψαλμοῖς, καὶ ἀναγνώσεσι, καὶ προσευχαῖς, διὰ τὸν Τριήμερον ἐγερθέντα· καὶ Ἑννατα, εἰς ὑπόμνη-

σιν τῶν περιόντων καὶ τῶν κοιμημένων· καὶ Τεσσαρακοστὰ, κατὰ τὸν παλαιὸν τύπον· Μωσῆν γὰρ οὕτως ὁ λαὸς ἐπένθησε· καὶ Ἐνιαύσια ὑπὲρ μνείας αὐτῶν· καὶ διδόσθω ἐκ τῶν ὑπαρχόντων αὐτῶν πέντησιν, εἰς ἀνάμνησιν αὐτῶν.

Κανὼν θ'. τῶν Ἀποστόλων.

Πάντας τοὺς εἰσιόντας πιστοὺς, καὶ τῶν Γραφῶν ἀκούοντας, μὴ παραμένοντας δὲ τῇ προσευχῇ καὶ τῇ ἀγίᾳ μεταλήψει, ὡς ἀταξίαν ἐμποιοῦντας τῇ Ἐκκλησίᾳ ἀφορίζεσθαι χρή.

Κανὼν ι'. τῆς ἐν Τρούλλῳ.

Ἐπίσκοπος, ἢ Πρεσβύτερος, ἢ Διάκονος, τόκους ἢ τὰς λεγομένας ἑκατοστάς λαμβάνων, ἢ παυσάσθω, ἢ καθαιρεῖσθω.

Κανὼν ιδ'. καὶ ιε'. τῆς αὐτῆς.

Πρεσβύτερος, πρὸ τῶν τριάκοντα ἐτῶν, μὴ χειροτονείσθω, καὶ πάνυ ἢ ὁ ἄνθρωπος ἄξιος· ὁμοίως καὶ Διάκονος μὴ χειροτονείσθω, πρὸ τῶν εἰκοσιπέντε ἐτῶν· καὶ Ὑποδιάκονος, μὴ ἥττον τῶν εἰκοσι ἐτῶν· ὁ δὲ παρὰ τοὺς ὀρισθέντας χρόνους χειροτονηθεὶς, καθαιρεῖσθω.

Κανὼν κβ'. τῆς αὐτῆς.

Ὁ χειροτονηθεὶς ἐπὶ χρήμασι, συγκαθαίρεῖσθω τῷ χειροτονήσαντι.

Κανὼν κγ'. τῆς αὐτῆς.

Ὁ τῆς ἀχράντου μεταδιδούς Κοινωνίας, καὶ ὁβολόν, ἢ εἰδὸς τι οἰονοῦν ἀπαιτῶν, καθαιρεῖσθω· ἢ γὰρ χάρις οὐ πιπράσκειται.

Κανὼν β'. τῆς ζ'. Συνόδου.

Ὁ γεννησόμενος Ἐπίσκοπος, γινωσκέτω τὸ Ψαλτήριον, διαγινωσκέτω ὃ, τι ἀναγινώσκει, οὐχ ἀπλῶς, ἀλλ' ἐρευνητικῶς· ὁμοίως τοὺς ἱεροὺς Κανόνας, τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον, τὴν τοῦ Ἀποστόλου βίβλον, καὶ πᾶσαν τὴν θείαν Γραφήν· εἰδὲ μὴ, μὴ χειροτονείσθω.

Τοῦ Ἀγίου Κυρίλλου.

Μηδεὶς δύο πόλεων Ναοὺς κληρούσθω.

Κανὼν μβ'. καὶ μγ'. τῶν Ἀποστόλων.

Ἐπίσκοπος, ἢ Πρεσβύτερος, ἢ Διάκονος κύβοις σχολάζων καὶ μέθαις, ἢ παυσάσθω, ἢ καθαιρεῖσθω. Εἰ δὲ Ὑποδιάκονος, ἢ Ἀναγνώστης, ἢ Ψάλτης, ἀφορίζεσθω.

Κανὼν μδ'. τῶν αὐτῶν.

Ἐπίσκοπος, ἢ Πρεσβύτερος, ἢ Διάκονος τόκους ἀπαιτῶν τοὺς δανειζομένους, ἢ παυσάσθω, ἢ καθαιρεῖσθω.

Κανὼν ιη'. τῶν αὐτῶν.

Ἐπίσκοπος, ἢ Πρεσβύτερος ἀμελῶν τοῦ Κλήρου, ἢ τοῦ λαοῦ, καὶ μὴ παιδύων αὐτοὺς τὴν εὐσίθειαν, ἀφορίζεσθω.

Ἐκ τοῦ ςδ'. καὶ πδ'. Κανὼνος τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Ὁ δεισιμῆν καὶ λύειν ἔξουσίαν λαβὼν οὕτινοςοῦν τῶν ἡμαρτηκότων, μεγάλην ὁρῶν συντριβὴν, ἐλαττώσει τὸν χρόνον τῶν ἐπιτιμίων. Μὴ χρόνῳ κρίνε, ἀλλὰ τρόπῳ τὰ ἐπιτίμια.

Τοῦ αὐτοῦ παράγγελμα πρὸς Ἱερέα.

Σπούδασον, ὦ Ἱερεῦ, σαυτὸν παραστῆσαι ἐργάτην ἀνεπαίσχυντον, ὀρθοτομέωντα τὸν λόγον τῆς ἀληθείας. Μηδέποτε στῆς εἰς σύναξιν, ἔχθραν ἔχων κατὰ τινος, ἵνα μὴ φυγαδεύσῃς τὸν Παράκλητον. Ἐν ἡμέρᾳ συνάξεως μὴ δικάζου, μὴ φιλονεῖκει, ἀλλ' ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ μένων, προσεύχου καὶ ἀναγίνωσκε μέχρι τῆς ὥρας, ἐν ᾗ σε δεῖ τελέσαι τὴν Θείαν Μυσταγωγίαν· καὶ οὕτω παράστηθι ἐν κατανύξει, καὶ καθαρᾷ καρδίᾳ τῷ ἁγίῳ Θυσιαστηρίῳ, μὴ περιβλέπων ἐνθεν κἀκεῖθεν, ἀλλὰ φρίκη καὶ φόβῳ παριστάμενος τῷ ἐπουρανίῳ Βασιλεῖ. Μὴ, διὰ Θεραπείαν ἀνθρωπίνην, ἐπισπεύσῃς τὰς εὐχὰς, ἢ συντέμῃς· μηδὲ λάβῃς πρόσωπον, ἀλλ' ὄρα πρὸς μένον τὸν προκείμενον Βασιλέα, καὶ τὰς περιστώσας κύκλῳ Δυνάμεις. Ἄξιον σαυτὸν ποιήσον τῶν ἱερῶν Κανόνων. Μὴ συλλειτουργεῖ, οἷς ἀπαγορεύουσι. Βλέπε τίνι παρέστηκας, πῶς ἱερουργεῖς, καὶ τίσι μεταδίδως. Μὴ ἐπιλάβῃ τῆς δεσποτικῆς ἐντολῆς, καὶ τῆς τῶν ἁγίων Ἀποστόλων. Μὴ δότε, γάρ φησι, τὰ ἅγια τοῖς κυσὶ, καὶ τοὺς μαργαρίτας μὴ βάλετε ἔμπροσθεν τῶν χοίρων. Ὅρα, μὴ παραδῷς τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ εἰς χεῖρας ἀναξίων. Μὴ ἐντραπῆς τοὺς ἐνδόξους τῆς γῆς, μηδ' αὐτὸν τὸν τὸ διάδημα περικείμενον ἐν τῇ ὥρᾳ ἐκείνῃ. Τοῖς δὲ τῆς Μεταλήψεως ἀξίοις μεταδίδου δωρεάν, ὡς καὶ αὐτὸς ἔλαβες. Οἷς οἱ Θεῖοι Κανόνες οὐκ ἐπιτρέπουσι, μὴ μεταδίδου. Ὅρα μὴ, ἐξ ἀμελείας, σῦς, μῦς, ἢ ἄλλο τι, ἄψηται τῶς Θείων Μυστηρίων, μηδὲ νοτισθῶσιν, ἢ καπνισθῶσιν, ἢ χρισθῶσιν ὑπὸ ἀνιέρων καὶ ἀναξίων. Ταῦτα, καὶ τὰ τοιαῦτα φυλάσσων, σεαυτὸν σώσεις, καὶ τοὺς ἀκούοντάς σου.

Π Ι Ν Α Ξ

ΑΛΦΑΒΗΤΙΚΟΣ

ΠΑΝΤΩΝ ΤΩΝ ΕΝ ΤΗ ΙΕΡΑ ΤΑΥΤΗ ΒΙΒΛΩ ΟΝΟΜΑΣΤΙ ΑΝΑΦΕΡΟΜΕΝΩΝ ΑΓΙΩΝ,
ΠΡΟΣ ΕΥΚΟΛΩΤΕΡΑΝ ΕΥΡΕΣΙΝ ΤΗΣ ΜΝΗΜΗΣ ΕΝΟΣ ΕΚΑΣΤΟΥ ΑΥΤΩΝ.

Α

- Α**΄δακὺμ Προφήτης — Δεκεμβρίῃ 2.
Α΄διδιὺ Προφήτης — Νοεμβρ. 15.
Α΄δεῖμ, ἐκ τῶν 7 Μακκαδαίων —
 Αὐγούστου 1.
Α΄έρκιος Ἱεραπάλεως — Ὀκτωβρίου
 22.
Α΄εῖδος Μάρτυς — Νοεμβρ. 15.
Α΄βραάμ Πατριάρχης — Κυρ. τῶν
 Προπατόρων.
Α΄βράμιος Ὅσιος — Ὀκτωβρ. 29.
Α΄γαςος, ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλων —
 Ἀπριλ. 8.
Α΄γαθάγγελος Μάρτυς — Ἰανουαρίου
 23.
Α΄γάθη Μάρτυς — Φεβρουαρίου 5.
Α΄γαθόδωρος Μάρτυς — Ὀκτωβρίου
 13.
Α΄γαθόδωρος Ἱερομάρτυς — Μαρ-
 τίου 7.
Α΄γαθονίκη Μάρτυς — Ὀκτωβ. 13.
Α΄γαθόνικος Μάρτυς — Αὐγ. 22.
Α΄γαθόπους, ἐκ τῶν ἐν Κρήτῃ 10 Μαρ-
 τύρων — Δεκεμβρ. 23.
Α΄γάπη Μάρτυς — Σεπτεμβρ. 17.
Α΄γάπιος Μάρτυς — Σεπτεμβ. 20.
Α΄γάπιος Μάρτυς ἕτερος — Μαρτίου
 15.
Α΄γάπιος Μάρτυς ἕτερος — Αὐγού-
 στου 21.
Α΄γγαῖος Προφήτης — Δεκεμβρ. 16.
Α΄γγίας, ἐκ τῶν 40 Μαρτύρων —
 Μαρτίου 9.
Α΄γλαῖος, ἐκ τῶν 40 Μαρτύρων —
 Μαρτίου 9.
Α΄γριππίνα Μάρτυς — Ἰουν. 23.
Α΄δριανὸς Μάρτυς — Αὐγούστ. 26.
Α΄ειθαλᾶς Μάρτυς — Σεπτεμβρ. 1.
Α΄ειθαλᾶς Μάρτυς ἕτερος — Νοεμ-
 βρίου 3.
Α΄ζαρίας, ἐκ τῶν 3 Παίδων — Δε-
 κεμβρίου 17.
Α΄έτιος, ἐκ τῶν 40 Μαρτύρων — Μαρ-
 τίου 9.
Α΄θανάσιος ὁ Μέγας — Ἰαν. 18, καὶ
 Μαΐου 2.
Α΄θανάσιος ὁ ἐν τῷ Ἀθῶ — Ἰουλίου 5.
Α΄θανάσιος, ἐκ τῶν 40 Μαρτύρων —
 Μαρτίου 9.
Α΄θνηογένης Ἱερομάρτυς — Ἰουλίου
 16.
Αἰθέριος Ἱερομάρτυς — Μαρτ. 7.
Αἰκατερίνα Παρθενομάρτ. — Νοεμ-
 βρίου 25.
Αἰμιλιανὸς Μάρτυς — Ἰουλίου 18.
Αἰμιλιανὸς Ὁμολογητὴς — Αὐγού-
 στου 8.
Α΄κάκιος, ἐκ τῶν 40 Μαρτύρων —
 Μαρτίου 9.
Α΄κάκιος Μάρτυς — Μαΐου 19.
Α΄κεψιμᾶς Μάρτυς — Νοεμβ. 3.
Α΄κίνδυνος Μάρτυς — Νοεμβρ. 2.
Α΄κύλας, ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλων —
 Ἰουλίου 14.
Α΄κυλίνα Μάρτυς — Ἰουν. 13.

Α'λέξανδρος Κωνσταντινουπολ. — Αύ-
 γούστου 30.
 Α'λέξανδρος, ἐκ τῶν 40 Μαρτύρων —
 Μαρτίου 9.
 Α'λέξιος ὁ ἄνθρωπος τῆ Θεοῦ — Μαρ-
 τίου 17.
 Α'λύπιος ὁ Κιονίτης — Νοεμβρ. 26.
 Α'μβρόσιος Μεδιολάνων — Δεκεμ. 7.
 Α'μμοῦν Διάκονος Μάρτυς — Σεπτεμ-
 βρίου 4.
 Α'μπλίας, ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλων —
 Ὀκτωβρίου 31.
 Α'μφιλόχιος Ἰκονίου — Νοεμβρ. 23.
 Α'μῶς Προφήτης — Ἰουν. 15.
 Α'νανίας, ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλων —
 Ὀκτωβρίου 1.
 Α'νανίας, ἐκ τῶν 3 Παίδων — Δε-
 κεμβρίου 17.
 Α'ναστασία Ὁσιομάρτυς — Ὀκτω-
 βρίου 29.
 Α'ναστασία Φαρμακολύτρια — Δεκεμ-
 βρίου 22.
 Α'ναστάσιος Ὁσιομάρ. — Ἰανουαρ. 22.
 Α'νατόλιος Κωνσταντινουπόλεως — Ἰα-
 λίου 3.
 Α'νδρέας ὁ Πρωτόκλητος — Νοεμ. 30.
 Α'νδρέας Ὁσιομάρτυς, ὁ ἐν τῇ Κρίσει
 — Ὀκτωβρ. 17.
 Α'νδρέας Μάρτυς — Μαΐου 18.
 Α'νδρέας Κρήτης — Ἰουλίου 4.
 Α'νδρέας Μάρτυς ὁ Στρατηλάτης —
 Αύγουστου 19.
 Α'νδρόνικος Ὁσιος — Ὀκτωβρ. 9.
 Α'νδρόνικος Μάρτυς — Ὀκτωβρ. 12.
 Α'νδρόνικος, ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλων —
 Μαΐου 17, καὶ Ἰουλ. 30.
 Α'νεμπόδιστος Μάρτυς — Νοεμβρ. 2.
 Α'νθιμος Ἱερομάρτυς — Σεπτεμβ. 3.
 Α'νίκητος Μάρτυς — Αύγ. 12.

Α'ννα Θεομήτωρ — Σεπτεμβρ. 9, καὶ
 Ἰουλίου 25.
 Α'ννα Προφήτις — Φεβρ. 3.
 Α'ντίπας Ἱερομάρτυς — Ἀπριλίου 11.
 Α'ντωνίνα Μάρτυς — Ἰουν. 10.
 Α'ντώνιος, ἐκ τῶν ἐν Ἐφέσῳ 7 Παί-
 δων — Ὀκτωβρ. 22.
 Α'ντώνιος ὁ Μέγας — Ἰανουαρ. 17.
 Α'ντώνιος, ἐκ τῶν 7 Μακκαδαίων —
 Αύγουστου 1.
 Α'νυσία Ὁσιομάρτυς — Δεκεμ. 30.
 Α'πελλῆς, ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλων —
 Ὀκτωβρίου 31.
 Α'πολλώνιος Μάρτυς — Δεκεμ. 14.
 Α'πφία, ἐκ τῶν Ἀποστόλων — Νοεμ-
 βρίου 22.
 Α'ρέθας Μάρτυς — Ὀκτωβρ. 24.
 Α'ρίσταρχος, ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλων
 — Ἀπριλ. 14.
 Α'ριστόβουλος, ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλων
 — Ὀκτωβρ. 31.
 Α'ρκάδιος Ὁσιος, ὁ τοῦ Ξενοφῶντος
 — Ἰανουαρ. 26.
 Α'ρριανὸς Μάρτυς — Δεκεμβρ. 14.
 Α'ρσένιος ὁ Μέγας — Μαΐου 8.
 Α'ρσένιος Κερκύρας — Ἰανουαρ. 19.
 Α'ρτέμιος Μάρτυς — Ὀκτωβρ. 20.
 Α'ρχιππος, ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλων —
 Νοεμβρ. 22, καὶ Φεβρουαρίου 19.
 Α'σύγκριτος, ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλων
 — Ἀπριλ. 8.
 Αὐξέντιος Μάρτυς — Δεκεμβρ. 13.
 Αὐξέντιος Ὁσιος — Φεβρ. 14.
 Αὐτόνομος Ἱερομάρτυς — Σεπτεμβρίου
 12.
 Α'φθόνιος Μάρτυς — Νοεμβ. 2.
 Α'χειμ, ἐκ τῶν 7 Μακκαδαίων — Αὐ-
 γούστου 1.
 Α'χίλλιος Λαρίσσης — Μαΐου 15.

B

Βαβύλας Ἱερομάρτυς — Σεπτ. 4.
 Βάκχος Μάρτυς — Ὀκτωβ. 7.
 Βαλλερριανὸς Μάρτυς — Νοεμβρ. 22.

Βαρβάρα Μάρτυς — Δεκεμβρ. 4.
 Βαρβολομαῖος Ἀπόστολος — Ἰουνίου
 11.

Βαρλαάμ Μάρτυς — Νοεμβρ. 19.	Βασιλίσκος Μάρτυς — Μαρτ. 3.
Βαρνάβας, ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλων — Ἰουνίου 11.	Βασιλίσκος ἕτερος Μάρτυς — Μαΐου 22.
Βαρούχ Προφήτης — Σεπτεμβρ. 28.	Βάσσα Μάρτυς — Αὐγ. 21.
Βασιλείδης, ἐκ τῶν 10 τῶν ἐν Κρήτῃ — Δεκεμβρ. 23.	Βενέδικτος Ὁσιος — Μαρτ. 14.
Βασίλειος ὁ Μέγας — Ἰανουαρ. 1, καὶ 30.	Βενέδιμος Μάρτυς — Μαΐου 18.
Βασίλειος Ὁσιος — Φεβρουαρ. 28.	Βηλα Μάρτυς — Ὀκτωβρ. 28.
Βασίλειος Ἱερομάρτυς — Μαρτ. 22.	Βιδιανός, ἐκ τῶν 40 Μαρτύρων — Μαρτίου 9.
Βασίλειος Ὁμολογητής, ὁ Παρίου — Ἀπριλίου 12.	Βικέντιος Μάρτυς — Νοεμβρ. 11.
Βασιλεὺς Ἱερομάρτυς — Μαρτ. 7.	Βίκτωρ Μάρτυς — Νοεμβρ. 11.
Βασιλεὺς Ἱερομάρτυς, ὁ Ἀμασίας — Ἀπριλίου 26.	Βλάσιος Ἱερομάρτυς — Φεβρ. 11.
	Βονιφάτιος Μάρτυς — Δεκεμ. 19.
	Βουκόλος Σμύρνης — Φεβρ. 6.

Γ

Γαβριήλ Ἀρχιστράτηγος — Νοεμβρ. 8. Μαρτ. 26. Ἰουλ. 13.	Γλυκερία Μάρτυς — Μαΐου 13.
Γαΐος, ἐκ τῶν 40 Μαρτύρων — Μαρ- τίου 9.	Γοργόνιοι δύο, ἐκ τῶν 40 Μαρτύρων — Μαρ. 9.
Γαλακτίων Μάρτυς — Νοεμβρ. 5.	Γόρδιος Μάρτυς — Ἰανουαρ. 3.
Γελάσιος, ἐκ τῶν 10 τῶν ἐν Κρήτῃ — Δεκεμβρ. 23.	Γουρίας Μάρτυς — Νοεμβρ. 15.
Γεράσιμος Ὁσιος, ὁ ἐν Κεφαλληνίᾳ — Ὀκτωβρ. 20.	Γουρίας ἐκ τῶν 7 Μακκαδαίων — Αὐγ. 1.
Γεράσιμος Ὁσιος, ὁ ἐν Ἰορδάνῃ — Μαρτ. 4.	Γρηγόριος ὁ Μεγάλης Ἀρμενίας — Σεπτεμβρ. 30.
Γερβάσιος Μάρτυς — Ὀκτωβρ. 14.	Γρηγόριος ὁ Θαυματ. — Νοεμ. 17.
Γερμανός Κωνσταντινουπόλεως — Μαΐου 12.	Γρηγόριος ὁ Δεκαπολίτης — Νοεμ- βρίου 20.
Γεώργιος ὁ Χοζεδίτης — Ἰανουαρ. 8.	Γρηγόριος Ἀκραγαντίνων — Νοεμ- βρίου 23.
Γεώργιος Ὁσιος, ὁ ἐν τῷ Μαλεῳ — Ἀπριλ. 4.	Γρηγόριος ὁ Νύσσης — Ἰανουαρ. 10.
Γεώργιος Μιτυλήνης — Ἀπριλ. 7.	Γρηγόριος ὁ Θεολόγος — Ἰανουαρ. 25, καὶ 30.
Γεώργιος ὁ Τροπαιοφόρος — Ἀπρ. 23.	Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς — Κυρ. Β'. τῶν Νηστειῶν.

Δ

Δαλμάτος Ὁσιος — Αὐγ. 3.	Δαυὶδ, ὁ Προφητάναξ — Κυρ. μετὰ τὴν Χ. Γέννησιν.
Δαμιανός Ἀνάργυρος — Νοεμβρ. 1, καὶ Ἰουλ. 1.	Δαυὶδ Ὁσιος, ὁ ἐν Θεσσαλονίκῃ — Ἰουν. 26.
Δανιήλ Στυλῖτης — Δεκεμβρ. 11.	Δημήτριος Μάρτυς, ὁ Μυροβλύτης — Ὀκτωβρ. 26.
Δανιήλ ὁ Προφήτης — Δεκεμ. 17.	Διόδωρος Μάρτυς — Ἀπριλ. 5.
Δανιήλ Μάρτυς — Φεβρουαρ. 16.	
Δαρεία Μάρτυς — Μαρτ. 19.	

Διομήδης Μάρτυς — Αύγ. 16.

Διονύσιος ὁ Ἀρειοπαγίτης — Ὀκτωβρίου 3.

Διονύσιος, ἐκ τῶν ἐν Ἐφέσῳ 7 Παίδων — Ὀκτωβρ. 22.

Διονύσιος Ὁσίος, ὁ ἐκ Ζακύνθου — Δεκεμβρίου 17.

Διονύσιος Μάρτυς — Μαΐου 18.

Δῖος Ὁσίος — Ἰουλ. 19.

Δομετιανὸς Μελιτινῆς — Ἰαν. 10.

Δομετιανὸς, ἐκ τῶν 40 Μαρτύρων — Μαρτίου 9.

Δομετιανὸς Ὁσιομάρτυς — Αύγ. 7.

Δομνίκη Ὁσία — Ἰανουαρ. 8.

Δόμνος, ἐκ τῶν 40 Μαρτύρων — Μαρτίου 9.

Δορυμέδων Μάρτυς — Σεπτ. 19.

Δωρόθεος Ἱερομάρτυς — Ἰουν. 5.

Ε

Εἰρήναρχος Μάρτυς — Νοεμ. 28.

Εἰρήνη Μάρτυς — Ἀπριλ. 16.

Εἰρήνη Μάρτυς ἑτέρα, ἡ Λικινίου — Μαΐου 5.

Εἰχδίκιος, ἐκ τῶν 40 Μαρτύρων — Μαρτίου 9.

Εἰσαάριος, ἐκ τῶν 7 Μακκαβαίων — Αὐγούστου 1.

Εἰσαάριος, ὁ διδάσκαλος τούτων — Αὐγούστου 1.

Εἰρήνη, μήτηρ τοῦ Μ. Κωνσταντίνου — Μαΐου 21.

Εἰσθέριος Ἱερομάρτυς — Δεκεμβρίου 15.

Εἰσάβη, ἡ τοῦ Προδρόμου Μήτηρ — Σεπτ. 5, καὶ Ἰουν. 24.

Εἰσάβη Ὁσία, ἡ Θαυματουργὸς — Ἀπριλίου 24.

Εἰσααῖος ὁ Προφήτης — Ἰουν. 14.

Εἰλλάδιος Ἱερομάρτυς — Μαΐου 27.

Εἰλιδηφόρος Μάρτυς — Νοεμβρ. 2.

Εἰλπίδιος Ἱερομάρτυς — Μαρτ. 7.

Εἰλπίς Μάρτυς — Σεπτ. 17.

Εἰσακωδιανὸς, ἐκ τῶν ἐν Ἐφέσῳ 7 Παίδων — Ὀκτωβρ. 22.

Εἰπαινετός, ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλων — Ἰουλ. 30.

Εἰπίμαχος Μάρτυς — Ὀκτωβρ. 31.

Εἰπιστήμη Μάρτυς — Νοεμβρ. 5.

Εἰπιφάνιος Κύπρου — Μαΐου 12.

Εἰραστος, ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλων — Νοεμβρίου 10.

Εἰρμαῖος Ἱερομάρτυς — Νοεμβρ. 4.

Εἰρήνης, ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλων — Ἀπριλίου 8.

Εἰρηίας Μάρτυς — Μαΐου 30.

Εἰρηίππος Μάρτυς — Ἰουλ. 26.

Εἰρηογένης Μάρτυς — Σεπτ. βρίου 1.

Εἰρηογένης Μάρτυς ἑτερος — Δεκεμβρίου 10.

Εἰρηοκράτης Μάρτυς — Ἰουλ. 26.

Εἰρηόλαος Ἱερομάρτυς — Ἰουλ. 26.

Εἰρηυλος Μάρτυς — Ἰανουαρ. 13.

Εὐάρεστος, ἐκ τῶν 10 Μαρτύρων τῶν ἐν Κρήτῃ — Δεκεμβρ. 23.

Εὐγενία Ὁσιομάρτυς — Δεκεμβρίου 24.

Εὐγένιος Μάρτυς — Δεκεμβρ. 13.

Εὐγένιος Ἱερομάρτυς — Μαρτ. 7.

Εὐγραφος Μάρτυς — Δεκεμβρ. 10.

Εὐδοκία Ὁσιομάρτυς — Μαρτ. 1.

Εὐδόκιμος Δίκαιος — Ἰουλ. 31.

Εὐθύμιος Ὁμολογητὴς, ὁ Σάρδεων — Δεκεμβρ. 26.

Εὐθύμιος ὁ Μέγας — Ἰανουαρ. 20.

Εὐλαμπία Μάρτυς — Ὀκτωβρ. 10.

Εὐλάμπιος Μάρτυς — Ὀκτωβρ. 10.

Εὐμένιος Ἐπίσκοπος Γορτύνης — Σεπτ. 18.

Εὐνίκη Μάρτυς — Ὀκτωβρ. 28.

Εὐνικιανὸς, ἐκ τῶν ἐν Κρήτῃ 10 Μαρτύρων — Δεκεμβρίου 23.

Εὐνοϊκὸς, ἐκ τῶν 40 Μαρτύρων — Μαρτίου 9.

Εὐσδοκός Μάρτυς — Σεπτ. 1.

Εδπλους Διάκονος Μάρτυς — Αύγου- στου 11.	Εύτυχής, ἐκ τῶν 40 Μαρτύρων — Μαρτίου 9.
Εὐπορος, ἐκ τῶν ἐν Κρήτῃ 10 Μαρ- τύρων — Δεκεμβρ. 23.	Εύτυχής Ἱερομάρτυς — Μαΐου 28.
Εὐσέβιος Σαμωσαίων Ἱερομάρτυς — Ἰουνίου 22.	Εύτυχής ἑτερος Ἱερομάρτυς — Αὐγού- στου 24.
Εὐσεβωνᾶς, ἐκ τῶν 7 Μακκαβαίων — Αὐγούστου 1.	Εὐτύχιος, ἐκ τῶν 40 Μαρτύρων — Μαρτίου 9.
Εὐσίγνιος Μάρτυς — Αὐγ. 5.	Εὐτύχιος Κωνσταντινουπόλεως — Ἀ- πριλίου 9.
Εὐστάθιος Μάρτυς, ὁ Πλακίδας — Σεπτεμβρίου 20.	Εὐφημία Παρθενομάρτυς — Σεπτεμ- βρίου 16, καὶ Ἰουλ. 11.
Εὐστάθιος Ἀντιοχείας — Φεβρουα- ρίου 21.	Εὐφροσύνη Ὁσία — Σεπτεμβρ. 25.
Εὐστράτιος Μάρτυς — Δεκεμβ. 13.	Εὐψύχιος Μάρτυς — Ἀπριλ. 9.
Εὐτρόπιος Μάρτυς — Μαρτίου 3.	Εἴφραιμ ὁ Σύρος — Ἰανουαρ. 28.
	Εἴφραιμ Ἱερομάρτυς — Μαρτ. 7.

Z

Ζαχαρίας, ὁ Πατὴρ τοῦ Προδρόμου — Σεπτ. 5, 23, καὶ Ἰουν. 24.	Ζηνοβίος Μάρτυς — Ὀκτωβρ. 30.
Ζαχαρίας Προφήτης — Φεβρ. 8.	Ζωὴ Μάρτυς — Δεκεμβρ. 18.
Ζηνοβία Μάρτυς — Ὀκτωβρ. 30.	Ζωτικὸς, ἐκ τῶν ἐν Κρήτῃ 10 Μαρ- τύρων — Δεκεμβρ. 23.

H

Η'λιανός, ἐκ τῶν 40 Μαρτύρων — Μαρτίου 9.	Η'ράκλειος Μάρτυς — Μαΐου 18.
Η'λίας ἐκ τῶν αὐτῶν — Μαρτ. 9.	Η'ρωδίων, ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλων — Ἀπριλίου 8.
Η'λίας Μάρτυς — Φεβρουαρ. 16.	Η'σαΐας Μάρτυς — Φεβρουαρ. 16.
Η'λίας, ἡ Ἡλιοῦ ὁ Προφήτης — Ἰου- λίου 20.	Η'σαΐας ὁ Προφήτης — Μαΐου 9.
Η'ράκλειος, ἐκ τῶν 40 Μαρτύρων — Μαρτίου 9.	Η'σύχιος Μάρτυς — Μαρτίου 3.
	Η'σύχιος, ἐκ τῶν 40 Μαρτύρων — Μαρτίου 9.

Θ

Θαδδαῖος, ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλων — Αὐγούστου 21.	Θεόδωτος Ἱερομάρτυς — Ἰουν. 7.
Θαλλέλαιος Μάρτυς — Μαΐου 20.	Θεόδουλος Μάρτυς — Ὀκτωβρ. 28.
Θείκλα ἡ Πρωτομάρτυς — Σεπτ. 24.	Θεόδουλος, ἐκ τῶν ἐν Κρήτῃ 10 Μαρ- τύρων — Δεκεμβρ. 23.
Θεόγνιος Μάρτυς — Αὐγ. 21.	Θεόδουλος Μάρτυς ἑτερος — Φεβρουα- ρίου 16.
Θεοδοσία Μάρτυς — Μαΐου 29.	Θεόδουλος, ἐκ τῶν 40 Μαρτύρων — Μαρτίου 9.
Θεοδόσιος ὁ Κεινοδιάρχης — Ἰανουα- ρίου 11.	

- Θεοδώρα Ὁσία, ἡ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ — Σεπτεμβρ. 11.
 Θεοδώρα ἡ Λύγούστα — Φεβρ. 11.
 Θεόδωρος ὁ Στυδίτης — Νοεμβρίου 11.
 Θεόδωρος ὁ Γραπτός — Δεκεμβρίου 27.
 Θεόδωρος ὁ Στρατηλάτης — Φεβρουαρίου 8, καὶ Μαΐου 8.
 Θεόδωρος ὁ Τήρων — Φεβρ. 17, καὶ Σεβ. Α'. τῶν Νηστειῶν.
 Θεόδωρος ὁ Τριχινᾶς — Ἀπριλ. 20.
 Θεόδωρος ὁ Συκεώτης — Ἀπριλ. 22.
 Θεόδωρος ὁ Ἁγιασμένος — Μαΐου 16.
 Θεόκτιστος Ὁσιος — Σεπτεμβρ. 3.
 Θεόκτιστος Ὁσιος ἕτερος — Ἰανουαρίου 4.
 Θεόπεμπος Μάρτυς — Ἰανουαρίου 5.
 Θεοπίστη Μάρτυς — Σεπτεμ. 20.
 Θεόπιστος Μάρτυς — Σεπτεμ. 20.
 Θεοφάνης ὁ Γραπτός — Ὀκτωβ. 11.
 Θεοφάνης Ὁμολογητής — Μαρτ. 12.
 Θεόφιλος, ἐκ τῶν 40 Μαρτύρων — Μαρτ. 9.
 Θεοφύλακτος Ὁμολογητής — Μαρ. 8.
 Θεωνᾶς Μάρτυς — Ἰανουαρίου 5.
 Θύρσος Μάρτυς — Δεκεμβρ. 14.
 Θωμᾶς Ἀπίστολος ἐκ τῶν 12 — Ὀκτωβρ. 6.
 Θωμᾶς Ὁσιος — Ἰουλίου 7.

I

- Γάκωδος Ἀπόστολος ἐκ τῶν 12, ὁ τοῦ Ἀλφαίου — Ὀκτωβρ. 9.
 Γάκωδος ὁ Ἀδελφός — Ὀκτωβρίου 23.
 Γάκωδος Ὁμολογητής — Μαρ. 21.
 Γάκωδος Ἀπόστολος ἐκ τῶν 12, ὁ τοῦ Ζεδεδαίου — Ἀπριλ. 30.
 Γάμβλιχος, ἐκ τῶν ἐν Ἐφέσῳ 7 Παίδων — Ὀκτωβρ. 22.
 Γάσων, ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλων — Ἀπριλ. 29.
 Γαβνάτιος ὁ Θεφόρος — Δεκεμ. 20.
 Γεζεκιήλ ὁ Προφήτης — Ἰουλ. 23.
 Γέραξ Μάρτυς — Ὀκτωβρίου 28.
 Γερεμίας Μάρτυς — Φεβρουαρίου 16.
 Γερεμίας ὁ Προφήτης — Μαΐου 1.
 Γερόθεος Ἀθηνῶν — Ὀκτωβρ. 4.
 Γησοῦς ὁ τοῦ Ναυῆ — Σεπτεμ. 1.
 Γλάριος Μάρτυς — Ἰουλ. 12.
 Γλαρίων ὁ Μέγας — Ὀκτωβρ. 21.
 Γλαρίων ὁ Νέος — Μαρτ. 28.
 Γλαρίων ὁ τῶν Δαλμάτων — Ἰουνίου 6.
 Γούδας Ἀπόστολος ἐκ τῶν 12 — Ἰουνίου 19.
 Γουλιανή Μάρτυς — Δεκεμβρ. 21.
 Γουλιανὸς Μάρτυς — Φεβρ. 16.
 Γουλιανὸς Μάρτυς ὁ Ταρσεύς — Ἰουνίου 21.
 Γουλίττα Μάρτυς — Ἰουλ. 15.
 Γουνία, ἐκ τῶν Ἀποστόλων — Μαΐου 17.
 Γουστῖνα Παρθενομάρτυς — Ὀκτωβρίου 2.
 Γουστῖνος Μάρτυς, ὁ Φιλόσοφος — Ἰουν. 1.
 Γυσαῖκ Πατριάρχης — Κυρ. τῶν Πατέρων.
 Γυσαῖκιος Ὁσιος — Μαΐου 30, καὶ Αὐγ. 3.
 Γυσαυρος Μάρτυς — Ἰουνίου 17.
 Γυσίδωρος ὁ Πηλουσιώτης — Φεβρουαρίου 4.
 Γυσίδωρος Μάρτυς, ὁ ἐν Χίῳ — Μαΐου 14.
 Γυμαῖος Μάρτυς — Ἰουν. 17.
 Γωακείμ ὁ Θεοπάτωρ. — Σεπτεμ. 9.
 Γωάννης ὁ Νηστευτής — Σεπτεμ. 2.
 Γωάννου τῆς Σύλληψις — Σεπτεμ. 23.
 Προδρόμου } Σύναξις — Ἰανουαρίου 7.
 καὶ Βαπτισ- } Γέννησις — Ἰουν. 24.
 στοῦ. } Ἀποτομή — Αὐγ. 29.
 Γωάννης ὁ Εὐαγγελιστής καὶ Θεολόγος — Σεπτεμ. 26, καὶ Μαΐου 8.

Γ'ωάννης ὁ Ἐλεήμων — Νοεμ. 12.
 Γ'ωάννης ὁ Χρυσόστομος — Νοεμ. 13,
 καὶ Ἰανουαρ. 27, 30.
 Γ'ωάννης ὁ Δαμασκηνὸς — Δεκ. 4.
 Γ'ωάννης ὁ Καλυβίτης — Ἰαν. 15.
 Γ'ωάννης ὁ τοῦ Ξενοφῶντος υἱὸς —
 Ἰανουαρ. 26.
 Γ'ωάννης ὁ Ἀνάργυρος — Ἰαν. 31.
 Γ'ωάννης, ἐκ τῶν 40 Μαρτύρων —
 Μαρτίου 9.
 Γ'ωάννης ὁ τῆς Κλίμακος — Μαρ. 30.
 Γ'ωάννης Ἀσκητῆς — Ἰουλ. 24.
 Γ'ωάννης Κωνσταντινῆς — Αὐγ. 30.

Γ'ωαννίκιος ὁ Μέγας — Νοεμβρ. 4.
 Γ'ωβ ὁ Πολύαθλος — Μαΐου 6.
 Γ'ωήλ ὁ Προφήτης — Ὀκτωβρ. 19.
 Γ'ωνᾶς ὁ Προφήτης — Σεπτεμβρ. 21.
 Γ'ωσήφ Μάρτυς — Νοεμβρ. 3.
 Γ'ωσήφ ὁ Μνήστωρ — Κυρ. μετὰ τὴν
 Χ. Γέννησιν.
 Γ'ωσήφ, ὁ Ὑμνογράφος — Ἀπριλ. 8.
 Γ'ωσήφ Θεσσαλονίκης — Ἰουλ. 14.
 Γ'ωσήφ ὁ ἀπὸ Ἀριμαθαίας — Κυρ. τῶν
 Μυροφόρων.
 Γ'ωσήφ ὁ πάγκαλος — τῇ ἀγ. καὶ μεγ.
 Δευτέρᾳ

Κ

Καλλίνικος Μάρτυς — Δεκεμ. 14.
 Καλλίνικος Μάρτυς ἕτερος — Ιου-
 λίου 29.
 Καλλιόπιος Μάρτυς — Ἀπριλ. 7.
 Καλλίστη Μάρτυς — Σεπτεμβρ. 1.
 Καλλίστρατος Μάρτυς — Σεπτ. 27.
 Καπίτων Ἱερομάρτυς — Μαρτ. 7.
 Κάρπος Μάρτυς — Ὀκτωβρ. 13.
 Κάρπος, ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλων —
 Μαΐου 26.
 Κασσιανὸς Ὁσίος — Φεβρουαρ. 29.
 Κάστουλος Μάρτυς — Δεκεμ. 18.
 Κάστωρ Μάρτυς — Δεκεμβ. 18.
 Κέλσιος Μάρτυς — Ὀκτωβρ. 14.
 Κήρυκος Μάρτυς — Ἰουλ. 15.
 Κικιλία Μάρτυς — Νοεμβρ. 22.
 Κλαύδιος Μάρτυς — Δεκεμβρ. 18.
 Κλαύδιος, ἐκ τῶν 40 Μαρτύρων —
 Μαρτίου 9.
 Κλαύδιος Μάρτυς ἕτερος — Ἀπρι-
 λίου 5.
 Κλεόνικος Μάρτυς — Μαρτ. 3.
 Κλήμης Ῥώμης Ἱερομάρτυς — Νοεμ-
 βρίου 24.
 Κλήμης Ἀγκύρας Ἱερομάρτυς — Ἰα-
 νουαρ. 23.
 Κοδράτος, ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλων —
 Σεπτεμβρίου 21.
 Κοδράτος Μάρτυς — Μαρτ. 10.

Κόνων Μάρτυς — Μαρτ. 5.
 Κορνήλιος ὁ Ἐκατόνταρχος — Σε-
 πτεμβρ. 13.
 Κοσμᾶς ὁ Ποιητής — Ὀκτωβρ. 14.
 Κοσμᾶς Ἀνάργυρος — Νοεμβρ. 1,
 καὶ Ἰουλ. 1.
 Κούαρτος, ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλων —
 Νοεμβρ. 10.
 Κρήσκης Μάρτυς — Ἀπριλ. 15.
 Κρήσκης, ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλων —
 Ἰουλίου 30.
 Κυπριανὸς Ἱερομάρτυς — Ὀκτω-
 βρίου 2.
 Κυριακὴ Μάρτυς — Ἰουλίου 7.
 Κυριακὸς Ἀναχωρητῆς — Σεπτεμ-
 βρίου 29.
 Κύριλλος Ἀλεξανδρείας — Ἰαν. 18,
 καὶ Ἰουν. 9.
 Κύριλλος, ἐκ τῶν 40 Μαρτύρων —
 Μαρτίου 9.
 Κύριλλος Ἱεροσολύμων — Μαρτ. 18.
 Κύριλλος Διάκονος — Μαρ. 29.
 Κυρίων, ἐκ τῶν 40 Μαρτύρων —
 Μαρ. 9.
 Κῦρος Ἀνάργυρος — Ἰανουαρ. 31.
 Κωνσταντῖνος, ἐκ τῶν ἐν Ἐφίῳ 7
 Παίδων — Ὀκτωβρ. 22.
 Κωνσταντῖνος ὁ Μέγας — Μαΐου 21.

Λ

- Λάζαρος Ὁσίος, ὁ ἐν τῷ Γαλιλαίῳ — Νοεμβρίου 7.
 Λάζαρος ὁ Τετραήμερος — Σαββάτῳ τοῦ Λαζάρου.
 Λαμπαδὸς Ὁσίος — Ἰουλίου 5.
 Λαυρέντιος Ἀρχιδ. — Αὐγούστου 10.
 Λαῦρος Μάρτυς — Αὐγ. 18.
 Λεύκιος Μάρτυς — Δεκεμβρ. 14.
 Λεόντιος Μάρτυς — Ἰουν. 18.
 Λέων Πάπας Ῥώμης — Φεβρ. 18.
 Λέων Κατάνης — Φεβρουαρ. 20.
 Λογγίνος ὁ Ἐκατένταρχος — Ὀκτωβρίου 16.
 Λουκᾶς ὁ Εὐαγγελ. — Ὀκτωβρίου 18.
 Λουκᾶς Ὁσίος, ὁ ἐν τῷ Στερίῳ — Φεβρουαρίου 7.
 Λουκία Μάρτυς — Δεκεμβρ. 13.
 Λουκιανὸς Μάρτυς — Ὀκτωβρ. 15.
 Λουκιλλιανὸς Μάρτυς — Ἰουν. 3.
 Λοῦππος Μάρτυς — Αὐγ. 23.
 Λυσίμαχος, ἐκ τῶν 40 Μαρτύρων — Μαρτίου 9.

Μ

- Μακάριος Ὁσίος, ὁ Αἰγύπτιος — Ἰανουαρίου 19.
 Μακρίνα Ὁσία — Ἰουλ. 19.
 Μαλαχίας ὁ Προφήτης — Ἰαν. 3.
 Μάμας Μάρτυς — Σεπτεμ. 2.
 Μανουὴλ Μάρτυς — Ἰουνίου 17.
 Μαξιμιλιανὸς, ἐκ τῶν ἐν Ἐφέσῳ 7 Παίδων — Ὀκτωβρίου 22.
 Μάξιμος ὁ Ὁμολογητὴς — Ἰανουαρίου 21, καὶ Αὐγούστου 13.
 Μαρδάριος Μάρτυς — Δεκεμ. 13.
 Μαρία ἡ Θεοτόκος } Γέννησις αὐτῆς — Σεπ. 8.
 Εἰσόδια αὐτῆς — Νοεμ. 21.
 Εὐαγγελισμὸς αὐτῆς — Μαρτίου 25.
 Κοίμησις αὐτῆς — Αὐγ. 15.
 Μαρία Ὁσία, ἡ τοῦ Ξενοφῶντος γυνὴ — Ἰανουαρίου 26.
 Μαρία Ὁσία, ἡ Αἰγυπτία — Ἀπριλ. 1.
 Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ — Ἰουλ. 22.
 Μαρίνα Μάρτυς — Ἰουλίου 17.
 Μαρκελλῖνος Μάρτυς — Δεκεμ. 18.
 Μάρκελλος Μονῆς τῶν Ἀκοιμήτων — Δεκεμβρίου 29.
 Μάρκελλος, ἐκ τῶν 7 Μακκαβαίων — Αὐγούστου 1.
 Μαρκία Μάρτυς — Δεκεμβρ. 18.
 Μαρκιανὸς Μάρτυς — Ὀκτωβρ. 25.
 Μάρκος Μάρτυς — Δεκεμβ. 18.
 Μάρκος Ὁσίος — Μαρτ. 29.
 Μάρκος ὁ Εὐαγγελ. — Ἀπρ. 25.
 Μάρκος Μητροπολίτης Ἐφέσου καὶ Εὐγενικοῦ — Ἰανουαρ. 19.
 Μαρτινιανὸς Ὁσίος — Φεβρ. 13.
 Μαρτινιανὸς, ἐκ τῶν ἐν Ἐφέσῳ 7 Παίδων — Ὀκτωβρ. 22.
 Μαρτῖνος Πάπας Ῥώμης — Ἀπ. 12.
 Μαρτύριος Μάρτυς — Ὀκτωβρ. 25.
 Ματθαῖος ὁ Εὐαγγελιστ. — Νοεμβρίου 16.
 Μαθθίας Ἀπόστολος, ἐκ τῶν 12 — Αὐγ. 9.
 Ματρώνα Ὁσία — Νοεμβ. 9.
 Ματρώνα Ὁσία, ἡ ἐν Θεσσαλονίκῃ — Μαρτίου 27.
 Μαύρα Μάρτυς — Μαΐου 3.
 Μεθόδιος Ὁμολογητὴς — Ἰουν. 14.
 Μεθόδιος Πατέρων Ἱερομάρτυς — Ἰουνίου 20.
 Μελάνη Ὁσία ἡ Ῥωμαία — Δεκεμβρίου 31.
 Μελέτιος Ἀντιοχείας — Φεβρουαρ. 13.
 Μελίτων, ἐκ τῶν 40 Μαρτύρων — Μαρτίου 9.
 Μένανδρος Μάρτυς — Μαΐου 19.
 Μερκούριος Μάρτυς — Νοεμβ. 25.
 Μηνᾶς Μάρτυς, ὁ Αἰγύπτιος — Νοεμβρίου 11.

Μηνᾶς ὁ Καλλικέλαδος — Δεκεμβρίου 10.	Μιχαὴλ Ἀρχιστράτηγος — Σεπτεμβρίου 6, καὶ Νοεμβρ. 8.
Μηνοδώρα Μάρτυς — Σεπτεμ. 10.	Μιχαὴλ Συννάδων — Μαΐου 23.
Μητροδώρα Μάρτυς — Σεπτεμβρίου 10.	Μιχαῖας ὁ Προφήτης — Αὐγ. 14.
Μητροφάνης Κωνσταντινουπόλ. — Ἰουνίου 4.	Μύρων Μάρτυς — Αὐγούστ. 17.
Μισαὴλ, ἐκ τῶν 3 Παίδων — Δεκεμβρίου 17.	Μώκιος Ἱερομάρτυς — Μαΐου 11.
	Μωϋσῆς ὁ Θεόπτης — Σεπτεμ. 4.
	Μωϋσῆς Ὁσιος ὁ Αἰθίοψ — Αὐγούστου 28.

N

Ναζάριος Μάρτυς — Ὀκτωβρ. 14.	Νικηφόρος Μάρτυς — Φεβρ. 9.
Ναοὺμ Προφήτης — Δεκεμβρ. 1.	Νικηφόρος Κωνσταντινουπόλεως — Μαρτίου 13, καὶ Ἰουνίου 2.
Νάρκισσος, ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλων — Ὀκτωβρίου 31.	Νικόδημος, ἄρχων τῶν Ἰουδαίων — Κυρ. τῶν Μυροφόρων.
Ναταλία Μάρτυς — Αὐγ. 26.	Νικόλαος ὁ ἐν Μύροις — Δεκεμ. 6.
Νεῖλος Ὁσιος — Νοεμβρ. 12.	Νικόλαος, ἐκ τῶν 40 Μαρτύρων — Μαρτίου 9.
Νεονίλα Μάρτυς — Ὀκτωβρ. 28.	Νικόστρατος Μάρτυς — Δεκεμ. 18.
Νεόφυτος Μάρτυς — Ἰανουαρ. 21.	Νίκων Ὁσιος, ὁ Μετανοεῖτε — Νοεμβρίου 26.
Νέστωρ Μάρτυς — Ὀκτωβρ. 27.	Νίκων Ὁσιομάρτυς — Μαρτίου 23.
Νίκανδρος Ἱερομάρτυς — Νοεμ. 4.	Νιτᾶς Μάρτυς — Ὀκτωβρ. 28.
Νικάνωρ, ἐκ τῶν 7 Διακόνων — Ἰουλίου 28.	Νυμφοδώρα Μάρτυς — Σεπτεμ. 10.
Νικήτας Μάρτυς — Σεπτεμ. 15.	
Νικήτας Ὁσιος — Ἀπριλίω 3.	

Ξ

Ξαυθίας, ἐκ τῶν 40 Μαρτύρων — Μαρτίου 6.	Ξέννη Ὁσία — Ἰανουαρ. 24.
	Ξενοφῶν Ὁσιος — Ἰανουαρ. 26.

O

Ὁλυμπᾶς, ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλων — Νοεμβρίου 10.	Ὁυαλέριος, ἐκ τῶν 40 Μαρτύρων — Μαρτίου 9.
Ὁνῆσιμος, ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλων — Νοεμβ. 22, καὶ Φεβρουαρ. 15.	Ὁυάλης, ἐκ τῶν αὐτῶν — Μαρτ. 9.
Ὁνησιφόρος Μάρτυς — Νοεμβρ. 9.	Ὁυάλης Μάρτυς ἕτερος — Φεβρουαρίου 16.
Ὁνούφριος Ὁσιος — Ἰουνίου 12.	Ὁυαρος Μάρτυς — Ὀκτωβρ. 19.
Ὁρίστης Μάρτυς — Νοεμβρ. 10.	Ὁυρβανός, ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλων — Ὀκτωβρίου 31.
Ὁρίστης Μάρτυς ἕτερος — Δεκεμ. 13.	

Π

- Παγκράτιος Ἱερομάρτυς — Ἰουλ. 9.
 Πάμφιλος Μάρτυς — Φεβρ. 16.
 Παντελεήμων ὁ Ἱαματικὸς — Ἰου-
 λίου 27.
 Πάπυλος Μάρτυς — Ὀκτωβρ. 13.
 Παράμονος Μάρτυς — Νοεμ. 29.
 Παρασκευὴ Ὁσιομάρτυς — Ἰουλ. 26.
 Παρθένιος Λαμψάκου — Φεβρ. 7.
 Παρμενᾶς, ἐκ τῶν 7 Διακόνων —
 Ἰουλ. 28.
 Πατάπιος Ὁσιος — Δεκεμβρ. 8.
 Πατρίκιος Ἱερομάρτυς — Μαΐου 19.
 Παυλῖνος Μάρτυς — Μαΐου 18.
 Παῦλος Κωνσταντινουπόλεως Ὁμολο-
 γητῆς — Νοεμβ. 6.
 Παῦλος Ὁσιος, ὁ Θηδαῖος — Ἰα-
 νουαρ. 15.
 Παῦλος Μάρτυς — Φεβρουαρ. 16.
 Παῦλος Μάρτυς ἕτερος — Μαΐου 18.
 Παῦλος ὁ Ἀπόστολος, τὸ Σκεῦος τῆς
 ἐκλογῆς — Ἰουνίου 29.
 Παῦλος Κωνσταντινουπόλεως, ὁ Νέος
 — Αὐγ. 30.
 Παφνούτιος Ἱερομάρτυς — Ἀπρ. 19.
 Παχώμιος ὁ Μέγας — Μαΐου 15.
 Πελαγία Ὁσία — Ὀκτωβρίου 8.
 Πελαγία Μάρτυς — Μαΐου 4.
 Πέτρος Ἀλεξανδρείας Ἱερομάρ. —
 Νοεμβ. 24.
 Πέτρος Μάρτυς — Μαΐου 18.
 Πέτρος Ὁσιος, ὁ ἐν τῷ Ἀθῶ — Ἰου-
 νίου 12.
- Πέτρος Ἀπόστολος, ὁ Πρωτοκορυφαῖος
 — Ἰουν. 29.
 Πηγάσιος Μάρτυς — Νοεμβρ. 3.
 Πίστις Μάρτυς — Σεπτεμβρ. 17.
 Πιστὸς Μάρτυς — Αὐγ. 21.
 Πλάτων Μάρτυς — Νοεμβρ. 18.
 Ποιμὴν Ὁσιος — Αὐγ. 27.
 Πολύαινος Μάρτυς — Μαΐου 19.
 Πολύευκτος Μάρτυς — Ἰανουαρ. 9.
 Πολύκαρπος Σμύρνης — Φεβρ. 23.
 Πομπηῖος Μάρτυς — Ἀπριλ. 10.
 Πόμπιος, ἐκ τῶν ἐν Κρήτῃ 10 Μαρ-
 τύρων — Δεκεμβρ. 23.
 Πορφύριος Μάρτυς — Νοεμβρ. 9.
 Πορφύριος Μάρτυς ἕτερος — Φεβρουα-
 ρίου 16.
 Πορφύριος Γάζης — Φεβρ. 26.
 Πούδης, ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλων —
 Αὐγ. 14.
 Πρίσκος, ἐκ τῶν 40 Μαρτύρων —
 Μαρτ. 9.
 Πρόξος Μάρτυς — Ὀκτωβρ. 12.
 Πρόκλος Κωνσταντινουπόλεως — Νοεμ-
 βρίου 20.
 Πρόκλος Μάρτυς — Ἰουλ. 12.
 Προκόπιος Ὁσιος, ὁ Δεκαπολίτης —
 Φεβρ. 27.
 Προκόπιος ὁ Μεγαλομάρτυς — Ἰου-
 λίου 28.
 Προτάσιος Μάρτυς — Ὀκτωβρ. 14.
 Πρόχυρος, ἐκ τῶν 7 Διακόνων — Ἰου-
 λίου 28.

Ρ

- Ρ'οδίων, ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλων —
 Νοεμβρίου 10.
 Ρ'οῦφος, ἐκ τῶν 70 Ἀποστ. — Ἀπρ. 8.
- Ρ'ωμανὸς ὁ Μελωδὸς — Ὀκτω-
 βρίου 1.
 Ρ'ωμανὸς Μάρτυς — Νοεμβρ. 18.

Σ

- Σάββας ὁ Ἁγιασμένος — Δεκεμ. 5.
 Σαββάτιος Μάρτυς — Σεπτεμβρ. 9.
 Σαβὴλ Μάρτυς — Ἰουν. 17.
 Σαδῖνος Μάρτυς — Μαρτ. 16.
 Σακερδῶν, ἐκ τῶν 40 Μαρτύρων —
 Μαρτ. 9.
 Σαμουὴλ ὁ Προφήτης — Αὐγ. 20.
 Σαμφὼν ὁ Ξενοδόχος — Ἰουν. 27.
 Σαμωνᾶς Μάρτυς — Νοεμβρ. 15.
 Σάρβηλος Μάρτυς — Ὀκτωβρ. 28.
 Σάρρα ἡ τοῦ, Ἀβραάμ — Κυρ. τῶν
 Προπατόρων.
 Σατορνῖνος, ἐκ τῶν ἐν Κρήτῃ 10
 Μαρτύρων — Δεκεμβρ. 23.
 Σεβαστιανὸς Μάρτυς — Δεκεμ. 18.
 Σεβηριανὸς Μάρτυς — Σεπτεμ. 9.
 Σεβηριανὸς, ἐκ τῶν 40 Μαρτύρων —
 Μαρτ. 9.
 Σέλευκος Μάρτυς — Φεβρουαρ. 16.
 Σέργιος Μάρτυς — Ὀκτωβρ. 7.
 Σίλας, ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλων —
 Ἰουλ. 30.
 Σίλδιστρος Πάπας Ῥώμης — Ἰαν. 2.
 Σιλουανὸς, ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλων —
 Ἰουλ. 30.
 Σίμων Ἀπόστολος ἐκ τῶν 12, ὁ Ζη-
 λωτῆς — Μαΐου 10.
 Σισίνιος, ἐκ τῶν 40 Μαρτύρων —
 Μαρτ. 9.
 Σισώης ὁ Μέγας — Ἰουλ. 6.
 Σμάραγδος, ἐκ τῶν 40 Μαρτύρων
 — Μαρτ. 9.
- Σολομονή, ἡ μήτηρ τῶν Μακκαδαίων
 — Αὐγ. 1.
 Σοφία Μάρτυς — Σεπτεμ. 17.
 Σοφονίας Προφήτης — Δεκεμ. 3.
 Σπυρίδων ὁ Θαυματουργός — Δεκεμ-
 βρίου 12.
 Στάχυς, ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλων —
 Ὀκτωβρ. 31.
 Στεφανὶς Μάρτυς — Νοεμβρ. 11.
 Στέφανος ὁ Σαββαΐτης — Ὀκτ. 28,
 καὶ Ἰουλ. 13.
 Στέφανος ὁ Νέος, Ὁσιομάρτυς —
 Νοεμβρ. 18.
 Στέφανος ὁ Πρωτομάρτυς — Δεκεμ-
 βρίου 27.
 Στρατόνικος Μάρτυς — Ἰανουαρίου
 13.
 Συγκλητική Ὀσία — Ἰανουαρ. 5.
 Συμεὼν ὁ Στυλῖτης — Σεπτεμ. 1.
 Συμεὼν ὁ Θεοδόχος — Φεβρ. 2.
 Συμεὼν Ἱερομάρτυς ὁ ἐν Περσίδι —
 Ἀπριλ. 17.
 Συμεὼν ὁ συγγενὴς τοῦ Κυρίου —
 Ἀπριλ. 27.
 Συμεὼν ὁ ἐν τῷ Θαυμαστῷ ὄρει —
 Μαΐου 24.
 Συμεὼν ὁ διὰ Χριστὸν Σαλὲς —
 Ἰουν. 21.
 Σώζων Μάρτυς — Σεπτεμβρ. 7.
 Σωσίπατρος, ἐκ τῶν 70 Ἀποστ. —
 Νοεμβρ. 10, καὶ Ἀπριλ. 29.
 Σωφρόνιος Ἱεροσολύμων — Μαρτ. 11.

Τ

- Ταράσιος Κωνσταντινουπόλεως — Φε-
 βρουαρ. 16.
 Τάραχος Μάρτυς — Ὀκτωβρ. 12.
 Τατιανή Μάρτυς — Ἰανουαρ. 12.
 Τερέντιος Μάρτυς — Ὀκτωβρ. 28.
 Τερέντιος Μάρτυς ἕτερος — Ἀπρι-
 λίου 10.
- Τιβούρτιος Μάρτυς — Νοεμβρ. 22.
 Τιβούρτιος Μάρτυς ἕτερος — Δεκεμ-
 βρίου 12.
 Τιμόθεος, ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλων —
 Ἰανουαρ. 22.
 Τιμόθεος Ὁσιος — Φεβρουαρ. 21.
 Τιμόθεος Μάρτυς — Μαΐου 3.

Τίμων, ἐκ τῶν 7 Διακόνων — Ἰου- λίου 28.	Τρόφιμος Μάρτυς — Σεπτεμ. 19.
Τίτος Ὁσίος — Ἀπριλίου 2.	Τρόφιμος, ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλων — Ἀπριλίου 14.
Τίτος Ἀπόστολος — Αὐγούστου 25.	Τρύφων Μάρτυς — Φεβρουαρ. 1.
Τραγκυλῖνος Μάρτυς — Δεκεμ. 18.	Τύχων ὁ Ἀμαθοῦντος — Ἰουν. 16.

Υ

Υάκινθος Μάρτυς — Ἰουλίου 3.	Υπάτιος Γαγγρῶν Ἱερομάρτυς — Μαρτίου 31.

Φ

Φαῦστος Ὁσίος — Αὐγούστου 3.	Φλάβιος, ἐκ τῶν 40 Μαρτύρων — Μαρτίου 9.
Φεβρωνία Ὁσιομάρτυς — Ἰουν. 25.	Φλέγων, ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλων — Ἀπριλίου 8.
Φιλήμων, ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλων — Νοεμβρίου 22.	Φλῶρος Μάρτυς — Αὐγούστου 18.
Φιλήμων Μάρτυς — Δεκεμβρ. 14.	Φωκᾶς Ἱερομάρτυς — Σεπτεμ. 22, αἰ Ἰουλίου 23.
Φίλιππος, ἐκ τῶν 7 Διακόνων — Ὀ- κτωβρίου 11.	Φώτιος Πατριάρχης Κωνσταντινου- λεως — Φεβρουαρίου 6.
Φίλιππος Ἀπόστολος ἐκ τῶν 12 — Νοεμβρίου 14.	Φώτιος Μάρτυς — Ὀκτωβρ. 28.
Φιλοκτήμων, ἐκ τῶν 40 Μαρτύρων — Μαρτίου 9.	Φώτιος Μάρτυς ἕτερος — Αὐγούστου 12.
Φιλούμενος Μάρτυς — Νοεμβρ. 29.	

Χ

Χαραλάμπης Ἱερομάρτυς — Φεβρουα- ρίου 10.	Χριστίνα Μάρτυς — Μαΐου 18.
Χαριτίνη Μάρτυς — Ὀκτωβρ. 5.	Χριστίνα Μεγαλομάρτυς — Ἰουλίου 24.
Χαρίτων Ὁμολογητής — Σεπτεμ- βρίου 28.	Χριστόδουλος Ὁσίος, ὁ ἐν Πάτρῳ — Μαρτίου 16.
Χουδίων, ἐκ τῶν 40 Μαρτύρων — Μαρτίου 9.	Χριστοφόρος Μάρτυς — Μαΐου 9.
	Χρῦσανθος Μάρτυς — Μαρτ. 19.

Ω

Ὡσηὶ ὁ Προφήτης — Ὀκτωβρ. 17. |

ΠΑΣΧΑΛΙΑ

ΕΤΟΝ

ΕΞΗΚΟΝΤΑ ΟΚΤΩ,

Ἀρχόμενα ἀπὸ τοῦ 1870, καὶ καταλήγοντα εἰς τὸ 1937.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1870. αὐτό., ζτοή.

Ἰνδικτιῶνος ιγ'.
Ἡ' λίου Κύκλοι ιδ'.
Σελήνης Κύκλοι ε'.
Σελήνης Θεμέλιον Σ'.
Κρεωφαγία, ἡμέραι νγ'.
Τὸ Τριψίδιον ἄρχεται Φεβρουαρίου α'.
Ε'ωθινὸν α'. Ἦχος α'.
Ἡ' Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου ιε'.
Ο' Εὐαγγ. τῇ Τετ. τῆς ε'. Ἑβδομ.
Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλίου δ'.
Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου ε'.
Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ιβ'.
Ἡ' Ἀνάληψις, Μαΐου κα'.
Ἡ' Πεντηκοστή, Μαΐου λα'.
Κυρ. τῶν Ἁγίων Πάντων, Ἰουνίου ζ'.
Ἡ' νηστεία τῶν ἀγ. Ἀποστ. ἡμ κα'.
Ἡ' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Δευτ.
Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Πέμπ.

Orologio.

35 *

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1871. αὐτά., ζτοδ'.

Ἰνδικτιῶνος ιδ'.
Ἡ' λίου Κύκλοι ιε'.
Σελήνης Κύκλοι ζ'.
Σελήνης Θεμέλιον κ'.
Κρεωφαγία, ἡμέραι λη'.
Τὸ Τριψίδιον ἄρχεται Ἰανουαρίου ιζ'.
Ε'ωθινὸν ια'. Ἦχος πλ. δ'.
Ἡ' Ἀπόκρεω, Ἰανουαρίου λα'.
Ο' Εὐαγγ. τῇ ἀγία καὶ μεγάλη Πέμ.
Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίου κε'.
Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου κη'.
Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Μαρτίου κψ'.
Ἡ' Ἀνάληψις, Μαΐου ε'.
Ἡ' Πεντηκοστή, Μαΐου ιε'.
Κυρ. τῶν Ἁγίων Πάντων, Μαΐου κγ'.
Ἡ' νηστεία τῶν ἀγίων Ἀποστ. ἡμ. λς'.
Ἡ' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Τρίτη.
Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Παρ.

1872. αωσβ'. ζτπ'. Βίσικτος.

Ἰνδικτιῶνος ιε'.
 Ἡλίου Κύκλοι ιε'.
 Σελήνης Κύκλοι η'.
 Σελήνης Θεμέλιον α'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι νη'.
 Τὸ Τριψίδιον ἀρχεται Φεβρουαρίου ε'.
 Εὐθινὸν ε'. Ἦχος πλ. α'.
 Ἡ Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου κ'.
 Ο' Εὐαγγ. τῷ Σαββ. τῆς δ'. Ἑβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλίου ια'.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου ιδ'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ιε'.
 Ἡ Ἀνάληψις, Μαΐου κε'.
 Ἡ Πεντηκοστή, Ἰουνίου δ'.
 Κυρ. τῶν Ἀγίων Πάντων, Ἰουνίου ια'.
 Ἡ νηστεία τῶν ἀγ. Ἀποσ. ἡμ. ιζ'.
 Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Πέμ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Κυρ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1873. αωσγ'. ζτπσ'.

Ἰνδικτιῶνος α'.
 Ἡλίου Κύκλοι ιζ'.
 Σελήνης Κύκλοι ς'.
 Σελήνης Θεμέλιον ιβ'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι μδ'.
 Τὸ Τριψίδιον ἀρχεται Ἰανουαρίου κη'.
 Εὐθινὸν α'. Ἦχος α'.
 Ἡ Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου ια'.
 Ο' Εὐαγγ. τῇ Κυρ. τῆς ε'. Ἑβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίου λα'.
 Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου α'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου η'.
 Ἡ Ἀνάληψις, Μαΐου ιζ'.
 Ἡ Πεντηκοστή, Μαΐου κζ'.
 Κυρ. τῶν Ἀγίων Πάντων, Ἰανίου γ'.
 Ἡ νηστεία τῶν ἀγ. Ἀποσ. ἡμ. κε'.
 Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Παρασ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Δευτ.

1874. αωσδ'. ζτπβ'.

Ἰνδικτιῶνος β'.
 Ἡλίου Κύκλοι ιη'.
 Σελήνης Κύκλοι ι'.
 Σελήνης Θεμέλιον κγ'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι μα'.
 Τὸ Τριψίδιον ἀρχεται Ἰανουαρίου κ'.
 Εὐθινὸν α'. Ἦχος α'.
 Ἡ Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου γ'.
 Ο' Εὐαγγ. τῇ ἀγ. καὶ μεγάλη Δευτ.
 Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίου κα'.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου κδ'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Μαρτίου λα'.
 Ἡ Ἀνάληψις, Μαΐου ς'.
 Ἡ Πεντηκοστή, Μαΐου ιδ'.
 Κυρ. τῶν Ἀγίων Πάντων, Μαΐου κε'.
 Ἡ νηστεία τῶν ἀγίων Ἀποσ. ἡμ. λγ'.
 Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Σαββ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Τρίτη.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1875. αωσι'. ζτπγ'.

Ἰνδικτιῶνος γ'.
 Ἡλίου Κύκλοι ιδ'.
 Σελήνης Κύκλοι ια'.
 Σελήνης Θεμέλιον δ'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι νδ'.
 Τὸ Τριψίδιον ἀρχεται Φεβρουαρίου β'.
 Εὐθινὸν δ'. Ἦχος δ'.
 Ἡ Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου ιε'.
 Ο' Εὐαγγ. τῇ Τρίτ. τῆς ε'. Ἑβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλίου η'.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου ιε'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ιε'.
 Ἡ Ἀνάληψις, Μαΐου κβ'.
 Ἡ Πεντηκοστή, Ἰουνίου α'.
 Κυρ. τῶν Ἀγίων Πάντων, Ἰουνίου η'.
 Ἡ νηστεία τῶν ἀγ. Ἀποστ. ἡμ. κ'.
 Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Κυρ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Τετ.

1876. αωσ'. ζτπδ'. Βίσεκτος.

Ἰνδικτιῶνος δ'.
 Ἡ'λίου Κύκλοι κ'.
 Σελήνης Κύκλοι ιβ'.
 Σελήνης Θεμέλιον ιε'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι μς'.
 Τὸ Τριψίδιον ἀρχεταί Ἰανουαρίου κέ.
 Ἑωθινὸν α'. Ἦχος α'.
 Ἡ' Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου ἡ.
 Ο' Εὐαγγ. τῇ Πέμπ. τῆς ε'. Ἑβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίου κη'.
 Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου δ'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου δ'.
 Ἡ' Ἀνάληψις, Μαΐου ιγ'.
 Ἡ' Πεντηκοστή, Μαΐου κγ'.
 Κυρ. τῶν Ἀγίων Πάντων, Μαΐου λ'.
 Ἡ' νηστεία τῶν ἀγίων Ἀποστ. ἡμ. κδ'.
 Ἡ' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Τρίτ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Παρ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

1877. αωσζ'. ζτπε'.

Ἰνδικτιῶνος ε'.
 Ἡ'λίου Κύκλοι κα'.
 Σελήνης Κύκλοι ιγ'.
 Σελήνης Θεμέλιον κς'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι λζ'.
 Τὸ Τριψίδιον ἀρχεταί Ἰανουαρίου ις'.
 Ἑωθινὸν α'. Ἦχος α'.
 Ἡ' Ἀπόκρεω, Ἰανουαρίου λ'.
 Ο' Εὐαγγ. τῇ ἀγ. καὶ μεγάλη Παρ.
 Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίου ιζ'.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου κ'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Μαρτίου κζ'.
 Ἡ' Ἀνάληψις, Μαΐου ε'.
 Ἡ' Πεντηκοστή, Μαΐου ιε'.
 Κυρ. τῶν Ἀγίων Πάντων, Μαΐου κβ'.
 Ἡ' νηστεία τῶν ἀγίων Ἀποστ. ἡμ. λζ'.
 Ἡ' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Τετ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Σαββ.

1878. αωσθ'. ζτπε'.

Ἰνδικτιῶνος ε'.
 Ἡ'λίου Κύκλοι κβ'.
 Σελήνης Κύκλοι ιδ'.
 Σελήνης Θεμέλιον ζ'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι νζ'.
 Τὸ Τριψίδιον ἀρχεταί Φεβρουαρίου ε'.
 Ἑωθινὸν ε'. Ἦχος πλ. α'.
 Ἡ' Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου ιδ'.
 Ο' Εὐαγγ. τῇ Σαββ. τῆς δ'. Ἑβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλίου ε'.
 Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου δ'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ιε'.
 Ἡ' Ἀνάληψις, Μαΐου κέ.
 Ἡ' Πεντηκοστή, Ἰουνίου δ'.
 Κυρ. τῶν Ἀγίων Πάντων, Ἰουνίου ια'.
 Ἡ' νηστεία τῶν ἀγ. Ἀποστ. ἡμ. ιζ'.
 Ἡ' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Πέμπ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Κυρ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

1879. αωσθ'. ζτπζ'.

Ἰνδικτιῶνος ζ'.
 Ἡ'λίου Κύκλοι κγ'.
 Σελήνης Κύκλοι ιε'.
 Σελήνης Θεμέλιον ιη'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι μβ'.
 Τὸ Τριψίδιον ἀρχεταί Ἰανουαρίου κα'.
 Ἑωθινὸν ια'. Ἦχος πλ. δ'.
 Ἡ' Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου δ'.
 Ο' Εὐαγγ. τῇ Κυρ. τῶν Βαΐων.
 Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίου κζ'.
 Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου α'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου α'.
 Ἡ' Ἀνάληψις, Μαΐου ε'.
 Ἡ' Πεντηκοστή, Μαΐου κ'.
 Κυρ. τῶν Ἀγίων Πάντων, Μαΐου κζ'.
 Ἡ' νηστεία τῶν ἀγ. Ἀποστ. ἡμ. λβ'.
 Ἡ' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Παρ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Δευτ.

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1880. αωπ'. ζτπή. Βίσεικτος.

Ἰνδικτιῶνος η'.
 Η'λίου Κύκλοι κδ.
 Σελήνης Κύκλοι ιε'.
 Σελήνης Θεμέλιον κδ'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι εβ'.
 Τὸ Τριψίδιον ἄρχεται Φεβρουαρίου ι.
 Ε'ωθινὸν ε'. Ἦχος πλ. α.
 Η' Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου κδ.
 Ο' Εὐαγγ. τῇ Τρίτ. τῆς δ. Ἑβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίου ιε'.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου ιε'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου κ'.
 Η' Ἀνάληψις, Μαΐου κδ'.
 Η' Πεντηκοστή, Ἰουνίου η'.
 Κυρ. τῶν Ἀγίων Πάντων, Ἰουνίου ιε'.
 Η' νηστεία τῶν ἁγίων Ἀποσ. ἡμ. ιγ'.
 Η' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Κυρ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Τετάρ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1881. αωπά. ζτπθ'.

Ἰνδικτιῶνος θ'.
 Η'λίου Κύκλοι κέ.
 Σελήνης Κύκλοι ιζ'.
 Σελήνης Θεμέλιον ι.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι νγ'.
 Τὸ Τριψίδιον ἄρχεται Φεβρουαρίου α.
 Ε'ωθινὸν α'. Ἦχος α.
 Η' Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου ιε'.
 Ο' Εὐαγγ. τῇ Τετ. τῆς ε. Ἑβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλίου β'.
 Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου ε'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ιβ'.
 Η' Ἀνάληψις, Μαΐου κα.
 Η' Πεντηκοστή, Μαΐου λα.
 Κυρ. τῶν Ἀγίων Πάντων, Ἰουνίου ζ'.
 Η' νηστεία τῶν ἁγ. Ἀποσ. ἡμ. κα.
 Η' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Δευτ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Πέμ.

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1882. αωπβ'. ζτγ'.

Ἰνδικτιῶνος ι.
 Η'λίου Κύκλοι κς'.
 Σελήνης Κύκλοι ιη'.
 Σελήνης Θεμέλιον κα.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι λη'.
 Τὸ Τριψίδιον ἄρχεται Ἰανουαρίου ιζ'.
 Ε'ωθινὸν ια'. Ἦχος πλ. δ.
 Η' Ἀπόκρεω, Ἰανουαρίου λα.
 Ο' Εὐαγγ. τῇ αγ. καὶ μεγάλη Πέμπ.
 Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίου κγ'.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου κη'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Μαρτίου κη'.
 Η' Ἀνάληψις, Μαΐου ε'.
 Η' Πεντηκοστή, Μαΐου ιε'.
 Κυρ. τῶν Ἀγίων Πάντων, Μαΐου κγ'.
 Η' νηστεία τῶν ἁγίων Ἀποσ. ἡμ. λς'.
 Η' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Τρίτη.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Παρ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1883. αωπγ'. ζτγα'.

Ἰνδικτιῶνος ια.
 Η'λίου Κύκλοι κζ'.
 Σελήνης Κύκλοι ιδ'.
 Σελήνης Θεμέλιον β'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι νη'.
 Τὸ Τριψίδιον ἄρχεται Φεβρουαρίου ε'.
 Ε'ωθινὸν ε'. Ἦχος πλ. α.
 Η' Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου κ'.
 Ο' Εὐαγγ. τῇ Παρ. τῆς δ. Ἑβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλίου ι.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου ιγ'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ιζ'.
 Η' Ἀνάληψις, Μαΐου κς'.
 Η' Πεντηκοστή, Ἰουνίου ε'.
 Κυρ. τῶν Ἀγίων Πάντων, Ἰουνίου ιβ'.
 Η' νηστεία τῶν ἁγ. Ἀποσ. ἡμ. ις'.
 Η' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Τετ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Σαβδ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1884. αωπδ'. ζτυβ'. Βίσεκτος.

Ἰνδικτιῶνος ιβ'.
 Ἡ'λίου Κύκλοι κή.
 Σελήνης Κύκλοι α'.
 Σελήνης Θεμέλιον ιδ'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι ν'.
 Τὸ Τριψῆδον ἄρχεται Ἰανουαρίου κδ'.
 Ε'ωθινὸν α'. Ἦχος α'.
 Ἡ' Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου ιβ'.
 Ο' Εὐαγγ. τῇ Κυρ. τῆς ε'. Ἑβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίου κδ'.
 Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου α'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου η'.
 Ἡ' Ἀνάληψις, Μαΐου ιζ'.
 Ἡ' Πεντηκοστή, Μαΐου κζ'.
 Κυρ. τῶν Ἀγίων Πάντων, Ἰουνίου γ'.
 Ἡ' νηστεία τῶν ἀγίων Ἀποστ. ἡμ. κέ.
 Ἡ' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Παρασ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Δευτ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1885. αωπέ. ζτυγ'.

Ἰνδικτιῶνος ιγ'.
 Ἡ'λίου Κύκλοι α'.
 Σελήνης Κύκλοι β'.
 Σελήνης Θεμέλιον κέ.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι λδ'.
 Τὸ Τριψῆδον ἄρχεται Ἰανουαρίου ιγ'.
 Ε'ωθινὸν ια'. Ἦχος πλ. δ'.
 Ἡ' Ἀπόκρεω, Ἰανουαρίου κζ'.
 Ο' Εὐαγγ. τῇ Δευτ. τῆς Διακαινησ.
 Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίου ιδ'.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου κδ'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Μαρτίου κδ'.
 Ἡ' Ἀνάληψις, Μαΐου β'.
 Ἡ' Πεντηκοστή, Μαΐου ιβ'.
 Κυρ. τῶν Ἀγίων Πάντων, Μαΐου ιδ'.
 Ἡ' νηστεία τῶν ἀγίων Ἀποστ. ἡμ. μ'.
 Ἡ' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Σαββ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Τρίτ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1886. αωπε'. ζτυδ'.

Ἰνδικτιῶνος ιδ'.
 Ἡ'λίου Κύκλοι β'.
 Σελήνης Κύκλοι γ'.
 Σελήνης Θεμέλιον ε'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι νδ'.
 Τὸ Τριψῆδον ἄρχεται Φεβρουαρίου β'.
 Ε'ωθινὸν ε'. Ἦχος πλ. α'.
 Ἡ' Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου ιε'.
 Ο' Εὐαγγ. τῇ Τρίτῃ τῆς ε'. Ἑβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλίου η'.
 Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου ιγ'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ιγ'.
 Ἡ' Ἀνάληψις, Μαΐου κβ'.
 Ἡ' Πεντηκοστή, Ἰουνίου α'.
 Κυρ. τῶν Ἀγίων Πάντων, Ἰουνίου η'.
 Ἡ' νηστεία τῶν ἀγ. Ἀποσ. ἡμ. κ'.
 Ἡ' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Κυρ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Τετ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1887. αωπεζ'. ζτυε'.

Ἰνδικτιῶνος ιε'.
 Ἡ'λίου Κύκλοι γ'.
 Σελήνης Κύκλοι δ'.
 Σελήνης Θεμέλιον ιζ'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι μς'.
 Τὸ Τριψῆδον ἄρχεται Ἰανουαρίου κέ.
 Ε'ωθινὸν α'. Ἦχος α'.
 Ἡ' Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου η'.
 Ο' Εὐαγγ. τῇ Τετάρτ. τῆς ε'. Ἑβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίου κή.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου κδ'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ε'.
 Ἡ' Ἀνάληψις, Μαΐου ιδ'.
 Ἡ' Πεντηκοστή, Μαΐου κδ'.
 Κυρ. τῶν Ἀγίων Πάντων, Μαΐου λα'.
 Ἡ' νηστεία τῶν ἀγ. Ἀποσ. ἡμ. κή.
 Ἡ' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Δευτ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Πέμπ.

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1888. αωπ.ζ. ζτυς'. Βίσιςτος.

Ἰνδικτιῶνος α'.
 Ἡ' λίου Κύκλοι δ'.
 Σελήνης Κύκλοι ε'.
 Σελήνης Θεμέλιον κή.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι ξς'.
 Τὸ Τριψίδιον ἄρχεται Φεβρουαρίου ιδ'.
 Ε'ωθινὸν ε'. Ἦχος πλ. α'.
 Ἡ' Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου κή.
 Ο' Εὐαγγ. τῇ Παρ. τῆς γ'. Ἐβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίου ιε'.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου κ'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου κδ'.
 Ἡ' Ἀνάληψις, Ἰουνίου β'.
 Ἡ' Πεντηκοστή, Ἰουνίου ιβ'.
 Κυρ. τῶν Ἀγίων Πάντων, Ἰουνίου ις'.
 Ἡ' νηστεία τῶν ἀγίων Ἀποστ. ἡμ. γ'.
 Ἡ' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Τετ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Σαββ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1889. αωπ.ζ. ζτυς'.

Ἰνδικτιῶνος β'.
 Ἡ' λίου Κύκλοι ε'.
 Σελήνης Κύκλοι ς'.
 Σελήνης Θεμέλιον γ'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι ν'.
 Τὸ Τριψίδιον ἄρχεται Ἰανουαρίου κς'.
 Ε'ωθινὸν ια'. Ἦχος πλ. δ'.
 Ἡ' Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου ιβ'.
 Ο' Εὐαγγ. τῷ Σαββ. τῆς ε'. Ἐβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλίου δ'.
 Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου γ'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ς'.
 Ἡ' Ἀνάληψις, Μαΐου ιή.
 Ἡ' Πεντηκοστή, Μαΐου κή.
 Κυρ. τῶν Ἀγίων Πάντων, Ἰουνίου δ'.
 Ἡ' νηστεία τῶν ἀγ. Ἀποστ. ἡμ. κδ'.
 Ἡ' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Πέμπ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Κυρ.

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1890. αωγ. ζτυή.

Ἰνδικτιῶνος γ'.
 Ἡ' λίου Κύκλοι ς'.
 Σελήνης Κύκλοι ζ'.
 Σελήνης Θεμέλιον κ'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι μβ'.
 Τὸ Τριψίδιον ἄρχεται Ἰανουαρίου κα.
 Ε'ωθινὸν α'. Ἦχος α'.
 Ἡ' Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου δ'.
 Ο' Εὐαγγ. τῇ Κυρ. τῶν Βαίων.
 Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίου κδ'.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου κέ.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου δ'.
 Ἡ' Ἀνάληψις, Μαΐου ι.
 Ἡ' Πεντηκοστή, Μαΐου κ'.
 Κυρ. τῶν Ἀγίων Πάντων, Μαΐου κς'.
 Ἡ' νηστεία τῶν ἀγ. Ἀποστ. ἡμ. λβ'.
 Ἡ' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Παρασ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Δευτ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1891. αωγ.α. ζτυς'.

Ἰνδικτιῶνος δ'.
 Ἡ' λίου Κύκλοι ζ'.
 Σελήνης Κύκλοι η'.
 Σελήνης Θεμέλιον α'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι ξβ'.
 Τὸ Τριψίδιον ἄρχεται Φεβρουαρίου ι.
 Ε'ωθινὸν ε'. Ἦχος πλ. α'.
 Ἡ' Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου κδ'.
 Ο' Εὐαγγ. τῇ Δευτ. τῆς δ'. Ἐβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλίου ια'.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου ις'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου κα.
 Ἡ' Ἀνάληψις, Μαΐου λ'.
 Ἡ' Πεντηκοστή, Ἰουνίου γ'.
 Κυρ. τῶν Ἀγίων Πάντων, Ἰουνίου ις.
 Ἡ' νηστεία τῶν ἀγίων Ἀποστ. ἡμ. ιβ'.
 Ἡ' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Σαββ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Τρίτ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΤ ΕΤΟΤΣ

1892. αωυβ'. ζβ'. Βίσεκτος.

Ἰνδικτιῶνος ε'.
 Ἡλίου Κύκλοι η'.
 Σελήνης Κύκλοι γ'.
 Σελήνης Θεμέλιον ιβ'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι μζ'.
 Τὸ Τριψίδιον ἀρχεται Ἰανουαρίου κς'.
 Ἑωθινὸν ια'. Ἦχος πλ. δ'.
 Ἡ' Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου γ'.
 Ο' Εὐαγγ. τῇ Τεταρ. τῆς ε'. Ἑβδομ.
 Νομικὸν Φάσχα, Μαρτίου λα'.
 Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου ε'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ε'.
 Ἡ' Ἀνάληψις, Μαΐου ιδ'.
 Ἡ' Πεντηκοστή, Μαΐου κδ'.
 Κυρ. τῶν Ἀγίων Πάντων, Μαΐου λα'.
 Ἡ' νηστεία τῶν ἀγίων Ἀποστ. ἡμ. κή.
 Ἡ' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Δευτ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Πέμπ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΤ ΕΤΟΤΣ

1893. αωγγ'. ζυα'.

Ἰνδικτιῶνος ε'.
 Ἡλίου Κύκλοι γ'.
 Σελήνης Κύκλοι ι'.
 Σελήνης Θεμέλιον κγ'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι λη'.
 Τὸ Τριψίδιον ἀρχεται Ἰανουαρίου ιζ'.
 Ἑωθινὸν α'. Ἦχος α'.
 Ἡ' Ἀπόκρεω, Ἰανουαρίου λα'.
 Ο' Εὐαγγ. τῇ αγ. καὶ μεγάλη Πέμπ.
 Νομικὸν Φάσχα, Μαρτίου κ'.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου κα'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Μαρτίου κη'.
 Ἡ' Ἀνάληψις, Μαΐου ε'.
 Ἡ' Πεντηκοστή, Μαΐου ιε'.
 Κυρ. τῶν Ἀγίων Πάντων, Μαΐου κγ'.
 Ἡ' νηστεία τῶν αγ. Ἀποστ. ἡμ. λς'.
 Ἡ' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Τρίτ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Παρ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΤ ΕΤΟΤΣ

1894. αωυδ'. ζυβ'.

Ἰνδικτιῶνος ζ'.
 Ἡλίου Κύκλοι ι'.
 Σελήνης Κύκλοι ια'.
 Σελήνης Θεμέλιον δ'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι νη'.
 Τὸ Τριψίδιον ἀρχεται Φεβρουαρίου ε'.
 Ἑωθινὸν ε'. Ἦχος πλ. α'.
 Ἡ' Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου κ'.
 Ο' Εὐαγγ. τῇ Παρ. τῆς δ'. Ἑβδομ.
 Νομικὸν Φάσχα, Ἀπριλίου γ'.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου ιγ'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ιζ'.
 Ἡ' Ἀνάληψις, Μαΐου κς'.
 Ἡ' Πεντηκοστή, Ἰουνίου ε'.
 Κυρ. τῶν Ἀγίων Πάντων, Ἰουνίου ιβ'.
 Ἡ' νηστεία τῶν αγ. Ἀποστ. ἡμ. ις'.
 Ἡ' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Τετάρτ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Σαββ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΤ ΕΤΟΤΣ

1895. αωγε'. ζυγ'.

Ἰνδικτιῶνος η'.
 Ἡλίου Κύκλοι ια'.
 Σελήνης Κύκλοι ιβ'.
 Σελήνης Θεμέλιον ιε'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι μγ'.
 Τὸ Τριψίδιον ἀρχεται Ἰανουαρίου κβ'.
 Ἑωθινὸν ια'. Ἦχος πλ. δ'.
 Ἡ' Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου ε'.
 Ο' Εὐαγγ. τῷ Σαββ. τοῦ Λαζάρου.
 Νομικὸν Φάσχα, Μαρτίου κη'.
 Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου β'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου β'.
 Ἡ' Ἀνάληψις, Μαΐου ια'.
 Ἡ' Πεντηκοστή, Μαΐου κα'.
 Κυρ. τῶν Ἀγίων Πάντων, Μαΐου κη'.
 Ἡ' νηστεία τῶν αγ. Ἀποστ. ἡμ. λα'.
 Ἡ' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Πέμπ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Κυρ.

1896. αωγς'. ζυδ'. Βίσικτος.

Ἰνδικτιῶνος γ'.

Ἡλίου Κύκλοι ιβ'.

Σελήνης Κύκλοι ιγ'.

Σελήνης Θεμέλιον κς'.

Κρεωφαγία, ἡμέραι λε'.

Τὸ Τριῳδίων ἄρχεται Ἰανουαρίου ιδ'.

Εὐθινὸν ια'. Ἦχος πλ. δ'.

Ἡ' Ἀπόκρεω, Ἰανουαρίου κη'.

Ο' Εὐαγγ. τῇ Δευτ. τῆς Διακαινησ.

Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίου ιζ'.

Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου κδ'.

Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Μαρτίου κδ'.

Ἡ' Ἀνάληψις, Μαΐου β'.

Ἡ' Πεντηκοστή, Μαΐου ιβ'.

Κυρ. τῶν Ἀγίων Πάντων, Μαΐου ιδ'.

Ἡ' νηστεία τῶν ἁγίων Ἀποσ. ἡμ. μ'.

Ἡ' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Σαββ.

Παραμονὴ τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Τρίτ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΒΤΟΥΣ

1897. αωγζ'. ζυε'.

Ἰνδικτιῶνος ε'.

Ἡλίου Κύκλοι ιγ'.

Σελήνης Κύκλοι ιδ'.

Σελήνης Θεμέλιον ζ'.

Κρεωφαγία, ἡμέραι νδ'.

Τὸ Τριῳδίων ἄρχεται Φεβρουαρίου β'.

Εὐθινὸν ε'. Ἦχος πλ. α'.

Ἡ' Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου ις'.

Ο' Εὐαγγ. τῇ Τρίτῃ τῆς ε'. Ἑβδομ.

Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλίου ε'.

Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου ε'.

Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ιγ'.

Ἡ' Ἀνάληψις, Μαΐου κβ'.

Ἡ' Πεντηκοστή, Ἰουνίου α'.

Κυρ. τῶν Ἀγίων Πάντων, Ἰουνίου η'.

Ἡ' νηστεία τῶν ἁγ. Ἀποσ. ἡμ. κ'.

Ἡ' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Κυρ.

Παραμονὴ τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Τετ.

1898. αωγη'. ζυϛ'.

Ἰνδικτιῶνος ια'.

Ἡλίου Κύκλοι ιδ'.

Σελήνης Κύκλοι ιε'.

Σελήνης Θεμέλιον ιη'.

Κρεωφαγία, ἡμέραι μς'.

Τὸ Τριῳδίων ἄρχεται Ἰανουαρίου κε'.

Εὐθινὸν α'. Ἦχος α'.

Ἡ' Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου η'.

Ο' Εὐαγγ. τῇ Τετ. τῆς ε'. Ἑβδομ.

Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίου κς'.

Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου κδ'.

Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ε'.

Ἡ' Ἀνάληψις, Μαΐου ιδ'.

Ἡ' Πεντηκοστή, Μαΐου κδ'.

Κυρ. τῶν Ἀγίων Πάντων, Μαΐου λα'.

Ἡ' νηστεία τῶν ἁγίων Ἀποσ. ἡμ. κη'.

Ἡ' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Δευτ.

Παραμονὴ τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Πέμπ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΒΤΟΥΣ

1899. αωγδ'. ζυζ'.

Ἰνδικτιῶνος ιβ'.

Ἡλίου Κύκλοι ιε'.

Σελήνης Κύκλοι ις'.

Σελήνης Θεμέλιον κδ'.

Κρεωφαγία, ἡμέραι νδ'.

Τὸ Τριῳδίων ἄρχεται Φεβρουαρίου ζ'.

Εὐθινὸν δ'. Ἦχος δ'.

Ἡ' Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου κα'.

Ο' Εὐαγγ. τῇ Πέμπ. τῆς δ'. Ἑβδομ.

Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλίου ιδ'.

Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου κα'.

Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ιε'.

Ἡ' Ἀνάληψις, Μαΐου κζ'.

Ἡ' Πεντηκοστή, Ἰουνίου ε'.

Κυρ. τῶν Ἀγίων Πάντων, Ἰουνίου ιγ'.

Ἡ' νηστεία τῶν ἁγίων Ἀποσ. ἡμ. ιε'.

Ἡ' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Τρίτῃ.

Παραμονὴ τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Παρ.

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1900. α.β.β. ζυή. Βίσεκτος.

Ι' ὠδικτιῶνος ιγ'.
 Ἡ' λίου Κύκλοι ιε'.
 Σελήνης Κύκλοι ιζ'.
 Σελήνης Θεμέλιον ι.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι ν.α.
 Τὸ Τριψίδιον ἀρχεται Ἰανουαρίου λ'.
 Ε'ωθινὸν α'. Ἦχος α'.
 Ἡ' Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου ιγ'.
 Ο' Εὐαγγ. τῇ Σαββ. τῆς ε'. Ἑβδομ.
 Νομικὸν Φάσχα, Ἀπριλίου α'.
 Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου β'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου γ'.
 Ἡ' Ἀνάληψις, Μαΐου ιη'.
 Ἡ' Πεντηκοστή, Μαΐου κη'.
 Κυρ. τῶν Ἀγίων Πάντων, Ἰουνίου δ'.
 Ἡ' νηστεία τῶν ἀγ. Ἀποστ. ἡμ. κδ'.
 Ἡ' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Πέμπ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Κυρ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1901. α.β.γ. ζυβ.

Ι' ὠδικτιῶνος ιδ'.
 Ἡ' λίου Κύκλοι ιζ'.
 Σελήνης Κύκλοι ιη'.
 Σελήνης Θεμέλιον κα.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι μ.β'.
 Τὸ Τριψίδιον ἀρχεται Ἰανουαρίου κα.
 Ε'ωθινὸν α'. Ἦχος α'.
 Ἡ' Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου δ'.
 Ο' Εὐαγγ. τῇ Κυρ. τῶν Βαΐων.
 Νομικὸν Φάσχα, Μαρτίου κ.β'.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου κ.ε'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου α'.
 Ἡ' Ἀνάληψις, Μαΐου ι.
 Ἡ' Πεντηκοστή, Μαΐου κ'.
 Κυρ. τῶν Ἀγίων Πάντων, Μαΐου κ.ζ'.
 Ἡ' νηστεία τῶν ἀγ. Ἀποστ. ἡμ. λβ'.
 Ἡ' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Παρ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Δευτ.

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1902. α.β.β. ζυγ.

Ι' ὠδικτιῶνος ιε'.
 Ἡ' λίου Κύκλοι ιη'.
 Σελήνης Κύκλοι ιζ'.
 Σελήνης Θεμέλιον β'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι ν.ε'.
 Τὸ Τριψίδιον ἀρχεται Φεβρουαρίου γ'.
 Ε'ωθινὸν δ'. Ἦχος δ'.
 Ἡ' Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου ιζ'.
 Ο' Εὐαγγ. τῇ Δευτ. τῆς ε'. Ἑβδομ.
 Νομικὸν Φάσχα, Ἀπριλίου ζ'.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου ιζ'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ιδ'.
 Ἡ' Ἀνάληψις, Μαΐου κγ'.
 Ἡ' Πεντηκοστή, Ἰουνίου β'.
 Κυρ. τῶν Ἀγίων Πάντων, Ἰουνίου ζ'.
 Ἡ' νηστεία τῶν ἀγ. Ἀποστ. ἡμ. ιζ'.
 Ἡ' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Σαββ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Τρίτη.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1903. α.β.γ. ζυα.

Ι' ὠδικτιῶνος α'.
 Ἡ' λίου Κύκλοι ιζ'.
 Σελήνης Κύκλοι α'.
 Σελήνης Θεμέλιον ιδ'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι μ.ζ'.
 Τὸ Τριψίδιον ἀρχεται Ἰανουαρίου κ.ε'.
 Ε'ωθινὸν α'. Ἦχος α'.
 Ἡ' Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου ζ'.
 Ο' Εὐαγγ. τῇ Τρίτῃ τῆς ε'. Ἑβδομ.
 Νομικὸν Φάσχα, Μαρτίου λ'.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου λ'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ε'.
 Ἡ' Ἀνάληψις, Μαΐου ιε'.
 Ἡ' Πεντηκοστή, Μαΐου κ.ε'.
 Κυρ. τῶν Ἀγίων Πάντων, Ἰουνίου α'.
 Ἡ' νηστεία τῶν ἀγίων Ἀποστ. ἡμ. κζ'.
 Ἡ' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Κυρ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Τετ.

1904. α₇₃δ'. ζυιβ'. Βίαικτος.

Ἰνδικτιῶνος β'.
 Ἡ'λίου Κύκλοι κ'.
 Σελήνης Κύκλοι β'.
 Σελήνης Θεμέλιον κέ.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι λϚ'.
 Τὸ Τριψίδιον ἄρχεται Ἰανουαρίου ιη.
 Ε'ωθινὸν α'. Ἦχος α'.
 Ἡ' Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου α'.
 Ο' Εὐαγγ. τῇ ἀγία καὶ μεγάλη Πέμ.
 Νομικὸν Φάσχα, Μαρτίου ιη.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου κ'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Μαρτίου κη.
 Ἡ' Ἀνάληψις, Μαΐου ε'.
 Ἡ' Πεντηκοστή, Μαΐου ιε'.
 Κυρ. τῶν Ἀγίων Πάντων, Μαΐου κγ'.
 Ἡ' νηστεία τῶν ἀγ. Ἀποσ. ἡμ. λς'.
 Ἡ' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Τρίτη.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Παρ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1905. α₇₃ε'. ζυιγ'.

Ἰνδικτιῶνος γ'.
 Ἡ'λίου Κύκλοι κ'.
 Σελήνης Κύκλοι γ'.
 Σελήνης Θεμέλιον ε'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι νη.
 Τὸ Τριψίδιον ἄρχεται Φεβρουαρίου ε'.
 Ε'ωθινὸν ε'. Ἦχος πλ. α'.
 Ἡ' Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου κ'.
 Ο' Εὐαγγ. τῇ Παρασ. τῆς δ'. Ἐβδομ.
 Νομικὸν Φάσχα, Ἀπριλίου ζ'.
 Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου ι'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ιζ'.
 Ἡ' Ἀνάληψις, Μαΐου κς'.
 Ἡ' Πεντηκοστή, Ἰουνίου ε'.
 Κυρ. τῶν Ἀγίων Πάντων, Ἰουνίου ιβ'.
 Ἡ' νηστεία τῶν ἀγ. Ἀποσ. ἡμ. ις'.
 Ἡ' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Τετ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Σαββ.

1906. α₇₃ς'. ζυιδ'.

Ἰνδικτιῶνος δ'.
 Ἡ'λίου Κύκλοι κβ'.
 Σελήνης Κύκλοι δ'.
 Σελήνης Θεμέλιον ιζ'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι μγ'.
 Τὸ Τριψίδιον ἄρχεται Ἰανουαρίου κβ'.
 Ε'ωθινὸν ια'. Ἦχος πλ. δ'.
 Ἡ' Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου ε'.
 Ο' Εὐαγγ. τῷ Σαββ. τοῦ Λαζάρου.
 Νομικὸν Φάσχα, Μαρτίου κη.
 Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου β'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου β'.
 Ἡ' Ἀνάληψις, Μαΐου ια'.
 Ἡ' Πεντηκοστή, Μαΐου κ'.
 Κυρ. τῶν Ἀγίων Πάντων, Μαΐου κη.
 Ἡ' νηστεία τῶν ἀγίων Ἀποσ. ἡμ. λα'.
 Ἡ' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Πέμπ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Κυρ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1907. α₇₃ζ'. ζυιι'.

Ἰνδικτιῶνος ε'.
 Ἡ'λίου Κύκλοι κγ'.
 Σελήνης Κύκλοι ε'.
 Σελήνης Θεμέλιον κη.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι ξγ'.
 Τὸ Τριψίδιον ἄρχεται Φεβρουαρίου ια'.
 Ε'ωθινὸν ε'. Ἦχος πλ. α'.
 Ἡ' Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου κί.
 Ο' Εὐαγγ. τῇ Κυρ. τῆς γ'. Ἐβδομ.
 Νομικὸν Φάσχα, Μαρτίου ιζ'.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου ιη.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου κβ'.
 Ἡ' Ἀνάληψις, Μαΐου λα'.
 Ἡ' Πεντηκοστή, Ἰουνίου ι'.
 Κυρ. τῶν Ἀγίων Πάντων, Ἰουνίου ιζ'.
 Ἡ' νηστεία τῶν ἀγ. Ἀποσ. ἡμ. ια'.
 Ἡ' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Παρ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Δευ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1908. αἰ. ἡ. ζυγ'. Βίσικτος.

Ἰνδικτιῶνος ε'.
 Ἡ'λίου Κύκλοι κδ'.
 Σελήνης Κύκλοι ε'.
 Σελήνης Θεμέλιον δ'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι νε'.
 Τὸ Τριψίδιον ἄρχεται Φεβρουαρίου γ'.
 Εὐθινὸν α'. Ἦχος α'.
 Ἡ' Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου ιζ'.
 Ο' Εὐαγγ. τῇ Τρίτ. τῆς ε'. Ἑβδομ.
 Νομικὸν Φάσχα, Ἀπριλίου γ'.
 Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου ε'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ιγ'.
 Ἡ' Ἀνάληψις, Μαΐου κβ'.
 Ἡ' Πεντηκοστή, Ἰουνίου α'.
 Κυρ. τῶν Ἀγίων Πάντων, Ἰουνίου η'.
 Ἡ' νηστεία τῶν ἀγίων Ἀποστ. ἡμ. κ'.
 Ἡ' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Κυρ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Τετ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1909. αἰ. ἡ. ζυγ'.

Ἰνδικτιῶνος ζ'.
 Ἡ'λίου Κύκλοι κε'.
 Σελήνης Κύκλοι ζ'.
 Σελήνης Θεμέλιον κ'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι λδ'.
 Τὸ Τριψίδιον ἄρχεται Ἰανουαρίου ιη'.
 Εὐθινὸν ια'. Ἦχος πλ. δ'.
 Ἡ' Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου α'.
 Ο' Εὐαγγ. τῇ αἰ. καὶ μεγάλη Τετ.
 Νομικὸν Φάσχα, Μαρτίου κδ'.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου κδ'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Μαρτίου κδ'.
 Ἡ' Ἀνάληψις, Μαΐου ζ'.
 Ἡ' Πεντηκοστή, Μαΐου ιζ'.
 Κυρ. τῶν Ἀγίων Πάντων, Μαΐου κδ'.
 Ἡ' νηστεία τῶν ἀγίων Ἀποστ. ἡμ. λε'.
 Ἡ' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Δευτ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Πέμπ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1910. αἰ. ἡ. ζυγ'.

Ἰνδικτιῶνος η'.
 Ἡ'λίου Κύκλοι κε'.
 Σελήνης Κύκλοι η'.
 Σελήνης Θεμέλιον α'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι νδ'.
 Τὸ Τριψίδιον ἄρχεται Φεβρουαρίου ζ'.
 Εὐθινὸν ε'. Ἦχος πλ. α'.
 Ἡ' Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου κα'.
 Ο' Εὐαγγ. τῇ Πέμ. τῆς δ'. Ἑβδομ.
 Νομικὸν Φάσχα, Ἀπριλίου ια'.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου ιδ'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ιη'.
 Ἡ' Ἀνάληψις, Μαΐου κζ'.
 Ἡ' Πεντηκοστή, Ἰουνίου ε'.
 Κυρ. τῶν Ἀγίων Πάντων, Ἰουνίου ιγ'.
 Ἡ' νηστεία τῶν ἀγ. Ἀποστ. ἡμ. ιε'.
 Ἡ' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Τρίτ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Παρ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1911. αἰ. ἡ. ζυγ'.

Ἰνδικτιῶνος δ'.
 Ἡ'λίου Κύκλοι κζ'.
 Σελήνης Κύκλοι δ'.
 Σελήνης Θεμέλιον ιβ'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι να'.
 Τὸ Τριψίδιον ἄρχεται Ἰανουαρίου λ'.
 Εὐθινὸν α'. Ἦχος α'.
 Ἡ' Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου ιγ'.
 Ο' Εὐαγγ. τῇ Παρ. τῆς ε'. Ἑβδομ.
 Νομικὸν Φάσχα, Μαρτίου λα'.
 Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου γ'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ι'.
 Ἡ' Ἀνάληψις, Μαΐου ιδ'.
 Ἡ' Πεντηκοστή, Μαΐου κδ'.
 Κυρ. τῶν Ἀγίων Πάντων, Ἰουνίου ε'.
 Ἡ' νηστεία τῶν ἀγ. Ἀποστ. ἡμ. κγ'.
 Ἡ' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Τετ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Σαββ.

1912. αββ'. ζυκ'. Βίσικτος.

Ἰνδικτιῶνος ι.
 Ἡλίου Κύκλοι κη.
 Σελήνης Κύκλοι ι.
 Σελήνης Θεμέλιον κγ'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι λς'.
 Τὸ Τριψίδιον ἀρχεται Ἰανουαρίου ιε.
 Ἑωθινὸν ια'. Ἦχος πλ. δ.
 Ἡ Ἀπόκρεω, Ἰανουαρίου κδ'.
 Ο' Εὐαγγ. τῇ ἀγ. καὶ μεγάλη Κυρ. τῆ Πασ.
 Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίου κ'.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου κέ.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Μαρτίου κέ.
 Ἡ Ἀνάληψις, Μαΐου γ'.
 Ἡ Πεντηκοστή, Μαΐου ιγ'.
 Κυρ. τῶν Ἀγίων Πάντων, Μαΐου κ'.
 Ἡ νηστεία τῶν ἀγίων Ἀποσ. ἡμ. λδ'.
 Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Παρ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Δευτ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1913. αβγγ'. ζυκα'.

Ἰνδικτιῶνος ια'.
 Ἡλίου Κύκλοι α'.
 Σελήνης Κύκλοι ια'.
 Σελήνης Θεμέλιον δ.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι νε.
 Τὸ Τριψίδιον ἀρχεται Φεβρουαρίου γ'.
 Ἑωθινὸν ε'. Ἦχος πλ. α'.
 Ἡ Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου ιζ'.
 Ο' Εὐαγγ. τῇ Δευτ. τῆς δ. Ἑβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλίου δ'.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου ι.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ιδ'.
 Ἡ Ἀνάληψις, Μαΐου κγ'.
 Ἡ Πεντηκοστή, Ἰουνίου β'.
 Κυρ. τῶν Ἀγίων Πάντων, Ἰουνίου δ'.
 Ἡ νηστεία τῶν ἀγ. Ἀποσ. ἡμ. ιδ'.
 Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Σαββ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Τρίτη.

1914. αβδ'. ζυκβ'.

Ἰνδικτιῶνος ιβ'.
 Ἡλίου Κύκλοι β'.
 Σελήνης Κύκλοι ιβ'.
 Σελήνης Θεμέλιον ιε.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι μζ'.
 Τὸ Τριψίδιον ἀρχεται Ἰανουαρίου κς'.
 Ἑωθινὸν α'. Ἦχος α'.
 Ἡ Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου δ'.
 Ο' Εὐαγγ. τῇ Τρίτ. τῆς ε'. Ἑβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίου κδ'.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου λ'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ε'.
 Ἡ Ἀνάληψις, Μαΐου ιε.
 Ἡ Πεντηκοστή, Μαΐου κέ.
 Κυρ. τῶν Ἀγίων Πάντων, Ἰουνίου α'.
 Ἡ νηστεία τῶν ἀγίων Ἀποσ. ἡμ. κζ'.
 Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Κυρ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Τετ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1915. αβδε'. ζυκγ'.

Ἰνδικτιῶνος ιγ'.
 Ἡλίου Κύκλοι γ'.
 Σελήνης Κύκλοι ιγ'.
 Σελήνης Θεμέλιον κς'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι λβ'.
 Τὸ Τριψίδιον ἀρχεται Ἰανουαρίου ια'.
 Ἑωθινὸν ια'. Ἦχος πλ. δ.
 Ἡ Ἀπόκρεω, Ἰανουαρίου κέ.
 Ο' Εὐαγγ. τῇ Τετ. τῆς Διακαινησίμ.
 Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίου ιζ'.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου κβ'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Μαρτίου κβ'.
 Ἡ Ἀνάληψις, Ἀπριλίου λ'.
 Ἡ Πεντηκοστή, Μαΐου ι.
 Κυρ. τῶν Ἀγίων Πάντων, Μαΐου ιζ'.
 Ἡ νηστεία τῶν ἀγ. Ἀποσ. ἡμ. κζ'.
 Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Δευτ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Πέμπ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1916. αᾠδ. ζυκδ. Βίσικτος.

Ἰνδικτιῶνος ιδ.
 Ἡλίου Κύκλοι δ.
 Σελήνης Κύκλοι ιδ.
 Σελήνης Θεμέλιον ζ.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι νά.
 Τὸ Τριῳδὸν ἀρχεται Ἰανουαρίου λ.
 Ἑωθινὸν δ. Ἦχος δ.
 Ἡ Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου ιγ.
 Ὁ Εὐαγγ. τῇ Παρ. τῆς ε. Ἑβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλίου ε.
 Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου ι.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ι.
 Ἡ Ἀνάληψις, Μαΐου ις.
 Ἡ Πεντηκοστή, Μαΐου κς.
 Κυρ. τῶν Ἀγίων Πάντων, Ἰουνίου ε.
 Ἡ νηστεία τῶν ἁγίων Ἀποστ. ἡμ. κγ.
 Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Τετάρ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Σαββ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1917. αᾠδ. ζυκέ.

Ἰνδικτιῶνος ιε.
 Ἡλίου Κύκλοι ε.
 Σελήνης Κύκλοι ιε.
 Σελήνης Θεμέλιον ιη.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι μγ.
 Τὸ Τριῳδὸν ἀρχεται Ἰανουαρίου κβ.
 Ἑωθινὸν α. Ἦχος α.
 Ἡ Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου ε.
 Ὁ Εὐαγγ. τῷ Σαββ. τοῦ Λαζάρου.
 Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίου κε.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου κς.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου β.
 Ἡ Ἀνάληψις, Μαΐου ια.
 Ἡ Πεντηκοστή, Μαΐου κα.
 Κυρ. τῶν Ἀγίων Πάντων, Μαΐου κη.
 Ἡ νηστεία τῶν ἁγίων Ἀποστ. ἡμ. λα.
 Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Πέμ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Κυρ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1918. αᾠδ. ζυκε.

Ἰνδικτιῶνος α.
 Ἡλίου Κύκλοι ς.
 Σελήνης Κύκλοι ις.
 Σελήνης Θεμέλιον κς.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι ξγ.
 Τὸ Τριῳδὸν ἀρχεται Φεβρουαρίου ια.
 Ἑωθινὸν ε. Ἦχος πλ. α.
 Ἡ Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου κε.
 Ὁ Εὐαγγ. τῇ Κυρ. τῆς γ. Ἑβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίου ιε.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου ιη.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου κβ.
 Ἡ Ἀνάληψις, Μαΐου λα.
 Ἡ Πεντηκοστή, Ἰουνίου ι.
 Κυρ. τῶν Ἀγίων Πάντων, Ἰουνίου ις.
 Ἡ νηστεία τῶν ἁγ. Ἀποστ. ἡμ. ια.
 Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Παρ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Δευτ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1919. αᾠδ. ζυκε.

Ἰνδικτιῶνος β.
 Ἡλίου Κύκλοι ζ.
 Σελήνης Κύκλοι ις.
 Σελήνης Θεμέλιον ι.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι μη.
 Τὸ Τριῳδὸν ἀρχεται Ἰανουαρίου κς.
 Ἑωθινὸν ια. Ἦχος πλ. δ.
 Ἡ Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου ι.
 Ὁ Εὐαγγ. τῇ Δευτ. τῆς ς. Ἑβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλίου β.
 Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου ζ.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ζ.
 Ἡ Ἀνάληψις, Μαΐου ις.
 Ἡ Πεντηκοστή, Μαΐου κς.
 Κυρ. τῶν Ἀγίων Πάντων, Ἰουνίου β.
 Ἡ νηστεία τῶν ἁγ. Ἀποστ. ἡμ. κς.
 Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Σαββ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Τρίτη.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1920. ατζκ'. ζυκή. Βίσικτος.

Ἰνδικτιῶνος γ'.
 Ἡ'λίου Κύκλοι ἡ.
 Σελήνης Κύκλοι ιη.
 Σελήνης Θεμέλιον κα.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι λδ'.
 Τὸ Τριψίδιον ἄρχεται Ἰανουαρίου ιη.
 Εἰωθινὸν ε'. Ἦχος πλ. α'.
 Ἡ' Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου α'.
 Ο' Εὐαγγ. τῇ αγ. καὶ μεγάλη Τετάρτ.
 Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίου κα.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου κβ'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Μαρτίου κδ'.
 Ἡ' Ἀνάληψις, Μαΐου ζ'.
 Ἡ' Πεντηκοστή, Μαΐου ιζ'.
 Κυρ. τῶν Ἀγίων Πάντων, Μαΐου κδ'.
 Ἡ' νηστεία τῶν ἀγίων Ἀποσ. ἡμ. λε'.
 Ἡ' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Δευτ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Πέμπ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1921. ατζκα. ζυκδ'.

Ἰνδικτιῶνος δ'.
 Ἡ'λίου Κύκλοι δ'.
 Σελήνης Κύκλοι ιγ'.
 Σελήνης Θεμέλιον β'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι νδ'.
 Τὸ Τριψίδιον ἄρχεται Φεβρουαρίου ζ'.
 Εἰωθινὸν α'. Ἦχος α'.
 Ἡ' Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου κα.
 Ο' Εὐαγγ. τῇ Πέμπ. τῆς δ. Ἑβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλίου ι.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου ιδ'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ιη.
 Ἡ' Ἀνάληψις, Μαΐου κζ'.
 Ἡ' Πεντηκοστή, Ἰουνίου ε'.
 Κυρ. τῶν Ἀγίων Πάντων, Ἰουνίου ιγ'.
 Ἡ' νηστεία τῶν ἀγ. Ἀποστ. ἡμ. ιε'.
 Ἡ' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Τρίτ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Παρασ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1922. ατζκβ'. ζυλ'.

Ἰνδικτιῶνος ε'.
 Ἡ'λίου Κύκλοι ι.
 Σελήνης Κύκλοι α'.
 Σελήνης Θεμέλιον ιδ'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι μδ'.
 Τὸ Τριψίδιον ἄρχεται Ἰανουαρίου κγ'.
 Εἰωθινὸν ια'. Ἦχος πλ. δ'.
 Ἡ' Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου ε'.
 Ο' Εὐαγγ. τῇ Παρ. τῆς ε'. Ἑβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίου λα'.
 Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου γ'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου γ'.
 Ἡ' Ἀνάληψις, Μαΐου ιβ'.
 Ἡ' Πεντηκοστή, Μαΐου κβ'.
 Κυρ. τῶν Ἀγίων Πάντων, Μαΐου κδ'.
 Ἡ' νηστεία τῶν ἀγ. Ἀποσ. ἡμ. λ'.
 Ἡ' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Τετ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Σαββ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1923. ατζκγ'. ζυλα

Ἰνδικτιῶνος στ'.
 Ἡ'λίου Κύκλοι ια'.
 Σελήνης Κύκλοι β'.
 Σελήνης Θεμέλιον κε'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι λς'.
 Τὸ Τριψίδιον ἄρχεται Ἰανουαρίου ιι'.
 Εἰωθινὸν α'. Ἦχος α'.
 Ἡ' Ἀπόκρεω, Ἰανουαρίου κδ'.
 Ο' Εὐαγγ. τῷ αγ. καὶ μεγάλῃ Σαββ.
 Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίου ιγ'.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου ιδ'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Μαρτίου κε'.
 Ἡ' Ἀνάληψις, Μαΐου δ'.
 Ἡ' Πεντηκοστή, Μαΐου ιδ'.
 Κυρ. τῶν Ἀγίων Πάντων, Μαΐου κα.
 Ἡ' νηστεία τῶν ἀγίων Ἀποστ. ἡμ. λη'.
 Ἡ' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Πέμπ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Κυρ.

1924. αργυρ. ζυλβ. Βίσεκτος.

Ἰνδικτιῶνος ζ.
 Ἡλίου Κύκλοι ιβ'.
 Σελήνης Κύκλοι γ'.
 Σελήνης Θεμέλιον ε'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι νε.
 Τὸ Τριψίδιον ἄρχεται Φεβρουαρίου γ'.
 Εὐθινὸν ε'. Ἦχος πλ. α'.
 Ἡ Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου ιζ'.
 Ο' Εὐαγγ. τῇ Δευτ. τῆς ε'. Ἑβδομ.
 Νομικὸν Φάσχα, Ἀπριλίου ε'.
 Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου ζ'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ιδ'.
 Ἡ Ἀνάληψις, Μαΐου κγ'.
 Ἡ Πεντηκοστή, Ἰουνίου β'.
 Κυρ. τῶν Ἀγίων Πάντων, Ἰουνίου δ'.
 Ἡ νηστεία τῶν ἀγίων Ἀποστ. ἡμ. ιδ'.
 Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Σαββ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Τρίτ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1925. αργυρ. ζυλγ.

Ἰνδικτιῶνος η'.
 Ἡλίου Κύκλοι ιγ'.
 Σελήνης Κύκλοι δ'.
 Σελήνης Θεμέλιον ιζ'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι μζ'.
 Τὸ Τριψίδιον ἄρχεται Ἰανουαρίου κς'.
 Εὐθινὸν α'. Ἦχος α'.
 Ἡ Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου δ'.
 Ο' Εὐαγγ. τῇ Τρίτ. τῆς ε'. Ἑβδομ.
 Νομικὸν Φάσχα, Μαρτίου κζ'.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου λ'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ε'.
 Ἡ Ἀνάληψις, Μαΐου ιε'.
 Ἡ Πεντηκοστή, Μαΐου κε'.
 Κυρ. τῶν Ἀγίων Πάντων, Ἰουνίου α'.
 Ἡ νηστεία τῶν ἀγ. Ἀποστ. ἡμ. κζ'.
 Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Κυρ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Τετ.

1926. αργυρ. ζυλδ.

Ἰνδικτιῶνος δ'.
 Ἡλίου Κύκλοι ιδ'.
 Σελήνης Κύκλοι ε'.
 Σελήνης Θεμέλιον κη'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι ξ'.
 Τὸ Τριψίδιον ἄρχεται Φεβρουαρίου η'.
 Εὐθινὸν ε'. Ἦχος πλ. α'.
 Ἡ Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου κβ'.
 Ο' Εὐαγγ. τῇ Τετ. τῆς δ'. Ἑβδομ.
 Νομικὸν Φάσχα, Μαρτίου ιζ'.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου κβ'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ιδ'.
 Ἡ Ἀνάληψις, Μαΐου κη'.
 Ἡ Πεντηκοστή, Ἰουνίου ζ'.
 Κυρ. τῶν Ἀγίων Πάντων, Ἰουνίου ιδ'.
 Ἡ νηστεία τῶν ἀγ. Ἀποστ. ἡμ. ιδ'.
 Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Δευτ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Πέμπ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1927. αργυρ. ζυλέ.

Ἰνδικτιῶνος ι.
 Ἡλίου Κύκλοι ιε'.
 Σελήνης Κύκλοι ε'.
 Σελήνης Θεμέλιον δ'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι νβ'.
 Τὸ Τριψίδιον ἄρχεται Ἰανουαρίου λα'.
 Εὐθινὸν α'. Ἦχος α'.
 Ἡ Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου ιδ'.
 Ο' Εὐαγγ. τῇ Πέμπ. τῆς ε'. Ἑβδομ.
 Νομικὸν Φάσχα, Ἀπριλίου δ'.
 Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου δ'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ια'.
 Ἡ Ἀνάληψις, Μαΐου κ'.
 Ἡ Πεντηκοστή, Μαΐου λ'.
 Κυρ. τῶν Ἀγίων Πάντων, Ἰουνίου ε'.
 Ἡ νηστεία τῶν ἀγ. Ἀποστ. ἡμ. κβ'.
 Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Τρίτη.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Παρασ.

1928. αἰ. κ. γ. ζυλς. Βίσιπτος.

Ἰνδικτιῶνος ια'.
 Ἡλίου Κύκλοι ιε'.
 Σελήνης Κύκλοι ζ'.
 Σελήνης Θεμέλιον κ'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι μγ'.
 Τὸ Τριψίδιον ἀρχεται Ἰανουαρίου κβ'.
 Ἑωθινὸν α'. Ἦχος α'.
 Ἡ Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου ε'.
 Ο' Εὐαγγ. τῷ Σαββ. τοῦ Λαζάρου.
 Νομικὸν Φάσχα, Μαρτίου κγ'.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου κς'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου β'.
 Ἡ Ἀνάληψις, Μαΐου ια'.
 Ἡ Πεντηκοστή, Μαΐου κα'.
 Κυρ. τῶν Ἀγίων Πάντων, Μαΐου κη'.
 Ἡ νηστεία τῶν ἁγίων Ἀποσ. ἡμ. λα'.
 Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Πέμπ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Κυρ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1929. αἰ. κ. δ. ζυλς.

Ἰνδικτιῶνος ιβ'.
 Ἡλίου Κύκλοι ις'.
 Σελήνης Κύκλοι η'.
 Σελήνης Θεμέλιον α'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι εγ'.
 Τὸ Τριψίδιον ἀρχεται Φεβρουαρίου ια'.
 Ἑωθινὸν ε'. Ἦχος πλ. α'.
 Ἡ Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου κέ'.
 Ο' Εὐαγγ. τῇ Κυρ. τῆς γ'. Ἑβδομ.
 Νομικὸν Φάσχα, Ἀπριλίου ιβ'.
 Λατίνων Πάσχα Μαρτίου ιη'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου κβ'.
 Ἡ Ἀνάληψις, Μαΐου λα'.
 Ἡ Πεντηκοστή, Ἰουνίου ε'.
 Κυρ. τῶν Ἀγίων Πάντων, Ἰουνίου ις'.
 Ἡ νηστεία τῶν ἁγ. Ἀποσ. ἡμ. ια'.
 Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Παρ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Δευτ.

1930. αἰ. λ. ζυλκ.

Ἰνδικτιῶνος ιγ'.
 Ἡλίου Κύκλοι ιη'.
 Σελήνης Κύκλοι δ'.
 Σελήνης Θεμέλιον ιβ'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι μη'.
 Τὸ Τριψίδιον ἀρχεται Ἰανουαρίου κς'.
 Ἑωθινὸν α'. Ἦχος α'.
 Ἡ Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου ι'.
 Ο' Εὐαγγ. τῇ Δευτ. τῆς ε'. Ἑβδομ.
 Νομικὸν Φάσχα, Μαρτίου λα'.
 Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου ζ'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ζ'.
 Ἡ Ἀνάληψις, Μαΐου ις'.
 Ἡ Πεντηκοστή, Μαΐου κς'.
 Κυρ. τῶν Ἀγίων Πάντων, Ἰουνίου β'.
 Ἡ νηστεία τῶν ἁγίων Ἀποσ. ἡμ. κς'.
 Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Σαββ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Τρίτη.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1931. αἰ. λ. α. ζυλς.

Ἰνδικτιῶνος ιδ'.
 Ἡλίου Κύκλοι ις'.
 Σελήνης Κύκλοι ι'.
 Σελήνης Θεμέλιον κγ'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι μ'.
 Τὸ Τριψίδιον ἀρχεται Ἰανουαρίου ις'.
 Ἑωθινὸν α'. Ἦχος α'.
 Ἡ Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου β'.
 Ο' Εὐαγγ. τῇ ἀγ. καὶ μεγ. Τρίτη.
 Νομικὸν Φάσχα, Μαρτίου κ'.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου κγ'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Μαρτίου λ'.
 Ἡ Ἀνάληψις, Μαΐου η'.
 Ἡ Πεντηκοστή, Μαΐου ιη'.
 Κυρ. τῶν Ἀγίων Πάντων, Μαΐου κέ'.
 Ἡ νηστεία τῶν ἁγίων Ἀποσ. ἡμ. λδ'.
 Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Κυρ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Τεταρ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1932. αᾠλβ'. ζυμ'. Βίσεκτος.

Ἰνδικτιῶνος ιε.
 Η' λίου Κύκλοι κ'.
 Σελήνης Κύκλοι ια.
 Σελήνης Θεμέλιον δ.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι νδ.
 Τὸ Τριῳδίων ἀρχεται Φεβρουαρίου ζ.
 Ἑωθινὸν ε. Ἦχος πλ. α.
 Η' Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου κα.
 Ο' Εὐαγγ. τῇ Πέμπ. τῆς δ. Ἑβδομ.
 Νομικὸν Φάσχα, Ἀπριλίου η.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου ιδ.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ιη.
 Η' Ἀνάληψις, Μαΐου κζ.
 Η' Πεντηκοστή, Ἰουνίου ε.
 Κυρ. τῶν Ἀγίων Πάντων, Ἰουνίου ιγ.
 Η' νηστεία τῶν ἀγ. Ἀποστ. ἡμ. ιε.
 Η' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Τρίτ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Παρ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1933. αᾠλγ'. ζυμά.

Ἰνδικτιῶνος α.
 Η' λίου Κύκλοι κα.
 Σελήνης Κύκλοι ιβ'.
 Σελήνης Θεμέλιον ιε.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι μδ.
 Τὸ Τριῳδίων ἀρχεται Ἰανουαρίου κγ.
 Ἑωθινὸν ια. Ἦχος πλ. δ.
 Η' Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου ε.
 Ο' Εὐαγγ. τῇ Παρ. τῆς ε. Ἑβδομ.
 Νομικὸν Φάσχα, Μαρτίου κδ.
 Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου γ.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου γ.
 Η' Ἀνάληψις, Μαΐου ιβ'.
 Η' Πεντηκοστή, Μαΐου κβ'.
 Κυρ. τῶν Ἀγίων Πάντων, Μαΐου κδ.
 Η' νηστεία τῶν ἀγ. Ἀποστ. ἡμ. λ'.
 Η' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Τετ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Σαββ.

Οροlogio.

37

553

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1934. αᾠλδ'. ζυμβ'.

Ἰνδικτιῶνος β'.
 Η' λίου Κύκλοι κβ'.
 Σελήνης Κύκλοι ιγ'.
 Σελήνης Θεμέλιον κγ'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι λς.
 Τὸ Τριῳδίων ἀρχεται Ἰανουαρίου ιε.
 Ἑωθινὸν α. Ἦχος α.
 Η' Ἀπόκρεω, Ἰανουαρίου κδ.
 Ο' Εὐαγγ. τῷ ἀγ. καὶ μεγάλῳ Σαββ.
 Νομικὸν Φάσχα, Μαρτίου ιη.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου ιδ.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Μαρτίου κγ'.
 Η' Ἀνάληψις, Μαΐου δ.
 Η' Πεντηκοστή, Μαΐου ιδ.
 Κυρ. τῶν Ἀγίων Πάντων, Μαΐου κα.
 Η' νηστεία τῶν ἀγ. Ἀποστ. ἡμ. λη.
 Η' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Πέμπ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Κυρ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1935. αᾠλε. ζυμγ'.

Ἰνδικτιῶνος γ'.
 Η' λίου Κύκλοι κγ'.
 Σελήνης Κύκλοι ιδ'.
 Σελήνης Θεμέλιον γ'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι νς.
 Τὸ Τριῳδίων ἀρχεται Φεβρουαρίου δ.
 Ἑωθινὸν ιε. Ἦχος πλ. α.
 Η' Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου ιη.
 Ο' Εὐαγγ. τῇ Κυρ. τῆς δ. Ἑβδομ.
 Νομικὸν Φάσχα, Ἀπριλίου ε.
 Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου η.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ιε.
 Η' Ἀνάληψις, Μαΐου κδ.
 Η' Πεντηκοστή, Ἰουνίου γ.
 Κυρ. τῶν Ἀγίων Πάντων, Ἰουνίου ι.
 Η' νηστεία τῶν ἀγίων Ἀποστ. ἡμ. ιη.
 Η' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Παρασ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Δευτ.

ΤΟΤ ΕΤΟΥΣ

1936. αᾠλς'. ζυμδ'. Βίσικτος.

Ινδικτιῶνος δ.
 Ηλίου Κύκλοι κδ.
 Σελήνης Κύκλοι ιε.
 Σελήνης Θεμέλιον ιη.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι μ'.
 Τὸ Τριῳδίων ἄρχεται Ἰανουαρίου ιγ'.
 Εὐθινὸν ια'. Ἦχος πλ. δ.
 Η' Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου β'.
 Ο' Εὐαγγ. τῇ ἀγία καὶ μεγάλη Τρίτῃ.
 Νομικὸν Φάσχα, Μαρτίου κε.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου λ'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Μαρτίου λ'.
 Η' Ἀνάληψις, Μαΐου η'.
 Η' Πεντηκοστή, Μαΐου ιη'.
 Κυρ. τῶν Ἀγίων Πάντων, Μαΐου κε.
 Η' νηστεία τῶν ἀγ. Ἀποσ. ἡμ. λδ'.
 Η' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Κυρ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Τετ.

ΤΟΤ ΕΤΟΥΣ

1937. αᾠλς'. ζυμδ'.

Ινδικτιῶνος ε'.
 Ηλίου Κύκλοι κε.
 Σελήνης Κύκλοι ις'.
 Σελήνης Θεμέλιον κγ'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι ξ'.
 Τὸ Τριῳδίων ἄρχεται Φεβρουαρίου η'.
 Εὐθινὸν ε'. Ἦχος πλ. α'.
 Η' Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου κβ'.
 Ο' Εὐαγγ. τῇ Τετ. τῆς δ. Ἑβδομ.
 Νομικὸν Φάσχα, Μαρτίου ιδ'.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου ιε'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ιγ'.
 Η' Ἀνάληψις, Μαΐου κη'.
 Η' Πεντηκοστή, Ἰουνίου ζ'.
 Κυρ. τῶν Ἀγίων Πάντων, Ἰουνίου ιδ'.
 Η' νηστεία τῶν ἀγ. Ἀποσ. ἡμ. ιδ'.
 Η' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Δευτ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Πέμ.

Κ Α Ν Ο Ν Ι Ο Ν

ΤΟΥ ΕΤΡΙΣΚΕΙΝ

ΕΝ ΠΟΙΑ ΗΜΕΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΑΡΧΕΤΑΙ ΕΚΑΣΤΟΣ ΜΗΝ.

Οί δώδεκα Μῆνες, καὶ αἱ ἡμέραι αὐτῶν.		Οἱ εἰκοσιοκτὼ Κύκλοι τοῦ Ἡλίου.						
Μῆνες.	Ἡμέραι.	1	2	3	9	10	5	6
		7	13	14	15	21	11	17
		18	19	25	26	27	22	23
		12	24	8	20	4	16	28
Μάρτιος.	31	ζ'	ζ'	α'	β'	γ'	δ'	ε'
Ἀπρίλιος.	30	β'	γ'	δ'	ε'	ς'	ζ'	α'
Μαῖος.	31	δ'	ε'	ς'	ζ'	α'	β'	γ'
Ιούνιος.	30	ζ'	α'	β'	γ'	δ'	ε'	ς'
Ιούλιος.	31	β'	γ'	δ'	ε'	ς'	ζ'	α'
Αὐγούστος.	31	ε'	ς'	ζ'	α'	β'	γ'	δ'
Σεπτέμβριος.	30	α'	β'	γ'	δ'	ε'	ς'	ζ'
Ὀκτώβριος.	31	γ'	δ'	ε'	ς'	ζ'	α'	β'
Νοέμβριος.	30	ς'	ζ'	α'	β'	γ'	δ'	ε'
Δεκέμβριος.	31	α'	β'	γ'	δ'	ε'	ς'	ζ'
Γανουάριος.	31	δ'	ε'	ς'	ζ'	α'	β'	γ'
Φεβρουάριος.	28 ἢ 29	ζ'	α'	β'	γ'	δ'	ε'	ς'

ΕΡΜΗΝΕΙΑ

ΤΟΥ ΕΥΡΙΣΚΕΙΝ ΤΗΝ ΑΡΧΗΝ ΕΚΑΣΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΕΙΣ ΤΟ ΘΗΙΣΘΕΝ ΚΑΝΟΝΙΟΝ.

Εάν θέλῃς νὰ εἶρῃς εἰς ποίαν ἡμέραν τῆς Ἑβδομάδος ἄρχεται ὁ Μῆς εὐρὲ πρῶτον εἰς τὸ Πασχάλιον τοῦ τρέχοντος ἔτους τὸν τυχόντα εἰς αὐτὸν Κύκλον τοῦ Ἡλίου· εἶτα, στραφεὶς εἰς τὸ παρὸν Κανόνιον, ἀνωθεν τὰ ὁποῖου εἶναι γεγραμμένοι ὅλοι ὁμοῦ τοῦ Ἡλίου οἱ Κύκλοι, ἰδὲ εἰς αὐτὸ τετράγωνον διασταυρόνεται ὁ εὐρεθεὶς αὐτὸς Κύκλος μετὰ τὸν ζητούμενον Μῆνα, καὶ ἐκεῖ βλέπεις τὴν ἡμέραν σημειωμένην διὰ τῶν γραμμάτων Α'. Β'. Γ'. Δ'. κτλ. δηλοῦσι δὲ τὸ μὲν Α'. πρώτην ἡμέραν, ἣγουν Ἀριακὴν· τὸ δὲ Β'. Δευτέραν· τὸ Γ'. Τρίτην· τὸ Δ'. Τετάρτην· τὸ Ε'. Πέμπτην· τὸ Σ'. ἑκτὴν, ἣγουν Παρασκευὴν· καὶ τὸ Ζ'. ἑβδόμην, εἰς Σάββατον.

Παραδείγματος χάριν, κατὰ τὸ 1852 Ἔτος ἔχομεν Κύκλον τοῦ Ἡλίου 24 θέλοντες δὲ, ἐξ ὑποθέσεως, νὰ εὕρωμεν τὴν ἡμέραν, κατ' ἣν ἄρχεται ὁ Σεπτέμβριος Μῆς, βλέπομεν ὅτι αὐτὸς διασταυρόνεται καὶ συμπίπτει ἐκεῖνο τὸ τετράγωνον, ὅπου εἶναι γεγραμμένον Β'. ἐκ τούτου μαθαίνομεν ὅτι ὁ Σεπτέμβριος ἄρχεται ἡμέρᾳ Δευτέρᾳ.

Ἐάν δὲ ὁ ζητούμενος Μῆς ᾗναι ὁ Ἰανουάριος, ἢ ὁ Φεβρουάριος, πρέπει νὰ κρατῇς τὸν Κύκλον τοῦ Ἡλίου τοῦ παλαιοῦ Ἔτους. Οὕτω καὶ εἰς τὸ 1853 Ἔτος, εἰς τὸ ὁποῖον εἶναι Κύκλος τοῦ Ἡλίου 25, ἡ πρώτη τομηνία τοῦ Ἰανουαρίου καὶ Φεβρουαρίου μηνὸς εὐρίσκεται μετὰ τὸν 24ον κύκλον τοῦ Ἡλίου, καὶ οὐχὶ μετὰ τὸν 25ον.

ΣΕΛΗΝΟΔΡΟΜΙΟΝ ΠΑΝΤΟΤΕΙΝΟΝ

Οἱ 19 Κύκλοι τῆς Σελήνης.	Οἱ δώδεκα Μῆνες τοῦ ἐνιαυτοῦ.											
	Φεβρουάριος.	Ἰανουάριος.	Δεκέμβριος.	Νοέμβριος.	Ὀκτώβριος.	Σεπτέμβριος.	Αύγουστος.	Ἰούλιος.	Ἰούνιος.	Μαῖος.	Ἀπρίλιος.	Μάρτιος.
1	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
2	23	24	25	26	27	28	29	30	1/30	2	3	4
3	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23
4	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
5	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1/31
6	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
7	28	29	30	1/30	2	3	4	5	6	7	8	9
8	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28
9	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17
10	25	26	27	28	29	30	1/31	2	3	4	5	6
11	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25
12	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
13	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1/31	2	3
14	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22
15	30	31	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
16	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
17	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19
18	27	28	29	30	1/31	2	3	4	5	6	7	8
19	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27

ΕΡΜΗΝΕΙΑ

ΤΟΥ ΕΥΡΙΣΚΕΙΝ ΤΗΝ ΗΜΕΡΑΝ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ,

ΚΑΘ' ΗΝ ΓΙΝΕΤΑΙ ΝΕΑ ΣΕΛΗΝΗ.

Εάν θέλης να εῦρης εἰς ποίαν ἡμέραν τοῦ Μηνὸς γίνεται νέα Σελήνη, ζήτησον τὸν κύκλον αὐτῆς εἰς τὸ Πασχάλιον τοῦ τρέχοντος ἔτους· ἐστράφεις εἰς τὸ ὀπισθεν Κανόνιον, εἰς τὰ ἀριστερὰ τοῦ ὁποίου εἶναι ἡ τῆς Σελήνης οἱ κύκλοι γεγραμμένοι, καὶ κρατήσας τὸν εὐρεθέντα κύκλον αὐτῆς, ἰδὲ εἰς ποῖον τετράγωνον συναπαντᾶται αὐτὸς μὲ τὸν ζητούμενον Μῆνα, καὶ ἐκεῖ εὕρισκεις σημειωμένην τὴν ἡμέραν αὐτοῦ, καὶ ἦν γίνεται ἡ νέα Σελήνη.

Παραδείγματος χάριν, κατὰ τὸ 1852 Ἔτος, ἔχοντες κύκλον τῆς Σελήνης 7, βλέπομεν εἰς τὸ Κανόνιον, ὅτι ὁ κύκλος οὗτος συναπαντᾶται μετὰ τὸν Αὐγούστον, φέρει εἰπεῖν, εἰς τὸ τετράγωνον ἐκεῖνο ὅπου εἶναι ἀριθμὸς 1· ἐκ τούτου μαθαίνομεν, ὅτι εἰς τὴν τετάρτην τοῦ Αὐγούστου Μηνὸς ἔχεται νέα Σελήνη.

Ἐάν δὲ ζητῇς αὐτὴν εἰς τὰς ἡμέρας τοῦ Ἰανουαρίου, ἢ τοῦ Φεβρουαρίου Μηνὸς, τότε πρέπει νὰ κρατῇς τὸν κύκλον τῆς Σελήνης τοῦ παλαιῦ ἔτους. Οὕτω, π. χ. κατὰ τὸ 1853 Ἔτος, εἰς τὸ ὁποῖον κύκλος τῆς Σελήνης εἶναι 8, ἡ νέα Σελήνη γίνεται τὸν μὲν Ἰανουάριον, κατὰ τὴν εἰκοστὴν ἐννάτην αὐτοῦ· τὸν δὲ Φεβρουάριον, κατὰ τὴν εἰκοστήν ὀγδόην· τὰς ἡμέρας εὕρισκεις, εἰς τὴν κρατήσης κύκλον τῆς Σελήνης οὐχὶ τὸν 8, ἀλλὰ τὸν αὐτὸν πάλιν 7.

Σημείωσαι δὲ, ὅτι εἰς τετράγωνα τινὰ εὕρισκονται ὁμοῦ δύο ἀριθμοὶ 1, καὶ 30, ἢ 1, καὶ 31, τὸ ὁποῖον δηλοῖ, ὅτι κατ' αὐτὸν τὸν Μῆνα γίνεται νέα Σελήνη δὲς· τὴν πρώτην δηλαδή, καὶ τὴν τελευταίαν αὐτοῦ ἡμέραν.

Τέλος τοῦ Παραρτήματος, καὶ τῆς ὅλης Βίβλου.

ΠΙΝΑΞ ΣΥΝΟΠΤΙΚΟΣ

ΤΩΝ ΕΝ ΤΗ ΠΑΡΟΥΣΗ ΒΙΒΛΩ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

	Σελ.	γ.
Πρὸς τοὺς Ἀναγνώστας		
Προσευχὴ Προοιμιακὴ	»	1
Τὸ κατ' ἡμέραν Μεσονυκτικόν	»	3
Τὸ τοῦ Σαββάτου Μεσονυκτικόν	»	22
Τὸ τῆς Κυριακῆς Μεσονυκτικόν	»	32
Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου	»	33
Ὑμνοι Τριαδικοί	»	42
Εὐλογητάρια Ἀναστάσιμα	»	46
Εὐλογητάρια Νεκρώσιμα	»	47
Αἱ ἑννέα ὠδαί	»	48
Φωταγωγικά κατ' Ἦχον	»	65
Ἐξαποστειλάρια τῆς ὅλης Ἑβδομάδος	»	66
Ὡρα { Πρώτη, μετὰ τοῦ Μισωρίου αὐτῆς	»	74
Τρίτη, μετὰ τοῦ Μισωρίου αὐτῆς	»	83
Ἑκτη, μετὰ τοῦ Μισωρίου αὐτῆς	»	90
Τὰ Τυπικά	»	98
Τὰ Ἀντίφωνα	»	106
Εὐχὴ πρὸ τοῦ Ἀρίστου, καὶ ἡ μετ' αὐτὸ Εὐχαριστία	»	128
Ὡρα Ἑννάτη, μετὰ τοῦ Μισωρίου αὐτῆς	»	132
Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ	»	140
Εὐχὴ πρὸ τοῦ Δείπνου, καὶ ἡ μετ' αὐτὸ Εὐχαριστία	»	149
Τὸ Μίγα Ἀπόδειπνον	»	—
Τὸ Μικρὸν Ἀπόδειπνον	»	175
Ἀπολυτίκια καὶ Κοντάκια τοῦ ὅλου Μηνολογίου	»	185
Ἀπολυτίκια καὶ Κοντάκια τοῦ Τριωδίου καὶ Πεντηκοσταρίου	»	361
Ἀπολυτίκια Ἀναστάσιμα, μετὰ τῶν Θεοδοκίων καὶ Ὑπακοῶν	»	398
Ἀπολυτίκια ὅλης τῆς Ἑβδομάδος	»	401
Θεοδοκία Ἀπολυτίκια εἰς ἕκαστον Ἦχον	»	404
{ Εἰς τὸν Ἀκάθιστον Ὑμνον	»	421
Ἀκολουθία { Εἰς τοὺς δύο Παρακλητικoὺς Κανόνας	»	439
{ Τῆς Δείας Μεταλήψεως	»	459

Κανὼν ἰκο-	Εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν	Σελ. 48
τήριος.	{ Εἰς τὸν Ἀγγέλων τὸν φύλακα τῆς τῆ ἀνθρώπου ζωῆς	» 48
	{ Εἰς τοὺς Ἀγγέλους, καὶ πάντας τοὺς Ἀγίους	» 49
Οἱ εἰς τὸν τίμιον Σταυρὸν εἰκοσιτέσσαρες Οἴκοι		» 50
Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα.		» 51
Σύμβολον τῆς πίστεως τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου.		» 51
Σύνοψις Κανόνων τινῶν ἱερῶν		» 52
Πίναξ ἀλφαριθμητικὸς πάντων τῶν περιεχομένων Ἀγίων ἐν τῇ ἱερᾷ ταύτῃ Βίβλῳ		» 52
Πασχαλῖα 68 ἐτῶν.		» 53
Κανόνιον τοῦ εὐρίσκειν ἐν ποίᾳ ἡμέρᾳ ἄρχεται ἕκαστος μῆν μετὰ τῆς Ἑρμηνείας αὐτοῦ		» 53
Σελήνοδρομιον παντοτεινὸν μετὰ τῆς Ἑρμηνείας αὐτοῦ		» 55

